

ДНЕВНИКЪ ЗАКОНОВЪ

DZIENNIK PRAW

Tom 63.

WARSZAWA.

W Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia
Publicznego.

—
1865.

D-59/82

77297

DZIENNIK PRAW

№ 194.

Tom Szesćdziesiąty Trzeci.

*Постановленіе Намѣстника въ Царствѣ Польскомъ
объ упраздненіи Греко-Уніятскихъ монастырей.*

По Указу Его Величества

А Л Е К С А Н Д Р А II,

ИМПЕРАТОРА и САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО

и проч. и проч. и проч.

Намѣстникъ Царства.

Принимая во вниманіе, что находящіеся въ Царствѣ Польскомъ пять Греко-Уніятскихъ мужскихъ монастырей ордена св. Василя Великаго въ Варшавѣ, Люблинѣ, Холмѣ, Бялѣ и Замостѣ, какъ по малому числу монашествующихъ въ нихъ лицъ, такъ и по внутреннему управленію, не соотвѣтствуютъ нынѣ своему назначенію; находя за тѣмъ необходимымъ сосредоточить монашествующихъ этого ордена въ одномъ изъ вышеозначенныхъ монастырей, который представляетъ надлежащія къ тому удобства, и положить прочное основаніе устройству этой обители; имѣя вмѣстѣ съ тѣмъ въ виду Высочайшую Государя Императора волю о лучшемъ обеспеченіи приходскаго Греко-Уніятскаго духовенства и о скорѣйшемъ возстановленіи пришедшихъ въ упадокъ Греко-Уніятскихъ храмовъ, на основаніи Высочайше предоставленной мнѣ власти, постановляю слѣдующее:

Ст. 1. Для устраненія неудобствъ, произтекающихъ отъ малаго числа монашествующихъ въ каждомъ изъ пяти Греко-Уніятскихъ Василианскихъ монастырей, существующихъ нынѣ въ Царствѣ Польскомъ, а именно: въ Холмѣ, Люблинѣ, Бялѣ, Замостѣ и Варшавѣ, первые четыре монастыря упраздняются, и монашествующая братія изъ нихъ сосредоточивается въ Греко-Уніятскомъ Варшавскомъ монастырѣ, на основаніяхъ ниже сего указанныхъ.

Ст. 2. Варшавскій монастырь подчиняется вполнѣ Холмскому Епархіальному Начальству, которое чрезъ особаго Визитатора имѣетъ наблюденіе за сохраненіемъ въ ономъ соотвѣтствующаго церковнымъ

*Postanowienie Namiestnika w Królestwie
o zniesieniu klasztorów Grecko-Unickich.*

W Imieniu Najjaśniejszego

A L E X A N D R A II-go

CESARZA i SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

etc., etc., etc.

Namiestnik Królestwa.

Zważywszy, że istniejące w Królestwie Polskiem pięć męzkich klasztorów Grecko-Unickich zakonu Św. Bazylego Wielkiego: w Warszawie, Lublinie, Chełmie, Białe i Zamościu, tak z powodu małej w nich liczby osób stanu zakonnego, jako też wewnętrznym ich zarządem nie odpowiadają swemu przeznaczeniu, — znajdując przeto koniecznem ściągnąć osoby, należące do tegoż zakonu, do jednego z wymienionych klasztorów, który przedstawia należyte do tego dogodności i dać trwałą podstawę do urządzenia tegoż klasztoru, — zarazem mając na uwadze Najwyższą Wolę NAJJAŚNIEJSZEGO PANA co do jak najlepszego zabezpieczenia losu duchowieństwa parafjalnego Grecko-Unickiego i co do jak najprędzszego wznowienia podupadłych kościołów Grecko-Unickich, na zasadzie NAJWYŻEJ darowanej mi władzy, postanawiam co następuje:

Art. 1. Dla usunięcia niedogodności, następczących się z powodu małej liczby osób stanu zakonnego w każdym z pięciu klasztorów Bazylijskich Grecko-Unickich, istniejących na teraz w Królestwie Polskiem, a mianowicie: w Chełmie, Białe, Lublinie, Zamościu i Warszawie, — pierwsze cztery klasztory ulegają zniesieniu, znajdujący się zaś w nich zakonnicy ściągają się do klasztoru Grecko-Unickiego w Warszawie, według zasad niżej wskazanych.

Art. 2. Klasztor Warszawski zupełnie oddaje się pod władzę Zwierzchności Dyecezalnej Chełmskiej, która to zwierzchność przez osobnego wizytatora ma dozór co do zachowania w nim

правиламъ благочинія и должнаго порядка. За тѣмъ, всякая зависимость сего монастыря какъ отъ орденскихъ провинціаловъ такъ и отъ другихъ высшихъ орденскихъ властей, прекращается, и воспрепятствуются всякія съ ними сношенія, а равно упраздняются и монастырскіе капитулы.

Ст. 3. Церкви, принадлежавшія къ упраздненнымъ монастырямъ: Люблинскому, Бяльскому и Замостьскому, а равно приходскія церкви въ деревняхъ: Спасъ и Колемчицъ, бывшія доселѣ приписанными къ Холмскому Уніятскому монастырю, остаются приходскими и остаются притомъ въ непосредственномъ заведѣваніи Холмскаго Епархіальнаго Начальства. Храмъ бывшаго Холмскаго монастыря остается Холмскимъ Соборнымъ храмомъ.

Ст. 4. Всемъ властямъ, въ особенности же Холмскому Епархіальному Начальству, вменяется въ обязанность принять всѣ зависящія мѣры, чтобы, при упраздненіи сказанныхъ 4-хъ монастырей, богослуженіе въ находящихся при нихъ церквахъ не прекращалось. Для сего, до да нѣйшаго распоряженія Холмскаго Епархіальнаго Начальства, при каждой изъ церквей четырехъ упраздняемыхъ монастырей оставляется, для богослуженія въ качествѣ викаріевъ — по одному монаху а при церкви бывшаго Бяльскаго монастыря — два монаха.

Ст. 5. Соединенныя съ фундами упраздненныхъ монастырей обязанности сохраняются при церквахъ оныхъ и выполняются оставляемыми и впредь назначаемыми для богослуженія священниками. Если же фундаментныя обязанности, по многосложности своей, этими духовными лицами не могутъ быть исполнены, то онѣ переводятся вмѣстѣ съ иноками въ Варшавскій Василіанскій монастырь, въ которомъ содержаніе сихъ иноковъ обезпечивается казною на счетъ тѣхъ же фундаментшей. Распоряженіе по этому предмету предоставляется ближайшему усмотрѣнію Холмскаго Епархіальнаго Начальства.

Ст. 6. Помѣщавшаяся въ зданіяхъ Холмскаго монастыря — Холмская дьячковская школа оставляется на будущее время въ томъ же зданіи. Если бы впослѣдствіи оказалось нужнымъ обратить строеніе это на другое употребленіе, то, взамѣнъ онаго, училищу будетъ отведено, на счетъ казны, соотвѣтственное помѣщеніе.

Ст. 7. Лицамъ, принадлежавшимъ къ составу четырехъ упраздненныхъ Греко-Уніятскихъ монастырей: въ Люблинѣ, Холмѣ, Бялѣ и Замостьѣ, предоставляется или продолжать монашескую жизнь по правиламъ своего ордена въ Варшавскомъ Василіанскомъ монастырѣ, или

карносіи и надлежащаго порядка stosownie do reguł kościelnych. Zatem wszelka zależność tego klasztoru tak od prowincjałów zakonnu, jako też od innych wyższych władz zakonnych uchyla się i wszelkie stosunki z niemi wzbraniają się, jak niemniej znoszą się i kapituły klasztorne.

Art. 3. Kościoły należące do zniesionych klasztorów, w Lublinie, Białe i Zamościu, oraz kościoły parafjalne we wsiach Spas i Kołomezycy, które dotąd były jako filjalne klasztoru Grecko-Unickiego Chełmskiego, zostają parafjalnemi i przytem będą w bezpośredniem zawiadywaniu Zwierzchności dyecezyjalnej Chełmskiej. Kościół po zniesionym klasztorze w Chełmie zostaje Chełmskim Katedralnym kościołem.

Art. 4. Na wszystkie władze, w szczególności zaś na władzę dyecezyjalną Chełmską, wkłada się obowiązek przedsięwzięcia wszystkich zależących od nich środków, ażeby przy zniesieniu wyż wspomnianych czterech klasztorów, nabożeństwo w kościołach znajdujących się przy nich nie ustawało. W tym celu do dalszego w tej mierze rozporządzenia Zwierzchności dyecezyjalnej Chełmskiej przy każdym z kościołów, należących do czterech znoszonych na teraz klasztorów, zostawia się jeden zakonnik z prawami wikariusza, a przy kościele znoszonego klasztoru w Białe zostawia się dwóch zakonników.

Art. 5. Zobowiązania połączone z funduszami klasztorów zniesionych, zachowują się przy kościołach tychże klasztorów i mają być dopełniane przez pozostawionych lub mających być przeznaczonymi księży. Jeżeli zaś takowe zobowiązania funduszowe z powodu ich różnitości nie mogą być wypełniane przez rzeczne osoby duchowne, w takim razie zobowiązania te przenoszą się wraz z zakonnikami do klasztoru Bazylijańskiego w Warszawie, w którym utrzymanie tychże zakonników zabezpiecza się przez Skarb na tychże samych funduszach. Rozporządzenia w tym względzie pozostawiają się bliższemu uznaniu Zwierzchności Dyecezyjalnej Chełmskiej.

Art. 6. Umieszczona w gmachu klasztoru Chełmskiego szkoła śpiewaków, pozostaje nadal w tymże samym gmachu. Jeżeliby zaś z czasem okazała się potrzeba obrócić ten gmach na inny użytek, w takim razie szkoła otrzyma na koszt Rządu inne odpowiednie pomieszczenie.

Art. 7. Osobom należącym do składu czterech znoszonych klasztorów Grecko-Unickich w Lublinie, Chełmie, Białe i Zamościu, pozostawia się albo prowadzić i nadal życie zakonne wedle reguły swego zakonu w klasztorze Bazylijańskim Warszawskim,

отправиться за границу, для пребывания въ которомъ либо изъ чужеземныхъ Греко-Уніятскихъ монастырей, съ получениемъ пособия на путевые расходы и ежегодной пенсін.

Ст. 8. Тѣмъ изъ вышеозначенныхъ въ статьѣ 7-й лицъ, которыя пожелаютъ выѣхать навсегда за границу, опредѣляется ежегодная пожизненная пенсія по сту пятидесяти рублей серебромъ на каждое лицо, считая со дня изъявленія ими желанія переселиться за границу, съ отнесениемъ этого расхода на счетъ казны Царства. Самая выдача пенсій будетъ производиться пополугодно черезъ посредство Императорскихъ Россійскихъ заграничныхъ Миссій, доколѣ лица, получающія пенсіи не будутъ принимать никакого участія въ враждебныхъ Русскому Правительству замыслахъ.

Ст. 9. Путевые на проѣздъ до границы Царства расходы монаховъ, изъявившихъ желаніе отправиться въ чужіе края на постоянное жительство, принимаются на счетъ казны. Сверхъ того, каждому изъ нихъ выдается безплатный паспортъ на выѣздъ, а на границѣ они снабжаются одновременно, на дальнѣйшій проѣздъ, пособиемъ въ двадцать пять рублей серебромъ, также на счетъ казны Царства.

Ст. 10. На особую Коммисію, учрежденную подъ предсѣдательствомъ Главнаго Директора Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, возлагается составить и представить, въ возможно непродолжительномъ времени, чрезъ Учредительный въ Царствѣ Комитетъ, на Высочайшее утвержденіе, штатное исчисленіе расходовъ на содержаніе Варшавскаго Греко-Уніятскаго монастыря, а равно проекты прочихъ, относящихся до этого монастыря, правилъ и инструкцій.

Ст. 11. Для обращенія монашествующаго Греко-Уніятскаго духовенства къ пріямымъ его занятіямъ, свойственнымъ иноческому званію, всѣ принадлежавшія какъ четыремъ упраздненнымъ, такъ и Варшавскому монастырю, недвижимыя имѣнія и капиталы, гдѣ бы послѣдніе ни были помѣщены, поступаютъ въ полное завѣдываніе казны, и передаются въ распоряженіе Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Ст. 12. Точный разборъ и опредѣленіе, на какія именно богоугодныя и общепольныя цѣли имѣютъ быть обращены бывшія монастырскія зданія упраздненныхъ четырехъ обителей, возлагаются на Особую Коммисію, съ участіемъ въ ней особыхъ Членовъ отъ Коммисіи Финансовъ и отъ другихъ ведомствъ по принадлежности. Постановленія Коммисіи, по утвержденіи ихъ Учредительнымъ въ Царствѣ Комитетомъ, приводятся немедленно въ исполненіе.

Ст. 13. Доходы съ недвижимыхъ имуществъ Греко-Уніятскихъ мо-

lub udać się za granicę dla pozostania się w jednym z zagranicznych klasztorów Grecko-Unickich, z otrzymaniem wsparcia na wydatki podróży i corocznej pensyi.

Art. 8. Tym z wymienionych w artykule 7 osób, którzy zechcą wyjechać na zawsze za granicę, przeznaczają się dożywotnie coroczna pensja po sto pięćdziesiąt rubli srebrem na każdą osobę, rachując od dnia oświadczenia przez nie życzenia wyjechania za granicę, z zaregulowaniem tego wydatku do ogólnych funduszków Skarbu Królestwa. Pensja takowa będzie im wypłacaną co pół roku za pośrednictwem Cesarsko-Rossyjskich Missji zagranicznych dopóty, dopóki osoby otrzymujące takową pensję, nie będą brały żadnego udziału w nieprzyjaznych Rządowi Rossyjskiemu zamiarach.

Art. 9. Koszta podróży do granicy Królestwa zakonników, którzy oświadczyli życzenie udania się do obcych krajów na stałe zamieszkanie, przyjmują się na rachunek Skarbu. Oprócz tego każdemu z tych zakonników wydaje się bezpłatny paszport do wyjazdu, a na granicy oni otrzymują jednorazowe wsparcie na dalszą podróż w kwocie dwudziestu pięciu rubli srebrem, także na rachunek Skarbu.

Art. 10. Osobnej Kommissyi, ustanowionej pod przewodnictwem Dyrektora Głównego Spraw Wewnętrznych i Duchownych, poleca się ułożyć i przedstawić w jak najprędszym czasie przez Komitet Urządzający w Królestwie do Najwyższego zatwierdzenia wyliczenie etatowe funduszków potrzebnych na utrzymanie klasztoru Grecko-Unickiego w Warszawie, oraz projektu innych co do tego klasztoru przepisów i instrukcji.

Art. 11. Ażeby zwrócić duchowieństwo zakonne Grecko-Unickie do właściwych mu zajęć, odpowiednich stanowi zakonnemu, wszystkie należące tak do zniesionych obecnie czterech klasztorów, jako też i do klasztoru Warszawskiego majątki nieruchome i kapitały w jakimkolwiek bądź miejscu zamieszczone, przechodzą w za-wiadywanie Skarbu i oddają się do rozporządzenia Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

Art. 12. Szczególne rozpoznanie i oznaczenie na jakie mianowicie cele dobroczynne lub społeczne mają być przeznaczone pozostające po zniesionych klasztorach gmachy, poleca się osobnej Kommissyi z powołaniem do niej osobnych członków od Kommissyi Przychodów i Skarbu i od innych właściwych władz. Postanowienia tej Kommissyi po zatwierdzeniu przez Komitet Urządzający w Królestwie, bezzwłocznie wprowadzają się w wykonanie.

Art. 13. Dochody z majątków nieruchomych po klasztorach

настырей, за отчислением не свыше 10% на расходы по управлению, равно сумм, необходимых на производство штатного содержания Варшавского Василиянского монастыря, обращаются сполна на улучшение быта блага духовенства Греко-Униятского; а капиталы этих монастырей имеют быть употреблены на немедленную отстройку пришедших в упадок Греко-Униятских церквей.

§ 11. На Коммисию Погашения Долгов Царства возлагается обязанность наблюдать за тем, чтобы вышесказанные в статье 13-й доходы и капиталы не были обращаемы ни на какие другие предметы, кроме тех, которые определены настоящим постановлением, и представлять ежегодный по сему предмету отчет Совету Управления, с подробным обозначением в нем действительных расходов. По делам сего рода к составу Коммисии Погашения Долгов Царства присоединяются несколько Членов из Греко-Униятского духовенства, на основании особого постановления, какое на сей предмет будет издано.

Ст. 15. Постановление сие должно быть немедленно внесено в Дневник Законов. Безотлагательное исполнение настоящего Постановления возлагается на все подлежащие ведомства.

Варшава 28 Ноября (10 Декабря) 1864 года.

Генераль-Адъютантъ (подписалъ) *Графъ Бергъ*.

Греко-Униятских, по потraceniu не вѣеъ як 10% з такowych dochodów na niezbedne wydatki na administrację tych majątków, oraz funduszu potrzebnego na utrzymanie etatowe klasztoru Bazylińskiego w Warszawie, obrócone być mają w zupełności na polepszenie bytu parafjalnego duchowieństwa Grecko-Unickiego, a kapitały po tychże klasztorach mają być użyte na niezwłoczne odbudowanie podupadłych kościołów Grecko-Unickich.

Art. 11. Na Komisję umorzenia długu krajowego wkłada się obowiązek czuwania nad tem, ażeby wyżej wymienione w art. 13, dochody i kapitały nie były obracane na żadne inne przedmioty oprócz tych, które określone są niniejszem postanowieniem, oraz corocznego przedstawiania w tym przedmiocie sprawozdania Radzie Administracyjnej ze szczegółowem oznaczeniem w temże rzeczywiście zrobionych wydatków. W sprawach tego rodzaju do składu Komisji umorzenia długu krajowego przylacza się kilku członków z duchowieństwa Grecko-Unickiego, na zasadzie oddzielnego postanowienia, jakie w tej mierze wydane będzie.

Art. 15. Postanowienie niniejsze bezwzględnie zamieszczone być ma w Dzienniku Praw. Bezwzględnie wykonanie Postanowienia niniejszego poleca się wszystkim władzom właściwym.

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu (podpisano) *A. Zaborowski*.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości *Wosiński*.

P. o. Dyrektora Kancellaryi *Wł. Holewiński*.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО

и проч., и проч., и проч.

Наместник Царства.

Принимая во внимание, что такъ называемое Общество Фелициянокъ или Сестръ Св. Феликса никогда не было утверждено Правительствомъ и къ назначенному отъ Правительства сроку 9 (21) Июли 1859 г. не представило на Высшее утверждение Устава своего; что оно вопреки Высочайшему Указу 18 Февраля (2 Марта) 1842 года статья 56, и Высочайшему Повелѣнію отъ 28 Августа 1851 года, не указало доннынѣ постоянныхъ средствъ, необходимыхъ, для обезпеченія его существованія; что оно между тѣмъ, вопреки ясному смыслу Высочайшихъ повелѣній отъ 15 (27) Мая 1841 года, 3 (15) Февраля 1858 года и 8 (20) Ноября того же года продолжаетъ незаконное свое существованіе, къ сожалѣнію, не чуждое даже участія въ политическихъ проискахъ, на основаніи Высочайше предоставленной мнѣ власти постановляю слѣдующее:

Ст. 1. Сущствующее нынѣ безъ законнаго утвержденія общество Фелициянокъ или Сестръ Св. Феликса безотлагательно закрывается.

Ст. 2. Порядокъ, какой при этомъ долженъ быть соблюденъ подлежащими вѣдомствами, опредѣляется особою Инструкціею.

Ст. 3. Исполненіе сего Постановленія, которое имѣетъ быть немедленно внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ и на Генераль-Полицеймейстера въ Царствѣ.

Варшава 4 (16) Декабря 1864 г.

Наместникъ Генераль-Адъютантъ (подписаль) *Графъ Бергъ.*

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

etc., etc., etc.

Namiestnik Królestwa.

Zważywszy, że tak nazwane Stowarzyszenie Felicyanek, czyli Siostr Ś-go Feliksa, przez Rząd nigdy nie było zatwierdzonem, i że w terminie przez Rząd mu naznaczonym dnia 9 (21) Lipca 1859 r. nie przedstawiło swej Ustawy do zatwierdzenia Władzy Wyższej; że wbrew art. 56 NAJWYŻSZEGO UKAZU z d. 18 Lutego (2 Marca) 1842 r., i NAJWYŻSZEJ WOLI z dnia 28 Sierpnia 1851 r., dotychczas nie wykazało stałych środków, koniecznych do zabezpieczenia swego utrzymania, że zatem wbrew wyraźnemu brzmieniu NAJWYŻSZYCH Rozkazów z d. 15 (27) Maja 1841 r., 3 (15) Lutego i 8 (20) Listopada 1858 r., nielegalnie istnieje, nie będąc przytem obcem nawet udziału w intrygach politycznych, na zasadzie NAJWYŻEJ nadanej mi władzy, postanawiam co następuje:

Art. 1. Istniejące bez zatwierdzenia prawnego Stowarzyszenie Felicyanek czyli Siostr Ś-go Feliksa, bezzwłocznie znosi się.

Art. 2. Porządek jaki ma być przy tem przez Władze właściwe zachowany, określa się oddzielną Instrukcyą.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które ma być bezzwłocznie zamieszczone w Dzienniku Praw, poleca się Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, oraz Jeneral-Policmajstrowi w Królestwie.

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia 8 (20) Stycznia 1865 r.

Государь Императоръ изволилъ разсматривать и утвердить
въ Царскомъ Селѣ 22 Ноября (4 Декабря) 1864 г.

Министръ Статсъ-Секретарь Царства Польскаго
(подписаль) *В. Платоновъ*.

П РА В И Л А

о способахъ содержанія и порядкѣ управленія Римско-Католическихъ
монастырей въ Царствѣ Польскомъ.

Г Л А В А I-я

О раздѣленіи монастырей на штатные и нештатные:

§ 1. Всѣ Римско-Католическіе монастыри въ Царствѣ Польскомъ,
не вошедшіе въ число упраздняемыхъ или закрываемыхъ на основаніи
статей 1 и 2 Высочайшаго Указа 27 Октября (8 Ноября) 1864 года,
раздѣляются, согласно статьѣ 15 того же Указа, на штатные и нешта-
тные.

§ 2. Штатными считаются слѣдующіе монастыри.

А. Мужескіе:

1) Ордена Паулиновъ одинъ монастырь въ г. Ченстоховѣ Велюн-
скаго уѣзда.

2) Ордена Реформатовъ семь монастырей въ городахъ: Калишѣ,
Влоцлавкѣ, Стопницѣ, Пичовѣ Стопницкаго уѣзда, Лютомерскѣ Сѣ-
радзкаго уѣзда, Пилицѣ Олькушкаго уѣзда и Енджеевѣ Кълецкаго
уѣзда.

3) Ордена Бернардиновъ пять монастырей въ городахъ: Коля и
Казимирѣ, Конинскаго уѣзда; Вартѣ Калишскаго уѣзда, Видавѣ Сѣ-
радзкаго уѣзда и въ селеніи Велькой Волѣ Опочинскаго уѣзда.

4) Ордена Августиновъ одинъ монастырь въ г. Велюнь.

5) Ордена Доминикановъ четыре монастыря въ городахъ Люблинѣ
и Климентовѣ Сandomiersкаго уѣзда, и въ селеніяхъ: Гидлахъ Петр-
ковского уѣзда и Высокомъ Коля, Радомскаго уѣзда.

NAJJAŚNIEJSZY PAN raczył przejrzeć i zatwierdzić.
w Carskiem Siole dnia 22 Listopada (4 Grudnia) 1864 r.

Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego
(podpisał) *W. Płatonow*.

PRZEPISY

dotyczące utrzymania i zarządu Klasztorów Rzymsko-Katolickich
w Królestwie Polskiem.

C Z Ę Ś Ć I-sza.

O podziale klasztorów na etatowe i nieetatowe.

§ 1. Wszystkie klasztory Rzymsko-Katolickie w Króle-
stwie Polskiem, które na zasadzie art. 1 i 2 NAJWYŻSZEGO UKAZU
z d. 27 Października (8 Listopada) 1864 r. nie zostały zakwalifiko-
wane do zniesienia, lub zamknięcia, dzielą się stosownie do art.
15, tegoż Ukazu na etatowe i nieetatowe.

§ 2. Za etatowe uważane być mają następujące klasztory:

A. Mężskie.

1) Zakonu XX. Paulinów, jeden klasztor w Częstochowie w po-
wiecie Wieluńskim.

2) Zakonu XX. Reformatów, siedm klasztorów, a mianowicie:
w miastach: Kaliszu, Włocławku, Stopnicy, Pinczowie w Powiecie
Stopnickim, Lutomiersku w powiecie Sieradzkim, Pilicy w powie-
cie Olkuskim i Jędrzejowie w Powiecie Kieleckim.

3) Zakonu XX. Bernadynów, pięć klasztorów, w miastach
Kole i Kazimierzu w powiecie Konińskim, Warcie w Powiecie Ka-
liskim, Widawie w powiecie Sieradzkim, i we wsi Wielko-Woli
w powiecie Opoczyńskim.

4) Zakonu XX. Augustyanów, jeden klasztor w mieście Wie-
lniu.

5) Zakonu XX. Dominikanów, cztery klasztory a mianowi-
cie w miastach: Lublinie i Klimontowie w powiecie Sandomier-
skim, tudzież we wsiach Gidle w powiecie Piotrkowskim i w Ko-
le-Wysokiem w powiecie Radomskim.

- 6) Ордена Францискановъ одинъ въ Калишѣ.
- 7) Ордена Камедуловъ одинъ монастырь на Бѣлянахъ подъ Варшавой.
- 8) Ордена Капуциновъ три монастыря въ городахъ: Ломжѣ, Новомъ Мѣстѣ Равскаго уѣзда, и въ Закрочимѣ Плоцкаго уѣзда.
- 9) Ордена Кармелитовъ Башмачныхъ одинъ въ дер. Оборакъ Липновскаго уѣзда.
- 10) Ордена Маріановъ, одинъ въ г. Маріамполѣ.

Б. Женскіе.

- 1) Ордена Бенедиктинокъ два монастыря: въ городахъ Ломжи и Сандомирѣ.
- 2) Ордена Бернардинокъ три монастыря: въ городахъ Велюнѣ, Вартѣ Калишскаго уѣзда, и у Св. Екатерины подъ Кѣльцами.
- 3) Ордена Доминиканокъ одинъ монастырь въ Петровѣ.
- 4) Ордена Францисканокъ одинъ монастырь въ г. Хенцинахъ Кѣлецкаго уѣзда.
- 5) Ордена Норбертанокъ одинъ монастырь въ Имбравовицахъ Олькушскаго уѣзда.
- 6) Ордена Сакраментокъ одинъ монастырь въ Варшавѣ.
- 7) Ордена Визитокъ одинъ монастырь въ Варшавѣ. Всѣ прочіе въ Царствѣ Польскомъ монастыри считаются нештатными.

§ 3. Въ каждомъ изъ означенныхъ въ § 2 штатныхъ монастырей, какъ мужескихъ, такъ и женскихъ, полагается по штату четырнадцать монашествующихъ лицъ, за исключеніемъ Ченстоховскаго монастыря Ордена Паулиновъ, въ коемъ по штату полагается двадцать четыре монашествующихъ.

§ 4. Въ число штатныхъ по каждой обители монашествующихъ лицъ полагаются настоятели и настоятельницы монастырей и вся братія.

§ 5. Число монашествующихъ лицъ, нынѣ въ каждой обители находящихся со включеніемъ въ сіе число и тѣхъ, которые, при упраздненіи и закрытіи нѣкоторыхъ монастырей, переведены изъ оныхъ въ остающіяся обители, опредѣляется посредствомъ точной переписи. Составленные по сей переписи списки, въ трехмѣсячный со дня изданія настоящихъ правилъ срокъ, сообщаются епархіальными начальниками Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и, по окончательной повѣркѣ сію Коммисією, принимаются въ основаніе для

- 6) Zakonu XX. Franciszkanów: jeden klasztor w mieście Kaliszu.
- 7) Zakonu XX. Kamedulów: jeden klasztor w Bielanych pod Warszawą.
- 8) Zakonu XX. Kapucynów: trzy Klasztory, w miastach: Łomży, Nowem mieście w powiecie Rawskim i w Zakroczymiu w Powiecie Płockim.
- 9) Zakonu XX. Karmelitów trzewiczekowych: jeden klasztor we wsi Oborach w powiecie Lipnowskim.
- 10) Zakonu XX. Maryanów: jeden klasztor w mieście Maryampolu.

В. Же́нскіе.

1. Zakonu Benedyktynek: dwa klasztory w mieście Łomży i Sandomierzu.
- 2) Zakonu Bernardynek: trzy klasztory w miastach: Wieluniu i Warcie w powiecie Kaliskim i u Ś-tej Katarzyny pod Kielcami.
- 3) Zakonu Dominikanek: jeden klasztor w mieście Piotrkowie.
- 4) Zakonu Franciszkanek: jeden klasztor w mieście Chęcinach w powiecie Kieleckim.
- 5) Zakonu Norbertanek: jeden klasztor w Imbramowicach w powiecie Olkuskim.
- 6) Zakonu Sakramentek: jeden klasztor w Warszawie.
- 7) Zakonu Wizytek: jeden klasztor w Warszawie. Wszystkie inne Klasztory w Królestwie Polskiem uważane być mają za nieetatowe.

§ 3. W każdym z wymienionych w § 2 Klasztorów, tak męskich jako też żeńskich, oznacza się wedle etatu czternaście osób zakonnych, z wyjątkiem Klasztoru Paulińskiego w Częstochowie, w którym stosownie do etatu ma być zakonników dwudziestu czterech.

§ 4. Do liczby etatowych osób w każdym zgromadzeniu Zakonnem zaliczają się przełożeni i przełożone Klasztorów, tudzież wszyscy bracia i siostry.

§ 5. Liczba wszystkich osób zakonnych, obecnie w każdym klasztorze znajdujących się, z dodaniem do takowej i tych, które przy skasowaniu lub zamknięciu niektórych klasztorów, przeniesione zostały do pozostających nadal, oznaczoną być ma podług spisu rzetelnego. Uformowane podług tego spisu listy, w ciągu trzech miesięcy licząc od daty niniejszych przepisów, mają być przez Władze Diecezjalne zakomunikowane Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, a następnie po ostatecznem sprawdzeniu przez tę Kommissyą, uważane być mają za

всѣхъ расчетовъ при назначеніи и выдачѣ содержанія монашествующимъ и для прочихъ распоряженій касательно монастырей.

§ 6. Переводъ монашествующихъ лицъ изъ штатныхъ обителей въ нештатныя безусловно воспрещается.

§ 7. Коль скоро въ которомъ либо изъ нештатныхъ монастырей число монашествующихъ лицъ, вслѣдствіе постепенной убыли, уменьшится до семи человекъ, таковой нештатный монастырь упраздняется, а монашествующіе размѣщаются по другимъ обителямъ, примѣняясь къ § 13 Дополнительныхъ Правилъ, приложенныхъ къ Высочайшему Указу 27 Октября (8 Ноября) 1864 г.

§ 8. Если въ которой либо изъ штатныхъ обителей, вслѣдствіе убыли монашествующихъ лицъ, откроется штатная вакансія, прежде нежели будутъ упразднены всѣ нештатные монастыри того же ордена, то вакансія сія замѣщается переводомъ на оную монашествующаго лица изъ обители нештатной.

§ 9. Приѣмъ новицѣвъ въ монастыри нештатные безусловно воспрещается. Приѣмъ новицѣвъ въ монастыри штатные допускается лишь по совершенномъ упраздненіи всѣхъ обителей нештатныхъ того же ордена; при томъ приѣмъ новицѣвъ можетъ происходить не иначе, какъ съ строгимъ соблюденіемъ постановленій, изложенныхъ въ Главѣ III настоящихъ правилъ.

§ 10. На содержаніе каждаго изъ штатныхъ монастырей и положенныхъ въ немъ по штату четырнадцати монашествующихъ лицъ отпускается изъ Казны Царства ежегодно по тысячѣ семисотъ пятидесяти рублей серебромъ.

На Ченстоховскій монастырь, въ коемъ полагается по штату двадцать, четыре монаха, ежегодно отпускается изъ Казны три тысячи руб. сер.

§ 11. Если внослѣдствіи, въ которомъ либо изъ штатныхъ монастырей не оказалось бы въ дѣйствительности полного числа положенныхъ въ ономъ по штату монашествующихъ лицъ, то отпускаемая по § 10 изъ Казны на таковой монастырь ежегодная сумма уменьшается на сто рублей серебромъ на каждое недостающее лицо, доколь открывшаяся вакансія не будетъ замѣщена.

§ 12. Такъ какъ вслѣдствіе произведеннаго нынѣ упраздненія и закрытія нѣкоторыхъ обителей, многія монашествующія лица переведены въ монастыри штатные; такъ что число дѣйствительно проживающихъ въ нихъ монашествующихъ лицъ временно превосходитъ то число, которое для сихъ обителей полагается по штату, то сверхъ суммы,

засадѣ до wszelkich obrachunków przy wyznaczaniu i assygnowaniu utrzymania dla osób zakonnych, oraz do innych rozporządzeń, dotyczących klasztorów.

§ 6. Przenoszenie osób zakonnych z klasztorów etatowych do nieetatowych, bezwarunkowo zabrania się.

§ 7. Skoro tylko w którymkolwiek z klasztorów nieetatowych, liczba osób zakonnych, skutkiem stopniowego ubytku zmniejszy się do siedmiu, takowy klasztor nieetatowy ma być zniesiony, a osoby zakonne przenoszą się do innych klasztorów, przy zastosowaniu się do § 13-go przepisów dodatkowych, dołączonych do Najwyższego Ukazu z dnia 27 Października (8 Listopada) 1864 roku.

§ 8. Jeżeli w którymkolwiek z klasztorów etatowych, skutkiem ubytku osób zakonnych odkryje się wakans etatowy przed zniesieniem wszystkich klasztorów nieetatowych tegoż samego Zakonu, w takim razie rzeczony wakans zapelnia się przez przeniesienie osoby zakonnej z klasztoru nieetatowego.

§ 9. Przyjmowanie do nowicyatu w klasztorach nieetatowych, bezwarunkowo zabrania się. Przyjmowanie do nowicyatu w klasztorach etatowych dozwala się jedynie po zupełnem zniesieniu wszystkich klasztorów nieetatowych tegoż samego Zakonu; przy czem przyjmowanie do nowicyatu winno się odbywać nie inaczej jak tylko w ścisłem stosowaniu się do zasad, wskazanych w Części III-ej obecnych przepisów.

§ 10. Na utrzymanie każdego z klasztorów etatowych, tudzież oznaczonych w nim wedle etatu czterestu osób zakonnych, ma być assygnowaną ze Skarbu Królestwa corocznie summa rubli srebrem tysiąc siedmset pięćdziesiąt. Dla klasztoru zaś w Częstochowie, gdzie oznaczoną została etatem liczba zakonników, dwudziestu czterech, ma być assygnowaną corocznie ze Skarbu Królestwa kwota rubli srebrem trzy tysiące.

§ 11. Jeżeliby następnie w którymkolwiek z klasztorów etatowych, okazał się istotnie brak oznaczonej dlań etatem liczby osób zakonnych, w takim razie assygnowana wedle § 10-go ze Skarbu Królestwa na taki klasztor corocznie summa, ma być zmniejszoną o rubli srebrem sto na każdą brakującą osobę, a to dotąd, dopóki wakujące miejsce nie zostanie obsadzone.

§ 12. Ponieważ skutkiem obecnego skasowania lub zamknięcia niektórych klasztorów, wiele osób zakonnych zostało przeniesionych do klasztorów etatowych, tak, że liczba rzeczywiście zamieszkałych w nich osób zakonnych przewyższa czasowo etatem wyznaczoną liczbę dla tychże klasztorów osob, przeto oprócz sum-

определенной § 10, Казна Царства отпускает ежегодно на содержание таковых сверхштатных монахов денежное пособие, на точном основании § 14 Дополнительных Правил, приложенных к Высочайшему Указу 27 Октября (8 Ноября) 1864 г. Съ постепенным уменьшением числа таковых сверхштатных в штатных обителях монахов и монахинь, уменьшается в той же соразмерности и вышесказанное дополнительное штатным монастырям пособие.

§ 13. Для обеспечения быта тех монашествующих лиц, которые принадлежат к обителям нештатным, или которые в оныя переводятся на основании § 13 Дополнительных Правил, приложенных к Высочайшему Указу 27 Октября (8 Ноября) 1864 г., Казна Царства отпускает ежегодно денежное пособие, определенное в § 14 тех же Правил. Сверх сего, Правительственной Коммисии Внутренних и Духовных дел разрешается, съ утверждения Наместника, назначать в пользу нештатных монастырей, буде сие окажется нужным, еще дополнительное из Казны пособие, которое, в общей сложности на все таковыя обители взятое, не должно однако превышать каждый год суммы, равняющейся тысячъ рублям, помноженной на число наличных в томъ году нештатных монастырей.

§ 14. Все суммы, следующие в силу предидущих статей на содержание обителей и монашествующих лиц, отпускаются из тех источников, которые на сей предмет предназначены ст. 21 Высочайшего Указа 27 Октября (8 Ноября) 1864 г. Суммы эти отпускаются по третью года вперед, из местных губернских и уездных Казначейств, по особому, каждый раз, распоряжению и росписанию Правительственной Коммисии Внутренних и Духовных дел.

§ 15. В пользу каждого монастыря, какъ штатного, такъ и нештатного, обращается сполна доходъ отъ такъ называемых: Jura Stolicae. Доходъ сей употребляется на покрытие расходов, необходимых для отправленія богослужения и на поддержание монастырскаго храма и зданія,

ГЛАВА II.

О порядкѣ подчиненія Римско-Католическихъ монастырей Епархіальному Начальству, Визитаторамъ и вообще духовной власти.

§ 16. На основании ст. 16-ой Высочайшего Указа 27 Октября

мы означенной § 10-тым, Скарб Крѣстѣва ма ассигновать ежегодно, на utrzymanіе надличбовыхъ законниковъ, wsparcie pieniężne на засадзі § 14-го przepisów dodatkowych, dołączonych do Najwyższego Ukazu z d. 27 Października (8 Listopada) 1864 roku. W miarę stopniowego się zmniejszania liczby takowych nadliczbowych zakonników i zakonnic, w klasztorach etatowych ma być zmniejszane odpowiednio do tego i wzmiankowane dodatkowe dla klasztorów etatowych wsparcie.

§ 13. W celu zabezpieczenia bytu tych z osób zakonnych które należą do klasztorów nieetatowych, lub też które przenoszą się do nich na zasadzie § 13-go przepisów dodatkowych, dołączonych do Najwyższego Ukazu z dnia 27 Października (8 Listopada) 1864 roku, Skarb Królestwa ma assygnować corocznie wsparcie pieniężne oznaczone w § 14-ym tychże przepisów. A nadto dozwala się Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych za upoważnieniem Namiestnika, wyznaczać na korzyść klasztorów nieetatowych, w razie koniecznej potrzeby, jeszcze dodatkowe ze Skarbu wsparcie, które w ogólnej cyfrze, na wszystkie takowe klasztory, nie powinno jednakże przewyższać w każdym roku summy rubli srebrem tysiąc, pomnożonej przez liczbę istniejących w tymże roku klasztorów nieetatowych.

§ 14. Wszelkie fundusze wyznaczone z mocy poprzedzających paragrafów na utrzymanie klasztorów (oburzeń) i osób zakonnych, mają być assygnowane z tych źródeł, które zostały w tym celu oznaczone § 21 Najwyższego Ukazu z dnia 27 Października (8 Listopada) 1864 r. Takowe fundusze mają być assygnowane co cztery miesiące z góry, z kass miejscowych Gubernialnych, lub też powiatowych, wedle szczegółowego na każdy raz rozporządzenia i oznaczenia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

§ 15. Na korzyść każdego Klasztoru tak etatowego, jakoteż i nieetatowego ma być obracany w zupełności dochód pochodzący z tak nazwanego „Jura stolae”, takowy dochód ma być używanym na pokrycie wydatków, niezbędnych przy odprawianiu nabożeństw, tudzież na podtrzymanie Kościoła i gmachu Klasztornego.

C Z E Ś Ć II-ga

Dotycząca poddania Klasztorów Rzymsko-Katolickich, Władzy Dycezyjalnej, Wizytatorów i w ogóle Władzy Duchownej.

§ 16. Na zasadzie § 16 Najwyższego Ukazu z dnia 27 Paź-

(8 Ноября) 1864 г. всякая зависимость монастырей и монашествующихъ отъ орденскихъ Генераловъ и другихъ орденскихъ властей, въ Царствѣ или внѣ оного пребывающихъ, на всегда отмѣнена и воспрещены всякаго рода сношенія монашествующаго духовенства съ таковыми властями. Въмѣстѣ съ тѣмъ, въ силу той же статьи означеннаго Указа, существовавшее донинѣ въ Царствѣ званіе орденскихъ монашескихъ провинціаловъ на всегда упразднено.

§ 17. На основаніи той же ст. 16-й Высочайшаго Указа 27 Октября (8 Ноября), заведываніе всѣми мужскими и женскими, штатными и нештатными монастырями въ Царствѣ, къ какому бы ордену они не принадлежали, предоставлено непосредственно мѣстнымъ Епископамъ тѣхъ епархій, въ конхъ монастыри сии расположены. Таковой надзоръ Епархіальной власти простирается не только на самыя личности монашествующихъ, но также и на способъ распоряженія монастырей предоставленными имъ доходами и имуществомъ.

§ 18. Мѣстныя монастырскія, ниже сего означенныя власти, вполне подчиняются своему Епархіальному начальству. Употребленіе монашествующихъ на службы въ пользу церкви и другія главныя распоряженія по обителямъ, зависятъ отъ Епархіальнаго Начальства, сообразно съ каноническими правилами Римской церкви и безъ нарушенія законовъ и постановленій гражданской власти. На этомъ основаніи, всѣ монашествующіе, безъ изыятія, обязаны мѣстному Епископу послушаніемъ и должнымъ уваженіемъ.

§ 19. Монастыри мужскіе и женскіе управляются по ихъ правиламъ и уставамъ, поелику сии правила и уставы сообразны съ общими о Римско-Католическомъ духовенствѣ Государственными узаконеніями и съ гражданскими постановленіями.

§ 20. Епархіальному начальнику предоставляется посѣщать и осматривать монастыри въ своей епархіи, на томъ же основаніи, какъ и церкви, во всякое время, лично или поручая сіе другому довѣренному лицу, согласно нежестяующему § 21-му.

§ 21. Въ силу ст. 16-й Высочайшаго Указа 27 Октября (8 Ноября) 1864 г. о Римско-Католическихъ монастыряхъ, дабы преподать Епархіальнымъ начальникамъ средства вести въ должномъ порядкѣ управленіе монастырями и имѣть постоянное за ними наблюденіе, предоставляется имъ избирать, съ утвержденія Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, Благочинныхъ или Визитаторовъ монастырей, по одному на каждую епархію, изъ достойнѣйшихъ и благонадежнѣйшихъ лицъ благаго духовенства, безъ опредѣленія срока ихъ службы.

дзирника (8 Listopada) 1864 r. wszelka zależność Klasztorówi osób Zakonnych od Jeneralów Zakonnych i innych Władz Zakonnych w Królestwie, lub też po za granicami onegoż przebywających, została na zawsze usunięta i wszelkie stosunki duchowieństwa zakonnego z temi Władzami zostały wzbronione. A nadto z mocy tegoż Artykułu rzeczonego Ukazu, istniejące dotąd w Królestwie miano Prowincjałów Zakonów klasztornych, zostało na zawsze zniesione.

Art. 17. Na mocy tegoż Artykułu 16-go NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 27 Października (8 Listopada), zawiadywanie wszystkimi klasztorami, tak męzkimi jakoteż żeńskimi, etatowymi i nieetatowymi w Królestwie, bez względu do jakiegokolwiek należą Zakonu, oddane zostało bezpośrednio miejscowym Biskupom tych dyecezyj, w obrębie których też klasztory się znajdują; takowy nadzór Władzy Dyecezyjalnej rozciąga się nie tylko co do osobistości osób zakonnych, lecz także i co do zarządu klasztorów pod względem pozostawionych im dochodów i majątku.

Art. 18. Miejscowe klasztorne poniżej wyszczególnione Władze, mają w zupełności zależeć od swej Władzy Dyecezyjalnej. Przeznaczanie Zakonników na służbę do kościołów, i inne ważniejsze rozporządzenia dotyczące klasztorów, mają zależeć od Władzy Dyecezyjalnej, zgodnie z prawami kanonicznymi kościoła Rzymskiego i przy zachowaniu praw i postanowień Władzy Cywilnej. Na tej zasadzie wszystkie osoby zakonne bez wyjątku, winny być posłuszne Biskupom miejscowym i mieć dla nich należne uszanowanie.

§ 19. Klasztory męskie i żeńskie mają być zarządzane wedle ich przepisów i reguł, jeżeli tylko takowe przepisy i reguły są zgodne z ogólnymi prawami krajowymi, oraz przepisami cywilnymi o duchowieństwie Rzymsko-Katolickiem.

§ 20. Zwierzchnik Dyecezyi może zwiedzać i rewidować klasztory w jego dyecezyi będące, na tej samej zasadzie co i kościoły, w każdym czasie, osobiście, lub też za pośrednictwem osoby do tego przezeń upoważnionej, a to wedle następującego § 21.

§ 21. Na mocy Art. 16 NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 27 Października (8 Listopada) 1864 r. o klasztorach Rzymsko-Katolickich, w celu nałania Zwierzchnikom Dyecezyj, możności utrzymania w należyтым porządku Zarządu klasztorami, oraz nieustannego nad nimi nadzoru, pozwala się im wybierać za zgodą Kommissy Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Dziekanów albo Wizytatorów, po jednym na każdą Dyecezyę, z poważniejszych i na zaufanie zasługujących osób Duchowieństwa Świeckiego, bez ograniczenia czasu ich służby.

§ 22. Визитаторъ непосредственно завѣдываетъ, подъ главнымъ управленіемъ Епархіальнаго начальства, всеми монастырями, въ епархіи находящимися, какъ мужскими, такъ и женскими безъ различія орденовъ.

§ 23. Визитаторъ наблюдаетъ, чтобы монастыри управлялись по правиламъ своихъ уставовъ, на сколько сіи послѣдніе сообразны съ гражданскими законами и постановленіями и распоряженіями Правительства, а равно, чтобы таковыя постановленія не были нарушаемы монашествующими лицами. Въ случаѣ отступленій отъ закона, Визитаторъ принимаетъ немедленно самъ надлежащія мѣры къ ихъ пресѣченію, и тотчасъ доносить о томъ Епархіальному начальству, а сіе послѣднее сообщаетъ Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, какъ о возникшихъ безпорядкахъ, такъ и о мѣрахъ, духовнымъ начальствомъ принятыхъ.

§ 24. Визитаторъ ведетъ подробные списки всемъ монашествующимъ въ Епархіи, и наблюдаетъ какъ за строгимъ исполненіемъ правилъ о новиціатѣ, такъ и за тѣмъ, чтобы вакантныя мѣста въ штатныхъ монастыряхъ пополнялись согласно постановленіямъ, въ §§ 8, 9 и 39 — 43 сихъ правилъ изложеннымъ.

§ 25. Вообще Визитаторъ есть ближайшій посредникъ между Епархіальнымъ Начальствомъ и монашествующими въ Епархіи. Всѣ дѣла, касающіяся монастырей, восходятъ чрезъ Визитатора на усмотрѣніе Епархіальнаго начальства, равно и всѣ распоряженія сего послѣдняго, относящіяся до монастырскаго управленія, передаются монастырямъ чрезъ сіе духовное лицо. Визитаторъ отвѣтствуетъ за допущенные имъ безпорядки въ подвѣдомственныхъ ему монастыряхъ.

§ 26. Визитаторъ обязанъ каждый годъ, къ сроку, какой будетъ назначенъ Правительственною Комиссіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и по формѣ, какую сія Комиссія установитъ, составлять общую визитаціонную опись; ясно и обстоятельно означая въ ней, по каждому монастырю особо, происшедшія въ личномъ составѣ его измѣненія, личный къ новому году составъ монастыря, служебныя обязанности каждаго лица, состояніе монастыря, церкви, строеній и имущества монастырскаго, приходъ и расходъ денежныхъ суммъ и т. п. Одинъ экземпляръ сего акта, за подписомъ Визитатора, представляется имъ Епархіальному начальнику, который, по повѣркѣ, сообщаетъ оный, при своемъ отзывѣ о положеніи монастыря, Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

§ 27. Въ отношеніи дѣлъ, касающихся общаго управленія Епархіи, Визитаторамъ предоставляется право участвовать въ засѣданіяхъ Епар-

§ 22. Wizytator zawiaduje bezpośrednio pod głównem zwierzchnictwem Naczelnika Diecezyi wszystkimi klasztorami w Diecezyi znajdującymi się, tak męzkimi, jakoteż żeńskimi, bez różnicy zakonu.

§ 23. Wizytator czuwa, ażeby klasztory rządziły się wedle przepisów swoich reguł, o ile te ostatnie są zgodne z prawami cywilnemi i rozporządzeniami Rządu, jak również, ażeby takowe postanowienia nie były gwałcone, przez osoby zakonne. W razie odstąpienia od prawa, Wizytator niezwłocznie sam ma przedsiębrać, należyte środki, w celu zapobieżenia temu i natychmiast donosić winien o tem Władzy Diecezjalnej, a ta ostatnia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, tak o powstałych nieporządkach, jak również i środkach przez Władzę Duchowną przedsięwziętych.

§ 24. Wizytator utrzymuje szczegółowe listy wszystkich Zakonników w Diecezyi i przestrzega tak ścisłego wykonywania przepisów o nowicyacie, jakoteż, ażeby wakujące miejsca w klasztorach etatowych zapelniane były zgodnie z prawidłami w §§ 8, 9 i 39 — 43, niniejszych przepisów zawartemi.

§ 25. W ogólności Wizytator jest najbliższym pośrednikiem pomiędzy Zwierzchnością Diecezjalną i Zakonnikami w Diecezyi. Wszystkie interesa, dotyczące klasztorów, Wizytator przedstawia do uznania Zwierzchności Diecezjalnej, równie jak i wszystkie rozporządzenia tej ostatniej, dotyczące Zarządu klasztornego, komunikują się klasztorom za pośrednictwem tegoż duchownego. Wizytator jest odpowiedzialnym za dopuszczone przez niego nieporządki w klasztorach, zwierzchnictwu jego podległych.

§ 26. Wizytator obowiązany jest corocznie, w terminie przez Kommissję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych oznaczyć się mającym, i w formie jaką też Kommissya przepisze, składać ogólny rapport wizytacyjny, opisujący jasno i szczegółowo co do każdego oddzielnie klasztoru, zasłać w jego składzie osób zmiany, skład nowy klasztoru na rok następny, obowiązki służbowe każdej osoby, stan klasztoru, kościoła, budowli i majątku klasztornego, przychód i rozchód funduszków pieniężnych i t. p. Jeden egzemplarz takiego aktu przez Wizytatora podpisany przedstawianym być ma przez niego Zwierzchnikowi Diecezjalnemu, który po sprawdzeniu, komunikuje takowy przy odezwie z opinią swą o stanie klasztoru Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

§ 27. Co do interesów dotyczących ogólnego Zarządu Diecezyi, Wizytatorowie mieć będą prawo uczestniczenia w posiedze-

хіяльных консисторій, сверхъ нынѣ назначеннаго въ нихъ числа членовъ, съ правомъ голоса по всѣмъ дѣламъ поступающимъ на консисторское разсмотрѣніе.

§ 28. На содержаніе Визитаторовъ отпускается Казною Царства, изъ доходовъ съ бывшихъ монастырскихъ имуществъ, ежегодное жалованье по 400 руб. сер. каждому. Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ предоставляется, сверхъ сего, съ утвержденія Намѣстника, опредѣлять размѣръ разѣздныхъ денегъ, которыя имѣютъ имѣть быть отпускаемы изъ того же источника.

§ 29. На основаніи ст. 16-й Высочайшаго Указа 27 Октября (8 Ноября) 1864 г. съ подчиненіемъ монастырей мѣстнымъ Епископамъ, упраздняются существовавшіе доселѣ монастырскіе капитулы и всѣ безъ изыятія соединенныя съ таковымъ порядкомъ должности дефиниторовъ, кустошей и т. п.

§ 30. Мѣстное управленіе каждаго монастыря вѣрится лицу, избираемому Епископомъ, съ утвержденія Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, а именно: въ мужскихъ обителяхъ настоятелю, а въ женскихъ настоятельницамъ. Лица сіи суть непосредственные блюстители внутренняго въ монастыряхъ порядка и церковной дисциплины.

§ 31. Въ помощь настоятелю назначается помощникъ или викарій и прокураторъ.

§ 32. Лица, упоминаемыя въ § 31-мъ, избираются Епархіальнымъ начальствомъ, съ утвержденія Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, изъ среды монашествующей въ обители братій.

§ 33. Настоятели и настоятельницы, управляя монастырями по правиламъ, означеннымъ въ § 19, содержатъ подчиненныхъ своихъ въ надлежащемъ порядкѣ и повиновеніи. Употребленіе тѣлесныхъ наказаній симъ воспрещается.

§ 34. Настоятели и настоятельницы монастырей заведываютъ также и распорядятся предоставленными каждой обители доходами и имуществомъ, подъ главнымъ надзоромъ Епархіальнаго управленія.

§ 35. При вступленіи въ управленіе монастыремъ, настоятель или настоятельница обязаны принять на свою отвѣтственность движимое и недвижимое имущество монастыря и вписать оное въ инвентарную книгу. При оставленіи должности, лица сіи сдаютъ все сіе своимъ преемникамъ по описи.

§ 36. Опредѣленное на каждый монастырь штатное содержаніе и денежное пособіе отпускается въ законномъ размѣрѣ, по третямъ года, за каждую треть впередъ, изъ Казны Царства, въ непосредственное распоряженіе настоятелей или настоятельницъ, которые распредѣля-

ниахъ Консистора Діецеզнальнаго, wraz z liczbą członków na teraz do tego wyznaczonych, z prawem głosu we wszystkich interesach przychodzących pod rozpoznanie Konsystorza.

§ 28. На utrzymanіе Визитаторовъ, Skarb Królestwa wyznacza z dochodów majątków poklasztornych, roczną płacę po czterysta rubli srebrem dla każdego. Oprócz tego Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych pozostawia się oznaczenie za potwierdzeniem Namiestnika, stosunku kosztów podróży, które z tegoż źródła mają być im uiszczane.

§ 29. Na zasadzie Art. 16-go NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 27 Października (8 Listopada) r. b., wraz z oddaniem klasztorów pod zwierzchnictwo właściwych Biskupów, znoszą się istniejące dotąd Kapituły klasztorne i wszystkie bez wyjątku połączone z obecnym porządkiem godności Definitorów, Kustoszów i t. p.

§ 30. Zarząd miejscowy każdego Zakonu, porucza się osobie przez Biskupa wybieranej, z zatwierdzeniem przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, a mianowicie: w zgromadzeniach męzkich Przełożonemu, a w żeńskich Przełożonej. Osoby te są bezpośrednio stróżami wewnętrznego porządku w klasztorach i karności duchownej.

§ 31. W pomoc Przełożonemu naznacza się pomocnik czyli Wikary i Prokurator.

§ 32. Osoby w Art. 31 wymienione, wybierają się przez Zwierzchność Dyecezyjalną, z zatwierdzeniem przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, z pośród Zakonników klasztoru.

§ 33. Przełożeni i Przełożone zarządzając klasztorami stosownie do przepisów w § 19-tym określonych, utrzymują podwładnych swoich w należytem porządku i posłuszeństwie. Używanie kar cielesnych niniejszem zabrania się.

§ 34. Przełożeni i Przełożone klasztorów zarządzają także i dysponują pozostawionemi każdemu zgromadzeniu dochodami i majątkiem, pod głównym nadzorem Zarządu Dyecezyjalnego.

§ 35. Przy objęciu zarządu klasztorem, Przełożony lub Przełożona obowiązani przyjąć na swą odpowiedzialność majątek ruchomy i nieruchomy klasztoru i zapisać takowy do księgi sznurowej; przy opuszczeniu urzędu, osoby te oddają wszystko to swoim następcom wedle wykazu.

§ 36. Wyznaczone na każdy klasztor utrzymanie etatowe i zasilek pieniężny, wypłaca się przez Skarb Królestwa w stosunku przepisany, terycjalami z góry, do bezpośredniej dyspozycji Przełożonych tak męzkich jak żeńskich klasztorów, którzy takowe

ють сія средства между братією по своему усмотрѣнію, обращая часть оныхъ на поддержаніе и исправленіе монастырскихъ строеній и церквей.

§ 37. Во вниманіе къ тѣмъ затрудненіямъ, съ коими было бы сопряжено представленіе въ Высшую Счетную Палату, установленной отчетности о штатныхъ суммахъ, Начальство монастырей освобождается отъ сей обязанности.

§ 38. Если бы настоятель или настоятельница, сверхъ чаянія, не вписали въ шнуровую книгу всѣхъ принятыхъ ими церковныхъ или монастырскихъ доходовъ, или растратили ихъ не на нужды обители и братіи, то Прокураторъ немедленно, подъ своею отвѣтственностью, доносить о томъ Визитатору или Епархіальному Начальству.

ГЛАВА III.

О подчиненіи монастырей надзору гражданской власти.

§ 39. Въ Римско-Католическіе монастыри могутъ вступать коренные жители Царства Польскаго Римско-Католическаго исповѣданія, безъ различія состояній, съ разрѣшенія гражданской власти и епархіальнаго начальства, которыя при семъ наблюдаютъ, чтобы поведеніе лица, вступающаго въ монашество, соответствовало важности духовнаго сана, и чтобы при томъ ко вступленію въ монашество не было никакихъ по установленіямъ церкви или по гражданскому закону, препятствій.

§ 40. Желаящій вступить въ монастырь обращается о томъ съ просьбою къ Губернатору, въ губерніи коего состоитъ таковой монастырь, съ приложеніемъ къ оной свидѣтельствъ о рожденіи и крещеніи.

§ 41. По принятіи прошенія, Губернаторъ собираетъ по оному надлежащія свѣдѣнія и удостовѣряется въ томъ:

- а) что проситель не обвиняется ни въ какихъ преступныхъ дѣйствіяхъ;
- б) что онъ не связанъ брачными узами;
- в) что вступленію въ монастырь не можетъ препятствовать рекрутская повинность;
- г) что лицо, желающее вступить въ монастырь, имѣетъ не менѣе 24 лѣтъ отъ роду, на точномъ основаніи ст. 17 Указа 6 (18) Марта 1817 года.

Всѣ сія условія, за исключеніемъ означеннаго въ пунктѣ в), необходимы и для вступленія въ женскій монастырь.

zasoby rozdzielają pomiędzy Zakonników klasztoru, wedle swego uznania, obracając część onych na utrzymanie i restaurację budowl klasztornych i kościoła.

§ 37. Z uwagi na utrudzające formalności, z którymi byłoby połączone składanie Najwyższej Izbie Obrachunkowej rachunków z funduszków etatowych, Zwierzchność klasztorna uwalnia się od tego obowiązku.

§ 38. Gdyby Przełożony lub Przełożona, przez zaniedbanie nie wpisali do księgi sznurowej wszystkich pobranych przez nich dochodów klasztornych lub kościelnych — lub też użyli ich nie na potrzeby klasztoru i zgromadzenia, natenczas Prokurator niezwłocznie pod swoją odpowiedzialnością zawiadamia o tem Wizytatora lub Zwierzchność Dyecezyalną.

CZĘŚĆ III-cia.

O oddaniu klasztorów pod nadzór Władzy Cywilnej.

§ 39. Do klasztorów Rzymsko-Katolickich wstępować mogą mieszkańcy stali Królestwa Polskiego, wyznania Rzymsko-Katolickiego, bez różnicy stanu, za zezwoleniem Władzy Cywilnej i Zwierzchności Dyecezyalnej, które obok tego czuwają, aby prowadzenie się osoby wstępującej do klasztoru, odpowiadało ważności stanu duchownego, i aby przytem do wstąpienia do zakonu, nie zachodziły żadne pod względem przepisów kościelnych lub cywilnych przeszkody.

§ 40. Pragnący wstąpić do zakonu, zanieść winien o to prośbę do Gubernatora, w którego Gubernji znajduje się klasztor tegoż zakonu, z dołączeniem do tej prośby aktu urodzenia i chrztu.

§ 41. Po odebraniu prośby, Gubernator zbiera o nim stosowne wiadomości i przekonywa się:

- a) czy proszący nie jest obwinionym o jakie występne czyny;
- b) czy nie jest związany ślubem małżeństwa;
- c) czy wstąpieniu do klasztoru nie stoi na zawadzie należenie do spisu wojskowego;
- d) czy osoba pragnąca wstąpić do klasztoru, nie ma n niej jak lat 24 życia, w ścisłym zastosowaniu się do Art. 17 Ukazu z dnia 6 (18) Marca 1817 roku.

Wszystkie te warunki z wyjątkiem wymienionego w punkcie a, koniecznymi są i do wstąpienia do klasztoru żeńskiego.

§ 42. Собравъ всѣ означенныя въ § 41 свѣдѣнія, Губернаторъ постановляетъ по ходатайству просителя свое заключеніе, и представляетъ оное въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, прилагая къ своему представлению упомянутыя въ § 41 документы, а равно свѣдѣнія о наличномъ числѣ монаховъ и новиціевъ въ той обители, въ которую проситель желаетъ поступить.

§ 43. Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, получивъ представленіе Губернатора и удостовѣрившись въ немъ, со стороны гражданской власти, препятствій ко вступленію просителя или просительницы въ монастырь, сносится съ мѣстнымъ епархіальнымъ начальствомъ, и испрашиваетъ формальнаго удостовѣренія его въ томъ, что съ духовной стороны не встрѣчается препятствій къ принятію въ обитель новаго послушника или новой послушницы. По полученіи сего удостовѣренія, Правительственная Коммисія разрѣшаетъ просителю вступленіе въ монастырь, и даетъ о семъ знать епархіальному Епископу и Губернатору, предписывая при семъ наблюдать, чтобы торжественныя обѣты (vota solemnia) не были произносимы вступающими въ монастыри прежде достиженія ими 30 лѣтняго возраста, согласно 17 статьи Указа 6 (18) Марта 1817 года.

§ 44. Дабы окружить всѣми необходимыми предосторожностями торжественныя монашескія обѣты (vota solemnia), произносимыя при окончательномъ поступленіи въ монашество, постановляется, что обѣты сии должны быть произносимы не иначе, какъ въ присутствіи лицъ, отряжаемыхъ отъ духовнаго начальства, и двухъ депутатовъ, назначенныхъ Губернаторомъ, въ качествѣ свидѣтелей со стороны гражданской власти. Обѣты, произнесенные безъ соблюденія сей необходимой формальности, не признаются дѣйствительными.

§ 45. Въ виду послѣдовавшихъ уже постановленій о передачѣ въ заведѣваніе Правительственной Коммисіи Народнаго Просвѣщенія, всѣхъ, состоявшихъ при монастыряхъ, начальныхъ училищъ, и о соединеніи бывшихъ при нѣкоторыхъ монашескихъ коллегіяхъ семинарій съ семинаріями епархіальными, не могутъ быть учреждаемы въ монастыряхъ студіи, семинаріи, начальные училища, пансіоны или другаго рода учебныя заведенія, какъ мужскія, такъ и женскія.

§ 46. Такъ какъ монастыри и монашествующія въ нихъ лица вполне обезпечиваются отпускаемымъ отъ Правительства на ихъ содержаніе ежегоднымъ штатнымъ окладомъ и денежнымъ пособіемъ, то за симъ воспрещается собраніе монашествующими лицами милостыни или такъ называемая квеста въ отдаленныхъ отъ обители мѣстахъ, какъ отвлекающая монашествующихъ отъ благочестивыхъ упражненій

§ 42. Zebrawszy wymienione w § 41-ym wiadomości, Gubernator na żądanie proszącego czyni wniosek i przedstawia go Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, dołączając do przedstawienia swego wskazane w § 41-ym dowody, jakoteż wiadomości o istotnej liczbie Zakonników i nowicyuszów w tem zgromadzeniu, do którego pragnie wstąpić proszący.

§ 43. Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych otrzymawszy przedstawienie Gubernatora i przekonawszy się że ze strony Władzy Cywilnej nie zachodzą przeszkody do wstąpienia proszącego lub proszącej do klasztoru, znosi się z miejscową Władzą Dyecezyalną, i żąda formalnego przekonania się przez nią, czy pod względem duchownym nie zachodzą przeszkody do przyjęcia do zgromadzenia zakonnego nowicyusza lub nowicyuszki. Po otrzymaniu takowej wiadomości, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych udziela pozwolenie proszącemu na wstąpienie do klasztoru i zawiadamia o tem Biskupa Dyecezyalnego, i Gubernatora, zalecając przytem dopilnowanie, aby śluby uroczyste (vota solemnia) nie wprzód przez wstępujących do klasztoru czynione były, jak po dojściu przez nich 30-tu lat życia, stosownie do Art. 17 Ukazu z dnia 6 (18) Marca 1817 r.

§ 44. Aby śluby uroczyste (vota solemnia) wykonywane przy ostatecznem wstąpieniu do Zakonu, otoczyć wszelkiemi warunkami ostrożności, stanowi się, że śluby takowe mają być składane nie inaczej, jak w obecności osób delegowanych przez Zwierzchność Duchowną i dwóch delegowanych przez Gubernatora w charakterze świadków ze strony Władzy Cywilnej. Śluby wykonane bez zachowania tej koniecznej formalności, nie będą uznane za ważne.

§ 45. Z uwagi na wydane już postanowienia co do oddania pod Zarząd Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego, wszystkich istniejących dotąd przy klasztorach Szkół Elementarnych, tudzież co do połączenia znajdujących się przy niektórych zgromadzeniach Zakonnych Seminaryj z Seminaryami Dyecezyalnemi, nie mogą być zakładane w klasztorach studia, Seminarya, szkoły elementarne, pensyony, lub jakiegokolwiek rodzaju zakłady naukowe, tak męskie jak i żeńskie.

§ 46. Ponieważ tak klasztory jak i znajdujący się w nich Zakonnicy zabezpieczone mają w zupełności utrzymanie, przez wyznaczenie od Rządu na ten cel funduszu etatowego i zasiłku pieniężnego, przeto zbieranie przez Zakonników jałmużny, czyli tak zwana kwesta, w oddalonych od klasztorów miejscach, jako odrywająca ich od pobożnych ćwiczeń w klasztorach i dająca po-

въ обителяхъ и подающая поводъ къ злоупотребленіямъ и соблазнамъ. Квеста допускается лишь въ стѣнахъ самой обители, а равно въ томъ самомъ городѣ или въ предѣлахъ того сельскаго прихода, гдѣ находится обитель.

§ 47. Не дозволяется свѣтскимъ ксендзамъ собираться въ монастыряхъ для такъ называемыхъ реколекцій, конгрегацій и другихъ тому подобныхъ сборищъ, безъ особеннаго на то разрѣшенія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

§ 48. Монастырское Начальство заранее извѣщаетъ мѣстную Полицію о всѣхъ монастырскихъ и другихъ праздникахъ, по случаю которыхъ богомольцы стекаются въ обители съ набожною цѣлю, дабы гражданская власть могла съ своей стороны надлежачимъ соблюденіемъ полицейскаго порядка.

§ 49. Монахи и монахини не могутъ быть переводимы изъ одной обители въ другую безъ предварительнаго испрошенія на то разрѣшенія Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, которая въ подобныхъ случаяхъ собираетъ чрезъ губернское начальство подробныя свѣдѣнія о тѣхъ основаніяхъ, по которымъ признается нужнымъ перевести монаха или монахиню въ другую обитель.

§ 50. Монастырское начальство обязано немедленно увѣдомлять мѣстную гражданскую власть о всякой перемѣнѣ въ личномъ составѣ монастыря.

§ 51. Запрещается проживать въ обителяхъ кому бы то ни было, скромъ:

а) монашествующихъ лицъ, къ обители дѣйствительно принадлежащихъ и въ оной по официальнымъ спискамъ значащихся, и

б) людей для монастырской прислуги совершенно необходимыхъ. Число монастырской прислуги опредѣляется для каждаго монастыря постоянными штатами, которые будутъ составлены епархіальнымъ Начальствомъ и утверждены Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

§ 52. Настоятелямъ и настоятельницамъ монастырей вменяется въ обязанность строжайше наблюдать, чтобы монашествующія лица не дозволяли себѣ ничего прогивнаго существующимъ законамъ, постановленіямъ или распоряженіямъ Правительственныхъ властей, и не принимали никакого, хотя бы и ксенвеннаго, участія въ дѣйствіяхъ, могущихъ нарушить порядокъ и общественное спокойствіе.

§ 53. Каждое монаш. ствующее лицо обязано всегда имѣть при себѣ легитимационную книжку, съ точнымъ обозначеніемъ всѣхъ необходимыхъ о немъ свѣдѣній. Форма таковыхъ книжекъ будетъ установлена Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

wód do nadużyć i zgorzeń, zabrania się. Kwesta pozwala się jedynie w obrębie samego klasztoru, tudzież w tem mieście, lub w granicach Parafii wiejskiej, w których znajduje się zgromadzenie zakonne.

§ 47. Nie pozwala się Księżom świeckim, zbierania się w klasztorach dla odbywania w nich tak zwanych rekolekcji, kongregacji i innych tym podobnych zebrań, bez szczegółowego na to zezwolenia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

§ 48. Zwierzchność klasztorna zawczasu zawiadamia policyę miejscową o wszelkich uroczystościach klasztornych i innych, z powodu których pobożni zgromadzają się do kościołów klasztornych w celu modlitwy, aby Władza Cywilna mogła ze swej strony czuwać nad zachowaniem należytych porządku policyjnego.

§ 49. Zakonnicy i Zakonnice nie mogą być przenoszani z jednego zgromadzenia do drugiego, bez poprzedniego wyjednania na to decyzji Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, która w podobnych wypadkach zbiera przez pośrednictwo Zwierzchności Gubernjalnej szczegółowe wiadomości o powodach dla których uznaje się być potrzebnem przeniesienie Zakonnika lub Zakonnicy do innego zgromadzenia.

§ 50. Zwierzchność klasztorna obowiązana jest bezzwłocznie zawiadamiać miejscową Władzę Cywilną o każdej zmianie w składzie osobistym Zakonu.

§ 51. Zabrania się mieszkać w klasztorach komukolwiek oprócz:

- a) zakonnych osób do zgromadzenia rzeczywiście należących i jako takich w urzędowych listach zamieszczonych, tudzież
- b) ludzi do posługi klasztornej niezbędnie potrzebnych. Liczbę osób do posługi klasztornej dla każdego klasztoru, oznaczają stałe etaty, które będą układane — przez Zwierzchność Dycezyjalną i zatwierdzane przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

§ 52. Przełożonym męzkim i żeńskim zaleca się ściśle strzedz: aby Zakonnicy nie dopuszczali się niczego istniejącym przepisom, ustawom lub rozporządzeniom Władz Rządowych — przeciwnego, i nie brali żadnego, chociażby pośredniego udziału w czynach, mogących naruszyć porządek i spokojność publiczną.

§ 53. Każdy Zakonnik obowiązany jest mieć zawsze przy sobie książeczkę legitymacyjną, obejmującą dokładnie wszelkie potrzebne o nim wiadomości. Forma takich książeczek przepisana będzie przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

На сію же Коммисію возлагается составить и издать, съ утверждения Намѣстника, надлежащіе правила и инструкции касательно порядка разрѣшенія монашествующимъ лицамъ временныхъ отлучекъ изъ монастыря, выдачи имъ въ этихъ случаяхъ паспортовъ, пребыванія въ монастырѣ постороннихъ лицъ и вообще касательно наблюденія мѣстной полицейской власти за строгимъ исполненіемъ монашествующими лицами общихъ гражданскихъ законовъ и постановленій.

§ 54. Ответственность за точное соблюденіе вышеуказанныхъ правилъ возлагается въ особенности на Визитаторовъ и настоятелей и настоятельницъ обителей.

§ 55. За нарушеніе означенныхъ правилъ монастырь можетъ быть подвергаемъ штрафу отъ 3 до 300 рублей серебромъ, не иначе прочемъ, какъ по постановленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, состоявшемуся по заключенію мѣстнаго Губернатора и по истребованію въ опредѣленный срокъ мнѣнія мѣстнаго Епископа. Опредѣленіе размѣра и постепенности таковыхъ денежныхъ взысканій, сообразно важности нарушенія правилъ, предоставляется Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, съ утверждения Намѣстника въ Царствѣ.

§ 56. Взысканіе денежныхъ штрафовъ, упоминаемыхъ въ предыдущей статьѣ, производится посредствомъ вычета ихъ изъ штатныхъ окладовъ и денежныхъ пособій, ежегодно выдаваемыхъ изъ казны въ пользу монастырей.

§ 57. Вышеозначенные денежные съ монастырей штрафы обращаются въ распоряженіе Правительственной Коммисіи Народнаго Просвѣщенія, для усиленія средствъ первоначальныхъ училищъ.

§ 58. За болѣе важныя проступки и преступленія, лично или сообще совершенныя, монашествующія лица подвергаются уголовному суду.

§ 59. Въ случаѣ учиненія въ монастырѣ какого либо преступленія или важнаго полицейскаго проступка, равно и въ случаѣ укрывательства въ немъ лицъ безъ надлежащихъ видовъ, мѣстное гражданское начальство и полиція входятъ въ монастырь, но не иначе однакоже, какъ съ вѣдома настоятеля. Если окажется нужнымъ произвести въ стѣнахъ монастыря обыскъ или дознаніе, то сіе дѣлается не иначе, какъ съ соблюденіемъ должнаго уваженія къ святынь и въ присутствіи начальствующихъ въ монастырѣ лицъ, которыя обязуются безотговорочно при томъ находиться и способствовать къ открытію истины,

внѣхъ. На тѣхъ Коммиссію вклада сі обowiązek уложенія и выданія за подтвержденіемъ Намієстника stosownych przepisów i instrukcyj, co do porządku udzielania Zakonnikom pozwoleń na czasowe wydalenie się z klasztoru, wydawania w takich razach paszportów, przebywania w klasztorze osób obcych i w ogólności co do czuwania miejscowej Władzy Policyjnej, za ścisłym wykonywaniem przez osoby zakonne wszelkich przepisów i ustaw cywilnych.

§ 54. Odpowiedzialność za ścisłe wykonanie wyżej wskazanych przepisów, wклада się w szczególności na Wizytatorów i przełożonych tudzież przełożone klasztorów.

§ 55. Za niestosowanie się do przepisów określonych, klasztor może być pociągnięty do kary pieniężnej od trzech do trzystu rubli srebrem, nie inaczej wszakże jak z decyzji Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych zapadłej na wniosek Gubernatora miejscowego, i po zażądaniu w terminie właściwym opinji miejscowego Biskupa. Oznaczenie stosunku i podwyższanie takowych kar pieniężnych, stosownie do ważności przekroczenia przepisów, pozostawia się Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych za potwierdzeniem Namiestnika w Królestwie.

§ 56. Odzyskanie kar pieniężnych o których mowa w Artykule poprzednim, dopełnia się przez potrącenie onych z funduszów etatem na utrzymanie klasztorów oznaczonych i z pieniężnych zasilków, corocznie na rzecz tychże klasztorów ze Skarbu udzielanych.

§ 57. Fundusze z takich kar na klasztory nakładanych, przechodzą pod rozporządzenie Kommissji Rządowej Oświecenia Publicznego, na powiększenie funduszów szkół elementarnych.

§ 58. Za ważniejsze przestępstwa i występki pojedynczo lub wspólnie popełnione, osoby zakonne podlegają Sądowi Kryminalnemu.

§ 59. W razie popełnienia w klasztorze jakiegokolwiek występku, lub ważniejszego przestępstwa policyjnego, tudzież w razie ukrywania w nim osób bez należytych świadectw, miejscowa Władza Cywilna i Policya wchodzą do klasztoru, jednakże nieinaczej jak z wiedzą Przełożonego. Jeżeli okaże się potrzeba dopełnienia w ścianach klasztoru rewizji lub badania, to takowe odbywają się jedynie z zachowaniem należytego poszanowania dla świątyni i w obecności osób, stanowiących Zwierzchność klasztorną, które są obowiązane bez żadnego tłumaczenia się być temu obecnymi i pomagać do wykrycia prawdy wszelkiemi zależnemi od

всеми зависящими от них средствами. Наибольшую осторожность слѣдуетъ въ сихъ случаяхъ соблюдать въ обителяхъ женскихъ.

§ 60. Жалобы на неправильныя дѣйствія гражданскихъ властей по надзору за монастырями приносятся въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

§ 61. Высшій гражданскій надзоръ за монастырями, а равно и наблюденіе за неуклоннымъ исполненіемъ, какъ монастырскимъ начальствомъ, такъ и монашествующими лицами постановленій закона и распоряженій Правительства, принадлежатъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ. Правительственная Коммисія дѣйствуетъ на мѣстахъ чрезъ Губернаторовъ и подчиненныхъ имъ гражданскихъ и полицейскихъ чиновъ.

§ 62. Въ губернскихъ управленіяхъ ведутся подробные списки всемъ монастырямъ мужскимъ и женскимъ, съ распределеніемъ ихъ на штатные и нештатные и съ указаніемъ средствъ, определенныхъ на содержаніе каждаго изъ нихъ, размѣра приходовъ, гдѣ таковыя имѣются и числа монашествующихъ лицъ. Губернаторы представляютъ ежегодно въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ точные и подробные отчеты о дѣйствительномъ положеніи монастырей съ своими по сему предмету соображеніями и заключеніями. О всехъ измѣненіяхъ, происходящихъ въ личномъ составѣ монастырей, Губернаторы доносятъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ въ сроки, какіе ею для сего назначены будутъ, не дозволяя при томъ монашествующимъ ни малѣйшаго уклоненія отъ существующихъ правилъ.

Въ р н о:

и. д. Статсъ-Секретаря

(podpisano) А. Заборовскій.

нихъ средствами. Наибольшую осторожность zachować należy co do klasztorów żeńskich.

§ 60. Zażalenia na nielegalne postępowanie Władz Cywilnych pod względem nadzoru nad klasztorami, zanosić się mają do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

§ 61. Wyższy nadzór cywilny nad klasztorami, tudzież czuwanie, aby przepisy prawa i rozporządzeń Rządu były ściśle wykonywane tak przez Zwierzchność klasztorną jak i osoby Zakonne, należą do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych. Kommissya ta dopełnia tego za pośrednictwem Gubernatorów i podwładnych im Urzędników Cywilnych i Policyjnych.

§ 62. W Rządach Gubernjalnych utrzymywane będą szczegółowe listy wszystkich klasztorów męzkich i żeńskich, z podziałem takowych na etatowe i nieetatowe, i ze wskazaniem funduszów na utrzymanie każdego z nich przeznaczonych, ilości dochodów z jakich źródeł takowe pochodzą, oraz liczby osób zakonnych. Gubernatorowie przedstawiają corocznie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych dokładne i szczegółowe sprawozdania o istotnym stanie klasztorów, ze swemi w tym przedmiocie postrzeżeniami i wnioskami. O wszelkich zmianach zaszłych w osobistym składzie klasztorów, Gubernatorowie zawiadamiają Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, w terminach, jakie przez nią ku temu zakresłone będą, nie pozwalając obok tego osobom zakonnym najmniejszego uchylania się od istniejących przepisów.

Za zgodność:

p. o. Sekretarza Stanu,

przy Radzie Administracyjnej Królestwa Polskiego,

(podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący

w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellarii, Wł. Holewiński.

У К А З Ъ

Совѣту Управленія Нашеѣо Царства Польскаго.

По случаю увеличенія расходовъ города Варшавы, на неизбѣжныя потребности и содержаніе Городскаго Управленія, признавъ необходимымъ продолжить на 1865 годъ взиманіе въ городѣ Варшавѣ сборовъ класснаго и съ мяса, — по представленію Совѣта Управленія Царства, повелѣваемъ:

Ст. 1. Денежные сборы подъ названіемъ классной подати и съ мяса, временно установленные Указами 15 (27) Мая 1833 года въ пользу Варшавскаго Городскаго Казначейства, а Указами Нашими 29 Октября (10 Ноября) 1837 года и 3 (15) Декабря 1863 года продолженные, сохранить, на существующихъ доселѣ основаніяхъ, на одинъ 1865 годъ.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго Указа Нашеѣо, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Совѣтъ Управленія Царства.

(podpisano) АЛЕКСАНДРЪ.

въ С. Петербургѣ

1/13 Декабря 1864 года

У К А З

do Rady Administracyjnej NASZEGO Królestwa Polskiego.

Z powodu zwiększenia wydatków miasta Warszawy na niezbędne potrzeby i utrzymanie Zarządu Miejskiego, uznawszy koniecznem przedłużyć na rok 1865 pobór w mieście Warszawie opłat klassycznej i rzeziowej, na przedstawienie Rady Administracyjnej Królestwa, Rozkazujemy:

Art. 1. Opłaty: klassyczna i od mięsa, rzeziową zwaną, Ukazami z daty 15 (27) Maja 1833 roku, na rzecz Kassy miasta Warszawy czasowo ustanowione, a Ukazami NASZEMI z dnia 29 Października (10 Listopada) 1837 r. i z dnia 3 (15) Grudnia 1863 r. przedłużone, utrzymać na dotychczasowych zasadach, na rok jeden 1865.

Art. 2. Wykonanie niniejszego Ukazu NASZEGO, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, Radzie Administracyjnej Królestwa polecamy.

przez CESARZA i KRÓLA,
Minister Sekretarz Stanu (podpisano) W. Płatonow.

Zgodno z oryginałem:
p. o. Sekretarza Stanu (podpisano) Zaborowski.

Za zgodność:
Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.
p. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński

Dzień ogłoszenia 8 (20) Stycznia 1865 r.

Tom Sześćdziesiąty Trzeci.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,

и проч., и проч., и проч.

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Во исполнение ст. 3-й Высочайшаго указа 2 (14) сентября сего года, о возвышеніи винокуренаго акциза, Учредительный Комитетъ, по представленію Правительственной Коммисіи Финансовъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Провозъ спирта и вина всякой крѣпости, а также оптовая продажа оныхъ подчиняются, съ 20 декабря (1 января) 1864 года, нижеслѣдующимъ правиламъ.

Ст. 2. Всякій спиртъ и вино, провозимые въ количествѣ 1 $\frac{1}{2}$ ведра и выше въ мѣстностяхъ 21 верстовой полосы отъ границы Царства, какъ со стороны Пруссіи и Австріи, такъ и со стороны Имперіи, а въ прочихъ мѣстностяхъ Царства, провозимые въ количествѣ 3-хъ ведеръ и выше, должны быть снабжены особымъ свидѣтельствомъ выдаваемымъ изъ мѣстъ выдѣлки и продажи спирта и вина, смотря по тому, откуда таковыя отпускаются.

Ст. 3. Въ этомъ свидѣтельствѣ должно быть означено: откуда, куда, кому, когда, въ какомъ количествѣ и какой крѣпости отправляется спиртъ или вино. Кроме того, должны быть означены главные пункты того направленія, по которому транспортъ будетъ слѣдовать и время нахожденія его въ пути, разсчитывая при этомъ приблизительно по 3 мили или 21 верстѣ въ сутки. Такое свидѣтельство должно быть приклеено ко дну каждой бочки или боченка со спиртомъ или виномъ.

Ст. 4. Каждый транспортъ со спиртомъ или виномъ долженъ слѣдовать только тѣмъ путемъ и въ то время, которые означены въ провозномъ свидѣтельствѣ. Отступленія отъ сего правила, вынужденныя непредвидѣнными обстоятельствами, немедленно должны

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II,

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu art. 3 Ukazu Najwyższego z dnia 2 (14) Września r. b. o podwyższeniu opłaty od wyrobu wódki, Komitet Urządzający, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowił i stanowi:

Art. 1. Przewóz spirytusu i wódki wszelkiej tęgosci, tudzież hurtowa ich sprzedaż, od dnia 20 Grudnia 1 Stycznia 1864 r. roku, podlegają następującym przepisom.

Art. 2. Wszelki spirytus i wódka przewożone w ilości 1 $\frac{1}{2}$ wiadra lub wyższej, w miejscowościach Królestwa położonych w 21 wiorstowym pasie, tak od granicy Pruss i Austrii, jako też Cesarstwa; w innych zaś miejscowościach Królestwa, przewożone w ilości 3-ich wiader lub wyższej, — winny być opatrzone oddzielnem świadectwem, wydanem z miejsca wyrobu i sprzedaży spirytusu lub wódki, a to stosownie do tego z kąd te trunki pochodzą.

Art. 3. W świadectwie tem powinno być wyszczególnione: z kąd komu, dokąd, kiedy, w jakiej ilości i jakiej tęgosci wysyła się spirytus lub wódka. Nadto mają być wskazane główne punkta kierunku, przez które transport ten prowadzonym będzie, tudzież czas pozostawiania w drodze, rachując w przybliżeniu po 3 mil, czyli wiorst 21 na dobę. Świadectwo to powinno być przyklejone do dna każdej beczki lub beczółki ze spirytusem lub wódką.

Art. 4. Każdy transport ze spirytusem lub wódką, powinien być prowadzony tym tylko traktem i w tym czasie, jaki jest wymieniony w świadectwie przewozu. Zboczenia od tego przepisu, spowodowane nieprzewidzianymi okolicznościami, mają być natychmiast

быть заявляемы мѣстному войту гмины; а если онъ далеко живетъ, то солтысу ближайшаго селенія.

Ст. 5. Въ мѣстностяхъ 21 верстной полосы отъ границы Царства воспрещается перевозка вина, въ какомъ бы то ни было количествѣ, въ ночное время, а именно: отъ захождения солнца до восхожденія онаго.

Ст. 6. Продажа спирта и вина въ мѣстностяхъ 21 верстной полосы отъ границы Царства изъ подваловъ, винокуренныхъ заводовъ и изъ сельскихъ винныхъ магазиновъ, а также продажа спирта только для винныхъ магазиновъ изъ водочныхъ заводовъ (дистиларенъ), дозволяется количествами, каждый разъ, не менѣе 1½ ведеръ; изъ таковыхъ же заведеній, находящихся въ прочихъ мѣстностяхъ Царства, — не менѣе 3-хъ ведеръ. Продажа изъ винныхъ магазиновъ, находящихся въ городахъ и одномильномъ или семиверстномъ районѣ отъ г. Варшавы, остается на существующихъ до нынѣ правилахъ.

Ст. 7. Находящіеся въ селеніяхъ винные магазины, которые на основаніи 70 статьи, положенія 1848 г. могутъ быть содержимы только владѣльцами винокурень или лицами, пользующимися мѣстнымъ правомъ пропинаціи, должны быть снабжены бесплатными консенсами, которые выдаются уѣздными начальниками, по просьбѣ содержателей таковыхъ заведеній.

О каждой выдачѣ бесплатнаго консенса, Уѣздный Начальникъ долженъ увѣдомлять контрольнаго чиновника, въ вѣдѣніи котораго находится заведеніе, снабженное таковымъ консенсомъ.

Ст. 8. Владѣльцы складовъ, винокуренныхъ и водочныхъ заводовъ, городскихъ и сельскихъ винныхъ магазиновъ должны постоянно вести книгу о приходѣ и расходѣ вина, по формѣ, которая будетъ дана отъ Правительственной Коммисіи Финансовъ.

Ст. 9. Спиртъ и вино, отпускаемые изъ означенныхъ въ предъидущей статьѣ заведеній, находящихся въ 21 верстной полосѣ отъ границы Царства, въ количествѣ 1½ ведеръ и болѣе и отпускаемые въ количествѣ 3-хъ ведеръ и болѣе изъ таковыхъ же заведеній, находящихся въ прочихъ мѣстностяхъ Царства, — должны быть снабжены особымъ свидѣтельствомъ, о которомъ упомянуто въ ст. 3. Это свидѣтельство должно быть вырѣзано изъ шнуровой книги, выданной по распоряженію Правительственной Коммисіи Финансовъ, и должно быть сохраняемо въ цѣлости, приклееннымъ ко дну бочки до израсходованія вина; дубликатъ же свидѣтельства остается въ книгѣ.

Ст. 10. Въ мѣстностяхъ 21 верстной полосы отъ границы Царства, запасное, у кого бы то ни было вино въ количествѣ, превы-

meldowane miejscowemu wójtowi gminy, a wrazie odległości jego mieszkania, soltysowi wsi najbliższej.

Art. 5. W miejscowościach 21 wiorstowego pasu granicznego Królestwa, przewóz wódki porą nocną, czyli od zachodu do wschodu słońca, w jakiegokolwiek bądź ilości, jest wzbroniony.

Art. 6. Sprzedaż spirytusu i wódki, w miejscowościach pasu 21 wiorstowego od granicy Królestwa, tak ze składów przy gorzelniach, jako też ze składów wódczanych wiejskich; tudzież sprzedaż spirytusu z dystylarni, tylko dla składów wódczanych, pozwala się w ilości na każdy raz nie mniejszej od 1½ wiadra; z takich ze atoli zakładów, znajdujących się w innych miejscowościach Królestwa, w ilości niemniejszej od 3 wiader. Sprzedaż zaś ze składów wódczanych, znajdujących się w miastach i w jednomilowym, czyli 7-mio wiorstowym promieniu od miasta Warszawy, ulega dotychczasowym przepisom.

Art. 7. Znajdujące się po wsiach składy wólek, które na mocy art. 70 Ustawy z r. 1848, utrzymywane być mogą jedynie przez posiadaczy gorzelni, albo też przez osoby posiadające prawo miejscowej propinacji, powinny być opatrzone konsensami bezpłatnemi, które wydawać mają Naczelnicy powiatu, na żądanie utrzymujących takowe zakłady.

O każdym wydaniu bezpłatnego konsensu, Naczelnik powiatu obowiązany zawiadomić urzędnika kontrollującego, do którego należy dozór zakładu w konsens takowy zaopatrzonego.

Art. 8. Posiadacze składów przy gorzelniach i dystylarniach, tudzież utrzymujący składy wódek po miastach i wsiach, obowiązani są bez przerwy utrzymywać księgi przychodu i rozchodu wódki, według wzoru jaki poda Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.

Art. 9. Spirytus i wódka wydawane z wyszczególnionych w poprzedzającym artykule zakładów, leżących w pasie 21 wiorstowym od granicy Królestwa, w ilości 1½ wiadra lub większej; a wydawane z podobnych zakładów, leżących w innych miejscowościach Królestwa, w ilości 3-ech wiader lub większej, — powinny być zaopatrzone w oddzielne, wzniakowane w art. 3, świadectwo. Świadectwo to ma być wycięte, z wydanej z rozporządzenia Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu księgi sznurowej, i powinno być zachowane w całości, przyklejone do dna beczki, aż do zupełnego onej wypróżnienia. Duplikat zaś świadectwa pozostaje w księdze.

Art. 10. W miejscowościach pasu 21 wiorstowego od granicy Królestwa, wódka zapasowa znajdującą się u kogokolwiek w ilości prze-

нающемъ 15 ведеръ, а въ прочихъ мѣстностяхъ въ количествѣ, превышающемъ 30 ведеръ, должно быть, не позже 20 декабря (1 января) 1864/5 г., заявлено особымъ объявленіемъ мѣстному контролеру или его помощнику для повѣрки на мѣстѣ, въ случаѣ, еслибы, по усмотрѣнію этихъ чиновниковъ, въ таковой повѣркѣ встрѣтилась надобность; причемъ въ объявленіи подробно должно быть означено: гдѣ находится вино, кому принадлежить, въ какомъ количествѣ, во сколькихъ бочкахъ и какой крѣпости.

Ст. 11. Ближайшее наблюденіе за исполненіемъ выше означенныхъ правилъ возлагается на мѣстныхъ контролеровъ и ихъ помощниковъ. Въ мѣстностяхъ, лежащихъ въ 21 верстой полосѣ отъ границъ Пруссіи и Австріи, гдѣ укажетъ надобность, назначаются конные досмотрщики. Независимо отъ сего, мѣстные бургомистры, гминные войты и солтысы обязаны наблюдать за перевозкою вина и въ случаѣ несоблюденія вышеозначенныхъ правилъ со стороны перевозителей вина, обязаны задерживать оное и, вмѣстѣ съ перевозителями, доставлять въ ближайшее казенное управленіе. За точнымъ исполненіемъ сихъ правилъ уѣздные Начальники обязаны, съ своей стороны, имѣть наблюденіе.

Ст. 12. Дѣла о нарушеніи правилъ, въ настоящемъ постановленіи изложенныхъ, ведутся и рѣшаются порядкомъ, предписаннымъ положеніемъ 1848 года, о продажѣ и выкуркѣ вина. О каждомъ подобномъ дѣлѣ казенное управленіе должно немедленно доносить Губернскому Правленію и увѣдомлять мѣстнаго уѣзднаго контролера. Продажа съ торговъ предметовъ, подлежащихъ конфискаціи, должна производиться въ томъ казенномъ управленіи, въ которомъ заведено о семъ дѣло. Условія о порядкѣ этой продажи будутъ опредѣлены особою инструкціею отъ Правительственной Коммисіи Финансовъ.

Ст. 13. Еслибы конфискованное вино приобрѣтено было съ торговъ въ казенномъ управленіи, съ условіемъ вывоза оного изъ города и $\frac{1}{4}$ мильнаго городского района, — то консумціонный содержатель этого города не вправе требовать съ этого вина консумціоннаго акциза, но ему предоставляется право наблюдать, чтобы вино это безъ уплаты консумціоннаго акциза, не было потребляемо въ чертѣ города и его района.

Ст. 14. Показанія лицъ, состоящихъ на службѣ по винокуренной части, а равно и по пограничной стражѣ считаются полнымъ доказательствомъ въ тѣхъ обстоятельствахъ, которыхъ они сами были свидѣтелями.

Ст. 15. За оптовую продажу вина всякой крѣпости безъ испрошенія дозволенія на открытіе склада, — за продажу вина изъ подвала винокуреннаго или водочнаго завода, вопреки ст. 6 сихъ правилъ;

высшающей wiader 15; a w innych miejscowościach w ilości wyższej nad wiader 30, — powinna być najpóźniej do dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1864/5 zameldowana przez oddzielną deklarację miejscowemu kontrollerowi lub jego pomocnikowi, dla sprawdzenia na miejscu, jeżeliby zdaniem tych urzędników zachodziła tego potrzeba; przy czem w deklaracji szczegółowo powinno być wymienione: gdzie znajduje się wódka, do kogo należy, w jakiej ilości, w ilu beczkach i jakiej tęgosci.

Art. 11. Bliższy nadzór nad wykonywaniem powyższych przepisów wkłada się na kontrollerów i ich pomocników. W miejscowościach leżących w pasie 21 wiorstowym od granicy Pruss i Austrii, zaprowadzeni będą, gdzie tego okaże się potrzeba, dozorey konni. Oprócz tego, miejscowi burmistrze, wójci gmin i soltysi obowiązani są czuwać nad przewozem wódki, i w razie niezachowania powyższych przepisów ze strony przewożących wódkę, winni zatrzymać takową i łącznie z przewożącymi, odstawić do najbliższego Urzędu Skarbowego. Naczelnicy powiatów, również ze swej strony nad ściśle wykonywaniem niniejszych przepisów, czuwać są obowiązani.

Art. 12. Sprawy dotyczące uchybień przeciwko przepisom wymienionym w obecnem postanowieniu, mają być prowadzone i decydowane porządkiem wskazanym Ustawą z roku 1848 o wyrobie i sprzedaży wódki. O każdej tego rodzaju sprawie Urząd Skarbowy powinien bezzwłocznie donieść Rządowi Gubernialnemu i zawiadomić właściwego kontrollera powiatowego. Sprzedaż przez licytację przedmiotów skonfiskowanych, powinna się odbywać w tym Urzędzie Skarbowym, gdzie rozpoczęto sprawę. Warunki odbywania takiej sprzedaży, wskazane będą oddzielną Instrukcją, wydaną przez Kommissję Rządową Przychodów i Skarbu.

Art. 13. Jeżeliby skonfiskowana wódka nabytą była na licytacji w Urzędzie Skarbowym, z warunkiem wyprowadzenia jej z miasta i $\frac{1}{4}$ milowego jego obrębu, w takim razie dzierżawca konsumcyjny tegoż miasta, nie ma prawa wymagać od takiej wódki opłaty konsumcyjnej, lecz służy mu prawo czuwania, aby wódka ta, w granicach miasta i jego obrębu, bez niszczenia opłaty konsumcyjnej, skonsumowaną nie była.

Art. 14. Zeznania osób, zostających w służbie rządowej do kontrolowania wyrobu wódki, oraz w straży granicznej, mają być uważane za zupełny dowód w tych okolicznościach, których sami byli świadkami.

Art. 15. Za hurtową sprzedaż wódki wszelkiej tęgosci bez wyjednania na otworenie składu pozwolenia; za sprzedaż wódki ze składu przy gorzelnii lub z dystylarni, wbrew art. 6 obecnych przepi

за неведение въ складѣ приходорасходной книги вино; за неимѣніе въ складѣ шнуровой книги свидѣтельствъ для отпусковъ вина, и за невыдачу, согласно 9 ст., такового свидѣтельства при отпускѣ вина; — взыскивается въ штрафъ: въ первый разъ шестьдесятъ рублей, во второй сто двадцать руб., въ третій и слѣдующіе разы сто восемьдесятъ рублей, если нарушение означенныхъ правилъ послѣдовало въ 21 верстной полосѣ отъ границы Царства; въ прочихъ же мѣстностяхъ взыскивается въ штрафъ: въ первый разъ тридцать рублей, во второй шестьдесятъ рублей, въ третій и слѣдующіе разы девяносто рублей.

Ст. 16. Кто въ складѣ будетъ имѣть запасъ вина, превышающій остатокъ, значащійся по приходорасходной книгѣ, — кто не представитъ въ опредѣленный срокъ объявленія относительно запаснаго вина, — кто покупку вина или спирта въ количествахъ, опредѣленныхъ ст. 2 и 6 сего постановленія, недокажетъ надлежащимъ свидѣтельствомъ выданнымъ при отпускѣ изъ склада, — кто задержанъ будетъ съ виномъ, провозимымъ вопреки ст. 2 и 5 настоящаго постановленія или съ транспортомъ, слѣдующимъ не въ надлежащій по свидѣтельству срокъ, или на пути, не означенномъ по маршруту въ свидѣтельствѣ; — тотъ подвергается взысканію, равняющемуся тройному количеству акциза, опредѣленнаго Высочайшимъ указомъ 2 (14) сентября сего года съ того количества вина, которое окажется излишнимъ противъ остатка по книгѣ, о которомъ своевременно не заявлено, и которое не снабжено надлежащимъ свидѣтельствомъ или задержано въ незаконной перевозкѣ, — и кромѣ того, обязанъ со всего этого вина уплатить винокурный акцизъ по одному рублю съ ведра; вино же подвергается конфискаціи въ пользу казны. Если же виновнымъ будетъ винокурный или водочный заводчикъ, или содержатель виннаго магазина, то за нарушение въ третій разъ правилъ, о которыхъ упоминается въ сей статьѣ, сверхъ вышеустановленнаго денежнаго взысканія лишается права на торговлю виномъ.

Ст. 17. Если лицо, задержанное съ незаконнымъ транспортомъ вина, укажетъ жителюствующаго въ Царствѣ владѣльца этого вина, и указаніе это подтвердится; въ такомъ случаѣ только владѣлецъ подвергается взысканію, въ ст. 16 опредѣленному.

Ст. 18. Изъ опредѣленныхъ статьями 15 и 16 штрафовъ, по взысканіи оныхъ, а равно изъ цѣнности, вырученной отъ продажи конфискованныхъ предметовъ, одна половина назначается для доноснаго о незаконномъ провозѣ вина или задержаннаго таковой транспортъ, чтобы онъ (доноситель или задержатель) ни былъ; изъ другой половины: $\frac{1}{10}$ часть должна вѣсти въ вознагражденіе для управленія, занимающагося производствомъ дѣла; изъ остальныхъ $\frac{9}{10}$

сѣмъ; — за неутрzymywanie w składzie księgi przychodu i rozchodu wódki, — за nieposiadanie w składzie księgi sznurowej świadectw na wydawaną wódkę, — за niedawanie stosownie do art. 9, takiego świadectwa przy wyjściu wódki; — pobierana będzie kara: na pierwszy raz rub. srebr. sześćdziesiąt, na drugi raz rub. sr. sto dwadzieścia, na trzeci raz i następne rub. srebr. sto ośmdziesiąt, jeżeli naruszenie powyższych przepisów miało miejsce w pasie 21 wiorstowym od granicy Królestwa; — w innych zaś miejscowościach kara ta pobierana będzie w ilości: na pierwszy raz rub. srebr. trzydzieści, na drugi raz rub. srebr. sześćdziesiąt, a na trzeci raz i następne po rub. srebr. dziewięćdziesiąt.

Art. 16. Кто в складѣ posiadać będzie запас wódki przewyższający ostatnią ilość wykazaną w księdze przychodu i rozchodu; kto nie złoży w oznaczonym czasie deklaracji co do posiadanego zapasu wódki; kto kupną wódki lub spirytusu w ilości oznaczonej artykułami 2 i 6 niniejszego postanowienia, nie udowodni właściwym świadectwem udzielonem przy wydaniu wódki ze składu; kto będzie zatrzymany z wódką przewożoną wbrew artykułom 2 i 5 obecnego postanowienia, albo, z transportem prowadzonym bądź nie w czasie wymienionym w świadectwie, bądź też na drodze nie wedle kierunku wytkniętego w świadectwie; — ten ulega karze wyrównującej potrójnej opłacie od wyrobu wódki, ustanowionej Najwyższym Ukazem z dnia 2 (14) Września r. b. od tej ilości wódki, jaka stanowić będzie przewyżkę nad ostatnią ilość oznaczoną w księdze przychodu i rozchodu wódki, której nie zadeklarowano w czasie właściwym i której nie opatrzone wymaganiem świadectwem lub zatrzymano w nieprawnym przewozie, — nadto winien będzie od całej tej ilości wódki uiścić opłatę od wyrobu wódki po rs. 1 z wiadra, a wódka ulegnie konfiskacie na rzecz Skarbu. Jeżeli zaś przekraczający będzie posiadaczem gorzelnii lub dystrylarni albo utrzymującym skład wódki, — w takim razie, za przekroczenie po raz trzeci przepisów o jakich mowa w niniejszym artykule, obok wyżej wzmiankowanej kary pieniężnej, utracą nadto prawo do prowadzenia handlu wódką.

Art. 17. Jeżeli osoba zatrzymana z nieprawnym transportem wódki wskaże właściciela tejże wódki mieszkającego w Królestwie, i zeznanie jej okaże się rzetelnem, w takim razie sam tylko właściciel podlega karze artykułem 16 ustanowionej.

Art. 18. Po ściągnięciu kar art. 15 i 16 ustanowionych, oraz z wartości osiągniętej ze sprzedaży skonfiskowanych przedmiotów, jedna połowa przeznaczą się tej osobie, bez względu na jej stan, która doniosła o nieprawnym transporcie wódki, lub która transport ten zatrzymała; z drugiej zaś połowy, $\frac{1}{10}$ część przeznaczą się na wynagrodzenie Urzędu zajmującego się prowadzeniem sprawy; z pozostałych $\frac{9}{10}$ części zebranego funduszu Kommissarja Skarbu wyzna-

составляется сумма, из которой Комиссія Финансовъ будетъ назначать особое вознагражденіе всѣмъ тѣмъ, которые примутъ успѣшное участіе въ обнаруженіи контрабанды виномъ и задержаніи оной.

Ст. 19. Существующія постановленія, относительно провоза и продажи напитковъ, на сколько они не измѣнены настоящими правилами, сохраняютъ свою силу.

Ст. 20. Исполненіе и развѣтленіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Комиссію Финансовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 36 засѣданіи Учредительнаго Комитета, 13 (25) ноября, 1864 года.

Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ, (подписано) *Гр. Веръ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписано) *Я. Соловьевъ.*

czać będzie oddzielne wynagrodzenie dla wszystkich tych, którzy w wykryciu kontrabandy wódki i w zatrzymaniu onej przyjmą skuteczny udział.

Art. 19. Istniejące dotąd przepisy co do przewozu i sprzedaży trunków, o ile nie są zmienione niniejszem postanowieniem, pozostają w swej mocy.

Art. 20. Wykonanie i rozwinięcie niniejszego postanowienia, które ma być zamieszczone w Dzienniku Praw, poleca się Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.

Działo się w Warszawie, na 36 posiedzeniu Komitetu Urządzającego d. 13 (25) Listopada 1864 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписано) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директоръ Главный Презыдующы
в Комиссиѣ Рządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Выписка из Журнала Статсъ-Секретаріата Царства Польскаго.

Божією Милостію

МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II-й,

ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССИЙСКИЙ, ЦАРЬ ПОЛЬСКИЙ,
Великій Князь Финляндскій,
и проч., и проч., и проч.,

Признавъ необходимымъ, для правильнаго устройства управленія духовными дѣлами всѣхъ вѣроисповѣданій въ Царствѣ Польскомъ, отдѣлить сіе управленіе отъ вѣдомства Народнаго Просвѣщенія и передать оное въ составъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, съ соединеніемъ къ ней Управленія духовными дѣлами всѣхъ вѣроисповѣданій, присваивается наименованіе Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, а за симъ, 6. Правительственная Коммисія Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, должна именоваться впредь Правительственною Коммисіею Народнаго Просвѣщенія.

Ст. 2. Исполненіе сего Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, поручается Намѣстнику въ Царствѣ Польскомъ, Совѣту Управленія и Правительственнымъ въ Царствѣ властямъ, по принадлежности.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, Октябръ 27 (Нолбръ 8) дня 1864 года.

(podpisano) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Wypis z Protokołu Sekretarjatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻEJ ŁASKI

MY, ALEXANDER II-gi,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI,
WIELKI KSIĄŻĘ FINLANDZEI,
etc., etc., etc.,

Uznawszy koniecznem, dla nadania właściwego biegu sprawom duchownym wszelkich wyznań w Królestwie Polskiem, odłączyć sprawy te od Zarządu Oświecenia Publicznego i wcielić je do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, wraz z przyłączonym do niej Zarządem Spraw Duchownych wszelkich wyznań, mianować się odtąd będzie Kommissją Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, a w skutku tego była Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przybierze nazwę Kommissyi Rządowej Oświecenia Publicznego.

Art. 2. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw umieszczony być ma, Namiestnikowi NASZEMU, Radzie Administracyjnej i innym Władzom Rządowym Królestwa, w czem do której należy, polecamy.

Dan w Carskiem Siole, dnia 27 Października (8 Listopada) 1864 r.

Przez CESARZA I KRÓLA,

Minister, Sekretarz Stanu,

w nieobecności, Radca Tajny, (podpisano) Starynkiewicz.

Zgodno z oryginałem:

Minister, Sekretarz Stanu,

w nieobecności, Radca Tajny, (podpisano) Starynkiewicz.

Zgodno z wypisem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

P. o. Dyrektora Kancelarji, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 19 (31) Stycznia 1865 roku.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

Совѣтъ Управленія Царства.

По представлению Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, Совѣтъ Управленія постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Августовской Губерніи Кальварійскаго Уѣзда, въ посадѣ Кубартахъ учреждается еженедѣльный торгъ по Середамъ на хлѣбъ и вообще жизненные всякаго рода припасы и фуражъ, съ соблюденіемъ правилъ Административныхъ, Финансовыхъ и Полицейскихъ.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановленія возлагается на Правительственную Коммисію: Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, а внесеніе наго въ Дневникъ Законовъ на Правительственную Коммисію Юстиціи.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECZ ROSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

Na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych Rada Administracyjna postanowiła i stanowi:

Art 1. W osadzie Kibarty, położonej w gubernji Augustowskiej powiecie Kalwaryjskim, ma być zaprowadzony targ, raz na tydzień we Środę odbywać się mający na zboże i wszelkiego rodzaju artykuły żywności oraz furaz, przy zachowaniu przepisów Administracyjnych, Skarbowych i Policyjnych.

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, Kommissjom Rządowym: Spraw Wewnętrznych oraz Przychodów i Skarbu, w oem do której należy, a zamieszczenie onego w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, poleca.

Działo się w Warszawie, d. 6 (18) Listopada 1864 r.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant, (podpisano) *Гр. Беръ.*

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ дѣлъ,
(подписаль) Князь Черкасскій.

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:

Директоръ Глówny Презыдуяcy
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Дзень оглосzenia d. 19 (31) Стycznia 1865 r.

Выписка из Журнала Статсъ-Секретаріата Царства Польскаго.

Божією Милостию,
МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II-й,
 Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
 Великій Князь Финляндскій,
 и проч., и проч., и проч.,

Разсмотрѣвъ представленныя Намъ, Намѣстникомъ Нашимъ въ Царствѣ Польскомъ предположенія о постройкѣ Варшавскимъ Банкиромъ Леопольдомъ Кроненбергомъ Желѣзной дороги отъ Варшавы до Тересполья, на рѣкѣ Бугѣ, постановили Мы и постановляемъ:

Ст. 1. Заключенный Начальникомъ Управленія Путей Сообщенія въ Царствѣ Польскомъ съ Варшавскимъ Банкиромъ Леопольдомъ Кроненбергомъ предварительный договоръ о постройкѣ имъ желѣзной дороги по направленію отъ Варшавы къ Тересполью, на рѣкѣ Бугѣ, симъ утвердить.

Ст. 2. Дозволить означенному Банкиру учредить на основаніи утвержденнаго симъ Нами Устава Общество на акціяхъ, подъ названіемъ: Общество Варшавско-Тереспольской желѣзной дороги.

Ст. 3. Исполненіе сего Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ Царства, возлагаемъ на Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ.

Данъ въ Марсели, Октября 9 (21) дня 1864 года.

(podpisano) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Wypis z Protokółu Sekretarjatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻEJ ŁASKI,
МЫ, ALEXANDER II-gi,
 CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI,
 WIELKI KSIĄŻĘ FINLANDZKI,
 etc., etc., etc.,

Rozpoznawszy przedstawiony Nam przez Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem, projekt budowy przez Bankiera Warszawskiego Leopolda Kronenberga drogi żelaznej od Warszawy do Terespola nad rzeką Bugiem, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Zawartą przez Naczelnika Zarządu Kommunikacyj w Królestwie Polskiem z Bankierem Warszawskim Leopoldem Kronenbergiem umowę przedugodną, o zbudowaniu przez niego drogi żelaznej od Warszawy do Terespola nad rzeką Bugiem, niniejszem zatwierdzić.

Art. 2. Dozwolić pomienionemu Bankierowi ustanowić na zasadzie zatwierdzonej przez Nas niniejszem Ustawy Stowarzyszenia na Akcjach pod nazwaniem: Towarzystwo drogi żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

Art. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw umieszczony być ma, Namiestnikowi Naszemu w Królestwie Polskiem, polecamy.

Dan w Marsylii, dnia 9 (21) Października 1864 r.

Przez CESARZA I KRÓLA,
 Minister, Sekretarz Stanu,
 w nieobecności, Radca Tajny, (podpisano) *Starynkiewicz.*

Zgodno z oryginałem:
 Minister, Sekretarz Stanu,
 w nieobecności, Radca Tajny, (podpisano) *Starynkiewicz.*

Zgodno z wypisem:
 P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:
 Dyrektor Główny Prezydujący
 w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancelarji, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia 23 Lutego (7 Marca) 1865 roku.

Выписка из Журнала Статсъ-Секретаріата Царства Польскаго.

Божією Милостию,
МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II-й,

ИМПЕРАТОРЪ и САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССИЙСКІЙ, ЦАРЬ ПОЛЬСКІЙ,
ВЕЛИКІЙ КНЯЗЬ ФИНЛЯНДСКІЙ,
и проч., и проч., и проч.,

Указомъ 29 Декабря (10 Января) 18⁴⁸/₄₉ г. повелѣно было приступить къ устройству, на новыхъ основаніяхъ, существующихъ въ Царствѣ Польскомъ податей: офиры и подымной, въ видахъ какъ болѣе уравнительнаго распредѣленія этихъ налоговъ между подлежащими платежу оныхъ владѣльцами недвижимыхъ имуществъ, такъ и доставленія казнѣ Царства необходимаго подкрѣпленія для удовлетворенія потребностей края.

Со времени изданія помянутаго Указа, подымная подать, въ соединеніи съ шарварковымъ сборомъ, преобразована на новыхъ основаніяхъ положеніемъ 3 (15) Юня 1858 г.; подать же офира, оставаясь доселѣ неустроенною, отбывается на прежнихъ, существовавшихъ до означеннаго Указа, основаніяхъ, вслѣдствіе чего, по крайне неравномѣрному распредѣленію ея между плательщиками, нѣкоторые владѣльцы имуществъ отягощены ею сравнительно съ другими, тогда какъ многіе владѣльцы вносятъ сію подать въ незначительномъ размѣрѣ, а иные даже вовсе не платятъ оной. Подобная же неуравнительность существуетъ въ окладахъ другой, платимой жителями Царства подати, извѣстной подъ названіемъ контингенса ливерунковаго.

Между тѣмъ, Указомъ Нашимъ 19-го Февраля и (2 Марта) 1864 года, о Ликвидационной по крестьянскому дѣлу Коммиссіи, Мы повелѣли: на покрытіе расходовъ казны, потребныхъ для вознагражденія владѣльцевъ имѣній частныхъ, институтскихъ и пожалованныхъ, за упраздненныя повинности крестьянъ, сверхъ новаго поземельнаго налога съ крестьянскихъ усадебъ и сверхъ другихъ назначенныхъ для сего источниковъ, возвысить существующіе окладные налоги съ прочихъ недвижимыхъ имуществъ въ Царствѣ.

Нынѣ повелѣвъ немедленно открыть въ Варшавѣ Ликвидационную Коммисію, и признавая необходимымъ предоставить ей всѣ ука-

Wypis z Protokołu Sekretarjatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻEJ ŁASKI,
MY, ALEXANDER II-gi,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYJ, KRÓL POLSKI,
WIELKI KSIĄŻĘ FINLANDZKI,
etc., etc., etc.,

Ukazem z dnia 29 Grudnia (10 Stycznia) 18⁴⁸/₄₉ r. polecono zająć się urządzeniem, według nowych zasad, istniejących w Królestwie Polskiem podatków: ofiary i podymnego, tak w widokach stosowniejszego rozkładu tych podatków pomiędzy podlegających ich poborowi właścicieli nieruchomości, jako też dla dostarczenia Skarbowi Królestwa, niezbędnego na zaspokojenie potrzeb krajowych zasillku.

Od czasu wydania rzeczzonego Ukazu, podatek podymnego, w połączeniu z opłatą szarwarkową, przeistoczony został na nowych zasadach Ustawą z dnia 3 (15) Czerwca 1858 r.; podatek zaś ofiary, pozostawszy dotąd nieuregulowanym, uiszcza się na poprzednich przed nastaniem powołanego Ukazu istniejących zasadach, w skutek czego, przez zbyt niestosowny jego rozkład między kontrybuentów, niektórzy właściciele dóbr przeciążeni są w porównaniu z innymi, kiedy przeciwnie wielu z nich wnosi ten podatek w mało znaczącej ilości, a są i tacy, co zupełnie go nawet nie placą. Podobna niestosowność ma miejsce i w rozkładzie drugiego przez mieszkańców Królestwa wnoszonego podatku, znanego pod nazwą kontyngensu liwerunkowego.

Tymczasem Ukazem Naszym z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku o Kommissji Likwidacyjnej spraw włościańskich, Rozkazaliśmy: na pokrycie wydatków przez Skarb ponieść się mających na wynagrodzenie właścicieli dóbr prywatnych, instytucyjnych i rozdarowanych, za zniesione powinności włościańskie, oprócz nowego podatku gruntowego z osad włościańskich i oprócz innych na cel powyższy wskazanych źródeł, podwyższyć istniejące podatki stałe z wszelkich innych nieruchomości w Królestwie.

Obecnie, rozkazawszy odkryć niezwłocznie w Warszawie Kommissję Likwidacyjną i uznawszy niezbędnem podać teje wszystkie

занный закономъ средства для предстоящихъ ей оборотовъ по вознагражденію землевладѣльцевъ, а вмѣстѣ съ тѣмъ, желая, для облегченія плательщиковъ, устроить, на болѣе правильныхъ основаніяхъ, сборъ податей офіры и контингенса ливерунковаго, Мы, по представленію Учредительнаго Комитета, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Для устраненія существующей нынѣ неуравнительности въ обложеніи имуществъ податю офірою, возлагается на Учредительный Комитетъ въ Царствѣ составить и представить на Наше утвержденіе проектъ правилъ объ уравнильнѣйшемъ распредѣленіи подати офіры между владѣльцами недвижимыхъ имуществъ, за исключеніемъ крестьянскихъ усадебъ, какъ вовсе не подлежащихъ этой подати.

Ст. 2. Общая сумма поступающей нынѣ съ недвижимыхъ имуществъ въ Царствѣ подати офіры, съ установленными къ ней Указомъ 29 Декабря (10 Января) 18^{18/49} г. прибавками, а равно подымная подать съ шарварковымъ сборомъ, взимаемая какъ съ городовъ такъ и съ господскихъ въ селеніяхъ дворовъ, и съ домовъ церковныхъ приходовъ, возвышаются съ начала 1865 года на 50 процентовъ.

Ст. 3. Контингенсъ ливерунковый, взимаемый съ господскихъ въ селеніяхъ дворовъ, съ городовъ и церковныхъ приходовъ, не увеличивается въ общей его суммѣ, но, въ видахъ болѣе уравнительнаго распредѣленія этой подати, возлагается на Учредительный Комитетъ въ Царствѣ составить и представить на Наше утвержденіе—проектъ новой раскладки означеннаго контингенса.

Ст. 4. Устанавливаемое настоящимъ Указомъ возвышеніе податей, обращается исключительно на покрытіе расходовъ казны по вознагражденію владѣльцевъ имѣній частныхъ, институтскихъ и пожалованныхъ, за упраздненныя крестьянскія повинности, и на сопряженныя съ выдачею этого вознагражденія расходы.

Ст. 5. До приведенія въ дѣйствіе новаго распредѣленія подати офіры, вмѣстѣ съ прежними къ ней прибавками и съ нынѣ устанавливаемымъ возвышеніемъ оной, а также контингенса ливерунковаго, подати сіи должны взиматься, на основаніи дѣйствующихъ раскладокъ оныхъ, съ тѣхъ владѣльцевъ и безсрочныхъ арендаторовъ, кои нынѣ симъ податямъ подлежатъ.

Добавочные сборы, настоящимъ Указомъ устанавливаемые, вносятся въ подлежащія казначейства: по подати офіры—въ Ноябрь, а по подати подымной съ шарварковымъ сборомъ—въ Мартъ и Сентябрь.

kie, prawem wskazane środki do przyszłych jej operacyj w wynagrodzeniu właścicieli ziemskich, a obok tego, pragnąc, dla ulżenia kontrybuentom, urządzić na sprawiedliwszych zasadach pobór podatku ofiary i kontyngensu liwerunkowego,—na przedstawienie Komitetu Urządzającego, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Dla usunięcia istniejącej obecnie niestosowności w nałożonym na dobra podatku ofiary, poleca się Komitetowi Urządzającemu w Królestwie ułożyć i przedstawić do Naszego zatwierdzenia projekt przepisów o stosowniejszym rozkładzie tego podatku między właścicieli nieruchomości, z wyłączeniem osad włościańskich, jako zupełnie mu niepodlegających.

Art. 2. Summa ogólna wpływającego obecnie z nieruchomości w Królestwie podatku ofiary, wraz z ustanowionemi do niego Ukazem z d. 29 Grudnia (10 Stycznia) 18^{18/49} r. dodatkami, również podatek podymnego z opłatą szarwarkową, pobierany tak z miast, jako też i z domów dworskich po wsiach i z domów probostw, podwyższają się z początkiem 1865 roku o 50 procent.

Art. 3. Kontyngens liwerunkowy pobierany z dworów dziedziców po wsiach, z miast i z probostw, nie podwyższa się w ogólnej summie, lecz, w celu stosowniejszego jego rozdziału, poleca się Komitetowi Urządzającemu w Królestwie, ułożyć i przedstawić na Nasze zatwierdzenie, projekt nowego rozkładu rzeczonego podatku.

Art. 4. Ustanawiające się niniejszym Ukazem podwyższenie podatków, obrócone być ma wyłącznie na pokrycie wydatków Skarbu, dotyczących wynagrodzenia właścicieli dóbr prywatnych, instytucyjnych i rozdawanych, za zniesione powinności włościańskie, jako też na pokrycie połączonych z uiszczeniem tego wynagrodzenia rozchodów.

Art. 5. Do czasu wprowadzenia w wykonanie nowego rozkładu podatku ofiary, łącznie z poprzedniemi do niego dodatkami i z obecnie ustanowionem jego podwyższeniem, tudzież kontyngensu liwerunkowego, podatki te winny być pobierane, na zasadzie dotychczasowych ich rozpisów, od tych właścicieli i dzierżawców wieczystych, którzy teraz podatkom tym podlegają.

Opłaty dodatkowe, Ukazem niniejszym ustanawiające się, wnoszone być mają do kass właściwych: ofiara dodatkowa, w Listopadzie, a podatek podymnego, wraz z opłatą szarwarkową w miesiącach Marcu i Wrześniu.

Ст. 6. Исполнение сего Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, поручается Учредительному Комитету и Совѣту Управленія Царства, по принадлежности.

Данъ въ С. Петербургѣ, 30 Декабря (11 Января) 1864/63 года.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.“

Art. 6. Wykonanie tego Ukazu, który w Dzienniku Praw umieszczony być ma, Komitetowi Urządzającemu i Radzie Administracyjnej Królestwa, w czym do której z tych Władz należy, poleconem zostaje.

Dan w Petersburgu, 30 Grudnia (11 Stycznia) 1864/63 roku.

przez CESARZA i KRÓLA,
Minister Sekretarz Stanu,

(L. S.) (podpisano) W. Platonow.

Zgodno z Oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) W. Platonow.

Zgodno z wypisem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

P. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

По Указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,
Великого Князя Финляндского,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Въ силу Высочайшаго соизволенія, послѣдовавшаго въ 27-й день Октября (8 Ноября) 1864 года, Учредительный Комитетъ постановилъ:

I. Для усиленія состава контрольных чиновъ, учреждаются должности четырнадцати помощниковъ контролеровъ и двухъ чиновниковъ по особымъ порученіямъ при Комисіи Финансовъ, съ назначеніемъ помощникамъ контролеровъ жалованья въ годъ по 525 р. сер., и на разъѣзды по 400 р. с., и чиновникамъ по особымъ порученіямъ жалованья въ годъ по 1,350 р. с. и на разъѣзды по 750 р. с.

II. На основаніи ст. 121 устава о службѣ гражданской, содержаніе существующихъ контрольных чиновъ увеличивается въ слѣдующемъ размѣрѣ:

- a), 70-ти контролерамъ прибавляется по 300 р. с. въ годъ, считая 130 р. с. въ жалованье и 150 р. с. на разъѣзды;
- b), 20-ти помощникамъ контролеровъ прибавляется по 240 р. сер. въ годъ, считая 140 р. с. въ жалованье и 100 р. на разъѣзды;
- c), 6-ти помощникамъ контролеровъ прибавляется по 175 руб. сер. въ годъ, считая 75 р. с. въ жалованье и 100 р. с. на разъѣзды;
- d), 39-ти уѣзднымъ рахмистрамъ прибавляется въ жалованье по 90 р. с. въ годъ;
- e), 7-ми рахмистрамъ въ Губернскихъ Правленіяхъ прибавляется по 100 р. с. въ годъ;
- f), 2-мъ чиновникамъ по особымъ порученіямъ прибавляется жалованья каждому по 300 р. с., и сверхъ того, одному изъ нихъ 150 р. с. на разъѣзды;
- g), Дѣлопроизводителю въ Комисіи Финансовъ прибавляется жалованья 250 р. с. въ годъ.

III. Главному Директору Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства вменяется въ обязанность имѣть неослабное наблюдение за винокурениемъ на заводахъ и разрѣшается войти въ Учредительный Комитетъ съ представленіемъ объ усиленіи состава контрольных чиновъ, если впоследствии въ томъ окажется необходимость.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 35-мъ засѣданіи Учредительнаго Комитета 7 (19) Ноября 1864 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Адъютантъ, (подписано) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій Дѣлами Учредительнаго Комитета,

(подписано) *Я. Соловьевъ.*

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECZ ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Z mocy NAJWYŻSZEGO zezwolenia, udzielonego w dniu 27 Października (8 Listopada) 1864 roku, Komitet Urządzający postanowił:

I. W celu powiększenia składu służby kontrollującej (wyrób wódki), ustanawiają się posady czterech Pomocników Kontrolerów i dwóch Urzędników do szczególnych poruczeń przy Komisji Przychodów i Skarbu, — z przeznaczeniem dla Pomocników Kontrolerów, na placę po rsr. 525 i na koszt podróży, po rsr. 400 rocznie; a dla Urzędników do szczególnych poruczeń, na placę po rsr. 1,350 i na koszt podróży, po rsr. 750 rocznie.

II. Na zasadzie artykułu 121 Ustawy o służbie cywilnej, uposażenie dotychczasowych Urzędników kontrollujących, powiększa się w stosunku następującym:

- a), 70-ciu Kontrolerom dodaje się po rsr. 300 rocznie, licząc rsr. 150 na placę i rsr. 150 na koszt podróży;
- b), 20-stu Pomocnikom Kontrolerów dodaje się po rs. 240 rocznie, licząc rsr. 140 na placę a rsr. 100 na koszt podróży;
- c), 6-ciu Pomocnikom Kontrolerów dodaje się po rsr. 175 rocznie, licząc po rsr. 75 na placę, a rsr. 100 na koszt podróży;
- d), 39-ciu Rachmistrzom Powiatowym dodaje się placę każdemu po rsr. 90 rocznie;
- e), 7-miu Rachmistrzom w Rządach Gubernjalnych dodaje się po 100 rsr. rocznie;
- f), 2-m Urzędnikom do szczególnych poruczeń dodaje się placę każdemu po rsr. 300 rocznie, i prócz tego jednemu z nich rsr. 150 na koszt podróży;
- g), Referentowi w Komisji Przychodów i Skarbu dodaje się placę rsr. 250 rocznie.

III. Dyrektorowi Głównemu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu porucza się baczne czuwanie nad wyrobem wódki w gorzelniach, i upoważnia się do przedstawienia Komitetowi Urządzającemu wniosku o powiększenie składu służby kontrollującej, jeżeli to następnie okaże się koniecznem.

Działo się w Warszawie, na 35-m posiedzeniu Komitetu Urządzającego, dnia 7 (19) Listopada 1864 roku.

Членъ-Завѣдывающій Дѣлами Учредительнаго Комитета,

(подписано) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący

w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holeczński.*

Діень ogłoszenia 23 Lutego (7 Marca) 1865 roku.

Tom Sześćdziesiąty Trzeci.

DZIENNIK PRAW

№ 197.

Tom Sześćdziesiąty Trzeci.

На подлинномъ написано: Государь Императоръ изволить раз-
сматривать въ С.-Петербургѣ, 12 (24) Февраля 1865 г.

Министръ Статсъ-Секретарь, (подписано) *В. Платоновъ*.

ШТАТЪ

Ликвидационной Коммисіи въ Царствѣ Польскомъ.

	Число лицъ	Содержаніе въ годъ		Классы и разряды		
		Одному	Всѣмъ	По долж- сти	По мундиру	По пенсін
Предсѣдатель	1	непол	учаетъ	—	—	I
Старшій членъ - заступающій мѣсто Предсѣдателя въ его отсут.	1	5,000	5,000	IV	IV	II
Члены	2	4,000	8,000	IV	IV	II
Секретарь	1	2,500	2,500	VI	VI	III ² ст.
Помощникъ его	1	1,500	1,500	VII	VII	IV
Кассиръ	1	2,000	2,000	VI	VI	III ² ст.
Главный Бухгалтеръ	1	2,000	2,000	VI	VI	III ² ст.
Бухгалтеръ	1	1,500	1,500	VII	VII	IV
Журналистъ	1	1,000	1,000	VIII	VIII	V
Помощникъ его	1	750	750	IX	IX	V
Архивариусъ	1	1,000	1,000	VI	VI	IV
Переводчикъ	1	1,000	1,000	VI	VI	IV
Контролеры и Дѣлопроизводи.	9	1,500	13,500	VII	VII	IV ¹
Помощники ихъ	9	1,000	9,000	VIII	VIII	V
На канцелярскихъ чиновниковъ и вольнонаемныхъ писцовъ . . .	—	—	5,000	—	—	—
На наемъ помѣщенія и канце- лярскія надобности	—	—	6,000	—	—	—
Итого.	—	—	59,750	—	—	—

Примѣчаніе: 1. Потребная на содержаніе Ликвидационной Коммисіи сумма отпускается изъ Главнаго Казначейства Царства Польскаго на счетъ источниковъ, назначенныхъ на ликвидационную операцію.

2. Предсѣдателю не полагается особаго содержанія, пока должность эту занимаетъ Членъ Совѣта Управленія.

3. Чиновники канцеляріи Ликвидационной Коммисіи опредѣляютъ на основаніи общихъ правилъ существующихъ въ Царствѣ Поль-

Na oryginalnie napisano: NAJJAŚNIEJSZY PAN raczył przeglądać
w Petersburgu, d. 12 (24) Lutego 1865 r.

Minister Sekretarz Stanu, (podp.) *W. Płatono*.

ЕТАТ

Kommissyi Likwidacyjnej w Królestwie Polskiem.

	Liczba osób.	Placa roczna		Klasy i stopnie		
		Jednej osobie	Wszystkim	Według posad	Według mun- duru	Według pen- sy
Prezes	1	niep	obiera	—	—	I
Starszy Członek zastępujący Prezesa, wrazie jego nieobecnoś.	1	5,000	5,000	IV	IV	II
Członkowie	2	4,000	8,000	IV	IV	II
Sekretarz	1	2,500	2,500	VI	VI	III ² ar.
Pomocnik Sekretarza	1	1,500	1,500	VII	VII	IV
Kasyer	1	2,000	2,000	VI	VI	III ² ar.
Główny Buhalter	1	2,000	2,000	VI	VI	III ² ar.
Buhalter	1	1,500	1,500	VII	VII	IV
Dziennikarz	1	1,000	1,000	VIII	VIII	V
Pomocnik Dziennikarza	1	750	750	IX	IX	V
Archiwista	1	1,000	1,000	VII	VII	IV
Tłumacz	1	1,000	1,000	VII	VII	IV
Kontrollerowie i Referenci	9	1,500	13,500	VII	VII	IV
Pomocnicy ich	9	1,000	9,000	VIII	VIII	V
Na urzędników kancelaryjn.	—	—	5,000	—	—	—
Na wynajęcie lokalu i wy- datki kancelaryjne	—	—	6,000	—	—	—
Razem.	—	—	59,750	—	—	—

Uwagi: 1. Fundusze potrzebne na utrzymanie Kommissyi Likwidacyjnej assygnują się z Kassy Głównej Królestwa na rachunek summy przeznaczony na operacye likwidacyjne.

2. Prezes nie pobiera oddzielnej płacy, dopóki obowiązki te sprawować będzie Członek Rady Administracyjnej.

3. Urzędnicy kancelaryi Kommissyi Likwidacyjnej przyjmowani być mają na zasadzie ogólnych przepisów, obowiązujących

скомъ: чиновники VI класса назначаются Председателемъ съ утверждениемъ Намѣстника въ Царствѣ, а чиновники VII класса и ниже утверждаются Председателемъ.

4. Штатъ Ликвидационной Комисіи приводится въ исполненіе по мѣрѣ дѣйствительной надобности, и на томъ же основаніи можетъ быть сокращаемъ Учредительнымъ Комитетомъ по представленію Председателя Ликвидационной Комисіи.

5. Сумма назначенная на содержаніе канцелярскихъ чиновниковъ и вольнонаемныхъ писцовъ, а равно на канцелярскія надобности, расходуется по постановленіямъ присутствія Ликвидационной Комисіи. Такимъ же порядкомъ назначаются оклады содержанія канцелярскихъ чиновниковъ и служителей.

6. Служащіе въ Ликвидационной Комисіи, относительно мундировъ и пенсій, должны пользоваться тѣми же правами, какія предоставлены чиновникамъ канцеляріи Учредительнаго Комитета.

Подлинный за подписью: Намѣстника - Председателя и Членовъ Учредительнаго Комитета и за скрѣпой за Директора Канцеляріи Учредительнаго Комитета.

Въ р н о:

за Директора, (подписано) *В. Бьлззерскій*.

в Крѣстѣ Польскомъ: урядниковъ VI классы мianuje Намістник на представienie Пречеса, урядниковъ VII классы и нижших мianuje Пречес.

4. Etat Kommissyi Likwidacyjnej ma być wprowadzany w wykonanie w miarę rzeczywistej potrzeby i na tej samej zasadzie może być stopniowo zwijany przez Komitet Urządzający, wskutek przedstawienia Prezesa Kommissyi Likwidacyjnej.

5. Summa przeznaczona na utrzymanie urzędników kancelaryjnych, oraz najemnych pisarzy, jak również na potrzeby Kancelaryi, wydatkuje się wskutek kollegjalnych decyzji Kommissyi Likwidacyjnej. W taki sam sposób przeznaczone będą place dla urzędników kancelaryjnych i officialistów.

6. Urzędnicy Kommissyi Likwidacyjnej pod względem mundurów i pensyi korzystać będą z prerogaty w służących urzędnikom kancelaryi Komitetu Urządzającego.

Oryginal podpisali: Namiestnik-Prezes i Członkowie Komitetu Urządzającego.

Za zgodność podpisano: za Dyrektora Kancelaryi Komitetu Urządzającego.

за Директора, (подписано) *В. Бьлззерскій*.

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosinski*.

P. o. Dyrektora Kancelaryi, *Wł. Holewinski*.

Дієн оглoшєния 14 (26) Мaja 1865 року.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,

Великого Князя Финляндского,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Въ силу Высочайшаго соизволенія, последовавшаго въ 3 (15) день Февраля 1865 года, по рассмотрѣніи представленія Правительственной Комисіи Финансовъ, Учредительный Комитетъ постановилъ:

1. Для усиленія надзора за винокурениемъ въ Царствѣ Польскомъ, вновь учреждаются должности шести помощниковъ контролеровъ и есая губернскихъ ревизоровъ, съ назначеніемъ первымъ, т. е. помощникамъ контролеровъ въ годъ жалованья 525 руб. и на разъѣзды по 400 руб., а последнимъ, т. е. губернскимъ ревизорамъ въ годъ жалованья по 1200 руб. и на разъѣзды по 600 руб.

2. Вновь учреждаемыя должности губернскихъ ревизоровъ подчиняются непосредственно Правительственной Комисіи Финансовъ. Къ симъ должностямъ примѣняются существующія узаконенія относительно должностей чиновниковъ особыхъ порученій при отдѣленіи неокладныхъ доходовъ, какъ по опредѣленію чиновниковъ на таковыя должности и увольненію ихъ, такъ и по классу; а именно, должности губернскихъ ревизоровъ относятся къ VII классу, а должности помощниковъ контролеровъ къ IX классу.

3. Главному Директору Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства разрѣшается расходъ на жалованье и разъѣзды контрольных чиновниковъ, какъ уже находящихся на службѣ, такъ и имѣющихъ занять вновь учрежденныя должности, покрывать изъ те-

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II,

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Z mocy NAJWYŻSZEGO zezwolenia, udzielonego d. 3/15 Lutego r. b. Komitet Urządzający po rozpoznaniu przedstawienia Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowił:

1. Dla powiększenia kontroli wyrobu wódki, utworzyć na nowo sześć posad Pomocników Kontrollerów, tudzież dziesięć posad Rewizorów Gubernialnych, z przeznaczeniem dla pierwszych, to jest dla Pomocników Kontrollerów, na placę po rs. 525 i na koszta podróży po rsr. 400 rocznie, a dla drugich, t. j. dla Rewizorów Gubernialnych, na placę po rsr. 1,200 i na koszta podróży po rsr. 600 rocznie.

2. Nowo utworzone posady Rewizorów Gubernialnych podwładne są bezpośrednio Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu i do nich mają zastosowanie przepisy istniejące co do posad Urzędników do szczególnych poruczeń przy Wydziale Dochodów Niestalych, tak pod względem mianowania urzędników na takowe posady i uwalniania tychże, jako też pod względem klasyfikacyi urzędów, a mianowicie: posady Rewizorów Gubernialnych zaliczają się do klasy VII, a posady Pomocników Kontrollerów do klasy IX.

3. Dyrektora Głównego Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu upoważnić się do pokrywania wydatku na place i koszta podróży Urzędników Kontrollujących, tak będących już w służbie, jako i mających objąć nowo utworzone posady, z bieżącego do-

кущаго дохода съ винокуренныхъ заводовъ, на каковой предметъ ассигнуется на 9 мѣсяцевъ 1865 года, т. е. съ 1 Января по 1 Октября, пятьдесятъ двѣ тысячи шестьсотъ семь рублей, пятьдесятъ копѣекъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 48-мъ засѣданіи Учредительнаго Комитета, 12 (24) Февраля 1865 года.

Предсѣдатель-Намѣстникъ, (подписаль) *Графъ Бергъ*.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписаль) *Я. Соловьевъ*.

chodu z gorzelni, na który to cel wyasygnowana zostaje na czas 9 miesięcy 1865 roku, to jest od dnia 1 Stycznia do dnia 1 Października, summa rubli srebrnych pięćdziesiąt dwa tysiące sześćset siedm i kopiejek pięćdziesiąt.

Działo się w Warszawie, na 48 posiedzeniu Komitetu Urządzącego, dnia 12 (24) Lutego 1865 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписаль) *Я. Соловьевъ*.

Za zgodność:

Директоръ Глówny Прeзyдуящy
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Hołewiński*.

Выписка из журнала Статсъ-Секретаріата Царства Польскаго.

Божію Милостію,
МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II-й,
 Императоръ и Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,
 Великій Князь Финляндскій,
 и проч., и проч., и проч.,

За прекращеніемъ недавняго въ Царствѣ Польскомъ мятежа и въ то время, когда, съ Божіею помощію, совершается умиротвореніе края, Мы не можемъ забыть тѣ многочисленныя жертвы, которыя отъ руки мятежниковъ пріяли мученическую смерть за свою непоколебимую вѣрность Престолу и закону. Большая часть изъ нихъ, принадлежа къ крестьянскому сословію, жили личнымъ трудомъ и оставили по себѣ семейства, со смертію ихъ лишившіяся средствъ къ существованію. На правительствѣ и на всемъ обществѣ лежитъ священная обязанность придти на помощь этимъ несчастнымъ и по возможности обезпечить ихъ участь.

Вслѣдствіе сего, Мы повелѣли уже Совѣту Управленія въ Царствѣ принять мѣры къ оказанію денежныхъ вспоможеній вдовамъ и дѣтямъ тѣхъ лицъ, кои предпочли смерть нарушенію долга вѣрно-подданнической присяги.

Сверхъ того, для большаго еще обезпеченія сихъ семействъ, Мы признали справедливымъ даровать имъ особую льготу по отправленію рекрутской повинности, а потому постановили и постановляемъ:

Ст. 1. При отправленіи рекрутской повинности освобождаются отъ оной три лица мужскаго пола, достигшіи совершеннолѣтія, за каждое изъ лицъ, кои, не состоя въ военной службѣ, во время послѣдняго въ Царствѣ Польскомъ мятежа, умерщвлены мятежниками за вѣрность Престолу и закону.

Ст. 2. Каждая три лица, освобождаемые отъ рекрутства на основаніи предшедшей статьи, назначаются изъ числа членовъ того семейства, къ коему принадлежало умерщвленное мятежниками лицо.

Ст. 3. Въ число таковыхъ освобождаемыхъ отъ рекрутства лицъ, поступаютъ сперва сыновья умерщвленного, а потомъ родные его внуки.

Wypis z Protokółu Sekretarjatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻEJ ŁASKI,
MY, ALEXANDER II-gi,
 CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI,
 WIELKI KSIĄŻĘ FINLANDZKI,
 etc., etc., etc.,

Po uśmierzeniu byłego w Królestwie Polskiem powstania, i w czasie tym, kiedy, przy Boskiej pomocy, dokonywa się uspokojenie tego kraju. Nie możemy zapomnieć tych licznych ofiar, które z rąk powstańców za niezachwianą wierność swą dla Tronu i prawa, poniosły śmierć męczeńską. Część większa tych ofiar, należąc do stanu włościańskiego, utrzymywała się własną pracą i zostawiła po sobie rodziny, pozbawione z ich śmiercią sposobu do życia. Na Rządzie i społeczeństwie ciąży święty obowiązek, niesienia pomocy tym nieszczęśliwym i w miarę możności zapewnienia ich losu.

W skutku tego, Rozkazaliśmy już Radzie Administracyjnej Królestwa, przedsięwziąć środki udzielenia pieniężnego wsparcia wdowom i dzieciom tych osób, które wołały śmierć ponieść, niżeli naruszyć przysięgę wierności.

Nadto, dla tem większego jeszcze ubezpieczenia tych rodzin, Uznaliśmy słusznem obdarzyć je szczególną ulgą w powinności zaciągu wojskowego, i w tym celu Postanowiliśmy i Stanowimy:

Art. 1. Przy odbywaniu powinności zaciągu wojskowego, za każdą z tych osób, które nie będąc w służbie wojskowej, w czasie ostatniego powstania w Królestwie Polskiem, za wierność swą Tronowi i prawu, zamordowane zostały przez powstańców, wolne być mają od poboru do wojska, trzy osoby płci męskiej, doszłe wieku spisowego.

Art. 2. Każde trzy osoby uwalniające się od poboru wojskowego, na zasadzie poprzedniego artykułu, wybierane będą z liczby członków tej rodziny, do której należała osoba, przez powstańców zamordowana.

Art. 3. Do liczby tych uwalniających się od poboru do wojska, należą przedewszystkiem synowie zamordowanego, a następnie wnuki jego w prostej linii.

Ст. 4. Исполнение и въ нужныхъ случаяхъ разъяснение сего Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, Мы возлагаемъ на Нашего Намѣстника въ Царствѣ.

Данъ въ С.-Петербургѣ, Февраля 16 (28) дня 1865 г.

(podpisano) „АЛЕКСАНДРЪ”.

Art. 4. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw umieszczony być ma, tudzież rozwinięcie go, według potrzeby, Namiestnikowi NASZEMU w Królestwie poruczonem zostaje.

Dan w Petersburgu, dnia 16 (28) Lutego 1865 r.

Przez CESARZA I KRÓLA,

Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) W. Platonow.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) W. Platonow.

Zgodno z wypisem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

P. o. Dyrektora Kancelarii, Wł. Holewiński.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.,

Совѣтъ Управленія Царства.

Имѣя въ виду:

что въ некоторыхъ городахъ Русскихъ и во многихъ городахъ другихъ Государствъ, въ видахъ общественной безопасности и экономическихъ, введенъ налогъ отъ собакъ;

что мѣра эта подчиняя собакъ бдительнѣйшему надзору, способствуетъ уменьшенію несчастныхъ случаевъ, происходящихъ отъ бышества собакъ и полезна въ финансовомъ отношеніи, усиливая городскіе доходы,—

Совѣтъ Управленія Царства, по представленію Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Устанавливается въ городѣ Варшавѣ, въ пользу городской кассы налогъ отъ собакъ въ этомъ городѣ содержащихся.

Ст. 2. Всѣ постоянные и временные жители города Варшавы и Праги обязаны вносить за каждую содержащуюся ими собаку, безъ различія породы, по одному рублю сер. въ годъ.

Ст. 3. Съ собаки въ теченіе года приобретенной и еще неподвергнутой налогу, владѣлецъ долженъ внести оный за весь годъ.

Ст. 4. Составленіе списковъ владѣльцамъ собакъ, съ показаніемъ числа ихъ, производимо будетъ Магистратомъ черезъ домовладѣльцевъ, въ мѣсяцъ Мартъ каждаго года; въ текущемъ же году, въ видъ изъятія изъ общаго правила, составленіе списковъ должно быть начато чрезъ мѣсяцъ по опубликованіи настоящаго постановленія.

Ст. 5. За утайку собакъ или за показаніе ихъ въ меньшемъ противъ дѣйствительнаго числа, подвергнутся штрафу въ пользу городской кассы какъ владѣлецъ собаки, такъ и хозяинъ дома, первый по 4 руб., а послѣдній по 2 руб. съ каждой утаенной собаки.

Ст. 6. Лица, содержащія собакъ въ теченіи одного мѣсяца по составленіи домовладѣльцами списковъ и по врученіи имъ бесплатной повѣстки о количествѣ причитающагося налога, должны внести таковой въ городскую кассу.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważywszy:

że w niektórychъ miastach Rossyi i w wielu miastach innych krajów, z widoków bezpieczeństwa publicznego i ekonomicznych, zaprowadzony podatek za posiadanie psów;

że środek teni poddając te zwierzęta pod baczniejszą kontrolę, wpływa na zmniejszenie nieszczęśliwych wypadków, od wściekłych psiej pochodzących, — zasilając przytem dochody kassy miejskiej;—

Rada Administracyjna Królestwa, na przedstawienie Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych postanowiła i stanowi:

Art. 1. W mieście Warszawie pobierana będzie na rzecz kassy ekonomicznej opłata za utrzymywanie psów od posiadaczy onych.

Art. 2. Wszyscy stali i czasowi mieszkańcy miasta Warszawy i Pragi obowiązani są płacić od każdego utrzymywanego przez siebie psa, bez różnicy rasy, po rublu srebrem jeden rocznie.

Art. 3. Za każdego psa w ciągu roku nabytego, a jeszcze nieopodatkowanego, właściciel obowiązany opłacić całoroczny podatek.

Art. 4. Spisy posiadaczy psów, z wyszczególnieniem liczby tych ostatnich, Magistrat zarządzać będzie przez pośrednictwo właścicieli domów w miesiącu Marcu każdego roku; w roku zaś bieżącym 1865, sposobem wyjątkowym, ułożenie spisów rozpoczętem zostanie w miesiąc po ogłoszeniu niniejszego postanowienia.

Art. 5. Za utajenie psów lub wykazanie mniejszej ich liczby ulegną karom na rzecz kassy miejskiej, tak posiadacz psa, jako i właściciel domu, pierwszy po rubli sr. 4, a drugi po rubli sr. 2, od każdego utajonego psa.

Art. 6. Posiadacze psów, w przeciągu jednego miesiąca od daty sformowania przez właścicieli domów spisów i po doręczeniu im bezpłatnej awizacji o wysokości należnej opłaty, obowiązani będą wnieść takową do kassy miejskiej.

Ст. 7. Въ доказательство уплаты налога, хозяинъ собаки при внесеніи платежа получить въ городской кассѣ шнуровую квитанцію и жестяной значекъ для повѣшенія такового на ошейникъ собаки.

Ст. 8. Собаки, не имѣющія значковъ будутъ убираться городскими чистителями и не иначе могутъ быть отъ нихъ выручены, какъ по предъявленію квитанціи въ уплатѣ налога и значка; задержанные собаки могутъ быть истребляемы не ранѣе 3^х дней послѣ задержанія; за прокормъ собаки чиститель вправе требовать вознагражденіе въ соразмѣрности 10 коп. сер. въ сутки.

Ст. 9. Собаки, вводимыя въ городъ привязанными къ возамъ, освобождаются отъ налога и городскими чистителями не будутъ убираться.

Ст. 10. Приведеніе въ исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, дня 19 Февраля (3 Марта) 1865 г.

Art. 7. Na dowód wniesionej do kassy opłaty, posiadacze psów otrzymywać będą kwity z księgi sznurowej kassowej wycięte i znak blaszany dla zawieszenia u obroży psa opodatkowanego.

Art. 8. Psy niezaopatrzone w pomieniony znak, będą uprzątane przez czyszcicieli i nie pierwiej zwracane właścicielom, aż za okazaniem kwitu z opłaty podatku i znaku blaszanego; ujęte zaś psy, dopiero po dniach trzech będą niszczone; czyszciciel ma prawo domagać się od właściciela psa, zwrotu kosztów żywienia psa, w stosunku kop. sr. 10 za dobę.

Art. 9. Nie podlegają opłacie podatku i przez czyszcicieli nie mogą być zabierane psy wprowadzane do miasta na uwięzi przy wozach.

Art. 10. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych porucza.

Działo się w Warszawie, d. 19 Lutego (3 Marca) 1865 roku.

Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ, (подписать) *Графъ Беръ.*

Главный Директоръ Предсѣдательствующій
въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ,
(подписать) *Кн. Черкасскій.*

и. д. Статсъ-Секретаря, (подписать) *А. Заборовскій.*

Съ подлиннымъ вѣрно:

и. д. Статсъ-Секретаря, (подписать) *А. Заборовскій.*

Za zgodność:

Дyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Дзiень оглошzenia 14 (23) Maja 1865 roku.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА и САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

Совѣтъ Управленія Царства.

Во исполнение Высочайшей воли, объявленной въ отзывѣ Министра Статсъ-Секретаря Царства Польскаго отъ 8 (20) Февраля с. г. за № 4,447, о безотлагательномъ принятіи мѣръ къ изытію изъ обращенія денежныхъ марокъ, выпущенныхъ частными лицами, обществами и учреждениями, по представлению и. д. Главнаго Директора Финансовъ и Казначейства, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Строжайше симъ подтверждается воспрещеніе частнымъ лицамъ обществамъ и учреждениямъ, выпускать какія либо свои денежные марки (бумажныя, кожаныя, металлическія и проч.)

Ст. 2. Равнымъ образомъ воспрещается означеннымъ лицамъ и учреждениямъ, вновь выпускать въ обращеніе марки, прежде ими выданныя, какъ скоро онѣ къ нимъ возвращаются.

Ст. 3. Всякій прежде выпустившій марки обязанъ, по первому требованію предъявителя марокъ, тотчасъ обмѣнивать оныя на деньги. Неисполнители сего подвергаются штрафу, определенному постановленіемъ Совѣта Управленія 4 (16) Мая 1845 г.

Ст. 4. Взысканія определенныя помянутымъ узаконеніемъ сохраняютъ свою силу только въ теченіи трехъ мѣсяцевъ со дня обнародованія настоящаго постановленія; по истеченіи же сего срока, определены будутъ болѣе строгія взысканія за выпускъ марокъ и за неразмѣнъ по первому требованію марокъ лицами, прежде ихъ выпустившими.

Ст. 5. Этотъ трехмѣсячный срокъ, продолжается еще на шесть мѣсяцевъ въ пользу тѣхъ выпустившихъ марки лицъ и учреждений, которыя положительно докажутъ подлежащимъ гражданскимъ уѣзднымъ Начальникамъ своими книгами, на какую сумму остается ихъ марокъ въ обращеніи, и которыя представить на половину этой суммы залогъ

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECZ ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO

etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

W wykonaniu woli NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, oznajmionej w odezwie Ministra Sekretarza Stanu Królestwa Polskiego z dnia 8 (20) Lutego r.b. N. 4447, polecającej bezzwłoczne przedsięwzięcie środków, mających na celu usunięcie z obiegu marek wypuszczonych zamiast pieniędzy przez osoby prywatne, oraz dobroczynne towarzystwa i instytucje, na przedstawienie p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Ponawia się niniejszem surowy zakaz osobom prywatnym, towarzystwom i instytucjom wypuszczania jakiegokolwiek bądź własnych marek pieniężnych (papierowych, skórzanych, metalowych i t. p.)

Art. 2. Podobnież zakazuje się pomienionym osobom i instytucjom wypuszczanie na nowo w obieg marek przez nie poprzednio wydanych, jeżeli te do nich powracają.

Art. 3. Każdy, kto dawniej wypuścił marki, obowiązany jest na pierwsze żądanie okaziciela marek, wymieniać one natychmiast na pieniądze, — nie wykonywający zaś takowej natychmiastowej wymiany, podlegać mają karze, w postanowieniu Rady Administracyjnej z d. 4 (16) Maja 1845 r. oznaczonej.

Art. 4. Kara powołanym dopiero przepisem oznaczona, zachowuje się tylko na przeciąg trzech miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego postanowienia, po czem oznaczone będą surowsze kary za wypuszczanie marek i odmawianie wymiany marek na pierwsze żądanie, przez osoby, które dawniej one wypuściły.

Art. 5. Powyższy termin trzymiesięczny, przedłuża się o miesiąc sześć dla osób i instytucyj wypuszczających dawniej marki, które księgami swojemi dokładnie udowodnią przed naczelnikami cywilnymi właściwych powiatów, na jaką summe pozostają jeszcze w obiegu ich marki i które przedstawią kaucję odpowiadającą poło-

наличными деньгами, или Государственными бумагами или закладными листами Земского Кредитного Общества.

Такия отсрочки допускаются гражданскими губернаторами, которые немедленно доносят о томъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Ст. 6. По истеченіи девяти мѣсяцевъ со дня обнародованія сего постановленія, обращеніе частныхъ марокъ безусловно воспрещается.

Ст. 7. Гражданскіе губернаторы обязаны, по истеченіи вышеозначеннаго срока, принимать записки отъ нихъ мѣры къ недопущенію обращенія неизвлеченныхъ марокъ, и съ этою цѣлью должны заблаговременно, и какъ можно чаще публиковать не только въ городахъ, но и по селеніямъ, чрезъ мѣстныя полиціи и гминныя управленія, о настоящихъ распоряженіяхъ Правительства и о томъ, что послѣ вышеозначеннаго срока, никто не будетъ имѣть права требовать уплаты по маркамъ, и никто не будетъ обязанъ по нимъ платить.

Ст. 8. Наблюденіе за надлежащимъ и точнымъ исполненіемъ правилъ заключающихся въ настоящемъ постановленіи, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на подлежація Управленія, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія 19 Февраля (3 Марта) 1865 г.

wie tej summy, w gotowiźnie, w papierach publicznych rządowych lub w listach zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Podobne przedłużenia terminów dopuszczane być mogą przez gubernatorów cywilnych, którzy bezzwłocznie donosić o tem winni Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

Art. 6. Po upływie dziewięciu miesięcy od daty ogłoszenia niniejszego postanowienia, obieg marek prywatnych bezwarunkowo jest wzbroniony.

Art. 7. Gubernatorowie cywilni obowiązani są po upływie rzezonego wyżej terminu, przedsiębrać środki od nich zależące dla zapobieżenia obiegowi marek niewycofanych i w tym celu zawczasu i jak można najczęściej publikować, nie tylko w miastach, lecz i po wsiach za pośrednictwem miejscowej policji i zarządów gminnych, o rozporządzeniach niniejszych Rządu, tudzież o tem, że po upływie oznaczonego jak wyżej terminu, nikt nie będzie miał prawa żądać wypłaty za marki, i nikt nie będzie obowiązany płacić za nie.

Art. 8. Dopilnowanie należytego i ścisłego wykonania przepisów, postanowieniem niniejszem objętych, które w Dzienniku Praw zamieszczonem być ma, władzom właściwym, w czém do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 19 Lutego (3 Marca) 1865 roku.

Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ, (подписалъ) *Гр. Беръ.*

и. д. Главнаго Директора Предсѣдательствующаго
въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства,
(подписалъ) *А. Кошелевъ.*

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:

Директор Глówny Прeзyдуjący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Дзeнь оглoсzenia 14 (26) Maja 1865 r.

По Указу Его Величества,

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

Совѣтъ Управленія Царства.

Въ послѣдствіе повелѣнія Господина Главнокомандующаго войсками въ Царствѣ Польскомъ отъ 8 (20) Января 1864 года за № 20, Совѣтъ Управленія Царства, по представленію Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Мѣстность въ городѣ Варшавѣ, называемая Чарторійскими Казармами, между Іерусалимскою аллеєю и улицей Солецъ расположенная, № 2,910 означенная, пространствомъ 3,948 русскихъ кв. сажень и 2 кв. футовъ; по мѣрамъ же польскимъ 963, 61 кв. прентовъ или 54,203 кв. локтей, на которую право собственности (*dominium directum*), принадлежало городу Варшавѣ, право же пользованія (*dominium utile*), военному вѣдомству, — передается въ полное и безусловное владѣніе (*dominium plenum*) и распоряженіе города Варшавы.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Комисіи: Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Юстиціи, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, 23 Февраля (7 Марта) 1865 года.

В ИМЕНИ НАЙЯСНѢЙШЕГО

ALEXANDRA II-го,

CESARZA WSZECH ROSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

W następstwie rozkazu J. W. Głównodowodzącego wojskami w Królestwie Polskiem daty 8 (20) Stycznia 1864 roku № 20, i na przedstawienie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Rada Administracyjna postanowiła i stanowi:

Art. 1. Nieruchomość zwana: „Koszary Czartoryjskie” pomiędzy aleją Jerozolimską i ulicą Solec w mieście Warszawie położona, Numerem 2,910 oznaczona, obejmująca przestrzeni sążeni kwadratowych russkich 3948 i stóp kw. 2, a na miarę polską 963, 61 prętów kw. albo 54,203 łokci kwad., której prawo własności (*dominium directum*), do miasta Warszawy, a prawo użytkowania z powierzchni (*dominium utile*), do Zarządu Wojskowego należy, — przechodzi w zupełne i bezwarunkowe posiadanie (*dominium plenum*) i rozporządzenie miasta Warszawy.

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Komisjom Rządowym: Spraw Wewnętrznych i Duchownych, oraz Sprawiedliwości, w czym do której należy, poleca.

Działo się w Warszawie, d. 23 Lutego (7 Marca) 1865 r.

Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ, (подп.) *Графъ Бергъ.*

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, (подписалъ) *Андрѣй Черкасскій.*

и. д. Статсъ-Секретарь, (подписалъ) *А. Заборовскій.*

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancelaryi, *Wł. Holewiński.*

Дієнь огласенія 14 (26) Мая 1865 r.

По Указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.,

Совѣтъ Управленія Царства.

Во исполненіе Высочайшей воли, объявленной въ отзвѣ Министра Статсъ-Секретаря отъ 16 (28) Февраля с. г. за № 4498, кою предоставлено Намѣстнику въ Царствѣ, вмѣстѣ съ Совѣтомъ Управленія принять мѣры къ оказанію денежныхъ вспомоствованій изъ суммъ Царства Польскаго, какъ семействамъ тѣхъ частныхъ лицъ, которыя, предпочитая смерть нарушенію долга вѣрноподданнической присяги, содѣлялись жертвами насиія и преступныхъ дѣйствій мятежниковъ, и пали отъ руки убійцъ, такъ и лицамъ, кои хотя и остались въ живыхъ, но вслѣдствіе таковыхъ дѣйствій, подверглись увѣчу, — постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Согласно вышеприведенной Высочайшей волѣ, благотвореніе ежегодныхъ и единовременныхъ пособій предоставляется лицамъ означенной категоріи на слѣдующихъ основаніяхъ:

1). Пожизненныя временныя или единовременныя пособія назначаются только нуждающимся въ пособіи и не имѣющимъ средствъ къ существованію.

2). Лицамъ боковой линіи опредѣляется пособіе только въ такомъ случаѣ, если они по слабости здоровья или по преклонности лѣтъ, жили трудами рукъ убитаго, и отъ него получали содержаніе.

3). Женѣ убитаго, послѣ котораго не осталось дѣтей, или же хотя и остались дѣти, но онѣ съ матерью имѣютъ нѣкоторое хотя и недостаточное состояніе, а при томъ, если вдова находится еще въ молодыхъ лѣтахъ и здорова, назначается только единовременное пособіе.

4). Женѣ убитаго, находящейся въ преклонныхъ лѣтахъ и лишенной возможности снискивать себѣ пропитаніе, назначается пожизненное пособіе.

5). Дѣтямъ убитаго, послѣ котораго не осталось никакого состоянія, производится пособіе: сыновьямъ до 18ти, а дочерямъ до 16ти лѣтнаго возраста.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II-go,

CESARZA WSZECH ROSSYJ, KRÓLA POLSKIEGO,

etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

W wykonaniu decyzji NAJWYŻSZEJ, oznajmionej w odezwie Ministra Sekretarza Stanu z d. 16 (28) Lutego r. b. Nr. 4498, upoważniającej Namiestnika w Królestwie łącznie z Radą Administracyjną do przedsięwzięcia środków udzielenia wsparć pieniężnych z funduszków Królestwa, tak rodzinom tych osób prywatnych, które przenosząc śmierć nad złamanie przysięgi wierności, stały się ofiarami gwałtu i przestępnych działań powstańców, a skutkiem tego padły pod ciosami zbrojnych, jako też osobom, które skutkiem tychże działań, acz pozostały przy życiu, uległy jednak kalectwu; — postanowiła i stanowi:

Art. 1. W myśl przywiezionej decyzji NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, dobrodzieństwo wsparć corocznych i jednorazowych, zapewnia się dla osób powyższych kategorij, na następujących zasadach:

1). Wsparcia dożywotnie, czasowe lub jednorazowe udzielane będą tylko osobom, które potrzebują pomocy i nie posiadają środków do życia.

2). Osobom należącym do linji bocznej, przyznawanem będzie wsparcie w takim tylko razie, jeżeli z powodu słabości zdrowia i wieku podeszłego, żyły z pracy rąk zabitego i otrzymywały od niego utrzymanie.

3). Żonie zabitego, po którym nie zostały się dzieci, lub jeżeli się zostały, posiadają wraz z matką, pewien acz niedostateczny majątek, a przytem, jeżeli wdowa znajduje się w wieku młodym i jest zdrową, udzielaniem będzie tylko wsparcie jednorazowe.

4). Żonie zabitego, będącej w wieku podeszłym i nie mogącej zapracować na utrzymanie, udzielaniem będzie wsparcie dożywotnie.

5). Dzieciom zabitego, po którym żaden nie pozostał majątek zapewnia się wsparcie: dla płci męskiej do lat 18-stu, dla płci żeńskiej zaś do lat 16-stu wieku.

6). Размѣръ единовременныхъ пособій опредѣляется отъ 50-ти до 150-ти рублей, а ежегодныхъ пособій, по 50 рублей на одно лице, съ тѣмъ, чтобы ежегодныя пособия не превышали 200 руб: на одно семейство.

7). Въ случаѣ смерти или достиженія совершеннолѣтія кѣмъ либо изъ получающихъ временное пособіе, уплата производимаго ему пособия прекращается, если число остальныхъ членовъ семейства получающихъ пособія мѣнѣе 4-хъ; назначенное семейству пособіе въ размѣръ 200 руб. въ годъ не взирая на убыль членовъ семейства, производится до тѣхъ поръ, пока число членовъ онаго не уменьшится до 3-хъ.

8). Производство упомянутыхъ въ предшедшихъ пунктахъ пособій, считается съ одного срока, т. е. съ 1 (13) Іюля 1864 года, всѣмъ семействамъ лицъ убитыхъ до означеннаго числа.

Ст. 2. Лица, которыя почитали бы себя имѣющими право воспользоваться изложенными выше благодѣянiami и доселѣ такового права не предъявили, должны съ просьбами своими обратиться къ подлежащимъ Узднымъ Военнымъ Начальникамъ, которые по собраніи на мѣстѣ надлежащихъ свѣдѣній, дѣлають соотвѣтственныя по установленному порядку представленія Генералъ-Полиціеімейстеру для испрошенія утвржденія Высшаго Начальства.

Для представленія сихъ просьбъ опредѣляется срокъ до 20 Декабря (1) Января 1863/4 года

Ст. 3. Настоящее постановленіе, исполненіе коего возлагается на подлежація Управленія, по принадлежности, должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія 26 Февраля (10) Марта 1865 года.

6). Stosunek wsparć jednorazowych oznaczany będzie od rs. 50 do 150; wsparć zaś rocznych, po rs. 50 na jedną osobę, tak jednakże, iżby wsparcia roczne, kwoty rs. 200 dla jednej rodziny nie przewyższały.

7). W razie śmierci lub dojścia do pełnoletności osoby wsparcie czasowe pobierającej, wypłata dla niej wsparcia ustaje, jeżeli liczba pozostałych członków rodziny wsparcia pobierających nie dochodzi 4-ch; wyznaczone dla rodziny wsparcie w stosunku rs. 200 rocznie, pomimo ubytku członków rodziny, uiszcza się dopóty, dopóki liczba członków onej nie zmniejszy się do 3-ch.

8). Uiszczanie wsparć, o których mowa, liczyć się będzie od jednakowego terminu, t. j. od dnia 1 (13) Lipca 1864 r. dla wszystkich rodzin osób przed tą datą zabitych.

Art. 2. Osoby któreby uważały mieć prawo do korzystania z dobrodziejstw powyższych, z prawem zaś tem dotąd się nie zgłosiły, zanieść winny prosby w tym względzie do właściwych Naczelników Wojennych Powiatowych, którzy, po zebraniu na miejscu potrzebnych wiadomości, czynić mają stosowne w porządku przepisany przełożenie do Jenerała-Policmajstra, w celu wyjednania zatwierdzenia Władzy Wyższej.

Dla podania prośb rzeczonych, oznacza się termin do dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1863/4 r.

Art. 3. Postanowienie niniejsze, którego wykonanie Władzom właściwym, w czym do której należy, poleca, wniesione być ma do Dziennika Praw.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 26 Lutego (10 Marca) 1865 r.

Намѣстникъ, Генералъ-Адъютантъ, (подписалъ) *Гр. Бертъ.*

Генералъ-Пolicmajster w Królestwie,
Świty Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI Jenerał-Major,
(podpisano) *Trepow.*

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia 14 (26) Maja, 1865 r.

DZIENNIK PRAW

№ 198.

Tom Szesćdziesiąty Trzeci.

Dział ogłoszenia 14 (28) Maja 1885 r.

P. o. Dyrektor Kancelarii W. Holenderskiej.

w Kommissary Radzowey Sprawnosci W. Holenderskiej.

Dyrektor Głowy Prasy.

P. o. Sekretarz Stanu (polskiego) A. Zaborowski.

Spis treści.

P. o. Sekretarz Stanu (polskiego) A. Zaborowski.

(polskiego) Tysow.

Świąt Jasnogrodzkiej Księżki Młodej Młodej.

Janusz-Północny w Księżki.

Hasła: Leona-Alexandra (polskiego) P. o. Zaborowski.

4. 28 Maja (10 Maja) 1885 r.

Przedmiotem W. Holenderskiej Administracji.

Wskazywać w tym do której należy, poleca, wskazywać, aby na do

Art. 2. L. Holenderskiej, niedługo, którego wyznaczenia? Wskazywać

Art. 1. Holenderskiej, niedługo, którego wyznaczenia? Wskazywać

Art. 1. Holenderskiej, niedługo, którego wyznaczenia? Wskazywać

Art. 1. Holenderskiej, niedługo, którego wyznaczenia? Wskazywać

Art. 1. Holenderskiej, niedługo, którego wyznaczenia? Wskazywać

Art. 1. Holenderskiej, niedługo, którego wyznaczenia? Wskazywać

Art. 1. Holenderskiej, niedługo, którego wyznaczenia? Wskazywać

Art. 1. Holenderskiej, niedługo, którego wyznaczenia? Wskazywać

Art. 1. Holenderskiej, niedługo, którego wyznaczenia? Wskazywać

Art. 1. Holenderskiej, niedługo, którego wyznaczenia? Wskazywać

Art. 1. Holenderskiej, niedługo, którego wyznaczenia? Wskazywać

Art. 1. Holenderskiej, niedługo, którego wyznaczenia? Wskazywać

Art. 1. Holenderskiej, niedługo, którego wyznaczenia? Wskazywać

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,
Великаго Князя Финляндскаго,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ, въ развитіе постановленія своего, отъ 13 (25) Ноября 1864 г., въ видахъ огражденія Царства отъ ввоза корчемнаго вина изъ Пруссіи, по представленію Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, постановилъ и постановляетъ:

1. Для предотвращенія тайнаго ввоза изъ Пруссіи въ Царство Польское питей, подлежащихъ акцизу, учреждается корчемная стража изъ конныхъ досмотрщиковъ и пѣшихъ стражниковъ по пограничной линіи Царства.

2. Пограничная линія Царства съ Пруссіею, на пространствѣ въ длину на 1,037 верстъ и въ ширину на 21 версту, раздѣляется на дистанціи и посты, изъ коихъ первыя ввѣряются наблюденію конныхъ досмотрщиковъ, а послѣдніе — пѣшихъ стражниковъ.

3. Предоставляется Правительственной Коммисіи Финансовъ, согласно указанію опыта, назначить для охраненія пограничной линіи со стороны Пруссіи до 100 конныхъ досмотрщиковъ и до 100 пѣшихъ стражниковъ. Коммисіею же Финансовъ опредѣляется раздѣленіе пограничной линіи на дистанціи и посты.

4. Въ корчемную стражу опредѣляются лица всѣхъ сословій, но преимущественно изъ отставныхъ и безсрочно отпускныхъ нижнихъ чиновъ военной службы. При семъ, имѣется въ виду, чтобы избранныя лица были крѣпкаго сложенія, неперестарѣлыя, смѣшныя, грамотныя и добропорядочнаго поведенія. При поступленіи на службу, лица корчемной стражи приводятся къ присягѣ на общемъ основаніи.

5. Лица корчемной стражи опредѣляются и увольняются отъ

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem, w rozwinięciu postanowienia swego z d. 13/25 Listopada 1864 r., dla zapobieżenia wprowadzaniu do Królestwa defraudowanej wódki z Pruss, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowił i stanowi:

1. Dla zapobieżenia tajemnemu wprowadzaniu do Królestwa Polskiego z Pruss trunków, ulegających opłacie podatkowej, zaprowadza się wzdłuż linii granicznej Królestwa straż defraudacyjna wódeczana, złożona z dozorców konnych i strażników pieszych.

2. Linja graniczna Królestwa z Prussami, na przestrzeni 1037 wiorst długości i 21 wiorst szerokości, dzieli się na dystanse i stanowiska, z których pierwsze doglądane być mają przez dozorców konnych, a drugie przez strażników pieszych.

3. Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu pozostawia się naznaczenie dla zabezpieczenia linii granicznej od strony Pruss, w miarę doświadczenia, do 100 dozorców konnych i do stu strażników pieszych. Taż Kommissya oznaczy podział linii granicznej na dystanse i stanowiska.

4. Do straży defraudacyjnej wódeczanej, mogą być przyjmowane osoby wszelkich stanów, szczególnie zaś dymissyonowani i nieograniczenie urlopowani wojskowi niższych stopni. Przy czem należy mieć na względzie, aby wybrani do tej służby ludzie, byli silnej budowy, nie wiekowi, roztropni, umieli czytać i pisać, i byli dobrego prowadzenia się. Przy wejściu do służby, oficyaliści straży wódeczanej, wykonywają przysięgę według ogólnej zasady.

5. Naczelnicy Powiatowi, na przedstawienie właściwych Kon-

должности, а также перемещаются и увольняются в отпуск Уездными Начальниками, по представлению Уездных Контролеров.

6. Для корчемной стражи присвоивается та же форма обмундирования, которую имеют стража по консумационному сбору в г. Варшавѣ; кроме того, пограничная корчемная стража имеет на груди медный знак с надписью: „корчемная стража по акцизу с питей“, и вооружение, состоящее для досмотрщиков—изъ пистолета и сабли, а для стражников—изъ сабли.

Отноительно правъ и преимуществъ корчемной стражи.

7. Лица корчемной стражи, во все продолжение служения по стражѣ, пользуются денежнымъ содержаніемъ въ слѣдующемъ размѣрѣ: каждому досмотрщику полагается въ годъ жалованья 180 руб. и на разъѣзды 180 руб.; — каждому пѣшему стражнику жалованья въ годъ 120 руб. Кроме того, отъ усмотрѣнія Правительственной Комисіи Финансовъ будетъ зависеть назначить дополнительное содержаніе для тѣхъ изъ досмотрщиковъ и стражниковъ, съ служебными обязанностями которыхъ, будутъ сопряжены большіе труды или надзоръ за другими. Таковое дополнительное содержаніе можетъ быть назначено въ годъ: для досмотрщика въ размѣрѣ отъ 60 до 120 рублей,—для стражника отъ 30 до 60 рублей.

8. Лица корчемной стражи вносятъ установленные платежи въ эмеритальную кассу и имѣютъ право получать заслуженный пенсіонъ изъ эмеритальной суммы, на основаніи правилъ Высочайше утвержденныхъ 12 (24) Февраля 1824 года.

9. Независимо отъ вышеозначеннаго содержанія, лица корчемной стражи, при поимкѣ или открытіи тайнаго провоза питей, подлежащихъ акцизу, имѣютъ право на полученіе вознагражденія определеннаго ст. 18 постановленія Учредительнаго Комитета отъ 13 (25) Ноября 1864 г., изъ штрафныхъ денегъ, присужденныхъ и взысканныхъ съ виновныхъ, а равно изъ вырученныхъ денегъ, чрезъ продажу конфискованныхъ предметовъ. Кроме того, тѣмъ изъ нихъ, которые будутъ отличаться особымъ усердіемъ по службѣ и откроютъ значительныя партіи корчемныхъ напитковъ, будутъ назначаемы денежные награды по распоряженію Правительственной Комисіи Финансовъ.

10. Всякое сопротивленіе или оскорбленіе, сдѣланное должностнымъ лицамъ корчемной стражи, при исполненіи ими служебныхъ обязанностей, подвергаетъ виновныхъ уголовному суду.

trollerów Powiatowych, przyjmują i uwalniają oficyalistów straży wódczanej, jak równie przenoszą ich z jednego na drugie miejsce i udzielają im urlopy.

6. Umundurowanie dla straży wódczanej oznacza się według tej formy, jakiej używa straż konsumcyjna m. Warszawy; oprócz tego straż graniczna wódczana ma na piersi znak miedziany z napisem: „Straż defraudacyjna trunków opodatkowanych“, oraz uzbrojenie składające się: u dozorców z pistoletu i pałasza, a u strażników z pałasza.

O prawach i prerogatywach straży defraudacyjnej wódczanej.

7. Oficyaliści straży wódczanej, przez cały czas zostawania w tej służbie, pobierać będą pieniężne uposażenie w następującym stosunku: każdy dozorca po rs. 180 na płacę i po rs. 180 na objazdy, rocznie; każdy zaś strażnik pieszy po rs. 120 na płacę rocznie. Oprócz tego, od uznania Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, zależeć będzie przeznaczanie dodatkowych uposażeń dla tych dozorców i strażników, z obowiązkami służbowymi których połączone będą większe zajęcia lub dozór nad innymi.

Taka dodatkowa płaca może być wyznaczana: dla dozorców w stosunku od rs. 60 do rs. 120, a dla strażników od 30 do 60 rs. rocznie.

8. Oficyaliści straży wódczanej wnoszą ustanowioną opłatę do Kassy Emerytalnej, i na zasadzie Najwyżej zatwierdzonych w d. 12/24 Lutego 1824 r. przepisów, mają prawo pobierać wysłużoną pensją z funduszu emerytalnego.

9. Niezależnie od oznaczonego wyżej uposażenia, oficyaliści straży wódczanej za ujęcie lub wykrycie defraudacyi trunków, ulegających opłacie podatku, mają prawo do wynagrodzenia, oznaczonego art. 18 postanowienia Komitetu Urządającego z d. 13/25 Listopada 1864 r., z zasądzonych i ściągniętych kar pieniężnych od winnych, jak również z funduszu otrzymanego ze sprzedaży skonfiskowanych przedmiotów.

Nadto, tym z pomiędzy nich, którzy odznaczają się szczególną gorliwością w służbie i wykryją znaczniejsze transporta defraudowanych trunków, wyznaczane będą pieniężne nagrody według uznania Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

10. Każdy opór albo obraza wyrządzona dozorcem konnym lub strażnikom pieszym w czasie pełnienia obowiązków służbowych, ściąganie na winnych odpowiedzialność sądowo-karną.

11. Конные досмотрщики обязаны иметь жительство въ мѣстахъ, по возможности центральныхъ въ своей дистанции, а пѣшие стражники при назначенныхъ для нихъ постахъ, какъ тѣ, такъ и другіе нанимаютъ для себя помѣщеніе по добровольному условію съ домохозяевами; но въ случаѣ неумѣренныхъ требованій владѣльцевъ, имъ должно быть отводимо потребное помѣщеніе, съ платою не болѣе 25 руб. сереб. въ годъ съ каждаго досмотрщика.

О порядкѣ подчиненности и сношеній.

12. Правительственная Коммисія Финансовъ изъ числа конныхъ досмотрщиковъ назначаетъ старшихъ для наблюденія за остальными досмотрщиками и стражниками, сколько окажется необходимымъ по ближайшемъ соображеніи съ мѣстными удобствами. Старшіе досмотрщики подчинены непосредственно Уѣздному Контролеру и его помощнику того округа, въ которомъ они находятся на службѣ.

13. При сношеніи корчемной стражи съ своимъ Начальствомъ, соблюдается по преимуществу способъ словесныхъ доношеній; въ особыхъ же важныхъ случаяхъ, лица корчемной стражи могутъ подавать, по принадлежности, письменные рапорты.

Объ обязанностяхъ и ответственности должностныхъ лицъ корчемной стражи.

14. Лица корчемной стражи обязаны исполнять все относящееся до службы распоряженія и приказанія Уѣзднаго Контролера и его помощника, отъ усмотрѣнія которыхъ будетъ зависеть установить согласно 12 статьи порядокъ подчиненности лицъ корчемной стражи другъ другу.

15. Конные досмотрщики должны наблюдать въ вѣрной ихъ надзору дистанціи пограничнаго района, а пѣшие стражники на своихъ постахъ за провозомъ и проносомъ питей.

Въ этихъ видахъ корчемной стражи дозволяется осматривать какъ проходящіе транспорты и обозы въ пограничномъ 21 верстномъ въ ширину районѣ, такъ и всѣхъ проезжающихъ и проходящихъ, не задерживая ихъ однако долгое время и поступая при осмотрѣ вѣжливо и учтиво.

16. Если при таковомъ осмотрѣ окажутся напитки, подлежащіе платежу акциза, въ количествѣ болѣе 1½ ведра, безъ провознаго свидѣтельства, приклееннаго къ сосудамъ, въ коихъ таковые напитки заключаются, то лица корчемной стражи обязаны таковой транспортъ задержать и сдать въ ближайшемъ селеніи подъ росписку войта гми-

11. Dozorecy konni obowiązani są zamieszkiwać w miejscach o ile można najbardziej środkowych swego dystansu; strażnicy zaś piesi w miejscach wyznaczonych dla nich stanowisk. Jedni i drudzy wynajmują dla siebie pomieszkania przez dobrowolne umowy z właścicielami domów, lecz w razie nieumiarkowanych wymagań ze strony właścicieli, ma być wyznaczone dla nich odpowiednie pomieszczenie, za opłatą nie przewyższającą rs. 25 na rok, od każdego dozorecy.

O porządku zależności i mnoszenia się.

12. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu z pomiędzy dozorców konnych naznacza starszych dla dozoru nad pozostałymi dozorcami i strażnikami, w liczbie jaką uzna za potrzebną, po bliższem zbadaniu miejscowych dogodności. Starsi dozorecy zostają pod bezpośredniem zwierzchnictwem Kontrollera Powiatowego i jego Pomocnika tego okręgu, w którym pełnią swą służbę.

13. Zróżnienie się straży defraudacyjnej wódczanej ze swą zwierzchnością, odbywa się przedewszystkiem w sposobie ustnych raportów, w szczególnych tylko i ważnych wypadkach, należący do tejże straży mogą składać komu należy raporta piśmienne.

O obowiązkach i odpowiedzialności osób zostających w straży defraudacyjnej wódczanej.

14. Straż wódczana obowiązana jest spełniać wszelkie odnoszące się do służby rozporządzenia i rozkazy Kontrollera Powiatowego i jego Pomocnika, od uznania których, na mocy art. 12, zawisło ustanowienie porządku zależności w tejże straży jednych względem drugih.

15. Dozorecy konni w powierzonym im dystansie pasu granicznego, a strażnicy piesi na wyznaczonych im stanowiskach, doglądać powinni przewozu i przenoszenia trunków.

W tym celu pozwala się straży wódczanej rewidować w 21 wiorstowej szerokości pasu granicznego, tak wszystkie przechożące transporta i dostawy, jak również wszystkich przejeżdżających i idących pieszo, nie zatrzymując ich wszakże długo i postępując przy rewizji grzecznie i przyzwoicie.

16. Jeżeli przy takiej rewizji wykryte zostaną trunki, ulegające opłacie podatku, w ilości większej od 1½ wiadra, bez świadectw przewozu przyklejonych do naczyń w których mieszczą się też trunki, to straż wódczana powinna taki transport zatrzymać i oddać za pokwitowaniem w najbliższej wsi, wójtowi gminy lub sołtysowi,

ны или солтыса, для дальнѣйшаго препровожденія его, вмѣстѣ съ провозителями или проносителями, въ подлежащее казенное Управленіе. Точно такимъ же образомъ лица корчемной стражи должны поступать и въ томъ случаѣ, когда найдутъ, что въ ночное время, отъ захожденія солнца и до восхожденія его, провозится или проносятся вино, въ какомъ бы количествѣ то ни было.

17. По распоряженію Уѣзднаго Контролера или его помощника, лица корчемной стражи могутъ осматривать винныя магазины и шинки, для удостовѣренія: откуда таковыя заведенія приобрѣтаютъ напитки и не имѣютъ-ли напитковъ корчемныхъ.

18. Ревизію же домовъ частныхъ лицъ, подозрѣваемыхъ въ сокрытіи корчемныхъ напитковъ, досмотрщики и стражники могутъ дѣлать только въ присутствіи контрольных чиновниковъ, однако же, если кто либо изъ должностныхъ лицъ корчемной стражи лично былъ свидѣтелемъ сокрытія въ извѣстномъ домѣ корчемныхъ напитковъ, то можетъ произвести осмотръ такового жилища, но не иначе, какъ въ присутствіи и при содѣйствіи мѣстнаго войта гмины или солтыса.

19. Дѣйствія конныхъ досмотрщиковъ распространяются только на пограничный районъ, лежащій въ 21 верстномъ разстояніи отъ границы Царства, при чемъ, не дозволяется досмотрщикамъ ѣздить внутрь края подъ видомъ преслѣдованія корчемниковъ. Преслѣдовать корчемство далѣе вышеозначеннаго района дозволяется досмотрщикамъ въ томъ только случаѣ, когда по обстоятельствамъ дѣла они обязаны будутъ препроводить захваченный ими транспортъ съ корчемными напитками до ближайшаго селенія, лежащаго внѣ 21 вѣрстнаго района. На обязанности пѣшихъ стражниковъ лежитъ только охраненіе постовъ, расположенныхъ въ извѣстныхъ пунктахъ, на протяженіи означеннаго района.

20. За нераденіе по службѣ досмотрщики и стражники увольняются отъ службы Уѣзднымъ Начальникомъ, а за злоупотребленія при исполненіи служебныхъ обязанностей, Уѣздный Контролеръ, а равно его помощникъ, имѣютъ право устроить временно отъ должности обнаруженныхъ ими въ злоупотребленіи, представивъ въ то же время о сдѣланномъ распоряженіи подлежащему Уѣздному Начальнику, который по разсмотрѣніи дѣла, увольняетъ отъ службы виновныхъ просто или съ представленіемъ въ Губернское Правленіе, для переданія ихъ уголовному суду.

Объ употребленіи оружія корчемною стражею по акцизу съ питей.

21. Если во время службы на коннаго досмотрщика или пѣша-

дла дальшаго ихъ одstawienia лачнне з przewozącymi lub przeno-
szącymi do właściwego Urzędu Skarbowego. Podobnież postąpić
winna straż wódczana, jeżeli dostrzeże, iż w porze nocnej od za-
chodu do wschodu słońca, przewożone lub przenoszone będą trun-
ki spirytusowe, w jakiegokolwiek bądź ilości.

17. Z rozporządzenia Kontrollera Powiatowego lub jego Po-
mocnika, straż wódczana ma prawo rewidować składy wódek i
szynki, dla przekonania się, z kąd pomienione zakłady nabywają
trunki, i czy nie posiadają tychże trunków defraudowanych.

18. Rewizyą w domach osób prywatnych, podejrzanych
o przechowywanie defraudowanych trunków, dozorecy i strażnicy
mogą czynić li tylko w obecności przełożonych urzędników kon-
trollujących; wszakże, gdyby którykolwiek oficyalista ze składu
straży, sam był świadkiem ukrycia w jakim domu trunków de-
fraudowanych, to mocen odbyć rewizyą w pomienionym domu,
lecz nie inaczej, jak w obecności i przy współdziałaniu miejsco-
wego wójta gminy lub sołtysa.

19. Czynności dozorców konnych rozciągają się tylko do prze-
strzeni 21 wiorstowego pasu granicznego, a tém samem nie wolno
im jest zapuszczać się w głąb kraju pod pretekstem ścigania de-
fraudantów. Ścigać zaś defraudacye po za obrębem pomienionego
pasu granicznego, dozorcem w tym tylko wypadku, gdy im wypadnie odstawić do najbliższej wsi, za tymże 21 wior-
stowym obrębem położonej, zatrzymany przez nich transport z trun-
kami defraudowanymi. Obowiązki strażników pieszych ograni-
czają się na dozorowaniu swych stanowisk, urządzonych w pewnych
punktach wzdłuż pasu granicznego.

20. Dozorecy konni i strażnicy za opuszczenie się w służbie,
oddaleni z teje będą przez Naczelnika Powiatu; za nadużycia zaś
przy pełnieniu obowiązków służbowych, Kontroller Powiatowy,
jak również jego Pomocnik, mocen jest usunąć czasowie dopu-
szczających się nadużycia, od obowiązków, zawiadamiając jedno-
cześnie o wydanem zarządzeniu właściwego Naczelnika Powiatu,
który, po rozpoznaniu sprawy, albo wprost uwalnia winnych ze
służby, albo czyni zarazem przedstawienie do Rządu Gubernjal-
nego o oddanie winnego pod sąd karne.

O użyciu broni przez straż wódczaną.

21. Gdyby w czasie odbywania służby, dozorca konny lub

го стражника будетъ сдѣлано открытое нападеніе людьми вооруженными, съ цѣлію отбитія питей и причиненія побоевъ или смерти, то лица корчемной стражи могутъ прибѣгать къ холодному оружію, а досмотрщики, въ крайнемъ случаѣ и къ огнестрѣльному, съ возможною однако осмотрительною. При бѣгствѣ же корчемниковъ употреблять оружіе воспрещается, а въ такомъ случаѣ, лица корчемной стражи обязаны ограничиться однимъ преслѣдованіемъ виновныхъ до ближайшаго селенія или города, потребовавъ содѣйствія отъ полиціи къ задержанію виновныхъ.

22. Если лица корчемной стражи, въ случаѣ необходимости въ предшествовавшей статьѣ определенной, кого либо убьютъ или ранятъ, то обязаны заявить о томъ въ то же время, мѣстному полицейскому начальству.

23. Если по изслѣдованію доказано будетъ, что лица корчемной стражи, ранившіе или убившіе кого-либо при отправленіи должности своей, не отступили отъ вышеизложенныхъ правилъ и сами не подали повода къ тому происшествію, то они освобождаются отъ суда и наказанія.

24. Если лица корчемной стражи, при отправленіи своей должности, отступивъ отъ вышеозначенныхъ правилъ, употребятъ безъ нужды, или преждевременно, оружіе, и при семъ кого нибудь убьютъ, изувѣчатъ или ранятъ, то за сіе подвергаются ответственности на основаніи уголовныхъ законовъ.

25. Если не будетъ ясно обнаружена точная невинность лицъ корчемной стражи въ ненужномъ или въ неумѣренномъ употребленіи оружія, то судъ, по усмотрѣнію своему и обстоятельствамъ дѣла, подвергаетъ ихъ легчайшимъ изъ определенныхъ за то въ уложеніи о наказаніяхъ взысканіямъ.

26. Исполненіе и развитіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Комисію Финансовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 51 засѣданіи Учредительнаго Комитета, 23 Февраля (4 Марта) 1865 года.

Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ, (подписаль) *Графъ Беръ*.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета, (подписаль) *Я. Соловьевъ*.

стражник пiesz, jawnie był napadnięty przez ludzi uzbrojonych w celu odbicia trunków i dopuszczenia się pobicia lub zadania śmierci, w takim razie strażnicy mogą użyć broni siecznej, a dozorca, w ostateczności i broni palnej, z wszelką możliwą jednak oględnością. Przeciwno zaś defraudantom uciekającym, użycie broni jest wzbronionem; w tym razie straż wódczana obowiązana jest ograniczyć się na ściganiu winnych do najbliższej wsi lub miasta, i zażądaniu pomocy policyi dla ich ujęcia.

22. Gdyby w skutku konieczności, w poprzednim artykule określonej, straż wódczana zabiła kogokolwiek lub zraniła, obowiązana jest natychmiast zawiadomić o tém miejscową władzę policyjną.

23. Jeżeli wyprowadzone śledztwo wykaże, iż oficyaliści straży wódczanej zranili lub zabili kogokolwiek w czasie pełnienia swych obowiązków, nie odstąpiwszy jednakże od wyżej przywiedzionych przepisów, i nie dali sami powodu do tego zajścia, w takim razie uwalniają się od sądu i kary.

24. Jeżeli zaś oficyaliści straży wódczanej w czasie pełnienia służby, odstąpią od przytoczonych wyżej przepisów, i użyją broni bez potrzeby lub zawczasie, a w skutek tego zabiją, skaleczą lub zraniają kogokolwiek, w takim razie ulegają odpowiedzialności według kodeksu karnego.

25. Jeżeli niewinność oficyalistów straży wódczanej eo do niepotrzebnego lub nieumiarkowanego użycia broni, nie będzie zupełnie wykazana, to Sąd, według swego uznania i stosownie do okoliczności czynu, wymierzy na nich najlżejszą karę z oznaczonych kar za ten czyn w kodeksie karnym.

26. Wykonanie i rozwinięcie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, porucza się Komissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Komitetu Urządzającego, dnia 23 Lutego (4 Marca) 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета, (подписаль) *Я. Соловьевъ*.

Za zgodność.

Директор Глówny Prezydujący
w Komissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński*.

Діень ogłoszenia 29 Czerwca (11 Lipca) 1865 roku.

У К А З Ъ

Совѣту Управленія Нашего Царства Польскаго.

По представленію Совѣта Управленія, повелѣваемъ:

Ст. 1. Принадлежація городу Варшавѣ земли на предмѣстьѣ Прагѣ, между осью Александровскаго желѣзнаго моста и фортамъ Сливичкій, находяціяся въ арендномъ содержаніи Леона Крупецкаго и Исаака Эндлера, занять подъ эспланаду этаго форта, съ представленіемъ городу развести на сихъ земляхъ общественный паркъ.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, поручается Совѣту Управленія Царства.

С. Петербургъ 23 Марта (4 Апрѣля) 1865 года.

У К А З

до RADY ADMINISTRACYJNEJ NASZEGO KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Na przedstawienie Rady Administracyjnej, Rozkazujemy:

Art. 1. Grunta stanowiące własność miasta Warszawy, na przedmieściu Praga, pomiędzy osią Alexandrowskiego żelaznego mostu i fortem Sliwicki położone, w dzierżawie Leona Krupeckiego i Izaaka Endlera zostające, mają być zajęte pod esplanadę tego fortu, z dozwoleńiem miastu założenia na tych gruntach parku publicznego.

Art. 2. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw winien być zamieszczony, porucza się Radzie Administracyjnej Królestwa.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.”

przez CESARZA I KRÓLA,

Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) W. Platonow.

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność: -

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

P. o. Dyrektora Kancelarii, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia 29 Czerwca (11 Lipca) 1865 roku.

По Указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го.

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНИЛАНДСКАГО,
и проч., и проч., и проч.,

Во исполнение Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго въ 18 (30) день Марта 1865 года, объ учрежденіи въ Августовской губерніи двухъ Коммиссій и 15 комиссарскихъ участковъ, Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ, согласно представленію Члена-завѣдывающаго дѣлами Комитета, въ измѣненіе и дополненіе 2 и 16-ой статей Высочайшаго Указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, о порядкѣ введенія въ дѣйствіе новыхъ о крестьянахъ постановленій въ Царствѣ, постановилъ и постановляетъ:

1. Раздѣлить Августовскую губернію на два отдѣла и каждый изъ нихъ поручить веденію особой, самостоятельной Коммисіи, на тѣхъ же основаніяхъ какъ это принято въ отношеніи Коммиссій, дѣйствующихъ въ другихъ губерніяхъ Царства Польскаго.

2. Городъ Суwalkи оставить мѣстопробываніемъ первой - Суwalkской Коммисіи, а городъ Ломжу назначить мѣстопробываніемъ второй-Ломжинской Коммисіи.

3. Образовать въ Августовской губерніи вмѣсто 12-ти нѣтъ существующихъ, 15-ть комиссарскихъ участковъ.

4. Примѣняясь къ утвержденному Учредительнымъ Комитетомъ раздѣленію уѣздовъ между учебными Дирекціями, къ вѣдомству Суwalkской Коммисіи причислить уѣзды: Маріампольской, Кальварійскій, Сейненскій и сѣверную часть Августовскаго уѣзда съ 9-ю гминами и съ городомъ Суwalkи, образовавъ въ отдѣлѣ этой Коммисіи 9 комиссарскихъ участковъ, а къ вѣдомству Ломжинской Коммисіи причислить уѣздъ Ломжинскій и остальную часть Августовскаго уѣзда, образовавъ въ отдѣлѣ этой Коммисіи 6 комиссарскихъ участковъ.

5. Опредѣленіе границъ комиссарскихъ участковъ предоставить Коммисіямъ, согласно статей 30 и 31 предварительной инструкціи Коммисіямъ по крестьянскимъ дѣламъ.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

W wykonaniu Najwyższego Rozkazu z dnia 18 (30) Marca 1865 r., o urządzeniu w Gubernji Augustowskiej 2ch Kommissyj i 15 rewirów, Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem, zgodnie z przedstawieniem Członka-Zarządzającego sprawami tegoż Komitetu, zmieniając i uzupełniając artykuł 2 i 16 Najwyższego Uказu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., o sposobie wprowadzenia w wykonanie nowych ustaw o włościanach w Królestwie, postanowił i stanowi:

1. Rozdzielić Gubernję Augustowską na dwa Oddziały, i každy z nich oddać pod zwierzchnictwo Oddzielnej, niezależnie działającej Kommissyi, na takich samych zasadach, jakie są przyjęte w tym względzie w Kommissyach urzędujących w innych Gubernjach Królestwa Polskiego.

2. Miejscem pobytu pierwszej Kommissyi Suwalkskiej, ma pozostać miasto Suwalki; druga zaś Kommissya Łomżyńska, ma przebywać w Łomży.

3. Zamiast istniejących obecnie w Gubernji Augustowskiej 12 Kommissarskich rewirów, urządzić takowych 15-cie.

4. Stosownie do zatwierdzonego przez Komitet Urządzający podziału Powiatów między Dyrekcyę naukowę, do obrębu Kommissyi Suwalkskiej przyłączyć Powiaty: Maryampolski, Kalwaryjski, Sejneński i północną część Augustowskiego z 9-ciu gminami i z miastem Suwalkami, z urządzeniem w obrębie tej Kommissyi 9 rewirów; — zaś do obrębu Kommissyi Łomżyńskiej, zaliczyć Powiat Łomżyński i pozostałą część Augustowskiego, z urządzeniem w obrębie tej Kommissyi sześć rewirów.

5. Oznaczenie granic Kommissarskich rewirów, stosownie do artykułów 30 i 31 instrukcyi początkowej dla Kommissyj do spraw włościańskich, pozostawia się samym Kommissyom.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Учредительнаго Комитета
въ Царствѣ Польскомъ, 30 Марта (11 Апрѣля) 1865 года.

Предсѣдатель-Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ,
(подписано) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписано) *Я. Соловьевъ.*

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Komitetu Urządzającego,
30 Marca (11 Kwietnia) 1865 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Глówny Прeзyдyjący
w Komissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Hołewiński.*

Дзeнь oглoшeнiя 29 Cзeрвeцa (11 Липeцa) 1865 рoкy.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

На основаніи Высочайшаго соизволенія, последовавшаго въ 28 день Марта (9 Апрѣля) 1865 года, въ видахъ успѣшнаго приведенія въ исполненіе преобразованій по окладнымъ податямъ въ Царствѣ, Учредительный Комитетъ, по представленію Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, постановилъ и постановляетъ:

1. При Правительственной Коммисіи Финансовъ, учреждается Временное Отдѣленіе, для завѣдыванія работами по устройству окладныхъ податей съ тѣмъ, чтобы по окончаніи сихъ работъ, въ теченіи 1865 года, Отдѣленіе сіе было закрыто. Если же въ продолженіе сего года работы по устройству окладныхъ податей не будутъ окончены, то исполненіе ихъ возлагается на обыкновенный составъ Отдѣленія казначейства и окладныхъ сборовъ Правительственной Коммисіи.

2. На производство работъ по устройству окладныхъ податей, въ 1865 году, изъ общаго запаснаго капитала Царства Польскаго, ассигнуется сто одна тысяча двѣсти рублей серебромъ.

3. Личный составъ Временнаго Отдѣленія по устройству окладныхъ податей опредѣляется по прилагаему штату.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 58 засѣданіи Учредительнаго Комитета, 13 (25) Апрѣля 1865 года.

Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ, (подписано) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписано) *Я. Соловьевъ.*

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II-go,

CESARZA WSZECH ROSYTJ, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO.

etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Na zasadzie NAJWYŻSZEGO zezwolenia, z dnia 28 Marca (9 Kwiecia) 1865 r., celem skutecznego wprowadzenia w wykonanie reform co do podatków stałych w Królestwie, [Komitet Urządzający, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowił i stanowi:

1. Przy Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu ustawi się Wydział Tymczasowy, do prowadzenia czynności przy urządzeniu podatków stałych, z tѣm wszakże zastrzeżeniem aby po ukończeniu w ciągu roku 1865 swych czynności, Wydział ten był zwinięty.

Gdyby zaś w ciągu roku 1865 nie zostały ukończone czynności co do urządzenia podatków stałych, w takim razie załatwienie ich ma być włożonѣm na zwykły skład Wydziału kontroli i podatków stałych Kommissyi Rządowej.

2. Na prowadzenie czynności w przedmiocie urządzenia podatków stałych w r. 1865, przeznaczają się 101,200 rub. srebr., z ogólnego zapasowego kapitału Królestwa Polskiego.

3. Skład służby Tymczasowego Wydziału do urządzenia podatków stałych oznaczony jest w dołączonym etacie.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu 58-m Komitetu Urządzającego, dnia 13 (25) Kwietnia 1865 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

(подписано) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność.

Dyrektor Główny Prezydujący

w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia 29 Czerwca (11 Lipca) 1865. roku.

ШТАТЪ

Временнаго Отдѣленія при Коммисіи Финансовъ.

	Число чинов- никовъ	Классы дол- жностей	Жалованье одному	Жало- ванье всѣмъ
Директоръ Отдѣленія	1	IV	3750	3750
Начальникъ Секціи	2	VI	1500	3000
Помощниковъ ихъ	2	VII	1200	2400
Старшихъ Дѣлопроизводителей	2	VII	1000	2000
Младшихъ	2	VIII	750	1500
Секретарей	2	IX	600	1200
На содержание вольнонаемныхъ писцевъ, Канцелярскихъ чиновниковъ, на награды, по назначенію Главнаго Директора Пра- вительственной Коммисіи Финансовъ, и на канцелярскіе расходы	—	—	—	7900
Изготовление бланковъ и проч	—	—	—	3250
Итого	—	—	—	25000

Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ, (подписано) *Графъ Бергъ*.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписано) *Я. Соловьевъ*.

ЕТАТ

Wydziału tymczasowo urządzanego przy Komisji
Przychodów i Skarbu.

	Лiczba urzęd- ników.	Klasy.	Placa dla je- дного.	Placa dla wszy- stkich
Dyrektor Wydziału	1	IV	3750	3750
Naczelnik Sekcyi	2	VI	1500	3000
Pomocników ich	2	VII	1200	2400
Starszych Referentów	2	VII	1000	2000
Młodszych	2	VIII	750	1500
Sekretarzy	2	IX	600	1200
Na wynajęcie pisarzy, utrzymanie urzędników kancelaryjnych, nagrody z rozporządzenia Dyrektora Głównego Komisji Skarbu i na wydatki kan- cellaryjne	—	—	—	7900
Druki, etc.	—	—	—	3250
Razem	—	—	—	25000

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета
(подписано) *Я. Соловьевъ*.

За zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosinski*.

P. o. Dyrektora Kancelarii, *Wł. Holewinski*.

По Указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,
и проч., и проч., и проч.,
Совѣтъ Управленія Царства.

По представлению Правительственной Коммисіи Финансовъ, постановить и постановляеть:

Ст. 1. Въ залоги по казеннымъ торгамъ, подрядамъ и другимъ предметамъ, по которымъ должны быть представляемы обезпеченія, могутъ быть принимаемы, Управленіями Царства Польскаго, тѣ Государственныя и другія цѣнности имѣющія бумаги Имперіи, которыя въ оной принимаются или впредь будутъ принимаемы казенными мѣстами. О бумагахъ подлежащихъ приему въ настоящее время, прилагается къ сему ведомость, а о тѣхъ, которыя на вышеозначенномъ основаніи допущены будутъ къ приему впоследствии, Коммисія Финансовъ, объявить отъ себя во общее свѣдѣніе.

Ст. 2. Правительственная Коммисія Финансовъ, примѣняясь къ цѣнамъ утвержденнымъ Министромъ Финансовъ, для приѣма въ залогъ вышеупомянутыхъ бумагъ въ Имперіи, опредѣляеть и публикуеть ежегодно, о цѣнахъ по которымъ эти бумаги имѣютъ быть принимаемы въ залоги казенными Управленіями Царства, а равно доводитъ о томъ до свѣдѣнія Совѣта Управленія.

На текущій 1865 годъ, Коммисія Финансовъ опубликуеть эти цѣны немедленно по изданіи сего постановленія.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Финансовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія, 7 (19) Мая 1865 года.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO
ALEXANDRA II-go,
CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

Na przedstawienie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi, co następuje.

Art. 1. Na kaucye i vadia, jakie stawiane być winny do licytacji przez Rząd ogłaszanych na dostawy i inne przedmioty, mogą być przyjmowane przez Władze Królestwa, te Rządowe i inne, wartość pieniężną mające papiery publiczne Cesarstwa Ruskiego, które w tym celu przez Władze Cesarstwa są lub będą w przyszłości przyjmowane.

Przyjmowanych tam obecnie załącza się wykaz, a co do tych, jakie w przyszłości przyjmowane być będą mogły, na powyższej zasadzie, Kommissya Skarbu poda od siebie do wiadomości publicznej.

Art. 2. Kommissya Skarbu, stosując się do cen oznaczonych przez Ministra Finansów dla papierów na kaucye stawianych, oznacza i ogłasza każdorocznie cenę, po jakiej papiery takowe mają być przyjmowane na kaucye i vadia przez Władze Rządowe Królestwa, tudzież składa o tém Radzie Administracyjnej stosowne raporty.

Na rok bieżący 1865 oznaczy i ogłosi ją zaraz po wydaniu niniejszego postanowienia.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 7 (19) Maja 1865 r.

Namiestnik, Jenerał-Adjutant (podp.) *Графъ Бергъ.*

И. д. Главнаго Директора Предсѣдательствующаго
въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства,
(подписано) А. Кошелевъ.

Р. о. Секретаря Стану, (подписано) А. Zaborowski.

Zgodno z oryginałem:

Р. о. Секретаря Стану, (подписано) А. Zaborowski.

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Р. о. Директора Кancellарыи, *Wł. Holewński.*

Дзень оглосzenia 29 Czerwca (11 Lipca) 1865 r.

ВЪДОМОСТЬ

Русскимъ Государственнымъ бумагамъ принимаемымъ въ 1865 году по Имперіи въ залоги.

1. Билеты Государственной Коммисіи Погашенія Долговъ.
2. Билеты Государственного Банка.
3. Выкупныя свидѣтельства 5% и 5 1/2%.
4. Облигаціи городскихъ Кредитныхъ Обществъ.
5. Акціи и Облигаціи Главнаго Общества Русскихъ желѣзныхъ дорогъ.
6. Акціи Общества Рижско-Динабургской желѣзной дороги.
7. Акціи Общества Волжско-Донской желѣзной дороги.
8. Акціи Общества Московско-Рязанской желѣзной дороги.
9. Облигаціи Лифляндскаго Дворянскаго Кредитнаго Общества.
10. Облигаціи Курляндскаго Дворянскаго Кредитнаго Общества.
11. Облигаціи Эстляндскаго Дворянскаго Кредитнаго Общества.
12. Билеты внутренняго пятипроцентнаго съ выгиришами займа.

W Y K A Z

PAPIERÓW PUBLICZNYCH PAŃSTWA RUSKIEGO,
PRZYJMOWANYCH W R. 1865 W CESARSTWIE NA KAUCYĘ I YADIA.

1. Bilety Kommissyi Umorzenia Długu Państwa.
2. Bilety Banku Państwa.
3. Wykupne świadectwa 5% i 5 1/2%.
4. Obligacye Towarzystw Kredytowych miejskich,
5. Akcyje i obligacye Głównego Towarzystwa Dróg Żelaznych Ruskich.
6. Akcyje Towarzystwa Drogi żelaznej Rygsko-Dynaburskiej.
7. Akcyje Towarzystwa Drogi żelaznej Wolgo-Dońskiej.
8. Akcyje Towarzystwa Drogi żelaznej Moskiewsko-Riazańskiej.
9. Obligacye Towarzystwa Kredytowego Szlacheckiego Inflant-skiego.
10. Obligacye Towarzystwa Kredytowego Szlacheckiego w Kurlandyi.
11. Obligacye Estlandzkiego Szlacheckiego Towarzystwa Kredytowego.
12. Bilety 5-cio procentowej wewnętrznej pożyczki Rossyjskiej połączonej z loteryą.

DZIENNIK PRAW

№ 199.

Tom Sześćdziesiąty Trzeci.

*Выписка из Журнала Статсъ-Секретариата
Царства Польскаго.*

Божією Милостію

МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II,

ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССИЙСКИЙ ЦАРЬ ПОЛЬСКИЙ,
Великий Князь Финляндский,

и проч. и проч. и проч.

Объявляемъ всѣмъ вѣрнымъ подданнымъ Нашимъ въ Царствѣ Польскомъ.

Рекрутская повинность, какъ въ Имперіи, такъ и въ Царствѣ Польскомъ, постоянно отбывалась въ одинаковой соразмѣрности, по количеству народонаселенія. После семилѣтняго, съ 1856 по 1863 годъ, возможнаго по обстоятельствамъ того времени, освобожденія отъ рекрутства всѣхъ Нашихъ вѣрныхъ подданныхъ, Мы признали необходимымъ въ 1863 году произвести въ Имперіи два набора: обыкновенный по 5-ти человекъ съ тысячи душъ мужскаго пола, и усиленный по 10-ти съ тысячи душъ. Царство Польское призвано было къ участию въ одномъ только первомъ изъ сихъ наборовъ; но по случаю возникшаго мятежа, въ числѣ назначенныхъ къ поступленію рекрутъ оказался недочетъ; а по неучастию Царства во второмъ изъ означенныхъ наборовъ, все причитавшееся, по соразмѣрности съ народонаселеніемъ число рекрутъ осталось въ недоимкѣ.

Манифестомъ въ 23 день сентября минувшаго года, назначивъ на 1865 годъ, рекрутскій наборъ въ Имперіи, по пяти человекъ съ тысячи душъ мужскаго пола, Мы повелѣли приступить къ приготавительнымъ мѣрамъ, для производства набора въ Царствѣ Польскомъ осенью сего года, по окончаніи полевыхъ работъ. Вмѣстѣ съ симъ Мы признали справедливымъ, для постепеннаго пополненія состоящей за Царствомъ недоимки въ рекрутской повинности, назначить какъ въ настоящемъ, такъ и въ послѣдующіе наборы, впредь до окончательнаго пополненія недоимки, сверхъ того числа, которое причитаться будетъ по сравненію съ населеніемъ Имперіи, еще по одному или болѣе рекрутъ съ тысячи душъ; для облегченія же населенія въ отбываніи рекрутской повинности въ такомъ увеличенномъ размѣрѣ, дозволить часть рекрутской недоимки замѣнить денежнымъ взносомъ.

Wypis z Protokołu Sekretarjatu Stanu Królestwa Polskiego.

Z BOŻEJ ŁASKI,

MY, ALEXANDER II-gi,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSYI KRÓL POLSKI,

WIELKI KSIĄŻĘ FINLANDZKI,

etc., etc., etc.,

Objawiamy wszystkim Naszym wiernym poddanym w Królestwie Polskiem.

Powinność zaciągowa, jak w Cesarstwie tak i w Królestwie Polskiem, odbywała się stale w jednakowym stosunku, odpowiednio ludności. Po siedmioletnim od r. 1856 do 1863 roku, możebnem z okoliczności ówczesnych uwolnieniu od zaciągu do wojska, wszystkich Naszych wiernych poddanych, Uznaliśmy niezbędnem w 1863 r. uskutecznić w Cesarstwie dwa takie zaciągi: zwyczajny po 5 ciu i zwiększony po 10 ludzi z tysiąca dusz męzkich, Królestwo Polskie powołane zostało do przyjęcia udziału w pierwszym tylko z tych dwóch zaciągów; lecz z powodu wynikłego tam powstania, w liczbie przeznaczonych do tych powinności zaciągowych, okazał się niedobór; a przez nieuczestniczenie Królestwa w drugim z oznaczonych zaciągów, cała przypadająca nam, stosunkowo do ludności, liczba zaciągowych pozostała w zaległości.

Manifestem z d. 23 września roku zeszłego, naznaczysz na rok 1865 pobór do wojska w Cesarstwie po pięciu ludzi z tysiąca dusz męzkich, Rozkazaliśmy przystąpić do przygotowawczych środków odbycia też poboru i w Królestwie Polskiem, w jesieni roku bieżącego, po ukończeniu robót w polu. Jednocześnie Uznaliśmy sprawiedliwem, dla stopniowego pokrycia liczącej się na Królestwie zaległości zaciągowej, naznaczyć tak przy obecnym, jakoteż przy następnych poborach do wojska, aż do ostatecznego uzupełnienia niedoboru, oprócz tej liczby zaciągowych, jaka przypadnie, z stosunkowego porównania z ludnością Cesarstwa, jeszcze po jednym lub więcej zaciągowym z tysiąca dusz; dla przyniesienia zaś ulgi miejscowej ludności w spełnieniu powinności zaciągowej, w zwiększonim tym rozmiarze, dozwolić część zaległości zaciągowej pokryć opłatą pieniężną.

Въ то же время Мы предоставили Намѣстнику Нашему въ Царствѣ принять мѣры, чтобы къ назначенному сроку было пересмотрѣно и соглашено съ новымъ гминнымъ устройствомъ установленнымъ Указами 19-го февраля (2 марта) 1864 года, положеніе о рекрутской повинности, изданное въ 1859 году, но по обстоятельствамъ края, неприведенное въ полное дѣйствіе. Къ вышеозначенному же сроку Мы повелѣли кончить повѣрку книгъ народонаселенія, составленіе конскрипціонныхъ списковъ, заготовленіе одежды для рекрутъ и другія приготовительныя къ набору распоряженія.

Нынѣ разсмотрѣвъ представленныя Намѣстникомъ Нашимъ предположенія Учредительнаго Комитета въ Царствѣ Польскомъ объ измѣненіяхъ и дополненіяхъ въ рекрутскомъ положеніи 1859 г. и составленныя симъ Комитетомъ правила о порядкѣ пополненія недоимки въ рекрутахъ, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Въ нынѣшнемъ году имѣетъ быть произведенъ рекрутскій наборъ въ Царствѣ Польскомъ, полагая по пяти человѣкъ съ каждой тысячи душъ и сверхъ того еще по полтора человѣка съ каждой тысячи, въ счетъ числящейся за Царствомъ недоимки въ рекрутахъ.

Ст. 2. Наборъ сей долженъ быть начать съ 25 октября (6 ноября) и оконченъ къ 25 ноября (7 декабря) сего 1865 года.

Ст. 3. Личное поступленіе въ рекруты дозволяется замѣнять денежнымъ взносомъ. Сею льготою можетъ воспользоваться то число рекрутъ, какое опредѣлено для пополненія недоимки.

Ст. 4. Способъ пополненія недоимки и замѣны денежнымъ взносомъ опредѣляется приложенными къ настоящему манифесту правилами.

Ст. 5. Сословія и лица, рекрутской повинности неподлежащія, подробно указаны въ приложеніи къ настоящему манифесту.

Ст. 6. Для приѣма людей въ рекруты устанавливается меньшая мѣра роста въ два аршина три вершка.

Ст. 7. Для отбыванія рекрутской повинности, сельское и городское населеніе, (за исключеніемъ нѣкоторыхъ многолюдныхъ городовъ, которые, по ст. 13 положенія 1859 года, будутъ составлять особые округа), раздѣляется на земскіе конскрипціонные округа, которые составляются, на сей разъ, соответственно настоящему временному дѣленію уѣздовъ Царства на военно-полицейскіе участки, съ тѣмъ, чтобы, въ случаѣ надобности, два и три участка соединялись въ одинъ округъ, безъ раздробленія участковъ на части.

Wówczas też Poleciliśmy Namiestnikowi Naszemu w Królestwie przedsięwziąć środki, aby na oznaczony termin była przejrzaną i do nowego urządzenia gmin ustanowionego Ukazami z dnia 19 lutego (2 marca) 1864 roku zastosowaną Ustawa o powinności zaciągowej w 1859 r. wydana, lecz z powodu okoliczności krajowych nie wprowadzona w zupełne wykonanie. Na tenże wyżej oznaczony termin Rozkazaliśmy ukończyć sprawdzenie ksiąg ludności, ułożenie list spisowych, przygotowanie ubrania dla zaciągowych i inne poprzedzające zaciąg wojskowy rozporządzenia.

Obecnie, rozpatrzywszy przedstawione przez Namiestnika Naszego wnioski Urządzającego Komitetu w Królestwie Polskiem, co do zmian i uzupełnień w Ustawie o powinności zaciągowej z 1859 roku, jak również ułożone przez tenże Komitet przepisy o sposobie pokrycia niedoboru w zaciągowych, Postanowiliśmy i Stanowimy:

Art. 1. W roku bieżącym ma być skuteczniiony pobór do wojska w Królestwie Polskiem, po pięciu ludzi z każdego tysiąca dusz, i oprócz tego, po jednym i pół człowieka z każdego tysiąca na rachunek liczącej się na Królestwie zaległości w zaciągowych.

Art. 2. Pobór ten winien rozpocząć się w dniu 25 października (6 listopada) i być ukończony do dnia 25 listopada (7 grudnia), bieżącego 1865 r.

Art. 3. Osobiste wejście do wojska z zaciągu, pozwala się zastąpić opłatą pieniężną. Z ulgi tej korzystać może taka liczba zaciągowych jaka jest oznaczoną na pokrycie zaległości.

Art. 4. Sposób pokrycia zaległości zaciągowej i zastąpienia jej opłatą pieniężną, określony jest w przepisach do niniejszego Manifestu dołączonych.

Art. 5. Stany i osoby, powinności zaciągowej nie podlegające, wykazane są po szczególe w aneksie do niniejszego Manifestu załączonym.

Art. 6. Dla przyjęcia spisowych do wojska, najmniejsza miara wzrostu ustanawia się na dwa arszyny i trzy werszki.

Art. 7. Pod względem powinności zaciągowej, ludność wiejska i miejska, (z wyłączeniem niektórych tylko bardziej zaludnionych miast, jakie według art. 13-go Ustawy z 1859 r. stanowią mają oddzielne okręgi), dzieli się na ziemskie okręgi spisowe na ten raz utworzyć się mające, odpowiednio obecnemu podziałowi czasowemu, powiatów Królestwa na wojenno-policyjne części, tak, aby w razie potrzeby dwie albo trzy części nie rozdrabniając ich, składały jeden okręg.

Ст. 8. Отдѣльныхъ еврейскихъ округовъ составлять неслѣдуетъ. Еврейское населеніе причисляется къ округамъ земскимъ и городскимъ, но отбываетъ рекрутскую повинность особо отъ христіанъ.

Ст. 9. Въ составъ конскрипціонныхъ Коммисій назначается: Предсѣдателемъ Уѣздный Гражданскій Начальникъ; членами: Помощникъ его по дѣламъ рекрутскимъ въ званіи члена-дѣлопроизводителя, и Уѣздный врачъ, или иной медикъ, по назначенію Губернской Врачебной Управы. Сверхъ того, во время дѣйствій Коммисіи въ округѣ, назначаются временными членами: въ земскихъ округахъ одинъ изъ войтовъ гминъ и одинъ изъ осѣдлыхъ въ округѣ обывателей, оба по выбору военнаго уѣзднаго начальника; а въ городскихъ округахъ двое изъ обывателей города, одинъ изъ христіанъ и одинъ изъ евреевъ, по выбору губернатора.

Въ составъ каждой конскрипціонной Коммисіи входитъ также съ правами члена мѣстный военно-участковый начальникъ.

Если округъ, въ которомъ дѣйствуетъ Коммисія, составленъ изъ двухъ или болѣе участковъ, то одинъ изъ участковыхъ начальниковъ назначается въ присутствіе Коммисіи по выбору Военно-Уѣзднаго Начальника.

Ст. 10. Заготовленіе обмундированія для рекрутовъ возлагается на Окружное Интендантское Управленіе Варшавскаго Военнаго Округа, на основаніи особой о семъ инструкции.

Ст. 11. Къ личному свидѣтельству собираются конскрипты только I-го разряда, т. е. 20, 21 и 22 лѣтъ и тѣ изъ II-го разряда, которые имѣютъ не выше 23 и 24 лѣтъ.

Ст. 12. Для выбора одного рекрута должно призывать къ жеребью не менѣе трехъ конскриптовъ.

Ст. 13. Конскрипты I-го разряда призываются къ жеребью по возрасту, т. е. сперва 20 лѣтніе, если ихъ будетъ недостаточно по три на одного рекрута, то къ нимъ присоединяются конскрипты 21-го года, и затѣмъ 22 лѣтніе; при чемъ, конскрипты одинаковаго возраста не разбиваются по частямъ, хотя бы, чрезъ то, число конскриптовъ и превышало означенное число трехъ конскриптовъ для выбора одного рекрута.

Ст. 14. Конскрипты неявившіеся къ освидѣтельству или къ жеребью, равно бѣжавшіе и уличенные въ членовредительство, принимаются, если окажутся годными къ военной службѣ, въ зачетъ будущихъ наборовъ, однимъ годомъ старѣ общаго конскрипціоннаго возраста, а именно 31 г., неспособные же къ военной службѣ, равно

Art. 8. Nie mają być tworzone osobne okręgi spisowe dla starozakonnych. Ludność starozakonna zalicza się do okręgów ziemskich i miejskich, lecz powinność zaciągową odbywa oddzielnie od chrześcijan.

Art. 9. Do składu Komisji Konskrypcyjnych naczynają się: Prezesem Cywilny Naczelnik Powiatu, — Członkami: Pomocnik jego do czynności zaciągowych w charakterze Członka Referenta i lekarz powiatowy lub inny medyk przez Gubernjalny Urząd lekarski mianowany. Nadto, w czasie czynności przez Komisją w okręgu odbywanych, naczynają się członkami czasowemi: w okręgach ziemskich, jeden z wójtów gmin i jeden z osiadłych w okręgu obywateli, oba z wyboru Wojennego Naczelnika Powiatu, a w okręgach miejskich dwóch obywateli miasta, jeden z pomiędzy chrześcijan i jeden z starozakonnych, wybrani przez Gubernatora.

Do składu każdej Komisji Konskrypcyjnej wchodzi, również z prawami Członka, miejscowy Wojenny Naczelnik cząstkowy. Jeżeli okręg, w którym czynność swą odbywa Komisja, składa się z dwóch lub więcej części, to jeden z Naczelników cząstkowych, z wyboru Wojennego Naczelnika Powiatu, naczynają się do składu Komisji.

Art. 10. Przygotowanie umundurowania dla zaciągowych wklada się na Zarząd Okręgowy Intendencji Warszawskiego Okręgu Wojennego, na zasadzie oddzielnej co do tego instrukcji.

Art. 11. Do rewizji osobistej powołują się tylko spisowi I-ej kategorii, to jest 20, 21 i 22 letni i ci z kategorii II-ej, którzy mają nie więcej nad lat 23 i 24.

Art. 12. Dla wybrania do zaciągu jednego spisowego, należy wzywać do losowania niemniej ich jak trzech.

Art. 13. Spisowi I-ej kategorii przyzywani być mają do losowania podług wieku t. j. najpierwej 20 letni; jeżeli ich nie wystarczy po trzech na jednego zaciągowego, to przyłączają się do nich spisowi 21 lat, a następnie 22 letni; przy czem, spisowi jednego wieku dzielą się na części; chociażby przez to liczba ich przewyższała oznaczoną liczbę 3-ich spisowych dla wybrania jednego zaciągowego.

Art. 14. Spisowi niestawający do rewizji lub do losowania, również zbiegli albo przekonani o umyślne okaleczenie się będą przyjmowani, jeżeli okażą się zdolnymi do służby wojskowej, na rachunek przyszłych poborów, nawet o rok jeden starsi, nad wiek ogólny dla spisowych przepisany, a mianowicie 31 lat. Nie zdol-

достигшіе возраста свыше 31 года, ни въ какомъ случаѣ въ военную службу не принимаются, но подвергаются другимъ взысканіямъ по закону.

Ст. 15. Конскрипты съ явными недостатками или увѣчьями обращаются съ просьбами о засвидѣтельствованіи неспособности ихъ къ военной службѣ въ гминныя и городскія управления. Управления сіи выдаютъ таковыя свидѣтельства не иначе, какъ на основаніи особаго руководства, утвержденного Учредительнымъ въ Царствѣ Комитетомъ. Свидѣтельства эти окончательно утверждаются конскрипціонными Коммисіями, по надлежащемъ медицинскомъ осмотрѣ. Всѣ получившіе таковыя свидѣтельства конскрипты освобождаются на всегда отъ военной службы, равно отъ представленія для переосвидѣтельствованія, въ постоянныя Губернскія Рекрутскія Присутствія.

Ст. 16. Если конскрипты, имѣющіе явныя увѣчья и недостатки, отсутствуютъ изъ постоянныхъ мѣстъ жительства по законнымъ паспортамъ, то имъ дозволяется обращаться съ просьбами о выдачѣ указанныхъ въ предъидущей статьѣ свидѣтельствъ, въ гминныя и городскія Управления, а о медицинскомъ осмотрѣ въ Конскрипціонныя Коммисіи тѣхъ округовъ, въ раіонѣ которыхъ находятся временныя мѣста ихъ жительства.

Получившій такое свидѣтельство, вмѣсто личной явки въ свою гмину, представляетъ въ оную сіе свидѣтельство, для отмѣтки въ именномъ спискѣ конскриптовъ.

Ст. 17. Городскія и гминныя Управления, равно Конскрипціонныя Коммисіи, обязанныя выдавать и утверждать вышеозначенныя свидѣтельства, за каждое не правильно выданное или утвержденное свидѣтельство, независимо отъ преданія виновныхъ уголовному суду, подлежатъ штрафу въ 400 рублей, съ распределеніемъ этой суммы на всѣхъ подписавшихъ свидѣтельство, соразмѣрно получаемому ими отъ казны денежному содержанію, причемъ, члены изъ мѣстныхъ обывателей, не получающіе содержанія отъ казны, вносятъ въ счетъ 400 руб. сумму, равную той, которая будетъ слѣдовать съ Члена Коммисіи, получающаго наименьшій окладъ казеннаго содержанія.

Ст. 18. Въ составъ Рекрутскихъ Присутствій назначаются: Предсѣдателемъ, одинъ изъ Совѣтниковъ Губернскаго Правленія, по назначенію Гражданскаго Губернатора; Членами: одинъ изъ Участковыхъ Коммисаровъ, по назначенію Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительнаго Комитета въ Царствѣ Польскомъ; Штабъ-Офицеръ, въ званіи военнаго пріемщика, по назначенію Главнокомандующаго

ни заѣ до службы военной, jako też doszli do wieku starszego nad 31 lat, w żadnym razie do niej przyjmowani być nie mogą, lecz podlegają innym karom według prawa.

Art. 15. Spisowi z widocznymi wadami cielesnemi, lub kalectwem, udawać się mogą z prośbami do Zarządów gminnych i miejskich o świadectwa niezdolności ich do służby wojskowej. Zarządy te wydawać im mają tego rodzaju świadectwa nie inaczej, jak na zasadzie oddzielnej instrukcji, przez Urządzący Komitet w Królestwie zatwierdzić się mającej. Świadectwa takowe ostatecznie zatwierdzone być winny przez Kommissyje Konskrypcyjne, po należytej rewizji lekarskiej.

Wszyscy spisowi, którzy otrzymali podobne świadectwa, uwalniają się na zawsze od służby wojskowej, jak również od obowiązku stawienia się na superrewizyją do stałych Gubernijalnych Urzędów Rekruckich.

Art. 16. Jeżeli spisowi z widocznymi wadami cielesnemi lub kalectwem nieobecni będą w miejscu stałego zamieszkania swego, na mocy formalnych pasportów, pozwala się im udawać z prośbami o wydanie pomienionych w poprzedzającym artykule świadectw do gminnych i miejskich zarządów a o dopełnienie rewizji lekarskiej, do Kommissyj Konskrypcyjnych tych okręgów, w obrębie których czasowo przebywają. Otrzymujący podobne świadectwo, zamiast osobistego stawienia się w gminie swojej, przedstawia jej to świadectwo, dla odnotowania w liście imiennej spisowych.

Art. 17. Zarządy miejskie i gminne, tudzież Kommissyje Konskrypcyjne, obowiązane wydawać i zatwierdzać, wyżej oznaczone świadectwa, za każde nieprawnie wydane lub zatwierdzone świadectwo, niezależnie od oddania winnych pod sąd kryminalny, ulegną karze pieniężnej w ilości Rs. 400, z rozłożeniem takowej na wszystkich, którzy podpisali świadectwo, stosunkowo do pobieranej przez nich od Rządu płacy; przyczem członkowie z pomiędzy miejscowych obywateli nie pobierający od Rządu płacy, na rachunek 400 rs. wnosić mają sumę równą tej, jaka przypadać będzie na członka Kommissyi, otrzymującego od Rządu najniższą płacę.

Art. 18. Do składu Urzędów Rekruckich naczynają się: na Prezesa jeden z Radeów Rządu Gubernialnego, wybrany przez Gubernatora Cywilnego; na Członków: jeden z Kommissarzy Częstkowych, z wyboru Członka Zawiadującego interessami Urządzącego Komitetu w Królestwie Polskiem; Sztab-Oficer w charakterze członka ze strony Wojskowej, przez Głównodowodzącego wojskami

войсками въ Царствѣ, я Врачъ, по назначенію мѣстной Врачебной Управы. При каждомъ Рекрутскомъ Присутствіи, долженъ состоять особый военный врачъ; онъ разрѣшаетъ сомнѣнія въ томъ случаѣ, если бы медикъ — членъ забраковалъ конскрипта, признаннаго Конскрипціонною Коммисіею способнымъ къ военной службѣ.

Военные врачи назначаются Штабом Варшавского Военного Округа.

Ст. 19. Замѣна рекрута, охотою, роднымъ братомъ, допускается не иначе, какъ по достиженіи желающимъ поступить вмѣсто брата, въ военную службу, общаго конскрипціоннаго возраста, т. е. 20 лѣтъ, и если притомъ онъ во всѣхъ прочихъ отношеніяхъ признается годнымъ для военной службы.

Ст. 20. Перепродажа квитанцій дозволяється не иначе, какъ по заявленіи о перепродажѣ въ подлежащемъ Губернскомъ Правленіи или мѣстномъ уѣздномъ Управленіи, котораго, обозначивъ на оборотѣ квитанціи, кому именно она перепродана, обязаны сообщать куда слѣдуетъ, для отмѣтки въ именныхъ спискахъ конскриптовъ.

Ст. 21. Рекруты вводятся въ Рекрутскія Присутствія не обнаженными а въ сорочкѣ.

Ст. 22. Правильно о стрижкѣ головъ и бритьѣ бородъ рекрутѣ въ Рекрутскомъ Присутствіи примѣняется только къ рекрутѣ, которые отдаются въ военную службу за побѣгъ, членовредительство или иные проступки; лицъ же представляемыхъ въ Рекрутскія Присутствія для исполненія набора, коль-с скоро по освидѣтельствованіи, они окажутся годными къ военной службѣ, Предсѣдатель Присутствія объявляетъ принятыми, и за тѣмъ ихъ въ Рекрутскомъ Присутствіи не брѣютъ и не стригутъ, но передаютъ военному приѣмщику въ томъ видѣ, какъ они приняты, по предварительномъ лишь описаніи примѣтъ.

Ст. 23. Не отмѣненные настоящимъ Манифестомъ и правилами, къ нему приложенными статьи Высочайше утвержденнаго, въ 3 (15) день Марта 1859 г. Положенія о Рекрутской повинности въ Царствѣ Польскомъ и другія Правительственныя по сему предмету постановленія и распоряженія остаются въ своей силѣ.

Ст. 21. Развитие настоящаго Манифеста и приложенныхъ къ оному правилъ, которыя должны быть внесены въ Дневникъ Законовъ, поручается Учредительному Комитету; а исполненіе возлага-

w Królestwie i lekarz przez miejscowy Urząd Lekarski wyznaczeni. Przy każdym Urzędzie Rekruckim powinien znajdować się oddzielny lekarz wojskowy; on to rozstrzyga wątpliwości w razie, gdyby lekarz-członek zbrakował spisowego, uznanego przez Komisję Konskrypcyjną za zdolnego do służby wojskowej.

Lekarze wojskowi naznaczają się przez Sztab Warszawskie-
go Okręgu Wojennego.

Art. 19. Dobrowolne zastępstwo zaciągowe przez rodzono-
go jego brata, dozwala się nie inaczej jak po dojsciu życzącego
wejść do wojska w miejsce brata, do ogólnego wieku spisowego, t. j.
do lat 20, i jeśli tenże zostanie przytem uznany pod wszelkimi in-
nymi względami za zdolnego do służby wojskowej.

Art. 20. Odprzedaż kwitów zaciagowych może być tylko do zwoloną po przedstawieniu ich właściwemu Rządowi Gubernijalnemu, albo miejscowemu Zarządowi Powiatowemu, które, odznaczyszy na odwrotnej stronie każdego kwitu, komu takowy odprzedany został, obowiązane są donieść o tem gdzie wypada, dla zrobienia stosownej adnotacyi w imiennych listach spisowych.

Art. 21. Spisowi wprowadzani być mają do Urzędów Rekruckich nie nadzy, lecz w koszuli.

Art. 22. Przepis co do strzyżenia głów i golenia bród zaciągowym w Urzędzie Rekruckim, stosuje się tylko do oddawanych do służby wojskowej za zbiegostwo, umyślne okaleczenie się lub inne występki; tych zaś którzy przedstawieni są do Urzędu Rekruckiego w celu dopełnienia powinności zaciągowej, skoro tylko, po odbyciu rewizyi, okażą się zdolnemi do służby wojskowej, Prezes Urzędu ogłasza za przyjętych, i nie goli ich ani też nie strzygą w Urzędzie Rekruckim, lecz oddają odbiorcy wojskowemu w takim stanie, w jakim przyjęci zostali do zaciągu, zrobiwszy tylko poprzednio ich rysopis.

Art. 23. Nie odmienione niniejszym Manifestem i załączone-
mi do niego przepisami, Artykuły NAJWYŻEJ utwierdzonej w dniu
3 (15) Marca 1859 r. Ustawy o powinności zaciągowej w Kró-
lestwie Polskiem i inne Rządowe w przedmiocie tym wydane po-
stanowienia i rozporządzenia, pozostają w swej mocy.

Art. 24. Rozwinięcie niniejszego Manifestu i załączonych do niego przepisów, które w Dzienniku Praw zamieszczone być mają, poleca się Urządzącemu Komitetowi, a wykonanie wklada się

ется на Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ
Дѣлъ, при содѣйствіи Военнаго-полицейскаго Управленія.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, Іюня 1 (13) дня 1865 г.

(podpisano) „АЛЕКСАНДРЪ.“

na Kommissyją Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych,
przy współdziałaniu Zarządu Wojenno-Policyjnego

Dan w Carskiem Siele, dnia 1 (13) Czerwca 1865 roku.

przez Cesarza i Króla, Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) W. Platonow.

Zgodno z Oryginałem, Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) W. Platonow.

Zgodno z Wypisem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący

w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

P. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia dnia 14 (26) Lipca 1865 roku.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго
Величества рукою написано;

„Утверждаю.“

въ Царскомъ Селѣ, 1 (13) Іюня 1865 года.

Съ подлиннымъ вѣрно:

Министръ Статсъ-Секретарь Царства Польскаго,
(подписалъ) *В. Платоновъ*.

Приложеніе къ ст. 4-ой.

Правила о порядкѣ пополненія въ будущіе наборы числя- щейся за Царствомъ Польскимъ недоимки въ рекрутахъ и замѣны оной денежнымъ взносомъ.

§ 1. Для пополненія состоящей за населеніемъ Царства Польскаго рекрутской недоимки, назначается при послѣдующихъ наборахъ, сверхъ того числа рекрутъ, которое причитаться будетъ по сравненію съ населеніемъ Имперіи, еще по одному съ половиною рекруту съ каждой тысячи душъ, впредь до совершеннаго покрытія недоимки.

§ 2. Для облегченія населенія, число рекрутъ, слѣдующее на пополненіе недоимки, можетъ быть замѣнено особыми денежными взносами.

§ 3. Денежный взносъ, вмѣсто рекрута, опредѣляется въ 400 руб. Уплатившій эту сумму, освобождается навсегда отъ личнаго поступленія въ военную службу.

§ 4. Право замѣны натуральной рекрутской повинности денежнымъ взносомъ, предоставляется каждому по желанію.

§ 5. По полученіи повелѣнія о наборѣ, Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ составляетъ общее росписание, особо для христіанъ и для евреевъ, сколько каждая губернія и г. Варшава должны поставить рекрутъ, какъ въ счетъ набора, такъ и въ счетъ недоимки. Въ тоже время, она опредѣляетъ, какое число конскриптовъ по каждой губерніи и по г. Варшавѣ, (особо для христіанъ и для евреевъ), имѣютъ право, по § 2, на денежные взносы. Затѣмъ Губернскія Правленія и Варшавскій Городовой Магистратъ составляютъ таковыя же росписанія по конскрипціоннымъ округамъ.

§ 6. По окончаніи выниманія жеребьевъ въ округѣ, конскрипціонная Коммисія объявляетъ, что такое-то число рекрутъ, особо христіанъ и евреевъ, соразмѣрно числу, опредѣленному для округа, имѣютъ право на замѣну денежнымъ взносомъ и предвѣщаетъ всѣхъ

На Oryginale własną Jego Cesarsko-Królewskiej
Mości ręką napisano:

„Zatwierdzam.“

w Carskiem Siele, 1 (13) Czerwca 1865 roku.

Zgodno z Oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu.
(podpisano) *W. Platonow.*

Annex do Art. 4-go.

Przepisy o sposobie uzupełnienia w przyszłych poborach do wojska liczącej się na Królestwie Polskiem zaległości w zaciągowych i zastąpienie jej opłatą pieniężną.

§ 1. W celu pokrycia liczącej się na ludności Królestwa Polskiego zaległości zaciągowej, naznacza się w przyszłych poborach do wojska, oprócz tej liczby zaciężnych, jaka przypadnie w porównaniu z ludnością Cesarstwa, jeszcze po jednym i pół zaciągowym z każdego tysiąca dusz, aż do zupełnego usunięcia niedoboru.

§ 2. Dla ulżenia tejże ludności, liczba zaciężnych, przypadająca na uzupełnienie niedoboru, może być zastąpiona opłatą pieniężną.

§ 3. Opłata pieniężna w miejsce zaciągu do wojska ustanawia się na 400 rs. Wnoszący tę sumę uwalnia się na zawsze od osobistego wstąpienia do służby wojskowej.

§ 4. Prawo zastąpienia opłatą pieniężną powinności zaciągowej w naturze, pozostawia się woli każdego.

§ 5. Po otrzymaniu rozkazu o poborze do wojska, Kommissja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych sporządzi ogólny rozkład, oddzielnie dla chrześcijan i starozakonnych, ile każda gubernja i m. Warszawa dostawieć ma zaciężnych, tak na rachunek poboru, jakoteż na pokrycie zaległości. Jednocześnie oznaczy, jaka liczba spisowych w każdej gubernji i w m. Warszawie (oddzielnie chrześcijan i starozakonnych) ma prawo na mocy § 2, wyreczyć się pieniężną opłatą. Następnie Rządy Gubernjalne i Magistrat m. Warszawy, ułożą także rozkłady dla okręgów spisowych.

§ 6. Po ukończeniu losowania w okręgu, Kommissja Kon-skrypcyjna objawi, że taka-to liczba zaciężnych, oddzielnie chrześcijan i starozakonnych, stosunkowo do ilości wyznaczonej dla okręgu, ma prawo wyreczyć się pieniężną opłatą i uprzedzi

вынуженных рекрутские номера, чтобы желающие воспользоваться этим правом, объявили о томъ въ Коммисіи въ теченіе 24 часовъ.

§ 7. Если желающихъ воспользоваться денежными замѣнами, окажется болѣе опредѣленнаго для округа числа, то между ними бросается жребій.

§ 8. Конскрипты, кои желаютъ и по § 7 будутъ имѣть право замѣнить себя денежнымъ взносомъ, получаютъ отъ Конскрипціонной Коммисіи дозволительныя свидѣтельства, по прилагаемой формѣ лит. А. Свидѣтельства эти они обязаны представить, лично или черезъ постороннее лицо, своему уѣздному начальнику, или прямо Гражданскому Губернатору а въ Варшавѣ Президенту города, при особомъ прошеніи вмѣстѣ съ деньгами, опредѣленными въ § 3-мъ.

§ 9. Уѣздный Начальникъ, Гражданскій Губернаторъ и Президентъ г. Варшавы, повѣряютъ представленное имъ прошеніе со свидѣтельствомъ, и за тѣмъ обращаютъ просителя въ мѣстное уѣздное или губернскае казначейство. Сіи послѣдніе, безъ замедленія, принимаютъ денежный взносъ, и въ принятіи онаго выдаютъ просителю квитанцію по установленной формѣ.

§ 10. Полученная квитанція представляется: а) Уѣздному Начальнику, — если конскриптъ не отправленъ изъ уѣзднаго города, хотя бы въ ономъ было и Рекрутское Присутствіе; б) Гражданскому Губернатору, — если конскриптъ отправленъ изъ уѣзднаго въ губернский городъ въ Рекрутское Присутствіе. Послѣ сего Уѣздный Начальникъ, либо Гражданскій Губернаторъ или Президентъ г. Варшавы выдаютъ конскрипту свидѣтельство по формѣ лит. Б., увольняющее его навсегда отъ рекрутской повинности, и немедленно извѣщаютъ о таковой выдачѣ подлежащее Рекрутское Присутствіе.

§ 11. Всѣ таковыя увольнительныя свидѣтельства должны быть за подписью Гражданскихъ Губернаторовъ, (кромя выдаваемыхъ для жителей г. Варшавы), и потому они передъ каждымъ наборомъ снабжаютъ Уѣздныхъ Начальниковъ извѣстнымъ числомъ подписанныхъ ими бланковъ таковыхъ свидѣтельствъ для выдачи конскриптамъ, выкупающимъ на мѣстахъ до отправленія изъ уѣзднаго города. Уѣздные Начальники всѣ выдаваемые ими свидѣтельства скрѣпляютъ ниже подписи Гражданскаго Губернатора своею подписью, и по окончаніи набора, представляютъ Гражданскому Губернатору подробные отчеты въ расходъ сихъ свидѣтельствъ; неизрасходованные же бланки возвращаютъ Губернатору, подъ опасеніемъ взысканія по 400 руб. за каждый невозвращенный и неоправданный въ расходъ бланкъ. Въ городѣ Варшавѣ выдача увольнительныхъ свидѣтельствъ предоставляется Президенту города.

Наблюденіе за отчетностью по выдачѣ этихъ свидѣтельствъ, возлагается на Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

§ 12. Конскрипты, коимъ предоставлено право выкупа денежнымъ взносомъ, задерживаются въ округѣ вмѣстѣ съ прочими подлежащими сдать въ военную службу, и препровождаются вмѣстѣ съ ними въ уѣздный городъ; если они тамъ внесутъ по 400 руб., то

всѣхъ обладающихъ номера зациагowe, aby ci, którzy chcą korzystać z tego prawa, donieśli o tem Kommissyi w ciągu 24 godzin.

§ 7. Jeśli zyczących wyręczyć się pieniężną opłatą okaże się większa liczba dla okręgu, to los między nimi ma być ciągniony.

§ 8. Spisowi, którzy pragną i z mocy § 7 mieć będą prawo zastąpienia się pieniężną opłatą, otrzymają od Kommissyi Konskrypcyjnej świadectwa pozwalające według załączonej formy lit. A. Świadectwa te obowiązani są przedstawić osobiście lub przez inną osobę swemu Naczelnikowi powiatu, albo wprost Gubernatorowi cywilnemu, a w Warszawie Prezydentowi miasta, przy osobnej prośbie, łącznie z opłatą oznaczoną w § 3.

§ 9. Naczelnik Powiatu, Gubernator Cywilny i Prezydent miasta Warszawy, sprawdzą przedstawioną im prośbę i świadectwo, poczem odeszłą proszącego do miejscowej kassy powiatowej lub gubernialnej. Te ostatnie niezwłocznie przyjąć mają pieniężną opłatę, i z przyjęcia jej wydać proszącemu kwit według ustanowionej formy.

§ 10. Otrzymany kwit winien być przedstawiony: a. Naczelnikowi Powiatu, — jeśli spisowy nie został odesłany z miasta powiatowego, chociażby w niem był i Urząd Rekrucki; b. Gubernatorowi Cywilnemu, — jeśli spisowy odesłany został z powiatowego do gubernialnego miasta, do Urzędu Rekruckiego. Następnie Naczelnik Powiatu lub też Gubernator Cywilny albo Prezydent m. Warszawy, wydadzą spisowemu świadectwo, według formy lit. B, uwalniające go na zawsze od powinności zaciągowej, i o wydaniu takowego świadectwa zawiadomiamia niezwłocznie właściwy Urząd Rekrucki.

§ 11. Wszystkie takie uwalniające świadectwa winny być podpisane przez Gubernatorów cywilnych (oprócz wydawanych mieszkańcom m. Warszawy), dla czego też przed każdym poborem zaopatrzyć oni mają Naczelników Powiatowych w pewną liczbę podpisanych przez nich blankietów tych świadectw, dla wydania onych spisowym, wykupującym się na miejscu przed wysłaniem ich z powiatowego miasta. Naczelnicy Powiatów wszystkie wydawane przez nich świadectwa stwierdzać winni swym podpisem, poniżej podpisu Gubernatora Cywilnego, i po ukończeniu poboru, przedstawić temuż szczegółowy rachunek, z ilości wydanych świadectw; pozostałe zaś blankiety zwracać Gubernatorowi, pod zagrożeniem karą 400 rubli za każdy niezwrócony i nieusprawiedliwiony w rozchodzie blankiet.

W mieście Warszawie wydawanie świadectw uwalniających, pozostawia się Prezydentowi miasta.

Nadzór nad wyrachowaniem się z wydania tych świadectw, wkłada się na Kommissję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

§ 12. Zaciągowi, którym służy prawo wyręczenia się opłatą pieniężną: zatrzymani być mają w okręgu wespół z innymi, podlegającymi zaciągowi do wojska i odesłani razem z nimi do miasta powiatowego; jeśli oni tam wniosą po 400 rs., to otrzy-

получаютъ отъ Начальника уѣзда увольнительныя свидѣтельства; въ противномъ же случаѣ, отправляются также вмѣстѣ съ прочими въ Рекрутское Присутствіе.

§ 13. О выданныхъ въ округѣ дозволительныхъ на замѣну денежнымъ взносомъ свидѣтельствахъ, Конскрипціонная Коммисія доноситъ немедленно подлежащему Рекрутскому Присутствію съ подробнымъ означеніемъ имени, прозванія и мѣста жительства конскриптовъ, коимъ свидѣтельства выданы.

§ 14. Еслибы въ какомъ либо округѣ не было желающихъ воспользоваться правомъ замѣны по причитающемуся на округъ числу денежныхъ взносовъ, или же, если бы, не всѣ изъ числа желающихъ, выкупились до принятія ихъ въ рекруты, то, до пополненія опредѣленнаго числа денежныхъ взносовъ, дозволяется конскриптамъ другихъ округовъ, воспользоваться этимъ правомъ въ самыхъ Рекрутскихъ Присутствіяхъ. Если бы при семъ число желающихъ превысило число остающихся выкупныхъ номеровъ, то бросается между ними жеребій.

§ 15. Предоставленіе этого права разрѣшается только въ такомъ случаѣ, если деньги будутъ внесены конскриптами до выступленія въ походъ рекрутскихъ партій, въ которыхъ они состоятъ. Въ этихъ случаяхъ дозволительныя свидѣтельства на право взноса денегъ выдаются Рекрутскимъ Присутствіемъ.

§ 16. Если бы и за тѣмъ въ какомъ либо Рекрутскомъ Присутствіи оставались свободные номера на денежные взносы, то это Рекрутское Присутствіе обязано немедленно довести Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ о числѣ оставшихся невыкупленныхъ номеровъ, для предоставленія ихъ желающимъ выкупа по другимъ Рекрутскимъ Присутствіямъ.

§ 17. Хотя замѣна натуральной рекрутской повинности денежнымъ взносомъ, согласно § 5, распределяется по округамъ особо для христіанъ и для евреевъ, но въ случаѣ недостатка желающихъ воспользоваться таковою замѣною въ округахъ при предоставленіи этого права въ Рекрутскомъ Присутствіи, согласно §§ 14 и 16, дозволяется вносить выкупныя деньги всѣмъ желающимъ, безъ различія, христіане ли они или евреи, лишь бы общее число ихъ не превышало 1½ человека съ 1000 душъ; въ случаѣ же превышенія рѣшати жеребьемъ.

§ 18. Конскриптамъ воспрещается переуступать другъ другу полученные ими дозволительныя свидѣтельства; а потому денежные взносы слѣдуетъ принимать отъ тѣхъ только конскриптовъ, на имя которыхъ выданы эти свидѣтельства.

§ 19. Деньги вносимыя вмѣсто натуральной рекрутской повинности, передаются въ Главное Казначейство Царства Польскаго, откуда они поступаютъ въ распоряженіе Военнаго Министерства.

§ 20. Исполненіе настоящихъ правилъ, которыя должны быть внесены въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, подъ наблюденіемъ Учредительнаго Комитета въ Царствѣ.

Форма лит. А.

Н. Н. Конскрипціонная Коммисія Н. Н. округа.
Конскрипту Н. Н., жителю города Н. или гмны Н., вынужше-

мają od Naczelnika Powiatu świadectwa uwalniające; w przeciwnym zaś razie odesłani też zostaną razem z innymi do Urzędu Rekruckiego.

§ 13. O wydanych w okręgu świadectwach pozwalających zastąpienia się pieniężną opłatą, Komisya Konskrypcyjna donieść winna niezwłocznie właściwemu Urzędowi Rekruckiemu z szczegółowym wymienieniem imion, nazwisk i miejsc zamieszkania zaciągowych, którym świadectwa wydane zostały.

§ 14. Gdyby w którymkolwiek z okręgów, stosunkowo do wyznaczonej na okrąg liczby wykupów, nie było życzących korzystać z prawa wykupienia się, lub gdyby nie wszyscy życzący wykupili się przed wzięciem ich do zaciągu, to dla uzupełnienia wyznaczonej na ten okrąg ilości opłat pieniężnych, pozwala się zaciągowym innych okręgów korzystać z tego prawa w samych Urzędach Rekruckich. Gdyby przytem liczba życzących przewyższała liczbę pozostałych numerów wykupionych, to ciągną się między nimi losy.

§ 15. Udzielenie tego prawa pozwala się wtedy tylko, kiedy opłata będzie przez zaciągowych wniesioną, przed wyjściem w podróż tych partyj zaciętych, do których oni należą. W tych razach świadectwa na prawo wykupu, wydawać ma Urząd Rekrucki.

§ 16. Gdyby i potem jeszcze w którymkolwiek z Urzędów Rekruckich zostawały wolne numera wykupne, taki Urząd Rekrucki będzie w obowiązku donieść niezwłocznie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych o pozostałej liczbie niewykupionych numerów, dla oddania ich życzącym wykupu w innych Urzędach Rekruckich.

§ 17. Chociaż zamiana powinności zaciągowej w naturze na pieniężną opłatę, w myśl § 5, rozkłada się po okręgach, oddzielnie na chrześcijan i na starozakonnych, w razie jednak braku życzących zamiany takowej w okręgach, przy zapewnieniu możności korzystania z tego prawa w Urzędzie Rekruckim, stosownie do §§ 14 i 16, pozwala się wносить opłatę wykupną wszystkim życzącym bez różnicy, czy to są chrześcijanie czyli też starozakonni, byleby tylko ogólna liczba ich nie przewyższała 1½ zaciągowego z 1,000 dusz; w przypadku zaś przewyżki los rozstrzyga.

§ 18. Zabrania się zaciągowym, ustępować jeden drugiemu otrzymane przez nich świadectwa pozwalające, a z tego powodu opłaty pieniężne mają być przyjmowane od tych zaciągowych, na imię których wydane zostały te świadectwa.

§ 19. Wnoszone opłaty w zamian powinności zaciągowej w naturze, winny być przelane do Kassy Głównej Królestwa Polskiego, z kąd przekazują się do rozporządzenia Ministerstwa Wojny.

§ 20. Wykonanie niniejszych przepisów, które wniesione być mają do Dziennika praw, poleca się Komisji Spraw Wewnętrznych i Duchownych, pod nadzorem Urządzającego Komitetu w Królestwie.

Forma lit. A.

N. N. Komisya Konskrypcyjna okręgu N. N.
Zaciągowemu N. N. mieszkańcowi miasta N., lub gminy N.,

му при метаніи жеребья такой то номеръ, назначающій его въ рекруты, дозволяется, согласно объявленному имъ желанію, вмѣсто личнаго исполненія рекрутской повинности, внести установленную денежную сумму (400 руб.) Городъ N, или Гмина N, дня N, мѣсяца N, года N.

(Печать Коммисіи)

(Подписи: Предсѣдателя и Членовъ Коммисіи).

Форма лит. Б.

СВИДѢТЕЛЬСТВО.

Объ увольненіи навсегда отъ рекрутской повинности.

Конскрипт NN, проживающій въ гминѣ N, или городѣ N, такого-то уѣзда и губерніи, воспользовался замѣною натуральной рекрутской повинности денежнымъ взносомъ, и предъявивъ квитанцію объ уплатѣ въ NN. Уѣздное Казначейство установленной суммы (400 руб.), освобождается навсегда отъ рекрутской повинности.

Городъ N, такого-то дня, мѣсяца и года.

(Печать).

(Подпись Гражданскаго Губернатора).

Примѣчаніе. Если свидѣтельство выдано будетъ конскрипту Уѣзднымъ Начальникомъ, какъ то объяснено въ § 11 правилъ, то Уѣздный Начальникъ обязанъ скрѣпить свидѣтельство своею подписью, ниже подписи Гражданскаго Губернатора.

który wyciągnął losiem taki to numer, naczynający go do wojska, dozwala się na jego żądanie, zamiast osobistego spełnienia powinności zaciągowej, wnieść ustanowioną opłatę pieniężną (400 rs.) Miasto N. albo Gmina N. dnia N. miesiąca N. roku N.

(Pieczeć Kommissyi)

(Podpisy Prezesa i Członków Kommissyi)

Forma lit. B.

ŚWIADECTWO.

O uwolnieniu na zawsze od powinności zaciągowej.

Zaciągowy N. N, zamieszkały w gminie N. lub mieście N. takiego to powiatu i Gubernii, skorzystał z dozwolonego zastąpienia powinności zaciągowej w naturze opłatą pieniężną, i przedstawił kwit w wniesienia do Kassy Powiatowej N. N. summy ustanowionej (rs: 400), w skutek czego uwalnia się na zawsze od powinności zaciągowej. Miasto N. dnia N. miesiąca N. roku N.

(Pieczeć)

(Podpis Gubernatora Cywilnego)

Uwaga Jeśli świadectwo wydane zostanie zaciągowemu przez Naczelnika Powiatu, jak to objaśnia § 11 przepisów, w takim razie Naczelnik Powiatu obowiązany jest stwierdzić to świadectwo podpisem własnym, poniżej podpisu Gubernatora Cywilnego.

Za zgodność:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

p. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holerwiński.

Dzien ogłoszenia dnia 14 (26) Lipca 1865 roku.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго
Величества рукою написано:

„Утверждаю.“

Въ Царскомъ Сель, 1 (13) Іюня 1865 г.

Съ подлиннымъ вѣрно:

Министръ Статсъ-Секретарь Царства Польскаго
(подписалъ) В. Платоновъ.

Примѣчаніе къ Ст. 5-й.

Измѣненіе и дополненіе статей 8 и 9 Положенія о рекрутской повинности въ Царствѣ Польскомъ.

О сословіяхъ и лицахъ, рекрутской повинности не подлежащихъ, или временно отъ оной освобождаемыхъ.

(Взамѣнъ Статей 8 и 9 Высочайше утвержденнаго 3 (15) Марта 1859 года Положенія о рекрутской повинности въ Царствѣ Польскомъ).

І. Рекрутской повинности не подлежатъ:

а, Русскіе дворяне, переселившіеся въ Царство Польское, послѣ обнародованія Высочайше утвержденнаго 27 Мая 1836 года Положенія о порядкѣ перечисленія обывателей Имперіи въ Царство Польское;

б, дворяне Царства Польскаго, приобрѣвшіе потомственное дворянство, по обнародованіи Высочайше утвержденнаго 25 Іюня (7 Іюля) 1836 года Положенія о дворянствѣ въ Царствѣ и ихъ потомки;

в, личные дворяне приобрѣвшіе таковое достоинство въ Царствѣ;

г, потомственные дворяне Царства, имѣвшіе это достоинство до обнародованія Высочайше утвержденнаго 25 Іюня (7 Іюля) 1836 года Положенія о дворянствѣ въ Царствѣ Польскомъ, и выслужившіе 10 лѣтъ въ штатныхъ должностяхъ по Гражданскому вѣдомству;

д, лица духовнаго званія всѣхъ христіанскихъ исповѣданій, какъ свѣтскаго такъ и монашествующаго духовенства, діаконы и вообще всѣ церковные причетники Православныхъ церквей;

г, члены семействъ лицъ, умерщвленныхъ мятежниками за вѣрность Престолу и закону, кои подлежатъ освобожденію отъ рекрутства на основаніяхъ Высочайшаго Указа 16 (28) Февраля 1865 года;

Na Oryginalie własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI
ręką napisano:

„Zatwierdzam.“

W Carskiem Siele, 1 (13) Czerwca 1865 r.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego
(podpisał) W. Platonow.

Annex do Ar. 5.

Zmiany i uzupełnienie artykułów 8 i 9 Ustawy o powinności zaciągowej w Królestwie Polskiem.

O stanach i osobach, zaciągowi wojskowemu nie podlegających, lub czasowo od niego uwalnianych.

W miejsce artykułów 8 i 9 NAJWYŻEJ zatwierdzonej w dniu 3 (15) marca 1859 roku, Ustawy o powinności zaciągowej w Królestwie Polskiem).

I. Zaciągowi do wojska nie podlegają:

a) Szlachta Rуска, przesiedlona do Królestwa Polskiego, po ogłoszeniu NAJWYŻEJ zatwierdzonego w dniu 27 maja 1836 roku prawa o porządku przesiedlenia mieszkańców Cesarstwa do Królestwa Polskiego;

b) szlachta Królestwa Polskiego, która nabyła szlachectwa dziedzicznego po ogłoszeniu NAJWYŻEJ zatwierdzonego w dniu 25 czerwca (7 lipca) 1836 roku prawa o szlachectwie w Królestwie i jej potomstwo;

c) szlachta osobista, która nabyła tego stanu w Królestwie;

d) szlachta dziedziczna Królestwa, posiadająca tę godność przed ogłoszeniem NAJWYŻEJ zatwierdzonego w dniu 25 czerwca (7 lipca) 1836 r. prawa o szlachectwie w Królestwie Polskiem, która przebyła 10 lat na posadach etatowych w służbie cywilnej;

e) duchowni wszystkich wyznań chrześcijańskich, tak świecy, jako i zakonnicy, diakoni i w ogólności służy kościołowi przy kościołach prawosławnych;

f) członkowie rodzin po pozbawionych życia przez powstańców za wierność dla Tronu i prawa, które podlegają uwolnieniu od zaciągu do wojska, na zasadach NAJWYŻSZEGO Ukazu z d. 16 (28) lutego 1865 r.;

ж, иностранцы и их сыновья, равно иностранцы, поступившие въ подданство Царства, и сыновья ихъ, рожденные до поступления отцовъ въ это подданство;

з, Менонисты и Моравскіе братья, коихъ родители принадлежали къ сямъ исповѣданіямъ;

и, еврей, принявшие христіанскую вѣру до обнародованія распоряженія о предстоящемъ наборѣ.

II. Временно отъ рекрутской повинности освобождаются:

1. Во время продолженія службы.

а, лица занимающія въ гражданской службѣ штатныя классныя должности и штатныя канцеляристы, равно состоящіе при судахъ нотариусы, защитники, судебные пристава, опредѣленные для передачи судебныхъ актовъ, возные и судебные аппиканты.

Примѣчаніе. Судебными аппикантами признаются только тѣ лица, которые опредѣлены Правительственною Коммисіею Юстиціи въ судебныя мѣста аппикантовъ, судебными же возными только тѣ, кои опредѣлены въ сіи мѣста для передачи судебныхъ актовъ и приведены къ присягѣ.

б, Лица получившія въ одномъ изъ высшихъ или среднихъ учебныхъ заведеній Имперіи или Царства Польскаго ученую степень, званіе или аттестатъ, дающее имъ право на классный чинъ при поступленіи въ гражданскую службу и опредѣлившіяся въ оную.

в, Гминные войты, лавники и солтысы.

Примѣчаніе. Когда Гминный войтъ исправно отправлялъ свою должность два трехлѣтія, въ такомъ случаѣ освобождается отъ рекрутской повинности, по его выбору, одинъ изъ его сыновей, родственниковъ, или воспитанниковъ.

г, Штатные почтари, поступившіе на службу прежде достиженія конскрипціоннаго возраста.

д, Поступившіе на казенные горные заводы и другія казенныя горно-заводскія заведенія, по учиненіи ими присяги и внесеніи ихъ въ заводскія родословныя книги, до тѣхъ поръ, пока состоять будутъ въ горнозаводскомъ сословіи, равномерно тѣ изъ сыновей ихъ, которые посвящаютъ себя горному на казенныхъ заводахъ промыслу, и по признаніи ихъ способными, внесены будутъ въ заводскія родословныя книги.

Правило это распространяется также на рабочихъ, поступившихъ на частныя горные заводы.

е, Изъ лицъ служащихъ при желѣзныхъ дорогахъ:

Варшавско-Вѣнской и Варшавско-Бромбергской — всѣ получающіе отъ управленія этихъ дорогъ штатный окладъ жалованья. Подъ это правило не подходятъ: діетаріусы, аппиканты, курьеры, служители управленія, швейцары, ламповщики, сторожа и носильщики равно ремесленники и рабочіе, состоящіе на фабрикахъ этихъ дорогъ.

Варшавско-Тереспольской — состоящіе въ должностяхъ: инженеровъ, надсмотрщиковъ дороги, служащихъ при поворотныхъ

г) cudzoziemcy i ich synowie, tudzież cudzoziemcy, którzy przyjęli poddaństwo w Królestwie i synowie ich, zrodzeni przed przyjęciem przez ojców tego poddaństwa;

h) Menoniści i Bracia Morawczycy, których rodzice należeli do tych wyznań;

i) starozakonni, którzy przyjęli religję chrześcijańską przed ogłoszeniem rozporządzenia o odbyć się mającym poborze.

II. Czasowo od zaciągu wojskowego uwalniają się:

1. W czasie zostawania w służbie.

a) osoby zajmujące w służbie cywilnej posady etatowe klasowe i kanceliści etatowi, tudzież zostający przy sądach: regenci, obrońcy, komornicy sądowi, woźni upoważnieni do wręczania aktów sądowych i aplikanci sądowi.

Uwaga. Za aplikantów sądowych uważać należy te tylko osoby, które przyjęte są przez Kommissję Rządową Sprawiedliwości na aplikantów do władz sądowych; a za woźnych sądowych tylko te, które są przyjęte do tychże władz dla doręczania aktów sądowych i którzy wykonali przysięgę;

b) osoby, które w jednym z wyższych lub średnich zakładów naukowych Cesarstwa lub Królestwa Polskiego otrzymali stopień naukowy, tytuł lub atestat, nadający im prawo do rangi klasowej, za wejściem do służby cywilnej i które do niej wstąpiły;

c) wójci gmin, ławnicy i soltysi;

Uwaga. Jeżeli Wójt gminy pełnił należycie obowiązki swoje przez dwa trzylecia, w takim razie uwalnia się od powinności zaciągowej, podług jego wyboru, jeden z jego synów, krewnych, lub wychowalców;

d) pocztyljoni etatowi, weszli do służby przed dojściem wieku spisowego;

e) osoby przyjęte do fabryk górniczych i innych górniczych zakładów rządowych, po wykonaniu przez nich przy sięgi i zapisaniu ich do rodowodów górniczych, dotąd, póki do stanu górniczego należeć będą; również ci z ich synów, którzy poświęcą się zawodowi górniczemu w zakładach rządowych, i po uznaniu ich za zdolnych, zapisani zostaną do fabrycznych ksiąg rodowodowych.

Prawidło to rozciąga się też na robotników zakładów górniczych prywatnych;

f) z osób służących przy drogach żelaznych:

Warszawsko - Wiedeńskiej i Warszawsko - Bydgoskiej, wszystkie pobierające od zarządu tych dróg place etatowe. Pod to prawidło nie podchodzą: dyetariusze, aplikanci, woźni, służący zarządu, szwajcary, lampucery, stróże i tragarze, również rzemieślnicy i robotnicy, zostający przy fabrykach tych dróg.

Warszawsko-Terespolskiej — zostający w obowiązkach inżynierów, nadzorców drogi, służących przy tarczach do obracania wa-

кругахъ, надсмотрщиковъ мастерскихъ, механиковъ, машинистовъ, начальниковъ станцій, ихъ помощниковъ и телеграфистовъ.

2. Доколь будутъ исполнять обязанности своего званія.

а, профессоры, адъюнкты, доценты и учителя казенныхъ учебныхъ заведеній, равно частные высшіе и низшіе домашніе наставники, въ сихъ званіяхъ Управленіемъ Народнаго Просвѣщенія утвержденные;

б, органисты при Римско-Католическихъ приходскихъ церквяхъ и канторы при Евангелическихъ церквяхъ; первые въ такомъ только случаѣ, если не менѣе двухъ лѣтъ состоятъ въ своемъ званіи;

в, медики, фармацевты, ветеринары всѣхъ степеней и штатные фельдшера;

г, инженеры, архитекторы и землемеры, получившіе сіи званія и степени при выпускѣ изъ учебныхъ заведеній, или по испытаніи на основаніи правилъ, на сей предметъ въ Царствѣ установленныхъ, какъ состоящіе въ государственной службѣ, такъ и тѣ, которые, не состоя въ службѣ, дѣйствительно занимаются техническими работами для частныхъ лицъ, или для Правительства;

д, ваятели, живописцы и механики, если, по испытаніи ихъ въ Комитетѣ при Управленіи Народнаго Просвѣщенія, будетъ признано, что они сдѣлали превосходные успѣхи, и если, по засвидѣтельствованію административныхъ властей, будутъ заниматься съ пользою своимъ искусствомъ.

Сюда относятся также уроженцы Царства Польскаго, кончившіе курсъ наукъ въ Императорской Академіи художествъ и получившіе одно изъ предоставляемыхъ Академіею званій, т. е., некласснаго или класснаго художника, или академика;

е, записанные въ купеческія гильдіи жители Имперіи, переселившіеся въ Царство Польское;

ж, артисты Варшавскихъ театровъ, утвержденные Управленіемъ оныхъ;

з, равнины утвержденные Правительствомъ.

Кромѣ того, отъ рекрутской повинности освобождаются шестьдесятъ изъ состоящихъ при равнинахъ кандидатовъ для приобрѣтенія практическихъ свѣдѣній. Они избираются Равнинами и утверждаются Губернскими Правленіями, въ тѣхъ городахъ, которые будутъ назначены Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, соразмѣрно еврейскому населенію;

и, евреи земледѣльцы, кои, до 1865 года, приобрѣли уже право на временное освобожденіе отъ рекрутской повинности, на основаніяхъ, указанныхъ въ Высочайше утвержденныхъ 14 (26) Сентября 1843 года правилахъ о рекрутской повинности евреевъ въ Царствѣ Польскомъ.

3. Во время состоянія въ учебныхъ заведеніяхъ:

а, студенты Императорскихъ Университетовъ и Варшавской Главной Школы, равно ученики Варшавскихъ приготовительныхъ

гонów, nadzorców warsztatów, mechaników, maszynistów, zawia-
dowców stacji, i ich pomocników i telegrafistów.

2. Dopóki będą pełnić obowiązki swego powołania.

a) profesorowie, adjunkci, docenci i nauczyciele rządowych zakładów naukowych, tudzież prywatni guwernerowie domowi, wyżsi i niżsi, w stopniach tych przez Zarząd Oświecenia Publicznego zatwierdzeni;

b) organiści przy Rzymsko-katolickich kościołach parafjalnych i kantory przy kościołach ewangelickich; pierwsi w takim tylko razie, jeżeli nie mniej jak lat dwa w tych obowiązkach zostają;

c) lekarze, aptekarze, weterynarze wszelkich stopni i felczery etatowi;

d) inżynierowie, budowniczowie i jeometry, którzy otrzymali te nazwy i stopnie przy wyjściu z zakładów naukowych, lub też w skutek egzaminów złożonych według przepisów na ten przedmiot w Królestwie ustanowionych, jako też ci, którzy zostają w służbie rządowej, oraz ci, którzy chociaż w takowej nie zostają, lecz rzeczywiście zajmują się pracami technicznymi dla prywatnych osób lub dla Rządu;

e) rzeźbiarze, malarze i mechanicy, jeśli na egzaminie złożonym w Komitecie istniejącym przy Zarządzie Oświecenia Publicznego, przyznany im zostanie postęp celujący, i jeśli wedle poświadczenia władz administracyjnych, zajmować się będą swą sztuką z pożytkiem.

Tu należą także poddani Królestwa Polskiego, którzy ukończyli kurs nauk w Cesarskiej Akademii sztuk pięknych i otrzymali jeden z nadawanych przez tę Akademię stopni t. j. nieklasowego, lub klasowego artysty albo akademika;

f) zapisani do gild kupieckich mieszkańcy Cesarstwa, przesiedleni do Królestwa Polskiego;

g) artyści teatrów Warszawskich przez Dyрекcję tychże zatwierdzeni;

h) rabini przez rząd zatwierdzeni.

Oprócz tego uwalniają się od powinności zaciągowej, sześćdziesięciu z pomiędzy kandydatów, zostających przy rabinach, dla nabycia wiadomości praktycznych. Wybierani oni być mają przez Rabinów i przez Rządy Gubernjalne zatwierdzani w tych miastach, które będą wskazane przez Kommissję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, stosunkowo do ludności starozakonnej;

i) starozakonni rolnicy, którzy przed rokiem 1865, nabyli już prawa do czasowego uwolnienia od powinności zaciągowej, na zasadach wskazanych w Najwyżej zatwierdzonych w dniu 14 (26) września 1843 roku przepisach o powinności zaciągowej starozakonnych w Królestwie Polskiem.

3. W czasie zostawania w zakładach naukowych.

a) studenci Cesarskich Uniwersytetów i Warszawskiej Szkoły Głównej, również uczniowie Warszawskich przygotowawczych

курсовъ, — послѣдніе въ продолженіи не болѣе двухъ лѣтъ нахожденія въ этихъ курсахъ;—

б, воспитанники Люблинскаго лицея и ученики гимназій, въ 6 и 7 классахъ находящіеся и пробывшіе въ заведеніи не менѣе трехъ лѣтъ;

в, воспитанники художественной школы;

г, ученики институтовъ политехническаго и сельскаго хозяйства и лѣсоводства;

Они освобождаются отъ рекрутской повинности и на определенное Уставомъ о воспитаніи 8 (20) Мая 1862 года время для занятій практикою.

д, кандидаты приготавливающіеся въ V классъ Уѣздныхъ педагогическихъ училищъ для поступленія въ учительское званіе;

Примѣчаніе: По устройствѣ на мѣсто сихъ училищъ, педагогическихъ курсовъ, для приготвленія учителей начальныхъ училищъ, право освобожденія отъ рекрутства переходитъ на кандидатовъ, которые поступаютъ въ эти курсы.

е, ученики фельдшерской школы;

ж, ученики ветеринарнаго училища;

з, ученики школы Дьяковъ при Холмской каедрѣ, также Церковные Дьяки Греко-Уніатскаго исповѣданія, кончившіе курсъ наукъ въ этой школѣ, первые во время состоянія ихъ въ школѣ, а послѣдніе, и по окончаніи въ оной наукъ, на время исполненія обязанностей дьяковъ; также дьяки, которые хотя и не воспитывались въ означенной школѣ, но не менѣе двухъ лѣтъ состояли въ званіи дьяковъ;

и, ученики Варшавскаго Музыкальнаго Института, отличающіеся, по засвидѣтельствованію Начальства, способностями, трудолюбіемъ и благонравнымъ поведеніемъ.

4. По семейному положенію освобождаются:

а, единственный сынъ, котораго родители, или одинъ изъ нихъ, находятся въ живыхъ и желаютъ имѣть его изъятымъ отъ рекрутства;

б, сынъ, оставшійся за отдачею всѣхъ прочихъ въ военную службу;

в, внукъ, выбранный дѣдомъ и бабкою, у коихъ собственныя дѣти умерли и которые не имѣютъ другихъ родственниковъ, могущихъ дать имъ пріютъ;

г, питомецъ лица, неимѣющаго собственныя дѣтей мужскаго пола, который съ малолѣтства, не позже пятилѣтняго возраста, былъ на его попеченіи;

Примѣчаніе: Упомянутыя въ пунктахъ б, в и г, лица освобождаются по просьбамъ родителей, или оставшагося въ живыхъ одного изъ нихъ, а равно дѣда или бабки ихъ, неимѣющихъ возможности содержать себя собственными трудами, но въ такомъ только случаѣ, если они содержатъ лица, приносящаго просьбу объ освобожденіи ихъ отъ рекрутства;

д, вдовцы имѣющіе на своемъ попеченіи малолѣтнихъ дѣтей,

курсѣ. Ci ostatni nie więcej, jak w ciągu lat dwóch zostawania na tych kursach;

b) uczniowie Liceum Lubelskiego i uczniowie klasy 6 i 7 gimnazjów, którzy przebyli w zakładzie nie mniej jak lat trzy;

c) uczniowie Szkoły Sztuk Pięknych;

d) uczniowie Instytutów: Politechnicznego i Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa.

Uwalniają się oni od zaciągu wojskowego i na czas zajęć praktycznych, wyznaczony Ustawą o wychowaniu z dnia 8 (20) maja 1862 r.;

e) kandydaci przygotowujący się w V klasie pedagogicznych szkół powiatowych do stanu nauczycielskiego.

Uwaga. Po urządzeniu w miejsce tych szkół, kursów pedagogicznych, dla usposobienia nauczycieli do szkół elementarnych, prawo uwolnienia od zaciągu wojskowego, przejdzie na kandydatów, którzy postąpią na te kursa;

f) uczniowie szkoły felerzskiej;

g) uczniowie szkoły weterynaryjnej;

h) uczniowie szkoły śpiewaków (diaków) przy katedrze Chełmskiej, również śpiewacy kościelni Greko-Unickiego wyznania, którzy ukończyli kurs nauk w tej szkole—pierwsi przez czas zostawania w szkole, a ostatni i po ukończeniu w nich nauk przez czas pełnienia obowiązków śpiewaków, tudzież śpiewacy, którzy chociaż nie pobierali nauk w oznaczonej szkole, lecz niemniej, jak przez lat dwa pełnili te obowiązki;

i) uczniowie Warszawskiego Instytutu Muzycznego, według świadectwa Zwierzchności, odznaczający się talentem, pracą i moralnem sprawowaniem się.

4) Z tytułu stosunków rodzinnych uwalniają się.

a) syn jedynak, którego rodzice, lub jedno z nich, zostają przy życiu, i wyłączonym mieć go pragną od zaciągu wojskowego.

b) syn pozostały po oddaniu wszystkich innych do wojska;

c) wnuk wybrany przez dziada lub babkę, którym dzieci własne pomarły, i którzy nie mają innych krewnych, mogących im dać przytułek;

d) wychowaniec osoby, nie mającej własnych dzieci płci męskiej, który od dzieciństwa nie później, jak od pięciu lat wieku, zostawał w jej opiece.

Uwaga. Osoby wymienione w punktach lit. b, c i d, uwalniają się w skutek prośb rodziców, lub jednego z nich, będącego przy życiu, tudzież dziada lub babki ich, nie posiadających możności utrzymania się własną pracą, lecz w takim tylko razie, jeśli oni utrzymują osoby podające prośby o uwolnienie ich od zaciągu;

e) wdowcy, mający na opiece swej dzieci małoletnie (do doj-

(до достижения ими дѣтми совершенно-лѣтняго возраста) изъе-
млются отъ рекрутства, хотя бы они и вступили во второй бракъ;
е, главные опекуны опредѣленные законнымъ порядкомъ для
управления имѣніями малолѣтнихъ братьевъ и сестеръ, родители
коихъ умерли и оставили недвижимое имѣніе, или право потом-
ственного владѣнія поземельнымъ участкомъ, освобождаются на
время опеки отъ рекрутской повинности, если дѣйствительно со-
держатъ при себѣ малолѣтнихъ братьевъ и сестеръ и если въ се-
мействѣ не имѣется другихъ братьевъ, или родственниковъ, уво-
ленныхъ отъ рекрутства по какому либо поводу, не препятствующе-
му имъ быть опекунами.

5. По особымъ уваженіямъ освобождаются:

а, окончившіе курсъ наукъ въ Институтахъ Политехничес-
комъ и Сельскаго хозяйства и Лѣсоводства и получившіе патентъ
на званіе Гражданскаго Инженера или Агронома, если въ послѣд-
ствіи предосудительнымъ поведеніемъ не лишатся этого права;

б, въ случаяхъ, когда при одномъ и томъ же наборѣ, двумя
братьями будутъ вынуты номера жеребья, опредѣляющіе отдачу
ихъ въ военную службу, одинъ изъ нихъ, на тотъ разъ, по согла-
шенію между ними, а въ случаѣ несогласія, по жеребью, освобо-
ждается отъ поступления въ рекруты.

сція тыхже до полнолѣтності), wyłączają się od zaciągu, chociażby
weszli w powtórne związki małżeńskie;

f) opiekunowie główni, prawnie naznaczeni do zarządu ma-
jątkiem małoletnich braci swych i sióstr, których rodzice umarli i
zostawili majątek nieruchomy, lub też prawo dziedzicznego posia-
dania rolnych części, wolni są przez czas opieki od zaciągu woj-
skowego, jeżeli rzeczywiście utrzymują przy sobie małoletnich
braci i siostry, i jeśli w rodzinie nie ma innych braci lub kre-
wnych, uwolnionych od zaciągu wojskowego z jakiegokolwiek bądź
powodu, nie przeszkadzającego im być opiekunami.

5) Ze szczególnych względów uwalniają się:

a) ci, którzy ukończyli kurs nauk w Instytutach Politechni-
cznym i Gospodarstwa wiejskiego i Leśnictwa, i otrzymali patent
na stopień Inżyniera Cywilnego lub Agronoma, jeśli następnie
przez naganne prowadzenie się nie pozbawiają się tego prawa;

b) w razach, jeśli przy jednym i tymże samym poborze dwaj
bracia wyciągną numera losowe, przeznaczające ich do wojska,
jeden z nich na ten raz, za wspólną zgodą między sobą, a w razie
przeciwym, losem uwalnia się od zaciągu.

Za zgodność:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

p. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

DZIENNIK PRAW

№ 200.

Tom Sześćdziesiąty Trzeci.

По Указу Его Величества
А Л Е К С А Н Д Р А II-го,
 Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,
 Великаго Князя Финляндскаго,
 и проч., и проч., и проч.

На основаніи Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго въ 18 (30) день марта 1865 года, о надѣленіи земельными участками коморниковъ въ казенныхъ очиншеванныхъ имѣніяхъ, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Малоземельные сельскіе работники (коморники и проч), при фольваркахъ въ казенныхъ имѣніяхъ, получаютъ въ собственность находящіеся въ ихъ пользованіи земельные участки въ какихъ бы помѣщеніяхъ они ни жили, въ халунахъ, чворакахъ, казармахъ и даже въ наемныхъ строеніяхъ. Правило это должно имѣть силу со времени состоянія Высочайшаго повелѣнія 21 августа (2 сентября) 1864 г. о составленіи правилъ для надѣла участками малоземельныхъ сельскихъ работниковъ въ казенныхъ очиншеванныхъ имѣніяхъ.

Ст. 2. Правило это примѣняется и къ малоземельнымъ сельскимъ работникамъ въ казенныхъ имѣніяхъ неочиншеванныхъ, которые не имѣли права получить земельные участки, на основаніи ст. 5 Указа 19 февраля 1864 года объ устройствѣ крестьянъ и постановленія Учредительнаго Комитета отъ 30 мая (11 іюня) 1864 года (ст. 71).

Ст. 3. При разрѣшеніи вопросовъ о томъ, какія изъ строеній, занимаемыхъ сельскими малоземельными работниками, должны поступить въ собственность ихъ, слѣдуетъ держаться разрѣшеній, сдѣланныхъ по сему предмету, въ вышеприведенной ст. 71 постановленій Учредительнаго Комитета.

Ст. 4. За земли, которыя поступаютъ въ собственность малоземельныхъ сельскихъ работниковъ, расчетъ съ арендаторомъ производится посредствомъ соотвѣтственнаго умѣньшенія арендной суммы, согласно дѣйствующимъ нынѣ правиламъ (въ контрактахъ съ арендными содержателями).

Ст. 5. Вознагражденіе арендаторовъ казенныхъ имѣній за

в Имении Найяснѣйшаго
ALEXANDRA II-go,
 Cesarza i Samowładcy Wszecch Rossyj, Króla Polskiego,
 Wielkiego Księcia Finlandzkiego,
 etc., etc., etc.

Na zasadzie Najwyższego Rozkazu wydanego w dniu 18 (30) Marea 1865 r., co do nadania gruntów komornikom w czynszowanych dobrach rządowych, Komitet Urządzający postanowił i stanowi:

Art. 1. Wiejscy robotnicy, posiadający po małym kawałku ziemi (komornicy i inni) przy folwarkach w dobrach rządowych, otrzymują na własność gruntu znajdujące się w ich używalności, bez względu na to, w jakich zamieszkują domach: w chałupach, czworakach, koszarach lub nawet w wynajętych budowlach. Przepis ten ma być obowiązującym od czasu wydania Najwyższego Rozkazu z d. 21 Sierpnia (2 Września) 1864 r. względem ułożenia przepisów o nadaniu gruntów wiejskim robotnikom, posiadającym po małym kawałku ziemi w czynszowanych dobrach rządowych.

Art. 2. Przepis ten stosuje się i do wiejskich robotników posiadających po małym kawałku ziemi w dobrach rządowych nieczynszowanych, którzy nie mieli prawa do otrzymania gruntów na zasadzie art. 5-go Ukazu z d. 19 Lutego 1864 r. o urządzeniu włościan, tudzież postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 30 Maja (11 Czerwca) 1864 r. (poz. 71.)

Art. 3. Przy rozstrzyganiu kwestyi co do tego, które z pomiędzy zabudowań zajmowanych przez wiejskich robotników posiadających po małym kawałku ziemi, powinny przejść na ich własność, należy stosować się do objaśnień podanych w tym przedmiocie w wyżej powołanej 71 pozycyi postanowień Komitetu Urządzającego.

Art. 4. Za grunta które przejdą na własność robotników wiejskich, posiadających po małym kawałku ziemi, rachunek z dzierżawcą załatwiony będzie przez odpowiednie zmniejszenie summy dzierżawnej, stosownie do obowiązujących obecnie przepisów w kontraktach z dzierżawcami.

Art. 5. Wynagrodzenie dzierżawców dóbr rządowych za-

строения, которые поступают въ собственность тѣхъ крестьянъ, дѣлается также чрезъ уменьшение слѣдующей съ арендаторовъ арендной платы. Для сего стоимость каждаго отходящаго къ крестьянамъ строения опредѣляется въ ту сумму, въ какую оно застраховано Страховымъ Управленіемъ, съ прибавленіемъ къ оной 25%. Съ полученной такимъ образомъ капитальной оцѣнки строения вычитывается ежегодно 10% и на эту сумму уменьшается ежегодная арендная плата, по контракту слѣдующая съ арендатора въ пользу казны.

Ст. 6. Къ арендаторамъ казенныхъ имѣній примѣняется статья 41 Указа объ устройствѣ крестьянъ, т. е. предоставляется имъ право ходатайствовать о разторженіи контрактовъ въ тѣхъ случаяхъ, когда они найдутъ для себя невыгоднымъ назначенное имъ на основаніи предъидущей статьи, вознагражденіе за отходящія отъ фольварковъ строения.

Ст. 7. Предоставляется арендаторамъ, а въ случаѣ, если они сами симъ правомъ не воспользуются, то вмѣняется въ обязанность экономическимъ ассесорамъ, ходатайствовать объ отдѣленіи къ однимъ мѣстамъ участковъ, обращенныхъ въ собственность малоземельныхъ сельскихъ работниковъ, съ представленіемъ самихъ проектовъ разверстанія, которые разсматриваются и утверждаются Участковымъ Коммисаромъ, порядкомъ, установленнымъ для дѣлъ, рѣшаемыхъ Коммисарами въ 1-й инстанціи.

Ст. 8. Относительно отвода къ однимъ мѣстамъ участковъ малоземельнымъ сельскимъ работникамъ, предоставляется какъ экономическимъ ассесорамъ, такъ арендаторамъ и крестьянамъ, приносить жалобы въ Коммисію по крестьянскимъ дѣламъ, съ соблюденіемъ опредѣленныхъ на обжалованіе сроковъ. Подобныя жалобы разсматриваются въ 2-й инстанціи а рѣшаются окончательно Коммисіями по крестьянскимъ дѣламъ, при участіи того экономическаго ассесора, въ вѣдомствѣ котораго состоитъ имѣніе. При чемъ, на основаніи ст. 20-й Указа о порядкѣ введенія въ дѣйствіе новыхъ о крестьянахъ постановленій, предоставляется Предсѣдателю право, въ огражденіе интересовъ казны, остановить исполненіе рѣшенія Присутствія, состоявшагося по большинству голосовъ и немедленно войти съ представленіемъ въ Учредительный Комитетъ, для испрошенія окончательнаго разрѣшенія.

Ст. 9. При отводѣ участковъ малоземельнымъ сельскимъ работникамъ, наблюдается правило, чтобы имъ предоставляемо было ни въ какомъ случаѣ не менѣе того пространства земли, которыми они пользовались во время состоянія Высочайшаго повелѣнія

будовле, кѣре пройдутъ на własność wspomnionych włościan, następować ma również przez zmniejszenie przynależnej od dzierżawców opłaty dzierżawnej. W tym celu wartość każdej budowli przechodzącej na rzecz włościan, oznacza się na sumę wyrównującą wysokości ubezpieczenia jej w Dyrekcyi Ubezpieczeń, z doliczeniem do niej 25 na sto. Od otrzymanego w ten sposób szacunku budowli potrąca się corocznie po 10 od sta, i o taką sumę zmniejsza się coroczna opłata dzierżawna przypadająca według kontraktu od dzierżawcy na rzecz Skarbu.

Art. 6. Do dzierżawców dóbr rządowych stosuje się art. 41 Ukazu o urządzeniu włościan, to jest pozostawia im się prawo żądać rozwiązania kontraktu w takich razach, gdy znajdą dla siebie niekorzystnem przyznane im, stosownie do poprzedzającego artykułu, wynagrodzenie, za odpadające od folwarków budowle.

Art. 7. Dzierżawcom po zostawia się prawo, a na wypadek niekorzystania przez nich z takowego, na Assessorów Ekonomicznych wkłada się obowiązek wniesienia żądania o wyznaczenie w jednym miejscu gruntów oddanych na własność wiejskich robotników, posiadających po małym kawałku ziemi, i przedstawienia samych projektów separacyi, które rozpoznawane i zatwierdzane będą przez Kommissarza Rewirowego, według porządku przepisanego dla spraw rozstrzyganych przez Kommissarzy w I-ej instancyi.

Art. 8. W przedmiocie wyznaczenia w jednym miejscu gruntów dla wiejskich robotników posiadających po małym kawałku ziemi, pozwala się tak Assessorom Ekonomicznym, jako też dzierżawcom i włościanom wnosić skargi do Kommissyi Spraw Włościańskich, w terminach do odwołania się oznaczonych. Skargi takie będą rozpoznawane w 2-ej instancyi i rozstrzygane ostatecznie przez Kommissye Spraw Włościańskich przy współudziale Assessora Ekonomicznego, w obrębie którego dobra są położone. Przytém na zasadzie art. 20 Ukazu o sposobie wprowadzenia w wykonanie nowych ustaw o włościanach, Prezes mocen będzie, w obronie interesów Skarbu, wstrzymać wykonanie decyzji Kommissyi, zapadłej większością głosów i uczynić zaraz przedstawienie do Komitetu Urządzającego dla wyjednania stanowczej decyzji.

Art. 9. Przy wyznaczeniu gruntów dla wiejskich robotników posiadających po małym kawałku ziemi, zachowane być ma правило, aby im wyznaczoną nie była mniejsza przestrzeń od tej, z jakiej oni użytkowali w czasie wydania Najwyższego Rozka-

21 августа (2 сентября) 1864 г. о составлении правил для надѣла участками малоземельныхъ сельскихъ работниковъ въ казенныхъ очиншеванныхъ имѣніяхъ.

Ст. 10. Если кто либо изъ коморниковъ, или другихъ малоземельныхъ сельскихъ работниковъ пожелаетъ отказать отъ своего права на строеніа, то тому, взаимъ сего, при окончательномъ отводѣ земли предоставляется 1½ морга сверхъ того количества, которое ему слѣдуетъ на основаніи предыдущихъ пунктовъ. О согласіи своемъ на эту сдѣлку коморники должны объявить передъ отводомъ имъ земли.

Ст. 11. Правительственной Коммисіи Финансовъ предоставляется составить инструкцію для руководства экономическихъ ассесоровъ, при отводѣ къ однимъ мѣстамъ упомянутыхъ участковъ и инструкцію эту представить установленнымъ порядкомъ на утверждение Учредительнаго Комитета.

Ст. 12. Къ казеннымъ имѣніямъ, состоящимъ въ безсрочномъ арендномъ содержаніи, примѣняются, относительно малоземельныхъ сельскихъ работниковъ, живущихъ при фольваркахъ, правила, существующія для таковыхъ малоземельныхъ крестьянъ въ имѣніяхъ частныхъ и институтскихъ, съ тѣмъ лишь различіемъ, что вмѣсто полученія ликвидационнаго капитала, вѣчные арендаторы вознаграждаются за отходящія отъ фольварковъ земли соответственнымъ уменьшеніемъ канона.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 57-мъ засѣданіи Учредительнаго Комитета, 30 марта (11 апрѣля) 1865 г.

Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ, (подписаль) *Гр. Беръ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписаль) *Я. Соловьевъ.*

zu z d. 21 Sierpnia (2 Września) 1864 r., względem ułożenia przepisów o nadaniu gruntów robotnikom wiejskim posiadającym po małym kawałku ziemi w oczyszczonych dobrach rządowych.

Art. 10. Jeżeli kto z komorników lub innych robotników wiejskich posiadających po małym kawałku ziemi, zechce zrzec się swych praw do budowl, to w zamian tego, przy ostatecznem wyznaczeniu gruntów, otrzyma 1½ morga nad tę przestrzeń, jaka dlań przypada na zasadzie punktów poprzedzających. Zgodzenie się na podobny układ, komornicy obowiązani są zadeklarować przed wyznaczeniem im gruntów.

Art. 11. Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu pozostawia się ułożenie instrukcyi dla Assessorów Ekonomicznych do stosowania się przy wyznaczeniu w jednym miejscu gruntów wyżej wspomnianych i przedstawienie tej instrukcyi, według przepisane go porządku, pod zatwierdzenie Komitetu Urządzającego.

Art. 12. W dobrach rządowych wieczyścią wydzierżawionych, co do wiejskich robotników posiadających po małym kawałku ziemi, zamieszkałych przy folwarkach, stosowane być mają przepisy obowiązujące względem takichże włościan posiadających małe kawałki ziemi w dobrach prywatnych i instytucyjnych, z tą jedynie różnicą, że dzierżawcy wieczyści zamiast otrzymania kapitału likwidacyjnego, wynagradzani będą za odpadające od folwarków grunta odpowiedniemi zmniejszeniem kanonu.

Działo się w Warszawie, na 57 posiedzeniu Komitetu Urządzającego, dnia 30 Maja (11 Kwietnia) 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписаль) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Глówny Презыдуяący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewinski.*

Дзень оглосzenia dnia 8 (20) Sierpnia 1865 r.

По Указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
 Императора и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,
 Великого Князя Финляндского,
 проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ, въ видахъ устранения затрудненій, встрѣчаемыхъ въ нѣкоторыхъ случаяхъ при безусловномъ выполненіи ст. 6, 7, 8 и 11-ой Указа 19 февраля (2 марта) 1864 года, объ устройствѣ крестьянъ, по Высочайшему повелѣнію, постановилъ и постановляетъ:

Въ тѣхъ исключительныхъ случаяхъ, когда окажутся положительные препятствія къ безусловному выполненію статей 6, 7, 8 и 11-ой Указа 19 февраля (2 марта) 1864 года, объ устройствѣ крестьянъ, и когда къ устраненію сихъ препятствій не состоятся добровольныхъ, между владѣльцами имѣній и крестьянами, соглашеній, возникающія изъ сего дѣла разрѣшаются сообразно общимъ началамъ, указаннымъ въ статьяхъ 12 и 24 того же Указа, и въ порядкѣ, опредѣленномъ нижеслѣдующими статьями:

Ст. 1. Когда крестьяне, на основаніи ст. 8-ой Указа объ устройствѣ крестьянъ, заявятъ требованія о возстановленіи ихъ прежняго надѣла и когда къ исполненію этого требованія представятся особенныя препятствія, указанные ниже въ ст. 3-й, владѣльцу имѣнія предоставляется предложить съ своей стороны условія, на которыхъ онъ полагалъ бы оставить крестьянъ при прежнемъ ихъ устройствѣ. Если, по надлежащемъ изслѣдованіи и выслушаніи отзывовъ крестьянъ, Коммисія по крестьянскимъ дѣламъ признаетъ условія владѣльца соотвѣствующими обстоятельствамъ дѣла и справедливыми для крестьянъ, то она составляетъ о семъ свое заключеніе и, въ случаѣ несогласія на оное со стороны крестьянъ, представляетъ дѣло на разрѣшеніе Учредительнаго Комитета.

Ст. 2. Если же владѣлецъ имѣнія, съ своей стороны, никакихъ предложеній не сдѣлаетъ, а равно не приметъ предложеній, какія будутъ сдѣланы ему крестьянами, или же Коммисіей по крестьянскимъ дѣламъ, то сія послѣдняя, руководствуясь статьею 49 Указа 19 февраля (2 марта) 1864 г. о порядкѣ введенія въ дѣйствіе новыхъ о крестьянахъ постановленій, представляетъ Учредительному Комитету подробныя предположенія о порядкѣ перехода изъ существующихъ границъ въ прежнія; при чемъ, буде окажется, что какая либо часть

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
 Cesarza i Samowładcy Wszech Rossyi, Króla Polskiego,
 Wielkiego Księcia Finlandzkiego,
 etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem, celem usunięcia trudności napotykaných, w niektórych przypadkach przy bezwarunkowym wykonywaniu artykułów 6, 7, 8 i 11 Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864, o urządzeniu włościan, z Najwyższego Rozkazu postanowił i stanowi:

W takich wyjątkowych przypadkach, kiedy zachodzie będą stanowcze przeszkody do bezwarunkowego wykonania artykułów 6, 7, 8 i 11 Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o urządzeniu włościan, i kiedy przeszkody te nie zostaną usunięte przez dobrowolne ugody właścicieli dóbr z włościanami, sprawy ztąd wynikające rozstrzygane będą według ogólnych zasad, wskazanych w art. 12 i 24-m tegoż Ukazu i według porządku oznaczonego w poniższych artykułach:

Art. 1. Kiedy włościanie na zasadzie art. 8 Ukazu o urządzeniu włościan wystąpią z żądaniem o powrócenie im dawnego uposażenia, i gdy przeciwko zadosyć uczynieniu takowemu ich żądaniu zajdą szczególne przeszkody, wskazane niżej w art. 3, właściciel dóbr mocen będzie zaproponować z swej strony warunki, pod jakiemiby projektował pozostawienie włościan przy poprzednim ich urządzeniu. Jeżeli po należytem zbadaniu i wysłuchaniu wniosków włościan, Kommissya Spraw Włościańskich podane przez właściciela warunki uzna za odpowiednie stanowi rzeczy i dobru włościan, w takim razie wyrzeka w tym przedmiocie swoje decyzję a w razie nie zgodzenia się włościan na takową, przedstawia sprawę do decyzji Komitetu Urządzającego.

Art. 2. Jeżeli zaś właściciel dóbr nie zrobi ze swej strony żadnych propozycyj, a nie zgodzi się również na propozycje włościan lub Kommissyi Spraw Włościańskich, natenczas też Kommissya w myśl art. 49 Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o sposobie wprowadzenia w wykonanie nowych ustaw o włościanach, przedstawia Komitetowi Urządzającemu szczegółowe wnioski co do sposobu przejścia z teraźniejszych do poprzednich granic; przy czem gdyby się okazało, że jaka bądź część poprzedniego upo-

прежняго надѣла не можетъ быть, по указаннымъ въ ст. 3 препятствіямъ, возвращена крестьянамъ, то Коммисія дополняетъ свои предположенія указаніемъ на способъ замѣны этой части дворскими землями. Буде же окажутся таковыя препятствія къ возвращенію крестьянамъ не только части, но и всего вообще прежняго надѣла, то Коммисія по крестьянскимъ дѣламъ, объяснивъ причины сего затрудненія, вмѣсто представленія предположеній о порядкѣ перехода изъ существующихъ границъ въ прежнія, представляетъ предположенія объ оставленіи крестьянъ при ихъ существующемъ надѣлѣ, съ соотвѣтственнымъ на счетъ помѣщика предпочтительно дворскими землями вознагражденіемъ крестьянъ за невыгодность существующаго надѣла сравнительно съ прежнимъ.

Ст. 3. Особыми препятствіями, по коимъ, согласно вышеприведеннымъ статьямъ, можетъ быть отказано крестьянамъ въ возстановленіи прежняго ихъ надѣла, признаются тѣ случаи, когда неправильно обмѣненные крестьянскія земли:

а, обстроены капитальными строеніями;

б, введены въ общую систему многопольнаго и усовершенствованнаго, съ употребленіемъ весьма значительныхъ денежныхъ затратъ, хозяйства;

в, заняты другими крестьянами, получившими на нихъ, въ силу Указа 19 февраля 1864 года объ устройствѣ крестьянъ, право собственности, или

г, расположены такимъ образомъ, что, съ возвращеніемъ ихъ крестьянамъ, возстановилась бы такая чрезполосность, которая произвела бы общее разстройство и въ помѣщичьемъ и въ крестьянскомъ хозяйствахъ.

Если, независимо отъ указанныхъ случаевъ, встрѣтятся такія исключительныя обстоятельства, когда возстановленіе прежняго крестьянскаго надѣла окажется на практикѣ совершенно невозможнымъ или сопряженнымъ съ особыми чрезвычайными препятствіями, то Учредительному Комитету предоставляется сдѣлать о семъ, въ дополненіе къ настоящей статьѣ, особое постановленіе, на основаніи представленныхъ мѣстными Коммисіями подробныхъ данныхъ и соображеній.

Примѣчаніе. Правила сии не распространяются на обыкновенные или простые обмѣны, кои могутъ быть разрѣшены прямымъ примѣненіемъ ст. 8 Указа объ устройствѣ крестьянъ. Дѣла по симъ обмѣнамъ Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ,

саженія з powodu przeszkód w art. 3 wymienionych, włościanom powróconą być nie może, Kommissya uzupełnia swoje wnioski przez zaprojektowanie sposobu zamiany tej części gruntów na grunta dworskie. Gdyby zaś zachodziły także przeszkody przeciwko powróceniu włościanom nie tylko części, lecz i całego w ogóle poprzedniego ich uposażenia, w takim razie Kommissya Spraw Włościańskich wyjaśniwszy powody takiej przeszkody, zamiast przedstawiania wniosków co do sposobu przejścia z teraźniejszych do poprzednich granic, przedstawi wniosek o utrzymanie włościan przy teraźniejszym ich uposażeniu z odpowiednim na koszt dziedzica i przedewszystkiem w gruntach dworskich wynagrodzeniem tychże włościan za mniejszą użyteczność teraźniejszego ich uposażenia w porównaniu z poprzednim.

Art. 3. Za szczególne przeszkody, z powodu których stosownie do poprzedzających artykułów, nastąpić może odmówienie włościanom powrócenia im poprzednich uposażeń, uważane być mają takie przypadki, kiedy zamienione niewłaściwie grunta włościańskie:

a) zabudowane są znaczniejszemi budowlami;

b) kiedy są włączone w systemat wielopolowego i przez nader znaczne pieniężne nakłady udoskonalonego gospodarstwa;

c) kiedy są zajęte przez innych włościan, którzy do nich z mocy Ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o urządzeniu włościan, nabyli prawa własności; — lub

d) kiedy tak są położone, że w skutek powrócenia ich włościanom, powstałaby taka szachownica gruntów, któraby pociągnęła za sobą zupełny rozstrój i włościańskiego i dworskiego gospodarstwa.

Jeżeli niezależnie od pomienionych przypadków, zdarzą się takie wyjątkowe okoliczności, że powrócenie włościanom poprzedniego ich uposażenia, okaże się w praktyce zupełnie niemożliwym, lub połączonem ze szczególnymi nadzwyczajnymi przeszkodami, w takim razie Komitet Urządzący, mocen będzie w uzupełnieniu niniejszego artykułu wydać oddzielne postanowienie, na podstawie przedstawionych przez miejscowe Kommissye Spraw Włościańskich szczegółowych danych i wyjaśnień.

Uwaga. Przepisy te nie rozciągają się do zwykłych czyli prostych zamian, które mogą być rozstrzygane przez proste zastosowanie art. 8 Ukazu o urządzeniu włościan. Sprawy dotyczące tych zamian, Kommissye Spraw Włościańskich bez

не входя съ предварительными представлениемъ въ Учредительный Комитетъ, рѣшаютъ окончательно, на основаніи п. 1-го ст. 3-ей экстреннаго журнала 27 засѣданія Учредительнаго Комитета.

Ст. 4. Порядокъ, въ предъидущихъ статьяхъ и примѣчаніи указанный для дѣлъ объ обмѣнахъ, примѣняется и въ тѣхъ случаяхъ, когда на основаніи статей 6 и 7 Указа 19 февраля (2 марта) 1864 года объ устройствѣ крестьянъ, надлежитъ возвратить крестьянамъ усадьбы и земли, произвольно и безъ обмѣна на другія земли изъятія изъ ихъ пользованія послѣ изданія Указа 26 мая (7 іюня) 1846 года, а между тѣмъ, вслѣдствіе таковыхъ же препятствій представится крайне затруднительнымъ возвратить крестьянамъ тѣ самыя земли, которыя были ими заняты при изданіи означеннаго Указа 1864 года.

Ст. 5. Когда право крестьянъ на сервитуты будетъ признано, на основаніи имѣвшихся при разборѣ дѣлъ доказательствъ, несомненнымъ, а между тѣмъ окажется, что возстановленіе сервитутовъ, по какимъ либо причинамъ, совершенно невозможно, то владѣльцу имѣнія предоставляется представить свои предположенія о вознагражденіи крестьянъ за утраченные ими сервитуты прирѣзкой къ ихъ надѣлу дополнительныхъ участковъ изъ дворской земли или какими либо иными способами вознагражденія.

Если, по надлежащемъ изслѣдованіи и выслушаніи отзывовъ крестьянъ, Комиссія признаетъ предложенныя условія соотвѣтствующими обстоятельствамъ дѣла, то свое о томъ заключеніе Комиссія, въ случаѣ несогласія на оное крестьянъ, представляетъ на усмотрѣніе Учредительнаго Комитета.

Если же, по разсмотрѣніи предложеній владѣльца, окажется, что оныя не представляютъ достаточнаго вознагражденія крестьянамъ, а равно, если владѣлецъ никакихъ отъ себя предложеній не сдѣлаетъ, то Комиссія, по истребованіи отзывовъ крестьянъ, представляетъ Учредительному Комитету свое мнѣніе о способѣ вознагражденія ихъ за утраченное пользованіе сервитутами.

Ст. 6. Въ тѣхъ же случаяхъ, когда признанные за крестьянами сервитуты, хотя и могутъ быть возстановлены, но не иначе, какъ съ совершеннымъ разстройствомъ настоящаго хозяйства владѣльца, сему послѣднему предоставляется право предложить; или замѣнъ сервитутовъ другими сервитутами или вознагражденіе отводомъ въ собственность крестьянъ лѣсныхъ, либо другихъ участковъ земли, или же вознагражденіемъ инымъ способомъ. Во вся-

однесения сія попреднаго до Комитету Уряджающего, розстрыгаѣа оstatecznie на zasadzie punktu 1 poz. 3 dodatkowego protokolu 27 posiedzenia Komitetu Uряджающего.

Art. 4. Postępowanie poprzedzające artykułami i uwagą wskazane co do spraw dotyczących zamian, stosuje się i do tych przypadków, kiedy na zasadzie artykułów 6 i 7 Ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o urządzeniu włościan, należy powrócić włościanom osady i grunta, samowolaie i bez zamiany na inne odebrane im po wydaniu Ukazu z dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1846 r., a tymczasem z powodu takich samych przeszkód okaże się zbyt utrudnionem powrócenie włościanom tych samych gruntów, które przez nich w czasie wydania powołanego Ukazu z r. 1846, zajmowane były.

Art. 5. Kiedy prawo włościan do służebności na mocy posiadanych przy rozpoznawaniu sprawy dowodów, uznane będzie za niewątpliwe i jeżeli przytem okaże się, że przywrócenie tych służebności, dla jakich bądź powodów, zupełnie jest niemożliwym, właściciel dóbr mocen będzie zaproponować wynagrodzenie włościan za utracone przez nich służebności, przez przydzielenie do ich uposażeń dodatkowych działków z gruntu dworskiego, lub w inny sposób.

Jeżeli Komiszya po należytem zbadaniu i wysłuchaniu wniosków włościan, uzna że zaproponowane warunki są odpowiednio stanowi rzeczy, wtedy decyzją swą w tym przedmiocie w razie nie zgadzania się włościan na takową, przedstawi pod uznanie Komitetu Uряджающего.

Gdy zaś po rozpatrzeniu propozycji właściciela okaże się, że takowe nie zapewniają dostatecznego dla włościan wynagrodzenia, lub gdy właściciel żadnych z swej strony nie poda propozycji, Komiszya po ściągnięciu żądań i wniosków włościan, przedstawi Komitetowi Uряджающему swoje opinie co do sposobu wynagrodzenia tychże włościan za utracony przez nich użytek ze służebności.

Art. 6. W takich zaś przypadkach, kiedy przywrócenie włościan do użytku z przyznanych im służebności mogłoby nastąpić, lecz nie inaczej jak z zupełnym rozstrojem teraźniejszego gospodarstwa właściciela; ten ostatni może zaproponować: albo zamianę tych służebności na inne służebności, albo wynagrodzenie włościan przez wydzielenie im na własność leśnych lub innych działków ziemi lub też przez wynagrodzenie ich w inny sposób.

комъ случаѣ, будутъ или не будутъ представлены владѣльцемъ предположенія, Коммисія, по надлежащемъ изслѣдованіи дѣла и истребованіи отзывовъ крестьянъ, представляетъ Учредительному Комитету свое мнѣніе, излагая въ ономъ: какіе сервитуты и ка-кимъ образомъ могутъ быть замятены, какіе и за какое вознагражденіе могутъ быть отмятены, и какіе должны быть восстановлены.

Примѣчаніе. Правила, изложенныя въ статьяхъ 5 и 6 сего постановленія, относятся только къ тѣмъ сервитутамъ, которые или вовсе не могутъ быть восстановлены, или восстановление которыхъ повлечетъ за собою такое хозяйственное разстройство, какъ объяснено въ примѣчаніи къ пункту 2 статьи 119 постановленій Учредительнаго Комитета; но означенныя правила не распространяются на тѣ случаи, когда восстановление пользованія крестьянъ прежними сервитутами можетъ быть исполнено безъ такового совершеннаго разстройства помѣщичьего хозяйства. Если Коммисія по крестьянскимъ дѣламъ признаетъ, что подлежащее обсужденію дѣло не подходитъ прямо подъ одинъ изъ случаевъ, опредѣленныхъ въ означенномъ постановленіи Учредительнаго Комитета (примѣч. къ пунк. 2 ст. 119), то Коммисія, на основаніи пункт. ж §§ 1 и 2 ст. 127 постановленій Учредительнаго Комитета, безотлагательно восстанавливаетъ сервитуты, безъ предварительнаго представленія о семъ въ Учредительный Комитетъ.

Ст. 7. Послѣдовавшія, на основаніяхъ, изложенныхъ въ предыдущихъ статьяхъ, представленія мѣстныхъ Коммисій по крестьянскимъ дѣламъ разрѣшаются окончательно Учредительнымъ Комитетомъ. Если же по какому либо изъ предусмотренныхъ въ предыдущихъ статьяхъ случаевъ состоится между владѣльцами и крестьянами соглашеніе, то Коммисія по крестьянскимъ дѣламъ утверждаетъ таковыя сдѣлки своею властію окончательно, не представляя дѣла въ Учредительный Комитетъ.

Ст. 8. Участки земли, которыя поступаютъ въ собственность крестьянъ, или:

а) по добровольной сдѣлкѣ владѣльца съ ними о вознагражденіи ихъ за незаконно произведенные обмѣны земель либо за отмятённые сервитуты, или:

б) вслѣдствіе заявленнаго самой Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ согласія владѣльца на сдѣланное ему сею Коммисіею

W każdym atoli razie, czy właściciel propozycye swe przedstawi lub nie, Kommissya po należytem rozpoznaniu przedmiotu i po zbadaniu żądań włościan, przedstawia Komitetowi Urządzającemu swoje opinie wyjaśniając: które służebności i w jaki sposób mogą uleść zamianie, które i za jakim wynagrodzeniem mogą być zniesione, a które powinny być przywrócone.

Uwaga. Przepisy zawarte w artykułach 5 i 6 niniejszego postanowienia odnoszą się tylko do tych służebności, które albo wcale nie mogą być przywrócone, albo przywrócenie których pociągnęłoby za sobą taki rozstrój gospodarstwa, jak to wyjaśniono w uwadze do punktu 2 pozycyi 119 postanowień Komitetu Urządzającego; wszakże przepisy rzeczzone nie stosują się do takich przypadków, kiedy przywrócenie włościan do poprzedniego użytku ze służebności może nastąpić bez takiego zupełnego rozstroju gospodarstwa dworskiego. Jeżeli Kommissya Spraw Włościańskich uzna, że przychodząca pod rozpoznanie sprawa, nie odpowiada wprost jednemu z przypadków oznaczonych w powołanem postanowieniu Komitetu Urządzającego (uwaga do p. 2. poz. 119), w takim razie też Kommissya stosownie do punktu g §§ 1 i 2° poz. 127 postanowień Komitetu Urządzającego, bezzwłocznie przywraca służebność, bez poprzedniego przedstawienia tego przedmiotu Komitetowi Urządzającemu.

Art. 7. Przedstawienia miejscowych Kommissyj Spraw Włościańskich, czynione na zasadach wskazanych w poprzedzających artykułach, rozstrzygane będą ostatecznie w Komitecie Urządzającym. Jeżeli zaś w jakim bądź z przewidzianych poprzedzającymi artykułami przypadków, nastąpi dobrowolna pomiędzy właścicielami a włościanami ugoda, Kommissye Spraw Włościańskich mocą swej władzy zatwierdzają ostatecznie takowe układy, bez przedstawienia tego przedmiotu Komitetowi Urządzającemu.

Art. 8. Działki ziemi, które przejdą na własność włościan czy to w skutek:

a) dobrowolnego pomiędzy włościanami a właścicielem układu o wynagrodzenie ich za nieprawnie uskuteczniłą zamianę gruntów, lub za zniesione służebności, czy też:

b) w skutek zadeklarowania właściciela złożonego Kommissyi Spraw Włościańskich, że zgadza się na zrobioną mu przez tę Kom-

предложеніе относительно таковаго вознагражденія, принимаются въ ликвидационную оцѣнку, на одинаковыхъ съ прочими землями основаніяхъ, если только означенныя сдѣлки и соглашенія послѣдуютъ до окончательнаго утвержденія ликвидационной табели имѣнія; въ прочихъ же случаяхъ, участки земли, которые, на основаніи настоящихъ правилъ, предоставлены будутъ въ собственность крестьянъ въ вознагражденіе за обмѣненные земли ихъ на дѣла или за отошедшіе отъ нихъ сервитуты, не включаются въ ликвидационную оцѣнку.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Комиссію по крестьянскимъ дѣламъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Учредительнаго Комитета, 8 (20) Мая 1865 года.

Предсѣдатель, Намѣстникъ-Генераль Адъютантъ,
(подписано) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписано) *А. Соловьевъ.*

missyje propozycję względem takiego wynagrodzenia,— przyjmowane będą do likwidacyjnego oszacowania na takich samych jak inne grunta zasadach, jeżeli tylko wspomniane układy i ugody nastąpią przed ostatecznem zatwierdzeniem tabelli likwidacyjnej dobr; w innych zaś razach, działki ziemi, które na zasadzie niniejszych przepisów, przyznane zostaną na własność włościan, jako wynagrodzenie za zamienione grunta ich uposażeń, lub za odjęte im służebności, do oszacowania likwidacyjnego włączane nie będą.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczonem być ma, porucza się Komissyjom Spraw Włościańskich.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Komitetu Urządzającego, dnia 8 (20) Maja 1865 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписаль) *А. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
w Komissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński*

Дзень огласенія дня 8 (20) Сierпня 1865 року.

Указъ Совѣту Управленія Нашего Царства Польскаго.

Оцѣняя выше полувѣковую службу Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Фонъ-Смитта и особыя заслуги, оказанныя имъ въ царствованіе двухъ въ Божѣ почивающихъ Императоровъ Александра I, и Николая I, равно многотрудную и полезную дѣятельность его, какъ превосходнаго писателя, — по представленію Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ, постановили Мы и постановляемъ:

Ст. 1. Всемилоостивѣйше жалуетъ наслѣдникамъ Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Фонъ-Смитта въ полную и неограниченную собственность, въ вѣчное и потомственное владѣніе и съ безусловнымъ правомъ распоряжаться по своей волѣ, казенный фольварокъ Антоновъ, съ дворовою въ предѣлахъ онаго пропинаціею, Августовской губерніи, въ Маріампольскомъ уѣздѣ состоящей, съ такими правами и обязанностями, какими пользуется казна.

Ст. 2. Изъ цѣнности сего фольварка, определенной въ 53,188 руб. должны быть вычтены:

а) 40,000 руб. въ видѣ капитала, соотвѣтствующаго годовому доходу по 2,000 руб., пожалованному Нами покойному Дѣйствительному Статскому Совѣтнику Фонъ-Смитту;

б) долгъ Земскому Кредитному Обществу въ той суммѣ, какая, по соглашенію съ Управленіями Земскаго Кредитнаго Общества останется за фольваркомъ Антоновъ въ непогашенномъ еще количествѣ изъ ссуды, на все Антоновское имѣніе произведенной;

в) цѣнность той земли, какая можетъ отойти отъ фольварка Антонова въ надѣль, находящемуся въ ономъ безземельному населенію.

Съ остальной же оцѣночной суммы наслѣдники Фонъ-Смитта будутъ платить казнѣ 5% интереса и 2% на погашеніе оной.

Ст. 3. Пожалованные владѣльцы обязаны удовлетворять всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на фольваркѣ Антоновъ лежація, такъ и тѣ, которыя впредь могутъ быть установлены.

Ст. 4. Правительственная Коммисія Финансовъ должна заключить актъ съ наслѣдниками Фонъ-Смитта и переписать въ ипотеку право собственности сего фольварка на ихъ имя.

Ukaz do Rady Administracyjnej Naszego Królestwa Polskiego.

Oceniając przeszło półwiekową służbę Rzeczywistego Radcy Stanu Fon-Schmidta, i szczególne zasługi, położone przez niego pod panowaniem dwóch w Bogu spoczywających Cesarzów: Alexandra I i Mikołaja I, tudzież możną i pożyteczną działalność jego, jako pisarza znakomitego, — na przedstawienie Namiestnika NASZEGO w Królestwie Polskiem, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Sukcesorom Rzeczywistego Radcy Stanu Fon-Schmidta, NAJMIŁOSCIWIEJ nadajemy na zupełną i nieograniczoną własność, w wieczne i dziedziczne posiadanie, oraz z bezwarunkowem prawem rozrzadzania podług swej woli, folwark Rządowy Antonów, z propinacją dworską w granicach onegoż, w gubernji Augustowskiej, powiecie Marjampolskim położony, z temi prawami i obowiązkami, jakie służą Skarbowi.

Art. 2. Z wartości tego folwarku, oznaczonej na rsr. 53,188 ma być potrącone:

a) rsr. 40,000, jako kapitał, odpowiadający rocznemu dochodowi po rs. 2,000, nadanemu przez Nas s. p. Rzeczywistemu Radcy Stanu Fon-Schmidtowi;

b) dług Towarzystwu Kredytowemu Ziemijskiemu, w takiej summie, jaka po porozumieniu się z Władzami tegoż Towarzystwa ciążyć będzie folwark Antonów, z nieumorzonych jeszcze cyfry pożyczki, zaciągniętej na całe dobra Antonów;

c) wartość gruntów, jakie mogą być wydzielone z folwarku Antonów, na uposażenie znajdującej się w tymże folwarku ludności bezrolnej.

Od pozostałej zaś summy szacunkowej sukcesorowie Fon-Schmidta płacić będą Skarbowi 5% na procent i 2% na amortyzację.

Art. 3. Obdarowani właściciele obowiązani są ponosić wszelkie podatki i ciężary, tak obecnie do folwarku Antonów przywiązane, jako też i w przyszłości ustanowić się mogące.

Art. 4. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu ma zawrzeć akt z sukcesorami Fon-Schmidta i przepisać w hipotece na imie ich tytuł własności rzeczonoego folwarku.

Ст. 5. Издержки по составлению акта, по переписанию права собственности и по передаче имения, уплачиваются пожалованными лицами.

Ст. 6. Исполнение настоящего Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Совѣту Управленія возложить на Правительственную Коммисію Финансовъ.

(подписать) „АЛЕКСАНДРЪ.”

Въ Царскомъ Селѣ 18 (30) Мая 1865 г.

Art. 5. Wydatki na sporządzenie aktu, przepisanie tytułu własności, tradycję dóbr, poniosą osoby obdarowane.

Art. 6. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw zamieszczony być ma, Rada Administracyjna Królestwa poruczy Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

przez Cesarza i Króla, Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) *W. Platonow.*

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia dnia 8 (20) Sierpnia 1865 roku.

По Указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.

Наместник Царства.

Постановлениемъ отъ 28 ноября (10 декабря) 1864 года, мною, на основаніи Высочайше предоставленной мнѣ власти, предписано было всю монашествующую братію изъ четырехъ упраздненныхъ въ Царствѣ Польскомъ Василіанскихъ монастырей сосредоточить въ Варшавскій Греко-Уніатскій монастырь.

Въ видахъ прочнаго обезпеченія существованія сего монастыря, признавая нынѣ необходимымъ утвердить постоянное штатное для него содержаніе, а равно и самый порядокъ его управленія, съ Высочайшаго Его Императорскаго и Царскаго Величества соизволенія, постановляю слѣдующее:

Ст. 1. Приложенныя къ сему постановленію правила о способахъ содержанія и порядкѣ управленія Варшавскаго Греко-Уніатскаго монастыря, симъ утверждаются.

Ст. 2. Постановленіе сіе и правила должны быть немедленно внесены въ Дневникъ Законовъ. Безотлагательное исполненіе ихъ возлагается на всѣ подлежащія въ Царствѣ вѣдомства.

Наместникъ Царства, Генералъ-Адъютантъ,
(подписалъ) *Графъ Бергъ.*

С.-Петербургъ 2 (14) іюня 1865 года.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECZ ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
etc., etc., etc.

Namiestnik Królestwa.

Postanowieniem z dnia 28 Listopada (10 Grudnia) 1864 r. na zasadzie NAJWYŻEJ udzielonej mi Władzy, przezemnie polecenem było, aby wszyscy bracia zakonnici ze zniesionych w Królestwie Polskiem czterech Klasztorów Bazylikańskich, połączeni zostali w Warszawskim Greko-Unickim Klasztorze.

W celu trwałego zabezpieczenia bytu tego Klasztoru, uznając obecnie za konieczne zapewnić dla niego stałe etatowe utrzymanie, tudzież sam sposób zarządu onego, z NAJWYŻSZEGO Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI, zezwolenia, postanawiam co następuje:

Art. 1. Dołączone do niniejszego postanowienia przepisy o środkach utrzymania i sposobie zarządu Warszawskiego Klasztoru Greko-Unickiego, niniejszem zatwierdzone zostają.

Art. 2. Postanowienie to i przepisy niezwłocznie w Dzienniku Praw zamieszczone być winny. Natychmiastowe ich wykonanie wszystkim właściwym Władzom Królestwa porucza się.

Dan w Petersburgu, dnia 2 (14) Czerwca 1865.

Namiestnik Królestwa, Jenerał-Adjutant,
(podpisano) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписано) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Діень ogłoszenia dnia 8 (20) Сierpnia 1865 roku.

ПРАВИЛА

о способахъ содержанія и порядкѣ управленія Варшавскаго Греко-Уніатскаго монастыря.

ГЛАВА 1-ая.

О способахъ содержанія Варшавскаго Греко-Уніатскаго монастыря.

§ 1. Въ Варшавскомъ Греко-Уніатскомъ монастырѣ полагается по штату четырнадцать монашествующихъ лицъ; въ число штатныхъ лицъ полагается настоятель и вся братія.

§ 2. На содержаніе Варшавскаго Греко-Уніатскаго монастыря и положенныхъ въ немъ по штату четырнадцати монашествующихъ лицъ отпускается, ежегодно изъ казны Царства по 1750 рублей.

§ 3. Если въ Варшавскомъ монастырѣ не оказалось бы въ дѣйствительности полнаго числа положенныхъ въ ономъ по штату монашествующихъ лицъ, то отпускаемая по § 2-му изъ казны на таковой монастырь ежегодная сумма уменьшается на сто рублей серебромъ на каждое недостающее лицо, доколѣ открывшаяся вакансія не будетъ замѣщена.

§ 4. На содержаніе при церкви Варшавскаго Греко-Уніатскаго монастыря 6-ти пѣвчихъ отпускается изъ казны Царства 900 рублей.

Примечаніе. Пѣвчимъ сямъ отводятся квартиры въ монастырскомъ зданіи.

§ 5. Монастырская прислуга состоитъ изъ еkkлeсiарха для услуженія въ церкви и необходимаго числа домашнихъ служителей. Содержаніе сей прислуги обезпечивается источникомъ, указаннымъ въ § 7.

§ 6. Въ пользу Варшавскаго Греко-Уніатскаго монастыря обращаются сполна какъ доходъ, взимаемый за совершеніе церковныхъ требъ, такъ и производимые въ монастырской церкви въ пользу оной сборы. Доходы сии употребляются на покрытіе расходовъ, необходимыхъ для отправленія богослуженія, и затѣмъ излишекъ обращается на поддержаніе монастырскаго зданія и храма.

PRZEPISY

O środkach utrzymania i sposobie Zarządu Warszawskiego klasztoru Greko-Unickiego.

ROZDZIAŁ I-szy.

O środkach utrzymania klasztoru Greko-Unickiego w Warszawie.

§ 1. W Warszawskim klasztorze Greko-Unickim oznacza się etatowo czternaście osób stanu zakonnego; do liczby etatowych zaliczają się przełożony oraz wszyscy bracia.

§ 2. Na utrzymanie Warszawskiego Greko-Unickiego klasztoru i oznaczonych dlań etatem czternastu osób stanu zakonnego, corocznie udzielaną będzie ze Skarbu Królestwa summa rs. 1750.

§ 3. Gdyby w klasztorze Warszawskim nie było rzeczywiscie kompletnej liczby osób stanu zakonnego, etatem oznaczonej, udzielany w myśl § 2 ze Skarbu coroczny fundusz na tenże klasztor, zmniejszony być ma w stosunku po rs. sto na każdą brakującą osobę, aż do czasu, dopóki opróżnione miejsce zajęte nie zostanie.

§ 4. Na utrzymanie przy Cerkwi Warszawskiego Greko-Unickiego klasztoru 6-ciu śpiewaków, udziela się ze Skarbu Królestwa rs. 900.

Uwaga. Dla śpiewaków tych przeznaczają się pomieszkania w zabudowaniu klasztorne.

§ 5. Służba klasztorna składać się będzie z Cerkiewnego do posługi w Cerkwi, i z koniecznej liczby służących domowych. Utrzymanie tej służby zabezpieczone będzie ze źródła w § 7-m wskazanego.

§ 6. Na korzyść Warszawsko-Greko-Unickiego klasztoru obracane być mają całkowicie tak dochody pobierane za spełnianie obrzędów religijnych, jakoteż składki w Cerkwi klasztornej na jej korzyść zbierane. Dochody te używane będą na pokrycie koniecznych wydatków na odprawianie nabożeństwa, przewyżka zaś obracaną będzie na utrzymanie budowli klasztornej i Cerkwi.

§ 7. Здание, при монастырѣ находящееся, остается и на будущее время въ монастырскомъ пользованіи, за исключеніемъ лишь нѣкоторыхъ частей онаго, особымъ постановленіемъ, обращенныхъ на потребности Народнаго Просвѣщенія въ Варшавѣ. Доходы съ монастырскаго дома получаемые, обращаются на поддержаніе зданія въ исправности, а равно на содержаніе слугителей и прочія монастырскія нужды.

§ 8. Суммы, слѣдующія, въ силу статей 2 и 4-й на содержаніе обители и монашествующихъ лицъ, отпускаются изъ тѣхъ источниковъ, которые на сей предметъ предназначены статьею 13-го постановленія Намѣстника Царства 28 ноября (10 декабря) 1864 года. Суммы эти отпускаются по третью года впередъ, изъ Главнаго Казначейства, по особому каждый разъ распоряженію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

§ 9. Во вниманіе къ тѣмъ затрудненіямъ, съ коими было-бы сопряжено представленіе въ Высшую Счетную Палату установленной отчетности о штатныхъ суммахъ, Начальство монастырское освобождается отъ сей обязанности. Въ замѣнъ сего ежегодный отчетъ обо всѣхъ монастырскихъ доходахъ и расходахъ (въ томъ числѣ и доходахъ, поступающихъ съ монастырскаго дома), представляется чрезъ Епархіальное Начальство, для ревизіи и повѣрки, Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, которая наблюдать въ особенности какъ за исправнымъ содержаніемъ монастырскихъ зданій и правильною отдачею излишней части оныхъ въ наемъ, такъ и затѣмъ, чтобы сумма, отпускаемая изъ казны на основаніи статьи 4-й, не была обращена на посторонніе предметы.

ГЛАВА II-я.

О порядкѣ подчиненія Варшавскаго Греко-Уніатскаго монастыря Епархіальному Начальству и вообще духовной власти.

§ 10. На основаніи 2-й статьи постановленія Намѣстника Царства отъ 28 ноября (10 декабря) 1864 г., Варшавскій Греко-Уніатскій монастырь подчиняется вполне Холмскому Епархіальному Начальству. Употребленіе монашествующихъ на службу въ пользу церкви и другія главныя распоряженія по обители зависятъ отъ Епархіальнаго Начальства, сообразно съ каноническими правилами Греко-Уніатской Церкви и безъ нарушенія законовъ и постановленій гражданской власти.

§ 7. Zabudowania klasztorne pozostają i nadal w użytkowaniu klasztoru, z wyjątkiem jedynie niektórych ich części, które w skutek oddzielnego postanowienia, przeznaczone zostały na potrzeby Oświecenia Publicznego w Warszawie. Dochody z domu klasztorowego otrzymywane, obracane będą na utrzymanie budowli w należytym stanie, oraz na utrzymanie służby i inne potrzeby klasztorne.

§ 8. Fundusz przypadający z mocy art. 2-go i 4-go na utrzymanie klasztoru i osób stanu zakonneg, udzielany będzie z tych źródeł, które na ten cel wskazane zostały art. 13-ym postanowienia Namiestnika Królestwa z dnia 28 Listopada (10 Grudnia) 1864 r.

Fundusz takowy udzielany będzie co cztery miesiące z góry z kasy Głównej, za oddzielnem na każdy raz rozporządzeniem Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

§ 9. Ze względu na trudności, z jakimi było y połączone przedstawianie Najwyższej Izbie Obrechnkowej przepisanych rachunkow z funduszu etatowego, zwierzchność klasztorowa zostaje uwolniona od tego obowiązku. Natomiast co roczny obrachunek z wsze kich dochodów i wydatków klasztorowych, (w tej liczbie i dochodów wpływających z domu klasztorowego) przedstawiany będzie przez Zwierzchność Dyecezyjalną do rewizyi i sprawdzenia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, która czuwać ma w szczególności tak nad należytym utrzymaniem zabudowań klasztornych i regularnem wynajmowaniem zbywającej ich części, jako też nad tem, aby fundusz ze Skarbu na mocy art. 4-go udzielany, nie był obracany na przedmioty postronne.

ROZDZIAŁ II-gi.

O sposobie podlegania Warszawskiego Greko-Unickiego klasztoru Zwierzchności Dyecezyjalnej i władzy Duchownej w ogólności.

§ 10. Na zasadzie art. 2-go postanowienia Namiestnika Królestwa z dnia 28 Listopada (10 Grudnia) 1864 r., Warszawski Greko-Unicki klasztor podlegać będzie w zupełności Chełmskiej Zwierzchności Dyecezyjalnej. Użycie zakonników do służby cerkiewnej, oraz inne główne rozporządzenia względem klasztoru zależą od Zwierzchności Dyecezyjalnej, zgodnie z przepisami kanonicznymi obrządku Greko-Unickiego i bez naruszenia praw i postanowień Władzy Cywilnej.

§ 20. Если бы настоятель, сверхъ чаянія, не вписалъ въ шнуровую книгу всѣхъ принятыхъ имъ церковныхъ или монастырскихъ доходовъ, или растратилъ ихъ не на нужды обители и братіи, то казначей немедленно, подъ своею отвѣтственностію, доносить о томъ Епархіальному Начальству.

ГЛАВА III-я.

О подчиненіи монастыря надзору гражданской власти.

§ 21. Въ Греко-Уніатскій Варшавскій монастырь вступаютъ коренные и временные жители Царства Польскаго Греко-Уніатскаго исповѣданія, безъ различія состояній, съ разрѣшенія гражданской власти и Епархіальнаго Начальства, которые при семъ наблюдаютъ, чтобы поведеніе лица вступающаго въ монастырь, соотвѣтствовало важности духовнаго сана, и чтобы при томъ къ вступленію въ монастырь не было никакихъ, по установленіямъ церкви или по гражданскому закону, препятствій.

Примечаніе. Въ существующее при монастырской церкви братство Св. Онуфрія допускаются членами лишь лица Греко-Уніатскаго исповѣданія.

§ 22. Желаящій вступить въ монастырь обращается о томъ съ просьбою въ Греко-Уніатское Управление, съ приложеніемъ къ оной свидѣтельствъ, о рожденіи, крещеніи и принадлежности къ Греко-Уніатскому исповѣданію.

§ 23. По принятіи прошенія, Греко-Уніатское Управление собираетъ по оному надлежащіе свидѣнія и удостовѣряется въ томъ:

- a) что проситель не обвиняется ни въ какихъ преступныхъ дѣяствіяхъ;
- b) что онъ не связанъ брачными узами;
- a) что вступленію въ монастырь не можетъ препятствовать рекрутская повинность;
- 2) что лице желающее вступить въ монастырь, имѣетъ не менѣе 24-хъ лѣтъ отъ роду, и
- д) что вступающій въ монастырь окончилъ курсъ наукъ въ Холмской Греко-Уніатской Семинаріи, или, по крайней мѣрѣ, выдержалъ въ оной надлежащее испытаніе въ языкахъ русскомъ и славянскомъ и въ чинѣ Греко-Уніатскаго богослуженія.

§ 24. Собравъ всѣ означенныя въ § 23 свидѣнія, Греко-

§ 20. Jeżeliby przełożony, nad wszelkie spodziewanie, nie wpisał do księgi sznurowej wszystkich pobranych przez niego dochodów cerkiewnych lub klasztornych, albo też obrócił takowe nie na potrzeby klasztoru i braci zakonnej, kasjer pod własną odpowiedzialnością obowiązany jest o tém niezwłocznie donieść Zwierzchności Dyecezyjalnej

ROZDZIAŁ III-ci.

O podleganiu klasztoru nadzorowi Władzy Cywilnej.

§ 21. Do Warszawskiego Greko-Unickiego klasztoru wstępować mogą stali i czasowi mieszkańcy Królestwa Polskiego, ob-
rządku Greko-Unickiego bez różnicy stanu, za pozwoleniem Władzy Cywilnej i Zwierzchności Dyecezyjalnej, które przytém przestrzegać będą, aby prowadzenie się osoby wstępującej do zakonu odpowiadało powadze godności duchownej i aby prócz tego przeciwko wstąpieniu do zakonu, ze względów na ustawy cerkiewne lub na prawo cywilne, żadne nie zachodziły przeszkody.

Uwaga. Członkami istniejącego przy Cerkwi klasztornej bractwa S-go Onufrego, mogą być jedynie osoby obrządku Greko-Unickiego.

§ 22. Pragnący wstąpić do klasztoru, podać ma w tym celu prośbę do Zarządu Greko-Unickiego, z załączeniem przy takowej świadectw: urodzenia, chrztu, i należenia do obrządku Greko-Unickiego.

§ 23. Po przyjęciu prośby Zarząd Greko-Unicki zbierze odpowiednie w tej mierze wiadomości i przekona się:

- a) że proszący nie jest obwiniony o żadne czyny przestępne;
- b) że nie pozostaje w związkach małżeńskich;
- c) że wstąpienie do klasztoru nie może być tamowane z powodu zaciągu wojskowego.
- d) że osoba mająca zamiar wstąpić do klasztoru, ma nie mniej nad 24 lata wieku, i
- e) że wstępujący do klasztoru ukończył kurs nauk w Chelmskim Greko-Unickim Seminarjum, lub przynajmniej, że złożył tamże dostateczny egzamen z języków ruskiego i sławiańskiego, oraz ze znajomości Rytuału obrządku Greko-Unickiego.

§ 24. Po zebraniu wszystkich wiadomości w § 23 wskaza-

Уніатское Управление постановляет, по ходатайству просителя, свое заключение и представляет оное въ Правительственную Комисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, прилагая къ своему представлению упомянутые документы, а равно свѣдѣнія о наличномъ числѣ монаховъ и новіцѣвъ въ обители.

§ 25. Правительственная Комисія Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ получивъ представление Греко-Уніатскаго Управленія и удостовѣрившись въ немѣ, со стороны гражданской власти, препятствій ко вступленію просителя въ монастырь, сносится съ мѣстнымъ Епархіальнымъ начальствомъ и спрашиваетъ формальнаго удостовѣренія его въ томъ, что съ духовной стороны не встрѣчается препятствій къ принятію въ обитель новаго послушника. По полученіи сего удостовѣренія, Правительственная Комисія разрѣшаетъ просителю вступленіе въ монастырь и даетъ о семъ знать Епархіальному Епископу и Варшавскому Губернатору, предписывая при семъ наблюдать, чтобы торжественные обѣты не были произносимы вступающими въ монашество прежде достиженія ими 30-и лѣтняго возраста.

§ 26. Дабы окружить всѣми необходимыми предосторожностями торжественные монашескіе обѣты произносимые при окончательномъ поступленіи въ монашество, постановляется, что обѣты сіи должны быть произносимы не иначе, какъ въ присутствіи лицъ, отражаемыхъ отъ духовнаго начальства и двухъ депутатовъ, назначенныхъ Греко-Уніатскимъ Управленіемъ, въ качествѣ свидѣтелей со стороны гражданской власти. Обѣты, произносимые безъ соблюденія сей необходимой формальности, не признаются дѣйствительными.

§ 27. Такъ какъ монастырь и монашествующіе въ немъ лица вполне обезпечиваются отпускаемымъ отъ Правительства на ихъ содержаніе ежегоднымъ штатнымъ окладомъ и денежнымъ пособіемъ, то за симъ воспрещается собраніе монашествующими лицами милостыни, или такъ называемая квеста, въ отдаленныхъ отъ обители мѣстахъ, какъ отвлекающая монашествующихъ отъ благочестивыхъ упражненій и подающая поводъ къ злоупотребленіямъ и соблазнамъ. Таковой сборъ милостыни допускается лишь въ стѣнахъ самой обители.

§ 28. Не дозволяется свѣтскимъ Греко-Уніатскимъ священникамъ собираться въ монастырь для такъ называемыхъ реколекцій, конгрегацій и другихъ тому подобныхъ сборищъ, безъ особеннаго на то разрѣшенія Правительственной Комисіи Внутрен-

нихъ, Zarząd Greko-Unicki, wydaje co do prosby podajacego swoją opinie i przedstawia takową Komissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, dołączając do tego przedstawienia wspomniane dowody; tudzież wiadomość o liczbie znajdujących się w klasztorze zakonników i nowicyuszów.

§ 25. Komissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych po otrzymaniu przedstawienia Zarządu Greko-Unickiego i po przekonaniu się, że ze strony Władzy Cywilnej żadne przeszkody przeciwko wstąpieniu proszącego do klasztoru nie zachodzą, odniesie się do miejscowej Zwierzchności Dyecezyjalnej, o udzielenie formalnego zaświadczenia, że ze strony duchownej nie ma żadnych przeszkód przeciwko przyjęciu nowego do klasztoru nowicyusza.

Po otrzymaniu takowego zaświadczenia, Komissya Rządowa dozwoli proszącemu wstąpić do klasztoru i zawiadomi o tém Biskupa Dyecezyjalnego oraz Gubernatora Warszawskiego, polecając przytém dopilnowanie, aby wstępujący do klasztoru nie wykonywali ślubów uroczystych przed dojściem do 30-tu lat wieku.

§ 26. W celu zachowania wszelkiej możliwej ostrożności co do uroczystych ślubów zakonnych, wykonywanych przy ostatecznem wstąpieniu do zakonu, postanowionem zostaje, że śluby te wykonywane być winny nie inaczej, jak w obecności osób przez zwierzchność duchowną wyznaczonych, oraz dwóch deputatów wydelegowanych przez Zarząd Greko-Unicki w charakterze świadków ze strony Władzy Cywilnej. Śluby, wykonywane bez zachowania tej koniecznej formalności, za ważne uważane nie będą.

§ 27. Ponieważ byt klasztoru i znajdujących się w takim osob stan zakonny, jest w zupełności zabezpieczony udzielonym przez Rząd na ich utrzymanie corocznym etatowym funduszem i zasiłkiem pieniężnym, przeto zbieranie jałmużny przez osoby stanu zakonny, czyli tak zwana kwesta w miejscach od klasztoru oddalonych, jako odwodząca zakonników od pobożnych ćwiczeń i dająca powód do nadużyć i zgorszenia, zostaje wzbroniona.

Takowe zbieranie jałmużny dozwala się tylko w murach samego klasztoru.

§ 28. Księżom świeckim obrządku Greko-Unickiego wzbronionem jest zgromadzanie się w klasztorze, na tak nazwane rekolekcye, kongregacye, oraz inne tym podobne zebrania, bez szczególnego zezwolenia na to Komissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych

нихъ и Духовныхъ дѣлъ; сборища же римско-католическихъ ксендзовъ въ монастырѣ вовсе не допускаются.

§ 29. Монастырское Начальство заранѣе извѣщаетъ мѣстную полицію о всѣхъ монастырскихъ праздникахъ, по случаю которыхъ богомольцы стекаются въ обитель съ набожною цѣлью, дабы гражданская власть могла, съ своей стороны, надлежачимъ соблюденіемъ полицейскаго порядка.

§ 30. Монастырское Начальство обязано немедленно уведомить Греко-Уніатское Управление о всякой перемѣнѣ въ личномъ составѣ обители. Въ Греко-Уніатскомъ же Управленіи ведется точный списокъ какъ монаховъ, такъ послушниковъ и прислуги монастырской.

§ 31. Настоятелямъ монастыря вмѣняется въ обязанность строжайше наблюдать, чтобы монашествующія лица не дозволяли себѣ ничего противнаго существующимъ законамъ, постановленіямъ и распоряженіямъ Правительственныхъ властей и не принимали никакого участія въ дѣйствіяхъ, могущихъ нарушить порядокъ и общественное спокойствіе.

§ 32. Каждое монашествующее лицо обязано имѣть при себѣ легитимационную книжку съ точнымъ обозначеніемъ всѣхъ необходимыхъ о немъ свѣдѣній. Форма таковыхъ книжекъ будетъ установлена Правительственною Коммисією Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ. Паспорты на отлучки изъ монастыря выдаются монашествующимъ съ разрѣшенія Уніатскаго Управленія.

§ 33. Отвѣтственность за точное соблюденіе вышеуказанныхъ правилъ возлагается въ особенности на настоятеля обители. Порядокъ же таковой отвѣтственности, какъ самаго настоятеля, такъ и прочихъ лицъ, опредѣляется особымъ постановленіемъ Намѣстника, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

§ 34. За важные проступки и преступленія, лично или вообще совершенные, монашествующія лица подвергаются уголовному суду.

§ 35. Въ случаѣ учиненія въ монастырѣ какого либо преступленія или важнаго полицейскаго проступка, равно и въ случаѣ укрывательства въ немъ лицъ постороннихъ, мѣстное гражданское Начальство и полиція входятъ въ монастырь, но не иначе, однакоже, какъ съ вѣдома настоятеля или, въ отсутствіе его, помощника настоятеля или кого-либо изъ монаховъ. Если окажется нужнымъ произвести въ стѣнахъ монастыря обыскъ или дознаніе, то сіе дѣлается не иначе, какъ съ соблюденіемъ должнаго уваже-

и Duchownych; zgromadzanie się zaś w klasztorze księży Rzymsko-katolickich, wcale nie może być dopuszczonem.

§ 29. Zwierzchność klasztorna wcześniej zawiadamiać ma policję miejscową o wszystkich uroczystościach klasztornych z powodu których pobożni zgromadzają się do klasztoru w celu religijnym, aby władza cywilna mogła ze swej strony dopilnować należytego zachowania porządku policyjnego.

§ 30. Zwierzchność klasztorna obowiązana jest zawiadomić niezwłocznie Zarząd Greko-Unicki o wszelkiej zmianie, zaszelej w osobistym składzie klasztoru. Zarząd zaś Greko-Unicki utrzymywać będzie dokładną listę tak zakonników, jakoteż nowicjuszków i posługi klasztornej.

§ 31. Na przełożonych klasztoru wkłada się obowiązek jak najściślejszego przestrzegania, aby osoby stanu zakonnego, nie przedsiębrały nie takiego, co by sprzeciwiało się obowiązującym prawom, postanowieniom i rozporządzeniom Władz Rządowych i aby nie przyjmowały żadnego udziału w działaniach mogących naruszyć porządek i spokojność publiczną.

§ 32. Każda osoba stanu zakonnego obowiązana jest mieć przy sobie książeczkę legitymacyjną, z dokładnem wymienieniem wszystkich koniecznych co do niej wiadomości. Formę takowych książeczek przepisze Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych. Paszporta na wydalenie się z klasztoru udzielane będą zakonnikom z decyzji Zarządu Greko-Unickiego

§ 33. Odpowiedzialność za ściśle wykonywanie wyżej wskazanych przepisów, wkłada się w szczególności na przełożonego klasztoru. Sposób zaś pociągania do takowej odpowiedzialności tak samego przełożonego, jako też innych osób, oznaczony zostaje przez oddzielne postanowienie Namiestnika, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

§ 34. Za ważniejsze wykroczenia i przestępstwa, osobiście lub wspólnie popełnione, zakonnicy podlegają Sądowi Kryminalnemu

§ 35. Wrazie popełnienia w klasztorze jakiegobądź przestępstwa lub ważniejszego policyjnego wykroczenia, tudzież: w razie ukrywania w nim osób postronnych, miejscowa Władza Cywilna i Policja zejdą do klasztoru, lecz nie inaczej jak za wiedzą przełożonego, a pod jego nieobecność za wiedzą pomocnika przełożonego, lub któregośkolwiek z zakonników. Jeżeli zajdzie potrzeba odbycia w obrębie klasztoru rewizyi, lub śledztwa, to takowe odbywać się mają nie inaczej, jak tylko z zachowaniem należnego dla Świątyni

нія къ святинѣ и въ присутствіи начальствующихъ въ монастырѣ лицъ, которыя обязываются безотговорочно притомъ находиться и способствовать къ открытію истины всѣми, зависящими отъ нихъ, средствами.

§ 36. Жалобы на неправильныя дѣйствія гражданскихъ властей по надзору за монастыремъ приносятся въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, какъ имѣющую высшій гражданскій надзоръ за монастыремъ.

Намѣстникъ Царства, Генераль-Адъютантъ,
(подписано) *Графъ Бергъ*.

uszanowania i w obecności zwierzchników klasztoru, którzy zobowiązani zostają, aby przy tem bez wymawiania się obecnymi byli i pomagali do wykrycia prawdy wszelkimi środkami od nich zawisłemi.

§ 36. Skargi na niewłaściwe postępowanie Władz Cywilnych pod względem nadzoru nad klasztorem, wnoszone być mają do Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, jako mającej zwierzchni nadzór cywilny nad tymże klasztorem.

Namiestnik Królestwa, General-Adjutant,
(podpisano) *Графъ Бергъ*.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписано) *Я. Соловьевъ*.

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

P. o. Dyrektora Kancellarii, *Wł. Holewiński*.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,

и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Въ видахъ усиленія средствъ Варшавской Городской Кассы и для возмѣщенія ей, части тѣхъ расходовъ, которые несетъ она ежегодно на содержаніе въ чистотѣ и на ремонтровку городскихъ площадей и на устройство тротуаровъ, Совѣтъ Управленія Царства, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Занимаемая торговцами мѣста на торговыхъ городскихъ въ Варшавѣ площадяхъ, раздѣлить на участки, пространствомъ въ одну квадратную сажень, каждый, и таковыя отдавать съ публичныхъ торговъ въ наемъ въ пользу города, на сроки, какіе опредѣлитъ Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

Ст. 2. Болѣе двухъ на одной площади участковъ въ одинъ руки отдавать запрещается.

Ст. 3. За занятіе тротуаровъ подъ устройство лѣсовъ и части улицъ для склада строительныхъ матеріаловъ при постройкѣ и починкѣ домовъ въ городѣ Варшавѣ, взимать въ пользу Городской Кассы съ занятого пространства тротуаровъ и улицъ по 2 копѣйки сер. за одинъ квадратный аршинъ, или 18 коп. сер. за квадратную сажень въ мѣсяцъ.

Ст. 4. Въ такомъ же размѣрѣ взимаема будетъ въ пользу городской Кассы плата съ городскихъ мѣстностей, предназначенныхъ подъ постройку цирковъ, качелей, менажерій и тому подобныхъ временныхъ строеній, возводимыхъ по промышленнымъ или спекуляціоннымъ видамъ.

Ст. 5. Приведеніе въ исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, дня 8 (20) Іюня 1865 г.

w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II^{go},

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

W zamiarze powiększenia dochodów kassy miasta Warszawy, i w celu pokrycia w części wydatków, ponoszonych przez nią co-roczenie na utrzymanie w czystości i porządku placów miejskich, oraz na urządzenie chodników, Rada Administracyjna Królestwa, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Zajmowane na placach targowych w mieście Warszawie przez przekupniów miejsca winny być rozdzielone na części, po sażeniu kwadratowym trzymające, i te części mają być poszczególne oddawane w dzierżawę przez publiczną licytację na korzyść miasta, na termin, jakie oznaczy Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Art. 2. Zabrania się oddawać jednej osobie więcej jak dwie części na jednym placu.

Art. 3. Za zajmowanie chodników pod urządzenie rusztowań części ulic na skład materjałów przy budowie i restauracyi domów w mieście Warszawie, ma być na rzecz Kassy miejskiej pobierana od każdego arszyna kwadratowego zajętego chodnika i ulicy opłata po 2 kop. sreb., czyli za sażen kwadratowy kopiejek sreb: 18 na miesiąc.

Art. 4. W tej samej wysokości pobierana będzie na rzecz Kassy miejskiej opłata, z przestrzeni miejskich, oddawanych pod budowy: cyrków, karuzeli, mienażeryj i tym podobnych czasowych zabudowań, urządzanych w widokach przemysłowych i spekulacyjnych w mieście Warszawie.

Art. 5. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych porucza.

Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ, (подписано) *Графъ Бергъ.*

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій
въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ,
(подписать) *Кн. Черкасскій.*

P. o. Секретаря Стану, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Zgodno z oryginałem:

P. o. Секретаря Стану, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Діень ogłoszenia dnia 8 (20) Сіерпня 1865 року.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Принявъ во вниманіе, что Греко-Уніатское населеніе Царства до сихъ поръ не имѣетъ почти никакихъ средствъ для своего образованія въ духѣ, соотвѣтствующемъ его народности, и что, посему, устройство въ городахъ Холмѣ и Бялѣ среднихъ учебныхъ заведеній для Греко-Уніатскихъ жителей Царства существенно необходимо, Учредительный Комитетъ представлялъ свои соображенія, какъ объ учрежденіи сихъ заведеній, такъ и штаты оныхъ на Высочайшее Государи Императора благоусмотрѣніе; нынѣ же, во исполненіе послѣдовавшаго 28 Апрѣля (10 Мая) 1865 года, по симъ предметамъ, Высочайшаго повелѣнія, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Красноставское Уѣздное училище, по переводѣ его изъ Красностава въ Холмъ, преобразовывается въ Русскую Греко-Уніатскую 7-классную Гимназію, и въ ней открывается въ началѣ будущаго учебнаго 1865/6 года 6-ть классовъ, а чрезъ годъ 7-й классъ.

Ст. 2. При Холмской 7-классной Гимназіи устраиваются Педагогическіе курсы, для приготовленія учителей начальныхъ Греко-Уніатскихъ училищъ.

Ст. 3. Бяльское Уѣздное училище преобразовывается въ Русскую Греко-Уніатскую 5-классную Прогимназію, съ тѣмъ, чтобы впослѣдствіи, если окажется надобность, преобразовать оную въ 7-классную Гимназію.

Ст. 4. Для занятія въ этихъ заведеніяхъ должности начальниковъ и преподавателей приглашаются Русскіе, окончившіе курсы въ высшихъ учебныхъ заведеніяхъ Имперіи.

Ст. 5. Польскій языкъ включается въ число предметовъ обязательнаго обученія въ вышепоименованныхъ заведеніяхъ.

— 193 —
w Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECZ ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Zważywszy: że Greko-Unicka ludność Królestwa Polskiego nie posiada dotychczas prawie żadnych środków do kształcenia się, w duchu odpowiednim jej narodowości, i że dla tego urządzenie w miastach Chełmie i Białej średnich zakładów naukowych dla Greko-Unickich mieszkańców Królestwa jest rzeczywiście koniecznym, Komitet Urządzający wnioski swe tak co do organizacyi tych zakładów, jako też co do etatów dla nich, przedstawił pod NAJWYŻSZE JEGO CESARSKIEJ MOŚCI uznanie; obecnie zaś w wykonaniu zapadłego w dniu 28 Kwietnia (10 Maja) 1865 r. NAJWYŻSZEGO w tym przedmiocie Rozkazu, postanowił i stanowi:

Art. 1. Krasnystawska Szkoła Powiatowa po przeniesieniu jej z Krasnegostawu do Chełma zreorganizowaną zostaje na Ruskie Greko-Unickie Gimnazjum 7-o klasowe i w takowym z początkiem roku szkolnego 1865/6 otwartemi być mają sześć klas a za rok klasa 7-a.

Art. 2. Przy Gimnazjum 7-o klasowym w Chełmie urządzają się Kursa Pedagogiczne, dla przysposobienia nauczycieli szkół początkowych Greko-Unickich.

Art. 3. Szkoła Powiatowa w Białej zreorganizowaną zostaje na Ruskie 5-o klasowe Progimnazjum, z możliwością następnie, gdyby tego zaszła potrzeba, zreorganizowania onego na Gimnazjum 7-o klasowe.

Art. 4. Do objęcia w tych zakładach urzędów zwierzchników i nauczycieli powołani będą Rosyianie, którzy skończyli kursy nauk, w Wyższych Zakładach Naukowych Cesarstwa.

Art. 5. Język Polski zalicza się do liczby przedmiotów obowiązkowych dla uczniów pomienionych zakładów.

Ст. 6. На случай поступления въ сѣн заведенія дѣтей мѣстных жителей Римско-Католическаго вѣроисповѣданія, училищному начальству предоставляется приглашать для сихъ учениковъ законоучителя ихъ религій, въ качествѣ сверхштатнаго преподавателя.

Ст. 7. Потребныя на сѣн заведенія суммы назначаются на основаніи составленныхъ на сей предметъ и Высочайше утвержденныхъ штатовъ, при семъ приложенныхъ.

Ст. 8. Объ ассигнованіи исчисленной по означеннымъ штатамъ суммы 22,946 руб. ежегодно съ 1866 года и 19,473 руб. въ текущемъ 1865 году, въ томъ числѣ 8,000 руб. на переѣздъ и первоначальное обзаведеніе для тѣхъ лицъ, которыя будутъ приглашены на должности начальниковъ и преподавателей вышеозначенныхъ заведеній, предоставляется Совѣту Управленія Царства сдѣлать въ свое время, по представленію Главнаго Директора Народнаго Просвѣщенія, зависящее распоряженіе.

Ст. 9. Приведеніе въ дѣйствіе этого постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Народнаго Просвѣщенія и другія вѣдомства по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Учредительнаго Комитета въ Царствѣ Польскомъ, 9 (21) Іюня 1865 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Адъютантъ,
(подписалъ) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *А. Соловьевъ.*

Art. 6. W razie wstąpienia do tych zakładów dzieci miejscowych mieszkańców religii Rzymsko-Katolickiej, zwierzchność szkolna władną będzie wezwać dla nich nauczyciela ich religii, w charakterze Nauczyciela Nadetatowego.

Art. 7. Fundusze potrzebne na utrzymanie takowych zakładów, oznaczonemi zostają na zasadzie ułożonych w tym celu i Najwyżej zatwierdzonych Etatów, do niniejszego dołączonych.

Art. 8. Względem assygnowania obrachowanej według pomienionych etatów summy rsr. 22,946, corocznie, począwszy od r. 1866, tudzież summy rsr. 19,473, w bieżącym roku 1865, w tej liczbie i 8,000 rsr. na przejazd i początkowe urządzenie się dla osób, które powołane będą na urzędy zwierzchników i nauczycieli w rzeczonych zakładach, — Rada Administracyjna Królestwa władną jest, wydać w właściwym czasie, na przedstawienie Dyrektora Głównego Oświecenia Publicznego, stosowne rozporządzenie.

Art. 9. Wprowadzenie w wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, porucza się Kommissyi Rządowej Oświecenia Publicznego, tudzież innym Władzom, wczem do której należy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Komitetu Urządzającego, dnia 9 (21) Czerwca 1865 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписано) *А. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Дзень оглосzenia dnia 8 (20) Сierпня 1865 року.

ШТАТЪ

ХОЛМСКОЙ 7-ми КЛАССНОЙ ГИМНАЗИИ ПРЕОБРАЗУЕМОЙ
ИЗЪ КРАСНОСТАВСКАГО УЧИЛИЩА.

Наименованіе статей расхода	Классы должностей	Число лицъ	Одному	Всѣмъ
			Рублей	
Инспекторъ	VI	1	1500	1500
Помощнику Инспектора добавочныхъ	—	1	300	300
Законоучитель Греко-Униатскаго исповѣданія	—	1	600	600
Учители наукъ (въ томъ числѣ учитель русскаго языка и словесности)	VIII	4	1200	4800
Учители наукъ	VIII	5	1000	5000
Учители языковъ: польскаго, нѣмецкаго и французскаго	VIII	3	700	2100
Учитель чистописанія и рисованія	IX	1	500	500
Письмоводитель	—	1	400	400
На бібліотеку	—	—	—	400
На учебныя пособія, классныя принадлежности и награды ученикамъ	—	—	—	750
При опредѣленіи этой суммы принята была въ соображеніе плата законоучителю Римско-Католическаго исповѣданія, въ случаѣ, если въ число учениковъ поступятъ дѣти мѣстныхъ жителей Римско-Католическаго исповѣданія	—	—	—	—
На канцелярскія принадлежности	—	—	—	100
На уроки церковнаго пѣнія	—	—	—	250
На наемъ прислуги	—	—	—	350
На отопленіе и освѣщеніе зданія Гимназіи	—	—	—	400
На ремонтъ и содержаніе чистоты въ зданіи	—	—	—	400
Итого	—	—	—	17850

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Адъютантъ,
(подписано) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписано) *Я. Соловьевъ.*

ЕТАТ

GIMNAZJUM 7-го KLASSOWEGO W CHELMIE, UORGANIZOWANEGO ZE SZKOŁY KRASNYSTAWSKIEJ.

Wyszczególnienie wydatków	Klasa urzędu	Liczba osób	Dla jednej	Dla wszystkich
				Rubli sr.
Inspektor	VI	1	1500	1500
Dodatek dla pomocnika Inspektora	—	1	300	300
Nauczyciel religii obrządku Greko-Unickiego	—	1	600	600
Nauczyciele umiejętności (w tej liczbie i Nauczyciel języka ruskiego i literatury)	VIII	4	1200	4800
Nauczyciele umiejętności	VIII	5	1000	5000
Nauczyciele języków: polskiego, niemieckiego i francuzkiego	VIII	3	700	2100
Nauczyciel kaligrafii i rysunków	IX	1	500	500
Sekretarz	—	1	400	400
Na bibliotekę	—	—	—	400
Na pomoce naukowe, potrzeby szkolne i nagrody dla uczniów	—	—	—	750
Przy oznaczeniu tego funduszu przyjęto w rachunek i płacę dla Nauczyciela religii Rzymsko-Katolickiej, na wypadek, gdyby w liczbę uczniów wstąpiły dzieci miejscowych mieszkańców religii Rzymsko-Katolickiej	—	—	—	—
Na potrzeby kancelaryjne	—	—	—	100
Na naukę śpiewu kościelnego	—	—	—	250
Na utrzymanie służby	—	—	—	350
Na opał i oświetlenie gmachu Gimnazjalnego	—	—	—	400
Na reparacyę i utrzymanie gmachu w porządku	—	—	—	400
Razem	—	—	—	17850

ШТАТЪ

ВЯЛЬСКОЙ 5-ти КЛАССНОЙ ПРОГИМНАЗИИ, ПРЕОБРАЗУЕМОЙ
ИЗЪ 5-и КЛАССНАГО УЪЗДНАГО УЧИЛИЩА.

Наименованіе статей расхода	Классъ долж- ностей	Число лицъ	Одному	Всѣмъ
			Рублей	
Инспекторъ	VII	1	1200	1200
Законоучитель Греко-Уніатскаго исповѣ- данія	—	1	500	500
Учитель наукъ (въ томъ числѣ учитель рус- скаго языка)	VIII	6	900	5400
Учители языковъ: польскаго нѣмецкаго и французскаго	VIII	3	500	1500
Учитель чистописанія и рисованія	IX	1	500	500
Письмоводитель	—	1	300	300
На бібліотеку	—	—	—	300
На учебныя пособия, классныя принадле- жности и награды ученикамъ	—	—	—	700
При опредѣленіи этой суммы, принята въ соображеніе плата законоучителю Рим- ско-Католическаго исповѣданія, въ слу- чай, если въ число учениковъ посту- пятъ дѣти мѣстныхъ жителей Римско- Католическаго исповѣданія.	—	—	—	—
На канцелярскія принадлежности	—	—	—	75
На уроки церковнаго пѣнія	—	—	—	200
На наемъ прислуги	—	—	—	300
На отопленіе и освѣщеніе зданія прогим- назіи	—	—	—	300
На ремонтъ и содержаніе чистоты въ зданіи.	—	—	—	300
Итого	—	—	—	11575

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ Адъютантъ,
(подписано) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписано) *Я. Соловьевъ.*

ЕТАТ

5-СІО KЛАССOWEGO PROGIMNAZJUM W BIAŁEJ, UOR-
GANIZOWANEGO Z 5-СІО KЛАССOWEJ SZKOŁY POWIA-
TOWEJ

Wyszczególnienie wydatków	Klasa urzędu	Liczba osób	Dla jednej	Dla wszy- stkich
			Rubli sr.	
Inspektor.	VII	1	1200	1200
Nauczyciel religii obrządku Greko-Uni- ckiego	—	1	500	500
Nauczyciele umiejętności (w téj liczbie i Nauczyciel języka ruskiego)	VIII	6	900	5400
Nauczyciele języków: polskiego, niemie- ckiego i francuzkiego.	—	3	500	500
Nauczyciel rysunków i kaligrafii	—	1	500	1500
Sekretarz	—	1	300	300
Na bibliotekę	—	—	—	300
Na pomoce naukowe, potrzeby szkolne i nagrody dla uczniów.	—	—	—	700
Przy oznaczeniu tego funduszu przyjęto w rachunek i placę dla Nauczyciela re- ligii Rzymsko-Katolickiej, na przypa- dek, gdyby w liczbę uczniów wstąpiły dzieci miejscowych mieszkańców re- ligii Rzymsko-Katolickiej.	—	—	—	—
Na potrzeby kancelaryjne.	—	—	—	75
Na naukę śpiewu kościelnego.	—	—	—	200
Na utrzymanie służby	—	—	—	300
Na opał i oświetlenie gmachu Progim- nazyalnego	—	—	—	300
Na reparacyę i utrzymanie gmachu w po- rządku.	—	—	—	300
Razem.	—	—	—	11575

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписано) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*
P. o. Dyrektora Kancelarji, *Wł. Holewiński.*

ШТАТЪ

ПЕДАГОГИЧЕСКИХЪ КУРСОВЪ ПРИ ХОЛМСКОЙ
ГИМНАЗИИ.

Наименованіе статей расхода.	Классы дол- жностей.	Число лицъ.	Одному.	
			Рублей.	
Инспекторъ-руководитель и преподава- тель русскаго языка и педагогики	VII	1	1500	1500
На плату за уроки учителямъ.	—	6	—	2400
На стипендіи ученикамъ.	—	25	50	1250
На сообщеніе ученикамъ сельско-хозяй- ственныхъ свѣдѣній и на обученіе ого- родничеству и пчеловодству	—	—	—	250
На учебныя пособія	—	—	—	250
На наемъ слуги.	—	—	—	90
На отопленіе, освѣщеніе и содержа- ніе чистоты.	—	—	—	130
На добавочное жалованье учителю на- чальнаго образцоваго училища	—	—	—	150
На учебныя пособія для начальнаго об- разцоваго училища	—	—	—	50
Итого.	—	—	—	5710

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Адъютантъ, (подпис.) *Графъ Беръ*.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго, Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ*.

ЕТАТ

KURSÓW PEDAGOGICZNYCH PRZY GIMNAZJUM
W CHEŁMIE.

Wyszczególnienie wydatków.	Klasa urzędu.	Liczba osób.	Dla jednej	
			Dla wszy- stkich.	
			Rubli sr.	
Inspektor kierujący i zarazem wykłada- jący język ruski i pedagogikę	VII	1	1500	1500
Na płace dla Nauczycieli za wykłady	—	6	—	2040
Na stypendja dla uczniów.	—	25	50	1250
Na udzielanie uczniom wiadomości z go- sподарства wiejskiego, tudzież na naukę o- grodnictwa i pszczolnictwa	—	—	—	250
Na pomoce naukowe	—	—	—	250
Na najem posługacza	—	—	—	90
Na opał, światło i utrzymanie porządku. Na dodatkową płacę dla Nauczyciela wzo- rowej szkoły początkowej	—	—	—	150
Na pomoce naukowe dla wzorowej szko- ły początkowej	—	—	—	50
Razem.	—	—	—	5710

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ*.

Za zgodność:

Дyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński*.

Дзiень ogłoszenia dnia 8 (20) Sierpnia 1865 roku.

По Указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
ИМПЕРАТОРА и САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.

Советъ Управленія Царства.

Признавъ необходимымъ занять безотлагательно на распространение Повонзковскаго кладбища въ окрестностяхъ города Варшавы участокъ земли въ 1989 саж. фут. 57 дюймовъ или 27,300 поль. □ локтей, который состоитъ въ эмфитевтическомъ владѣніи Карла Корнета и принадлежитъ имѣнію Повонзки, находящемуся въ продажѣ съ публичныхъ торговъ, на основаніи ст. 2-й и ст. 3-й пункта *h* постановления Совета Управленія отъ 6 (18) іюня 1852 года „объ отчужденіи недвижимой собственности на общественную надобность,“—Советъ Управленія, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, постановляетъ:

Ст. 1. Состоящій Варшавской губерніи, Варшавскаго уѣзда, въ окрестностяхъ г. Варшавы, участокъ земли въ 1989 саж. 36 фут. 57 дюймовъ или 27,300 □ поль. локтей, принадлежащій эмфитевтическому владѣльцу Карлу Корнету, обратить на распространение кладбища называемаго Повонзковскимъ.

Ст. 2. Обращение этого участка на общественную надобность должно быть произведено на основаніи положенія 6 (18) іюня 1852 г. объ отчужденіи частной собственности.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совета Управленія Царства, 15 (27) іюня 1865 г.

в Имению Найяснѣйшаго
ALEXANDRA II-go,
CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Uznawszy za potrzebne zająć niezwłocznie na powiększenie cmentarza Powązkowskiego w okolicach m. Warszawy, przestrzeń gruntu 1,989 sażeni 36 stóp 57 cali, czyli, 27,300 łokci □ polskich, znajdującą się w posiadaniu emfiteutycznym Karola Korneta i należącą do dóbr Powązki, wystawionych na sprzedaż w drodze publicznej licytacji, a to na zasadzie Art. 2 i Art. 3 punktu *h* postanowienia Rady Administracyjnej z d. 6 (18) Czerwca 1865 r. „o zajęciu nieruchomości sposobem przymuszonego wywłaszczenia na użytek publiczny,“—Rada Administracyjna, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych stanowi:

Art. 1. Przestrzeń gruntu w gubernii Warszawskiej, powiecie Warszawskim, w okolicach miasta Warszawy położona, obejmująca 1989 sażeni, 26 stóp i 57 cali, czyli 27,300 łokci □ polskich, znajdującą się w posiadaniu emfiteutycznym Karola Korneta, zajęta być ma na rozszerzenie cmentarza, Powązkowskim zwanego.

Art. 2. Zajęcie tej części gruntu na użytek publiczny, dopełnionem być ma na zasadzie postanowienia z d. 6 (18) Czerwca 1852 r. o zajęciu nieruchomości prywatnej.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczonem, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych porucza się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, d. 15 (27) Czerwca 1865 r.

Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ. (подписано), Графъ Бергъ
Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, (подпис:) Князь Черкасскій.

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) A. Zaborowski.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

P. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia dnia 8 (20) Sierpnia 1865. roku.

DZIENNIK PRAW

№ 201.

Tom Sześćdziesiąty Trzeci.

Dzień ogłoszenia dnia 8 (20) Stycznia 1865 roku.

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Władysław Komitet Redakcyjny, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

Przewodniczący Komitetu Redakcyjnego, Władysław

По Указу Его Величества
А Л Е К С А Н Д Р А II-го,
 Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,
 Великаго Князя Финляндскаго,
 и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 2 (14) Іюля сего 1865 года, и сообщеннаго въ отзывѣ Министра Статсъ-Секретаря Царства, отъ 6 (18) Іюля сего года, за N. 6024, къ Намѣстнику въ Царствѣ, объ открытіи Юридической Коммисіи, на основаніи Высочайше утвержденной, того же числа, инструкции для сей Коммисіи, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

1. Предсѣдателью Коммисіи, Сенатору *Арцимовичу* сообщить копію съ Высочайше утвержденной инструкции сей Коммисіи и просить, немедленно сдѣлать распоряженіе объ открытіи Коммисіи, и

2. Внести Высочайше утвержденную инструкцію Юридической Коммисіи въ Дневникъ законовъ, установленнымъ порядкомъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 79мъ засѣданіи Учредительнаго Комитета, 10 (22) Іюля 1865 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ Адъютантъ,
 (подписано) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
 (подписано) *Я. Соловьевъ.*

Върно:

И. д. Статсъ-Секретаря, (подписано) *А. Заборовскій.*

въ Имении Найяснѣйшаго
ALEXANDRA II-го,
 CESARZA i SAMOWŁADCY WSZECI ROSYJ, KRÓLA POLSKIEGO,
 WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
 etc., etc., etc.,

Комитетъ Urządzący w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu, zapadłego w dniu 2 (14) Lipca r. b. 1865. i zakomunikowanego w odezwie Ministra Sekretarza Stanu Królestwa Polskiego do Namiestnika Królestwa z d. 6 (18) Lipca t. r. N. 6,024, a dotyczącego otwarcia Kommissyi Prawnej, na zasadzie NAJWYŻEJ w tymże dniu zatwierdzonej instrukcyi dla takowej Kommissyi, Komitet Urządzący postanowił i stanowi:

1. Prezesowi Kommissyi Senatorowi *Arcimowiczowi* zakomunikować kopię NAJWYŻEJ zatwierdzonej instrukcyi, dla tejże Kommissyi, z prośbą o bezzwłoczne zarządzenie otwarcia Kommissyi, i

2. NAJWYŻEJ zatwierdzoną instrukcyę dla Kommissyi Prawnej, zamieścić w Dzienniku praw, według przepisanego porządku.

Działo się w Warszawie, na 79 posiedzeniu Komitetu Urządzącego, dnia 10 (22) Lipca 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
 (подписано) *Я. Соловьевъ.*

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
 w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Дієн оглосzenia, dnia 21 Września (3 Października) 1865 roku.

На подлинномъ собственною Его Императорскаго
Величества рукою написано:

„Утверждаю.“

Въ Петергофѣ 2 (14) Іюля 1865 г.

Съ подлиннымъ вѣрно:

Министръ Статсъ-Секретарь Царства Польскаго,
(подписалъ) В. Платоновъ.

ИНСТРУКЦІЯ

ЮРИДИЧЕСКОЙ КОММИСИИ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ.

I. Общая положенія.

Ст. 1. Юридическая Коммисія состоитъ при Учредительномъ Комитетѣ, какъ юридическій онаго отдѣлъ. Она образуется изъ общаго присутствія и трехъ отдѣленій: гражданскаго, уголовнаго и судоустройства.

Ст. 2. Въ общемъ присутствіи Коммисіи засѣдаютъ, съ правомъ голоса: предсѣдатель Коммисіи, члены предсѣдательствующіе въ отдѣленіяхъ, члены общаго присутствія и, на основаніяхъ, ниже сего въ статьѣ 4-й изложенныхъ, члены-редакторы.

Ст. 3. Каждое изъ отдѣленій Коммисіи состоитъ изъ предсѣдательствующаго - члена и членовъ-редакторовъ. Кромѣ того, въ составъ отдѣленія могутъ поступать, по предварительному согласію съ предсѣдательствующимъ онаго, и нѣкоторые изъ членовъ общаго присутствія.

Ст. 4. Члены-редакторы имѣютъ въ общемъ присутствіи право голоса только по дѣламъ своего отдѣленія, или по тѣмъ работамъ прочихъ отдѣленій, въ которыхъ они принимали непосредственное участіе; по прочимъ же дѣламъ, члены-редакторы имѣютъ въ общемъ присутствіи голосъ совѣщательный.

Ст. 5. Предсѣдательствующій въ отдѣленіи можетъ приглашать въ засѣданіе отдѣленія, какъ предсѣдательствующихъ, такъ и членовъ другихъ отдѣленій, по вопросамъ особенно важнымъ и требующимъ совокупнаго обсужденія.

Въ такомъ соединенномъ присутствіи всѣ участвующіе члены-редакторы имѣютъ равный голосъ.

Ст. 6. Всѣ проекты и вопросы разрабатываются и разсматриваются предварительно въ подлежащемъ отдѣленіи членами.

Na Oryginale własną Jego Cesarskiej Mości
ręką napisano:

„Zatwierdzam.“

W Peterhofie 2 (14) Lipca 1865 r.

Za zgodność z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego,
(podpisano) W. Płatonow.

INSTRUKCYA

DLA KOMMISSYI PRAWNEJ W KRÓLESTWIE
POLSKIEM.

I. Zasady ogólne.

Art. 1. Kommissya Prawna istnieje przy Komitecie Urządzającym, jako jego oddział prawny. Kommissya składa się z ogólnego zebrania, tudzież z trzech wydziałów: cywilnego, kryminalnego i organizacyi sądów.

Art. 2. Na ogólnem zebraniu Kommissyi zasiadają z prawem głosu: Prezes Kommissyi, Członkowie Prezydujący w wydziałach, Członkowie ogólnego zebrania i na zasadach poniżej w art. 4 wyłożonych, Członkowie-Redaktorzy.

Art. 3. Każdy wydział Kommissyi składa się: z Członka Prezydującego i z Członków-Redaktorów. Oprócz tego, do składu wydziału należeć mogą, za poprzedniem porozumieniem się z Prezydującym w wydziale, i niektórzy Członkowie ogólnego zebrania.

Art. 4. Członkowie-Redaktorzy na ogólnem zebraniu mają głos jedynie w przedmiotach należących do ich wydziału, albo też w tych przedmiotach z innych wydziałów, w opracowaniu których bezpośredni przyjmowali udział; w innych zaś przedmiotach Członkowie-Redaktorzy na ogólnem zebraniu mają głos doradczy.

Art. 5. Prezydujący w wydziale może przyzywać na posiedzenie wydziałowe tak Prezydujących, jako i Członków innych wydziałów, w kwestyach szczególnie ważnych i wymagających ocenienia w połączonym komplecie.

Na takim połączonym zebraniu wszyscy biorący w niem udział Członkowie-Redaktorzy mają głos równy.

Art. 6. Wszystkie projekta i kwestje będą opracowywane rozpoznawane przygotowawczo w właściwym wydziale przez

редакторами, подъ руководствомъ председательствующаго въ отдѣленіи. Затѣмъ, означенные проекты и вопросы вносятся въ общее присутствіе.

Ст. 7. Всѣ предположенія и заключенія Коммисіи, требующія дальнѣйшаго распоряженія, вносятся въ Учредительный Комитетъ, отъ коего, въ случаяхъ превышающихъ его власть, представляются, съ соблюденіемъ общаго порядка, на Высочайшее Его Императорскаго Величества благоусмотрѣніе.

II. О предметахъ занятій Коммисіи.

Ст. 8. На Коммисію возлагается:

1. Начертаніе основныхъ началъ для преобразованія нынѣ дѣйствующаго въ Царствѣ Польскомъ законодательства, съ соблюденіемъ, по возможности, слѣдующей постепенности:

- a) основныя начала судоустройства и судопроизводства, какъ гражданскаго, такъ и уголовнаго;
- b) основныя начала гражданскаго кодекса;
- c) основныя начала уголовного кодекса;
- d) основныя начала права торговаго и торговаго судоустройства.

2. Начертаніе проектовъ самыхъ законовъ, вполне согласное съ тѣми основными началами, которыя, по рассмотрѣніи въ Учредительномъ Комитетѣ, будутъ удостоены Высочайшаго утвержденія.

3. Изготовленіе лѣснаго устава и другихъ законоположеній, касающихся охраненія поземельной собственности.

4. Составленіе предварительныхъ соображеній или (смотря по надобности) проектовъ по всѣмъ юридическимъ вопросамъ, возбуждаемымъ правительственными учрежденіями, или въ средѣ самой Коммисіи; а равно передаваемыми на рассмотрѣніе оной Учредительнымъ Комитетомъ.

Всѣ означенныя выше работы распределяются по принадлежности предмета между тремя отдѣленіями Коммисіи.

Ст. 9. При начертаніи основныхъ началъ и самыхъ проектовъ судоустройства и судопроизводства принимаются къ руководству Высочайше утвержденныя судебныя уставы Имперіи, на сколько это возможно по мѣстнымъ условіямъ края, согласно соображеніямъ изложеннымъ въ Высочайше утвержденномъ 24 Февраля (8 Марта) 1865 года, журналѣ Комитета по дѣламъ Царства Польскаго.

Ст. 10. вспомогагельнымъ средствомъ для разработки предстоящихъ Коммисіи проектовъ служатъ юридическіе матеріалы

Członków-Redaktorów, pod kierunkiem Prezydującego w wydziale. Późem, wspomniane projekta i kwestje wnoszone będą na ogólne zebranie.

Art. 7. Wszystkie propozycje i wnioski Komisji wymagające dalszych rozporządzeń, wnoszone będą do Komitetu Urządzającego, który takowe, w przypadku przechodzącym zakres jego władzy, przedstawi według ogólnego w tej mierze porządku pod NAJWYŻSZE JEGO CESARSKIEJ MOŚCI uznanie.

II. O przedmiotach zajęć Komisji.

Art. 8. Komisji porucza się:

1. Nakreślenie zasadniczych podstaw do przekształcenia obowiązującego obecnie w Królestwie Polskiem Prawodawstwa, z zachowaniem, w miarę możności, następującej kolei:

- a) zasadnicze podstawy organizacyi sądów i postępowania sądowego, tak cywilnego jako i karnego;
- b) zasadnicze podstawy kodexu cywilnego;
- c) zasadnicze podstawy kodexu karnego;
- d) zasadnicze podstawy prawa handlowego, tudzież organizacyi sądów handlowych.

2. Nakreślenie projektów do samych praw, całkowicie zgodne z takimi zasadniczymi podstawami, jakie po rozpoznaniu w Komitecie Urządzającym, pozyskają NAJWYŻSZE zatwierdzenie.

3. Wypracowanie ustawy leśnej, oraz innych praw, dotyczących ochrony własności ziemskiej.

4. Ułożenie przygotowawczych uwag albo też (w miarę potrzeby) projektów co do wszystkich kwestyj prawnych, podnoszonych przez Władze Rządowe lub pośród samej Komisji, jak niemniej, nadsyłanych pod jej rozpoznanie przez Komitet Urządzający.

Wszystkie prace powyżej wyszczególnione rozdzielane będą według właściwości przedmiotu, pomiędzy trzy wydziały Komisji.

Art. 9. Do nakreślenia zasadniczych podstaw, tudzież samych projektów organizacyi sądów i postępowania sądowego, przyjmują się za przewodnią wskazówkę NAJWYŻEJ zatwierdzone ustawy sądowe Cesarstwa, o ile to jest możebnem przy miejscowych warunkach kraju, zgodnie z uwagami przytoczonymi w NAJWYŻEJ zatwierdzonym dnia 24 Lutego (8 Marca) 1865 r. protokół Komitetu do spraw Królestwa Polskiego.

Art. 10. Za pomocniczy środek do opracowania projektów, jakie w Komisji wyrobione być mają, posłużą materiały i pra-

и работы бывшей Кодификационной Коммисии, а также личный обзор судебных мѣстъ тѣми членами, на которыхъ возложено будетъ составленіе проектовъ судоустройства и судопроизводства.

Примѣчаніе. Право личнаго обзора предоставляется членамъ во все время продолженія дѣятельности Коммисии.

III. О порядкѣ работъ Коммисии.

Ст. 11. Предсѣдателью Коммисии принадлежитъ общій надзоръ за ходомъ ея работъ. Для сего, предсѣдатель Коммисии, по соглашенію съ предсѣдательствующими въ отдѣленіяхъ, опредѣляетъ порядокъ отчетности въ ходѣ означенныхъ работъ.

Примѣчаніе. Въ случаѣ временнаго отсутствія предсѣдателя, должность его исправляетъ одинъ изъ предсѣдательствующихъ отдѣленія, по назначенію Учредительнаго Комитета.

Ст. 12. Предсѣдательствующіе въ отдѣленіяхъ, руководствуя всѣми работами, непосредственно отвѣчаютъ за успѣшный ходъ оныхъ.

Ст. 13. Члены-редакторы распределяются по отдѣленіямъ по соглашенію предсѣдательствующихъ въ отдѣленіяхъ съ предсѣдателемъ Коммисии.

Ст. 14. Работы каждаго отдѣленія, распределяются между редакторами, по взаимному ихъ соглашенію между собою и съ согласія предсѣдательствующаго. Каждый редакторъ, порученную ему работу соотнобщаетъ съ законами дѣйствующими какъ въ Имперіи такъ и въ Царствѣ Польскомъ, съ матеріалами и проектами, какіе могутъ имѣться въ виду Коммисии, а также по возможности, съ законодательствомъ иностранныхъ государствъ. По соображеніи такимъ образомъ предстоящей работы, каждый редакторъ приступаетъ къ составленію тѣхъ статей, кои касаются порученнаго ему развитію предмета. Редакторы каждаго отдѣленія имѣютъ постоянныя совѣщанія между собою и когда одна часть какой либо работы приведена ими къ окончанію, то она отпечатывается, разсылается ко всѣмъ членамъ отдѣленія и обсуждается въ полномъ составѣ оного.

Ст. 15. Одинъ изъ членовъ-редакторовъ, по избранію предсѣдательствующаго въ отдѣленіи и съ вѣдома предсѣдателя Коммисии, исполняетъ обязанность ближайшаго помощника предсѣдательствующаго, и въ случаѣ его временнаго отсутствія или болѣзни, исправляетъ его должность.

Ст. 16. Назначеніе засѣданій зависитъ, въ общемъ присутствіи, отъ предсѣдателя Коммисии, а въ отдѣленіяхъ отъ пред-

се правodawче бывшей Коммисии Кодификаcyjnej, tudziez osobiste zwiedzenie Wladz sadowych przez tych Czlonkow, ktorym poruczone bedzie ulozenie projektow organizacyi sadow i postepowania sadowego.

Uwaga. Prawo osobistego zwiedzania zapewnia się Członkom na cały czas działalności Komisji.

III. O sposobie postępowania w Komisji.

ART. 11. Do Prezesa Komisji należy ogólny nadzór nad biegiem jej prac. Dla tego Prezes Komisji, za porozumieniem się z Prezydentami w wydziałach, oznacza sposób kontrolowania biegu prac pomienionych.

Uwaga. W razie czasowej nieobecności Prezesa, obowiązki jego sprawuje jeden z Prezydentów wydziału, którego w tym celu Komitet Urządzający wyznaczy.

ART. 12. Prezydent w wydziałach, kierując wszystkimi pracami, bezpośrednio są odpowiedzialni za skuteczny bieg tychże.

ART. 13. Członkowie-Redaktorzy pomieszczeni będą po wydziałach, za porozumieniem się Prezydentów w wydziałach z Prezesem Komisji.

ART. 14. Prace każdego wydziału rozdzielają się pomiędzy Redaktorów, podług wzajemnego ich między sobą porozumienia się i za zgodzeniem się na to Prezydenta. Każdy Redaktor powierzona mu pracę, powinien rozważyć porównawczo ze względem na prawa obowiązujące tak w Cesarstwie jak i Królestwie Polskiem, na materiały i projekta, jakie Komisya może mieć na widoku, tudzież w miarę możności i na prawodawstwo państw obcych. Po rozważeniu w ten sposób pracy dokonać się mającej, każdy Redaktor przystąpi do ułożenia artykułów dotyczących przedmiotu, którego rozwinięcie ma sobie poruczonem. Redaktorzy każdego wydziału, odbywają ciągle między sobą narady, i skoro jedna część jakiej bądź pracy przez nich ukończoną zostanie, takowa winna być wydrukowaną a następnie rozesłaną wszystkim Członkom wydziału i ocenioną przez kompletny skład tegoż.

ART. 15. Jeden z Członków-Redaktorów, według wyboru Prezydenta w wydziale i za wiedzą Prezesa Komisji, pełni obowiązki najbliższego pomocnika Prezydenta, i w czasie czasowej jego nieobecności lub słabości, sprawuje jego urząd.

ART. 16. Zwolywanie posiedzeń zależy: w ogólnem zebraniu, od Prezesa Komisji, a w wydziałach, od Prezydentów

сѣдательствующихъ въ оныхъ. Предсѣдатель Коммисіи въ общемъ присутствіи, а предсѣдательствующіе въ своихъ отдѣленіяхъ открываютъ и закрываютъ засѣданія, руководятъ преніями и опредѣляютъ самый ихъ порядокъ.

Ст. 17. Всѣ заключенія какъ въ общемъ присутствіи, такъ и въ отдѣленіяхъ, постановляются большинствомъ голосовъ; въ случаѣ равенства голосовъ, голосъ предсѣдательствующаго даетъ перевѣсъ. Впрочемъ, мнѣнія меньшинства и отдѣльныхъ членовъ, согласно съ изъявленнымъ ими желаніемъ, заявляются какъ въ журналахъ и меморіяхъ засѣданія, такъ и въ объяснительныхъ къ проектамъ запискахъ, о коихъ упоминается ниже.

Ст. 18. Доклады въ отдѣленіяхъ и въ общемъ присутствіи производятся каждымъ изъ членовъ-редакторовъ по вопросу, имъ разработанному.

Ст. 19. По каждому выслушанному въ отдѣленіи докладу ведутся меморіи.

Въ меморіи вкратцѣ обозначаются: предметъ разсужденія, сдѣланныя членами замѣчанія и заключенія какъ большинства такъ и меньшинства членовъ.

Меморіи засѣданій въ отдѣленіяхъ ведутся однимъ изъ членовъ-редакторовъ, по порученію предсѣдательствующаго въ отдѣленіи.

Ст. 20. По надлежащемъ обсужденіи каждаго предмета, составляется какъ проектъ узаконенія по мнѣнію большинства, такъ и объяснительныя записки, въ коихъ излагаются всѣ бывшія сужденія и разныя мнѣнія.

При этомъ, членамъ, несогласнымъ съ большинствомъ, предоставляется излагать подробно въ особыхъ запискахъ свои предположенія.

Ст. 21. Означенные проекты, съ объяснительными записками и прочими приложеніями, представляются предсѣдателю Коммисіи для внесенія въ общее присутствіе.

Ст. 22. Проекты и объяснительныя записки, если того требуетъ обширность или важность предмета, сообщаются въ печатныхъ экземплярахъ, на предварительное разсмотрѣніе членовъ Коммисіи. Замѣчаніямъ, которыя вслѣдствіе того могутъ быть сдѣланы членами, составляется, въ случаѣ крайней лишь надобности, систематическій сводъ.

Ст. 23. Засѣданіямъ общаго присутствія Коммисіи вѣдется журналъ, подписываемый всѣми наличными членами.

w tychże. Prezes Kommissyi na ogólnem zebraniu, a Prezydujący w swoich wydziałach otwierają i zamykają posiedzenia, kierują dyskusją i oznaczają właściwy jej porządek.

Art. 17. Zdanie, tak ogólnego zebrania jako i wydziału, wypowiada się większością głosów; w razie równości głosów, głos Prezydującego przeważa. Zresztą odmienne zdania mniejszości i pojedynczych Członków, stosownie do ich życzenia, zapisywane będą do protokółów posiedzeń, tak ogólnego zebrania, jako i wydziałowych (memoria), tudzież do objaśnień projektów, o jakich poniżej jest mowa.

Art. 18. Relacje na posiedzeniach wydziałowych i ogólnego zebrania, przedstawia ten Członek-Redaktor, przez którego przedmiot został opracowany.

Art. 19. Do każdej rozpoznanej w wydziale relacji sporządzane będą protokoły posiedzeń wydziałowych (memoria).

W protokołach tych, w krótkości wymienia się przedmiot rozbioru, poczynione przez Członków uwagi, tudzież zdania tak większości jako i mniejszości Członków.

Protokoły posiedzeń wydziałowych prowadzone będą przez jednego z Członków-Redaktorów z polecenia Prezydującego w wydziale.

Art. 20. Po należytem ocenieniu każdego przedmiotu, ułożony będzie tak projekt do prawa podług zdania większości, jako i objaśnienie projektu, w którym wyluszczone być winny wszystkie wygłoszone opinie i różne zdania.

Przytém, Członkowie niepodzielający zdania większości, mogą w osobnych notyssach, szczegółowo wyłożyć swoje propozycje.

Art. 21. Wspomniane projekta z objaśnieniami i innemi annexami, przedstawiane będą Prezesowi Kommissyi, w celu wniesienia na ogólne zebranie.

Art. 22. Projekta i objaśnienia tychże, jeżeli tego wymaga obszerność lub ważność przedmiotu, komunikowane być winny w egzemplarzach drukowanych Członkom Kommissyi do przygotowawczego rozpoznania. Uwagi, jakie w skutku tego mogą być poczynione przez Członków, jedynie w razie szczególnej konieczności, układane będą w jeden zbiór systematyczny.

Art. 23. Z odbywanych posiedzeń ogólnego zebrania Kommissyi, prowadzony będzie protokół mający być podpisywanym przez wszystkich Członków obecnych.

Ст. 30. Члены общего присутствия, а равно все члены-редакторы командируются по Высочайшему повелению, особым для сего установленным порядком (Высочайше утвержденные 22 Ноября (4 Декабря) 1864 г. и 24 Февраля (8 Марта 1865) г. журналы Комитета по делам Царства Польского); кроме того, Учредительному Комитету предоставлено избрать несколько членов общего присутствия, как из опытных местных юристов, так и из лиц, в ведомстве самого Комитета состоящих (Высочайшее повеление 23 Сентября (5 Октября) 1864 года). Все сии члены, если не занимают других высших должностей, полагаются по должности в V класс.

Ст. 31. Председателю Комиссии, для писмоводства по общему присутствию, предоставляется назначить Секретаря и, по мере надобности, несколько канцелярских чиновников. Кроме того, каждый из председательствующих в отделениях избирает, с ведома председателя Комиссии, потребное число переводчиков и чиновников для письма. На содержание сих лиц, а равно на все другие канцелярские расходы определяется необходимая сумма по постановлению Учредительного Комитета.

Ст. 32. Все, относящееся до канцелярского устройства Комиссии и ее отделений, на основании предшествующих статей, предоставляется взаимному соглашению председателя Комиссии и председательствующих в отделениях. Могущие возникнуть при сем вопросы разрешаются Учредительным Комитетом.

Ст. 33. О ходе работ по каждому отделению и по общему присутствию представляются Комиссией в Учредительный Комитет ежемсячные отчетные ведомости, которые препровождаются Министру Статс-Секретарю для всеподданнейшего доклада Государю Императору.

Подлинную подписать:

Председательствующий в Комитете по делам Царства Польского,
(подписано) *Князь Павел Гагарин*.

Верно:

И. д. Статс-Секретаря, (подписано) *Заборовский*.

Art. 30. Członkowie ogólnego zebrania, tudzież Członkowie-Redaktorzy, powoływani będą z NAJWYŻSZEGO Rozkazu, według przepisane go w tej mierze odźielnego porządku (NAJWYŻSZY zatwierdzone w dniach 22 Listopada (4 Grudnia) 1864 r. i 24 Lutego (8 Marca) 1865 r. protokoły Komitetu do spraw Królestwa Polskiego); prócz tego, Komitetowi Urządzącemu dozwolonem jest wybranie kilku Członków do ogólnego zebrania tak z pomiędzy doświadczonego miejscowych prawników, jako też z pomiędzy osób zostających w zarządzie samego Komitetu (NAJWYŻSZY Rozkaz z d. 23 Września (5 Października) 1864 r.). Wszyscy ci Członkowie, jeżeli nie zajmują innych wyższych urzędów, liczyć się będą do klasy V urzędów.

Art. 31. Do czynności kancelaryjnych w przedmiotach dotyczących ogólnego zebrania, Prezes Kommissyi moco jest zamianować Sekretarza i w miarę potrzeby, kilku urzędników kancelaryjnych. Prócz tego, każdy z Prezydujących w wydziałach, przybierze za wiedzą Prezesa Kommissyi potrzebną liczbę tłómaczy i urzędników do pisma.

Na utrzymanie tych osób, jak również na wszystkie inne wydatki kancelaryjne, fundusz potrzebny oznaczony będzie przez postanowienie Komitetu Urządzącego.

Art. 32. Wszystko co dotyczy urządzenia biura Kommissyi i wydziałów tejże, stosownie do artykułów poprzedzających, pozostawia się wzajemnemu porozumieniu się Prezesa Kommissyi z Prezydującymi w wydziałach.

Kwestye pod tym względem wyniknąć mogące rozstrzygane będą przez Komitet Urządzący.

Art. 33. O biegu prac w każdym wydziale i w ogólnem zebraniu, Kommissya przedstawiać będzie Komitetowi Urządzącemu sprawozdania za każdy miesiąc, które przesyłane będą Ministrowi Sekretarzowi Stanu, dla najpoddańszego przedstawienia NAJJAŚNIEJSZEMU PANU.

Na oryginale podpisano:

Prezydujący w Komitecie do spraw Królestwa Polskiego,
(podp.) *Książę Paweł Gałagryn*.

Za zgodność:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski*.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

P. o. Dyrektora Kancelaryi, *Wł. Holewowski*.

Dzień ogłoszenia, dnia 21 Września (3 Października) 1865 r.

DZIENNIK PRAW

№ 202.

Tom Sześćdziesiąty Trzeci.

По Указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
 Императора и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,
 Великого Князя Финляндского,
 и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Во исполнение Высочайшаго повеленія, послѣдовавшаго 4 (16) Августа сего 1865 г. и сообщеннаго въ отрывѣ Министра Статсъ-Секретаря Царства, отъ 10 (22) Августа сего года за N. 6,373, къ Намѣстнику въ Царствѣ, о выдачѣ ликвидационныхъ листовъ, на основаніи Высочайше утвержденныхъ того же числа правилъ о выдачѣ ликвидационныхъ листовъ, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Высочайше утвержденныя 4 (16) Августа 1865 г. правила о порядкѣ выдачи ликвидационныхъ листовъ, внести, установленнымъ порядкомъ, въ Дневникъ Законовъ; и

Ст. 2. Исполненіе сихъ правилъ возложить на всѣ вѣдомства, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 85 засѣданіи Учредительнаго Комитета, 14 (26) Августа 1865 г.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Адъютантъ,
 (подписалъ) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
 (подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
 CESARZA i SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
 WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
 etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu, zapadłego w dniu 4 (16) Sierpnia r. b., oznajmionego przez odezwę Ministra Sekretarza Stanu Królestwa z d. 10 (22) Sierpnia r. b. Nr. 6,373, do Namiestnika w Królestwie, w przedmiocie wydawania listów likwidacyjnych, na zasadzie NAJWYŻEJ zatwierdzonych w tymże dniu przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, Komitet Urządzający postanowił i stanowi:

Art. 1. NAJWYŻEJ zatwierdzone w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 roku przepisy o sposobie wydawania listów likwidacyjnych, zamieścić w Dzienniku Praw, według przepisanego porządku.

Art. 2. Wykonanie takowych przepisów poruczyć wszystkim Władzom, w czym do której należy.

Działo się w Warszawie, na 85 posiedzeniu Komitetu Urządzającego, dnia 14 (26) Sierpnia 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
 (подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący
 w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewinski.*

Дзiень оглосzenia, dnia 7 (19) Października 1865 roku.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго
Величества рукою написано:

„Быть по сему.“

въ Петергофѣ, 4 (16) Августа 1865 года.

Съ подлиннымъ вѣрно:

Министръ Статсъ-Секретарь Царства Польскаго,
(подписаль) В. Платоновъ.

ПРАВИЛА

О ВЫДАЧѢ ЛИКВИДАЦІОННЫХЪ ЛИСТОВЪ.

Ст. 1. Распоряженія о выдачѣ владѣльцамъ имѣній ликвидаціонныхъ листовъ, за предоставленныя крестьянамъ земли, на основаніи ст. 5-ой и 9-ой Высочайшаго Указа о Ликвидационной Коммисіи, производятся Ликвидационною Коммисіею. Вмѣстѣ съ тѣмъ, Ликвидационная Коммисія дѣлаетъ распоряженіе объ исключеніи изъ владѣльческихъ ипотекъ, крестьянскихъ земель и о внесеніи въ оныя сервитутовъ, предоставленныхъ крестьянамъ.

Ст. 2. По имѣніямъ, на которыя учреждены ипотeki, распределение ликвидационныхъ листовъ производится въ ипотечномъ отдѣленіи, въ присутствіи и при содѣйствіи особыхъ агентовъ.

Примѣчаніе 1. Правительственной Коммисіи Юстиціи поручается составить и представить въ Учредительный Комитетъ правила о дѣйствіяхъ ипотечныхъ отдѣленій при распределеніи ликвидационныхъ листовъ.

Примѣчаніе 2. Агентами Ликвидационной Коммисіи назначаются при губернскихъ ипотечкахъ — юрисконсульты при губернскихъ правленіяхъ (rady prawni) въ губернскихъ городахъ, а въ остальныхъ четырехъ городахъ — адвокаты прокураторіи (obrońcy prokuratorscy). Если, съ развитіемъ дѣла, поименованныя лица одни не будутъ въ состояніи исполнить возлагаемаго на нихъ по сему предмету порученія, то, въ помощь имъ, будутъ назначаемы другія лица изъ благонадежныхъ чиновниковъ. При окружныхъ ипотечкахъ агентами Ликвидационной Коммисіи назначаются мѣстные уѣздные гражданскіе начальники и бургомистры.

Na oryginalne własną Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ

Mości ręką napisano:

„Zatwierdzam.“

w Peterhowie, 4 (16) Sierpnia 1865 roku.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) W. Platonow.

PRZEPISY

O WYDAWANIU LISTÓW LIKWIDACYJNYCH.

Art. 1. Wydawanie właścicielom ziemskim listów likwidacyjnych, za grunta nadane włościanom, stosownie do art. 5 i 9 Najwyższego Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnej, następować będzie z rozporządzenia Kommissyi Likwidacyjnej. Obok tego, Kommissya Likwidacyjna wydaje rozporządzenia względem wyłączenia gruntów włościańskich z hypoteki dziedzica dóbr, tudzież względem wniesienia do takowej, służebności, na rzecz włościan przyznanych.

Art. 2. Z dóbr mających urządzone hypoteki, rozplata listów likwidacyjnych dokonywana będzie w wydziale hypotecznym, w obecności i za współdziałaniem specjalnych agentów.

Uwaga 1. Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości porucza się ułożenie i przedstawienie Komitetowi Urządzającemu przepisów co do czynności wydziałów hypotecznych przy rozplacie listów likwidacyjnych.

Uwaga 2. Agentami Kommissyi Likwidacyjnej mianowani być mają, przy hypotekach gubernialnych — Rady Prawni przy Rządach Gubernialnych w miastach gubernialnych, a w czterech miastach pozostałych — obrońcy Prokuratury.

Gdyby z rozwinięciem się czynności, pomienione osoby nie były w stanie uczynić zadosyć wkładającym się na nich z tego tytułu obowiązkom, w takim razie wyznaczone im zostaną do pomocy inne osoby z pomiędzy zaufanych urzędników.

Przy hypotekach okręgowych agentami Kommissyi Likwidacyjnej będą właścicieli cywilni Naczelnicy Powiatów i Burmistrzowie.

Ст. 3. По имѣніямъ, на которыя не установлено ипотекъ, выдача ликвидационныхъ листовъ производится чрезъ уѣздныхъ гражданскихъ начальниковъ.

А. Выдача ликвидационныхъ листовъ по имѣніямъ, на которыя устроены губернскія ипотеки.

Ст. 4. По окончательномъ опредѣленіи ликвидационнаго капитала, слѣдующаго къ выдачѣ владѣльцу, Ликвидационная Коммисія печатаетъ въ мѣстныхъ губернскихъ вѣдомостяхъ и въ варшавскомъ дневникѣ объявленіе о имѣющемъ быть выданнымъ вознагражденіи, приглашая всѣхъ, имѣющихъ право на полученіе части ликвидационнаго капитала, по имѣнію, по которому утверждено ликвидационное вознагражденіе, къ предъявленію своихъ правъ въ установленномъ порядкѣ. Независимо отъ сего, дѣлается распоряженіе, чтобы объявленіе о имѣющей быть ликвидациіи было прибито къ дверямъ гминнаго управленія, въ предѣлахъ той гмины, гдѣ находится имѣніе.

Ст. 5. Одновременно съ симъ, Ликвидационная Коммисія предлагаетъ гражданскому начальнику того уѣзда, въ которомъ лежитъ имѣніе, собрать свѣдѣнія о недоимкахъ въ казенныхъ податяхъ, гминныхъ и другихъ общественныхъ сборахъ, платежахъ по страхованію недвижимыхъ имуществъ и тому подобныхъ, означенныхъ въ 1-мъ, 2-мъ и 3-мъ пунктахъ ст. 41 ипотечнаго устава, и свѣдѣнія эти доставить въ уѣздное казначейство того города, гдѣ производится ликвидациа, къ сроку, который будетъ назначенъ агентомъ Ликвидационной Коммисіи для уплаты ликвидационнаго вознагражденія владѣльцу имѣнія, или его кредиторамъ. Всѣмъ этимъ свѣдѣніямъ казначейство составляетъ перечневую вѣдомость, которую съ подлинными свѣдѣніями передаетъ, за своею подписью, агенту Ликвидационной Коммисіи.

Ст. 6. Въмѣстѣ съ тѣмъ, Ликвидационная Коммисія сообщаетъ Управленію Кредитнаго Земскаго Общества, съ препровожденіемъ копій съ ликвидационной табели или выписки изъ нея, о предъявленіи чрезъ Окружную Дирекцію агенту Ликвидационной Коммисіи свѣдѣній о томъ, на какую сумму слѣдуетъ отдѣлать ликвидационныхъ листовъ для обезпеченія лежащаго на имѣніи долга. При опредѣленіи этой суммы и доставленіи свѣдѣній, Земское Кредитное Общество обязано руководствоваться правилами, изложенными въ нижеслѣдующей 8-ой статьѣ.

Ст. 7. Одновременно съ публикаціею, Ликвидационная Ком-

Art. 3. Z dóbr nie mających urządzonej hypoteki, wydawanie listów likwidacyjnych uskuteczniane będzie za pośrednictwem cywilnych Naczelników Powiatowych.

A. O wydawaniu listów likwidacyjnych z dóbr mających urządzone hypoteki gubernialne.

Art- 4. Po ostatecznem ustanowieniu kapitału likwidacyjnego, przypadającego do wypłaty właścicielowi, Kommissya Likwidacyjna zamiesci w miejscowym dzienniku gubernialnym, tudzież w dzienniku warszawskim obwieszczenie o nastąpić mającej wypłacie wynagrodzenia, z wezwaniem wszystkich, mających prawo do otrzymania części kapitału likwidacyjnego, z dóbr, w których wynagrodzenie likwidacyjne przyznane zostało, aby z prawami swemi zgłosili się w drodze przepisanej. Obok tego, wydane będzie zarządzenie, aby obwieszczenie o nastąpić mającej likwidacyi przybite było na drzwiach urzędu gminnego tej gminy, w której dobra są położone.

Art. 5. Jednocześnie, Kommissya Likwidacyjna zaleci cywilnemu Naczelnikowi tego Powiatu, w którym dobra są położone, zebrać wiadomości o zaległościach w podatkach skarbowych, gminnych lub w innych opłatach publicznych, składce ogniowej od nieruchomości, i t. p. należnościach, wymienionych w ustępach 1, 2 i 3 art. 41 prawa hipotecznego, i wiadomości te dostarczyć kassie powiatowej w tém mieście, w którym dokonywana jest likwidacya, a to na termin, jaki do wypłaty wynagrodzenia likwidacyjnego właścicielowi dóbr, lub jego wierzycielom przez ajenta Kommissyi Likwidacyjnej oznaczony będzie. Wszystkie te wiadomości kassa ułoży w treściwy wykaz, który wraz z oryginałami rzeczonych wiadomości, po opatrzeniu swym podpisem, złoży ajentowi Kommissyi Likwidacyjnej.

Art. 6. Obok tego, Kommissya Likwidacyjna odniesie się do Zarządu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, przy załączeniu kopii tabelli likwidacyjnej lub wyciągu z niej, o zakomunikowanie ajentowi Kommissyi Likwidacyjnej przez Dyrekcyą Szczęgółową, wiadomości: jaka summa oddzieloną być ma z listów likwidacyjnych na zabezpieczenie długu, dobra obciążającego. Przy oznaczeniu tej summy i udzielaniu wiadomości, Towarzystwo Kredytowe Ziemskie stosować się powinno do przepisów, wskazanych poniżej w § 8-ym.

Art. 7. Jednocześnie z obwieszczeniem, Kommissya Likwi-

мисія высылаєть ликвидационные листы, съ слѣдующими къ нимъ купонами, въ кассу подлежащаго казначейства и сообщаетъ въ Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства объ ассигнованіи казначейству суммы, которая, на основаніи ст. 46-ой Указа о Ликвидационной Коммисіи, должна быть выдана деньгами. Въмѣстѣ съ тѣмъ, Ликвидационная Коммисія даетъ знать о семъ агенту, который по полученіи такового увѣдомленія, въ случаѣ если окончательная выдача ликвидационныхъ листовъ требуетъ предварительнаго собранія справокъ и свѣдѣній, а также, когда при выдачѣ сей должны быть удовлетворены права ипотечныхъ кредиторовъ имѣнія, назначаетъ срокъ для доставленія нужныхъ справокъ и свѣдѣній, и для явки кредиторовъ; при чемъ, этотъ срокъ, ни въ какомъ случаѣ не можетъ быть опредѣленъ позднѣе трехъ мѣсяцевъ, со дня полученія имъ извѣщенія о высылкѣ ликвидационныхъ листовъ.

Ст. 8. Управленія Земскаго Кредитнаго Общества, при опредѣленіи количества суммы долга, подлежащаго обезпеченію ликвидационными листами, руководствуются слѣдующими правилами:

а) для опредѣленія суммы подлежащей обезпеченію, Земское Кредитное Общество принимаетъ въ соображеніе все количество выданной симъ обществомъ ссуды, значащееся въ ипотечной книгѣ;

б) основываясь на оцѣнкѣ имѣній, произведенной по правиламъ 10 (22) Іюня 1860 года, Земское Кредитное Общество дѣлаетъ расчетъ: какую часть ссуды, значащейся въ ипотечной книгѣ, оно можетъ перевести на ту часть имѣнія, которая осталась за надѣломъ крестьянъ, и какую за тѣмъ, слѣдуетъ обезпечить ликвидационными листами въ капитальной суммѣ; при чемъ Земское Кредитное Общество принимаетъ за основаніе, чтобы переводимый долгъ соотвѣтствовалъ половинѣ цѣнности оставшагося имѣнія;

в) остающіяся части займа по второму выпуску закладныхъ листовъ (законъ 1838 г.) уплачиваются ликвидационными листами по нарицательной цѣнѣ, но съ освобожденіемъ владѣльцевъ отъ уплаты 2%, которая требуется отъ владѣльцевъ, выходящихъ изъ Кредитнаго Общества; при чемъ, согласно ст. 22-й настоящихъ правилъ, по представленію Земскаго Кредитнаго Общества, листы сіи погашаются безъ тиража въ ближайшіе сроки;

г) Управленія Земскаго Кредитнаго Общества обязаны доставить вышеупомянутыя въ пунктахъ: а, б и в, свѣдѣнія, не позже 6-и недѣльнаго срока, со дня полученія ими о томъ требованія. При

дацияна прешле właściwej kassie, listy likwidacyjne, z należącym do nich kuponami i odniesie się do Komisyyi Rządowej Przychodów i Skarbu o wyasygnowanie na tę kasę takiej kwoty, jaka stosownie do art. 46 Ukazu o Komisyyi Likwidacyjnej w gotowiznie dopłaconą być winna. Zarazem Komisyya Likwidacyjna zawiadomi o tém ajenta, który po otrzymaniu takowego zawiadomienia, w przypadku, gdy stanowcze wydanie listów likwidacyjnych wymagać będzie uprzedniego zebrania wyjaśnień i wiadomości, tudzież gdy przy wydawaniu listów likwidacyjnych, potrzeba będzie zaspokoić prawa wierzycieli hipotecznych, wyznaczy termin do złożenia potrzebnych wyjaśnień i wiadomości, oraz dostawienia się wierzycieli; termin ten jednak w żadnym razie nie może być dłuższy nad trzy miesiące, licząc od daty otrzymania przez ajenta wiadomości, o wysłaniu listów likwidacyjnych.

Art. 8. Władze Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, przy oznaczaniu ilości długu, mającego być zabezpieczonym w listach likwidacyjnych, stosować się mają do następujących przepisów:

a) Dla ustanowienia summy długu mającej być zabezpieczoną, Towarzystwo Kredytowe Ziemskie mieć będzie uwagę na całkowitą pożyczkę przez siebie udzieloną i wykazaną w księdze hipotecznej;

b) Na podstawie oszacowania dóbr, dokonanego według przepisów z d. 10 (22) Czerwca 1860 r. Towarzystwo Kredytowe Ziemskie obliczy: jaka część pożyczki wykazanej w księdze hipotecznej może być przeniesioną na tę część dóbr, która pozostała po uposażeniu włościan, a jaka zabezpieczoną być winna na kapitale w listach likwidacyjnych; przytém Towarzystwo Kredytowe Ziemskie trzymać się ma tej zasady, ażeby dług przenoszony, równał się połowie szacunku dóbr pozostałych;

c) Pozostała część pożyczki, udzielonej w listach zastawnych drugiego okresu (prawo z r. 1838), spłaconą będzie listami likwidacyjnymi po cenie nominalnej, lecz z uwolnieniem właścicieli ziemskich od obowiązku uiszczenia 2% wymaganych od właścicieli występujących z Towarzystwa Kredytowego; przytém, stosownie do artykułu 22 niniejszych przepisów, na przedstawienie Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, listy takowe ulegają umorzeniu bez losowania w terminach najbliższych;

d) Władze Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego obowiązane są dostarczyć wspomniane wyżej w ustępach a, b, c, wiadomości, nie później jak w sześć tygodni po otrzymaniu żądania

не доставлені Обществомъ въ назначенный срокъ требуемыхъ свѣдѣній, члены и агенты управленія Общества подвергаются законной ответственности, на общемъ основаніи, если промедленіе послѣдуетъ по ихъ винѣ, или по такимъ причинамъ, устраненіе коихъ отъ нихъ зависѣло.

Ст. 9. Владѣльцу имѣнія и его кредиторамъ предоставляется право, какъ при выдачѣ вознагражденія, такъ и по выдачѣ онаго, по всѣмъ вообще займамъ изъ Кредитнаго Общества, независимо отъ втораго выпуска закладныхъ листовъ (по закону 1838 года), (*) уплатить или весь долгъ обезпеченный ликвидационными листами, или часть долга, по правиламъ, для выхода изъ Кредитнаго Общества, изложеннымъ въ статьѣ 25-й Положенія 1825 г., но съ освобожденіемъ отъ платежа установленнаго сей статьѣй взноса 2%. Освобожденные такимъ образомъ изъ депозита ликвидационные листы распределяются между кредиторами и владѣльцемъ, на основаніи существующихъ правилъ о правахъ ипотечныхъ кредиторовъ.

Примѣчаніе. Въ выдачѣ ликвидационныхъ листовъ изъ депозита когда листы сіи будутъ выданы послѣ распредѣленія, дѣлаемаго по ст. 12-й настоящихъ правилъ, не участвуютъ ни Ликвидационная Коммисія, ни агенты ея.

Ст. 10. Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства, по тѣмъ казеннымъ долгамъ, которые записаны въ ипотеку имѣнія и уплачиваются посредствомъ ежегодныхъ взносовъ на интересъ и погашеніе, требуетъ обезпеченія ихъ: или оставшимся имѣніемъ должника или ликвидационными листами на полную сумму первоначальнаго долга; но должнику не возбраняется уплатить непогашенную часть долга ликвидационными листами по нарицательной цѣнѣ; въ семь случаевъ, остальные ликвидационные листы освобождаются изъ депозита. За симъ, по тѣмъ долгамъ, по которымъ владѣльцы имѣній платятъ только проценты, безъ взноса на погашеніе а уплата капитала зависитъ отъ воли должника, Правительственная Коммисія Финансовъ требуетъ полного обезпеченія ежегодныхъ процентовъ, но должникъ имѣетъ право уплатить капитальный долгъ ликвидационными листами по нарицательной цѣнѣ.

Ст. 11. Агентъ Ликвидационной Коммисіи обязанъ имѣть наблюденіе за своевременнымъ полученіемъ отъ кого слѣдуетъ нужныхъ свѣдѣній.

(*) О способѣ уплаты этого долга при выдачѣ ликвидационныхъ листовъ сказано въ ст. 8 пункт. 9.

въ тѣхъ мѣрахъ. Въ разѣ недоставленія przez Towarzystwo w oznaczonym terminie żądanych wiadomości, członkowie i agenci władz, Towarzystwa ulegną prawnej odpowiedzialności, na ogólnych zasadach, jeżeli zwłoka nastąpi z ich winy lub dla takich przeszkód usunięcie których od nich zależało.

Art. 9. Właścicielowi dóbr, jako też wierzycielom jego służyć będzie prawo, tak przy wypłacie, jako i po wypłacie wynagrodzenia co do wszystkich w ogóle pożyczek z Towarzystwa Kredytowego, niezależnie od pożyczki drugiego okresu (podług prawa z r. 1838), (*) spłacić albo cały dług, zabezpieczony w listach likwidacyjnych, albo też część tego długu, a to stosownie do przepisów o wystąpieniu z Towarzystwa Kredytowego, w artykule 25 prawa z r. 1825 zawartych, lecz z uwolnieniem od ustanowionej tymże artykułem opłaty po 2%. Przypadające w skutek tego do podniesienia z depozytu listy likwidacyjne podlegać będą rozplacie pomiędzy wierzycieli i właściciela, stosownie do istniejących przepisów o prawach wierzycieli hipotecznych.

Uwaga. Przy wydawaniu listów likwidacyjnych z depozytu, gdy listy te będą wydawane po dokonanej według artykułu 12 niniejszych przepisów rozplacie, ani Kommissya Likwidacyjna ani jej agenci uczestniczyć nie będą.

Art. 10. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, dla wiarytelności Skarbowych do hipoteki dóbr wpisanych i spłacanych wnoszonemi corocznie opłatami na procent i na amortyzację, wymagać będzie zabezpieczenia: albo na pozostałych przy dłużniku dobrach, albo też w listach likwidacyjnych na całkowitą sumę pierwotnego długu; wszakże dłużnikowi nie tamuje się możności spłacenia niezamortyzowanej części długu, listami likwidacyjnymi po cenie nominalnej; w tym przypadku, pozostałe listy likwidacyjne ulegają podniesieniu z depozytu. Co do tych długów, od których właściciele dóbr uiszczają jedynie procenta bez wnoszenia opłat na amortyzację, a spłata samego kapitału zależy od woli dłużnika, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wymagać będzie całkowitego zabezpieczenia corocznych procentów, wszakże dłużnikowi służy prawo spłacenia kapitału listami likwidacyjnymi po cenie nominalnej.

Art. 11. Agent Kommissyi Likwidacyjnej obowiązany jest pilnować odbierania w właściwym czasie, od kogo należy, wiadomości potrzebnych.

(*) О способі сплатення цього боргу при видаванні листів ліквідаційних є мова в статті 8 уступі 9.

Ст. 12. Въ срокъ, назначенный для выдачи ликвидационнаго вознагражденія, распределеіе ликвидационныхъ листовъ, съ слѣдующими къ нимъ купонами и денежною доплатою, производится въ подлежащемъ ипотечномъ отдѣленіи, по ипотечному порядку, въ присутствіи и при содѣйствіи агента Ликвидационной Коммисіи. При чемъ, сначала покрываются привилегированные платежи, означенные въ ст. 41-й ипотечнаго устава, потомъ уплачиваются пресроченные платежи Кредитному Обществу, и наконецъ, обезпечиваются долги (которые не переведены на оставшіяся за надѣломъ крестьянъ часть имѣнія) Земскому Кредитному Обществу; оставшіеся за тѣмъ, ликвидационные листы распределяются между прочими ипотечными кредиторами въ ипотечной послѣдовательности.

Примѣчаніе 1. При удовлетвореніи долговъ, сначала обращаются въ платежъ наличныя деньги, потомъ купоны, которымъ вышелъ срокъ и, въ случаѣ недостатка ихъ, ликвидационные листы; при чемъ цѣнность ихъ опредѣляется на основаніи ст. 17-й, кромѣ недоимокъ по казеннымъ податямъ, гминнымъ сборамъ и страховымъ платежамъ съ недвижимыхъ имуществъ, въ уплату которыхъ ликвидационные листы принимаются по нарицательной цѣнѣ.

Примѣчаніе 2. Ликвидационные листы, для обезпеченія долговъ Кредитному Обществу, принимаются въ депозитъ по нарицательной цѣнѣ, а для покрытія пресроченныхъ платежей — по курсу.

Ст. 13. Если, вслѣдствіе неявки владѣльца или ипотечныхъ кредиторовъ, или по причинѣ возникшаго спора, не можетъ быть произведено распределеіе всего, или части вознагражденія, то ликвидационные листы, съ принадлежащими къ нимъ купонами и деньгами, если оныя имѣются, отсылаются въ депозитъ Польскаго Банка, съ приложеніемъ постановленія ипотечнаго отдѣленія. Депозитное свидѣтельство Банка будетъ составлять для казны квитанцію въ уплатѣ отданнаго на сохраненіе вознагражденія.

Ст. 14. Устраненіе препятствій въ выдачѣ депозита изъ Банка, предоставляется заинтересованнымъ въ этомъ сторонамъ и всѣ издержки по этому предмету должны быть отнесены на ихъ собственный счетъ. Казна же, какъ получившая квитанцію въ уплатѣ при-

Art. 12. W terminie oznaczonym do wypłaty wynagrodzenia likwidacyjnego, rozpłata listów likwidacyjnych z należącymi do nich kuponami i dopłatą w gotowiznie, dokonywana będzie w właściwym wydziale hipotecznym, według przepisów postępowania hipotecznego, w obecności i za współdziałaniem ajenta Kommissyi Likwidacyjnej. Przyczem, naprzód pokryte być winny należności uprzywilejowane, wymienione w art. 41 prawa hipotecznego, następnie mają być zaspokojone przypadłe już do poboru raty Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego i nakoniec zabezpieczają się wierzytelności tegoż Towarzystwa Kredytowego (które nie zostały przeniesione na część dóbr po uposażeniu włościan pozostała); pozostałe zaś listy likwidacyjne będą rozpłacone pomiędzy innych wierzycieli hipotecznych w kolei pierwszeństwa hipotecznego.

Uwaga 1. Przy spłacaniu długów, wypłata odbywać się będzie naprzód gotowizną, potem kuponami płatnymi i w razie ich niewystarczania, listami likwidacyjnymi; cena listów oznaczoną będzie według artykułu 17, wyjawszy przy spłacie zaległości w podatkach Skarbowych, należnościach gminnych i składce ogniowej od nieruchomości, na zaspokojenie których, listy likwidacyjne przyjmowane będą po cenie nominalnej.

Uwaga 2. Listy likwidacyjne na zabezpieczenie wierzytelności Towarzystwa Kredytowego przyjmowane będą do depozytu po cenie nominalnej, a na pokrycie rat do poboru przypadających, podług kursu.

Art. 13. Gdyby z powodu niestawienia się właściciela lub wierzycieli hipotecznych, albo z powodu wynikłego sporu, nie można było dokonać wypłaty wynagrodzenia, czy to w całości czy w części, w takim razie listy likwidacyjne, wraz z należącymi do nich kuponami i gotowizną, jeśli ta się znajduje, odesłane być winny do depozytu Banku Polskiego, z dołączeniem decyzji wydziału hipotecznego.

Dowód depozytowy Banku stanowić będzie dla Skarbu pokwitowanie z wypłaty wynagrodzenia do depozytu złożonego.

Art. 14. Usunięcie przeszkód przeciwko wydawaniu przez Bank depozytu, pozostawia się staraniu stron interessowanych i wszelkie połączone z tém koszta spadają na ich własny rachunek. Skarb zaś, jako pokwitowany już z wypłaty należnego

читающагося вознагражденія, не должна за тѣмъ нести никакихъ издержекъ, равно какъ не обязана принимать никакого участія въ выдачѣ депозита.

Ст. 15. Ипотечное отдѣленіе утверждаетъ актъ уплаты, если онъ не будетъ противенъ общимъ законамъ и настоящимъ правиламъ, въ случаѣ же спора отсылаетъ стороны къ судебному разбирательству и составляетъ опредѣленіе объ отдачѣ находящагося въ спорѣ вознагражденія въ депозитъ Банка. За тѣмъ, ипотечное отдѣленіе дѣлаетъ распоряженіе: а) объ исключеніи изъ ипотечной книги долговъ, уплаченныхъ ликвидационными листами, и б) объ отмѣткѣ въ ипотечномъ указателѣ, какая часть долговъ казенныхъ и Земскому Кредитному Обществу, обеспечена ликвидационными листами.

Ст. 16. По окончаніи распредѣленія ликвидационныхъ листовъ въ ипотечномъ отдѣленіи, агентъ доноситъ о томъ Ликвидационной Коммисіи, съ представленіемъ нужныхъ документовъ.

Ст. 17. При уплатѣ долговъ, цѣнность ликвидационныхъ листовъ опредѣляется по взаимному соглашенію должника съ кредиторами. Если согласія сего не послѣдуетъ и если притомъ кредиторъ потребуетъ уплаты, то онъ обязанъ принять ликвидационные листы по нарицательной цѣнѣ. Если же владѣлецъ имѣнія пожелаетъ уплатить долгъ, то цѣнность ликвидационныхъ листовъ опредѣляется по биржевому курсу и кредиторъ не можетъ отказаться отъ такой уплаты.

Примѣчаніе. Курсъ ликвидационныхъ листовъ опредѣляется по послѣдней цѣнѣ ихъ на варшавской биржѣ.

Ст. 18. Ликвидационные листы, переданные въ депозитъ Польскаго Банка, въ обезпеченіе долговъ Земскому Кредитному Обществу, хранятся до погашенія части долга обезпеченнаго ликвидационными листами. Послѣ чего, ликвидационные листы обращаются въ собственность владѣльца, или его кредиторовъ, на основаніи существующихъ правилъ о правахъ ипотечныхъ кредиторовъ и освобождаются изъ депозита Банка, по сношенію съ нимъ Управленія Земскаго Кредитнаго Общества, но, во всякомъ случаѣ, въ признаніи кому либо и въ выдачѣ тѣхъ ликвидационныхъ листовъ, ни Ликвидационная Коммисія, ни агентъ ея не участвуютъ.

Ст. 19. Ликвидационные листы, находящіеся въ депозитѣ Польскаго Банка въ обезпеченіе долговъ Земскому Кредитному Обществу, не могутъ быть обращаемы въ тиражъ. Но когда не окажется болѣе листовъ въ обращеніи и останется сумма, назначаемая

wynagrodzenia, nie powinien ztąd ponosić jakich bądź kosztów, jak również, nie ma obowiązku uczestniczyć w wydaniu depozytu.

Art. 15. Wydział hipoteczny zatwierdza akt wypłaty, jeżeli takowy nie będzie przeciwny ogólnemu prawu i przepisom niniejszym, a w razie zaszłego sporu, odesła strony do rozprawy na drodze sądowej i wyda decyzję nakazującą odesłanie będącego w sporze wynagrodzenia do depozytu Banku. Następnie, wydział hipoteczny postanowi: a) wykreślenie z wykazu hipotecznego długów spłaconych listami likwidacyjnymi; tudzież b) wniesienie do wykazu hipotecznego zaznaczenia: jaka część wierzytelności Skarbu oraz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, zabezpieczoną została w listach likwidacyjnych.

Art. 16. Po dokonanej w wydziale hipotecznym rozpłacie listów likwidacyjnych, agent złoży o tém raport Kommissyi Likwidacyjnej, przy dołączeniu potrzebnych dowodów.

Art. 17. Przy spłacie długów, cena listów likwidacyjnych oznaczoną będzie za wzajemnem porozumieniem się dłużnika i wierzycieli. Gdyby do zgody w tej mierze nie przyszło, a wierzyciel zażąda zapłacenia, w takim razie, tenże obowiązany będzie przyjąć listy likwidacyjne po cenie nominalnej. W razie zaś gdy dłużnik dług spłacić zapragnie, cena listów likwidacyjnych oznaczoną będzie podług kursu na giełdzie i wierzyciel nie będzie mógł odmówić przyjęcia takowej spłaty.

Uwaga. Do oznaczenia kursu listów likwidacyjnych przyjmowaną będzie ostatnia ich cena na giełdzie warszawskiej.

Art. 18. Listy likwidacyjne złożone do depozytu Banku Polskiego na zabezpieczenie wierzytelności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, zatrzymane będą do czasu umorzenia części długu zabezpieczonego w listach likwidacyjnych. Po czym listy likwidacyjne stają się własnością właściciela dóbr i jego wierzycieli, stosownie do istniejących przepisów o prawach wierzycieli hipotecznych i podnoszone będą z depozytu Banku za zniesieniem się z nim Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego; w każdym atoli razie, w przyznaniu i wydaniu кому bądź pomienionych listów likwidacyjnych, ani Kommissya Likwidacyjna, ani agent jej uczestniczyć nie będą.

Art. 19. Listy likwidacyjne złożone do depozytu Banku Polskiego na zabezpieczenie wierzytelności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, nie mogą być przypuszczane do losowania. Lecz skoro nie będzie już listów w obiegu i gdy pozostawać będzie

для погашения, по ст. 10 Указа о Ликвидационной Коммисии, тогда ликвидационные листы, входящие в депозит Банка для обеспечения долгов Земскому Кредитному Обществу, поступают в тираж массами в 3,000 руб. тей. Что же касается ликвидационных листов, находящихся в депозит Банка для обеспечения частных вѣрителей, то во все время нахождения их в депозитѣ, они не должны подлежать тиражу.

Ст. 20. Проценты с ликвидационных листов, находящихся в депозитѣ Банка для обеспечения долгов Земскому Кредитному Обществу, получает Кредитное Общество, порядкомъ, какой для сего будетъ определенъ, в счетъ слѣдующихъ ему с владѣльца платежей. Купоны же отъ ликвидационных листов, отданные в депозит Банка, по всѣмъ инымъ случаямъ, какъ-то для обеспечения частных кредиторовъ, пока листы сии не будутъ присуждены, или переданы в ихъ собственность, поступаютъ в пользу владѣльца.

Ст. 21. При назначении в продажу имѣнія, судебнымъ порядкомъ, вследствие требованія частных кредиторовъ, или по определенію Управленія Земскаго Кредитнаго Общества, продается имѣніе, оставшееся за надѣломъ крестьянъ. Изъ вырученной суммы удовлетворяются привилегированные и ипотечные долги, на общемъ основаніи. Если же не достанетъ суммы, вырученной отъ продажи имѣнія, оставшагося за надѣломъ крестьянъ, то обращаются на покрытие долговъ ликвидационные листы, по нарицательной цѣнѣ. Погущій же окажется излишенъ в ликвидационных листахъ выдается владѣльцу.

Примѣчаніе. Правилomъ симъ не отмѣняются существующія постановленія о продажѣ имѣній, съ переводомъ на покупателя ссудъ Земскаго Кредитнаго Общества.

Ст. 22. Въ случаѣ, если по продажѣ оставшагося у владѣльца, за надѣломъ крестьянъ, имѣнія, не достанетъ суммы на удовлетвореніе долговъ Земскому Кредитному Обществу, то в счетъ долга, обращаются ликвидационные листы по нарицательной цѣнѣ. При чемъ, по представленію Земскаго Кредитнаго Общества, листы сии погашаются безъ тиража, в ближайшіе сроки.

Примѣчаніе. Правила, означенныя в ст. 21 и 22, примѣняются в каждомъ отдѣльномъ случаѣ, со времени публикаціи Ликвидационной Коммисии о назначаемомъ ликвидационномъ вознагражденіи.

fundusz na umorzenie, stosownie do art. 10 Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnej wyznaczony, wówczas listy likwidacyjne złożone do depozytu Banku na zabezpieczenie wierzytelności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, przypuszczone będą do losowania w partjach po rsr. 3,000. Co do listów likwidacyjnych, złożonych do depozytu Banku na zabezpieczenie wierzytelności prywatnych, to takowe przez cały czas pozostawania w depozycie, losowaniu podlegać nie będą.

Art. 20. Procenta od listów likwidacyjnych do depozytu Banku na zabezpieczenie wierzytelności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, pobierać będzie Towarzystwo Kredytowe Ziemskie, według porządku w tej mierze przepisać się mającego, na rachunek rat przypadających temuż Towarzystwu od właściciela; kupony zaś listów likwidacyjnych wniesionych do depozytu Banku we wszelkich innych przypadkach, jako to na zabezpieczenie wierzytelności osób prywatnych, dopóki te listy nie będą przysądzone, lub przekazane na ich własność, należeć będą do właściciela.

Art. 21. Przy wystawieniu dóbr na sprzedaż w drodze sądowej, na żądanie wierzycieli prywatnych lub z rozporządzenia władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, sprzedaży podlegać będą dobra, jakie po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostały. Z otrzymanego szacunku zaspokojone być winny, należności uprzywilejowane i długi hipoteczne, według ogólnej zasady.

W razie niewystarczania funduszu, otrzymanego ze sprzedaży dóbr, pozostałych po uposażeniu włościan, na pokrycie długów użytymi zostaną listy likwidacyjne po cenie nominalnej.

Przewyżka z tychże listów likwidacyjnych pozostać mogąca wydana będzie właścicielowi.

Uwaga. Przepis ten nie uchyla istniejących przepisów co do sprzedaży dóbr, z przelewem na nabywcę pożyczek Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Art. 22. Gdyby po sprzedaży dóbr, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałych, zbrakło funduszu na pokrycie wierzytelności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, to na rzecz tej wierzytelności, użytymi będą listy likwidacyjne po cenie nominalnej. Przytém na wniosek Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, pomienione listy umarzane będą bez losowania, w terminach najbliższych.

Uwaga. Przepisy zawarte w powyższych artykułach 21 i 22, obowiązować będą w każdym pojedynczym przypadku, od chwili wydania przez Kommissyę Likwidacyjną obwieszczenia o przyznaniu wynagrodzenia likwidacyjnego.

Б. Выдача ликвидационных листов по имениям, на которых устроены окружные ипотеки.

Ст. 23. Выдача ликвидационных листов по имениям, на которых устроены окружные ипотеки, производится тем же порядком, какой принят для выдачи листов по имениям, имевшим губернские ипотеки (ст. 4, 5, 7, 9—16 и 18—20). Агентства Ликвидационной Комиссии, в семь случаев, назначаются уездные гражданские начальники и бургомистры.

В. Выдача ликвидационных листов по имениям, на которых не составлено ипотеки

Ст. 24. По окончательномъ опредѣленіи ликвидационнаго капитала, Ликвидационная Комиссія препровождаетъ въ подлежащее казначейство слѣдующіе владѣльцу ликвидационные листы, съ принадлежащими къ нимъ купонами, и даетъ о семъ знать мѣстному уѣздному гражданскому начальнику. Въ то же время, Ликвидационная Комиссія сообщаетъ въ Правительственную Комиссію Финансовъ объ ассигнованіи въ подлежащее казначейство суммы, которая, на основаніи ст. 46 Указа о Ликвидационной Комиссіи, должна быть выдана наличными деньгами.

Ст. 25. Уѣздный начальник, по полученіи предложенія Ликвидационной Комиссіи, немедленно дѣлаетъ надлежащее распоряженіе о собраніи свѣдѣній о недоимкахъ по казеннымъ податямъ, гминнымъ сборамъ и страховымъ платежамъ съ недвижимыхъ имуществъ, которые слѣдуетъ удержать изъ ликвидационнаго вознагражденія, и назначаетъ срокъ для явки владѣльца за полученіемъ ликвидационныхъ листовъ.

Ст. 26. По явкѣ владѣльца или повѣреннаго его, уѣздный начальникъ немедленно выдаетъ ликвидационные листы, въ присутствіи мѣстнаго подсудка и агента Ликвидационной Комиссіи при ипотечномъ отдѣленіи Гражданскаго Трибунала, если послѣдній будетъ находиться въ томъ городѣ, гдѣ будетъ производиться выдача ликвидационныхъ листовъ.

Ст. 27. При выдачѣ ликвидационнаго вознагражденія, удерживаются недоимки въ казенныхъ податяхъ, гминныхъ и другихъ общественныхъ сборахъ, страховыхъ платежахъ съ недвижимыхъ имуществъ и т. п.

На пополненіе означенныхъ недоимокъ обращаются сперва наличныя деньги, потомъ купоны, коимъ истекъ срокъ и, въ случаѣ недостатка ихъ, ликвидационные листы, по нарицательной

В. О выдаваніи листовъ ликвидacyjnych z dóbr mających urządzone hypoteki okręgowe.

Art. 23. Wydawanie listów likwidacyjnych z dóbr mających urządzone hypoteki okręgowe, odbywać się będzie w takim samym porządku, jaki przyjęty został przy wydawaniu listów z dóbr, mających urządzone hypoteki gubernialne (art. 4, 5, 7, 9, 16 i 18-20). Agentami zaś Komisji Likwidacyjnej, w tym razie będą cywilni Naczelnicy Powiatów i Burmistrzowie.

С. О выдаваніи листовъ ликвидacyjnych z dóbr nie mających urządzonej hypoteki.

Art. 24. Po ostatecznem oznaczeniu kapitału likwidacyjnego, Komisya Likwidacyjna przesła do właściwej kasy przypadające dla właściciela listy likwidacyjne, wraz z należącymi do nich kuponami, i zawiadomi o tém właściwego cywilnego Naczelnika Powiatu.

Jednocześnie Komisya Likwidacyjna odniesie się do Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu o wyasygnowanie na właściwą kasę odpowiedniej kwoty, jaka, stosownie do art. 46 Ukazu o Komisji Likwidacyjnej, gotowizną dopłaconą być winna.

Art. 25. Naczelnik Powiatu, po otrzymaniu rozporządzenia Komisji Likwidacyjnej, bezzwłocznie zarządzi zebranie wiadomości o zaległościach w podatkach Skarbowych, należnościach gminnych i składce ogniowej od nieruchomości, na pokrycie których zatrzymaną być ma odpowiedni fundusz z wynagrodzenia likwidacyjnego, a oraz wyznaczy właścicielowi termin do stawienia się po odbiór listów likwidacyjnych.

Art. 26. Za przybyciem właściciela lub jego pełnomocnika, Naczelnik Powiatu bezzwłocznie wyda listy likwidacyjne, w obecności właściwego podsędka i agenta Komisji Likwidacyjnej przy wydziale hipotecznym Trybunału Cywilnego, jeżeli ten ostatni znajdować się będzie w tém mieście, w którym wydanie listów likwidacyjnych ma miejsce.

Art. 27. Przy wydaniu wynagrodzenia likwidacyjnego zatrzymanym będzie fundusz na pokrycie zaległych podatków Skarbowych, gminnych lub innych opłat publicznych, składki ogniowej od nieruchomości i t. p.

Na pokrycie tych zaległości użytymi być mają: najprzód gotowizna, następnie kupony płatne i wreszcie, w razie gdyby te nie wystarczały, listy likwidacyjne, po cenie nominalnej; resztujące

цѣнѣ; остальные ликвидационные листы, со всѣми неудержанными купонами и деньгами, выдаются по принадлежности.

Ст. 28. О распоряженіяхъ сдѣланныхъ на основаніи предшествующихъ §§, долженъ быть составленъ актъ, за подписаніемъ всѣхъ присутствовавшихъ. Если подсудокъ, или агентъ Ликвидационной Коммисіи, не будутъ согласны съ дѣйствіями уѣзднаго начальника при выдачѣ ликвидационныхъ листовъ, то мнѣнія означенныхъ лицъ, съ которыми не согласится уѣздный начальникъ, записываются въ составляемый актъ.

Ст. 29. Копія съ означеннаго акта представляется въ Ликвидационную Коммисію.

Г. Распоряженія Ликвидационной Коммисіи объ исключеніи крестьянскихъ земель изъ владѣльческихъ ипотекъ.

Ст. 30. Одновременно съ распоряженіями о выдачѣ ликвидационныхъ листовъ (ст. 7), Ликвидационная Коммисія препровождаетъ къ своему агенту копію съ ликвидационной табели.

Ст. 31. Агентъ Ликвидационной Коммисіи, по составленіи изъ ликвидационной табели извлеченія о границахъ земель, предоставленныхъ крестьянамъ, положеніи и пространствахъ ихъ, передаетъ это извлеченіе, вмѣстѣ съ копіею съ ликвидационной табели, въ ипотечное отдѣленіе.

Ст. 32. Ипотечное отдѣленіе, по такому требованію агента Ликвидационной Коммисіи, обязано немедленно:

a) внести извлеченіе изъ ликвидационной табели во вторую часть ипотечной книги (księga umów wieczystych) того имѣнія, по которому составлена ликвидационная табель; самая же копія съ ликвидационной табели присоединяется къ собранію документовъ, хранящихся при ипотечной книгѣ (zbiór dokumentów, składanych do księgi wieczystej);

b) исключить изъ ипотечнаго указателя (wykazu hipotecznego) земли, предоставленныя крестьянамъ со всѣми угодьями и урочищами (номенклатурами), которыя перешли въ собственность крестьянъ;

c) внести въ третій отдѣлъ ипотечнаго указателя (ścieśnienia własności, ciężary wieczyste i służebności) сервитуты, сохраненные за крестьянами по ликвидационной табели, на земляхъ, оставшихся за помѣщикомъ, если онѣ не значились въ помянутомъ отдѣлѣ;

zaś listy likwidacyjne, ze wszystkimi niezatrzzymanymi kuponami i gotowizną, zostaną wydane komu należy.

Art. 28. Z dokonanych, stosownie do poprzedzających artykułów, czynności, sporządzony będzie akt, przez wszystkie wpływające do tego osoby podpisać się mający. Gdyby podsędek lub agent Komisji Likwidacyjnej, nie zgadzał się na postępowanie Naczelnika Powiatu przy wydawaniu listów likwidacyjnych, w takim razie, zdania tych osób, niepodzielane przez Naczelnika Powiatu, wpisane być mają do pomienionego aktu.

Art. 29. Kopia takowego aktu powinna być przedstawiona Komisji Likwidacyjnej.

D. O zarządzeniach ze strony Komisji Likwidacyjnej względem wyłączenia gruntów włościańskich z hipoteki dóbr dziedzica.

Art. 30. Jednocześnie z zarządzeniem wydania listów likwidacyjnych (art. 7), Komisya Likwidacyjna prześle swemu agentowi kopię tabelli likwidacyjnej.

Art. 31. Agent Komisji Likwidacyjnej sporządziwszy wyciąg z tabelli likwidacyjnej, w którym wskazane być mają granice, położenie i przestrzeń gruntów, nadanych włościanom, wyciąg takowy wraz z kopią tabelli likwidacyjnej złoży wydziałowi hipotecznemu.

Art. 32. Wydział hipoteczny, na żądanie agenta Komisji Likwidacyjnej obowiązany jest bezzwłocznie:

a) wnieść wyciąg z tabelli likwidacyjnej do księgi umów wieczystych tych dóbr, dla których tabella likwidacyjna jest sporządzoną; sama zaś kopia tabelli likwidacyjnej, załączoną być winna do zbioru dokumentów, składanych do księgi wieczystej;

b) wykreślić z wykazu hipotecznego grunta włościańskie wraz z wszelkimi użytkami i nomenklaturami, które przeszły na własność włościan;

c) wpisać do trzeciego działu wykazu hipotecznego (ścieśnienie własności, ciężary wieczyste i służebności), służebności, przy jakich, tabellą likwidacyjną włościanie zostali utrzymani na gruntach, pozostałych we własności dziedzica, jeżeli służebności te nie były wpisane do pomienionego działu;

2) исключить из означенного отдела ипотечного указателя инскрипций (записи), относительно прав крестьян на отошедшие в собственность их земли, если таковые инскрипции в ономъ были.

Ст. 33. Одновременно с исключением крестьянских прав (инскрипций ст. 32, п. 1.), значившихся в ипотечномъ указателе, должны быть исключены из помѣщичьей ипотеки долги и другія обязательства крестьян третьимъ лицамъ, обеспеченныя означенными правами; но при семъ, ипотечныя учрежденія обязаны по крестьянскимъ усадьбамъ, на которыхъ будутъ числиться долги, установить отдѣльную окружную ипотеку. Съ этою цѣлю составляется на простой бумагѣ и препровождается, куда слѣдуетъ, выписка, въ которой показывается ипотечное положение усадебъ.

Ст. 34. Издержки при исключеніи изъ ипотечныхъ книгъ земель, предоставленныхъ крестьянамъ, и при внесеніи сохраненныхъ за крестьянами сервитутовъ на помѣщичьихъ земляхъ, относятся на счетъ тѣхъ источниковъ, изъ которыхъ производятся расходы по ликвидаціи. Что же касается до издержекъ на учрежденіе окружныхъ ипотекъ на крестьянскія усадьбы, обремененныя долгами крестьянъ (ст. 33), то онѣ взыскиваются съ владѣльцевъ усадебъ административнымъ порядкомъ.

Дополнительныя правила.

Ст. 35. На содержаніе агенто́въ Ликвидационной Коммисіи и сопряженныя съ отправленіемъ ихъ обязанностей издержки, ассигнуется, по постановленію Учредительнаго Комитета, особая сумма, изъ тѣхъ же источниковъ, изъ которыхъ производятся расходы по ликвидаціи.

Ст. 36. Разнѣе сѣхъ правилъ, которыя должны быть внесены въ Дневникъ Законовъ, и разрѣшеніе могущихъ возникнуть по онымъ сомнѣній, возлагается на Учредительный Комитетъ.

Предсѣдательствующій въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго,
(подписалъ) *Князь Павелъ Гагаринъ.*

d) wykreslić z tegoż działu wykazu hypotecznego wpisy, dotyczące praw włościan do gruntów na własność ich przeszłych, jeżeli wpisy takie istnieją.

Art. 33. Jednocześnie z wykreśleniem z wykazu hypotecznego wpisów co do praw włościan (art. 32 p. d.), powinny być także wykreslone z hypoteki dóbr dziedzica długi i wszelkie zobowiązania włościan względem osób trzecich, a na wspomnionych ich prawach zabezpieczone; przy tém wszakże, władze hypoteczne obowiązane są założyć oddzielne hypoteki okręgowe dla tych osad włościańskich, któreby długami obciążone były.

W tym celu powinien być sporządzony na prostym papierze i złożony gdzie wypada wyciąg, wykazujący hypoteczny stan osad.

Art. 34. Koszta wykreślenia z księgi wieczystej gruntów nadanych włościanom, tudzież wniesienia do takowej przyznanych włościanom praw do służebności na gruntach dziedzica, zaspokajane będą ze źródeł przeznaczonych na wydatki likwidacyjne.

Co do kosztów potrzebnych na urządzenie hypotek okręgowych dla osad włościańskich, obciążonych długami (art. 33), takowe odzyskiwane będą od właścicieli osad w drodze administracyjnej.

Przepisy dodatkowe.

Art. 35. Na utrzymanie agentów Kommissyi Likwidacyjnej i na koszta połączone z wykonywaniem poruczonych im obowiązków, wyznaczony będzie z decyzji Komitetu Urządzającego oddzielny fundusz, ze źródeł przeznaczonych na wydatki likwidacyjne.

Art. 36. Rozwinięcie niniejszych przepisów, które w Dzienniku Praw zamieszczone być winny, tudzież rozstrzygnięcie wątpliwości z tychże wyniknąć mogących, porucza się Komitetowi Urządzającemu.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Дзень огlосzenia, dnia 7 (19) Października 1865 r.

По Указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го.

Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,

Великаго Князя Финляндскаго,

и проч., и проч., и проч.

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 21 Августа (2 Сентября) сего 1865 года и сообщеннаго въ отзывѣ Министра Статсъ Секретаря Царства, отъ 30 Августа (11 Сентября) сего года за № 6596, къ Намѣстнику въ Царствѣ, о порядкѣ выдачи наличныхъ денегъ по ликвидаціонной операци, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Выдачу владѣльцамъ имѣній по ассигновкамъ Ликвидационной Коммисіи денежной доплаты, по статьѣ 46 Высочайшаго Указа о Ликвидационной Коммисіи, производить казенными кассами Правительственной Коммисіи Финансовъ, а процентовъ по купонамъ ликвидаціонныхъ листовъ, Польскимъ Банкомъ.

При этомъ, слѣдующая, по статьѣ 45 того же Указа, доплата процентовъ за полтора мѣсяца съ 3 (15) Апрѣля по 20 Мая (1 Юня) 1864 г. должна быть производима на точномъ основаніи означенной статьи, при платежѣ по первому купону; и

Ст. 2. Исполненіе сихъ правилъ, которыя должны быть внесены въ Дневникъ Законовъ, возложить на надлежащія вѣдомства по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 88 засѣданіи Учредительнаго Комитета, 4 (16) Сентября 1865 года.

Намѣстникъ Царства, Генераль-Адъютантъ,

(подписалъ) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

в Имении Найяснѣйшаго

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu, zapadłego w dniu 21 Sierpnia (2 Września) r. b., zakomunikowanego w odezwie Ministra Sekretarza Stanu Królestwa, do Namiestnika w Królestwie z dnia 30 Sierpnia (11 Września) r. b. № 6596, o sposobie wypłaty gotowych pieniędzy z tytułu operacyi likwidacyjnej, Komitet Urządzający postanowił i stanowi:

Art. 1. Uiszczenie dziedzicom dóbr za assygnacyami Kommissyi Likwidacyjnej dopłat w gotowiznie, wspomnianych w art: 46 Najwyższego Uказу o Kommissyi Likwidacyjnej, dokonywać za pośrednictwem kass Skarbowych Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, a procentów za kupony od listów likwidacyjnych, za pośrednictwem Banku Polskiego. Obok tego, przynależna, stosownie do art: 45 tegoż Uказу, dopłata procentów za półtora miesiąca od dnia 3 (15) Kwietnia do dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1864 r., powinna być uiszczoną w ścisłym zastosowaniu się do powołanego artykułu, przy wypłacie pierwszego kuponu. — i

Art. 2. Wykonanie niniejszych przepisów, które w Dzienniku Praw zamieszczone być winny, poruczyć właściwym Władzom, w czym do której należy.

Działo się w Warszawie, na 88 posiedzeniu Komitetu Urządzającego, dnia 4 (16) Września 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący

w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Дієн оглосzenia, dnia 7 (19) Października 1865 r.

По Указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
 ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
 ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,
 и проч., и проч., и проч.

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Во исполнение Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 21 Августа (2 Сентября) сего года и сообщеннаго въ отзывѣ Министра Статсъ-Секретаря Царства, отъ 30 Августа (11 Сентября) сего года за № 6594, Намѣстнику въ Царствѣ, о правилахъ къ руководству при выдачѣ владѣльцамъ имѣній ликвидационныхъ листовъ, различной цѣнности, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. При назначеніи въ Ликвидационной Комисіи владѣльцамъ имѣній количества ликвидационныхъ листовъ за упраздненныя повинности крестьянъ, соблюдается слѣдующее правило относительно пропорціи въ выдачѣ ликвидационныхъ листовъ различныхъ разрядовъ:

если владѣльцу слѣдуетъ ликвидационное вознагражденіе въ, количествѣ:

до 1,000 р., то выдавать 10 л. 100 рублевыми листами.
 „ 2,000 р., то выдавать 10 л. 100 р., 2 л. 250 р., 1 л. 500 р.
 „ 3,000 „ „ 10 „ 100 „ 4 „ 250 „ 2 „ 500 „
 „ 4,000 „ „ 10 л. 100 р., 4 л. 250 р., 2 л. 500 р., 1 л. 1000 р.
 отъ 4,000 до 20,000 р., то выдавать по $\frac{1}{4}$ части каждаго достоинства.
 „ 20,000 до 50,000 р., то выдавать 50 л. 100 р., 20 л. 250 р., остальную сумму 500 р. и 1000 р., считая по половинѣ тѣхъ и другихъ
 если болѣе 50,000 р., то выдавать 50 л. 100 р., 30 л. 250 р., 25 л. 500 р., остальную сумму 1000 рублевыми.

Ст. 2. Когда причитающіяся помѣщикамъ ликвидационныя суммы, не состоя изъ круглыхъ цифръ, образуютъ несоотвѣтствующія этому расчету доли, то, при опредѣленіи въ Ликвидационной Комисіи количества ликвидационныхъ листовъ, должно выдавать таковыя доли листами соотвѣтственнаго достоинства.

W Imieniu Najjaśniejszego
A L E X A N D R A II-go,
 CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
 WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
 etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu NAJWYŻSZEGO Rozkazu, zapadłego w d. 21 Sierpnia (2 Września) r. b., zakomunikowanego w odezwie Ministra Sekretarza Stanu Królestwa, do Namiestnika w Królestwie z d. 30 Sierpnia (11 Września) r. b. Nr. 6594, co do przepisów mających być zachowanemi, przy wydawaniu dziedzicom dóbr listów likwidacyjnych, różnej wysokości, Komitet Urządzający postanowił i stanowi:

Art. 1. Przy oznaczaniu przez Kommissyę Likwidacyjną ilości przypadających, dla dziedziców dóbr listów likwidacyjnych za zniesione powinności włościan, zachowany być winien następujący przepis, pod względem stosunku, w jakim listy likwidacyjne, w różnych wysokościach wystawione, wydawane być mają:

jeżeli wynagrodzenie likwidacyjne dla dziedzica przypada w ilości:

do 1,000 rs., to wypłacić listami 10 l. 100 rublowemi.
 „ 2,000 „ „ „ 10 l. 100, 2 l. 250, 1 l. 500,
 „ 3,000 „ „ „ 10 l. 100, 4 l. 250, 2 l. 500,
 „ 4,000 „ „ „ 10 l. 100, 4 l. 250, 2 l. 500, 1 l. 1,000,
 od 4,000, do 20,000 rsr., po $\frac{1}{4}$ części każdej wysokości:
 „ 20,000 „ 50,000 „ 50 l. 100, 20 l. 250, resztę należności listami 500 rub. i 1000 rub., w połowie pierwszemi i w połowie drugimi.

jeżeli więcej jak 50,000 rs., to wypłacić listami 50 l. 100, 30 l. 250, 25 l. 500, resztę należności 1,000 rublowemi.

Art. 2. Kiedy przypadające dla dziedziców należności likwidacyjne, nie wypadną w summach okrągłych i gdy w skutek tego potworzą się części nieodpowiednie temu rozliczeniu, w takim razie, przy oznaczaniu przez Kommissyę Likwidacyjną ilości listów likwidacyjnych, na spłacenie takowych części należy użyć listy likwidacyjne odpowiedniej wysokości.

Примѣчаніе. Такъ, напримѣръ, для выдачи суммы въ 16,432 руб. слѣдуетъ назначить:

44	листа	по 100 рублей	4,400 рублей
16	"	250 "	4,000 "
8	"	500 "	4,000 "
4	"	1000 "	4,000 "

и 32 р., наличными деньгами.

Ст. 3. Исполненіе сихъ правилъ, которыя должны быть внесены въ Дневникъ Законовъ, возложить на Ликвидационную Комисію.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 88 засѣданіи Учредительнаго Комитета, 4 (16) Сентября 1865 г.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генераль-Адъютантъ,

(подписалъ) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Uwaga. Tak na przykład, na wypłatę summy rs. 16,432, należy użyć

44	listy	po rs. 100	"	"	rs. 4,400
16	"	250	"	"	" 4,000
8	"	500	"	"	" 4,000
4	"	1000	"	"	" 4,000

oraz rs. 32 gotowizną.

Art. 3. Wykonanie niniejszych przepisów, które w Dzienniku Praw zamieszczone być winny, poruczyć Komisji Likwidacyjnej.

Działo się w Warszawie, na 88 posiedzeniu Komitetu Urządzającego, d. 4 (16) Września 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancelarii *Wł. Holewiński.*

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

W Dzienniku Praw, Tomie 63 Numerze 199 w Manifeste Najwyższym z dnia 1 (13) Czerwca 1865 r. o poborze wojskowym w Królestwie Polskiem, dopuszczoną została pomyłka w tekście polskim, a mianowicie na str. 127 w art. 13 pomienionego Manifestu wydrukowano: „przyczem, spisowi jednego wieku *dzielą się* na części;“ gdy tymczasem, zgodnie z tekstem ruskim, powinno być, „przyczem, spisowi jednego wieku *nie dzielą się* na części.“

Pomyłkę tę w Dzienniku Praw, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości prostuje przez zamieszczenie w niniejszym dodatku powyższego artykułu w tej osnowie:

„Art. **13.** *Spisowi 1-ej kategorii przyzwani być mają do losowania podług wieku, t. j. najpierwej 20-letni; jeżeli ich nie wystarczy po trzech na jednego zaciągowego, to przyłączają się do nich spisowi 21 lat, a następnie 22-letni; przyczem, spisowi jednego wieku nie dzielą się na części; chociażby przez to liczba ich przewyższała oznaczoną liczbę 3-ch spisowych dla wybrania jednego zaciągowego.*”

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancelaryi, *Wł. Holewiński.*

KOMISJA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOŚCI

W Dzienniku Praw, Tomie 63, Numerze 199 w Małtzie.
Za N. 1 wyrażymy dnia 1 (13) Czerwca 1865 r. o poborze
wojskowym w-Ródzie Polskim, dopuszczony został po-
myślny w tekście polskim, a mianowicie na str. 127 w art. 18
pominionego Manifestu wydrukowano: „przezczasem, spiszowi
jednego wieku dzieł się na czasach” gdy tymczasem, zgodnie
z tekstem ruskim, powinno być „przezczasem, spiszowi jednego
wieku nie dzieł się na czasach.”

Pomyślę to w Dzienniku Praw, Komisja Rządowa
Sprawiedliwości prosiła przez zamieszczenie w niniejszym
dodatku powyższego artykułu w tej formie:

Art. 18. Spisowi 1-ego kategorii przysługują być mają
do świadczenia podług wieku, t. j. najpóźniej 20-letni; jeżeli ich
nie wystarczy po trzech na jednego zastępcę, to przyp-
adają się do nich spiszowi 21 lat, a następnie 22-letni; przy-
czem, spiszowi jednego wieku nie dzieł się na czasach; chociaż-
by przez to liczba ich przewyższała oznaczoną liczbę 3-ich
spiszowych dla zastępców jednego zastępcy.”

Dyrektor Główny Prasy
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, Hosiński.

F. o. Dyrektora Kancelarii, W. Hosiński.

DZIENNIK PRAW

№ 203.

Tom Szesćdziesiąty Trzeci.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
 Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,
 и проч., и проч., и проч.,

Совѣтъ Управленія Царства.

Принявъ во вниманіе: что установленные постановленіемъ Совѣта Управленія Царства отъ 29 Марта (10 Апрѣля) 1832 года за № 3453 предѣлы вѣдомства Варшавскихъ Мировыхъ судовъ—вслѣдствіе преобразованія и начертанія постоянныхъ предѣловъ полицейскимъ частямъ, нынѣ не соотвѣтствуютъ потребностямъ службы и удобству жителей,—по представленію Правительственной Коммисіи Юстиціи, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Къ вѣдомству Варшавскаго окружнаго мирового суда I-го отдѣленія принадлежать полицейскія части: 1, 2, 3 и 4;
 къ мировому суду II-го отдѣленія, части: 5, 6, 7 и 11;
 къ мировому суду III-го отдѣленія, части: 8, 9 и 10; а
 къ мировому суду IV-го отдѣленія, часть 12 или предмѣстье Прага.

Ст. 2. Приходы, входящіе въ составъ Варшавскаго округа, остаются въ нынѣшнемъ вѣдомствѣ мировыхъ судовъ.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Юстиціи.

Состоялось въ Варшавѣ, 15 (27) Іюня 1865 г.

в Имении Найявнѣйшаго
ALEXANDRA II-go,
 CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
 etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważywszy: że oznaczony decyzją Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 29 Marca (10 Kwietnia) 1832 r. № 3453. zakres jurysdykcyi Sądów Pokoju w Warszawie, okazuje się obecnie skutkiem przekształcenia i zakreszenia stałych granic Cyркулом Policyjnym, nieodpowiedni potrzebom służby i dogodności mieszkalców, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Do jurysdykcyi Sądu Pokoju okręgu i miasta Warszawy Wydziału I, należec mają Cyркулы Policyjne: 1, 2, 3 i 4; do Sądu Pokoju Wydziału II-go, Cyркулы: 5, 6, 7 i 11; do Sądu Pokoju Wydziału III-go, Cyркулы: 8, 9 i 10; zaś do Sądu Pokoju Wydziału IV-go, Cyркул 12, czyli przedmieście Praga.

Art. 2. Parafie okręg Warszawski stanowiące, pozostają w dotychczasowej jurysdykcyi Sądów Pokoju.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie, dnia 15 (27) Czerwca 1865 r.

Namiestnik Królestwa, Jenerał-Adjutant,
 (podpisano) *Hr. Berg.*

Dyrektor Główny Prezydujący
 w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, (podpi:) *Wosiński.*

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność z odpisem:

Dyrektor Główny Prezydujący
 w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewinski.*

Dzień ogłoszenia, dnia 25 Października (6 Listopada) 1865 roku.

По указу Его Величества
 АЛЕКСАНДРА II-го,
 Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,
 Великаго Князя Финляндскаго,
 и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

На основаніи ст. 49—51 указа о Ликвидационной Комисіи, на Учредительный Комитетъ возложена обязанность составить правила объ огражденіи интересовъ третьихъ лицъ, имѣющихъ ипотечныя права на имѣніи, въ тѣхъ случаяхъ, когда: 1) владѣлецъ откажется отъ части ликвидационнаго капитала, или не явится для полученія вознагражденія въ теченіе срока, закономъ на сей предметъ опредѣленнаго; 2) когда владѣлецъ, по непредставленію въ срокъ узаконенной ликвидационной табели, лишится права на полученіе процентовъ съ 3 (15) Апрѣля 1864 года.

При обсужденіи сего предмета, Учредительный Комитетъ, по первому изъ возбужденныхъ вопросовъ, объ огражденіи правъ третьихъ лицъ, въ томъ случаѣ, когда владѣлецъ откажется отъ всего или отъ части слѣдующаго ему ликвидационнаго вознагражденія, принявъ въ соображеніе, что формальный отказъ владѣльца долженъ быть представленъ подлежащей Комисіи по крестьянскимъ дѣламъ съ приложеніемъ копій съ ипотечнаго указателя, въ доказательство того, что никакіе ипотечные долги не обременяютъ этого имѣнія. Въ случаѣ же, если находятся какія либо ипотечныя обязательства, то должно быть представлено совершенное нотариальнымъ порядкомъ удостовѣреніе всѣхъ ипотечныхъ кредиторовъ, что они, съ своей стороны, на этотъ отказъ согласны. Что же касается неявки владѣльца за полученіемъ ликвидационнаго вознагражденія (ст. 50 указа о Лик. Ком.), то вопросъ этотъ устраняется порядкомъ, принятымъ уже Учредительнымъ Комитетомъ при установленіи правилъ о выдачѣ ликвидационныхъ листовъ. Въ правилахъ, по сему предмету составленныхъ, предполагается вызывать въ ипотечное отдѣленіе какъ кредиторовъ, такъ и владѣльца, съ тѣмъ, что въ случаѣ отсутствія кого либо изъ нихъ, могущая причитаться ему часть ликвидационнаго капитала отсылается въ депозитъ Польскаго Банка.

в Имении Найяснѣйшаго
 ALEXANDRA II-go,
 CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
 WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
 etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Stosownie do art. 49—51 Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnej, na Komitet Urządzający włożony został obowiązek ułożenia przepisów o zabezpieczeniu interesów osób trzecich, mających na dobrach hipoteczne prawa, w przypadkach: 1) gdy właściciel zrzecze się części kapitału likwidacyjnego, lub nie zgłosi się po odbiór wynagrodzenia, w terminie prawem oznaczonym; 2) gdy właściciel w skutek nieprzedstawienia w właściwym terminie tabelli likwidacyjnej, utraci prawo do otrzymania procentów od dnia 3 (15) Kwietnia 1864 r.

Przy rozbiórce tego przedmiotu, co do pierwszej z podniesionych kwestyj, dotyczącej zabezpieczenia praw osób trzecich w takim przypadku, gdy właściciel zrzecze się, całego lub części przypadającego mu wynagrodzenia likwidacyjnego, Komitet Urządzający wziął pod rozwagę: że formalne zrzeczenie się właściciela, powinno być złożone właściwej Kommissyi Spraw Włościańskich, z dołączeniem kopii wykazu hipotecznego na dowód, że żadne długi hipoteczne na dobrach tych nie ciąży.

W razie zaś, jeżeli znajdują się jakie bądź zobowiązania hipoteczne, powinno być przedstawione zapewnienie przez wszystkich wierzycieli hipotecznych, notaryalnie zeznane, że ze swęj strony, na takowe zrzeczenie zgadzają się. Co się zaś tyczy niezgłoszenia się właściciela po odbiór wynagrodzenia likwidacyjnego (art. 50 Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnej), kwestya ta usunięta zostaje w skutek przyjętego już przez Komitet Urządzający sposobu postępowania przy ustanowieniu przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych. W przepisach w tym przedmiocie ułożonych, postanowiono wzywać przed wydział hipoteczny, tak wierzycieli jako i właściciela, z zastrzeżeniem, że w razie gdyby kto bądź z pomiędzy nich, nie był obecnym, część wynagrodzenia likwidacyjnego dla niego przypadać mogąca, odesłana będzie do depozytu Banku Polskiego.

По второму вопросу, объ ограждении прав третьих лиц, въ томъ случаѣ, когда владѣлецъ потеряетъ право на получение процентовъ съ 3 (15) Апрѣля 1864 года, Учредительный Комитетъ нашелъ, что въ настоящее время было бы преждевременно издавать какия либо правила по сему предмету. Когда наступитъ срокъ 16 (28) Ноября, то вопросъ этотъ представится въ болѣе ясномъ видѣ.

На основаніи вышеизложеннаго, во исполненіе ст. 51 указа о Ликвидационной Коммисіи, Учредительный Комитетъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Формальный отказъ владѣльца отъ всего или части вознагражденія за упраздненныя повинности крестьянъ, долженъ быть представленъ подлежащей крестьянской Коммисіи, съ приложеніемъ копій съ ипотечнаго указателя имѣнія, въ доказательство того, что никакіе ипотечные долги не обременяютъ этого имѣнія. Въ случаѣ же, если на имѣніи лежатъ какия либо ипотечныя обязательства, то должно быть представлено совершенное нотаріальнымъ порядкомъ удостовѣреніе всѣхъ ипотечныхъ кредиторовъ, что они, съ своей стороны, на этотъ отказъ согласны.

Ст. 2. Отказъ отъ вознагражденія, представленный безъ исполненія выше упомянутыхъ условій, признается нарушающимъ права третьихъ лицъ и считается недействительнымъ. — п

Ст. 3. Выписки изъ сего постановленія, которое должно быть внесено установленнымъ порядкомъ въ Дневникъ Законовъ, передать въ Ликвидационную Коммисію и Правительственную Коммисію Юстиціи и препроводить для исполненія въ Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 73-мъ засѣданіи Учредительнаго Комитета, 20 Іюня (2 Іюля) 1865 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ Адъютантъ,
(подписаль) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписаль) *Л. Соловьевъ.*

Co do drugiej kwestyi, dotyczącej zabezpieczenia praw osób trzecich w takim przypadku, gdy właściciel utraci prawo do otrzymania procentów od d. 3 (15) Kwietnia 1864 r., Komitet Urządzący znalazł, że obecnie byłoby przedwczesnem wydawanie w téj mierze jakich bądź przepisów. Gdy nadéjdzie termin d. 16 (28) Listopada, wówczas kwestya ta jasniéj przedstawi się.

Z zasad powyżej wyłożonych, w wykonaniu art. 51 Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnej, Komitet Urządzący postanowił i stanowi:

Art. 1. Formalne zrzeczenie się właściciela całego lub części wynagrodzenia, za zniesione powinności włościańskie, powinno być złożone właściwej Kommissyi Włościańskiej, wraz z kopią wykazu hipotecznego dóbr, na dowód, że żadne długi hipoteczne na dobrach tych nie ciążyą.

W razie zaś jeśli dobra są obciążone jakimi bądź zobowiązaniami hipotecznymi, powinno być przedstawione zapewnienie przez wszystkich wierzycieli hipotecznych, notaryalnie zeznane, że ze swéj strony, na takowe zrzeczenie zgadzają się.

Art. 2. Zrzeczenie się wynagrodzenia, przedstawione bez spełnienia powyższych warunków, uważane będzie jako naruszające prawa osób trzecich i poczytane zostanie za nieważne. — i

Art. 3. Wypisy z niniejszego postanowienia, które podług przepisanego porządku, w Dzienniku Praw zamieszczone być mają, należy zakomunikować Kommissyi Likwidacyjnej i Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, tudzież rozesłać do wykonania Kommissyom Spraw Włościańskich.

Działo się w Warszawie, na 73 posiedzeniu Komitetu Urządzącego, d. 20 Czerwca (2 Lipca) 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписаль) *Л. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директоръ Глówny Презыдуяцý
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Дієн оглосчеіа, дня 25 Паждзієніка (6Лістапада) 1865 r.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА и САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРИ ПОЛЬСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

Совѣтъ Управленія Царства.

Для сокращенія формальностей, истекающихъ изъ предписаннаго постановленіемъ Намѣстника въ Царствѣ отъ 9 (21) Іюня 1817 года порядка выдачи позволеній на практику фельдшерамъ и повивальнымъ бабкамъ, равно для опредѣленія соответственнаго порядка дѣйствія при лишеніи упомянутыхъ лицъ правъ на практику, въ слѣдствіе съ ихъ стороны злоупотребленій или проступковъ, Совѣтъ Управленія, по Высочайшему Его Императорско-Царскаго Величества повелѣнію и по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Выдача свидѣтельствъ на фельдшерскую и повивальную практику предоставляется непосредственно Главному Медицинскому Управленію въ Царствѣ, безъ испрашиванія на то разрѣшеній Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

Ст. 2. Въ случаѣ злоупотребленій или проступковъ фельдшеровъ и повивальныхъ бабокъ, предоставляется въ Губерніяхъ — Губернскимъ Правленіямъ, а въ городѣ Варшавѣ — Варшавскому Магистрату, по приговорамъ судебныхъ мѣстъ, основаннымъ на заключеніи Медицинскаго Совѣта, лишать виновныхъ права на практику.

Ст. 3. Въ случаяхъ не терпящихъ отлагательства, предоставляется Губернскимъ Правленіямъ и Варшавскому Магистрату, въ предупрежденіе вреда общественному здоровью, приостанавливать практику фельдшеровъ и повивальныхъ бабокъ впредь до разрѣшенія обстоятельствъ дѣла въ Медицинскомъ Совѣтѣ и постановленія о томъ судебного приговора. О каждомъ таковомъ временномъ приостановленіи практики, а равно и объ окончательномъ рѣшеніи дѣла, Губернскія Правленія и Магистратъ города Варшавы дѣлаютъ соответственныя объявленія въ губернскихъ вѣдомостяхъ и періодическихъ изданіяхъ.

в Именіи Найяснѣйшаго

АЛЕКСАНДРА II-го,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECZ ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

Dla uproszczenia formalności, wynikających z przepisane go postanowieniem Księcia Namiestnika Królewskiego z d. 9 (21) Czerwca 1817 r., porządku przy wydawaniu pozwoleń felczerom i akuszerkom na wykonywanie właściwej im praktyki, tudzież dla oznaczenia odpowiedniego postępowania przy pozbawieniu osób pomieianonych prawa do wykonywania służącej im praktyki, w razach dopuszczenia się przez nich nadużyć lub popełnienia przekroczeń, Rada Administracyjna, z mocy NAJWYŻSZEGO JEJGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI rozkazu i na przedstawienie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Wydawanie pozwoleń do praktyki felczerom i akuszerkom pozostawia się bezpośrednio Zarządowi Głównemu Służby Cywilno-Lekarskiej w Królestwie, bez wyjednywania decyzji Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Art. 2. Pozbawienie prawa wykonywania powyższej praktyki, z powodu dopuszczonych nadużyć lub przekroczeń, z mocy wyroku władz sądowych, uzasadnionego na opinii Rady Lekarskiej, pozostawia się: w Guberniach — Rządom Gubernialnym a w Warszawie — Magistratowi tegoż miasta.

Art. 3. W razach niecierpiących zwłoki i w celu zapobieżenia uszczerbkowi zdrowia powszechnego, pozostawia się Rządom Gubernialnym i Magistratowi miasta Warszawy prawo zawieszania w praktyce felczerów i akuserek do czasu zadecydowania w tym względzie przez Radę Lekarską i nastąpienia wyroku sądowego. O każdym zawieszeniu praktyki, Rządy Gubernialne i Magistrat miasta Warszawy ogłaszać będą za pośrednictwem dzienników i pism perjodycznych, jak niemniej o ostatecznym za-wyrokowaniu sprawy.

Ст. 4. Исполнение настоящего постановления, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственный Комисіи: Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Юстиціи, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, дня 9 (21) Іюля 1865 г.

Намѣстникъ, Генераль Адъютантъ, (подписалъ) *Графъ Бергъ*.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, (подписалъ) *Князь Черкасскій*.

Р. о. Секретаря Стану, (подписано) *A. Zaborowski*.

Zgodno z oryginałem:

Р. о. Секретаря Стану, (подписано) *A. Zaborowski*.

Art. 4. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, Kommissyom Rządowym: Spraw Wewnętrznych i Duchownych i Sprawiedliwości, w czym do której należy, poleca się.

Działo się w Warszawie, dnia 9 (21) Lipca 1865 r.

Namiestnik Królestwa, Jeneral-Adjutant,
(podpisano) *Графъ Бергъ*.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, (podp.) *Князь Черкасскій*.

Р. о. Секретаря Стану, (подп.) *A. Zaborowski*.

Zgodno z oryginałem:

Р. о. Секретаря Стану, (подписано) *A. Zaborowski*.

Za zgodność z odpisem:

Директор Гłówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

Р. о. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński*.

Дієнь оглосzenia, дня 25 Паждзієрніка (6 Listopada) 1865 r.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
 Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,
 Великаго Кнзя Финляндскаго,
 и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 13 (25) Іюля сего 1865 г. и сообщеннаго въ отзывѣ Министра Статсъ-Секретаря Царства отъ 18 (30) Іюля сего года, за № 6,141, къ Намѣстнику въ Царствѣ, объ эмеритурѣ бывшихъ войтовъ казенныхъ гминъ, вновь избранныхъ обществами въ эту должность, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Бывшимъ войтамъ казенныхъ гминъ Новой-Александріи, Староховице и Шумской, вновь избраннымъ обществами въ сію должность, дозволяется вносить, во время службы ихъ въ гминныхъ должностяхъ, учрежденныхъ Высочайшимъ указомъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ сельскихъ гминъ, закономъ опредѣленный процентъ съ прежняго ихъ жалованья въ эмеритальную кассу, для полученія, по выслугѣ узаконенныхъ лѣтъ, пенсій, на основаніи правилъ объ эмеритальномъ товариществѣ.

Ст. 2. Въ случаяхъ избранія бывшихъ войтовъ казенныхъ гминъ въ таковыя же должности, право на продолженіе взносовъ въ эмеритальную кассу разрѣшается Учредительнымъ Комитетомъ, особо для каждаго отдѣльнаго случая, на вышеприведенныхъ основаніяхъ, если къ дарованію означеннымъ лицамъ такового права будутъ представляться уважительныя причины.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Финансовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 82 засѣданіи Учредительнаго Комитета, 24 Іюля (5 Августа) 1865 г.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Адъютантъ,
 (подписалъ) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
 (подписалъ) *А. Соловьевъ.*

в Имении Найяснѣйшаго
ALEXANDRA II-го,
 CESARZA i SAMOWŁADCY WSZECZ ROSSYJ, KRÓLA POLSKIEGO,
 WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
 etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu Najwyższego Rozkazu, zapadłego w dniu 13 (25) Lipca r. b. 1865. i oznajmionego przez odezwę Ministra Sekretarza Stanu Królestwa z d. 18 (30) Lipca t. r. N. 6,141 do Namiestnika w Królestwie, co do emerytury byłych wójtów gmin rządowych, którzy na takież urzędy, na nowo przez gminy wybrani zostali, Komitet Urządzający postanowił i stanowi:

Art. 1. Byłym wójtom gmin rządowych Nowa Aleksandrya, Starachowice i Szumskiej, którzy na te urzędy na nowo przez gminy wybrani zostali, dozwala się uiszczać przez czas służby ich na urządach gminnych, ustanowionych Najwyższym Ukazem z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o urządzeniu gmin wiejskich, prawem oznaczony procent od płacy poprzednio przez nich pobieranej, do kassy emerytalnej, w celu pozyskania, po wysłużeniu liczby lat przepisami oznaczonej, pensyi, stosownie do przepisów o stowarzyszeniu emerytalnem.

Art. 2. Wrazie wybrania byłych wójtów gmin rządowych na takież urzędy, prawo do dalszego uiszczania składki emerytalnej przyznawać będzie Komitet Urządzający, przez oddzielną w każdym szczegółowym przypadku decyzję, na zasadach powyżej przywiedzionych, jeżeli do przyznania pomienionym osobom takowe go prawa, zachodzić będą powody na uwagę zasługujące.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być winno, porucza się Komisyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

Działo się w Warszawie, na 82 posiedzeniu Komitetu Urządzającego, dnia 24 Lipca (5 Sierpnia) 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
 (подписалъ) *А. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
 w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*
 P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewński.*

Дзень огласенія, дня 25 Паўдзiernика (6 Listopada) 1865 року.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
 Императора и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,
 и проч., и проч., и проч.,
Советъ Управленія Царства.

Во исполнение Высочайшаго повелѣнія, состоявшагося въ Югенгеймѣ 5 (17) Мая сего года, о пониженіи существующихъ на Варшавскомъ Монетномъ Дворѣ цѣнъ за изготовленіе казенныхъ печатей и штемпелей, соразмѣрно съ дѣйствительною стоимостью изготовленія, по представленію Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, въ дополненіе къ постановленію Совѣта Управленія 26 Января (7 Февраля) 1860 г., постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. За изготовленіе на Варшавскомъ Монетномъ Дворѣ казенныхъ печатей, какъ для туши, такъ и для сургуча, назначаются слѣдующія цѣны:

За печать I-ю класса:

съ надписью на 2-хъ языкахъ, по 1 р. с. 75 к. с.;
 на одномъ языкѣ, 1 р. 25 коп;

За печать II-ю класса:

съ надписью на 2-хъ языкахъ, 1 р. с.;
 на одномъ языкѣ, 75 к. с.;

За печать III-ю класса:

съ надписью на одномъ языкѣ, 50 к. с.

Ст. 2. Правила, предписанныя постановленіемъ Совѣта Управленія, отъ 26 Января (7 Февраля) 1860 года, и предшествовавшими, по мѣрѣ неизмѣненія оныхъ настоящимъ постановленіемъ, остаются въ своей силѣ.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на всѣ Правительственныя Коммисіи и Главныя Управленія Царства, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія 5 (17) Августа 1865 года.

в Имении Найяснѣйшаго
ALEXANDRA II-го,
 Cesarza Wszech Rosyi, Króla Polskiego,
 etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

W spełnieniu NAJWYŻSZEGO rozkazu, w dniu 5 (17) Maja r. b. w Jugenhejmie wydanego, polecającego obniżyć dotychczasowe ceny pieczęci i stempli urzędowych, do rzeczywistego kosztu ich wyrobienia w Mennicy Warszawskiej, na przedstawienie Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w dodatku do postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 26 Stycznia (7 Lutego) 1860 roku, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Za sporządzenie pieczęci urzędowych, czy to do tuszu, czy do laku, Mennica Warszawska pobierać będzie:

Za pieczęcie klasy I-jej:

z napisem w dwóch językach, po rsr. 1 kop. 75;
 w jednym języku, po rs. 1 k. 25;

Za pieczęcie klasy II-jej:

z napisem w dwóch językach, po rs. 1;
 w jednym języku, po 75 kop;

Za pieczęcie klasy III-jej:

z napisem w jednym języku, po kop. 50.

Art. 2. Przepisy postanowienia Rady Administracyjnej z d. 26 Stycznia (7 Lutego) 1860. r. i poprzednich, ile niniejszem postanowieniem nie zostają zniesione, zachowują moc swoją.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw, ma być pomieszczone, wszystkim Komisjom Rządowym i Władzom Naczelnym, w czym do której należy, poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, d. 5 (17) Sierpnia 1865 r.

Намѣстникъ, Генералъ-Адъютантъ, (подписалъ) *Гр. Бергъ.*

И. д. Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства,
 (подписалъ) *Гечевичъ.*

P. o. Sekretarza Stanu (podpisano) *A. Zaborowski.*

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *A. Zaborowski.*

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
 w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*
 P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Дієнь оглошенія, дня 25 Паўдзієніка (6 Лістапада) 1865 року.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
ИМПЕРАТОРА и САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Высочайшимъ повелѣніемъ, объявленнымъ въ отзвѣѣ Министра Статсъ-Секретаря, отъ 30 Августа (11 Сентября) 1864 года, Намѣстнику въ Царствѣ предоставлено наблюдать, чтобы учебное въ Варшавѣ начальство приняло мѣры къ возможно — скорому учрежденію отдѣльныхъ начальныхъ училищъ для Греко-Уніатскаго населенія въ Царствѣ; при чемъ Учредительный Комитетъ уполномоченъ назначить таковымъ училищамъ пособіе, не стѣсняясь нормою, установленною въ статьяхъ 13 и 29 указа о начальныхъ училищахъ, и, даже, если будетъ нужно, въ размѣрѣ всей суммы, требующейся на жалованье учителю и содержаніе училища.

Нынѣ, по представленію Главнаго Директора Правительственной Коммисіи Народнаго Просвѣщенія, основанному на соглашеніи съ Главнымъ Директоромъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, во исполненіе означеннаго Высочайшаго повелѣнія, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Пособіе, означенное въ 14 ст. указа о начальныхъ училищахъ, назначать Греко-Уніатскимъ начальнымъ училищамъ не въ видѣ ссуды, но безвозвратно.

Ст. 2. Отпускъ лѣсныхъ матеріаловъ изъ казенныхъ лѣсныхъ дачъ на постройку домовъ для помѣщенія Греко-Уніатскихъ начальныхъ училищъ, производить безплатно, съ сохраненіемъ за ними права пользованія прежними отпусками дровъ, по три кубическихъ сажени въ годъ, на отопленіе ихъ, изъ казенныхъ лѣсовъ, согласно § 23 правилъ 1849 года о Греко-Уніатскихъ училищахъ.

Ст. 3. Определенное постановленіемъ Учредительнаго Комитета отъ 11 (23) Ноября 1864 г., пособіе по содержанію Греко-Уніатскихъ начальныхъ училищъ распространить и на училища двухклассныя, приблизительно до 400 руб.

Ст. 4. Избраніе учителей для Греко-Уніатскихъ начальныхъ училищъ, какъ изъ находящихся на лицѣ дяковъ приходскихъ

въ Именіи Найяснѣйшаго
АЛЕКСАНДРА II-го,
CESARZA i SAMOWŁADCY WSZECZ ROSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Rozkazem NAJWYŻSZYM, oznajmionym przez odezwę Ministra Sekretarza Stanu z dnia 30 Sierpnia (11 Września) 1864 r., Namiestnikowi w Królestwie poruczonem zostało dopilnowanie, aby Zwierzchność Naukowa w Warszawie przedsięwzięła środki w celu spiesznego o ile można uorganizowania oddzielnych szkół początkowych dla Greko-Unitów w Królestwie, przy czém Komitet Urządzający został upoważniony do wyznaczenia dla takowych szkół zasilku, nie ograniczając się normami oznaczonemi w art. 13 i 29 Ukazu o szkołach początkowych, a nawet, gdyby tego zaszła potrzeba, do wysokości całego funduszu potrzebnego na placę dla nauczyciela i na utrzymanie szkoły.

Obeenie, na przedstawienie Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego, uczynione po porozumieniu się z Dyrektorem Głównym Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, — Komitet Urządzający w wykonaniu powołanego NAJWYŻSZEGO rozkazu, postanowił i stanowi:

Art. 1. Zasiliek, wspomniony w art. 14 Ukazu o szkołach początkowych, naznaczać dla szkół początkowych Greko-Unickich nie sposobem pożyczki, lecz bezzwrotnie.

Art. 2. Materyały budowlane z lasów rządowych, potrzebne na budowę domów dla szkół początkowych Greko-Unickich, wydawać bezpлатnie, z pozostawieniem im prawa do otrzymywania z lasów rządowych, corocznie, jak dawniej, po trzy sążnie kubiczne drzewa na opał, stosownie do § 23 przepisów z r. 1849 o szkołach Greko-Unickich.

Art. 3. Oznaczony postanowieniem Komitetu Urządzającego z d. 11 (23) Listopada 1864 r. zasiliek na utrzymanie Greko-Unickich szkół początkowych, rozciągnąć i do szkół dwuklassowych, w przybliżeniu do rs. 400.

Art. 4. Wybór nauczycieli do szkół początkowych Greko-Unickich, tak z pomiędzy djaków, znajdujących się obecnie przy

Уніатскихъ церквей, такъ и изъ воспитанниковъ существующей въ городѣ Холмѣ Греко-Уніатской школы дяковъ, производить по соглашенію Учебной Дирекціи съ Греко-Уніатскимъ Управленіемъ, состоящимъ при Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

Ст. 5. При опредѣленіи въ учительскія должности, Учебнымъ Дирекціямъ руководствоваться, относительно сельскихъ Греко-Уніатскихъ училищъ, тѣмъ исключеніемъ изъ 38-ой ст. указа о начальныхъ училищахъ, какое сдѣлано относительно городскихъ училищъ вообще въ ст. 40 того же указа.

Ст. 6. Въ тѣхъ Греко-Уніатскихъ училищахъ, гдѣ должность учителя будетъ занимать лицо православнаго исповѣданія, преподаваніе Закона Божія непременно поручать мѣстному или другому ближайшему и благонадежному Греко-Уніатскому священнику; независимо отъ сего, и въ тѣхъ мѣстностяхъ, гдѣ должность учителя начального училища будетъ исполнять лицо Греко-Уніатскаго исповѣданія, поручать преподаваніе Закона Божія способнымъ и благонадежнымъ Греко-Уніатскимъ священникамъ, избираемымъ по взаимному соглашенію начальника Учебной Дирекціи и Греко-Уніатскаго Управленія.

Ст. 7. Денежное вознагражденіе законо-учителю, опредѣляемое 54 статьею указа о начальныхъ училищахъ, назначать не изъ штатныхъ суммъ училища, но изъ суммъ казны Царства, примѣрно въ размѣрѣ 50 рублей въ годъ, тѣмъ порядкомъ, какой установленъ вообще для назначенія пособій Греко-Уніатскимъ обществамъ въ устройствѣ и содержаніи отдѣльныхъ училищъ.

Ст. 8. Не только допускать, но даже привлекать Греко-Уніатскихъ священниковъ къ завѣдыванію Греко-Уніатскими начальными училищами, въ качествѣ блюстителей, подъ надзоромъ и контролемъ начальниковъ Учебныхъ Дирекцій, которые должны руководствоваться въ этомъ дѣлѣ слѣдующими правилами:

а) ближайшее и непосредственное завѣдываніе и управленіе Греко-Уніатскими начальными училищами, какъ городскими такъ и сельскими, директора могутъ, порядкомъ ниже указаннымъ, поручать тѣмъ изъ Греко-Уніатскихъ священниковъ, которые, независимо отъ своего умственного образованія и нравственной жизни, будутъ заслуживать полное довѣріе по своимъ религіознымъ политическимъ убѣжденіямъ и стремленіямъ, какъ люди, вполне преданные интересамъ правительства, чистотѣ своего исповѣданія и пользѣ народности;

parafialnych Cerkwiach Unickich, jako i z pomiędzy uczniów Greko-Unickiej szkoły djaków, w mieście Chełmie istniejącej, odbywać za porozumieniem się Dyrekcyi Naukowej z Zarządem Greko-Unickim przy Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Art. 5. Przy mianowaniu na posady nauczycieli, Dyrekcyje Naukowe stosować się mają co do szkół wiejskich Greko-Unickich, do tego wyłączenia z pod przepisu art. 38 Ukazu o szkołach początkowych, jakie co do szkół miejskich w ogólności zawarte jest w art. 40 tegoż Ukazu.

Art. 6. W takich szkołach Greko-Unickich, gdzie posadę nauczyciela zajmować będzie osoba wyznania prawosławnego, wykład nauki religii poruczać koniecznie miejscowemu lub innemu najbliższemu zaufanemu kapłanowi Greko-Unickiemu; niezależnie od tego i w tych miejscowościach, gdzie obowiązki nauczyciela szkoły początkowej pełnić będzie osoba należąca do obrządku Greko-Unickiego, wykład nauki religii poruczać uzdolnionym i zaufanym kapłanom Greko-Unickim, wybieranym za wzajemnym porozumieniem się Naczelnika Dyrekcyi Naukowej i Zarządu Greko-Unickiego.

Art. 7. Wynagrodzenie pieniężne dla nauczyciela religii, postanowione art. 54 Ukazu o szkołach początkowych, wyznaczać nie z etatowego funduszu szkoły, lecz z funduszu Skarbu Królestwa, w ilości około 50 rs. rocznie, według porządku, jaki przepisany został w ogólności dla wyznaczania zasiłku Greko-Unitom na urządzenie i utrzymanie szkół oddzielnych.

Art. 8. Nie tylko przypuszczać, lecz nawet nakłaniać kapłanów Greko-Unickich do zawiadywania szkołami początkowymi Greko-Unickimi w charakterze opiekunów (блюстителей), pod nadzorem i kontrolą Naczelników Dyrekcyi Naukowych, którzy w tej mierze stosować się mają do następujących przepisów:

a) najbliższe i bezpośrednie zawiadywanie i zarząd szkołami początkowymi Greko-Unickimi tak miejskimi jak i wiejskimi, Dyrektorzy mogą stosownie do wskazań poniższych, powierzać takim kapłanom Greko-Unickim, którzy obok swego umysłowego wykształcenia i moralnego życia, zasługiwać będą na zupełne zaufanie pod względem swych religijno-politycznych przekonań i dążeń, jako ludzie zupełnie oddani interesom rządu, czystości swojego wyznania i dobru narodowości;

б) вмѣстѣ съ порученіемъ такимъ лицамъ завѣдыванія училищемъ, имъ усвоится званіе блюстителя, соответствующее званію смотрителя, о которомъ сказано въ 8 ст. указа о начальныхъ училищахъ;

в) въ званіе блюстителя благонадежные Греко-Уніатскіе священники избираются и назначаются начальниками Учебныхъ Дирекцій по личному ихъ усмотрѣнію и по соглашенію съ Греко-Уніатскимъ Управленіемъ, состоящимъ при Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ;

г) еслибы избранный въ званіе блюстителя, впослѣдствіи оказался неблагонадежнымъ, то начальникъ Учебной Дирекціи, по предварительномъ соглашеніи съ Греко-Уніатскимъ Управленіемъ, увольняетъ его отъ должности блюстителя и, какъ объ увольненіи его, такъ равно и о назначеніи на его мѣсто другаго, доноситъ Правительственной Коммисіи Народнаго Просвѣщенія и въ то же время сообщаетъ Греко-Уніатскому Управленію;

д) избранный блюстителемъ Греко-Уніатскій священникъ, согласно ст. 9-ой указа о начальныхъ училищахъ, исполняетъ нѣкоторыя изъ обязанностей, исчисленныхъ въ этой статьѣ и возлагаемыхъ ею на гминныхъ войтовъ и солтысовъ, именно - обязанности, означенныя въ этой статьѣ подъ буквами а и б;

е) примѣнительно къ 20 ст. указа о начальныхъ училищахъ, избранный блюстителемъ Греко-Уніатскій священникъ, по завѣдыванію училищемъ въ учебномъ и нравственномъ отношеніи, подчиненъ начальнику Учебной Дирекціи, но отчеты о своихъ дѣйствіяхъ онъ долженъ представлять, какъ Учебной Дирекціи, такъ и Греко-Уніатскому Управленію, для взаимнаго содѣйствія со стороны обоихъ этихъ вѣдомствъ цѣлямъ образованія Греко-Уніатскаго населенія; что же касается хозяйственной части училища, то въ этомъ отношеніи блюститель наблюдаетъ за исправнымъ веденіемъ отчетности, которая лежитъ собственно на учителѣ;

ж) въ случаѣ надобности и возможности, можетъ быть поручаемо одному и тому же блюстителю завѣдываніе двумя, тремя и болѣе училищами, не находящимися другъ отъ друга въ дальнемъ разстояніи;

з) блюстителямъ изъ Греко-Уніатскихъ священниковъ назначается денежное вознагражденіе, смотря по тому, какое число училищъ находится въ ихъ завѣдываніи, полагая имъ по должности блюстителя по 25 р: за каждое училище. Если блюститель училища есть вмѣстѣ съ тѣмъ и законоучитель, то онъ по каждому

б) Wraz z powierzeniem takim osobom obowiązku zawiadywania szkołą, przyznaje się tymże godność opiekuna, odpowiadająca godności nadzorca, o której jest mowa w art. 8-m Ukazu o szkołach początkowych;

в) Zaufani kapłani Greko-Unicey, na opiekunów wybierani i mianowani będą przez Naczelników Dyrekcji Naukowych, podług ich osobistego uznania i za porozumieniem się z Zarządem Greko-Unickim, istniejącym przy Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych;

г) Gdyby wybrany na opiekuna okazał się następnie niezasługującym na zaufanie, w takim razie Naczelnik Dyrekcji Naukowej, za poprzedniem porozumieniem się z Zarządem Greko-Unickim, uwalnia go od obowiązków opiekuna, i tak o tém uwolnieniu, jako też o zamianowaniu innego w jego miejsce, donosi Kommissyi Rządowej Oświecenia Publicznego, zawiadamiając o tém jednocześnie i Zarząd Greko-Unicki;

д) Wybrany na opiekuna kapłan Greko-Unicki, stosownie do art. 9-go Ukazu o szkołach początkowych, pełnić będzie niektóre z tych obowiązków, jakie w tymże artykule są wymienione i włożone na wójtów gmin i soltysów, a mianowicie obowiązki wskazane w ustępach a i b tegoż artykułu;

е) Stosownie do art. 20-go Ukazu o szkołach początkowych, kapłan Greko-Unicki wybrany na opiekuna, jako zawiadujący szkołą pod względem naukowym i moralnym, podlegać będzie Naczelnikowi Dyrekcji Naukowej; jednakże sprawozdania z swoich działań obowiązany jest składać tak Dyrekcji Naukowej jako i Zarządowi Greko-Unickiemu, a to dla zobopólnego ze strony tych obydwóch władz popierania celów ukształcenia Greko-Unickiej ludności; co się zaś tyczy gospodarczej części szkoły, pod tym względem, opiekun powinien czuwać jedynie nad należytym prowadzeniem odpowiedniej kontroli, utrzymywanie której jest wyłącznie obowiązkiem nauczyciela;

ж) Wrazie potrzeby i możności, jednemu i temu samemu opiekunowi, powierzone być może zawiadywanie dwiema, trzema i więcej szkołami, nie będącemi w znacznej odległości;

з) Dla kapłanów Greko-Unickich powołanych na opiekunów, przeznacza się wynagrodzenie pieniężne, stosownie do liczby szkół pod zawiadywaniem ich zostających, z zapewnieniem każdemu, za pełnienie obowiązków opiekuna, po rsr: 25 od każdej szkoły. Jeżeliby opiekun pełnił zarazem i obowiązki nauczyciela religii,

изъ сихъ званій получаетъ особое вознагражденіе, въ размѣрахъ, настоящими правилами опредѣленныхъ;

и) это вознагражденіе не относится, однакожъ, къ годичному штату училища и не составляетъ постоянного оклада, но назначается по особымъ представленіямъ начальниковъ Учебныхъ Дирекцій изъ суммъ казны Царства;

ж) впредь до изданія подробной по сему предмету инструкціи, руководствоваться въ прочихъ отношеніяхъ изданными 15 (27) Марта 1849 года правилами объ учрежденіи приходскихъ училищъ для русскихъ Греко-Уніатовъ въ Царствѣ Польскомъ.

Ст. 9. Отмѣнить перечисленіе установленныхъ въ прежніе годы училищныхъ складокъ съ одного училища на другое и установить такой общій порядокъ, чтобы въ складѣ на содержаніе одного училища участвовали только тѣ мѣстечки и деревни, которыя находятся въ самомъ близкомъ разстояніи другъ отъ друга и жители коихъ дѣйствительно могутъ посылать дѣтей своихъ въ одно общее училище; могущее же произойти отъ сего пониженіе штатовъ въ нѣкоторыхъ изъ существующихъ училищъ восполнять изъ казны, именно изъ суммъ, назначенныхъ на сей предметъ въ распоряженіе Правительственной Коммисіи Народнаго Просвѣщенія. — и

Ст. 10. О настоящемъ постановленіи, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, увѣдомить Главныхъ Директоровъ: Народнаго Просвѣщенія, Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, и Финансовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 85 засѣданіи Учредительнаго Комитета, 14 (26) Августа 1865 года.

Предсѣдатель — Намѣстникъ, Генералъ-Адъютантъ,
(подписалъ), *Графъ Бергъ*.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ*.

в такомъ разіе, за кажды з tych podwójnych obowiązków pobierać będzie oddzielne wynagrodzenie, w wysokości niniejszemi przepisami oznaczonej;

г) Wynagrodzenie to wszakże nie odnosi się do rocznego etatu szkoły i nie stanowi stałej pensji etatowej, lecz wyznaczane będzie na skutek osobnych przedstawień Naczelników Dyrekcyj Naukowych, z funduszków Skarbu Królestwa;

д) Do czasu wydania szczegółowej w tym przedmiocie instrukcji, stosować się należy pod innemi względami do wydanych w dniu 15 (27) Marca 1849 r. przepisów o urządzeniu szkół parafialnych dla ruskich Greko-Unitów w Królestwie Polskiem.

Art. 9. Uchylić przenoszenie z jednej szkoły na drugą składek szkolnych, ustanowionych w latach poprzednich — i zaprowadzić taki ogólny porządek, ażeby w uiszczania składek na utrzymanie jednej szkoły, uczestniczyły te jedynie miasteczka i wsie, które jak najbliżej jedno od drugiego są położone i których mieszkańcy mogą rzeczywiście posyłać swe dzieci do jednej wspólnej szkoły; mogące zaś wynikać z tego powodu obniżenie się funduszu etatowego w niektórych szkołach istniejących, pokrywać kosztem Skarbu, a mianowicie z funduszków na ten cel do rozporządzenia Kommissyi Rządowej Oświecenia Publicznego wyznaczonych.

Art. 10. O niniejszem postanowieniu, które w Dzieńniku Praw zamieszczone być ma, zawiadomić Dyrektorów Głównych: Oświecenia Publicznego, Spraw Wewnętrznych i Duchownych i Skarbu.

Działo się w Warszawie, na 85-m posiedzeniu Komitetu Urządzającego, dnia 14 (26) Sierpnia 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ*.

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holowiński*.

День ogłoszenia, dnia 25 Października (6 Listopada) 1865 roku.

Выпуска из журнала Статсъ-Секретаріата Царства Польскаго.

Божією Милостию,

МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II-й,

Императоръ и Самодержецъ Всероссийскій, Царь Польскій,

Великій Князь Финляндскій,

и проч., и проч., и проч.,

Принимая въ уваженіе заключеніе Совѣта Управленія Царства, по представленію Правительственной Коммисіи Юстиціи, о недостаточности постановленныхъ существующими законами взысканій за выпускъ частными лицами и обществами марокъ взаѣмнѣ денежныхъ знаковъ и за неразѣмнѣ оныхъ на деньги, и о необходимости опредѣленія за сіе болѣе дѣйствительныхъ мѣръ взысканія, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Виновиный въ выпускѣ въ обращеніе, по какимъ бы то нибыло причинамъ, металлическихъ, бумажныхъ или какихъ либо другихъ марокъ въ видѣ или взаѣмнѣ монеты, а равно виновный въ неразѣмнѣ на наличныя деньги, по первому требованію, прежде выпущенныхъ имъ марокъ, подвергается, въ первый разъ, наказанію тюремнымъ заключеніемъ отъ двухъ до четырехъ мѣсяцевъ, во второй же разъ и въ случаѣ возобновленія проступковъ сего рода, подвергается такому же заключенію отъ четырехъ до восьми мѣсяцевъ, и сверхъ того, во всякомъ случаѣ, обязанъ вознаградить убытки, таковымъ его проступкомъ причиненные.

Ст. 2. Если какое либо учрежденіе, товарищество или общество выпустило денежные марки, или по первому требованію о разѣмнѣ на наличныя деньги прежде выпущенныхъ имъ марокъ, въ томъ откажетъ, то въ такомъ случаѣ подвергаются личной отвѣтственности лица управляющія дѣлами общества, товарищества или учрежденія, а имущественная отвѣтственность падаетъ на учрежденіе, товарищество или общество, или на виновныхъ членовъ управленія, буде учрежденіе, товарищество или общество къ выпуску ихъ не уполномочивало.

Ст. 3. Жалобы по случаю выпуска кѣмъ либо и по какимъ бы то нибыло причинамъ вышеупомянутыхъ знаковъ, могутъ быть приносимы словесно или письменно на простой бумагѣ, а также

Wypis z protokołu Sekretarjatu Stanu Królestwa Polskiego.

z BOŻEJ ŁASKI

МЫ, АЛЕКСАНДЕРЪ II-й,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI,

WIELKI KSIĄŻE FINLANDZKI,

etc., etc., etc.,

Wziąwszy na uwagę wnioski Rady Administracyjnej Królestwa, uczynione w skutek przedstawienia Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, o niedostateczności postanowionych istniejącymi przepisami kar, za puszczenie w obieg przez osoby prywatne i stowarzyszenia marek w zastępstwie monety i za niewymianę tychże marek na gotowiznę, jako też o koniecznej potrzebie ustanowienia w tym względzie bardziej skutecznych środków, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Winny wypuszczenia w obieg, z jakich by to nie było powodów, metalowych, papierowych lub jakich bądź innych marek w kształcie lub zastępstwie monety, również winny niewymiany na pierwsze żądanie, marek dawniej przez niego wypuszczonych na gotowiznę, podlegnie, na pierwszy raz karze osadzenia w więzy, od dwóch do czterech miesięcy, na drugi zaś raz i w przypadku ponawiania tego rodzaju wykroczeń, takiéjże karze osadzenia w więzy, od czterech miesięcy do ośmiu, nadto w każdym razie obowiązany będzie wynagrodzić zrządzone tém przekroczeniem straty.

Art. 2. Jeżeli jakakolwiek bądź Instytucya, Spółka albo Towarzystwo, wypuści marki piénieżne, lub też na pierwsze żądanie wymiany na gotowiznę marek dawniej przezeń wypuszczonych, wymiany takowéj odmówi, w takim razie podlegają odpowiedzialności osobistej zarządzający interesami Towarzystwa, Spółki lub Instytucyi, odpowiedzialność zaś z majątku spada na Instytucję, Spółkę, lub Towarzystwo, albo też na winnych członków zarządu, jeżeli Instytucya, Spółka lub Towarzystwo nie upoważniło do ich wypuszczenia.

Art. 3. Zaskarżenia, z powodu wypuszczenia przez kogokolwiek bądź i z jakich by to nie było przyczyn, wyżej rzeczonych marek, zanoszone być mogą ustnie albo piśmiennie na papierze

представляются должностными лицами по обязанности, означенныя же предыдущими статьями наказанія опредѣляются въ первой инстанціи подлежащими исправительными судами, а во второй и послѣдней уголовнымъ судомъ.

Ст. 4. Исполненіе настоящаго указа Нашея, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на подлежащаго Управленія, по принадлежности.

Данъ въ Москвѣ, 19 (31) Августа 1865 года.

prostem, a także przedstawiane z urzędu; kary zaś poprzedniemi artykułami oznaczone, wymierzane być mają w pierwszej Instancji przez właściwe Sądy Policji Poprawczej, a w drugiej i ostatniej przez Sąd Kryminalny.

Art. 4. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który umieszczonym być ma w Dzienniku Praw, Władzom właściwym, w czym do której należy, polecamy.

Dan w Moskwie, 19 (31) Sierpnia 1865 r.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ.”

przez CESARZA i KRÓLA, Minister Sekretarz Stanu,

(подписано) W. Platonow.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (подписано) W. Platonow.

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu, (подписано) A. Zaborowski.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Po: Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Діень ogłoszenia, dnia 25 Października (6 Listopada) 1865 roku.

По указу Его Величества

A L E X A N D R A II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНИЛАНДСКАГО,

и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Во исполнение ст. 22-ой Высочайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., объ устройствѣ крестьянъ, Учредительный Комитетъ, согласно послѣдовавшему, въ 6 (18) день Августа сего года, Высочайшему повелѣнію, постановилъ и постановляетъ:

1. Принять слѣдующія правила для разверстанія земель и перенесенія строеній крестьянскихъ усадебъ, заключающихъ въ себѣ менѣе трехъ морговъ и расположенныхъ внѣ черты селенія:

Ст. 1. Добровольныя соглашенія помѣщиковъ съ крестьянами, по усадьбамъ, заключающимъ въ себѣ менѣе трехъ морговъ и расположенныхъ внѣ черты селенія, какъ относительно разверстанія земель, такъ и относительно перенесенія строеній, допускаются на основаніи общихъ о добровольныхъ соглашеніяхъ правилъ, съ тѣмъ однако условіемъ, чтобы крестьяне на новыхъ мѣстахъ получили землю въ количествѣ неменьшемъ того, какое они имѣли въ старыхъ усадьбахъ, и чтобы новые участки были снабжены необходимыми строеніями. Взамѣнъ снабженія новаго участка строеніями, помѣщикъ можетъ войти въ добровольное соглашеніе съ крестьяниномъ о вознагражденіи его за строенія землею въ количествѣ не менѣе полутора морга.

Ст. 2. Въ случаѣ, если добровольнаго соглашенія о перенесеніи строеній и разверстаніи земель по малоземельнымъ усадьбамъ, заключающимъ въ себѣ менѣе 3-хъ морговъ и расположенныхъ внѣ черты селенія, не послѣдуетъ, то помѣщику предоставляется право входить съ представленіемъ объ обязательномъ для крестьянина перенесеніи строеній и разверстаніи земель, или о томъ и другомъ вмѣстѣ.

Ст. 3. Представленіе объ обязательномъ перенесеніи строеній и разверстаніи земель по малоземельнымъ крестьянскимъ усадьбамъ, помѣщикъ можетъ подавать какъ при представленіи ликвидационнаго проекта, такъ и независимо отъ онаго, какъ въ теченіи года, назначеннаго для подачи ликвидационныхъ проектовъ, такъ и послѣдующихъ затѣмъ шести лѣтъ.

Ст. 4. Упомянутое предьявленіе подается помѣщикомъ Участковому Комиссару, съ объясненіемъ, какія земли предполагается

В Имении Найяснѣйшаго

A L E X A N D R A II-го,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu art. 22 NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., o urządzeniu włościan, Komitet Urządzający, stosownie do zapadłego w d. 6 (18) Sierpnia r. b. NAJWYŻSZEGO rozkazu, postanowił i stanowi:

1. Przyjąć poniższe przepisy o separacyi gruntów i przeniesieniu zabudowań włościańskich, należących do osad zawierających mniej od 3-ch morgów i położonych po za obrębem wsi:

Art. 1. Dobrowolne układy pomiędzy dziedzicami a włościanami, co do osad zawierających mniej od trzech morgów i położonych po za obrębem wsi, tak o separacyę gruntów, jak i o przeniesienie zabudowań, pozwalają się na zasadzie ogólnych przepisów o dobrowolnych układach, pod tym atoli warunkiem, ażeby włościanie otrzymywali w nowych miejscach przestrzeni, nie mniejszą od tej, jaką posiadali w swych dawniejszych osadach, tudzież, ażeby nowo wyznaczone osady były zaopatrzone w niezbędne zabudowania. Zamiast zaopatrywania nowej osady w zabudowania, dziedzic może zawrzeć z włościaninem dobrowolny układ o wynagrodzenie go za te zabudowania gruntem, w przestrzeni nie mniejszej jak półtora morga.

Art. 2. W razie gdyby dobrowolny układ o przeniesienie zabudowań i separacyę gruntów, należących do drobnych osad, zawierających mniej od 3-ch morgów i położonych po za obrębem wsi, do skutku nie doszedł, dziedzicowi służyć będzie prawo wystąpienia z przedstawieniem o przymusowe dla włościanina przeniesienie zabudowań, lub o separacyę gruntów, albo o jedno i drugie zarazem.

Art. 3. Przedstawienie co do przymusowego przeniesienia zabudowań, lub co do separacyi gruntów, należących do drobnych osad włościańskich, dziedzic może podać tak przy składaniu projektu likwidacyjnego, jako też osobno, tak w ciągu roku, oznaczonego na złożenie projektów likwidacyjnych, jako też w ciągu następnych lat sześciu.

Art. 4. Wspomniane przedstawienie dziedzic podaje do Komissarza Rewirowego, z wyluszczeniem, które grunta proponuje

обратить изъ крестьянскаго надѣла въ распоряженіе помѣщика и какія, взамѣнъ того, предоставить крестьянамъ, и съ указаніемъ способовъ для обзаведенія новыхъ усадьбъ надлежащими постройками.

Ст. 5. Взамѣнъ отходящихъ отъ крестьянъ земель, отводятся имъ участки, удобные для поселенія и равняющіеся, по возможности, достоинствомъ тѣмъ участкамъ, которые отъ нихъ отходятъ; при невозможности же отвести участки равнокачественные съ прежними, предоставляются крестьянамъ прибавочныя земли, въ такомъ размѣрѣ, чтобы новыя участки ни какъ не были хуже прежнихъ.

Ст. 6. Новыя усадьбы, для переселяемыхъ крестьянъ, должны быть устроены помѣщикомъ на его собственный счетъ. При этомъ, если крестьянинъ имѣетъ строеніе, исключительно ему одному принадлежащее, то на новомъ мѣстѣ возводятся такія же постройки, какія находились въ старой усадьбѣ. Если же строенія не принадлежатъ одному крестьянину, то, при постройкѣ усадьбъ на новомъ мѣстѣ, соблюдаются слѣдующія правила:

а) если въ общемъ строеніи жили члены одного семейства, то семейство не должно быть раздробляемо;

б) если въ общемъ строеніи жили два семейства, и они добровольно согласятся пользоваться и на новомъ мѣстѣ таковымъ же общимъ строеніемъ, то дозволяется возводить для нихъ такое строеніе; и

в) если два семейства, жившія въ общемъ строеніи, пожелаютъ имѣть на новомъ мѣстѣ отдѣльныя жилища или если въ общемъ строеніи помѣщалось болѣе двухъ семействъ, или если крестьяне жили въ общемъ съ помѣщикомъ строеніи, то новая усадьба снабжается отдѣльными постройками, соответствующими обстоятельствамъ и обычаямъ мѣстности.

Ст. 7. Помѣщику предоставляется или устроить новыя усадьбы; оставя въ свою пользу прежнія строенія крестьянъ, или перенести крестьянскія строенія съ добавкою матеріала, взамѣнъ оказавшагося, при перенесеніи строеній, негоднымъ.

Въ томъ и другомъ случаѣ помѣщикъ, согласно ст. 6, обязанъ снабдить каждый новый участокъ отдѣльными постройками, и кромѣ того, принять мѣры, чтобы переселяемые семейства не оставались безъ жилища во время перестройки ихъ домовъ.

Ст. 8. Въмѣсто возведенія на свой счетъ новыхъ построекъ, или перенесенія, на свой же счетъ, старыхъ строеній, помѣщикъ можетъ, по добровольному съ переселяемымъ крестьяниномъ соглашенію, вознаградить его, за строенія, землею, въ количествѣ ни въ какомъ случаѣ не менѣе полутора морга.

przeniesie z posiadłości włościańskiej pod rozporządzenie dziedzica, a które wzamian za to oddać włościanom, tudzież ze wskazaniem sposobu zaopatrzenia nowych osad w należyte budowlę.

Art. 5. W zamian za grunta odpadające od włościan, tymże wyznaczone być mają grunta przydatne do osiedlenia, i wyrównujące o ile można wartości tych gruntów, które od nich odpadają; w razie niemożności wyznaczenia gruntów równej dobroci, włościanom nadane być mają grunta dodatkowe, w takiej przestrzeni, aby nowe osady bynajmniej nie były gorsze od poprzednich.

Art. 6. Nowe osady dla przesiedlających się włościan, dzieć własnym kosztem urządzić powinien. Przy tem, jeżeli włościanin posiada z budowania wyłącznie do niego samego należące, to na nowym miejscu powinny być wzniesione takie same budowlę, jakie znajdowały się na dawniejszej osadzie. Jeżeli zaś zabudowania nie należą do jednego włościanina, to przy odbudowie osad na nowym miejscu, zachowane być mają następujące przepisy:

a) jeżeli w zabudowaniu wspólnym zamieszkiwali członkowie jednej rodziny, rodzina ta nie powinna być rozdzieloną;

b) jeżeli w zabudowaniu wspólnym zamieszkiwały dwie rodziny i gdy te zgodzą się dobrowolnie na zajmowanie takiego wspólnego zabudowania na nowym miejscu, w takim razie dozwala się wzniesie dla nich takie zabudowanie; i

c) jeżeli dwie rodziny, które zamieszkiwały w zabudowaniu wspólnym, zapragną posiadać na nowym miejscu oddzielne mieszkania, lub jeżeli w zabudowaniu wspólnym mieściło się więcej nad dwie rodziny, albo jeżeli w zabudowaniu wspólnym zamieszkiwali włościanie i dziedzic—to nowa osada zaopatrzoną być ma w budowlę oddzielne, odpowiednie okolicznościom i zwyczajom miejscowym.

Art. 7. Dziedzicowi dozwala się: albo urządzić nowe osady, z zatrzymaniem na swój użytek poprzednich zabudowań włościan, albo też przenieść zabudowania włościańskie z dodaniem materjału na zastąpienie tego, który przy przenoszeniu okaże się niezdolnym.

W jednym i drugim razie dziedzic stosownie do art. 6-go, jest obowiązany zaopatrzyć każdą nową osadę w osobne budowlę, a nadto przedsięwziąć środki w celu zapobieżenia, aby przesiedlające się rodziny, nie były pozbawione mieszkania przez czas przebudowywania ich domów.

Art. 8. Zamiast wznoszenia własnym kosztem nowych budowli, albo też przenoszenia również własnym kosztem zabudowań dawniejszych, dziedzic za dobrowolnym porozumieniem się z przesiedlającym się włościaninem, może udzielić mu za zabudowania wynagrodzenie w gruncie, w przestrzeni w żadnym razie nie mniejszej jak półtora morga.

Ст. 9. Сады и разнаго рода древесныя насаждения, а также крестьянскія каменныя строенія, въ случаѣ обязательнаго перенесенія усадебъ, поступаютъ въ непосредственное распоряженіе помѣщика, который обязанъ вознаграждать за то крестьянъ. Вознагражденіе опредѣляется по взаимному соглашенію помѣщика съ крестьянами; если же такового соглашения не послѣдуетъ, то дѣло рѣшается Коммисією по крестьянскимъ дѣламъ.

Ст. 10. Получивъ предьявленіе помѣщика объ обязательномъ перенесеніи строеній и разверстаніи земель по малоземельнымъ усадьбамъ, Участковый Коммисаръ обязанъ удостовѣриться въ правильности заявленнаго владѣльцемъ предьявленія, и сдѣлавъ осмотръ на мѣстѣ земель и строеній, привести въ извѣстность всѣ условія предполагаемаго перенесенія строеній и разверстанія земель, равно какъ и самое согласіе или несогласіе на то крестьянъ. Затѣмъ, онъ предоставляетъ все дѣло, съ своимъ заключеніемъ, на разсмотрѣніе Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ.

Ст. 11. Если Коммисія по крестьянскимъ дѣламъ по разсмотрѣніи предположенія владѣльца и всего дѣла, и по разспросѣ заинтересованныхъ сторонъ, удостовѣрится, что владѣлецъ предоставляетъ крестьянамъ землю равнаго съ прежнею достоинства, или хотя и не равнаго достоинства, но съ соразмѣрнымъ вознагражденіемъ, и что способы перенесенія строеній предложены безобидные для крестьянъ, то Коммисія окончательно утверждаетъ предположеніе владѣльца о перенесеніи строеній и разверстаніи земель, хотя бы крестьяне и не изъявили своего на то согласія. Если же Коммисія по крестьянскимъ дѣламъ признаетъ предположеніе владѣльца въ чемъ либо недостаточнымъ, то предлагаетъ владѣльцу сдѣлать надлежащія въ ономъ дополненія и въ случаѣ отказа отъ сего владѣльца, оставляетъ заявленное имъ предьявленіе безъ послѣдствій.

Ст. 12. Какъ Участковому Коммисару, такъ и Коммисіямъ по крестьянскимъ дѣламъ вмѣняется въ обязанность дѣйствовать, по возможности, примирительно, стараясь склонить обѣ стороны къ добровольнымъ между собою соглашениямъ.

Ст. 13. По разрѣшеніи обязательныхъ перенесенія строеній и разверстанія земель, Коммисія по крестьянскимъ дѣламъ дѣлаетъ распоряженія объ отводѣ въ натурѣ новыхъ крестьянскихъ усадебъ, при чемъ всѣ расходы на землеѣмныя работы и планы относятся на счетъ помѣщика.

Ст. 14. Если помѣщикъ и крестьяне не согласятся на счетъ сроковъ для окончательнаго устройства новыхъ усадебъ помѣщикомъ и для перехода крестьянъ отъ владѣнія старыми землями къ владѣнію новыми, то сроки сіи назначаются Коммисією по крестьянскимъ дѣламъ по мѣстнымъ условіямъ, но ни въ какомъ случаѣ не далѣе 2-хъ лѣтъ со дня разрѣшенія предьявленія помѣщика о перенесеніи усадебъ.

Art. 9. Ogrody i różnego rodzaju drzewa, tudzież murowane budowle włościan, w razie przymusowego przeniesienia osad, przechodzą pod bezpośrednie rozporządzenie dziedzica, który, za takowe, wynagrodzić włościan jest obowiązany. Wynagrodzenie oznaczone być ma za wzajemnym porozumieniem się dziedzica i włościan; gdyby zaś do porozumienia takowego nie przyszło, Kommissya spraw włościańskich sprawę rozstrzygnie.

Art. 10. Otrzymawszy przedstawienie dziedzica względem przymusowego przeniesienia zabudowań i odseparowania gruntów, należących do drobnych osad, Kommissarz Rewirowy obowiązany będzie przekonać się o stosowności przedstawionej przez dziedzica propozycji, i po obejrzeniu na miejscu gruntów i zabudowań, zbadać wszelkie warunki proponowanego przeniesienia zabudowań i odseparowania gruntów, a oraz i samo zgodzenie się lub niezgodzenie się na to włościan. Następnie Kommissarz przedstawi cały ten operat wraz z swojemi wnioskami pod rozpoznanie Kommissyi spraw włościańskich.

Art. 11. Jeżeli Kommissya spraw włościańskich po rozpoznaniu propozycji dziedzica i całego operatu, a oraz po wybadaniu stron interessowanych, przekona się, że dziedzic oddaje włościanom grunta wyrównywające wartości poprzednich, lub chociażby niewyrównywającej wartości, lecz ze stosownym wynagrodzeniem i że sposób przeniesienia zabudowań, podany jest bez krzywdy włościan, w takim razie, propozycję dziedzica względem przeniesienia budowli i separacji gruntów, ostatecznie zatwierdzi, chociażby włościanie na to nie zgodzili się. Jeżeli zaś Kommissya spraw włościańskich uzna, że propozycja dziedzica w czémkolwiek jest niedostateczną, należyte uzupełnienie onej dziedzicowi pozostawi, a gdyby dziedzic takowego odmówił, przedstawioną przezeń propozycję, bez skutku pozostawi.

Art. 12. Tak na Kommissarza Rewirowego, jako i na Kommissye spraw włościańskich wkłada się obowiązek działania w miarę możności, polubownie, starając się skłonić obie strony do dobrowolnego pomiędzy sobą porozumienia się.

Art. 13. Postanowiwszy przymusowe przeniesienie zabudowań i separację gruntów, Kommissya spraw włościańskich zarządza wyznaczenie w naturze nowych osad włościańskich, przy czém, wszelkie wydatki na roboty i plany pomiarowe, przez dziedzica poniesione być winny.

Art. 14. Jeżeli dziedzic i włościanie nie ułożą się o terminu do stanowczego urządzenia nowych osad przez dziedzica i do przejścia włościan w posiadanie nowych gruntów zamiast dawniejszych, terminu takowe oznaczy Kommissya spraw włościańskich, stosownie do miejscowych warunków, lecz w żadnym razie nie dłuższe nad dwa lata od daty zatwierdzenia propozycji dziedzica co do przeniesienia osad.

Ст. 15. По наступлении срока, в который назначено будет крестьянам перейти ко владению новыми землями, прежние их участки поступают в непосредственное распоряжение владельца.

Ст. 16. Более одного раза перенесение строений и разверстание земель по малоземельным усадьбам, на основании настоящих правил, должно быть не может.

Ст. 17. Новые, отводимые крестьянам, на основании сих правил, усадьбы, описываются в представляемых владельцами ликвидационных проектах в том составе, какой определит постановлением Комиссии по крестьянским делам, хотябы крестьяне и не перешли еще ко владению сими усадьбами.

Ст. 18. Перенесение строений и разверстание земель, по малоземельным усадьбам, разрешенным Комиссией по крестьянским делам, после утверждения ликвидационной таблицы имения, отменяются в копиях с ликвидационных таблицей, выданных помещикам и сельским солтысам, с объяснением тех изменений, какие вследствие перенесения строений и разверстания земли, последовали в состав показанных в таблице крестьянских земель. Копия с постановления Комиссии по сему предмету, Комиссией препровождается в ипотечное отделение для зависящего распоряжения, на основании ст. 32 правил о выдаче ликвидационных листов.

II. О настоящем постановлении, которое должно быть внесено в Дневник Законов, сообщить циркулярно Комиссиям по крестьянским делам для руководства и исполнения.

Состоялось в Варшаве, в заседании Учредительного Комитета, 21 Августа (2 Сентября) 1865 г.

Председатель-Наместник, Генерал-Адъютант,
(подписал) *Графъ Бергъ.*

Член-Завѣдывающій делами Учредительного Комитета,
(подписал) *Я. Соловьевъ.*

Art. 15. Za nadjeściem oznaczonego dla włościan terminu do wejścia w posiadanie nowych gruntów, poprzednie ich osady przechodzą po 1 bezpośrednie rozporządzenie dziedzica.

Art. 16. Przeniesienie zabudowań i separacya gruntów, należących do drobnych osad, na zasadzie niniejszych przepisów, więcej jak raz jeden dokonane być nie może.

Art. 17. Osady na zasadzie niniejszych przepisów, nowo dla włościan wyznaczone, opisane być mają w przedstawionych przez dziedziców projektach likwidacyjnych, a to podług stanu oznaczonego decyzją Komisji spraw włościańskich, chociażby włościanie nie weszli jeszcze w posiadanie tych osad.

Art. 18. Przeniesienie zabudowań i separacya gruntów, należących do drobnych osad, postanowione przez Komisję spraw włościańskich już po zatwierdzeniu tabelli likwidacyjnej dóbr, zaznaczone być winny w wydawanych dziedzicom i soltysom wsi kopiach tabell likwidacyjnych, z objaśnieniem zmian, jakie wskutek przeniesienia zabudowań i separacyi gruntów, zasły w składzie gruntów włościańskich w tabelli wykazanych. Kopię decyzji Komisji w tym przedmiocie zapadłej, Komisya prześle do wydziału hipotecznego, celem właściwego postąpienia, stosownie do art. 32 przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych.

II Postanowienie niniejsze, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, zakomunikować przez okólnik Komisjiom spraw włościańskich do zastosowania się i wykonania.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Komitetu Urządzającego, d. 21 Sierpnia (2 Września) 1865 r.

Za отсутствием Члена-Завѣдывающаго делами Учредительного Комитета, за Директора, (подписал) *В. Бюлозерский.*

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Дзень ogłoszenia, dnia 25 Października (6 Listopada) 1865 r.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Во исполнение Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 21 Августа (2 Сентября) сего года и сообщеннаго въ отзывѣ Министра Статсъ-Секретаря Царства, отъ 31 Августа (12 Сентября) сего года за № 6595, Намѣстнику въ Царствѣ, о принятіи ликвидационныхъ листовъ въ залогъ и всякаго рода обезпеченіе Правительственными мѣстами и Польскимъ Банкомъ, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Ликвидационные листы принимаются по нарицательной цѣнѣ Правительственными мѣстами, какъ отъ частныхъ лицъ по подрядамъ и поставкамъ, такъ и отъ чиновниковъ, обязанныхъ, по роду своей службы, представлять залоги или обезпеченія.

Ст. 2. Подъ залогъ ликвидационныхъ листовъ предоставляется Польскому Банку выдавать ссуды, на основаніи ст. 19-й Устава Банка, отъ 17 (29) Января 1828 г. и инструкціи Совѣта Управленія Царства, отъ 9 (21) Іюля 1840 г., на короткіе сроки на 8%, а на продолжительные сроки на 12% ниже средняго курса означенныхъ бумагъ установленнаго Банкомъ.

Ст. 3. Ликвидационные листы принимаются въ казенныхъ кассахъ по нарицательной цѣнѣ, наравнѣ съ наличными деньгами, въ счетъ платежей за проданныя въ Царствѣ Польскомъ частнымъ лицамъ недвижимыя имущества и заводскія движимости, которыя обращаются, на основаніи ст. 11-й Указа о Ликвидационной Комисіи, въ источникъ для ликвидационной операціи; при чемъ пріобрѣтателямъ дозволяется вносить платежныя суммы ликвидационными листами въ размѣрѣ, который будетъ опредѣленъ правилами о продажѣ казенныхъ имуществъ.

Ст. 4. Владѣльцамъ ликвидационныхъ листовъ предоставляется право отдавать ихъ на сохраненіе въ Польскій Банкъ, съ полученіемъ, въ замѣнъ ихъ, свидѣтельствъ (или сертификатовъ), на тѣхъ же самыхъ основаніяхъ, какъ для заложныхъ листовъ Земскаго Кредитнаго Общества.

в Именіи Найяснѣйшаго

ALEXANDRA II-го,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECZ ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu NAJWYŻSZEGO rozkazu, zapadłego w dniu 21 Sierpnia (2 Września) r. b., a w odezwie Ministra Sekretarza Stanu Królestwa z dnia 31 Sierpnia (12 Września) r. b. № 6,595, za-kommunikowanego Namiestnikowi w Królestwie, względem przyjmowania listów likwidacyjnych przez Władze Rządowe, tudzież Bank Polski, na zastaw i kaucye wszelkiego rodzaju, Komitet Urządzający postanowił i stanowi:

Art. 1. Listy likwidacyjne przyjmowane będą przez Władze Rządowe po cenie nominalnej, tak od prywatnych osób, z tytułu entrepryz i dostaw, jako też od urzędników, obowiązanych, z tytułu swęj służby, do złożenia kaucyi.

Art. 2. Na zastaw listów likwidacyjnych Bank Polski może być udzielać pożyczki, stosownie do art. 19 Ustawy Banku z d. 17 (29) Stycznia 1828 r., tudzież Instrukcyi Rady Administracyjnej z dnia 9 (21) Lipca 1840 r., na krótkie terminy o 8%, a na długie terminy o 12% niżej średniego kursu tych papierów, przez Bank ustanowionego.

Art. 3. Listy likwidacyjne przyjmowane będą w kassach Skarbowych po cenie nominalnej, na równi z gotowizną, na rachunek należności, przypadających za sprzedane w Królestwie Polskiem, osobom prywatnym nieruchomości lub fabryczne ruchomości, które na zasadzie artykułu 11-go Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnej, włączone być mają do funduszków przeznaczonych na operacyę likwidacyjną; przy tém nabywcom dozwala się uiszczać przynależne raty listami likwidacyjnymi, w stosunku, jaki oznaczony zostanie w przepisach o sprzedaży dóbr rządowych.

Art. 4. Właścicielom listów likwidacyjnych służyć będzie prawo składania ich do depozytu Banku Polskiego, i otrzymania w ich miejsce świadectw (czyli certyfikatów), na takich samych zasadach, jakie służą dla listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Ст. 5. Равнымъ образомъ, владѣльцамъ ликвидационныхъ листовъ предоставляется право, въ случаѣ утраты или покражи ихъ, доказывать свои права тѣмъ же порядкомъ, какой установленъ, или впредь установленъ будетъ, для закладныхъ листовъ Земскаго Кредитнаго Общества. — и

Ст. 6. Исполненіе сихъ правилъ, которыя должны быть внесены въ Дневникъ Законовъ, возложить на подлежація вѣдомства, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 88 засѣданіи Учредительнаго Комитета, 4 (16) Сентября 1865 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Адъютантъ,

(подписалъ) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Art. 5. Również, właścicielom listów likwidacyjnych, na przypadek gdyby takowe zgubione lub skradzione zostały, pozo-
stawia się możność udowodnienia swych praw w porządku, jaki jest
przepisany, lub jaki w przyszłości przepisany zostanie dla listów
zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Art. 6. Wykonanie niniejszych przepisów, które zamiesz-
czone być mają w Dzienniku Praw, porucza się Władzom właści-
wym, w czém do której należy.

Działo się w Warszawie, na 88-m posiedzeniu Komitetu
Urządzającego, dnia 4 (16) Września 1865 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

DZIENNIK PRAW

№ 204.

Tom Sześćdziesiąty Trzeci.

Выписка изъ протокола Статсъ-Секретаріата Царства Польскаго.

Божію Милостию,

МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II-й,

ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССИЙСКІЙ, ЦАРЬ ПОЛЬСКІЙ,

Великій Князь Финляндскій,

и проч., и проч., и проч.,

Разсмотрѣвъ заключеніе Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, относительно представленія Намѣстника въ Царствѣ, объ устройствѣ желѣзной дороги, для соединенія города Лодзи съ Варшавско-Вѣнскою линіею и признавая сооруженіе сей дороги полезнымъ для развитія промышленности и торговли въ краѣ, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Разрѣшить устройство желѣзной дороги, для соединенія города Лодзи съ Варшавско-Вѣнскою линіею между станціями Роговъ и Рокицны.

Ст. 2. Предоставить сооруженіе означенной желѣзной дороги изъясвившимъ желаніе принять оное на себя: Варшавскому Банкиру Ивану Блоху, Эдуарду Франкенштейну, Осипу Яблковскому, Августу Репгану, Карлу Шейблеру, Матіасу Розену и Маврикію Мамроту, на основаніи представленнаго Намѣстникомъ въ Царствѣ проекта договора, исправленнаго согласно заключеніямъ Комитета по дѣламъ Царства Польскаго и Нами одобреннаго.

Ст. 3. Дозволить вышепоименованнымъ лицамъ образовывать для постройки сей желѣзной дороги и пользованія ею, Общество на акціяхъ подъ названіемъ: „Общество Лодзинской - Фабричной желѣзной дороги“, на основаніи проекта Устава, Нами одобреннаго.

Ст. 4. Предоставить Намѣстнику, по заключеніи, на указанныхъ основаніяхъ, договоровъ, какъ объ уступкѣ означеннымъ лицамъ постройки сей желѣзной дороги, такъ и объ учрежденіи съ сею цѣлію акціонернаго общества, утвердить сія договоры Именемъ Нашимъ.

Wypis z protokołu Sekretarjatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski

М Y, A L E X A N D E R II-гi,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSTY, KRÓL POLSKI,

WIELKI KSIĄŻĘ FINLANDZKI,

etc., etc., etc.,

Rozpoznawszy wnioski Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, dotyczące przedstawienia Namiestnika w Królestwie, względem budowy drogi żelaznej, dla połączenia m. Łodzi z linią drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej i znajdując zbudowanie tej drogi użytecznem do rozwinięcia w kraju przemysłu i handlu, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Zezwolić na budowę drogi żelaznej dla połączenia m. Łodzi z linią drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, między stacyami Rogów i Rokiciny.

Art. 2. Zbudowanie rzeczonej drogi żelaznej powierzyć życzącym przyjąć je na siebie: Bankierowi Warszawskiemu Janowi Bloch, Edwardowi Frankenstejn, Józefowi Jabłkowskiemu, Augustowi Repphan, Karolowi Schejbler, Mathiasowi Rozen i Maurycemu Mamroth, na podstawie przedstawionego przez Namiestnika w Królestwie projektu umowy, zmodyfikowanego według wniosku Komitetu do spraw Królestwa i przez Nas przyjętego.

Art. 3. Dozwolić wyżej wymienionym osobom, w celu budowy tej drogi żelaznej i użytkowania z niej, utworzyć Towarzystwo na akcyach pod nazwą: „Towarzystwo drogi żelaznej Fabryczno-Łodzkiej“, na zasadzie projektu Ustawy, przez Nas przyjętego.

Art. 4. Pozostawić Namiestnikowi, po zawarciu na wskazanych zasadach, umów, tak o odstąpieniu pominionym osobom budowy tej drogi żelaznej, jako też o utworzeniu w tym celu Towarzystwa akcyjnego, zatwierdzenie umów tych w Imieniu Naszem.

Ст. 5. Исполнение сего Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ.

Данъ въ Петергофѣ, Іюля 18 (30) дня 1865 г.

(подписаль) „АЛЕКСАНДРЪ”

Контрасигнировалъ Министръ Статсъ-Секретарь,
(подписаль) В. Платоновъ.

Съ подлиннымъ вѣрно:

Министръ Статсъ-Секретарь, (подписаль) В. Платоновъ.

Вѣрно:

и. д. Помощника Статсъ-Секретаря, (подписаль) Роюзинскій.

Art. 5. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw zamieszczony być ma, Namiestnikowi NASZEMU w Królestwie Polskiem polecamy.

Dan w Peterhofie, dnia 18 (30) Lipca 1865 r.

(podpisal) „ALEKSANDR”

przez CESARZA i KRÓLA, Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) W. Platonow.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) W. Platonow.

Zgodno z wypisem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) Rogoziński.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

P o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

У К А З Ъ

СОВѢТУ УПРАВЛЕНІЯ НАШЕГО ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

По представленію Совѣта Управленія, повелѣваемъ:

Ст. 1. Часть мѣстности подъ № 144, заключающую въ себѣ повѣрхности 18,756 квадратныхъ русскихъ футовъ, или 5,251³/₄ квадр. локтей, и часть мѣстности, № 145, пространствомъ въ 34,988 квадратныхъ русскихъ футовъ, или 9,796³/₄ квадр. локтей, на предмѣстьѣ Прагѣ, принадлежащія Мозесу Нейфельду и Арону Вальфишу, занять на проведеніе Виленской улицы въ Прагѣ и загородной дороги, въ прямомъ направленіи той же улицы для восстановленія прямого сообщенія между сельскимъ посадомъ Таргу-векъ и городомъ Варшавою.

Ст. 2. Приобрѣтеніе означеннаго пространства земли № 144 и 145 и опредѣленіе владѣльцамъ вознагражденія, произвести предписаннымъ въ постановленіи Совѣта Управленія 6 (18) Іюня 1852 года порядкомъ отчужденія частной собственности въ общественную надобность.

Ст. 3. Приведеніе въ исполненіе настоящаго Указа Наше-го, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Совѣтъ Управленія Царства.

въ Царскомъ Селѣ, 28 Сентября (10 Октября) 1865 года.

У К А З

DO RADY ADMINISTRACYJNEJ NASZEGO
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Na przedstawienie Rady Administracyjnej, rozkazujemy:

Art. 1. Część posesysi N. 144, obejmującą powierzchnię stóp kwadratowych ruskich 18,756, czyli łokci kwadratowych 5,251³/₄, oraz część posesysi N. 145, obejmującą powierzchnię stóp ruskich kwadratowych 34,988, czyli łokci kwadratowych 9,796³/₄, na przedmieściu Pradze, własnością Mózesa Neufelda i Arona Walfisza będących, zająć na wyprowadzenie ulicy Wileńskiej na Pradze i drogi zamięjskiej, w prostym przedłużeniu tej ulicy, dla przywrócenia prostej komunikacji osady wiejskiej Targówek z miastem Warszawą.

Art. 2. Zająć powyższej przestrzeni gruntu z posesysi N. 144 i 145, oraz ustanowienie wysokości wynagrodzenia dla właścicieli, dopełnionem być ma według porządku o wywłaszczeniu na użytek publiczny, postanowieniem Rady Administracyjnej z d. 6 (18) Czerwca 1852 r. przepisanego.

Art. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, Radzie Administracyjnej Królestwa polecamy.

(podpisał) „АЛЕКСАНДРЪ”.

przez Cesarza i Króla, Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) W. Płatonow.

Върно: П. Д. Помощника Статсъ-Секретаря,

(подписалъ) Рогозинскій.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

P. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1865 roku

Выписка из протокола Статс-Секретариата Царства Польскаго.

Божією Милостію,
МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II-ой,
 Императоръ и Самодержецъ Всероссийскій, Царь Польскій,
 Великій Князь Финляндскій,
 и проч., и проч., и проч.,

Желая облегчить городу Варшавѣ уплату срочныхъ платежей по погашенію сдѣланнаго на основаніи Указа 25 Января (6 Февраля) 1855 года, изъ Банка Царства Польскаго, займа въ 700,000 р., на приобрѣтеніе и сломку находившихся близъ Варшавской-Александровской цитадели домовъ, Мы, по представленію Совѣта Управленія Нашего Царства Польскаго, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Причитающіеся на погашеніе сдѣланнаго городомъ Варшавою въ Банкѣ Царства Польскаго займа въ 700,000 руб., на приобрѣтеніе и сломку находившихся близъ Александровской цитадели домовъ, полугодовые срочные платежи по 28,000 руб., согласно табели погашенія займа, начиная съ пятнадцатаго платежа, имѣють производиться Банку Казною Царства Польскаго, впредь до окончательнаго погашенія сего займа.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Совѣтъ Управленія Царства Польскаго.

Данъ въ Царскомъ-Селѣ, Сентября 28 (Октября 10) дня 1865 г.

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z BOŻEJ ŁASKI,
MY, ALEXANDER II-gi,
 CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECZ ROSYI, KRÓL POLSKI,
 WIELKI KSIĄŻĘ FINLANDZKI,
 etc., etc., etc.,

Pragnąc przynieść ulgę funduszom miasta Warszawy, w o-
 placie rat na umorzenie zaciągniętej z mocy Ukazu z dnia 25 Sty-
 cznia (6 Lutego) 1855 r. w Banku Polskim pożyczki rs. 700,000,
 dla nabycia i rozebrania domów w pobliżu Cytadelli Aleksandryj-
 skiej leżących, na przedstawienie Rady Administracyjnej NASZE-
 go Królestwa Polskiego, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Przypadające na spłacenie zaciągniętej przez mia-
 sto Warszawę w Banku Polskim pożyczki w summie rs. 700,000,
 celem nabycia i rozebrania domów w bliskości Cytadelli Aleksan-
 dryjskiej leżących, raty półroczne po rs. 28,000, według tabelli umo-
 rzenia tej pożyczki, poczynając od włączenie piętnastej raty, wnosić
 ma do Banku, Skarb Królestwa Polskiego, aż do zupełnego spla-
 cenia rzeczonej pożyczki.

Art. 2. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku
 Praw pomieszczony być winien, Radzie Administracyjnej Króle-
 stwa Polskiego polecamy.

Dan w Carskiem Siele, d. 28 Września (10 Października) 1865 r.

(podpisał) „АЛЕКСАНДРЪ”.

przez Cesarza i Króla, Minister Sekretarz Stanu,
 (podpisano) W. Platonow.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) W. Platonow.

Zgodno z wypisem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) Rogozińska.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
 w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński
 P. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holwiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1865 roku.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА и САМОДЕРЖЦА ВСИРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

Совѣтъ Управленія Царства Польскаго.

Принять во вниманіе, что упадокъ выдѣлки въ Варшавѣ обыкновеннаго пива, происходитъ главнѣйше отъ того, что этотъ напитокъ готовится въ недоброкачественномъ видѣ, въ слѣдствіе употребленія при этомъ пережженного солоду, черезъ что пиво, получая темной цвѣтъ, теряетъ надлежащій вкусъ, шинкаремъ же это даетъ возможность разбавлять пиво водою и подмѣшивая къ нему разные составы, приводить его еще въ худшее состояніе, — Совѣтъ Управленія, въ видахъ предупрежденія сихъ злоупотребленій, по представленію Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. По истеченіи 8-и дней послѣ обнародованія сего постановленія, запрещается Варшавскимъ пивоварамъ употреблять для выдѣлки обыкновеннаго мартовскаго пива, пережженный солодъ и этимъ или инымъ искусственнымъ образомъ подкрашивать пиво. Выдѣлываемое впредь обыкновенное пиво, должно быть свѣтлое и прозрачное. Для наблюденія за исполненіемъ сего, Правительственная Коммисія Финансовъ издастъ соотвѣтственную инструкцію, имѣя въ виду какъ установленіе надлежащаго въ семъ отношеніи надзора со стороны чиновниковъ финансоваго вѣдомства, такъ и огражденіе пивоваровъ и шинкарей отъ неправильныхъ и притязательныхъ дѣйствій по сему надзору.

Ст. 2. Определенный постановленіемъ Совѣта Управленія отъ 17 (29) Января 1841 года за N. 12,708, удѣльный вѣсъ сего сорта пива въ 8 градусовъ сахарометра Эгештедта, возвышается до 9-ти градусовъ безъ увеличенія взимавшагося доселѣ акциза и городского сбора.

в Имении Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA i SAMOWŁADCY WSZECZ ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa Polskiego.

Zważywszy, że przyczyną upadającej coraz więcej produkcyi piwa zwyczajnego marcowego w Warszawie, jest zły jego wyrób, przez używanie do takowego przypalonego słoðu, przez co piwo to przybiera kolor ciemny, traci smak właściwy i jest nieklarowne, a takie jego własności ułatwiają sposobność pogorszania go jeszcze przez szynkarzy, — w celu więc zaradzenia temu i przywrócenia piwu tego gatunku dawniejszej jego dobroci, Rada Administracyjna, na przedstawienie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Po upływie ośmiu dni od ogłoszenia niniejszego postanowienia, zabrania się używać w browarach Warszawskich słoðu przypalonego, do wyrobu piwa zwyczajnego marcowego, i w ten lub inny sztuczny sposób, nadawać piwu kolor. Wyrabiane na przyszłość piwo zwyczajne ma być koloru jasnego i klarowne. Dla nadzoru nad wykonaniem tego, wyda Kommissya Skarbu odpowiednią instrukcyę, z uwagą na to, aby ustanowiony był właściwy pod tym względem dozór ze strony urzędników Władzy Skarbowej, jako też, aby piwowarzy i szynkarze ochronieni byli od nieprawnych i stronnych działań dozoru.

Art. 2. Oznaczona postanowieniem Rady Administracyjnej z dnia 17 (29) Stycznia 1841 r. N. 12,708, normalna ciężkość tego gatunku piwa na 8 stopni sacharometru Ehestaedta, podnosi się do 9-ciu stopni tegoż probierza, nie zmieniając stopy pobieraney dotąd od niego opłaty konsumcyjnej i miejskiej.

Ст. 3. По истечении 15-ти дней, со дня обнародования сего постановления о выдѣлкѣ обыкновеннаго мартовскаго пива, пиво сіе имѣеть быть продаваемо въ шинкахъ въ Варшавѣ и Прагѣ инакѣ, какъ того самаго цвѣта и кѣпкости, какихъ оно отпущено было съ пивоварныхъ заводовъ, для чего въ каждомъ шинкѣ должна быть содержима запечатанная проба пива, отпущеннаго въ шинки съ завода, и въ шинкѣ продаваемаго.

Ст. 4. За несоблюдение правилъ изложенныхъ въ 1-й статьѣ сего постановления, виновный владѣлецъ пивоварнаго завода подвергается:

въ 1-ый разъ, денежному взысканію въ 100 р. с.

во 2-ой разъ, денежному взысканію въ 200 р. с.

а въ 3-ій разъ, сверхъ послѣднее означеннаго денежнаго взысканія, утратѣ консенса на право выдѣлки пива.

Ст. 5. Равнымъ образомъ, каждый изъ шинкарей, который по истечении означеннаго въ 3-й статьѣ срока, будетъ держать въ шинкѣ обыкновенное пиво искусственнымъ образомъ покрашенное, или пиво разбавленное водою и ненадлежащаго качества, подвергается:

въ 1-ый разъ, денежному взысканію въ 25 р. с.

во 2-ой разъ, денежному взысканію въ 50 р. с.

а въ 3-ій, сверхъ послѣднее означеннаго денежнаго взысканія, утратѣ консенса на право продажи этихъ напитковъ.

Въ обоихъ случаяхъ предвиденныхъ 4 и 5-ю статьями, пиво признанное несоотвѣтственнымъ, на основаніи правилъ сего постановления, подвергается конфискаціи, и если окажется невреднымъ для здоровья, отдается въ пользу мѣстныхъ благотворительныхъ заведеній, а въ противномъ случаѣ подлежитъ истребленію.

Ст. 6. Вышепоименованныя взысканія налагаются по рѣшенію въ обыкновенномъ административномъ порядкѣ городского Магистрата, но обвиненный имѣеть право обратиться съ жалобою на таковое рѣшеніе въ Коммисію Финансовъ въ продолженіе 30-ти дней со дня объявленія или доставленія ему рѣшенія Магистрата.

Наложение и взысканіе денежные штрафы раздѣляются на двѣ половины: одна половина поступаетъ въ пользу доносителя, чтобы онъ не былъ, другая же половина поступаетъ въ пользу мѣстныхъ благотворительныхъ заведеній.

Art. 3. Po upływie 15-u dni od daty ogłoszenia niniejszego postanowienia względem wyrobu piwa zwyczajnego marcowego, takowe w szynkach Warszawskich i na Pradze powinno być sprzedawane w tym stanie co do koloru jego i mocy, w jakim wydane zostało z browarów. W tym celu w każdym szynku znajdować się powinna zapieczętowana próba piwa wydanego do szynku z browaru i w szynku sprzedawanego.

Art. 4. Za niestosowanie się do przepisów powyżej w art. 1-m wymienionych, winny posiadacz browaru ulegnie:

za 1-m razem, karze pieniężnej rs. 100.

za 2-m razem, karze pieniężnej rs. 200.

a za 3 m razem, takieżę karze pieniężnej i utracie konsensu na prawo wyrabiania piwa.

Art. 5. Podobnież każdy szynkarz, któryby po upływie czasu w art. 3 zakreślonego, poważył się utrzymywać w szynku piwo zwyczajne, któremu sztucznym sposobem nadano kolor, lub rozcieńczzone wodą i nie mające tej dobroci, w jakiej wydane zostało, ulegnie:

za 1-m razem, karze pieniężnej rs. 25.

za 2-m razem, karze pieniężnej rs. 50.

a za 3-m razem, oprócz tej ostatniej kary, utracie konsensu na prawo sprzedaży tych trunków.

W obu wypadkach artykułami 4 i 5-m przewidywanych piwo uznane za nieodpowiadające przepisom tego postanowienia, ulegnie konfiskacie i o ile okaże się nieszkodliwem zdrowiu, przeznaczone będzie na dobroczynność, w przeciwnym razie zniszczonem być powinno.

Art. 6. Kary powyższe, wymierzać będzie przez decyzję w formie zwyczajnej administracyjnej wydane, Magistrat miasta a ukaranemu służy rekurs do Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu w ciągu dni 30-u od daty ogłoszenia lub doręczenia mu decyzji Magistratu.

Kary postanowione i ściągnięte, rozdzielane będą: w polowie dla donoszącego lub wykrywającego, ktokolwiek by nim był, a w drugiej polowie, na rzecz zakładów dobroczynnych miejscowych.

Въ случаѣ крайней бѣдности обвиненнаго, денежное взыска-
ніе можетъ быть замѣняемо арестомъ, на основаніи общихъ пра-
вилъ.

Ст. 7. Исполненіе и дальнѣйшее развитіе настоящаго поста-
новленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ,
поручается Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія,
12 (24) дня Октября 1865 года.

W razie ubóstwa ukaranego, kara pieniężna może być za-
mienioną na areszt, według ogólnych przepisów.

Art. 7. Wykonanie i rozwinięcie niniejszego postanowie-
nia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyi
Rządowej Przychodów i Skarbu poleca się.

Działo się na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 12
(24) Października 1865 roku.

Намѣстникъ, Генералъ Адъютантъ, (подписалъ) *Графъ Бергъ*.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной
Коммисіи Финансовъ и Казначейства, (подписалъ) *Комелевъ*.

Sekretarz Stanu, w zastępstwie p. o. Sekretarza Stanu
(podpisano) *Rogozński*.

Zgodno z oryginałem:

P. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *Rogozński*.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński*.

Dzień ogłoszenia, dnia 27 Listopada (9 Grudnia) 1865 r.

DZIENNIK PRAW

№ 205.

Tom Sześćdziesiąty Trzeci.

P. o. Dyktora Kancelaryi W. Holstera

w Komisaryi Radowej Sprawiedliwości, Władysław
Dyktor Główny Przewodniczący

Na zgodność

P. o. Sekretarza Głównego (podpisano) Bogumił

Ngodo z wyjątkiem

Sekretarza Głównego, w zastępstwie P. o. Sekretarza Głównego
(podpisano) Bogumił

Władysław Dyktor Główny Przewodniczący na liście wybranych
Komisarzy Głównych i Radowych (podpisano) Bogumił

Władysław Dyktor Główny Przewodniczący (podpisano) Bogumił

Władysław Dyktor Główny Przewodniczący (podpisano) Bogumił

Władysław Dyktor Główny Przewodniczący (podpisano) Bogumił

Władysław Dyktor Główny Przewodniczący (podpisano) Bogumił

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
ИМПЕРАТОРА и САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

По возбужденному вопросу, объ отчужденіи, на общественныя надобности, земель, приобрѣтенныхъ крестьянами въ собственность, на основаніи Указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Крестьянамъ дозволяется заключать, нотаріальнымъ порядкомъ, договоры, объ отчужденіи, для общественныхъ надобностей, части земель изъ поступившихъ въ ихъ собственность участковъ.

Примѣчаніе. Отчужденіе обязательное производится порядкомъ установленнымъ въ законѣ.

Ст. 2. Деньги, слѣдующія за отчуждаемыми крестьянами землями, какъ по добровольнымъ соглашеніямъ, такъ и порядкомъ, въ законѣ установленнымъ для обязательныхъ отчужденій, поступаютъ въ полное распоряженіе дѣйствительныхъ владѣльцевъ усадьбы, — и

Ст. 3. Исполненіе сихъ правилъ, которыя должны быть внесены въ Дневникъ Законовъ, возложить на подлежащія вѣдомства, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 93-мъ засѣданіи, 23 Октября (4 Ноября) 1865 года.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Адъютантъ,
(подписалъ) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
CESARZA i SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W podniesionej kwestyi co do zbywania na użytek publiczny gruntów, które na zasadzie Ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku, przeszły na własność włościan, Komitet Urządzający postanowił i stanowi:

Art. 1. Dozwala się włościanom zawierać umowy notarialne o odstąpienie na użytek publiczny części gruntów z osad przeszłych na ich własność.

Uwaga. Wywłaszczenie przymusowe dokonywa się podług przepisów prawa.

Art. 2. Należności przypadające za grunta przez włościan odstąpione, tak w skutek dobrowolnych układów, jako też podług przepisów prawa o wywłaszczeniu, oddają się do zupełnego rozrządzenia rzeczowych właścicieli osad.

Art. 3. Wykonanie niniejszych przepisów, które zamieszczone być winny w Dzienniku Praw, porucza się właściwym Władzom, w czem do której należy.

Działo się w Warszawie, na 93-m posiedzeniu, dnia 23 Października (4 Listopada) 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holerotński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1866 r.

УКАЗЪ

СОВѢТУ УПРАВЛЕНІЯ НАШЕГО ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

По встрѣтившейся надобности для проведенія улицы чрезъ мѣстность принадлежавшую упраздненному ордену ксендзовъ миссіонеровъ въ г. Варшавѣ, занять частную недвижимость на мазовецкой улицѣ подъ N. 1347-мъ, принадлежащую Адольфу Кашовскому, сообразно 2-й ст. и 3-й ст. лит. с. постановленія 6 (18) Іюня 1852 г. объ отчужденіи частной собственности на общественную надобность, по представленію Совѣта Управленія Царства Польскаго, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Частную недвижимость въ городѣ Варшавѣ, на улицѣ мазовецкой подъ N. 1347-мъ, принадлежащую Адольфу Кашовскому, занять и приобрѣсти въ пользу казны на всемъ пространствѣ ея 2890,72 польскихъ □ локтей или 205 русскихъ □ сажень, со всѣми находящимися на оной строеніями, для проведенія улицы чрезъ мѣстность упраздненнаго ордена ксендзовъ миссіонеровъ, отъ краковскаго предмѣстья къ мазовецкой улицѣ.

Ст. 2. Приобрѣтеніе этой недвижимости въ казну, для общественной надобности, провзвести по правиламъ, изложеннымъ въ положеніи 6 (18) Іюня 1852 года объ отчужденіи.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, поручается Совѣту Управленія въ Царствѣ.

въ Царскомъ Селѣ, 26 Октября (7 Ноября) 1865 г.

UKAZ

DO RADY ADMINISTRACYJNEJ NASZEGO KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Zważywszy, że z powodu zaszłej potrzeby przeprowadzenia w mieście Warszawie ulicy przez possessyę zniesionego Zgromadzenia Księży Missyonarzy, wypada zająć possessyę prywatną N. 1,347, przy ulicy Mazowieckiej, do Adolfa Kaszowskiego należąca, stosownie do art. 2 i ustępu lit. c. art. 3 prawa o zajęciu sposobem przymuszonego wywłaszczenia z dnia 6 (18) Czerwca 1852 r., na przedstawienie Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Possessya prywatna N. 1,347 w m. Warszawie przy ulicy Mazowieckiej położona, do Adolfa Kaszowskiego należąca, ma być zajęta i nabyta na rzecz Skarbu, w całej swej rozciągłości lokci □ polskich 2890,72 czyli sażeni □ russkich 205, z wszelkimi na niej istniejącymi budowlami, w celu przeprowadzenia ulicy przez posiadłość zniesionego Zgromadzenia Księży Missyonarzy, od Krakowskiego Przedmieścia do ulicy Mazowieckiej.

Art. 2. Nabycie tej nieruchomości na rzecz Skarbu, dla użytku publicznego, uskutecznione być winno podług prawa z d. 6 (18) Czerwca 1852 r. o wywłaszczeniu przymusowem.

Art. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, Radzie Administracyjnej Królestwa polecamy.

(подписалъ) „АЛЕКСАНДРЪ”

przez Cesarza i Króla, Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) W. Płatonow.

Zgodno z oryginałem:

P. o. Podsekretarza Stanu, (podpisano) Rogoziński.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

P. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1866 roku

УКАЗЪ

СОВѢТУ УПРАВЛЕНІЯ НАШЕГО ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

Дабѣ не лишать варшавскаго городского казначейства средствъ къ удовлетворенію увеличившихся расходовъ на разныя неотложныя потребности, Мы, согласно представленію Совѣта Управленія Царства Польскаго, повелѣваемъ:

Ст. 1. Денежные сборы, подъ названіемъ классной подати и съ мяса, временно установленные Указами 15 (27) Мая 1833 года, въ пользу варшавскаго городского казначейства, а Указами Нашими 29 Октября (10 Ноября) 1857 г., 3 (15) Декабря 1863 г. и 1 (13) Декабря 1864 года, продолженные, сохранить, на существующихъ доселѣ основаніяхъ, и на 1866 годъ.

Ст. 2. Исполненіе настоящаго Указа Нашею, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Совѣтъ Управленія Царства.

въ Царскомъ Селѣ, 2 (14) Ноября 1865 года.

U K A Z

DO RADY ADMINISTRACYJNEJ NASZEGO
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Aby nie pozbawić Warszawskiej Kassy Miejskiej środków do zaspokojenia zwiększonych wydatków na różne niezbędne potrzeby, na przedstawienie Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego, rozkazujemy:

Art. 1. Opłaty, klasyczna i od mięsa, rzeziową zwaną, Ukazami z daty 15 (27) Maja 1833 roku, na rzecz Kassy miasta Warszawy czasowo ustanowione, a Ukazami Naszemi z dnia 29 Października (10 Listopada) 1857 roku, z dnia 3 (15) Grudnia 1863 r. i z dnia 1 (13) Grudnia 1864 r. przedłużone, utrzymać na dotychczasowych zasadach na rok 1866.

Art. 2. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, Radzie Administracyjnej Królestwa polecamy.

(podpisalъ) „АЛЕКСАНДРЪ.”

przez CESARZA i KRÓLA, Minister Sekretarz Stanu,
w nieobecności, Radca Tajny, (podpisano) *Starynkiewicz.*

Zgodno z oryginałem:

P. o. Podsekretarza Stanu, (podpisano) *Rogozński.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1866 roku.

Выписка из протокола Статс-Секретариата Царства Польскаго.

БОЖЕЮ МИЛОСТІЮ,
МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II-й,
ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССИЙСКИЙ, ЦАРЬ ПОЛЬСКИЙ,
Великий Князь Финляндскій,
и проч., и проч., и проч.,

Желая темъ изъ подданныхъ Нашего Царства Польскаго, на коихъ числятся за прежнее время казенныя недоимки, облегчить платежъ оныхъ, — по представлению Совѣта Управленія, повелеваемъ:

Ст. 1. Недоимки въ казенныхъ платежахъ, накопившіяся по конецъ 1860 года, дозволяется вносить:

а) такъ называемыми ликвидационными свидетельствами, которыми вносятъ недоимокъ по конецъ 1854 года дозволенъ Нашимъ Указомъ 26 Августа (7 Сентября) 1856 года;

б) свидетельствами, выданными на основаніи Указа 16 (28) Апрѣля 1841 года, Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, за доставленные въ 1831 году для войска продукты, и принимаемыми донинѣ въ счетъ казенныхъ недоимокъ по 1854 годъ;

в) свидетельствами, выданными на основаніи Нашего Указа 20 Апрѣля (1 Мая) 1858 года, Правительственною Коммисіею Финансовъ, за доставленные для войскъ въ 1815 и 1816 годахъ продукты.

Ст. 2. Дозволенный предыдущею статьею способъ взноса казенныхъ платежей распространяется на всѣ недоимки, накопившіяся по конецъ 1854 года; въ отношеніи же недоимокъ за послѣдующіе 1855—1860 годы, оставить въ своей силѣ исключенія, означенныя въ статьѣ 5-й Нашего Указа 26 Августа (7 Сентября) 1856 года, не причисляя однако къ таковымъ исключеніямъ тѣхъ заимообразныхъ пособій, кои выданы жителямъ, потерпѣвшимъ бѣдствія, и которыя могутъ быть уплачиваемы бумагами, поименованными въ предыдущей статьѣ.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагаемъ на Совѣтъ Управленія Царства.

Данъ въ Царскомъ-Селѣ, Ноября 9 (21) дня 1865 года.

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z BOŻEJ ŁASKI,
M Y, A L E X A N D E R II-gi,
CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECZ ROSSYI, KRÓL POLSKI,
WIELKI KSIĄŻĘ FINLANDZKI,
etc., etc., etc.,

Pragnąc tym z poddanych Naszego Królestwa Polskiego, na których liczy się za czas przeszły zaległość należności Skarbowych, ułatwić spłacenie takowych, — na przedstawienie Rady Administracyjnej, rozkazujemy:

Art. 1. Zaległe należności Skarbowe, narosłe po koniec r. 1860 pozwala się spłacać:

a) tak zwanymi dowodami likwidacyjnymi, któremi spłacanie zaległości tych po koniec 1854 roku, Ukazem Naszym z dnia 26 Sierpnia (7 Września) 1856 r., było dozwolone;

b) dowodami, wydanymi na zasadzie Ukazu z dnia 16 (28) Kwietnia 1841 r. przez Kommissję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, za dostawione w roku 1831 produkta dla wojska, przyjmowanemi dotąd na spłacenie należności Skarbowych zaległych po koniec roku 1854;

c) świadectwami, wydanymi na zasadzie Ukazu Naszego z d. 20 Kwietnia (1 Maja) 1858 roku przez Kommissję Rządową Przychodów i Skarbu za produkta dostawione dla wojsk w latach 1815 i 1816.

Art. 2. Dozwolony artykułem poprzedzającym sposób spłacenia należności Skarbowych rozciągnąć do wszystkich zaległości narosłych po koniec 1854 roku: co zaś do zaległości z lat następnych 1855—1860, zachować w swęj mocy wyłączenia, w artykule 5 Ukazu Naszego z dnia 26 Sierpnia (7 Września) 1856 r. oznaczone, nie zaliczając wszakże do tych wyłączeń pożyczek, które mieszkańcom klaszarami dotkniętym, udzielone zostały, a które mogą być spłacone, papierami, w poprzedzającym artykule wymienionymi.

Art. 3. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw pomieszczony być ma, Radzie Administracyjnej Królestwa polecamy.

Dan w Carskim Siele, dnia 9 (21) Listopada 1865 r.

(podpisać) „ALEKSANDRЪ”.

przez Cesarza i Króla, Minister Sekretarz Stanu, w nieobecności, Radca Tajny, (podpisano) Starynkiewicz.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, w nieobecności, Radca Tajny, (podpisano) Starynkiewicz.

Zgodno z wypisem:

P. o. Podsekretarza Stanu, (podpisano) Rogoziński.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, P. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holeczyński.

Dzień ogłoszenia, dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1866 r.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
ИМПЕРАТОРА и САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.,

Советъ Управления Царства.

Въ видахъ доставленія возможнаго облегченія лицамъ, которыя получаютъ или впредь получать будутъ ссуды изъ городскихъ суммъ на постройку домовъ, равно домовладѣльцамъ уже получившимъ ссуды изъ сихъ капиталовъ подъ простое обезпеченіе, а также въ видахъ содѣйствія успѣшнѣйшему возросту городовъ, обращеніемъ городскихъ суммъ, исключительно лишь на предметъ возведенія новыхъ или перестройки старыхъ домовъ и на другія неотложныя потребности, обезпечивающія городское благоустройство, Советъ Управления, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, съ Высочайшаго Его Императорскаго Величества разрѣшенія, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Постановленія въ пунктѣ 9-мъ 32-й ст. и подъ буквою б. 50-й ст. правилъ 24 Октября (5 Ноября) 1844 г. о выдачѣ ссудъ изъ городскихъ капиталовъ ограниченія, воспрещающія лицамъ, получающимъ таковыя ссуды, обезпечивать на тѣхже домахъ частныя долги и ипотечныя обязательства, безъ вѣдома и дозволенія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, сими отмѣняются.

Ст. 2. Дальнѣйшая выдача ссудъ изъ городскихъ капиталовъ подъ простое ипотечное обезпеченіе домовъ въ городѣ Варшавѣ и другихъ губернскихъ городахъ, впредь воспрещается. На будущее время ссуды изъ означеннаго источника могутъ быть выдаваемы лишь на предметъ возведенія новыхъ или перестройки старыхъ домовъ, либо на другія неотложныя потребности, обезпечивающія благоустройство городовъ.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, поручается Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, Ноября 12 (24) дня 1865 года.

в Имении Найяснѣйшаго
АЛЕКСАНДРА II-го,
CESARZA i SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO
etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

W widokach zapewnienia możliwój dogodności dla osób, które zaciągnęły lub na przyszłość zaciągać będą pożyczki z funduszów miejskich na budowę domów po miastach i właścicielom domów, którzy już otrzymali pożyczki z tych źródeł na prostą lokację hipoteczną; a także, w celu przyłożenia się do wzrostu i podniesienia miast, przez obracanie funduszów miejskich li tylko na budowę nowych lub restaurację starych domów w miastach i na inne konieczne potrzeby melioracyjne miast, Rada Administracyjna, na przedstawienie Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, z mocy Najwyższego upoważnienia, postanowiła istanowi:

Art. 1. Postanowione w ustępie 9 art. 32, tudzież pod lit. b. art. 50 przepisów z dnia 24 Października (5 Listopada) 1844 r. zastrzeżenia, zabraniające osobom, które otrzymują takowe pożyczki, zaciągania długów i zobowiązań hipotecznych na pomienione domy, bez wiedzy Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, uchylają się.

Art. 2. Dalsze wypożyczanie summ miejskich na prostą lokację hipoteczną na domy w Warszawie lub innych miastach gubernialnych, odtąd nie będzie mieć miejsca. W przyszłości zaś, pożyczki z wskazanego źródła, będą mogły być udzielane li tylko na budowę nowych lub restaurację starych domów, lub też na inne konieczne potrzeby, dotyczące melioracji miast.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych poleca się.

Намѣстникъ, Генералъ Адъютантъ, (подписалъ) *Графъ Беръ*.
Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, (подп.) *Князь Черкасскій*.

Секретаръ Стану, в заступствіе п. о. Подсекретаря Стану,
(подписано) *Рогозинскій*.

Zgodno z oryginałem:

Р. о. Подсекретаря Стану, (подписано) *Рогозинскій*.

Za zgodność:

Директоръ Глówny Прeзyдуяcy
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

Р. о. Директора Канцелярии, *Wł. Holewiński*.

Дзiеn оглосzenia, dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1866 roku.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА и САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

По рассмотрѣніи составленныхъ Предсѣдателемъ Ликвидационной Коммисіи, по соглашенію съ Предсѣдателемъ Коммисіи Погашенія долга, Главнымъ Директоромъ Финансовъ и Предсѣдателемъ Польскаго Банка, правилъ о дѣйствіяхъ казенныхъ кассъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Польскаго Банка, по выдачѣ наличныхъ денегъ по ликвидационной операціи, — Учредительный Комитетъ, во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго въ 21 день Августа сего 1865 г. о порядкѣ выдачи наличныхъ денегъ по ликвидационной операціи, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Прилагаемыя при семъ правила о порядкѣ дѣйствій казенныхъ кассъ по выдачѣ наличныхъ денегъ по ликвидационной операціи, утвердить; и

Ст. 2. Исполненіе сихъ правилъ, которыя должны быть внесены въ Дневникъ Законовъ, возложить на подлежащаго вѣдомства, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 98-мъ засѣданіи, 13 (25) Ноября 1865 года.

Памѣтникъ въ Царствѣ, Генераль-Адъютантъ,

(подписалъ) *Гр. Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

(подписалъ) *А. Соловьевъ.*

в Имению Найяснѣйшаго

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Roztrząsnawszy ułożone przez Prezesa Kommissyi Likwidacyjnej za porozumieniem się z Prezesem Kommissyi Umorzenia długu, Dyrektorem Głównym Skarbu i Prezesem Banku Polskiego, przepisy o postępowaniu Kass Skarbowych Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, tudzież Banku Polskiego przy uskutecznianiu wypłat gotowizną z tytułu operacyi likwidacyjnej, Komitet Urządzający, w wykonaniu Najwyższego Rozkazu, zapadłego w dniu 21 Sierpnia r. b. 1865, co do sposobu uskuteczniania wypłat gotowizną z tytułu operacyi likwidacyjnej, postanowił i stanowi:

Art. 1. Załączone do niniejszego przepisy o sposobie postępowania Kass Skarbowych przy uskutecznianiu wypłat gotowizną z tytułu operacyi likwidacyjnej, zatwierdzić, i

Art. 2. Wykonanie tych przepisów, które mają być zamieszczone w Dzienniku Praw, poruczyć właściwym Władzom, w czym do której należy.

Działo się w Warszawie, na 98 posiedzeniu, dnia 13 (25) Listopada 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

(подписалъ) *А. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący

в Коммиссии Рządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Polewinski.*

Діень оглосzenia, dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1866 r.

ПРАВИЛА

о порядкѣ дѣйствія казенныхъ кассъ по выдачѣ наличныхъ денегъ по ликвидаціонной операціи.

Ст. 1. Ликвидаціонная Коммисія, согласно статьи 7-й Высочайше утвержденныхъ правилъ о выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ, одновременно съ высылкою въ подлежащія Казначейства ликвидаціонныхъ листовъ, слѣдующихъ владѣльцамъ имѣній, дѣлаетъ сношеніе съ Правительственною Коммисіею Финансовъ объ асигнованіи изъ подлежащаго Казначейства той суммы, какая, на основаніи статьи 46 указа о Ликвидаціонной Коммисіи, должна быть уплачена наличными деньгами.

Коммисія Финансовъ, съ своей стороны, сдѣлаетъ общее распоряженіе по всемъ Уѣзднымъ и Губернскимъ (за исключеніемъ Варшавскаго), Казначействамъ о томъ, чтобы указанное въ отзывѣ Ликвидаціонной Коммисіи въ подлежащее Казначейство, количество наличныхъ денегъ, оно выдавало агенту Ликвидаціонной Коммисіи вмѣстѣ съ ликвидаціонными листами и купонами изъ общихъ своихъ доходовъ, въ счетъ ликвидаціоннаго капитала.

Ст. 2. Уѣздное Казначейство, при выдачѣ ликвидаціонныхъ листовъ агенту, обязано отрѣзать первый полугодовой купонъ за время съ 20 Мая (1 Юня), по 19 Ноября (1 Декабря) 1864 г. и притомъ, исчисливъ полуторамѣсячный процентъ за время съ 3 (15) Апрѣля, по 20 Мая (1 Юня) 1864 г., уплатить наличными деньгами, кому слѣдуетъ будеть, проценты за все время съ половиною мѣсяцевъ; по прочимъ же полугодовымъ купонамъ, которымъ срокъ миновалъ, проценты уплачиваются наличными деньгами въ Польскомъ Банкѣ и Губернскихъ Казначействахъ.

Ст. 3. Все уплаченные, такимъ образомъ, въ Казначействахъ купоны за истекшія полугодія, высылаются въ Главное Казначейство, которое, согласно 1-му пункту постановленія Учредительнаго Комитета 4 (16) Сентября 1865 г., передаетъ ихъ въ Польскій Банкъ вмѣсто наличныхъ денегъ при уплатѣ суммъ, слѣдующихъ на проценты по ликвидаціи.

PRZEPISY

o sposobie postępowania Kass Skarbowych przy uskutecznieniu wypłat gotowizną z tytułu operacji likwidacyjnej.

Art. 1. Kommissya Likwidacyjna, w myśl art. 7 Najwyższ zatwierdzonych przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, jednocześnie z przesłaniem właściwym Kassom Skarbowym listów likwidacyjnych, przypadających dla dziedziców dóbr, znosi się z Kommissją Rządową Przychodów i Skarbu co do wyasygnowania z właściwej Kassy takiej kwoty, jaka stosownie do art. 46 Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnej, w gotowiznie wypłaconą być winna.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wyda ze swój strony ogólne do wszystkich Kass Powiatowych i Gubernialnych (za wyłączeniem Warszawskiej) zarządzenie: iżby wskazaną w odezwie Kommissyi Likwidacyjnej do właściwej Kassy kwotę w gotowiznie, wypłacała też Kassa Ajentowi Kommissyi Likwidacyjnej łącznie z listami likwidacyjnymi i kuponami z ogólnych swych wpływów, na rachunek funduszu likwidacyjnego.

Art. 2. Kassa Powiatowa przy wypłacie listów likwidacyjnych Ajentowi, powinna odcinać pierwszy kupon półroczny, za czas od d. 20 Maja (1 Czerwca), do dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1864 r., a przysto obliczywszy procent za półtora miesiąca, za czas od d. 3 (15) Kwietnia, do d. 20 Maja (1 Czerwca) 1864 r., wypłaci gotowizną komu będzie należało procenta za całe siedm i pół miesięcy; za inne zaś kupony, półroczne upłynione, procenta wypłacane będą gotowizną w Banku Polskim i Kassach Gubernialnych.

Art. 3. Wszystkie w ten sposób splacone w Kassach kupony z półroczy upłynionych, przesyłane być mają do Kassy Głównej, która je następnie, stosownie do punktu 1 postanowienia Komitetu Urządzającego z d. 4 (16) Września 1865 r., przekaże Bankowi Polskiemu w miejsce gotowizny przy wypłacie summ, przeznaczonych na procenta likwidacyjne.

Ст. 4. Если съ владѣльцевъ имѣній, для копѣхъ предназначаются ликвидационные листы и наличныя деньги, будутъ слѣдовать платежи, указанные въ 5, 12, 23, 25 и 27 статьяхъ правилъ о выдачѣ ликвидационныхъ листовъ, на покрытие которыхъ должна быть обращена часть, или все количество наличныхъ по ликвидационному вознагражденію денегъ, а въ случаѣ недостаточности ихъ и самыя ликвидационныя листы, то, въ такомъ случаѣ, подлежащее Уѣздное Казначейство обязано удержать соотвѣтственную снѣгъ платежамъ часть, или всѣ наличныя деньги, а также надлежащее число купоновъ и ликвидационныхъ листовъ, и сохранить въ депозитѣ.

Ст. 5. Удержанную, на основаніи предыдущей статьи, въ депозитѣ сумму, подлежащее Уѣздное Казначейство обращаетъ, согласно назначенію, то есть употребляетъ на покрытие казенныхъ недоимокъ, если таковыя числятся на владѣльцѣ по счетамъ того же Казначейства; если же недоимки эти числятся по счетамъ другихъ Казначействъ, то удержанную, на пополненіе оныхъ сумму, Казначейство высылаетъ въ Губернское Казначейство и уведомляетъ о томъ подлежащее Уѣздное Казначейство, дабы сіе послѣднее, по книгамъ своимъ записало эту сумму въ счетъ уплаченныхъ недоимокъ, составило на то квитанцію и представило бы ее, въ замѣнъ наличныхъ денегъ, въ Губернское Казначейство, которое, по полученіи квитанціи, значащуюся въ ней сумму покрываетъ деньгами, полученными изъ перваго Уѣзднаго Казначейства. Часть удержаннаго вознагражденія, причитающуюся въ пользу гминъ, Казначейство высылаетъ въ депозитъ Казначействъ тѣхъ уѣздовъ, въ которыхъ гминны находятся.

Ст. 6. На удержанныя наличныя деньги, купоны и ликвидационныя листы, Казначейство выдаетъ ликвидационному агенту, изъ шнуровой книги, надлежащую квитанцію, которую агентъ обязанъ вручить владѣльцу имѣнія вмѣстѣ съ ликвидационными листами, въ замѣнъ причитающагося ему, въ соотвѣтственномъ количествѣ, вознагражденія.

Въ этой квитанціи должно быть объяснено, для свѣдѣнія владѣльца, на покрытие какихъ именно платежей, удержана часть вознагражденія.

Независимо отъ этой квитанціи, Казначейство обязано объ удержанныхъ имъ на пополненіе привилегированныхъ долговъ, деньгахъ, купонахъ и ликвидационныхъ листахъ, отмѣтить въ по-

Art. 4. Gdy od właścicieli ziemskich, dla których przeznaczone zostają listy likwidacyjne i gotowizna, przypadają będą należności, wymienione w art. 5, 12, 23, 25 i 27 przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, na pokrycie których winna być użyta gotowizna z wynagrodzenia likwidacyjnego, w części lub całości, lub też i same listy likwidacyjne, o ileby też gotowizna niewystarczała, w takim przypadku, właściwa Kassa Powiatowa odpowiednią powyższym należnościom część lub całość tej gotowizny, oraz potrzebną ilość kuponów i listów likwidacyjnych zatrzymać i w depozycie zachować powinna.

Art. 5. Zatrzymanemu w depozycie na zasadzie poprzedzającego artykułu funduszowi, Kassa Powiatowa nada właściwe przeznaczenie, mianowicie: użyje takowy na pokrycie zaległości Skarbowych, jeśli te w jej księgach na właścicielu dóbr są wykazane, a jeśli one mieszczą się w księgach innych Kass, zatrzymany na pokrycie ich fundusz odesłę do Kassy Gubernialnej i o tém właściwą Kasę Powiatową zawiadomi w celu, iżby ta ostatnia zapisała w swoich księgach też sumę na rachunek zapłaconych zaległości, przygotowała z tego pokwitowanie i takowe w miejsce gotowizny odesłała do Kassy Gubernialnej, która po otrzymaniu pokwitowania, objętą w niem kwotę zaspakaja z funduszu, jaki na ten cel miała sobie przez pierwszą Kasę Powiatową nadesłany. Część zatrzymanego wynagrodzenia, przypadającego na rzecz gmin, odesłę Kassa do depozytu Kass tych Powiatów, w których też gminy są położone.

Art. 6. Na zatrzymaną przez siebie gotowiznę, kupony i listy likwidacyjne, Kassa wyda Agentowi Likwidacyjnemu stosowny kwit z księgi sznurowej, który następnie, przez tegoż Agentą, wręczony być winien wraz z listami likwidacyjnymi, dziedzicowi dóbr w miejsce przypadającego mu w odpowiedniej ilości wynagrodzenia.

W kwicie tym wyrażone być ma dla wiadomości dziedzica na pokrycie jakich mianowicie należności zatrzymano część wynagrodzenia.

Niezależnie od takiego pokwitowania, Kassa obowiązana jest o zatrzymaniu przez nią na pokrycie należności uprzywilejowanych, gotowizny, kuponów i listów likwidacyjnych, zaznaczyć w treści.

речевой вѣдомости, выданной агенту, на основаніи ст. 5 правилъ о выдачѣ ликвидационныхъ листовъ.

Ст. 7. Въ полученіи ликвидационныхъ листовъ и наличныхъ денегъ по купонамъ, ликвидационный агентъ выдаетъ подлежащему Казначейству квитанцію и сверхъ того, особую квитанцію въ полученіи наличныхъ денегъ, слѣдующихъ въ доплату къ ликвидационнымъ листамъ. Первую изъ сихъ квитанцій, Казначейство сохраняетъ у себя, какъ доказательство произведенной выдачи ликвидационныхъ листовъ, а вторую представляетъ въ Главное Казначейство для отнесенія произведеннаго расхода на счетъ ликвидационнаго капитала.

Ст. 8. Агентъ ликвидационной Коммисіи обязанъ выдавать квитанціи въ полученіи, сполна, всего вознагражденія, не смотря на то, получилъ-ли онъ всё количество, какое назначено было владѣльцу, какъ ликвидационными листами, такъ и наличными деньгами, или же ту только часть, какая осталась по удержаніи того, что слѣдовало на покрытіе числившихся на владѣльцѣ недоимокъ; но въ этихъ квитанціяхъ агентъ обязанъ объяснить: сколько получено имъ ликвидационными листами и наличными деньгами, а также сколько значится удержанныхъ Казначействомъ по депозитной его квитанціи.

Ст. 9. Актъ о произведенной агентомъ Ликвидационной Коммисіи расплатѣ ликвидационными листами и наличными деньгами, составленный по имѣніямъ, имѣющимъ губернскую или окружную ипотеку, согласно данной ипотечнымъ отдѣленіямъ инструкціи, долженъ храниться при ипотекахъ; актъ же расплаты по имѣніямъ, не имѣющимъ ипотеки, долженъ быть представленъ подлежащимъ Уѣзднымъ Начальникомъ или Бургомистромъ, въ одномъ экземплярѣ, въ Уѣздное Казначейство, выдавшее ликвидационные листы и наличные деньги; другой же экземпляръ долженъ храниться у дѣла Уѣзднаго Начальника или Бургомистра. Представленный въ Уѣздное Казначейство экземпляръ будетъ служить документомъ правильности произведенной агентомъ выплаты ликвидационныхъ листовъ и наличныхъ денегъ.

Ст. 10. На Правительственную Коммисію Финансовъ возлагается обязанность вести, по своей бухгалтеріи, особый по предмету денежныхъ выплатъ по ликвидационной операціи контроль, пзъ котораго всегда можно было бы получать свѣдѣнія о состояніи ликвидационнаго капитала.

вымъ wykazie, złożonym Agentowi w myśl art. 5 przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych.

Art. 7. Agent Likwidacyjny udzieli właściwej Kassie pokwitowanie z odbioru listów likwidacyjnych i gotowizny za odcięte kupony i oprócz tego oddzielne pokwitowanie z odbioru gotowizny, przypadającej na dopłatę do listów likwidacyjnych. Pierwsze z tych pokwitowań zatrzyma Kassa u siebie, jako dowód uskutecznionej wypłaty listów likwidacyjnych, drugie zaś pokwitowanie prześle Kassie Głównej Królestwa, dla zapisania uskuteczonego wydatku pod funduszem likwidacyjnym.

Art. 8. Agent Kommissyi Likwidacyjnej obowiązany jest udzielać pokwitowania z odbioru całkowitego wynagrodzenia, bez względu na to: czy odebrał całkowitą sumę, dla dziedzica dóbr przyznaną, tak w listach likwidacyjnych jak i w gotowiznie, lub tę tylko część, jaka pozostała po zatrzymaniu tego co na pokrycie załączności obciążających dziedzica przypadł; w pokwitowaniach tych wszakże, Agent powinien wyrazić ile odebrał w listach likwidacyjnych i gotowiznie, oraz ile wykazano w kwicie depozytowym Kassy na zatrzymaną przez nią kwotę.

Art. 9. Akt dokonanej przez Ajenta Likwidacyjnego rozplaty listów likwidacyjnych i gotowizny, sporządzony co do dóbr mających urządzone hypoteki Gubernialne lub Okręgowe, stosownie do Instrukcyi dla wydziałów hypotecznych przepisanej, pozostać winien przy hypotece; zaś akt podobnej rozplaty, spisany co do dóbr nie mających urządzonej hypoteki, złożony być powinien przez właściwego Naczelnika Powiatu lub Burmistrza, w jednym egzemplarzu w Kassie Powiatowej, z której podniesienie listów likwidacyjnych i gotowizny nastąpiło, a w drugim egzemplarzu zachowany być ma w aktach właściwego Naczelnika Powiatu lub Burmistrza. Egzemplarz złożony w Kassie Powiatowej, służyć będzie za dowód, legalnie dopełnionej przez Ajenta rozplaty listów likwidacyjnych i gotowizny.

Art. 10. Na Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu wkłada się obowiązek prowadzenia w swym oddziale Buchhalteryi oddzielnej kontroli na wypłaty w gotowiznie z tytułu likwidacyjnej operacyi, z którejby w każdym razie czerpać można było wiadomość o stanie funduszu likwidacyjnego.

Ст. 11. Такъ-какъ Польскій Банкъ обязанъ производить уплаты купоновъ, тиражъ и уплату вышедшихъ въ тиражъ ликвидационныхъ листовъ и сверхъ того, будетъ имѣть листы эти въ своемъ депозитѣ, то, для надлежащаго надъ этими бумагами контроля, Ликвидационная Коммисія, по выдачѣ и высылкѣ по принадлежности ликвидационныхъ листовъ, обязана высылать въ Польскій Банкъ вѣдомости выданнымъ ею ликвидационнымъ листамъ, съ означеніемъ номеровъ ихъ и суммы, на какую каждый изъ нихъ выданъ.

Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Адъютантъ,
(подписалъ) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Art. 11. Ponieważ Bank Polski jest obowiązany spłacać kupony, losować i spłacać listy wylosowane, a prócz tego będzie miał w swym depozycie te listy, przeto w celu zaprowadzenia stosownej nad temi papierami kontroli, Kommissya Likwidacyjna, po wystawienie i wysłaniu gdzie będzie należało listów likwidacyjnych, obowiązana jest przysyłać Bankowi Polskiemu wykazy wydanych przez siebie listów likwidacyjnych, z wymienieniem ich numerów, oraz summy, na jaką każdy z nich jest wystawiony.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancelarii *Wł. Holewiński.*

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,
Великаго Князя Финляндскаго,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 31 Октября (12 Ноября) сего 1865 года и сообщеннаго въ отзывѣ Министра Статсъ-Секретаря Царства, отъ 5 (17) Ноября сего года за N. 7315, къ Намѣстнику въ Царствѣ, объ образованіи Центральной Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Центральная, при Учредительномъ Комитетѣ Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ состоитъ подъ предсѣдательствомъ Члена-Завѣдывающаго дѣлами Комитета изъ Главнаго Директора Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, двухъ Членовъ Учредительнаго Комитета по назначенію онаго, Помощника Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительнаго Комитета и трехъ особыхъ Членовъ, утверждаемыхъ въ сей должности, по представленію Учредительнаго Комитета, Высочайшею властью.

Примѣчаніе 1. Должность особыхъ Членовъ полагается въ IV-мъ классѣ, съ содержаніемъ въ пять тысячъ рублей. Лица, состоящіе въ должности сихъ Членовъ, не могутъ занимать вмѣстѣ съ тѣмъ другой штатной должности.

Примѣчаніе 2. Особой Канцеляріи при Центральной Коммисіи не полагается и всѣ дѣла послѣдней производятся въ общей Канцеляріи Учредительнаго Комитета.

Ст. 2. Кромѣ постоянныхъ Членовъ, въ Центральной Коммисіи участвуютъ, по особому каждый разъ приглашенію Предсѣдателя: а. Главные Директоры и Генераль Полиціе-мейстеръ въ Царствѣ, съ правомъ голоса, по дѣламъ относящимся до ихъ вѣдомствъ, и б. Предсѣдатели Коммисій по крестьянскимъ дѣламъ и ихъ Товарищи, съ совѣщательнымъ голосомъ.

Ст. 3. Засѣданія Коммисіи открываются и закрываются Предсѣдателемъ; въ небытность Предсѣдателя, мѣсто его занимаетъ старшій изъ присутствующихъ Членовъ.

в Имении Найяснѣйшаго
ALEXANDRA II-go,
CESARZA i SAMOWŁADCY WSZECZ ROSSYJ, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urzędzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu Najwyższego Rozkazu, zapadłego w dniu 31 Października (12 Listopada) r. b. 1865 i zakomunikowanego w odezwie Ministra Sekretarza Stanu Królestwa do Namiestnika w Królestwie z dnia 5 (17) Listopada t. r. N. 7,315, względem utworzenia Komissyi Centralnej Spraw Włościańskich, — Komitet Urzędzający postanowił i stanowi:

Art. 1. Komissya Centralna Spraw Włościańskich przy Komitecie Urzędzającym, pod przewodnictwem Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urzędzającego, składa się: z Dyrektora Głównego Prezydującego w Komissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, dwóch Członków Komitetu Urzędzającego przez Komitet wyznaczonych, Pomocnika Członka-Zawiadującego czynnościami Komitetu Urzędzającego, oraz z trzech oddzielnych Członków zatwierdzonych na te urzędy, na przedstawienie Komitetu Urzędzającego, przez Władzę Najwyższą.

Uwaga 1. Urząd oddzielnego Członka zalicza się do klasy IV, z płacą w ilości rubli srebrem pięć tysięcy. — Osoby zajmujące urzędy takich Członków, nie mogą zajmować jednocześnie innego urzędu etatowego. —

Uwaga 2. Przy Komissyi Centralnej nie będzie oddzielnej Kancellaryi i wszystkie czynności rzeczonoj Komissyi załatwiane być mają w ogólnej Kancellaryi Komitetu Urzędzającego.

Art. 2. Oprócz stałych Członków, w Komissyi Centralnej mieć będą udział za oddzielnym na każdy raz przyzwaniem przez Prezesa: а.) Dyrektorowie Główni tudzież Jeneral-Policmajster w Królestwie, z prawem głosu, w interessach dotyczących ich wydziałów, oraz б.) Prezesi Komissyi Spraw Włościańskich i ich Pomocnicy z głosem doradczym.

Art. 3. Posiedzenia Komissyi otwierane i zamykane będą przez Prezesa; w razie zaś nieobecności Prezesa, zastępować go będzie najstarszy z Członków na posiedzeniu obecnych.

Ст. 4. Для постановленія рѣшенія въ засѣданіи Коммисіи должно присутствовать не менѣе 3-хъ Членовъ.

Ст. 5. Дѣла рѣшаются въ Коммисіи по большинству голосовъ, считая большинствомъ не менѣе $\frac{2}{3}$ оныхъ. Если такого большинства не составитъ, то дѣло переносится на рѣшеніе общаго присутствія Учредительнаго Комитета. При разсмотрѣніи такихъ дѣлъ въ Учредительномъ Комитетѣ участвуютъ и Члены Центральной Коммисіи по особому назначенію, съ правомъ совѣщательнаго голоса.

Ст. 6. На Центральную Коммисію по крестьянскимъ дѣламъ возлагается: во 1-хъ разработка и обсужденіе проектов постановленій, для внесенія въ общее присутствіе Учредительнаго Комитета, по всѣмъ вообще предметамъ, касающимся поземельныхъ отношеній владѣльцевъ и крестьянъ; во 2-хъ, обсужденіе дѣлъ, которыя, предварительно доклада Учредительному Комитету, на основаніи пунктовъ а и б § 7-го статьи 99 постановленій Учредительнаго Комитета, будутъ внесены въ Центральную Коммисію Членомъ-Завѣдывающимъ дѣлами Учредительнаго Комитета; во 3-хъ, разсмотрѣніе и разрѣшеніе апелляціоннымъ и кассационнымъ порядкомъ, жалобъ владѣльцевъ и крестьянъ на рѣшенія Коммисій по крестьянскимъ дѣламъ, а также возраженій на ликвидаціонныя табели; въ 4-хъ, разсмотрѣніе, ревизіоннымъ порядкомъ, и утвержденіе всѣхъ ликвидаціонныхъ табелей и опредѣленіе суммы вознагражденія, причитающейся въ пользу владѣльцевъ; въ 5-хъ, внесеніе въ Учредительный Комитетъ представленій по всѣмъ вообще вопросамъ, возникающимъ при разсмотрѣніи ликвидаціонныхъ табелей и требующимъ разрѣшенія Учредительнаго Комитета; и въ 6-хъ, установленіе единства пріемовъ въ мѣстныхъ Коммисіяхъ по крестьянскимъ дѣламъ при повѣркѣ ликвидаціонныхъ табелей. Впослѣдствіи, по мѣрѣ окончанія ликвидаціонныхъ дѣлъ, въ Центральной Коммисіи сосредоточивается предварительная разработка и обсужденіе другихъ вопросовъ по крестьянскому дѣлу, на основаніи статьи 8-й Указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, о порядкѣ введенія въ дѣйствіе новыхъ о крестьянахъ постановленій.

Ст. 7. Жалобы на окончательныя рѣшенія мѣстныхъ Коммисій разсматриваются Центральною Коммисіею въ кассационномъ порядкѣ и разрѣшаются или утвержденіемъ, или отмѣною обжалованнаго рѣшенія. При отмѣнѣ рѣшенія, Центральная Коммисія обращаетъ дѣло къ новому производству, разъясняя, въ случаѣ надобности, мѣстнымъ Коммисіямъ точный разумъ закона.

Art. 4. Do wydania decyzji potrzebną jest obecność na posiedzeniu przynajmniej trzech Członków.

Art. 5. Kommissya decyduje interessa większością głosów, uważając za większość nie mniej jak $\frac{2}{3}$ głosów. Gdyby takiej większości nie było, przedmiot przenosi się pod decyzją ogólnego zebrania Komitetu Urządzającego. Przy roztrząsaniu takich przedmiotów w Komitecie Urządzającym, uczestniczą i Członkowie Kommissyi Centralnej, oddzielnie naznaczeni, z głosem doradczym.

Art. 6. Kommissyi Centralnej Spraw Włościańskich porucza się: 1) przygotowanie i roztrząśnięcie projektów do postanowień w celu, wniesienia ich na ogólne zebrania Komitetu Urządzającego, we wszystkich w ogóle przedmiotach, dotyczących gruntowych stosunków między właścicielami dóbr a włościanami; — 2) roztrząśnięcie spraw, które przed przedstawieniem Komitetowi Urządzającemu, stosownie do punktów a i b § 7 pozycyi 99 postanowień Komitetu Urządzającego, Członek-Zawiadujący czynnościami Komitetu Urządzającego wniesie do Kommissyi Centralnej; — 3) rozpoznanie i zadecydowanie w drodze appellacyi lub kassacyi skarg przez właścicieli lub włościan na decyzje Kommissyi Spraw Włościańskich zanesionych, jak niemniej zarzutów przeciwko tabellom likwidacyjnym; — 4) rozpoznanie w sposobie rewizyi i zatwierdzenie wszystkich tabell likwidacyjnych, tudzież oznaczenie ilości wynagrodzenia przypadającego dla właścicieli; — 5) wnoszenie do Komitetu Urządzającego przedstawień we wszystkich w ogóle kwestjach wywiązujących się przy rozpoznawaniu tabell likwidacyjnych i wymagających decyzji Komitetu Urządzającego, — i 6) przepisanie jednostajnego postępowania w Kommissyach Spraw Włościańskich przy sprawdzaniu tabell likwidacyjnych. Następnie, w miarę ukończenia czynności likwidacyjnych, w Kommissyi Centralnej opracowywane i roztrząsane będą przygotowane inne przedmioty w kwestyi włościańskiej, na zasadzie art. 8 Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., o sposobie wprowadzenia w wykonanie nowych ustaw o włościanach.

Art. 7. Skargi na ostateczne decyzje Kommissyi Spraw Włościańskich, Kommissya Centralna rozpoznaje w drodze kassacyjnej i rozstrzyga takowe przez zatwierdzenie lub uchylenie zaskarżonej decyzji. — Uchylając decyzję, Kommissya Centralna zwróci sprawę do nowego rozpoznania, przyczem, w razie potrzeby, wyjaśni Kommissyom Spraw Włościańskich rzeczywisty duch prawa.

Ст. 8. Жалобы апелляционные на неокончательные решения местных Коммиссий разрешаются Центральною Коммиссиею окончательно, во второй и последней инстанции, кроме случаев, требующих разрешения Учредительного Комитета.

Ст. 9. Центральная Коммиссия поверяет все таблицы ревизионным порядком, как в отношении полноты и точности определения прав крестьян на земли и угодья, так и в отношении правильности исчисления вознаграждения, следующего владельцу. Если в табелях окажутся какие либо неправильности, то Центральная Коммиссия, или самая их исправляет, или обращает, для исправления, в местные Коммиссии по крестьянским делам. Табелю поверенную и исправленную ревизионным порядком, окончательно утверждаются, именем Учредительного Комитета, Центральною Коммиссиею, которая вместе с тем, определяет сумму вознаграждения, причитающегося в пользу владельца.

Примечание. Учредительным Комитетом издаются правила о порядке выдачи владельцам вознаграждения, согласно статье 27-й, по оценке земли, и о понижении ликвидационного вознаграждения, согласно 2-й статье Указа о Ликвидационной Коммиссии. Впредь до издания сих правил, Центральная Коммиссия входит с представлениями в Учредительный Комитет по тем табелям, по которым представляется основание к применению означенных статей.

Ст. 10. Для производства жалования особым Членам Центральной Коммиссии и для усиления средств Канцелярии Учредительного Комитета увеличением числа делопроизводителей и их помощников, назначается из сумм, отпускаемых на содержание учреждений по крестьянским делам в Царствъ Польскомъ, тридцать тысяч руб. сереб. в годъ, съ темъ, чтобы расходъ этихъ денегъ производился на точномъ основаніи Высочайше утвержденныхъ штатовъ.

Ст. 11. Предложить Центральной Коммиссии принять к руководству настоящее Высочайшее повеление, которое должно быть внесено в Дневникъ Законовъ.

Состоялось в Варшавѣ, в 98-мъ засѣданіи, 13 (25) Ноября 1865 года.

Предсѣдатель - Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ,
(подписалъ), *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій делами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Art. 8. Skargi wniesione w drodze appellacyi na nieostateczne decyzje Kommissyi Spraw Włościańskich, Kommissya Centralna decyduje ostatecznie w 2-jej i ostatniej instancyi, wyjąwszy przypadki wymagające decyzji Komitetu Urządzającego.

Art. 9. Kommissya Centralna sprawdza wszystkie tabelle sposobem rewizyi, tak pod względem dokładności i ścisłości określenia praw włościan do gruntów i użytków, jako też pod względem zgodnego z przepisami obrachowania wynagrodzenia, przypadającego dla właściciela dóbr.

W razie dostrzeżenia w tabellach jakich bądź uchybień, Kommissya Centralna, albo sama takowe sprostuje, albo zwróci właściwej Kommissyi Spraw Włościańskich do poprawienia. Tabelle sprawdzone i poprawione w drodze rewizyi, Kommissya Centralna ostatecznie zatwierdza w imieniu Komitetu Urządzającego, i zarazem oznacza ilość wynagrodzenia przypadającego dla właściciela dóbr.

Uwaga. Komitet Urządzający wyda przepisy o sposobie udzielania właścicielom wynagrodzenia, stosownie do art. 27-go, na zasadzie oszacowania ziemi, tudzież o sposobie obniżenia wynagrodzenia likwidacyjnego, stosownie do art. 22 Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnej. Zanim przepisy te wydane zostaną, Kommissya Centralna czynić będzie do Komitetu Urządzającego przedstawienia, względem takich tabell, co do których okaże się zasada do zastosowania powołanych artykułów.

Art. 10. Na uiszczanie plac oddzielnym Członkom Kommissyi Centralnej i na wzmocnienie Kancellaryi Komitetu Urządzającego, przez powiększenie liczby referentów i pomocników tychże, wyznacza się summa rubli srebrnych trzydzieści tysięcy rocznie, z funduszów przeznaczonych na utrzymanie władz do Spraw Włościańskich w Królestwie Polskiem, z zastrzeżeniem, że wydatkowanie tej summy, ściśle dokonywane być ma na zasadzie Najwyżej zatwierdzonych etatów.

Art. 11. Poruczyć Kommissyi Centralnej zastosowanie się do niniejszego Najwyższego Rozkazu, który w Dzienniku Praw zamieszczony być winien.

Działo się w Warszawie, na 98 posiedzeniu, dnia 13 (25) Listopada 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій делами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Дієн оглосенія, дня 27 Стычня (8 Лутэго) 1866 року.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,

Великаго Князя Финляндскаго,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Во исполнение Высочайше утвержденного, 18 (30) Ноября сего 1865 года, положенія Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, о порядкѣ разсмотрѣнія и рѣшенія споровъ, возникающихъ между крестьянами, при утвержденіи ликвидационныхъ табелей, о правахъ на усадьбы, поступившія въ собственность крестьянъ на основаніи Указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Всѣ возникающіе, при утвержденіи ликвидационныхъ табелей въ имѣніяхъ частныхъ, институтскихъ, маіоратныхъ и другихъ, вопросы о томъ, кто былъ дѣйствительнымъ владѣльцемъ той или другой усадьбы во время изданія Указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., и, слѣдовательно, кому должно быть предоставлено право собственности на земельные участки въ силу означенныхъ Указовъ, разрѣшаются Коммисарами въ первой и Коммисіями по крестьянскимъ дѣламъ во второй инстанціи. Въ имѣніяхъ казенныхъ всѣхъ наименованій, опредѣленіе факта владѣнія усадьбою во время обнародованія Указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., и разборъ возникающихъ при семъ споровъ, также предоставляется Коммисарамъ въ первой и Коммисіямъ по крестьянскимъ дѣламъ во второй инстанціи.

Примѣчаніе. Возникшіе вопросы о томъ, кого надлежитъ считать дѣйствительнымъ владѣльцемъ той или другой усадьбы, если они не могутъ быть разрѣшены тотчасъ на мѣстѣ, не останавливаютъ утвержденія ликвидационныхъ табелей; но, въ сихъ табеляхъ, противъ спорныхъ усадьбъ дѣлаются отмѣтки, что споръ о принадлежности усадьбы тому или другому крестьянину будетъ разрѣшенъ въ послѣдствіи; затѣмъ, дѣло рѣшится по собраніи нужныхъ свидѣній. О чемъ отмѣчается въ ко-

в Имении Найяснѣйшаго

ALEXANDRA II-го,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urządzący w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu NAJWYŻEJ zatwierdzonego w dniu 18 (30) Listopada 1865 r. przełożenia Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego, o sposobie rozpoznawania i rozstrzygania sporów, wynikających pomiędzy włościanami, przy zatwierdzaniu tabell likwidacyjnych, o prawa do osad, które przeszły na własność włościan na zasadzie Ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., Komitet Urządzący postanowił i stanowi:

Art. 1. Wszystkie kwestje, wynikające przy zatwierdzaniu tabell likwidacyjnych, w dobrach prywatnych, instytutowych, majorackich i innych co do tego, kto był rzeczywistym posiadaczem tej lub innej osady w czasie wydania Ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., a zatem, кому należy przyznać prawo własności do części gruntu z mocy rzeczonych Ukazów, rozstrzygają się przez Kommissarzy w pierwszej a przez Kommissye do Spraw Włościańskich w drugiej instancji. W dobrach rządowych wszystkich nazwań, oznaczenie faktu posiadania osady w czasie ogłoszenia Ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. i roztrząsanie wynikających przytém sporów, pozostawia się również w pierwszej instancji Kommissarzom, a w drugiej instancji Kommissyom do Spraw Włościańskich.

Uwaga. Kwestje wynikłe co do tego, кого należy uważać za rzeczywistego posiadacza tej lub innej osady, jeżeli nie mogą być natychmiast na gruncie rozstrzygnięte, nie wstrzymują zatwierdzenia tabell likwidacyjnych, lecz w tabellach tych przy osadach kontrowersyjnych robią się uwagi, iż co do tego, do którego z włościan należyć ma osada, później rozstrzygnięciem zostanie, a następnie sprawa decyduje się po zebraniu potrzebnych wiadomości. O czém robi się uwaga

пійхъ съ ликвидационныхъ табелей или въ актахъ укрѣпленія, выдаваемыхъ крестьянамъ.

Ст. 2. Въ имѣніяхъ частныхъ, институтскихъ, маіоратныхъ и прочихъ, внесеніе въ ликвидационную табель крестьянина, какъ дѣйствительнаго владѣльца и хозіина усадьбы, служить для него доказательствомъ права собственности, противъ котораго никакого спора не принимается.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Комисіи по крестьянскимъ дѣламъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 105-мъ засѣданіи Учредительнаго Комитета, 8 (20) Декабря 1865 года.

Предсѣдатель-Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ,

(подписалъ) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,

(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

w kopjach tabell likwidacyjnych lub w aktach przyznania własności, wydawanych włościanom.

Art. 2. W dobrach prywatnych, instytucyjnych, majorackich i innych, wpisanie włościanina do tabelli likwidacyjnej, jako rzeczywistego posiadacza i właściciela osady, służy temuż włościaninowi za dowód prawa własności, przeciw któremu żadne spory nie będą przyjmowane.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, wkłada się na Komisję do Spraw Włościańskich.

Działo się w Warszawie, na 105 posiedzeniu, Komitetu Urządzającego, dnia 8 (20) Grudnia 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancelaryi, *Wł. Holewiński.*

Дієнь оглосzenia, dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1866 roku.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Во исполнение Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 3 (15) Декабря сего года и сообщеннаго въ отзывѣ Министра Статсъ-Секретаря Царства, въ Намѣстнику въ Царствѣ, отъ 7 (19) Декабря сего года за N. 7671, въ видахъ облегченія владѣльцамъ имѣній въ Царствѣ исправнаго взноса слѣдующихъ съ нихъ казенныхъ податей и платежей Земскому Кредитному Обществу, Учредительный Комитетъ постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Владѣльцамъ заложенныхъ въ Земскомъ Кредитномъ Обществѣ имѣній, представившимъ, въ подлежащую Коммисію по крестьянскомъ дѣламъ, проектъ ликвидаціонной табели, прежде или послѣ опредѣленнаго для того срока, предоставляется просить, чтобы впредь до выдачи имъ ликвидаціонныхъ листовъ, слѣдующіе, на основаніи статей 45-й и 52-й Высочайшаго Указа о Ликвидаціонной Коммисіи, проценты съ ликвидаціоннаго по ихъ имѣніямъ капитала были обращены на уплату числящихся на нихъ недоимокъ въ казенныхъ податяхъ и платежахъ, опредѣленныхъ 1-мъ и 3-мъ пункт. 41-й статьи ипотечнаго устава 1818 года, и по платежамъ Кредитному Земскому Обществу.

Ст. 2. Каждый изъ означенныхъ владѣльцевъ, желающихъ обратить проценты съ слѣдующаго ему ликвидаціоннаго вознагражденія на удовлетвореніе казенныхъ податей и платежей, выше въ 1-й статьѣ упомянутыхъ, а также платежей Земскому Кредитному Обществу, обязанъ предварительно составить и представить въ двухъ экземплярахъ въ подлежащую Коммисію по крестьянскимъ дѣламъ, для повѣрки и утвержденія, расчетъ процентовъ, слѣдующихъ за истекшее время, на основаніи постановленій статей 45-й и 52-й Высочайшаго Указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года о Ликвидаціонной Коммисіи.

в Имении Найяснѣйшаго

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu Najwyższego Rozkazu, wydanego w dniu 3 (15) Grudnia r. b. i zakomunikowanego w odezwie Ministra Sekretarza Stanu z dnia 7 (19) Grudnia r. b. N. 7,671, do Namiestnika w Królestwie, w zamiarze ułatwienia dziedzicom dóbr w Królestwie akuratnego uiszczania do Skarbu przypadających od nich Skarbowych podatków i rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemijskiemu, Komitet Urządzający postanowił i stanowi:

Art. 1. Dziedzicom dóbr, którzy zaciągnęli pożyczkę w Towarzystwie Kredytowem Ziemijskiem, i którzy przed lub po oznaczonym terminie, złożyli do właściwych Kommissyj Spraw Włościańskich projekt tabelli likwidacyjnej, pozwala się prosić, iżby, zanim otrzymają listy likwidacyjne, procenta przypadające im od wylikwidowanej z ich dóbr należności, na zasadzie art. 45 i 52 Najwyższego Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnej, były obrócone na upłatę ciążących na tychże dziedzicach zaległości podatków Skarbowych i opłat, oznaczonych w ustępie 1-m i 3-m art. 41 Ustawy hypotecznej z roku 1818, tudzież opłat Towarzystwu Kredytowemu Ziemijskiemu.

Art. 2. Każdy z rzeczonych dziedziców, chcący obrócić procenta od przypadającego mu wynagrodzenia likwidacyjnego na zaspokojenie podatków i opłat Skarbowych, wyżej w art. 1-m wymienionych, tudzież rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemijskiemu, obowiązany jest uprzednio ułożyć i przedstawić w dwóch egzemplarzach, do właściwej Kommissyi do Spraw Włościańskich, dla sprawdzenia i zatwierdzenia obrachunek procentów, przypadających za czas upłyniony, na zasadzie postanowień art. 45 i 52 Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o Kommissyi Likwidacyjnej.

Ст. 3. Коммисія по крестьянскимъ дѣламъ, получивъ составленный просителемъ расчетъ процентовъ и удостовѣривъ по предварительномъ разсмотрѣніи проекта ликвидаціонной табели по имѣнію просителя, что какъ проектъ табели, такъ и представленный просителемъ расчетъ процентовъ, составлены согласно предписаннымъ правиламъ, утверждаетъ этотъ расчетъ и возвращаетъ владѣльцу одинъ экземпляръ онаго, а другой препровождаетъ въ Главную Дирекцію Земскаго Кредитнаго Общества.

Примѣчаніе. О порядкѣ повѣрки и утвержденія упомянутого въ сей статьѣ расчета процентовъ, будутъ даны Коммисіямъ по крестьянскимъ дѣламъ ближайшія указанія.

Ст. 4. Затѣмъ, владѣлецъ имѣнія долженъ испросить отъ мѣстнаго Уѣзднаго Казначейства свидѣтельство, о количествѣ числящихся на немъ недоимокъ въ казенныхъ податяхъ и другаго рода платежахъ, означенныхъ въ 1-мъ и 3-мъ пунктахъ 41-й статьи ипотечнаго устава 1818 года. Въ семъ свидѣтельствѣ Уѣздное Казначейство показываетъ и тѣ недоимки, которыя, по случаю перехода въ собственность крестьянъ половины или болѣе земель и строеній въ имѣніи, были приостановлены взысканіемъ.

Ст. 5. Полученные вышеуказаннымъ порядкомъ: а, утвержденный Коммисіею по крестьянскимъ дѣламъ расчетъ процентовъ, и б., свидѣтельство Уѣзднаго Казначейства о недоимкахъ, упомянутыхъ въ ст. 4-й, владѣлецъ имѣнія представляетъ Земскому Кредитному Обществу.

Ст. 6. Представленные, означеннымъ выше порядкомъ, владѣльцами документы, въ предыдущей статьѣ указанные, Земское Кредитное Общество, свѣривъ ихъ съ расчетомъ, на основаніи статьи 3-й, ему доставленнымъ, препровождаетъ, четыре раза въ годъ, въ Правительственную Коммисію Финансовъ и приложивъ, съ своей стороны, отдѣльное по каждому имѣнію свидѣтельство о количествѣ причитающихся Кредитному Обществу недоимокъ, ходатайствуетъ объ отпускѣ показанныхъ въ расчетахъ процентовъ.

Примѣчаніе. Правительственной Коммисіи Финансовъ предоставляется, буде она найдетъ сіе удобнымъ, требовать отъ Земскаго Кредитнаго Общества представленія означенныхъ ходатайствъ въ сроки менѣе продолжительные, хотябы помѣсячно.

Ст. 7. Правительственной Коммисіи Финансовъ предоставляется права, всякій разъ, когда она признаетъ сіе нужнымъ, требовать отъ Земскаго Кредитнаго Общества надлежащихъ до-

Art. 3. Kommissya do Spraw Włościańskich, otrzymawszy ułożony przez proszącego obrachunek procentów i przekonawszy się, po poprzednim rozpoznaniu projektu tabelli likwidacyjnej z dóbr proszącego, że tak projekt tabelli jak i przedstawiony przez proszącego obrachunek procentów, ułożone są zgodnie z ustanowionymi przepisami, zatwierdza obrachunek i zwraca dziedzicowi jeden egzemplarz tegóż, drugi zaś egzemplarz przesyła do Dyrekcyi Główniej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Uwaga. Co do sposobu sprawdzania i zatwierdzania wzmiankowanego w tym artykule obrachunku procentów, wydane zostaną Kommissjom do Spraw Włościańskich bliższe instrukcje.

Art. 4. Następnie, dziedzic dóbr obowiązany jest uzyskać od miejscowej Kassy Pwiatowej świadectwo o ilości ciążących na nim zaległości podatków Skarbowych, i innego rodzaju opłat, oznaczonych w ustępie 1-m i 3-m art. 41. Ustawy hipotecznej z r. 1818.— W świadectwie tém, Kassa Powiatowa wykazuje i tę zaległości, poszukiwanie których było wstrzymane, z powodu, iż połowa lub więcej gruntów i zabudowań przeszły na własność włościan.

Art. 5. Otrzymane powyżej wskazanym porządkiem: а) zatwierdzony przez Kommissję do Spraw Włościańskich obrachunek procentów, i б) świadectwo Kassy Powiatowej o zaległościach, wzmiankowanych w art. 4-m, dziedzic dóbr przedstawia Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu.

Art. 6. Przedstawione przez dziedziców dóbr, porządkiem wyżej oznaczonym, dokumenta w poprzednim artykule wskazane, Towarzystwo Kredytowe Ziemskie skonfrontowawszy takowe z obrachunkiem złożonym mu na zasadzie art. 3-o, przesyła je cztery razy na rok do Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu i dołączwszy ze swojej strony, oddzielne dla każdego dóbr świadectwo o ilości przypadających Towarzystwu Kredytowemu zaległości, uprasza o wypłatę procentów wykazanych w obrachunkach.

Uwaga. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, może, jeśli uzna to za dogodniejsze, zażądać od Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego przedstawień rzeczonych w krótszych terminach, chociażby co miesiąc.

Art. 7. Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu pozostawia się prawo, każdego razu, kiedy uzna to za potrzebne, zażądać od Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego właściwych dowo-

казательствъ въ томъ, что на имѣніи владѣльца дѣйствительно числится то количество недоимокъ Земскому Кредитному Обществу, которое въ ходатайствѣ оного показано.

Ст. 8. По разсмотрѣніи вышеупомянутыхъ документовъ и утвержденіи ходатайства Земскаго Кредитнаго Общества, Правительственная Коммисія Финансовъ дѣлаетъ распоряженіе объ исключеніи изъ контрольных книгъ Уѣзднаго Казначейства показанныхъ въ выданномъ имъ свидѣтельствѣ казенныхъ недоимокъ и предписываетъ слѣдующую на пополненіе недоимокъ Земскаго Кредитнаго Общества сумму отпустить изъ остальной, за покрытіемъ казенной недоимки, части процентовъ, показанныхъ въ утвержденномъ расчетѣ и причитающихся владѣльцу.

Ст. 9. Если бы, за пополненіемъ казенныхъ недоимокъ, упомянутыхъ въ 1-й статьѣ настоящаго постановленія и платежей Земскому Кредитному Обществу, оставался еще какой либо излишекъ отъ суммы, показанной въ расчетѣ процентовъ, слѣдующихъ владѣльцу, то этотъ излишекъ, впродъ до выдачи самаго ликвидационнаго капитала, владѣльцу не выдается; если же вся сумма причитающихся къ выдачѣ процентовъ не будетъ достаточна для пополненія всѣхъ означенныхъ недоимокъ, казенныхъ и Земскому Кредитному Обществу, въ такомъ случаѣ изъ оной прежде всего пополняются всѣ казенныя взысканія, въ статьѣ 1-й настоящаго постановленія упомянутыя.

Ст. 10. Сумма процентовъ, отпущенныхъ Правительственною Коммисіею Финансовъ, отмѣчается сею Коммисіею въ расчетѣ, представленномъ ей владѣльцемъ чрезъ Земское Кредитное Общество, а самый расчетъ сей препровождается за тѣмъ прямо въ подлежащее Уѣзное Казначейство, для передачи оного, установленнымъ порядкомъ, агенту Ликвидационной Коммисіи въ то время, когда, на основаніи статьи 5-й Высочайше утвержденныхъ 4 (16) Августа 1865 года правилъ о выдачѣ ликвидационныхъ листовъ, получено будетъ Уѣзнымъ Начальникомъ отъ Ликвидационной Коммисіи предписаніе на счетъ собранія свѣдѣній, нужныхъ при выдачѣ ликвидационныхъ листовъ.

Ст. 11. Уѣзное Казначейство, при выдачѣ ликвидационнаго капитала, удерживаетъ купоны на сумму, означенную въ присланномъ отъ Правительственной Коммисіи Финансовъ расчетѣ и эти купоны препровождаетъ въ Главное Казначейство для надлежащаго съ ними поступленія.

дѣловъ на то, изъ на добрахъ наследника, rzeczywiście ciąży ta ilość zaległości Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu, jaka wykazana w przedstawieniu.

Art. 8. Po rozpoznanіu wyżej wzmiankowanych dokumentów i po zatwierdzeniu przedstawienia Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wydaje rozporządzenie co do wykreślenia z ksiąg kontrolli Kassy Powiatowej zaległości Skarbowych, wykazanych w świadectwie, wydanem przez tę Kassę i kwotę na pokrycie zaległości Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, poleca wypłacić z tej części procentów, należących dziedzicowi dóbr, wykazanych w zatwierdzonym obrachunku, jaka pozostała po zaspokojeniu zaległości Skarbowych.

Art. 9. Gdyby po zaspokojeniu zaległości Skarbowych, wzmiankowanych w art. 1 niniejszego postanowienia, tudzież rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu, pozostała jaka reszta z kwoty, wykazanej w obrachunku procentów, przypadających dziedzicowi, to reszta takowa, aż do wydania samego kapitału likwidacyjnego, nie wydaje się dziedzicowi; jeżeli zaś cała kwota procentów przypadających dziedzicowi, nie wystarcza na pokrycie wszystkich zaległości Skarbowych i Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w takim razie przedewszystkiem zaspokajają się należności Skarbowe, wzmiankowane w art. 1 niniejszego postanowienia.

Art. 10. Kwota procentów, wydawanych przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu, zaznacza się przez tę Kommissyę w obrachunku przedstawionym jej od dziedzica przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie, sam zaś ten obrachunek przesyła się następnie wprost do właściwej Kassy Powiatowej, dla złożenia go podług ustanowionego porządku agentowi Kommissyi Likwidacyjnej wówczas, kiedy na zasadzie art. 5 Najwyżej zatwierdzonych dnia 4 (16) Sierpnia 1865 r. przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, Kassa Powiatowa otrzyma od Kommissyi Likwidacyjnej polecenie, w przedmiocie zebrania wiadomości, potrzebnych przy wydawaniu listów likwidacyjnych.

Art. 11. Przy wydaniu kapitału likwidacyjnego, Kassa Powiatowa zatrzymuje kupony w kwocie oznaczonej w obrachunku, przyslanym od Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, i kupony takowe przesyła do Kassy Głównej dla właściwego z nimi postąpienia.

Ст. 12. Обращение, на изложенных выше основаниях, слѣдующихъ владѣльцамъ по ликвидационному капиталу процентовъ въ уплату казенныхъ податей и платежей, означенныхъ въ статьѣ 1-й настоящаго постановленія, а также платежей Земскому Кредитному Обществу, имѣть быть возобновляемо, по каждому имѣнію, съ истеченіемъ каждаго полугодія, впредь до окончательной выдачи ликвидационныхъ листовъ.

Ст. 13. Исполненіе сихъ правилъ, которыя должны быть внесены въ Дневникъ Законовъ, возложить по принадлежности, на Члена - Завѣдывающаго дѣлами Учредительнаго Комитета и на Главнаго Директора Финансовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 106-мъ засѣданіи, 11 (23) Декабря 1865 года.

Предсѣдатель-Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ,
(подписаль) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписаль) *Я. Соловьевъ.*

Art. 12. Obracanie procentów, przypadających dziedzicom dóbr od kapitału likwidacyjnego, na zasadach wyżej wyluszczonych, na upłatę podatków Skarbowych i opłat, oznaczonych w art. 1 niniejszego postanowienia, tudzież rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu, ma być ponawiane, co do każdych dóbr, po upływie każdego półrocza, aż do ostatecznego wydania listów likwidacyjnych.

Art. 13. Wykonanie tych przepisów, które w Dzienniku Praw zamieszczone być mają, wkłada się, w czym do kogo należy, na Członka-Zawiedującego czynnościami Komitetu Urządzającego i na Dyrektora Głównego Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

Działo się w Warszawie, dnia 11 (23) Grudnia 1865 r., na 106-m posiedzeniu.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписаль) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Діень ogłoszenia, dnia 27 Stycznia (8 Lutego) 1866 roku.

DZIENNIK PRAW

№ 206.

Tom Sześćdziesiąty Trzeci.

По указу Его Величества

А Л Е К С А Н Д Р А II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

*Соединенное Присутствие Учредительнаго Комитета
и Совета Управления Царства Польскаго.*

Разсмотрѣвъ представленіе Главнаго Директора Правительственной Коммисіи Народнаго Просвѣщенія о способахъ приведенія въ извѣстность и сохраненія наличности имущества начальныхъ городскихъ и сельскихъ училищъ, на основаніи ст. 62-й Высочайшаго Указа 30 Августа (11 Сентября) 1864 года о начальныхъ училищахъ, Соединенное Присутствие Учредительнаго Комитета и Совета Управления, постановило и постановляетъ:

Ст. 1. Веденіе инвентаря собственности начальныхъ училищъ въ городахъ и селахъ возложить на учителей начальныхъ училищъ.

Ст. 2. Наблюденіе за исполненіемъ сей обязанности поручить въ гминахъ и селеніяхъ-гминнымъ войтамъ, а въ городахъ-смотрителямъ училищъ, съ тѣмъ, чтобы эти должностныя лица наблюдали и за внесеніемъ въ инвентарь вновь приобретаемыхъ для училища предметовъ; взысканіе за несправное веденіе инвентарей и за утраченныя вещи производится общимъ, установленнымъ въ законахъ, порядкомъ.

Ст. 3. Въ начальныхъ училищахъ не имѣющихъ вовсе инвентарей училищной собственности, учителя должны составить оныя вновь; тамъ же, гдѣ инвентари существуютъ, сдѣлать отмѣтки противъ вещей утраченныхъ или негодныхъ къ употребленію и пополнить внесеніемъ поступившихъ въ училищную собственность предметовъ.

Ст. 4. Представленіе отчетовъ, о состояніи училищнаго имущества, въ Правительственную Коммисію Народнаго Просвѣщенія, существовавшее по прежнимъ правиламъ, до настоящаго времени,

в Имении Найяснѣйшаго

А Л Е X A N D P A II-го,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECZ ROSSYI, KRÓŁA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

*Połączone Zebranie Komitetu Urządzającego i Rady
Administracyjnej Królestwa Polskiego.*

Rozpoznawazy przedstawienie Dyrektora Głównego Kommissyi Rządowej Oświecenia Publicznego, o sposobachъ wykazania i zachowania rzeczywistego majątku początkowychъ szkół miejskich i wiejskich, na zasadzie art. 62-go Najwyższego Ukazu z d. 30 Sierpnia (11 Września) 1864 r., o szkołachъ początkowychъ, Połączone Zebranie Komitetu Urządzającego i Rady Administracyjnej, postanowiło i stanowi:

Art. 1. Prowadzenie inwentarza własności szkół początkowychъ w miastachъ i wsiachъ wkłada się na nauczycieli szkół początkowychъ.

Art. 2. Czuwanie nad wypelnieniem tego obowiązku poruczyć w gminachъ i wsiachъ, wójtomъ gmin, a w miastachъ, nadzorcómъ szkół, z zastrzeżeniemъ, że pomienione osoby czuwać także powinny, iżby do inwentarza zapisane zostały przedmioty nowo nabywane dla szkoły; pociąganie do odpowiedzialności za niedokładne prowadzenie inwentarzy i za stracone rzeczy, następuje podługъ ogólnego porządku przepisami prawa ustanowionego.

Art. 3. W szkołachъ początkowychъ, gdzie nie ma sporządzonychъ inwentarzy własności szkolnej, nauczyciele obowiązani są na nowo sporządzić takowe; tamъ zaś gdzie inwentarze znajdują się, powinni poczynić zaznaczenia co do rzeczy straconychъ lub do użytku nieprzydatnychъ, a nadto, uzupełnić przezъ zapisanie do inwentarza przedmiotówъ, które przybyły na własność szkolną.

Art. 4. Składanie sprawozdań o stanie majątku szkolnego do Kommissyi Rządowej Oświecenia Publicznego, jakie dotychczasъ istniało podługъ dawniejszychъ przepisówъ, uchylić, włożyć

отмѣнить, возложивъ на начальниковъ учебныхъ дирекцій обязанность, во время объѣздовъ, удостовѣряться какъ въ исправномъ веденіи инвентарей, такъ и въ сохраненіи училищнаго имущества.

Ст. 5. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возложить на Главнаго Директора Народнаго Просвѣщенія, по сношеніи съ подлежащими властями.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 8-мъ засѣданіи Соединеннаго Присутствія Учредительнаго Комитета и Совѣта Управленія Царства Польскаго, 23 Ноября (5 Декабря) 1865 г.

Предсѣдатель Намѣстникъ, Генералъ-Адъютантъ, (подп.) *Гр. Бергъ*.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ*.

wszy na Naczelników dyrekcji naukowych obowiązków, izby w czasie objazdów przekonywali się tak o dokładnem prowadzeniu inwentarzy, jako też i o całości majątku szkolnego.

Art. 5. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, poruczyć Dyrektorowi Głównemu Oświecenia Publicznego, po zniesieniu się z właściwemi Władzami.

Działo się w Warszawie, na 8 posiedzeniu Połączonego Zebrania się Komitetu Urządającego i Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego, d. 23 Listopada (5 Grudnia) 1865 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ*.

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

P o. Dyrektora Kancellaryi, *Wł. Holcwiński*.

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Lutego 1866 r.

Выписка из протокола Статс-Секретариата Царства Польскаго.

БОЖЕЮ МИЛОСТИЮ,
 МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II-й,
 ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССИЙСКИЙ, ЦАРЬ ПОЛЬСКИЙ,
 ВЕЛИКИЙ КНЯЗЬ ФИНЛЯНДСКИЙ,
 и проч., и проч., и проч.,

Указомъ Нашимъ, 19 Февраля (2 Марта) 1864 года даннымъ, вмѣстѣ съ новымъ устройствомъ сельскихъ гминъ, учреждены въ оныхъ гминные суды для разбора дѣлъ по маловажнымъ спорамъ, искамъ и проступкамъ.

Нынѣ, принявъ во вниманіе, что вслѣдствіе сдѣланнаго, въ исполненіе статьи 3-ей Указа о сельскихъ гминахъ, новаго распределенія оныхъ, гминное общественное управленіе получило болѣе прочное и правильное устройство, Мы признали полезнымъ расширить вѣдомство сихъ судовъ по разбору споровъ и исковъ гражданскихъ, до предѣловъ, установленныхъ для волостныхъ судовъ Имперіи и примененныхъ уже съ успѣхомъ въ отношеніи гминныхъ судовъ Августовской губерніи.

Вмѣстѣ съ симъ, имѣя въ виду, что нынѣшній общій порядокъ судопроизводства не можетъ, безъ отягощенія крестьянъ измѣнными издержками, и медленностью въ рѣшеніи дѣлъ, быть приимененъ къ разбору споровъ, возникающихъ по наслѣдованію и раздѣламъ въ недвижимыхъ имуществѣхъ, поступившихъ въ собственность крестьянъ по Указамъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., а также по раздѣламъ крестьянскихъ движимыхъ имуществъ, Мы признали за благо предоставить разберъ сихъ дѣлъ вѣдомству гминныхъ судовъ, на основаніи особыхъ составленныхъ Учредительнымъ Комитетомъ и Нами утвержденныхъ правилъ.

Вслѣдствіе сего и согласно представленію Учредительнаго въ Царствѣ Комитета, въ дополненіе и соответственное измѣненіе статей 46—48-ой Указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ сельскихъ гминъ, Мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Дѣла по спорамъ и тяжбамъ, означенныя въ статьѣ 47-ой Указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., подлежагъ вѣдомству гминныхъ судовъ и рѣшатся сими судами окончательно во всѣхъ тѣхъ случаяхъ, когда цѣнность иска не превышаетъ ста рублей.

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z BOŻEJ ŁASKI,
 M Y, A L E X A N D E R II-gi,
 CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI,
 WIELKI KSIĄŻE FINLANDZKI,
 etc., etc., etc.,

Ukazem Naszym, w dniu 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku danym, jednocześnie z nowem urządzeniem Gmin Wiejskich, ustanowione w nich zostały Sądy Gminne do rozpoznawania mniej ważnych spraw, sporów i wykroczeń.

Obecnie zważywszy, że w skutek dopełnionego w wykonaniu artykułu 3-o Ukazu o Gminach wiejskich, nowego podziału tychże Gmin, zarząd gminny otrzymał trwalsze i stosowniejsze urządzenie, uznaliśmy korzystnem władzę Sądów tych, w rozpoznawaniu spraw i sporów cywilnych, rozprzestrzenieć do granic, ustanowionych dla Sądów Włościańskich (wojewódzkich) w Cesarstwie i zastosowanych już z pożytkiem do Sądów Gminnych gubernii Augustowskiej.

Mając zarazem na względzie, że obecny porządek ogólny postępowania sądowego, nie może być bez przeciążenia włościan zbyt wielkimi wydatkami i bez zwłoki w rozstrząsaniu sporów, zastosowanym do rozpoznawania sporów, dotyczących spadku i działu majątku nieruchomego, jaki przeszedł na własność włościan z mocy Ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku, oraz działu majątku ruchomego tychże włościan, uznaliśmy za dobre, rozpoznawanie spraw tych oddać władzy Sądów Gminnych, według oddzielnych, przez Komitet Urządzający ułożonych i przez Nas zatwierdzonych prawideł.

W skutek tego, zgodnie z przedstawieniem Komitetu Urządzającego w Królestwie, dla uzupełnienia i stosownej zmiany artykułów 46—48 Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., o urządzeniu Gmin wiejskich, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Sprawy i spory wymienione w artykule 47-m Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., należące do attribucyi Sądów Gminnych i wyrokowane być mają przez te Sądy ostatecznie, we wszystkich tych przypadkach, w których wartość przedmiotu nie przenosi stu rubli.

Ст. 2. Всѣ споры по наслѣдованію и возникающимъ изъ сего раздѣламъ тѣхъ недвижимыхъ имуществъ, которые поступили въ собственность крестьянъ на основаніи Указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., а также споры между крестьянами по наслѣдству и возникающимъ изъ сего раздѣламъ движимыхъ имуществъ, подынимаются въдомству гминныхъ судовъ и рѣшаются ими съ соблюденіемъ правилъ при семъ прилагаемыхъ.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Учредительный въ Царствѣ Комитетъ.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, Ноября 30 (Декабря 12) дня 1865 г.

Art. 2. Wszelkie spory dotyczące spadku i wynikającego ztąd działu tego majątku nieruchomego, który przeszedł na własność włościan, na zasadzie Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku, niemniej spory między włościanami o spadek i wynikające z niego działu majątku ruchomego, podlegają odtąd rozpoznawaniu Sądów Gminnych i wyrokowane będą przez nie, z zachowaniem prawideł przy niniejszym załączających się.

Art. 3. Wykonanie obecnego Ukazu, który w Dzienniku Praw zamieszczony być ma, Urządzącemu Komitetowi w Królestwie polecamy.

Dan w Carskiem Siole, dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1865 r.

(подписать) „АЛЕКСАНДРЪ”!

przez Cesarza i Króla, Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) W. Platonow.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) W. Platonow.

Zgodno z wypisem:

P. o. Podsekretarza Stanu, (podpisano) Rogoziński.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

P. o. Dyrektora Kancellaryi, Wl. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Lutego 1866 roku.

На подлинномъ собственною Его Императорскаго
Величества рукою написано:

„Утверждаю“

въ Царскомъ-Селѣ, 30 Ноября (12 Декабря) 1865 года.

Врно:

Министръ Статсъ-Секретарь Царства Польскаго,
(подписаль) В. Платоновъ.

**Правила о порядкѣ разбора въ гминныхъ судахъ споровъ
по наслѣдованію и раздѣламъ недвижимыхъ и движимыхъ
имуществъ.**

Ст. 1. Споры по наслѣдованію и возникающимъ изъ сего раздѣ-
ламъ недвижимыхъ имуществъ, поступившихъ въ собственность
крестьянъ на основаніи Указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 года,
а равно споры между крестьянами по наслѣдованію и возникаю-
щимъ изъ сего раздѣламъ движимаго имущества, разсматриваются
и рѣшаются гминными судами, съ соблюденіемъ нижеслѣдующихъ
правилъ:

Ст. 2. Въ составъ суда по вышеупомянутымъ дѣламъ должны
входить, кромѣ лицъ, поименованныхъ въ статьѣ 38-й Указа 19 Фе-
враля (2 Марта) 1864 года, объ устройствѣ сельскихъ гминъ, и всѣ
наличныя кандидаты лавниковъ. Сверхъ того, сторонамъ предоста-
вляется, буде пожелаютъ, выбрать по одному довѣренному лицу изъ
жителей гмины, для участія въ судѣ, съ правомъ голоса.

Ст. 3. Сторона, недовольная рѣшеніемъ гминнаго суда, въ слу-
чаяхъ, означенныхъ въ слѣдующей статьѣ 4-ой, имѣетъ право при-
нести, въ мѣсячный по объявленіи рѣшенія суда срокъ, жалобу
участковому по крестьянскимъ дѣламъ Коммисару или прямо
въ Коммисію по крестьянскимъ дѣламъ. Если въ означенный
срокъ, ни жалобы отъ спорящихъ сторонъ, ни представленія
Коммисара о незаконности рѣшенія не поступитъ, то рѣшеніе
суда приводится въ исполненіе, и обжалованію не подлежитъ.

Ст. 4. Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ, отмѣняютъ рѣ-
шенія гминныхъ судовъ, по жалобамъ спорящихъ сторонъ или
по представленіямъ Коммисаровъ, въ слѣдующихъ случаяхъ:

Na oryginalne własną Jego Cesarskiej Mości
ręką napisano:

„Zatwierdzam.“

W Carskiem Siole, d. 30 Listopada (12 Grudnia) 1865 r.

Za zgodność:

Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego,
(podpisano) W. Płatonow.

**Prawidła o porządku rozpoznawania w Sądach Gminnych, spo-
rów dotyczących spadku i działu majątku nieruchomego i ru-
chomego.**

Art. 1. Spory dotyczące spadku i wynikających z niego
działów majątku nieruchomego, który przeszedł na własność wło-
ścian na zasadzie Ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r.,
również spory między włościanami, dotyczące spadku i wynikają-
cych ztąd działów majątku ruchomego, rozpoznawane i rozstrzy-
gane będą przez Sądy Gminne, przy zachowaniu następujących
prawideł:

Art. 2. Do składu Sądu w sprawach wyżej wzmiankowa-
nych należeć mają oprócz osób, w artykule 38-m Ukazu z dnia
19 Lutego (2 Marca) 1864 r., o urządzeniu gmin wiejskich wymie-
nionych, wszyscy obecni zastępcy Ławników. Nadto, pozwala
się stronom, jeśli żądać będą, wybrać po jednej zaufanej osobie,
z mieszkańców Gminy, dla uczestniczenia w Sądzie, z prawem
głosu.

Art. 3. Strona, niezadowolona z wyroku Sądu Gminnego,
w przypadkach, oznaczonych w następnym artykule 4-m, ma
prawo wnieść, w ciągu jednego miesiąca po objawieniu jej wyro-
ku sądowego, skargę do Kommissarza rewirowego spraw wło-
ściańskich, lub też wprost do Kommissyi spraw włościańskich.
Jeśli w oznaczonym terminie, ani skargi stron spór wiodących,
ani przedstawienie Kommissarza o nielegalności wyroku nie po-
stąpią, natenczas wyrok sądowy wprowadza się w wykonanie
i zaskarżeniu już nie podlega.

Art. 4. Kommissye spraw włościańskich uchylać będą
wyroki Sądów Gminnych, w skutek zaskarżeń stron spór wiodą-
cych, lub przedstawień Kommissarzy, w następujących przypadkach:

а) Когда рѣшеніемъ гминнаго суда нарушаются Указы 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, объ устройствѣ крестьянъ, а равно изданные въ развитіе и дополненіе сихъ Указовъ, законы и постановленія Учредительнаго Комитета, какъ то: если рѣшеніемъ гминнаго суда имущество крестьянское присуждено лицу некрестьянскаго сословія, или гминный судъ допустить раздробленіе крестьянской усадьбы на участки меньшаго размѣра противъ установленнаго Учредительнымъ Комитетомъ, на основаніи статьи 17-й Высочайшаго Указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, о порядкѣ введенія въ дѣйствіе новыхъ о крестьянахъ постановленій; и

б) Если гминный судъ постановилъ рѣшеніе по спору о землѣ некрестьянской или хотя и крестьянской, но находящейся въ другой гминѣ.

Ст. 5. Гминные суды, примѣняясь къ статьѣ 60-й Указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, объ устройствѣ сельскихъ гминъ, рѣшать дѣла по спорамъ о наслѣдованіи и возникающимъ изъ сего раздѣламъ недвижимыхъ и движимыхъ имуществъ, либо на основаніи письменныхъ сдѣлокъ и обязательствъ, если таковыя будутъ представлены спорящими сторонами, либо, при отсутствіи письменныхъ документовъ, на основаніи мѣстныхъ обычаевъ, принятыхъ въ крестьянскомъ быту. Во всякомъ случаѣ, судъ долженъ прежде всего, заботиться о прекращеніи споровъ мировою, и только въ случаѣ неуспѣха въ томъ, приступать къ постановленію рѣшенія, въ предѣлахъ предоставленной ему власти.

Примѣчаніе. При разборѣ дѣлъ о наслѣдованіи и возникающихъ изъ сего раздѣлахъ недвижимыхъ имуществъ, гминные суды, кромѣ существующихъ обычаевъ, руководствуются относительно дробленія усадебъ, правилами, изданіе коихъ возложено на Учредительный Комитетъ статьею 19-ю Указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, объ устройствѣ крестьянъ.

а) Gdy wyrokiem Sądu Gminnego naruszają się Ukazy z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., o urządzeniu włościan, tudzież wydane w rozwinięciu i uzupełnieniu Ukazów tych prawa i postanowienia Urządającego Komitetu, jako to: jeśli wyrokiem Sądu Gminnego majątność włościańska przysądzoną jest osobie niewłościańskiego stanu, lub jeśli Sąd Gminny dopuści rozdrobnienia włościańskiej osady na części mniejszego rozmiaru nad ustanowiony przez Komitet Urządający, na zasadzie artyku. 17-o Ukazu Najwyższego z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., o sposobie wprowadzenia w wykonanie nowych ustaw o włościanach, — i

b.) Jeśli Sąd Gminny wyda wyrok w sporze o grunt niewłościański, albo chociaż i włościański, lecz znajdujący się w innej Gminie.

Art. 5. Sądy Gminne, stosując się do artykułu 60 Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., o urządzeniu Gmin wiejskich, rozstrzygają sprawy w sporach o spadek i wynikające ztąd działy nieruchomości i ruchomego majątku, albo na zasadzie piśmiennych umów i zobowiązań, jeśli takowe przez strony spór wiodące zostaną przedstawione, albo w braku piśmiennych aktów, na zasadzie miejscowych zwyczajów, przyjętych w stosunkach między włościanami. W każdym razie, Sąd obowiązany jest przede wszystkim starać się o załatwienie sporów przez ugodę i tylko gdy tego nie dopnie, przystąpić do wydania wyroku, w granicach udzielonej mu władzy.

Uwaga. Przy rozpoznawaniu spraw o spadek i wynikające z niego działy majątku nieruchomości, Sądy Gminne, oprócz istniejących zwyczajów, kierować się nadto mają, co do rozdrobnienia osad, prawidłami, których wydanie artykułem 19-m Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., o urządzeniu włościan, Komitetowi Urządającemu poleconém zostało.

Върно:

И. д. Помощника Статсъ-Секретаря, (подписалъ) Рогозинскій.

За zgodność:

Директор Глówny Прoзыдующы
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wostński.

Р. о. Директора Kancellaryi, Wł. Holcwiński.

Дзiеn огłoszenia, dnia 8 (20) Lutego 1866 r.

УКАЗЪ

СОВѢТУ УПРАВЛЕНІЯ НАШЕГО ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

Указомъ въ Божѣ почивающаго Августѣйшаго Родителя Нашею 2 (14) Декабря 1835 года, Всемилостивѣйше пожаловано Генераль-Маіору Баранову, въ вѣчное и потомственное владѣніе, состоящее Люблинской губерніи въ Замосцьскомъ уѣздѣ имѣніе Ксенжомержъ; въ пространствѣ, соотвѣтствовавшемъ чистому годовому доходу въ тысячу двѣсти рублей сер.

Въ послѣдствіи, а именно въ 1838 году, владѣлецъ пожалованнаго имѣнія отказался отъ оного, изъявивъ желаніе получать прямо изъ казны означенный доходъ наличными деньгами, что и было ему разрѣшено.

Какъ по смерти Генераль-Маіора Баранова, сынъ его Свиты Нашей, Генераль-Маіоръ Николай Барановъ, имѣлъ право требовать обратно маіоратъ въ свое владѣніе, то согласно прошенію его, Мы дозволили ему въ 1857 г. вступить во владѣніе пожалованнымъ отцу его маіоратнымъ имѣніемъ Ксенжомержъ, но не прежде 20 Мая (1 Іюня) 1863 г., то есть, по истеченіи срока арендному содержанію сего имѣнія, съ тѣмъ, чтобы до того времени производился ему доходъ изъ казны наличными деньгами по 1,200 руб. въ годъ.

Нынѣ снисходя на принесенное Генераль-Маіоромъ Барановымъ всеподданнѣйшее прошеніе о замѣнѣ маіората Ксенжомержъ другимъ имѣніемъ, постановили Мы и постановляемъ:

Ст. 1. Согласно Высочайше утвержденному 4 (16) Октября 1835 г. положенію объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, въ замѣнѣ имѣнія Ксенжомержъ Всемилостивѣйше жалуетъ Свиты Нашей Генераль-Маіору Николаю Баранову, въ вѣчное и потомственное владѣніе, съ тѣми правами и угодіями, коими пользуется казна, состоящее Люблинской губерніи, Бяльскаго уѣзда въ казенномъ имѣніи Тересполь, фольварки Лобачевъ и Добрынь, включительно съ лѣснымъ участкомъ Малѣва Гура, до размѣра чистаго годоваго дохода въ тысячу двѣсти рублей.

УКАЗ

ДО РАДЫ АДМИНІСТРАЦЫЈНѢЈ НАШЕГО КРѢЛЕСТВА ПОЛЬСКЕГО.

Указомъ в Божу спочывающаго Najдостойнейшаго Родзика Нашею з д. 2 (14) Grudnia 1835 r., Najмилостиwielъ nadane zostały ówczasowemu Jenerałowi-Majorowi Baranów, wiecznemi czasy, na dziedzictwo, dobra Księżomierz w gubernii Lubelskiej, powiecie Zamojskim leżące, do wysokości czystego rocznego dochodu rubli srebrem tysiąc dwieście.

Następnie, a mianowicie w roku 1838, Donataryusz zrzekł się posiadania tych dóbr i objawił życzenie pobierania ze Skarbu w gotowiznie pomienionego dochodu, co mu téż dozwolonem zostało.

Ponieważ po skonie Jenerała-Majora Baranowa, syn jego Jenerał-Major Świty Naszej Mikołaj Baranów miał prawo żądania zwrotu majoratu, w skutku przeto prosby tegóż, Dozwoliliśmy mu w roku 1857 wejść w posiadanie nadanego zmarlemu ojcu jego majoratu Księżomierz, lecz dopiero od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 r., to jest z upływem terminu dzierżawy dóbr tych; do tego zaś czasu, aby uiszczany mu był ze Skarbu dochód w gotowiznie po rubli sreb. 1,200 na rok.

Obecnie przychylając się do zanieśionej do Nas przez Jenerała-Majora Baranów prosby, o zamianę majoratu Księżomierz na inne dobra, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Stosownie do Najwyżej zatwierdzonych w d. 4 (16) Października 1835 r. przepisów o urządzeniu dóbr, z tytułu darowizny, w posiadanie prywatne przechodzących, w zamian za dobra Księżomierz Najмилостиwielъ nadajemy Jenerałowi-Majorowi Świty Naszej Mikołajowi Baranów, na wieczną i dziedziczną własność, z takimi prawami i użytkami, z jakimi Skarb posiada, z dóbr rządowych Terespol, folwarki Łobaczew i Dobryń, łącznie z lasem obrębu Malowa Góra w gubernii Lubelskiej powiecie Bialskim położone, do wysokości czystego rocznego dochodu rubli sr. 1,200.

Ст. 2. Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается тѣмъ ограниченіямъ, какія по актамъ совершеннымъ по установленной закономъ формѣ, внесены будутъ во вновь должествующія быть заведенными ипотечныя книги для фольварковъ Лобачевъ и Добрынь.

Ст. 3. Какъ выданная Земскимъ Кредитнымъ Обществомъ ссуда, подъ залогъ казеннаго имѣнія Тересполь, числится и на фольваркахъ Лобачевъ и Добрынь, кои въ ипотечномъ отношеніи соединены съ первымъ, то имѣеть быть отдѣлена та часть слѣдующаго сему Обществу долга, которая причитаться будетъ съ фольварковъ Лобачевъ и Добрынь, съ тѣмъ, что до окончательнаго погашенія долга, казна Царства, за отходящіе отъ нея фольварки, будетъ платить причитающіеся Земскому Кредитному Обществу проценты.

Ст. 4. Владѣлецъ обязывается нести подати и повинности, какъ нынѣ на имѣніи лежащія, такъ и тѣ, кои впредь Правительствомъ могутъ быть установлены.

Ст. 5. Если бы часть фольварочныхъ земель была предоставлена въ собственность коморниковъ, коpiarжей, паробковъ и другихъ сельскихъ работниковъ, въ такомъ случаѣ, владѣльцу маіората, будетъ сдѣлана соразмѣрная сбавка съ той части дохода имѣнія, какая превышая окладъ пожалованія, должна быть имъ вносима въ казну.

Ст. 6. Все, въ жалуемыхъ фольваркахъ находящееся, какъ то: посѣвы, строенія, словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность жалуемаго владѣльца на основаніи 30-й статьи вышеприведеннаго положенія.

Ст. 7. Владѣлецъ, сохраняя въ своей силѣ заключенные казною съ частными лицами по пожалованному имѣнію контракты, вступаетъ во все права, казнѣ тѣми контрактами предоставленныя, и принимаетъ на себя вмѣстѣ съ тѣмъ обязанности, изъ упомянутыхъ контрактовъ проистекающія.

Ст. 8. Присвоенное жалуемому имѣнію право участія въ пользованіи и выгодахъ другихъ казенныхъ имѣній, равно какъ и взаимно, права сихъ послѣднихъ участвовать въ пользахъ и выгодахъ жалуемаго имѣнія, отнынѣ навсегда прекращаются.

Ст. 9. На случай неисправности владѣльца въ удовлетвореніи возлагаемыхъ на него казною платежей, повинностей и другихъ обязанностей, которыя особо будутъ подробно опредѣлены,

Art. 2. Obdarowany wstępując w prawo własności zupełnej, podlega tym ścieśnieniom, jakie z mocy aktów, w formie prawem przepisanej sporządzonych, do nowo założyć się mającej księgi wieczystej dla folwarków Łobaczew i Dobryń, wniesionemi zostaną.

Art. 3. Ponieważ pożyczka wzięta z Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego na dobra rządowe Terespol, zabezpieczoną jest i na folwarkach Łobaczew i Dobryń, które mają połączoną hypotekę z pierwszemi, przeto oddzielną być winna, ta część długu temuż Towarzystwu należnego, jaka stosunkowo przypadać będzie z folwarków Łobaczew i Dobryń, od którego jednak, aż do czasu zupełnego jego umorzenia, Skarb Królestwa, za odchodzące od niego folwarki, płacić będzie należne Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu procenta.

Art. 4. Obdarowany winien ponosić tak obecne podatki i obowiązki do dóbr przywiązane, jako też i te, które na przyszłość przez Rząd ustanowione być mogą.

Art. 5. Gdyby część gruntów folwarcznych zajęta była na własność dla komorników, kopiarzy, parobków i innych wiejskich ludzi roboczych, w takim razie przekazany z nich dochód obdarowanemu, potrącony być ma od przewyżki zapewnionej intryaty, którą tenże wnosić ma do Skarbu.

Art. 6. Wszystko co się znajduje na gruntach rzeczonych folwarków, jako to: zasiewy, budowle, słowem wszystko co należy do Skarbu, na zasadzie art. 30 wyżej powołanych przepisów, przechodzi na własność obdarowanego.

Art. 7. Obdarowany, w dobrach mu nadanych zachowa w swęj mocy kontrakty zawarte przez Skarb z osobami prywatnemi, wchodzi zaś we wszelkie prawa Skarbu przez te kontrakty zapewnione i przyjmuje zarazem na siebie obowiązki z nich wypływające.

Art. 8. Służebności z innych dóbr rządowych, dla folwarków niniejszem nadanych, jak wzajemnie, służebności folwarków darowiznę stanowiących, dla dóbr innych rządowych, ustają odtąd na zawsze.

Art. 9. W razie nieakuratnego uiszczania przez obdarowanego opłat należności i innych obowiązków przez Skarb na niego przy donacyi nałożonych, które oddzielnie winny być szczegółowo

жалуемое имѣніе поступаетъ въ казенную администрацію на все время, пока вся сполна выплата не будетъ произведена.

Ст. 10. Владѣлецъ отнюдь не вправе требовать отъ казны доплаты доходовъ, недополученныхъ въ соразмѣрности съ тѣмъ, какой принять въ основаніе при пожалованіи, хотя бы это уменьшеніе послѣдовало отъ разныхъ непредвидимыхъ случаевъ, за исключениемъ приведеннаго въ стѣтьѣ 5-й, но имѣть онъ право, на общихъ правилахъ и въ извѣстныхъ случаяхъ, просить льготъ, наравнѣ, съ прочими землевладѣльцами.

Ст. 11. Вводъ Генералъ-Маіора Баранова во владѣніе жалуемымъ имѣніемъ назначается съ 20 Мая (1 Іюня) 1867 г., за время же съ 20 Мая (1 Іюня) 1866 г., по то же число 1867, т. е. за одинъ годъ со дня возврата казни имѣнія Ксенжомержъ, причитающійся ему доходъ 1,200 руб. будетъ производиться ему казною наличными деньгами по четвертямъ года.

Ст. 12. При сдачѣ имѣній владѣльцу, Правительственная Коммисія Финансовъ, согласно 1-й ст. настоящаго Указа, положительно укажетъ ему границы пожалованныхъ фольварковъ и лѣса, а также опредѣлитъ лежащія на нихъ обязанности.

Составленный на семь основаній сдаточный актъ будетъ служить данною или актомъ пожалованія.

Ст. 13. Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣльномъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣляемому ниже порядку наслѣдія, не можетъ быть ни въ какомъ случаѣ ни обременяемо новыми обязательствами сверхъ тѣхъ, которыя возложены на оное при пожалованіи, ни закладываемо, ни въ слѣдствіе того продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по высканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе:

a) Право наслѣдованія простирается только на законныхъ дѣтей православнаго исповѣданія въ линіи нисходящей, не подлежа ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но оставаясь всегда при старшемъ въ родѣ.

б) Ближайшее право наслѣдованія имѣютъ сыновья.

в) Не устраняются однако на тѣхъ же самыхъ основаніяхъ и дочери, если сыновей или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ.

г) По пресѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ въ томъ же порядкѣ на ближайшую боковую линію.

означенные, добра надане взяте będą w administracyę rządową na cały przeciąg czasu, dopóki opłaty te zupełnie nie zostaną uszczunione.

Art. 10. Obdarowany nie ma wcale prawa żądać dopłaty od Skarbu niedobranego dochodu, w stosunku, jaki przy obdarowaniu za zasadę przyjęty został, chociażby nawet dochód takowy przez wypadki nieprzewidziane zmniejszeniu uległ, z wyjątkiem zastrzeżenia, w artykule 5 uczynionego, lecz ma prawo, podobnie jak inni właściciele gruntowi, na mocy przepisów ogólnych i w pewnych wypadkach, prosić o allewiację.

Art. 11. Wprowadzenie Jenerała - Majora Baranów we władanie donacyą, nastąpić ma w dniu 20 Maja (1 Czerwca) 1867 r., za czas zaś od 20 Maja (1 Czerwca) 1866 r., po tęż datę 1867 r. to jest za jeden rok od dnia powrotu Skarbowi dóbr Księżomierz przypadający mu dochód rs. 1200, wypłacony mieć będzie gotowiżną w ratach kwartalnych ze Skarbu Królestwa.

Art. 12. W duchu art. 1-go niniejszego Ukazu, przy zdaniu dóbr obdarowanemu, Kommissya Rządowa Przychodów Skarbu wskaże mu dokładnie szczegółowe granice nadanych, folwarków i lasu, tulzież określi obowiązki, które na nich ciążą.

Akt podawczy, na mocy tych zasad spisany, będzie dokumentem donacyi.

Art. 13. Dobra nadane przechodząc w jednej i nierozdzielnej całości z rąk jednych do drugich podług porządku sukcesyi niżej opisanego, nie mogą być w żadnym wypadku obciążone nowymi zobowiązaniami nad te, jakie, do tychże dóbr przy nadaniu przywiązane zostały, ani w zastaw puszczone, a następnie sprzedawane, nie tylko z woli samego właściciela, ale nawet za długie i pretensye bądź Skarbowe, bądź prywatne, jak niemniej, w żaden sposób nie mogą być w obce ręce alienowane:

a) Prawo brania spadku rozciąga się tylko do dzieci prawego łoża, wyznania prawosławnego, w linii zstępnej, w żadnym przypadku nie ulega podziałowi, a zawsze przechodzić będzie na najstarszego w rodzeństwie.

b) Prawo brania spadku mają naprzód synowie.

c) Nie wyłączają się wszakże, na tychże samych zasadach, i córki, w razie gdyby nie było synów, lub ich potomstwa płci męskiej.

d) Jeżeli nie ma potomstwa w linii prostej, prawo brania spadku przechodzi tymże samym porządkiem, na najbliższą linię kollateralną.

д) Если бы родъ совершенно прекратился, въ такомъ случаѣ имѣніе признается выморочнымъ.

е) Имѣніе обращается въ казну въ такомъ случаѣ, если не будетъ въ указанной линіи наслѣдника изъ потомственныхъ русскихъ дворянъ православнаго исповѣданія.

Ст. 14. По внесеніи таковой воли Нашей въ ипотечную книгу, право собственности на имя залуемаго лица должно быть установлено въ ипотеку, по исполненіи правила, предписаннаго статьею 12-ю настоящаго Указа.

Ст. 15. Издержки по совершенію акта пожалованія, переписанію права собственности и передачѣ оной, гербовыя пошлины и другіе всякаго рода расходы удовлетворяются пожалованнымъ владѣльцемъ.

Ст. 16. Исполненіе настоящаго Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Совѣтъ Управленія Царства Польскаго, и въ особенности на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства.

е) Gdyby pokolenie zupełnie wygasło, w takim razie dobra uznane będą za bezdziedziczne.

ф) Dobra te przejdą na własność Skarbu publicznego i wówczas, kiedy nie będzie successora w linii wskazanej ze stanu ruskiej szlachty dziedzicznej, wyznania prawosławnego.

Art. 14. Po wniesieniu niniejszej woli Naszej do księgi hipotecznej, tytuł własności na imię obdarowanego, ma być uregulowany w hipotece, po spełnieniu przepisu, w artykule 12 niniejszego Ukazu objętego.

Art. 15. Koszta spisania aktu donacyjnego, przepisania tytułu własności i tradycyi dóbr, koszta stempla i inne wszelkiego rodzaju wydatki, poniesie obdarowany.

Art. 16. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw ma być zamieszczony, Radzie Administracyjnej Królestwa Polskiego, a w szczególności Kommissji Rządowej Przychodów i Skarbu polecamy.

(подпись) „АЛЕКСАНДРЪ.”

przez CESARZA i KRÓLA, Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) W. Platonow.

Zgodno z oryginałem:

P. o. Podsekretarza Stanu, (podpisano) Rogozński.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący

w Kommissji Rządowej Sprawiedliwości, Wosinski.

P. o. Dyrektora Kancellarii, Wł. Holcewinski.

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Lutego 1866 roku.

Выписка из протокола Статсъ-Секретариата Царства Польскаго

Божією Милостию,

МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II-ой,

Императоръ и Самодержецъ Всероссийскій Царь Польскій,

Великій Князь Финляндскій,

и проч., и проч., и проч.,

Въ Указѣ отъ 27 октября (8 ноября) 1864 года, Мы возвѣстили Намѣреніе Наше, дать прочное устройство и улучшить бытъ Римско-Католическаго свѣтскаго (бѣлаго) духовенства въ Царствѣ Польскомъ.

Духовенство это, получая средства содержанія изъ разнообразныхъ источниковъ, частью отъ недвижимыхъ имѣній и капиталовъ, частью отъ случайныхъ доходовъ, частью изъ казенныхъ суммъ, не было достаточно обезпечено, а значительнѣйшее число приходскихъ настоятелей терпѣло даже крайнюю нужду и лишеніе.

Такое положеніе большинства приходскаго духовенства обращало на себя вниманіе Августѣйшихъ Нашихъ Предшественниковъ. Постановивъ, въ изданномъ 6 (18) марта 1817 года органическомъ законѣ, основныя начала устройства духовныхъ дѣлъ Римско-Католическаго исповѣданія въ Царствѣ, Императоръ Александръ I-й вслѣдъ за тѣмъ, учредилъ особый Комитетъ для обсужденія мѣръ къ правильнѣйшему распредѣленію средствъ духовенства. Равнымъ образомъ, и Августѣйшій Родитель Нашъ неоднократно указывалъ на необходимость приступить къ улучшенію положенія настоятелей бѣднѣйшихъ приходовъ. Но въ этомъ дѣлѣ однѣ частныя распоряженія оказывались недостаточными. Для окончательнаго устройства быта свѣтскаго Римско-Католическаго духовенства, требовалась мѣра общая и коренная.

Въ этихъ видахъ, Мы повелѣли Учредительному въ Царствѣ Комитету, составить проекты постоянныхъ штатовъ для всего Римско-Католическаго свѣтскаго духовенства въ Царствѣ, при чемъ обратить особенное вниманіе на положеніе приходскихъ настоятелей, получающихъ самые скудные и невѣрные доходы.

Находя, что представленные нынѣ, во исполненіе сего, Намѣстникомъ Нашимъ, и въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго разсмотрѣнныя предположенія, соотвѣтствуютъ кореннымъ основаніямъ закона 6 (18) марта 1817 года, и, составляя необходимое оныхъ развитіе, должны содѣйствовать правильному устройству духовенства, Мы признали за благо означенныя предположенія утвердить, и, вслѣдствіе того, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Для прочнаго обезпеченія свѣтскаго Римско-Католическаго въ Царствѣ Польскомъ духовенства, присвоивается оному постоянное денежное изъ казны (штатное) содержаніе. Содержаніе сіе опредѣляется штатомъ, приложеннымъ къ настоящему Указу.

Wypis z Protokołu Sekretarjatu Stanu Królestwa Polskiego.

z BOŻEJ ŁASKI

MY, ALEXANDER II-gi,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI,

WIELKI KSIĄŻE FINLANDZKI,

etc., etc., etc.,

W Ukazie z dnia 27 Października (8 Listopada) 1864 r. objawiliśmy zamiar Nasz trwałego ustalenia i ulepszenia bytu duchowieństwa świeckiego Rzymsko-Katolickiego w Królestwie Polskiem.

Duchowieństwo to, pobierając środki utrzymania z różnorodnych źródeł, w części z nieruchomości majątku i kapitałów, w części z niestałych dochodów, w części z funduszy skarbowych, nie było dostatecznie zabezpieczone, a znaczniejsza liczba proboszczów cierpiała największy niedostatek a nawet nędzę.

Podobne położenie większości duchowieństwa parafjalnego zwracało na siebie uwagę Najdostojniejszych Poprzedników Naszych Cesarz Alexander I, w wydanym pod dniem 6 (18) Marca 1817 roku statucie organicznym, postanowiwszy główne zasady urządzenia spraw duchownych Rzymsko-Katolickiego wyznania w Królestwie, w ślad zatem, wyznaczył osobny Komitet dla obmyślenia środków stosowniejszego rozdysponowania zasobami duchowieństwa. Również i Najdostojniejszy Rodzic Nasz, niejednokrotnie wskazywał potrzebę zajęcia się ulepszeniem bytu proboszczów uboższych parafij. Lecz w sprawie tej, same tylko pojedyncze rozporządzenia okazywały się niedostatecznymi. Dla stanowczego ustalenia bytu duchowieństwa świeckiego Rzymsko-Katolickiego, potrzebne były środki ogólne i radykalne.

W tych widokach, rozkazaliśmy Komitetowi Urządzającemu w Królestwie, ułożyć projekt stałego etatu, dla całego duchowieństwa świeckiego Rzymsko-Katolickiego w Królestwie, przycém zwrócić szczególną uwagę na położenie proboszczów, mających najszczupłejsze i niepewne dochody.

Znajdując, że w wykonaniu tego, przedstawione obecnie przez Namiestnika Naszego i w Komitecie do spraw Królestwa Polskiego, rozpoznane wnioski odpowiadają zupełnie kardynalnym zasadom statutu z dnia 6 (18) Marca 1817 r., i stanowiąc potrzebne ich rozwinięcie, muszą przyłożyć się do należytego urządzenia duchowieństwa, uznaliśmy za dobre, wnioski rzeczzone zatwierdzić i w skutek tego postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. W celu trwałego zabezpieczenia duchowieństwa świeckiego Rzymsko-Katolickiego w Królestwie Polskiem, nadaje mu się stałe pieniężne ze Skarbu (etatowe) utrzymanie. Utrzymanie to ustanawia się etatem do Ukazu niniejszego załączonym.

Ст. 2. Соединение въ одномъ лицѣ двухъ или нѣсколькихъ сопряженныхъ съ штатнымъ содержаніемъ, духовныхъ должностей, воспрещается. Изъятія изъ сего общаго правила, для нѣкоторыхъ духовныхъ лицъ, при исключительныхъ обстоятельствахъ, могутъ быть допущены не иначе, какъ съ особаго Нашего, каждый разъ, разрѣшенія.

Ст. 3. Въ каждой епархіи полагается по одному епархіальному капитулу. По сему, за невѣдѣніемъ нынѣ въ кѣлѣцѣ епархіи такого капитула, коллегіатскій капитулъ въ г. Кѣльцахъ переименовывается въ капитулъ епархіальный.

Ст. 4. Въ штатѣ каждаго епархіальнаго капитула полагается: а) восемь лицъ, получающихъ штатное содержаніе, изъ коихъ четыре прелата и четыре дѣйствительныхъ каноника, и б) четыре почетныхъ каноника, не получающихъ штатнаго содержанія.

Примѣчаніе. Совѣтъ Управленія, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, опредѣлитъ, кто именно изъ нынѣ числящихся уже въ капитулахъ канониковъ поступаетъ на мѣста, коимъ присвоится штатное содержаніе.

Ст. 5. Коллегіатскіе капитулы: Ловичскій, Пултускій, Замосцскій, Калишскій и Опатовскій сохраняются и на будущее время. Каждый изъ коллегіатскихъ капитуловъ состоитъ изъ трехъ почетныхъ прелатовъ и четырехъ почетныхъ канониковъ. Такъ какъ капитулы сии не исполняютъ никакихъ опредѣленныхъ по управленію епархіи обязанностей, то членамъ оныхъ не полагается штатнаго содержанія.

Ст. 6. Никто не можетъ быть впредь возведенъ въ званіе прелата или каноника, дѣйствительнаго или почетнаго, иначе какъ съ поступленіемъ на открывшуюся въ капитулѣ вакансію, по представленію епархіальнаго начальства и съ утвержденія Совѣта Управленія Царства.

Ст. 7. Для правильнаго распредѣленія приходовъ между деканатами, устанавливается по одному деканату на уѣздъ. Новое разграниченіе деканатовъ произведено будетъ вслѣдъ за снѣмъ, по особому распоряженію. Со введеніемъ сего новаго разграниченія, должности декана присвоенъ будетъ добавочный окладъ жалованья въ 150 руб.

Ст. 8. Духовныя лица представляются на должность декановъ епархіальнымъ начальствомъ и утверждаются въ семъ званіи Правительственной Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, существующимъ нынѣ порядкомъ. Служба декановъ не ограничивается опредѣленнымъ срокомъ.

Примѣчаніе. Замѣщеніе должностей декановъ, при новомъ распредѣленіи деканатовъ на основаніи предыдущей статьи, предоставляется соглашенію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ съ мѣстными епархіальными начальствами.

Ст. 9. Настоятели приходовъ въ Царствѣ раздѣляются на два класса. Число приходскихъ настоятелей перваго и втораго класса, въ каждой епархіи, опредѣлено приложеннымъ къ сему Указу штатомъ.

Art. 2. Połączenie w jednej osobie dwóch lub kilku urzędów duchownych, do których jest przywiązane utrzymanie etatowe, zabrania się. Wyjątki z tego ogólnego prawidła, dla niektórych osób duchownych, przy wyłącznych okolicznościach, mogą być dopuszczane nie inaczej, jak za szczególnem NASZEM, każdy raz, zezwoleniem

Art. 3. W każdej diecezji ma być po jednej kapitule diecezjalnej. Że zaś w diecezji Kieleckiej nie ma obecnie takiej kapituły, przeto kapituła kollegjaty w mieście Kielcach zamienia się na kapitułę diecezjalną.

Art. 4. Etat każdej kapituły diecezjalnej składać się będzie: a) z ośmiu osób, pobierających utrzymanie etatowe, z których czterech prałatów i czterech gremialnych kanoników, oraz b) z czterech kanoników honorowych niepobierających etatowego utrzymania.

Uwaga. Rada Administracyjna, na przedstawienie Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, postanowi, którzy mianowicie z liczących się już obecnie kanoników w kapitułach, postąpią na miejsca etatowe płatne.

Art. 5. Kapituły kollegjat: Łowickiej, Pułtuskiej, Zamojskiej, Kaliskiej i Opatowskiej zachowują się i na przyszłość. Każda kapituła kollegjaty składać się ma z trzech prałatów honorowych i z czterech honorowych kanoników. Że zaś kapituły te nie spełniają żadnych stałych w zarządzie diecezji obowiązków, nie wyznacza się przeto członkom ich utrzymanie etatowe.

Art. 6. Nikt nie może być na przyszłość podniesiony inaczej do godności prałata, lub kanonika gremialnego, albo honorowego, jak z zajęciem zarazem odkrytego w kapitule wakansu, w skutek przedstawienia zwierzchności diecezjalnej i z zatwierdzenia Rady Administracyjnej Królestwa.

Art. 7. Dla stosowniejszego rozdziału parafij między dekanaty, ustanawia się jeden dekanat na powiat. Nowe rozgraniczenie dekanatów nastąpić ma wślad za niniejszém, według oddzielnego rozporządzenia.—Przy wprowadzeniu tego nowego rozgraniczenia, do płacy etatowej, dziekanom wyznaczony zostanie dodatek w ilości rs. 150.

Art. 8. Na miejsca dziekanów przedstawia osoby duchowne zwierzchność diecezjalna, a zatwierdza je w tój godności Kommissja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, porządkiem obecnie istniejącym. Czas służby dziekanom nie ogranicza się stałym terminem.

Uwaga. Obsadzenie miejsc dziekanów, przy nowém rozgraniczeniu dekanatów na zasadzie artykułu poprzedzającego, pozostawia się porozumieniu Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, z miejscową zwierzchnością diecezjalną.

Art. 9. Proboszczowie parafij w Królestwie rozdzielają się na dwie klasy. Liczba proboszczów pierwszej i drugiej klasy w każdej diecezji, oznaczoną jest w załączonym do Ukazu niniejszego etacie.

Ст. 10. Въмѣсто нынѣ существующихъ въ Варшавѣ и предмѣстїи Прагѣ шести приходоѡ, учреждается двѣнадцать. Сїи приходы полагаются въ первомъ классѣ. Настоятелямъ оныхъ присвоивается, по штату, высшїй окладъ противъ штатнаго содержанїя настоятелей прочихъ первоклассныхъ приходоѡ.

Ст. 11. Правительственной Коммїсїи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ предоставляется, по соглашенїю съ мѣстными епископами, опредѣлить: которые изъ находящихся нынѣ Варшавы приходоѡ должны быть зачислены въ первый классъ и которые во второй.

Ст. 12. Настоятелями приходоѡ могутъ быть назначаемы только лица, принадлежащїя къ свѣтскому духовенству.

Ст. 13. Настоятели перваго и втораго классовъ утверждаются въ семь званїи Правительственною Коммїсїею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, по представленїямъ епархіальнаго начальства, тѣмъ порядкомъ, какой доселѣ соблюдался.

Ст. 14. Въ тѣхъ случаяхъ, когда, по особенно уважительнымъ причинамъ, встрѣтилось бы затрудненїе къ утвержденїю въ званїи настоятеля, перваго или втораго класса, духовнаго лица, представленнаго епархіальнымъ начальствомъ, Правительственная Коммїсія Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ можетъ, прїостановившись, до устраненїя вышеозначенныхъ препятствїй, таковымъ утвержденїемъ, допустить представленное духовное лицо ко временному управленїю приходомъ въ качествѣ администратора, съ предоставленїемъ ему полнаго или уменьшеннаго оклада жалованья.

Ст. 15. Въ приходы, не отнесенные къ первому или второму классу, назначаются впредъ администраторы. Званїе администратора присвоивается и находящимся нынѣ въ нѣкоторыхъ приходахъ комендарїямъ.

Ст. 16. Настоятели, которые нынѣ управляютъ приходами, къ первому или второму классу не отнесенными, сохраняютъ званїе настоятеля, но получаютъ содержанїе въ размѣрѣ, опредѣленномъ по штату для администратороѡ приходоѡ.

Ст. 17. Администраторы приходоѡ утверждаются въ должности Правительственною Коммїсїею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, по представленїямъ епархіальнаго начальства.

Ст. 18. Администраторъ, представленный епископомъ и утвержденный въ должности Правительственною Коммїсїею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, не можетъ быть лишень сей должности безъ предварительнаго разрѣшенїя той же Правительственной Коммїсїи. Равнымъ образомъ, администраторъ не можетъ быть епархіальнымъ начальствомъ перемѣненъ съ одного прихода на другой, безъ разрѣшенїя означенной Правительственной Коммїсїи.

Ст. 19. Если приходскому настоятелю или администратору, по какимъ либо особымъ обстоятельствамъ, временно поручается епархіальнымъ начальствомъ заведыванїе и другимъ ближайшимъ приходомъ, то онъ, сохраняя окладъ жалованья, присвоенный коренному своему мѣсту, получаетъ, сверхъ того, по 50 р. сер. въ годъ добавочнаго вознагражденїя за труды

Art. 10. W miejsce istniejących obecnie w mieście Warszawie i przedmieściu Pradze sześciu parafij, ustanawia się dwanaście. Parafje te należąć mają do klasy pierwszej. Proboszczom tych parafij wyznacza się w etacie wyższa płaca, od płacy etatowej proboszczoѡ innych parafij klasy pierwszej.

Art. 11. Oznaczenie, które z parafij znajdujących się za obrębem m. Warszawy, zaliczone być winny do klasy pierwszej, a które do drugiej, pozostawia się Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, za porozumieniem się z właściwemi biskupami.

Art. 12. Proboszczami mogą być назначane wyłącznie osoby należące do duchowieństwa świeckiego.

Art. 13. Proboszczoѡ klasy pierwszej i drugiej, zatwierdza Kommissja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, na przedstawienie zwierzchności djecezalnej, tym porządkiem, jaki dotąd był zachowywany.

Art. 14. W tych przypadkach, w którychby, dla przyczyn na uwagę zasługujących, napotykała się trudność w zatwierdzeniu na proboszcza pierwszej lub drugiej klasy, osoby duchownej, przez zwierzchność djecezalną przedstawionej, Kommissja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych wstrzymawszy się z tѣm zatwierdzeniem do czasu usunięcia zaszkłych przeszkóđ, może dopuścić przedstawioną osobę duchowną do czasowego zarządu parafją, w charakterze administratora z zapewnieniem jej całkowitej lub zmniejszonej płacy etatowej.

Art. 15. Do parafij niezaliczonych do pierwszej lub drugiej klasy, назначani być mają na przyszłość administratorowie. Tytuł administratora nadaje się i znajdującym się obecnie w niektórych parafjach komendarzom.

Art. 16. Proboszczowie, którzy obecnie zarządzają parafjami do żadnej z dwóch klass niezaliczonymi, zachowują swą nazwę, lecz pobierać mają płacę w stosunku ustanowionym etatem dla administratoroѡ parafij.

Art. 17. Administratoroѡ parafij zatwierdza w tych obowiązkach Kommissja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, na przedstawienie zwierzchności djecezalnej.

Art. 18. Administrator, przedstawiony przez biskupa i zatwierdzony przez Kommissję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, nie może być usunięty od tych obowiązkóѡ bez poprzedniego zezwolenia tѣżże Kommissji Rządowej. Również administrator nie może być przez zwierzchność djecezalną przeniesiony z jednej parafji do drugiej, bez zezwolenia rzeczonoj Kommissji Rządowej.

Art. 19. Jeśli proboszczowi lub administratorowi, z powodu szczególnych jakich okoliczności, powierzone zostanie czasowo przez zwierzchność djecezalną zawiadywanie i drugą przyległą parafją, w takim razie, tenże zachowując płacę przywiązaną do stałego miejsca swego, pobierać nadto będzie po 50 rs. na rok, tytułem dodatkowego

свои по другому приходу. Добавочное вознаграждение сие отпускается из суммы, остающейся от незамѣщенной должности приходскаго настоятеля или администратора.

Ст. 20. Когда настоятель или администратор прихода, достигнувъ шестидесяти пяти лѣтъ, продолжаетъ управлять приходомъ, то присвоенный ему по штату окладъ жалованья возвышается на сто руб. сер.

Ст. 21. При церквахъ кафедральныхъ, коллегіатскихъ, приходскихъ, філіальныхъ и другихъ, полагается, по штату, то же число викаріевъ, которое определено постановленіемъ Правительственной Коммисіи Народнаго Просвѣщенія и Духовныхъ дѣлъ 25-го сентября (7-го октября) 1817 года и разнаго рода эрекціонными актами. Число штатныхъ викаріевъ при вновь учреждаемыхъ въ Варшавѣ приходахъ будетъ определено, съ утверждения Намѣстника, по соглашенію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ съ мѣстнымъ епархіальнымъ начальствомъ.

Примѣчаніе 1. Такъ называемые мансіонаріи, псалтыристы, алтаристы, пребendarіи, пресбитеры и т. п., полагаются въ разрядъ викаріевъ.

Примѣчаніе 2. Размѣръ штатнаго содержанія викаріевъ въ Варшавѣ определенъ будетъ Намѣстникомъ, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

Ст. 22. Въ многочисленныхъ приходахъ, гминахъ, обществахъ и частнымъ лицамъ предоставляется, сверхъ викаріевъ, получающихъ штатное отъ казны жалованье, содержать на собственный счетъ, съ разрѣшенія епархіальнаго начальства и Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, викаріевъ сверхштатныхъ, но съ тѣмъ, чтобы жалованье, имъ назначенное учредителями, не было ни въ какомъ случаѣ менѣе 150 р. с. въ годъ, сверхъ приличнаго помѣщенія и отопленія.

Примѣчаніе. При церквахъ філіальныхъ не могутъ быть опредѣляемы таковыя сверхштатныя викаріи.

Ст. 23. Штатныя викаріи, означенныя въ статьѣ 21, опредѣляются въ должность епархіальнымъ начальствомъ, съ разрѣшенія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ. При назначеніи викаріевъ сверхштатныхъ, упомянутыхъ въ статьѣ 22, епархіальное начальство удостоверяется предварительно отъ мѣстнаго губернатора въ томъ, что къ назначенію избраннаго лица нѣтъ препятствій, и затѣмъ уведомляетъ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ объ избранномъ лицѣ.

Ст. 24. За обезпеченіемъ свѣтскаго духовенства Римско-Католическаго постояннымъ штатнымъ содержаніемъ, правильно и уравнительно распределеннымъ, всѣ недвижимыя имущества и капиталы, принадлежащіе сему духовенству и духовнымъ учрежденіямъ (институтамъ), какъ то: приходамъ, капитуламъ, церквамъ, семинаріямъ, консисторіямъ и т. п., поступаютъ въ полное вѣдѣніе и распоряженіе казны, на основаніи особыхъ, приложенныхъ къ настоящему Указу, дополнительныхъ правилъ.

wynagrodzenia za trudy swoje w drugiej parafji. Dodatkowe to wynagrodzenie uiszczane być ma z funduszu oszczędzonego na nieobsadzonym miejscu proboszcza parafjalnego lub administratora.

Art. 20. Gdy proboszcz lub administrator parafji, doszedłszy wieku lat 65, zarządza jeszcze parafją, w takim razie, pobierana przez niego płaca etatowa, podwyższa się o rubli srebrem sto.

Art. 21. Przy kościołach katedralnych, kolegiackich, parafjalnych, filjalnych i innych, nadacza się etatem ta sama liczba wikariuszów, jaka jest oznaczona postanowieniem Kommissji Rządowej Oświecenia Publicznego i Wyznań Religijnych z dnia 25 Września (7 Października) 1817 r. i różnego rodzaju aktami erekcyjnymi. Liczba wikariuszów etatowych przy nowo ustanawiających się w Warszawie parafjach, będzie oznaczona z zatwierdzenia Namiestnika, po porozumieniu się Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z miejscową zwierzchnością djecezalną.

Uwaga 1. Tak nazwani mansjonarze, psalterzyści, alтарыści, prebendarze, prezbiterjusze i t. p., zaliczają się do kategorii wikariuszów.

Uwaga 2. Wysokość utrzymania etatowego wikariuszów w Warszawie, oznaczona będzie przez Namiestnika, na przedstawienie Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Art. 22. W parafjach bardzo zaludnionych, gminy, gromady i prywatne osoby, mogą oprócz wikariuszów pobierających ze skarbu płacę etatową, utrzymywać na koszt własny, z zezwolenia zwierzchności djecezalnej i Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, wikariuszów nadetatowych, lecz pod warunkiem, aby płaca przez nich tym ostatnim wyznaczona, w żadnym razie nie była mniejszą od 150 rubli srebrem na rok, obok przyzwoitego lokalu i opału.

Uwaga. Przy kościołach filjalnych, nie mogą być ustanawiani tacy wikariusze nadetatowi.

Art. 23. Wikariuszów etatowych, oznaczonych w artykule 21, nadacza zwierzchność djecezalna, z zezwolenia Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych. Przy naznaczeniu wikariuszów nadetatowych, o których mowa w artykule 22, zwierzchność djecezalna przekonać się ma przedewszystkiem u właściwego Gubernatora, że co do mianowania wybranej osoby nie zachodzi przeszkoda, a następnie zawiadomić Kommissję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, o téjże wybranej osobie.

Art. 24. Po zapewnieniu duchowieństwu świeckiemu Rzymско-Katolickiemu, stałego utrzymania etatowego, według słuszności wyznaczonego, wszelkie majątek nieruchomy i kapitały należące do tegoż duchowieństwa i do Instytutów duchownych, jako to: do probostw, kapituł, kościołów, seminarjów, konsystorz i t. p., przechodzą w zupełne zawiadywanie i rozporządzenie skarbu, na zasadzie oddzielnych przepisów dodatkowych do Ukazu niniejszego dołączonych.

Ст. 25. Всѣ доходы отъ означенныхъ въ предыдущей статьѣ недвижимыхъ имуществъ и капиталовъ, поступающія въ распоряженіе казны, обращаются исключительно на покрытие расходовъ по содержанию Римско-Католическаго духовенства и Римско-Католическихъ духовныхъ учреждений. Необходимая, затѣмъ, для производства штатныхъ окладовъ сумма, дополняется изъ казны, согласно статьѣ 37-й сего Указа.

Ст. 26. Наблюденіе за тѣмъ, чтобы доходы, означенные въ предыдущей 25-й ст., не были обращаемы на другіе предметы, возлагается на Коммисію погашенія долговъ Царства, которая представляетъ ежегодный по сему предмету отчетъ Совѣту Управленія, съ подробнымъ объясненіемъ всѣхъ дѣйствительно произведенныхъ расходовъ. По дѣламъ сего рода, въ составу Коммисіи погашенія долговъ Царства присоединяются нѣсколько членовъ изъ среды Римско-Католическаго духовенства, на основаніи особаго постановленія, какое будетъ для сего издано.

Ст. 27. Нынѣ дѣйствующее правило, по коему воспрещается взысканіе для Римско-Католическаго духовенства десятины, экзекуционнымъ или судебнымъ порядкомъ, сохраняется и на будущее время въ своей силѣ. Взысканіе экзекуционнымъ или судебнымъ порядкомъ всѣхъ недоимокъ и недоборовъ по означеннымъ десятинамъ, равнымъ образомъ воспрещается.

Ст. 28. Лица Римско-Католическаго духовенства, при опредѣленіи въ должности, освобождаются отъ взноса гербовыхъ пошлинъ, установленнаго статьями 83 — 84-ю устава о гербовомъ сборѣ.

Ст. 29. Плата, установленная за составленіе актовъ гражданскаго состоянія лицъ Римско-Католическаго исповѣданія и за выдачу выписей, предоставляется въ пользу заведывающихъ приходами духовныхъ лицъ, въ вознагражденіе за труды ихъ по сему предмету.

Ст. 30. Плата, взимаемая за исполненіе духовныхъ требъ, (jura stolae), записывается сполна, въ особую шнуровую книгу, которая должна быть на сей предметъ заведена при каждой церкви. Часть сего дохода, означенная ниже въ статьѣ 31-й, отчисляется въ пользу церковнаго причта. Остальная за тѣмъ часть предоставляется въ распоряженіе церковнаго попечительства (дозора), на необходимые для богослуженія расходы, а могущіе быть, за покрытіемъ сихъ расходовъ, остатки обращаются на украшеніе церкви и на исправленіе церковныхъ зданій и строеній священно и церковно служительскихъ.

Ст. 31. Изъ означенной въ предыдущей (30) статьѣ платы, за исполненіе духовныхъ требъ, поступаетъ въ пользу церковнаго причта доля, соответствующая таксъ, установленной за совершеніе требъ, или же, въ замѣнъ сего, часть, какая будетъ опредѣлена по соглашенію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ съ епархіальными начальствами.

Ст. 32. Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ поручается издать, съ утвержденія Намѣстника въ Царствѣ, правила, опредѣляющія ближайшимъ образомъ порядокъ

Art. 25. Wszelkie dochody z oznaczonych w artykule poprzedzającym, nieruchomości i kapitałów, wpływając do skarbu, obracane być mają wyłącznie na pokrycie wydatków utrzymania Rzymsko-Katolickiego duchowieństwa i Rzymsko-Katolickich Instytutów duchownych. Potrzebna zatem summa na zaspokojenie tychże wydatków objętych etatem, uzupełnioną będzie ze skarbu, stosownie do artykułu 37 niniejszego Ukazu.

Art. 26. Czuwanie nad tē, aby dochody oznaczone w poprzedzającym artykule 25, nie były obracane na inny przedmiot, porucza się Kommissji umorzenia długu krajowego Królestwa, która obowiązana będzie przedstawiać corocznie Radzie Administracyjnej sprawozdanie w tēj mierze, ze szczegółowem objaśnieniem wszelkich rzeczywiście uskuteczionych wydatków. Dla czynności tego rodzaju, do składu rzeczownej Kommissji dodanych będzie kilku członków z grona duchowieństwa Rzymsko-Katolickiego, na zasadzie oddzielnego postanowienia, jakie co do tego wydanem zostanie.

Art. 27. Obowiązujący obecnie przepis, którym wzbronione jest ściąganie przez egzekucję lub drogą sądową dziesięcin dla duchowieństwa Rzymsko-Katolickiego, zachowuje się w swej mocy i na przyszłość. Również wzbrania się ściąganie egzekucyjnym lub sądowym porządkiem wszelkich zaległości i niedoborów z tychże dziesięcin pochodzących.

Art. 28. Osoby Rzymsko-Katolickiego duchowieństwa, przy wejściu do obowiązków, wolne są od uiszczania opłaty stemplowej, artykułami 83—84 ustawy opłat stemplowych ustanowionej.

Art. 29. Opłata ustanowiona za sporządzenie aktów stanu cywilnego osób Rzymsko-Katolickiego wyznania i wydawanie ich wypisów, pozostawia się na korzyść zawiadujących parafjami osób duchownych, jako wynagrodzenie za труды их в тѣй czynności.

Art. 30. Opłata pobierana za spełnienie posług religijnych (jura stolae), zapisuje się w całości do oddzielnej księgi sznurowej, która winna być na ten cel zaprowadzoną przy każdym kościele. Część osiągniętego ztąd dochodu, w następnym artykule 31 oznaczona, strąca się na rzecz służby kościelnej. Reszta zaś oddaje się do rozporządzenia dozoru kościelnego na niezbędne wydatki, dotyczące nabożeństwa, a mogąca wynikać po pokryciu tych wydatków oszczędność, obraca się na upiększenie kościoła i na reparację gmachów kościelnych i budowli plebańskich.

Art. 31. Z pomienionej w poprzedzającym artykule 30 opłaty za spełnienie posług religijnych, część pewna, odpowiednia ustanowionej za te posługi taryfie, idzie na rzecz służby kościelnej lub też, w zamian tego, część, jaka za porozumieniem się Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z zwierzchnościami djecejalnemi będzie ustanowiona.

Art. 32. Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych poleca się wydanie, z zatwierdzenia Namiestnika w Królestwie, przepisów, bliżej określających porządek postępowania dozorów ko-

дѣйствій церковныхъ попечительствъ (дозоровъ) и контроля ихъ за правильнымъ употребленіемъ денегъ, поступающихъ въ пользу церкви изъ указаннаго въ статьѣ 30-й источника.

Ст. 33. Римско-Католическое духовенство, будучи обеспечено штатнымъ содержаніемъ, обязано во всей точности исполнять фундушевыя обязанности, которыя были доселѣ на него возложены.

Ст. 34. Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ поручается составить и представить въ Учредительный Комитетъ проектъ правилъ для обезпеченія эмеритурою, при возможно меньшихъ вычетахъ, приходскихъ настоятелей, администраторовъ и викаріевъ, по старости или болѣзни принужденныхъ оставить свое служеніе. Учредительный Комитетъ, по разсмотрѣніи такого проекта, представитъ оный на Наше утвержденіе.

Ст. 35. Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ поручается составить проектъ штата Римско-Католическихъ въ Царствѣ Польскомъ консисторій, и представить таковой проектъ въ Учредительный Комитетъ, который, по разсмотрѣніи сего проекта, представитъ оный на Наше утвержденіе. Впредь до утвержденія сего штата, казна Царства отпускаетъ на содержаніе означенныхъ консисторій тѣ суммы, какія нынѣ на сей предметъ, по росписи, назначаются.

Ст. 36. Устройство и содержаніе Римско-Католическихъ семинарій, опредѣлены будутъ особыми правилами и штатами. Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ внесетъ оныя, въ возможно скорѣйшемъ времени, въ Учредительный Комитетъ, для разсмотрѣнія и представленія на Наше утвержденіе. До утвержденія же сихъ правилъ и штатовъ, казна Царства отпускаетъ на содержаніе семинарій потребныя суммы, на нижеслѣдующемъ основаніи: а) на содержаніе воспитанниковъ семинарій, состоявшихъ при монастыряхъ упраздненнаго ордена миссіонеровъ, въ размѣрѣ, опредѣленномъ § 23 Высочайше утвержденныхъ 27-го октября (8 ноября) 1864 г. дополнительныхъ о монастыряхъ правилъ, и б) на содержаніе епархіальныхъ семинарій — въ размѣрѣ, равняющемся чистому доходу, какой они до нынѣ получали съ недвижимыхъ имуществъ, капиталовъ, компетенцій и изъ другихъ постоянныхъ источниковъ.

Примѣчаніе. Еслибы суммы сіи оказались недостаточными для содержанія семинарій, то имъ можетъ быть на 1866 годъ назначено дополнительное изъ казны Царства пособие, на основаніи особаго представленія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, съ утвержденія Намѣстника Нашего, изъ общихъ суммъ, предоставленныхъ въ его распоряженіе.

Ст. 37. Такъ какъ всѣ расходы на содержаніе Римско-Католическаго духовенства и Римско-Католическихъ духовныхъ учреждений, внесенные въ приложенный къ сему Указу штатъ, не могутъ быть покрыты изъ доходовъ съ имуществъ и капиталовъ, указанныхъ въ статьяхъ 24 и 25-й, то всѣ недостающія суммы отпускаются на прежнемъ основаніи, изъ супрессіонныхъ суммъ и фундушей прежняго времени, а за тѣмъ изъ общихъ средствъ казны Царства, по предварительномъ внесеніи въ финансовую роспись.

ścielnych i kontrolowania przez nie właściwego użycia funduszów, wpływających na rzecz kościoła, ze źródła w artykule 30 wskazanego.

Art. 33. Duchowieństwo Rzymsko-Katolickie, mając zabezpieczone utrzymanie etatowe, winne jest spełniać z wszelką ścisłością funduszowe zobowiązania, jakie dotąd na niem leżały.

Art. 34. Na Komisję Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, wkłada się obowiązek ułożenia i przedstawienia do Urządzającego Komitetu projektu przepisów co do zabezpieczenia emerytury, przy ile być może mniejszych potrąceniach, proboszczom, administratorom i wikariuszom, z powodu podeszłego wieku lub choroby zmuszonym opuścić obowiązki swoje. Komitet Urządzający po rozpoznaniu projektu tego, przedstawi go do Naszego zatwierdzenia.

Art. 35. Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych ma też sporządzić projekt etatu dla konsystorza Rzymsko-Katolickich w Królestwie Polskiem i wnieść ten projekt do Urządzającego Komitetu, który po rozpoznaniu go, przedstawi takowy do Naszego zatwierdzenia. Dopóki etat ten nie zostanie zatwierdzony, skarb Królestwa, na utrzymanie rzeczonych konsystorza, assygnować będzie takie fundusze, jakie obecnie na ten przedmiot w budżecie są oznaczone.

Art. 36. Urządzenie i środki utrzymania Rzymsko-Katolickich seminarjów, wskazane zostaną oddzielnymi przepisami i etatami. Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych ułoży takowe i wnieś je w jak najkrótszym czasie do Urządzającego Komitetu, dla rozpoznania i przedstawienia do Naszego zatwierdzenia. Dopóki zaś zatwierdzenie to nie nastąpi, skarb Królestwa assygnować ma na utrzymanie seminarjów potrzebne fundusze, według następnych zasad: a) na utrzymanie alumnów tych seminarjów, które istniały przy zniesionych klasztorach zakonu misjonarzy, w stosunku ustanowionym § 23 Najwyżej zatwierdzonych w dniu 27 Października (8 Listopada) 1864 r. przepisów dodatkowych o klasztorach; i b) na utrzymanie seminarjów djecezjalnych, w stosunku wyrównującym czystemu dochodowi, jaki one dotąd pobierały z nieruchomości, kapitałów, kompetencji i z innych stałych źródeł.

Uwaga. Jeśliby fundusze te okazały się niedostatecznymi na utrzymanie seminarjów, w takim razie może być dla nich na rok 1866 wyznaczony dodatkowy ze skarbu Królestwa zasiłek, na zasadzie oddzielnego przedstawienia Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych i z zatwierdzenia Namiestnika Naszego, z ogólnych funduszów zostających w jego rozporządzeniu.

Art. 37. Ponieważ wszystkie wydatki na utrzymanie Rzymsko-Katolickiego duchowieństwa i Rzymsko-Katolickich duchownych Instytutów, zamieszczone w załączonym do Ukazu niniejszego etacie, nie mogą być pokryte dochodami z majątku i kapitałów, wspomnianych, w artykułach 24 i 25, cała więc niedostająca summa wydawana być ma na poprzednich zasadach, przedewszystkiem z funduszów supresyjnych i z funduszów pochodzących z dawnych czasów, a następnie z ogólnych źródeł skarbu Królestwa, po wniesieniu poprzednio summy tej do budżetu skarbowego.

Ст. 38. Производимые нынѣ казною, на основаніи состоявшихся постановленій, расходы на такія надобности Римско-Католическаго свѣтскаго духовенства и Римско-Католическихъ духовныхъ учреждений въ Царствѣ, кои въ приложенномъ къ настоящему Указу штатѣ не обозначены, отпускаются временно и впредь, на основаніи особаго, представленнаго Учредительнымъ Комитетомъ описанія.

Ст. 39. Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ поручается пересмотрѣть, въ возможно непродолжительномъ времени, статіи расходовъ на содержаніе Римско-Католическаго духовенства, оставшіяся на сей разъ безъ измѣненія, на основаніи статьи 38-й, и представить о нихъ свои предположенія въ Учредительный Комитетъ, который, по разсмотрѣніи оныхъ, представить предположенія эти, съ своимъ заключеніемъ, на Наше усмотрѣніе.

Ст. 40. Оказывающіеся въ продолженіи года остатки отъ суммъ, ассигнованныхъ на содержаніе Римско-Католическаго духовенства, могутъ быть обращаемы на чрезвычайные расходы, какъ по содержанію и исправленію Римско-Католическихъ церквей, такъ и по содержанію духовенства въ Царствѣ, преимущественно же—на пособія духовнымъ лицамъ, отличившимся особенными передъ церковью и государствомъ заслугами. Расходование сихъ остатковъ производится Правительственною Комисіею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, съ утвержденія Намѣстника въ Царствѣ.

Ст. 41. Приложенный къ настоящему Указу штатъ свѣтскаго Римско-Католическаго духовенства вводится въ дѣйствіе съ 20-го декабря (1 января) 1865/6 года.

Ст. 42. Всѣ прежнія, не согласныя съ симъ Указомъ и съ приложенными къ нему правилами и штатомъ, постановленія и распоряженія, симъ отменяются.

Ст. 43. Исполненіе настоящаго Указа и приложенныхъ къ оному дополнительныхъ правилъ, которыя имѣютъ быть немедленно внесены въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Намѣстника въ Царствѣ. Учредительному Комитету предоставляется разрѣшать сомнѣнія, могущія возникнуть при введеніи сихъ постановленій въ дѣйствіе, и издавать, въ развитіе оныхъ, надлежащія инструкціи.

Данъ въ Ст.-Петербургѣ, декабря 14 (26) дня 1865 г.

(подписано) „АЛЕКСАНДРЪ“

Art. 38. Ponoszone obecnie przez skarb, na zasadzie istniejących postanowień wydatki, na takie potrzeby Rzymsko-Katolickiego świeckiego duchowieństwa i Rzymsko-Katolickich duchownych Instytutów w Królestwie, które w załączonym do Ukazu niniejszego etacie oznaczone nie są, zaspokajane być mają czasowo i nadal, na zasadzie oddzielnego przez Komitet Urządzący przedstawić się mającego wyroku.

Art. 39. Komissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, poleca się przejrzeć o ile można w jak najkrótszym czasie, pozycje wydatków na utrzymanie Rzymsko-Katolickiego duchowieństwa, pozostawione na ten raz bez zmiany, na zasadzie artykułu 38 i przedstawić co do nich wnioski swoje do Urządzącego Komitetu, który po rozpoznaniu takowych, przedstawi je z swoją opinią do Naszego uznania.

Art. 40. Oszczędności, jakie się okażą w ciągu roku na funduszach assygnowanych na utrzymanie Rzymsko-Katolickiego duchowieństwa, mogą być obracane na nadzwyczajne wydatki odnoszące się tak do utrzymania i reparacji Rzymsko-Katolickich kościołów, jak i do utrzymania duchowieństwa w Królestwie, przedewszystkiem zaś na wsparcia dla duchownych osób, odznaczających się szczególnymi zasługami oddaniem kościołowi i rządowi. Rozdysponowanie tych oszczędności, uskuteczni Kommissja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych z zatwierdzenia Namiestnika w Królestwie.

Art. 41. Załączony do Ukazu niniejszego etat świeckiego Rzymsko-Katolickiego duchowieństwa, ma być wprowadzony w wykonanie z dniem 20 Grudnia (1 Stycznia) 1865/6 roku.

Art. 42. Wszystkie dawniejsze z niniejszym Ukazem i załączonymi do niego przepisami dodatkowymi i etatem, niezgodne postanowienia i rozporządzenia, uchylają się.

Art. 43. Wykonanie niniejszego Ukazu i załączonych do niego dodatkowych przepisów, które niezwłocznie do Dziennika Praw wniesione być mają, Namiestnikowi w Królestwie polecamy. Komitetowi Urządzącemu pozostawia się rozstrzyganie wątpliwości, jakie wyniknąć mogą przy wprowadzeniu w wykonanie tych postanowień i wydawanie stosownych instrukcyj w rozwinięciu onych.

Dan w St. Petersburgu, dnia 14(26) Grudnia 1865 r.

przez CESARZA i KRÓLA,

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) W. Platonow.

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) W. Platonow.

Zgodno z wypisem:

P. o. Podsekretarza Stanu, (podpisano) Rogoziński.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissji Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

P. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Lutego 1866 roku.

На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества
рукою написано:

„Быть по сему.“

Въ С.-Петербургѣ,
14 (26) Декабря 1865 года.

przez CESARZA i KRÓLA,
Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) *W. Platonow.*

Съ подлиннымъ вѣрно:

Министръ Статсъ Секретарь, (подписано) *В. Платоновъ.*

ШТАТЪ

Свѣтскаго Римско-Католическаго духовенства
въ Царствѣ Польскомъ.

N. по поряд.		Число лицъ.	Содержаніе въ годъ	
			одно-му	всѣмъ
			Руб. сер.	
1	<i>Архіепископъ Варшавскій</i>	1		
	Ему: а) жалованья и столовыхъ		5,125	5,125
	б) на содержаніе дома, отопленіе, освѣщеніе, на духовника, прислугу, служителей и мастеровыхъ при домѣ		500	500
	в) на издержки по обзору Епархій		375	375
	Итого	1	6,000	6,000
2	<i>Епископы Епархій: Кашишской, Пюцкой, Люблинской, Подляской, Сandomирской, Кѣлецкой и Августовской</i>	7		
	Каждому изъ нихъ:			
	а) жалованья и столовыхъ		4,125	28,875
	б) на содержаніе дома, отопленіе, освѣщеніе, на духовника, прислугу, на служителей и мастеровыхъ при домѣ		500	3,500
	в) на разѣзды по Епархій		375	2,625
	Итого	7	5,000	35,000
3	<i>Епископы Суфраганы:</i>			
	а) Епископы Суфраганы Архіепископа Варшавскаго:			
	Варшавскій	1	1,500	1,500
	Ловичскій	1	900	900
	б) Епископы Суфраганы Епархій: Кашишской, Пюцкой, Люблинской, Подляской, Сandomирской, Кѣлецкой и Августовской	7	900	6,300
	Итого	9	—	8,700

Na oryginalie własną Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIEJ MOŚCI
ręką napisano:

„Ma być podług tego.“

w Petersburgu,
d nia 14 (26) Grudnia 1865 r.

przez CESARZA i KRÓLA,
Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) *W. Platonow.*

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) *W. Platonow.*

Annex do artykułu I Ukazu.

ЕТАТ

Рzymско-Католическаго духовенства Свѣцкаго
w Królestwie Polskiem.

N. porząd.		Liczba osób	Utrzymanie roczne	
			jedne-му	wszyst-kiem
			rubl. arobrem	
1	<i>Arcybiskup Warszawski</i>	1		
	Jemu a) płacy i stołowych		5,125	5,125
	б) na utrzymanie domu, opał, światło, na kapelana, służących, oraz służbę i rzemieślników przy domu		500	500
	с) na wydatki objazdu Djecezyi		375	375
	Razem	1	6,000	6,000
2	<i>Biskupi Djecezji: Kaliskiej, Płockiej, Lubelskiej, Podlaskiej, Sandomierskiej, Kieleckiej i Augustowskiej</i>	7		
	Każdemu z nich:			
	а) płacy i stołowych		4,125	28,875
	б) na utrzymanie domu, opał, światło, na kapelana, służących, oraz służbę i rzemieślników przy domu		500	3,500
	с) na objazdy Djecezji		375	2,625
	Razem	7	5,000	35,000
3	<i>Biskupi Suffragani:</i>			
	а) Biskupi Suffragani Arcybiskupa Warszawskiego:			
	Warszawski	1	1,500	1,500
	Łowicki	1	900	900
	б) Biskupi Suffragani Djecezji: Kaliskiej, Płockiej, Lubelskiej, Podlaskiej, Sandomierskiej, Kieleckiej i Augustowskiej	7	900	6,300
	Razem	9	—	8,700

№ по поряд.		Число лиц.	Содержание въ годъ	
			одно- му	всѣмъ
			Руб. сер.	
4	Епархіальные Капитулы:			
	а) Капитула Варшавской Архіепархіи:			
	Деканъ	1	600	600
	Архидіаконъ	1	600	600
	Схоластикъ	1	600	600
	Кустошъ	1	600	600
	Дѣйствительные каноники	4	400	1,600
	Почетные каноники	4	жалов.	не получ.
	На богослуженіе	—	—	300
	Итого.	12	—	4,300
	б) Въ каждой изъ семи капитуловъ Епархій Калишской, Пюцкой, Люблинской, Подляской, Сandomирской, Кѣлецкой и Августовской, полагается:			
	Декановъ	7	375	2,625
	Архидіаконовъ	7	375	2,625
	Схоластиковъ	7	375	2,625
	Кустошей	7	375	2,625
	Дѣйствительныхъ канониковъ	28	300	8,400
	Почетныхъ канониковъ	28	жалов.	не получ.
	На богослуженіе	—	200	1,400
	Итого.	84	—	20,300
5	Викаріи при Кафедральныхъ церквахъ:			
	а) при Варшавской кафедральной церкви .	6	225	1,350
	б) при каждой изъ семи остальныхъ кафедральныхъ церквей въ Царствѣ по 6-ти Викаріевъ, всего	42	150	6,300
	Итого.	48	—	7,650
6	Деканы:			
	1. Въ Варшавской Архіепархіи	80	150	12,000
	2. „ Калишской Епархіи			
	3. „ Пюцкой „			
	4. „ Люблинской „			
	5. „ Подляской „			
	6. „ Сandomирской „			
	7. „ Кѣлецкой „			
	8. „ Августовской „			

№ поряд.		Liczba osób	Utrzymanie roczne	
			jedne- mu	wszyst- kim
			rubli srebrn.	
4	Kapituły Diecezjalne:			
	а) Kapituła Archidiecezyi Warszawskiej:			
	Dziekan	1	600	600
	Archidyakon	1	600	600
	Scholastyk	1	600	600
	Kustosz	1	600	600
	Kanonicy Gremialni	4	400	1,600
	Kanonicy Honorowi	4	nie pobiera	placy
	Na odprawianie nabożeństwa	—	—	300
	Razem .	12	—	4,300
	б) W każdej z siedmiu kapituł katedralnych: Kaliskiej, Płockiej, Lubelskiej, Podlaskiej, Sandomierskiej, Kieleckiej i Augustowskiej, przeznacza się:			
	Dziekanów	7	375	2,625
	Archidjakonów	7	375	2,625
	Scholastyków	7	375	2,625
	Kustoszów	7	375	2,625
	Kanoników Gremialnych	28	300	8,400
	Kanoników Honorowych	28	nie pobiera	placy
	Na odprawianie nabożeństwa	—	200	1,400
	Razem .	84	—	20,300
5	Wikaryusze przy kościołach katedralnych:			
	а) przy Warszawskim kościele katedralnym	6	225	1,350
	б) przy każdym z siedmiu innych kościołów katedralnych w Królestwie po 6-ciu Wikaryuszów, w ogóle	42	150	6,300
	Razem .	48	—	7,650
6	Dziekani:			
	1. W Archidiecezyi Warszawskiej	80	150	12,000
	2. W Diecezji Kaliskiej			
	3. „ „ Płockiej			
	4. „ „ Lubelskiej			
	5. „ „ Podlaskiej			
	6. „ „ Sandomierskiej			
	7. „ „ Kieleckiej			
	8. „ „ Augustowskiej			

№ по порядку		Число лицъ	Содержаніе въ годъ	
			одно-му	всѣмъ
			Руб.	сер.
7	Приходское духовенство:			
	1) Въ Варшавской Архіепаpхіи:			
	Настоятели приходовъ 1-го класса въ Варшавѣ	12	600	7,200
	Настоятели приходовъ 2-го класса въ Варшавѣ	17	400	6,800
	Администраторы приходовъ	252	300	75,600
	Викаріи	130	150	19,500
	Итого.	411	—	109,100
	2) Въ Калишской Епархіи:			
	Настоятели приходовъ 1-го класса	9	500	4,500
	„ „ 2-го „	25	400	10,000
	Администраторы приходовъ	303	300	90,900
	Викаріи	137	150	20,550
	Итого.	474	—	125,950
	3) Въ Плоцкой Епархіи:			
	Настоятели приходовъ 1-го класса	6	500	3,000
	„ „ 2-го „	18	400	7,200
	Администраторы приходовъ	211	300	63,300
	Викаріи	86	150	12,900
	Итого.	321	—	86,400
	4) Въ Люблинской Епархіи:			
	Настоятели приходовъ 1-го класса	3	500	1,500
	„ „ 2-го „	10	400	4,000
	Администраторы приходовъ	113	300	33,900
	Викаріи	93	150	13,950
	Итого.	219	—	53,350
	5) Въ Подляской Епархіи:			
	Настоятели приходовъ 1-го класса	3	500	1,500
	„ „ 2-го „	9	400	3,600
	Администраторы приходовъ	101	300	30,300
	Викаріи	71	150	10,650
	Итого.	184	—	46,050
	6) Въ Сандомирской Епархіи:			
	Настоятели приходовъ 1-го класса	5	500	2,500
	„ „ 2-го „	15	400	6,000
	Администраторы приходовъ	177	300	53,100
	Викаріи	87	150	13,050
	Итого.	284	—	74,650

№ по порядку		Личба осіб	Утрzymanie roczne	
			jedne-му	wszyst-ким
			Ruble	srebrne
7	Duchowieństwo Parafialne:			
	1. W Archidiecezji Warszawskiej:			
	Proboszcze parafij klasy 1-ej w Warszawie	12	600	7,200
	„ „ 2-ej za obrębem „ Warszawy	17	400	6,800
	Administratorowie parafij	252	300	75,600
	Wikarjusze	130	150	19,500
	Razem	411	—	109,100
	2. W Diecezji Kaliskiej:			
	Proboszcze parafij klasy 1-ej	9	500	4,500
	„ „ 2-ej „	25	400	10,000
	Administratorowie parafij	303	300	90,900
	Wikarjusze	137	150	20,000
	Razem	474	—	125,950
	3. W Diecezji Plockiej:			
	Proboszcze parafij klasy 1-ej	6	500	3,000
	„ „ 2-ej „	18	400	7,200
	Administratorowie parafij	211	300	63,300
	Wikarjusze	86	150	12,900
	Razem	321	—	86,400
	4. W Diecezji Lubelskiej:			
	Proboszcze parafij klasy 1-ej	3	500	1,500
	„ „ 2-ej „	10	400	4,000
	Administratorowie parafij	113	300	33,900
	Wikarjusze	93	150	13,950
	Razem	219	—	53,350
	5. W Diecezji Podlaskiej:			
	Proboszcze parafij klasy 1-ej	3	500	1,500
	„ „ 2-ej „	9	400	3,600
	Administratorowie parafij	101	300	30,300
	Wikarjusze	71	150	10,650
	Razem	184	—	46,050
	6. W Diecezji Sandomierskiej:			
	Proboszcze parafij klasy 1-ej	5	500	2,500
	„ „ 2-ej „	15	400	6,000
	Administratorowie parafij	177	300	53,100
	Wikarjusze	87	150	13,050
	Razem	284	—	74,650

№. по поряд.		Число лицъ	Содержаніе въ годъ	
			одно- му	всѣмъ
			Руб. сер.	
	7) Въ Кѣлецкой Епархіи:			
	Настоятели приходовъ 1-го класса . . .	6	500	3,000
	„ „ 2-го „ . . .	17	400	6,800
	Администраторы приходовъ . . .	205	300	61,500
	Викаріи . . .	101	150	15,150
	Итого.	329	—	86,450
	8) Въ Августовской Епархіи:			
	Настоятели приходовъ 1-го класса . . .	3	500	1,500
	„ „ 2-го „ . . .	9	400	3,600
	Администраторы приходовъ . . .	109	300	32,700
	Викаріи . . .	112	150	16,800
	Итого.	233	—	54,600
8	На прибавочное содержаніе Настоятелямъ и Администраторамъ приходовъ (на основаніи ст. 20-й Указа) . . .	—	—	10,000
9	На экстраординарные расходы для Римско-Католическаго духовенства, какъ то: на содержаніе больныхъ священниковъ въ госпиталяхъ, на издержки по слѣдствіямъ, на добавочное содержаніе заслуженнымъ Членамъ Римско-Католическаго духовенства, на единовременныя пособія и выдачи имъ же, и на другіе непредвидимые расходы, производимые по распоряженію Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ съ утвержденія Намѣстника въ Царствѣ . . .	—	—	50,000
	Всего.	—	—	790,500

Примѣчаніе 1-е. Имѣющіеся при поименныхъ приходскихъ церквахъ 21 Викаріи, не включены въ настоящій штатъ и получаютъ содержаніе изъ суммъ, составившихся изъ монастырскихъ имуществъ и капиталовъ.

Примѣчаніе 2-е. Определенное настоящимъ штатомъ содержаніе лицамъ Римско-Католическаго духовенства отпускается имъ казною по истеченіи каждой трети года, на основаніи росписаній, составляемыхъ Правительственною Комисіею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

№ поряд.		Личба осіб	Утрzymanie roczne	
			jedne-	wszyst-
			mu	kim
			ruble	arebrne
7. W Diecezji Kieleckiej:				
	Proboszcze parafij klasy 1-ej . . .	6	500	3,000
	„ „ 2-ej . . .	17	400	6,800
	Administratorowie parafij . . .	205	300	61,500
	Wikarjusze . . .	101	150	15,150
	Razem . . .	329	—	\$6,450
8. W Diecezji Augustowskiej:				
	Proboszcze parafij klasy 1-ej . . .	3	500	1,500
	„ „ 2-ej . . .	9	400	3,600
8	Administratorowie parafij . . .	109	300	32,700
	Wikarjusze . . .	112	150	16,800
	Razem . . .	233	—	54,600
9	Na utrzymanie dodatkowe Proboszczom i Administratorom parafij (na zasadzie artykułu 20-go Urazu) . . .	—	—	10,000
	Na wydatki nadzwyczajne dla duchowieństwa Rzymsko-Katolickiego, jako to: na utrzymanie chorychъ księży w szpitalachъ, na wydatki przy prowadzeniu śledztwъ, na dodatkowe utrzymanie zasłużonymъ Członkomъ Rzymsko-Katolickiego duchowieństwa, na jednorazowe wsparcia i wydatki ichъ i na inne nieprzewidziane rozchody, czynione z rozporządzenia Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznychъ i Duchownychъ i z zatwierdzenia Namiestnika w Królestwie . . .	—	—	50,000
	W ogóle . . .	—	—	790,500

Uwaga 1. Wikarjusze, w liczbie 21, zostający przy po-klasztornychъ kościołachъ parafialnychъ, nie są objęci niniejszymъ etatemъ i pobierają utrzymanie z funduszów, które się uformowały z majątku i kapitałów klasztornychъ.

Uwaga 2. Ustanowione niniejszymъ etatemъ utrzymanie dla osóbъ Rzymsko-Katolickiego duchowieństwa, ma im być wydawane przez Skarbъ, z upływemъ każdego tercjału rocznego, na zasadzie wykazówъ sporządzonychъ przez Kommissję Rządową Spraw Wewnętrznychъ i Duchownychъ.

Za zgodność:

P. o. Podsekretarza Stanu, (podpisano) Rogoziński.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

P. o. Dyrektora Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Lutego 1866 roku.

Приложение к ст. 24 Указа.

Государь Император изволил рассмотреть и утвердить
въ С.-Петербургѣ 14 (26) декабря 1865 года.

Министръ Статсъ-Секретарь, (подписалъ) В. Платоновъ.

*Дополнительныя правила къ Указу объ устройствѣ свѣтскаго
Римско-Католическаго духовенства въ Царствѣ Польскомъ.*

§ 1. На основаніи ст. 24-й Указа объ устройствѣ свѣтскаго Римско-Католическаго духовенства въ Царствѣ Польскомъ, немедленно принимаются въ полное вѣдѣніе и распоряженіе казны, а именно Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, всѣ принадлежащія означенному духовенству и всѣмъ вообще Римско-Католическимъ въ Царствѣ Польскомъ духовнымъ учрежденіямъ (институтамъ) имущества, именно:

а) Земли какъ населенныя, такъ и ненаселенныя, какого бы наименованія и рода онѣ ни были, также отдѣльные лѣса, луга, пастбища, рыбныя ловли, мельницы и проч. Изъ сего изъемятся однако же какъ тѣ земли, которыя, на основаніи Высочайшаго Указа 19 февраля (2 марта) 1864 года объ устройствѣ крестьянъ, поступаютъ въ собственность крестьянъ, такъ и пространства земли, находящіяся подъ зданіями церковными и подъ строеніями, занимаемыми приходскимъ духовенствомъ и церковно-служителями; земли заключающіяся въ церковныхъ и кладбищенскихъ оградахъ, — и наконецъ, состоящія при усадьбахъ священно и церковно-служителей сады и огороды, пространства не свыше шести морговъ при каждой приходской церкви.

б) Всѣ тѣ изъ принадлежащихъ свѣтскому духовенству Римско-Католическому и духовнымъ Римско-Католическимъ учрежденіямъ домовъ и строеній, которые не нужны для помѣщенія и необходимаго хозяйства самого духовенства и церковно-служителей, или доселѣ отдавались въ наемъ.

в) Капиталы, какъ наличныя, такъ и иные, помѣщенные въ Польскомъ Банкѣ, или обезпеченныя частными имѣніями, образовавшіяся изъ пожертвованій Правительственныхъ и частныхъ лицъ, по дарственнымъ записямъ и другимъ документамъ, или инымъ какимъ либо образомъ поступившія въ пользу Римско-Католическаго духовенства и Римско-Католическихъ духовныхъ учрежденій, въ томъ числѣ и соединенныя съ духовными обязанностями и проч. Изъ сего изъемятся лишь особые капиталы, которые специально предназначены на поддержку и возобновленіе церковныхъ строеній, безъ различія, хранятся ли они въ Польскомъ Банкѣ, или обезпечены ипотеками.

§ 2. Въ тѣхъ случаяхъ, когда окажется, что домнѣ лицу Римско-Католическаго духовенства, по мѣсту его служенія, было присвоено нѣсколько домовъ или помѣщеній, то ему изъ таковыхъ оставляется одно, вполне достаточное, а остальные дома и помѣщенія обращаются въ полное вѣдѣніе и распоряженіе казны. Равнымъ образомъ поступаютъ въ казну и дома капитульные, не необходимые для обезпеченія отправленія постоянного и правильнаго въ капитульныхъ храмахъ богослуженія.

§ 3. Имущества, принадлежащія духовенству и духовнымъ учрежденіямъ, сдаются въ казну со всѣмъ присвоеннымъ симъ иму-

*Przepisy dodatkowe do Ukazu o urządzeniu duchowieństwa
świeckiego Rzymsko-Katolickiego w Królestwie Polskiem.*

§ 1. Na zasadzie art. 24 Ukazu o urządzeniu duchowieństwa świeckiego Rzymsko-Katolickiego w Królestwie Polskiem, przejść ma niezwłocznie w zupełne zawiadywanie i zarząd Skarbu, a mianowicie Kommissji Rządowej Przychodów i Skarbu, wszelki majątek, należący do rzeczonoego duchowieństwa, i do wszystkich w ogóle Rzymsko-Katolickich duchownych Instytutów w Królestwie Polskiem, a mianowicie:

a) Grunta tak osiedlone, jak i nieosiedlone, jakiegoby nazwy i rodzaju one nie były, również oddzielne lasy, łąki, pastwiska, rybołówstwo, młyny i t. d. Wylaczają się jednak z tego, tak te grunta, które, na zasadzie NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., o urządzeniu włościan, przechodzą na własność włościan, jako też przestrzenie gruntów, na których są wzniesione gmachy kościelne i budowle, zajmowane przez parafialne duchowieństwo i służbę kościelną; grunta zawierające się wewnątrz ogrodzeń kościelnych i cmentarzowych; i наконецъ, znajdujące się przy osadach księży i służby kościelnej, ogrody owocowe i warzywne, nie większej przestrzeni nad sześć morgów przy każdym parafialnym kościele.

b) Wszystkie te domy i zabudowania należące do świeckiego Rzymsko-Katolickiego duchowieństwa i do duchownych Rzymsko-Katolickich Instytutów, które albo są niepotrzebne na mieszkanie i pomieszczenie niezbędnego gospodarstwa samego duchowieństwa i służby kościelnej, albo też dotąd były oddawane w najem.

c) Fundusze, tak w gotówce, jak i inne, złożone w Banku Polskim, lub zabezpieczone na dobrach prywatnych, powstałe z ofiar rządowych i prywatnych osób, na mocy aktów darowizny i innych dokumentów, lub jakimkolwiekby sposobem przeszły na własność Rzymsko-Katolickiego duchowieństwa i Rzymsko-Katolickich duchownych Instytutów, a w tej liczbie i fundusze połączone z zobowiązaniami duchownymi etc. Wyjąją się z tego te tylko fundusze, które wyłącznie przeznaczone zostały na reparację i restaurację budynków kościelnych, bez różnicy czy są złożone w Banku Polskim, czy też zabezpieczone hipotecznie.

§ 2. Wrazem, gdy się okaże, że osoba należąca do Rzymsko-Katolickiego duchowieństwa, z powodu miejsca jakie zajmuje, miała dotąd do użytku swego kilka domów lub pomieszczeń, to z tych, pozostawionym ma być jeden zupełnie dostateczny, a wszystkie inne domy i pomieszczenia przechodzą w zupełne zawiadywanie i rozporządzenie Skarbu. Również przechodzą do Skarbu domy kapitułne, które nie są niezbędne dla zapewnienia stałego i regularnego odbywania się nabożeństwa w kapitułnych kościołach.

§ 3. Majątek duchowieństwa i Instytutów duchownych zdany być ma Skarbowi z całym, należącym do niego inwentarzem (fundi instru-

ществамъ инвентаремъ (fundi instructi). Хлѣбъ и прочіе наличные хозяйственные запасы оставляются въ пользу лицъ и учреждений, отъ коихъ вышеказанныя имущества поступаютъ въ казну.

§ 4. Такъ какъ въ числѣ поступающихъ въ казенное завѣдываніе недвижимыхъ имуществъ свѣтскаго духовенства и духовныхъ учреждений находится много статей, изъ которыхъ одна лишь частная промышленность можетъ извлечь доходъ, соотвѣтственный ихъ дѣйствительной цѣнности, то Учредительному Комитету вмѣняется въ обязанность составить безотлагательно правила для продажи въ частныя руки тѣхъ изъ сихъ недвижимостей, управление которыхъ казною могло бы оказаться невыгоднымъ или неудобнымъ и, по надлежащемъ утвержденіи таковыхъ правилъ, привести оныя немедленно въ исполненіе, съ передачею вырученныхъ отъ продажи капиталовъ въ полное вѣдѣніе и распоряженіе Правительственной Комиссіи Финансовъ, на основаніи § 6.

§ 5. Въ виду послѣдовавшихъ уже Высочайшихъ повелѣній, объ устройствѣ быта возможно большаго числа безземельныхъ крестьянъ въ Царствѣ и обращеніи на этотъ предметъ находящихся въ распоряженіи казны земель, гдѣ это представится возможнымъ и удобнымъ, разрѣшается употребить на этотъ же предметъ свободныхъ земель свѣтскаго духовенства и духовныхъ Римско-Католическихъ учреждений, по правиламъ и на условіяхъ, какія на этотъ предметъ будутъ установлены Учредительнымъ Комитетомъ, по примѣненію къ подобнымъ правиламъ и условіямъ, составленнымъ Комитетомъ для земель помонастырскихъ.

§ 6. Въ случаѣ продажи въ частныя руки недвижимыхъ имѣній, принадлежавшихъ свѣтскому духовенству и духовнымъ учреждениямъ (§ 4), или обращенія таковыхъ имѣній и земель на устройство крестьянъ (§ 5), вырученные изъ сихъ источниковъ капиталы и доходы должны быть употреблены исключительно лишь на тѣ предметы, которые опредѣлены статьею 25-ю Высочайшаго Указа объ устройствѣ свѣтскаго Римско-Католическаго духовенства въ Царствѣ.

§ 7. Распоряженіе о приѣмѣ въ казенное вѣдѣніе вышеказанныхъ недвижимыхъ имуществъ Римско-Католическаго свѣтскаго духовенства и духовныхъ учреждений, производится чрезъ гражданское начальство, въ порядкѣ, опредѣленномъ нижеслѣдующими §§-ми.

§ 8. Главные Директоры Правительственной Комиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Правительственной Комиссіи Финансовъ и Казначейства, по взаимному между собою соглашенію, даютъ предписанія губернаторамъ о приѣмѣ въ казенное завѣдываніе всѣхъ вообще недвижимыхъ имуществъ свѣтскаго духовенства и духовныхъ учреждений Римско-Католическихъ, а равно и всѣхъ тѣхъ разнаго наименованія капиталовъ, которые принадлежатъ этому духовенству и учреждениямъ, или которые, не бывъ открыты при составленіи первоначальныхъ описей, оказались бы впослѣдствіи.

§ 9. Гражданскій губернаторъ, получивъ предписаніе Правительственной Комиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и соотвѣтственное распоряженіе Правительственной Комиссіи Финансовъ и Казначейства о передачѣ и принятіи въ вѣдомство казны имѣній и капиталовъ, принадлежащихъ Римско-Католическому свѣтскому духовенству и духовнымъ учреждениямъ во ввѣренной ему губерніи,

eti.)—Збоже i inne znajdujące się w naturze zapasy gospodarcze, pozostawione będą na korzyść tych osób i Instytutów, których wyż rzeczony majątek przechodzi do Skarbu.

§ 4. Ponieważ w przechodzących w zawiadywanie Skarbu nieruchomościach duchowieństwa świeckiego i Instytutów duchownych, znajduje się wiele szczegółów, z których jedynie tylko przez przemysł prywatny może być osiągnięty dochód, odpowiadający ich rzeczywistej wartości, przeto na Komitet Urządzący wkłada się obowiązek ułożyć niezwłocznie przepisy co do sprzedaży osobom prywatnym, tych z powyższych nieruchomości, któremi zarząd przez Skarb mógłby się okazać niekorzystnym lub niedogodnym, a po należytem zatwierdzeniu tych przepisów, wprowadzić je zaraz w wykonanie, przelewając zebrane ze sprzedaży fundusze, w zupełne zawiadywanie i rozporządzenie Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, na zasadzie § 6.

§ 5. Ze względu na NAJWYŻSZE Rozkazy wydane co do zapewnienia bytu o ile można większej liczbie włościan w Królestwie, nie posiadających gruntów i obrócenia na ten cel gruntów, będących w rozporządzeniu Skarbu, gdzie to okaże się możliwym i dogodnym, pozwala się użyć na tenże cel, swobodnych gruntów należących do duchowieństwa świeckiego i duchownych Rzymsko-Katolickich Instytutów, według przepisów i na warunkach, jakie na ten przedmiot postanowione będą przez Komitet Urządzący, z zastosowaniem się do podobnych przepisów i warunków, ułożonych przez tenże Komitet dla gruntów po klasztorach.

§ 6. W razie sprzedaży osobom prywatnym majątków nieruchomości, które należały do duchowieństwa świeckiego i Instytutów duchownych (§ 4), albo też użycia takowych majątków i gruntów dla urządzenia włościan (§ 5), otrzymane z tych źródeł kapitały i dochody, mają być użyte wyłącznie na przedmiot oznaczony art. 25-m NAJWYŻSZEGO Ukazu o urządzeniu duchowieństwa świeckiego Rzymsko-Katolickiego w Królestwie.

§ 7. Rozporządzenie o przyjęciu pod zarząd Skarbu wyżej oznaczonych nieruchomości duchowieństwa świeckiego Rzymsko-Katolickiego i Instytutów duchownych, ma być uskutecznione przez władzę cywilną, porządkiem określonym w §§ następujących.

§ 8. Dyrektorowie Główni Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych i Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, po wzajemnem porozumieniu się, wydają polecenia Gubernatorom, o przyjęciu pod zarząd Skarbu wszelkich w ogóle nieruchomości Rzymsko-Katolickiego duchowieństwa świeckiego i duchownych Instytutów, a również i tych wszystkich różnego rodzaju funduszy, które do tegoż duchowieństwa i Instytutów należą, lub które nie będąc jawne przy sporządzeniu pierwotnych inwentarzy, zostałyby następnie wykryte.

§ 9. Gubernator Cywilny otrzymawszy polecenie od Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych i odpowiednie rozporządzenie Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu co do przyjęcia i zdania pod zarząd Skarbu majątku nieruchomego i funduszy duchowieństwa świeckiego Rzymsko-Katolickiego i Instytutów duchownych, w powierzonej mu gubernji, winien niezwłocznie delegować w tym celu osoby

немедленно отряжает на этот предмет доверенных лица, съ тѣмъ, чтобы при каждой такой сдачѣ находились два чиновника, изъ которыхъ одинъ непременно отъ финансоваго вѣдомства. Означеннымъ чиновникамъ должны быть даны надлежащія инструкции, при чемъ Начальникъ губерніи назначить срокъ, къ которому командированные чиновники должны окончить возложенное на нихъ порученіе.

§ 10. О сдѣланныхъ, на основаніи предъидущей статьи, распоряженіяхъ, Губернаторъ сообщаетъ подробно военнымъ уѣзднымъ начальникамъ, дабы они могли, съ своей стороны, наблюдать за правильностью дѣйствій командированныхъ на мѣста чиновниковъ, а въ случаѣ надобности, оказать имъ надлежащее содѣйствіе.

§ 11. Въ каждой мѣстности пріемъ недвижимаго имущества свѣтскаго духовенства и духовныхъ учреждений начинается преимущественно съ имѣній, которыя отличаются своею значительностію.

§ 12. Отряженные отъ Губернатора чиновники, прибывъ на мѣсто, должны заблаговременно пригласить, для содѣйствія въ порученномъ имъ дѣлѣ, мѣстныя власти, какъ-то: военно-участковаго начальника (если отъ военно-полицейскаго начальства не будетъ отряжено другое лицо), мѣстнаго декана, то духовное лицо, изъ чьего пользованія имущество отходитъ въ казну, и за тѣмъ, въ городѣ — президента или бургомистра, а въ селеніяхъ — мѣстнаго гминнаго войта.

§ 13. Чиновники, назначенные для прінятія имущества свѣтскаго духовенства и духовныхъ учреждений, соображаются съ описями, полученными ими отъ гражданскихъ Губернаторовъ и тѣми, которыя имѣются при приходахъ, а въ имѣніяхъ духовенства и учреждений требуютъ, прежде всего, предъявленія имъ имѣющихся инвентарныхъ описей, а равно плановъ, контрактовъ, подлинныхъ документовъ какъ на земли, такъ и на капиталы; равно другихъ актовъ, относящихся до владѣемыхъ духовенствомъ и учреждениями имѣній, домовъ и капиталовъ.

§ 14. Повѣривъ на мѣстѣ инвентарную опись, командированные чиновники приступаютъ къ прінятію самаго имущества.

§ 15. По тщательномъ осмотрѣ, въ натурѣ, принимаемаго отъ духовенства и учреждений имущества, чиновники составляютъ, согласно съ даннымъ имъ отъ Губернскаго Правленія, для однообразія, образцомъ, подробный протоколъ, за подписаніемъ лицъ участвовавшихъ при пріемѣ и осмотрѣ имущества, и доносятъ немедленно объ этомъ Губернатору, препровождая къ нему при томъ, для доставленія Правительственной Коммисіи Финансовъ, подробныя описи дѣйствительно принятаго имущества. Документы на капиталы и самыя капиталы, если таковыя есть, тоже должны быть препровождены къ Начальнику губерніи, для доставленія также по принадлежности.

§ 16. По пріятіи, на означенномъ выше основаніи, имущества, дѣлаются слѣдующія распоряженія:

а) Каждое Губернское Правленіе, по полученіи извѣщенія о пріемѣ принадлежавшихъ духовенству и учреждениямъ земель, лѣсовъ, рыбной ловли, мельницъ и другихъ статей дохода, немедленно распоряжается о временномъ устройствѣ тамъ управленія, сообразно

зауфана, такъ aby przy kaŹdem takimъ здаваніи находило сѣ двохъ urzeczonychъ, z ktorychъ jeden ma bycъ koniecznie z zarzadu skarbowego. Rzeczonymъ urzeczonymъ dane bycъ maja stosowne instrukcje, przyczemъ Naczelnikъ gubernji wyznaczy termin, na ktory delegowani urzeczownicy obowiazani sa ukonczycъ dane imъ zlecenie.

§ 10. O rozporządzeniachъ wydanychъ na zasadzie paragrafu poprzedzajacego, Gubernatorъ zawiadomi szczegolowo wojennychъ Naczelnikowъ powiatowychъ, a to w celu, aby ci z swojej strony mogli czuwa, nad wlasciwemъ dzialaniem urzeczonychъ delegowanychъ i w zaszej potrzebie mogli imъ udzielicъ stosowna pomoc.

§ 11. W kaŹdej miejscowosci, przyjecie majatku nieruchomego duchowienstwa swieckiego i Instytutowъ duchownychъ, ma sѣ zaczynacъ glownie od majatkowъ wiekszej obszernosci.

§ 12. Delegowani przez Gubernatora urzeczownicy, po przybyciu na miejsce, powinni zawczasu wezwacъ do wspoldzialania w danem imъ zleceniu, wladzѣ miejscowe, jako to: wojennego uczestkowego Naczelnika (jezeli ze strony wlady Policyjno-Wojskowej nie bedzie delegowanъ druga jaka osoba), miejscowego dziekana, i tѣ osobѣ stanu duchownego, z ktorejъ posiadania majatekъ przechodzi do Skarbu, a nadto Prezydenta lub Burmistrza w mieście, we wsiachъ zaś miejscowego Wójta Gminy.

§ 13. Urzeczownicy, wyznaczeni do przyjecia majatku duchowienstwa swieckiego i duchownychъ Instytutowъ, stosowacъ sѣ maja do inwentarzy otrzymanychъ od Gubernatora Cywilnego, i do tychъ, jakie znajduja sѣ przy parafiachъ, a w dobrachъ duchownychъ i instytutowychъ, winni przedewszystkiemъ zaŹadacъ przedstawienia posiadanychъ inwentarzy, oraz planowъ, kontraktowъ, dokumentowъ woryginale, takъ na grunta, jakoъ teŹ i na kapitały; nie mniej innychъ aktowъ, odnoszacychъ sѣ do posiadanychъ przezъ duchowienstwo i instytuty dobrъ, domowъ i kapitałowъ.

§ 14. Sprawdziwszy na miejscu inwentarze, delegowani urzeczownicy przystepuja do przyjecia samego majatku.

§ 15. Po scisleмъ obejrzeniu na miejscu, przyjmujacego sѣ od duchowienstwa i instytutowъ majatku, urzeczownicy stosownie do danego imъ przezъ Rzadъ Gubernialny, dla jednostajnosci, wzoru, spisacъ maja szczegolowy protokolъ za podpisemъ osobъ, uczestniczacychъ wъ przyjeciu i obejrzeniu majatku, i doniesicъ niezwlocznie o tѣмъ Gubernatorowi, przysylajacъ mu zarazemъ dla przedstawienia Kommissji Rzadowej Przychodowъ i Skarbu detaliczne opisy istotnie przyjetego majatku. Dokumenty na kapitały i same kapitały, jezeli sѣ takowe okaŹa, powinny bycъ rownieŹ doręczone Naczelnikowi gubernji w celu odesłania ichъ do kogo naleŹy.

§ 16. Po przyjeciu majatku, według wyŹej oznaczonej zasady, uczynione zostana nastepujace rozporządzenia:

а) KaŹdy Rzadъ Gubernialny, po otrzymaniu zawiadomienia o przyjeciu gruntowъ, lasowъ, rybolowstwa, mlynowъ i innychъ Źrzedelъ dochodowъ naleŹacychъ do duchowienstwa i Instytutowъ, niezwlocznie czyni rozporządzenia co do czasowego zarzadu, zgodnie zъ przepisami, istniejacymi

съ правилами, постановленными для казенныхъ имѣній, или съ данною имъ специальною инструкціею. Если имѣніе, принадлежащее свѣтскому духовенству и учрежденіямъ, или какия-либо статьи дохода отданы въ аренду или администрацію, по контрактамъ, законно совершеннымъ, то это имѣніе или статьи оставляются за арендаторомъ, буде нѣтъ къ тому какихъ-либо законныхъ препятствій, до истечения контрактнаго срока, на точномъ основаніи заключенныхъ условий. При этомъ, содержателей надлежитъ обязывать подписками, чтобы всѣ арендные деньги и недоимки вно ими были ими прямо въ мѣстныя казначейства. Еслибы арендаторъ, предъявивъ, что слѣдующія свѣтскому духовенству и учрежденіямъ деньги уплачены имъ впередъ, сталъ домогаться, чтобы сумма эта была отнесена на счетъ доходовъ съ имѣнія, имъ арендуемаго, то такое домогательство, если оно несогласно съ точными условиями контракта, ни въ какомъ случаѣ не должно быть удовлетворяемо.

б) Дома въ городахъ, принадлежащіе духовенству и учрежденіямъ, и подлежащіе обращенію въ казну, должны быть переданы, по описи, съ землею къ нимъ собственно принадлежащею, во временной надзоръ мѣстной полиціи, которая и отвѣчаетъ за цѣлость ихъ, впредь до окончательнаго о нихъ распоряженія.

в) Капиталы свѣтскаго духовенства и учреждений и всѣ документы на нихъ имѣютъ быть препровождены въ Правительственную Коммисію Финансовъ.

§ 17. Всѣ расходы по принятію въ казну имуществъ и капиталовъ свѣтскаго духовенства и духовныхъ учреждений покрываются изъ сихъ капиталовъ, на основаніи опредѣленій Правительственной Коммисіи Финансовъ, утвержденныхъ Намѣстникомъ въ Царствѣ.

§ 18. Правительственная Коммисія Финансовъ, по предварительномъ согласеніи съ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, принимаетъ нужныя мѣры, чтобы всѣ капиталы свѣтскаго духовенства и духовныхъ учреждений, помещенные въ частныхъ рукахъ, были немедленно и сполна обращены въ полное вѣдѣніе казны.

§ 19. Польскій Банкъ обязанъ, съ своей стороны, тотчасъ по обнародованіи настоящихъ правилъ, слѣдвать распоряженія, необходимыя для немедленнаго перевода, согласно пункту в статьи 1-й сихъ правилъ, на имя казны Царства, помещенныхъ въ Банкѣ капиталовъ, принадлежавшихъ Римско-Католическому свѣтскому духовенству и Римско-Католическимъ духовнымъ въ Царствѣ Польскомъ учрежденіямъ.

dla dóbr rządowych, lub z daną im szczegółową instrukcją. Jeśli majątek lub jakie inne źródła dochodów należące do duchowieństwa świeckiego i Instytutów, są wydzierżawione lub oddane w administrację na zasadzie kontraktów prawnie zawartych, wówczas majątek ten albo źródła dochodów zostawione być winny przy dzierżawcach, jeśli w tém nie zachodzą jakie prawne przeszkody, do upływu terminu kontraktu, w ściśle zastosowaniu się do zawartej umowy. Przy tém należy dzierżawców zobowiązać deklaracją piśmienną, aby wszystkie dzierżawne opłaty i zaległości, wnoszone przez nich były wprost do miejscowej kasy skarbowej. Jeśliby dzierżawca, objawiwszy, że pieniądze należące duchowieństwu świeckiemu i Instytutom, naprzód przez niego uiszczone zostały, domagał się, aby summa ta została zaliczoną na rachunek dochodów z majątku, przez niego zadzierżawionego, to podobnemu domaganiu się, jeżeli ono nie będzie ściśle zgodnem z warunkami kontraktu, w żadnym razie nie powinno być zadość uczynionem ;

b) Domy w miastach, należące do duchowieństwa i Instytutów i przejść mające do Skarbu, winny być zdane według inwentarzy, z gruntami właściwie do nich należącemi, pod czasowy nadzór miejscowej Policji, która odpowiedzialną będzie za całość ich, do ostatecznego co do nich rozporządzenia;

c) Fundusze duchowieństwa świeckiego i Instytutów, oraz wszelkie na nie dokumenta, winny być przesłane Kommissji Rządowej Przychodów i Skarbu.

§ 17. Wszelkie wydatki spowodowane przyjęciem pod zarząd Skarbu, majątku i kapitałów duchowieństwa świeckiego i duchownych Instytutów, będą pokryte z tychże kapitałów, na zasadzie decyzji Kommissji Rządowej Przychodów i Skarbu, zatwierdzonych przez Namiestnika w Królestwie.

§ 18. Kommissja Rządowa Przychodów i Skarbu, po poprzednim porozumieniu się z Kommissją Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, przedsięwzięcie potrzebne środki, aby wszystkie kapitały duchowieństwa świeckiego i Instytutów duchownych, umieszczone u osób prywatnych, niezwłocznie i w zupełności przeszły pod zawiadywanie Skarbu.

§ 19. Bank Polski, obowiązany jest ze swęj strony, natychmiast po ogłoszeniu niniejszych przepisów, uczynić rozporządzenie, potrzebne do niezwłocznego przeniesienia na rzecz Skarbu Królestwa, według punktu c, paragrafu 1-go niniejszych przepisów, kapitałów umieszczonych w Banku, które należały do Rzymsko-Katolickiego świeckiego duchowieństwa i do Rzymsko-Katolickich Instytutów duchownych w Królestwie Polskiem.

Za zgodność:

P. o. Podsekretarza Stanu, (podpisano) *Rogosiński.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissji Rządowej Sprawiioliwości, *Wosiński.*

P. o. Dyrektora Kancellaryi, *Wl. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, dnia 8 (20) Lutego 1866 roku.

DZIENNIK PRA W

№ 207.

Tom Sześćdziesiąty Trzeci.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
Великаго Князя Финляндскаго,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

По поводу ходатайства маіоратнаго владѣльца Нольде-Старченкова о предоставленіи, въ его распоряженіе, хранящейся въ Польскомъ Банкѣ вкупной суммы, 1,104 р. 95 к., внесенной 12-ю колонистами, образованной имъ, при имѣніи Воли-Кожуска, колоніи Петрово, Учредительный Комитетъ, во исполненіе Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 16 (28) Ноября сего года, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Предоставить маіоратному владѣльцу Нольде-Старченкову, въ полное его распоряженіе, вкупныя деньги уплоченныя 12-ю колонистами колоніи Петрово и хранящіяся въ Польскомъ Банкѣ; а равно предоставлять и другимъ маіоратнымъ владѣльцамъ, которые будутъ о томъ ходатайствовать, въ полное ихъ распоряженіе суммы, слѣдующія имъ въ видѣ вкупа подобно упомянутому владѣльцу, или въ вознагражденіе за земли, отошедшія подъ желѣзныя дороги, либо на другія общественныя надобности, и

Ст. 2. Исполненіе сего постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возложить на Правительственную Комиссію Финансовъ, Польскій Банкъ и другія вѣдомства, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 101-мъ засѣданіи, 25 Ноября (7 Декабря) 1865 года.

Предсѣдатель-Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ,
(подписаль) *Графъ Бергъ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписаль) *Я. Соловьевъ.*

в Имении Найяснѣйшаго
ALEXANDRA II-го,
CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECZ ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Z powodu prosby posiadacza majoratu, Nolde-Starczenkowa o oddanie do jego rozporządzenia, kapitału okupnego w summie rs. 1,104 kop. 95, znajdującego się w Banku Polskim, a złożonego przez 12-tu kolonistów kolonii Piotrowo, przez niego utworzonej przy dobrach Wola Koszowska, — Komitet Urządzający, w wykonaniu Najwyższego Rozkazu, zapadłego w dniu 16 (28) Listopada r. b., postanowił i stanowi:

Art. 1. Oddać posiadaczowi majoratu Nolde-Starczenkowowi, do jego zupełnego rozrządzenia, kapitał okupny przez 12-tu kolonistów kolonii Piotrowo opłacony i w Banku Polskim złożony; jak również, oddawać i innym posiadaczom majoratów, którzy o to z prośbami wystąpią, do zupełnego ich rozrządzenia, summy przypadające im, czy to tytułem okupu, podobnie jak wspomnianemu posiadaczowi majoratu, czy też tytułem wynagrodzenia za grunta zajęte pod drogi żelazne lub na inny użytek publiczny.

Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, poruczyć Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, Bankowi Polskiemu, tudzież innym Władzom, w czem do której należy.

Działo się w Warszawie, na 101-m posiedzeniu, dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписаль) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Директор Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Дзiен оглосzenia, dnia 13 (25) Marca 1866 roku.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ ФИНЛЯНДСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Вслѣдствіе представленія Главнаго Директора Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, Учредительный Комитетъ, въ развитіе § 13-го Высочайше утвержденныхъ 22 Ноября (4 Декабря) 1864 года правилъ о способахъ содержанія и порядкѣ управленія Римско-Католическихъ монастырей, постановилъ и постановляетъ:

1. Право на пособіе, предоставляемое монахамъ и монахинямъ нештатныхъ обителей, по силѣ 13-го § Высочайше утвержденныхъ 22 Ноября (4 Декабря) 1864 года правилъ о способахъ содержанія и порядкѣ управленія Римско-Католическихъ монастырей, распространить и на сверхштатныхъ монашествующихъ лицъ живущихъ въ штатныхъ обителяхъ.

Ст. 2. Необходимый на сей предметъ расходъ, пополнять изъ того же фонда, который по вышеприведенному § 13, окажется необходимымъ на добавочное пособіе для нештатныхъ монастырей.

Ст. 3. На всѣ означенныя пособія какъ для монаховъ и монахинь въ нештатныхъ монастыряхъ, такъ и для сверхштатныхъ монашествующихъ лицъ въ монастыряхъ штатныхъ, за 1865 годъ, опредѣлить изъ монастырскихъ фондшей, перешедшихъ въ вѣдѣніе казны, сумму, равняющуюся 1,000 р., умноженнымъ на число нештатныхъ монастырей, бывшихъ налицо въ началѣ того же года.

Ст. 4. Сообразно сему расчету, поручить Главному Директору Финансовъ, нынѣ же сдѣлать распоряженіе объ отпускѣ Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ 26,000 р., для распределенія, съ утвержденія Намѣстника, сей

въ Имении Найяснѣйшаго

ALEXANDRA II-го,

CEJARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSYJ, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Комитетъ Уряджающий въ Крѣлевствѣ Польскомъ.

W skutek przedstawienia Dyrektora Głównego Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Komitet Urządzący w rozwinięciu § 13 NAJWYŻEJ zatwierdzonych dnia 22 Listopada (4 Grudnia) 1864 r. przepisów o środkach utrzymania i sposobie zarządu klasztorów Rzymsko-Katolickich, postanowił i stanowi:

Art. 1. Prawo do wsparcia, zapewnione zakonnikom i zakonnicom klasztorów nieetatowych, na mocy § 13 NAJWYŻEJ zatwierdzonych dnia 22 Listopada (4 Grudnia) 1864 r. przepisów o środkach utrzymania i sposobie zarządu klasztorów Rzymsko-Katolickich, rozciągnąć także i do nadetatowych osób stanu zakonnego, zamieszkujących w klasztorach etatowych.

Art. 2. Potrzebny na ten cel wydatek pokrywać z tego samego funduszu, który stosownie do wspomnianego § 13, okaże się potrzebnym na wsparcie dodatkowe dla klasztorów nieetatowych.

Art. 3. Na wszystkie pomienione wsparcia, tak dla zakonników i zakonnic w klasztorach nieetatowych, jako też dla nadetatowych osób stanu zakonnego w klasztorach etatowych, za rok 1865, wyznaczyć z funduszy poklasztornych, przeszłych pod Zarząd Skarbu, sumę wyrównywającą 1,000 rs., pomnożonym przez liczbę klasztorów nieetatowych, jakie istniały na początku tegoż roku.

Art. 4. Odpowiednio takiemu obliczeniu, poruczyć Dyktorowi Głównemu Skarbu, bezzwłoczne wydanie rozporządzenia co do wyasygnowania Komissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych summy rsr. 26,000, celem użycia jej za po-

суммы, вмѣстѣ съ остаткомъ отъ прежде-назначенныхъ уже 1,000 р., исключительно на вышеупомянутыя пособія.

Ст. 5. На будущее время, если встрѣтится надобность въ расходахъ на подобныя пособія, въ случаѣ закрытія нештатныхъ монастырей въ теченіи года, поступать на томъ же самомъ основаніи, какое указано выше, въ пунктѣ 3-мъ.

Ст. 6. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возложить на Главныхъ Директоровъ: Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Финансовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 103-мъ засѣданіи, 1 (13) Декабря 1865 года.

Предсѣдатель-Намѣстникъ Царства, Генералъ-Адъютантъ,
(подписалъ) *Графъ Бергъ*.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ*.

твѣрденіемъ Намієстника, лѣcznie з pozostałością, z poprzednio wyznaczonej już summy rs. 1,000, wyłącznie na wsparcia wyżej wzmiątkowane.

Art. 5. W przyszłości, jeżeli zajdzie potrzeba wydatkowania na podobne wsparcia, w przypadku zamknięcia klasztorów nieetatowych, w ciągu roku, postępować według tej samej zasady, jaka wyżej w punkcie 3 wskazana została.

Art. 6. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być winno w Dzienniku Praw, poruczyć Dyrektorom Głównym: Spraw Wewnętrznych i Duchownych tudzież Skarbu.

Działo się w Warszawie, na 103-m posiedzeniu, dnia 1 (13) Grudnia 1865 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ*.

Za zgodność:

Директор Глówny Прєзидующы
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

Директор Kancellaryi, *Wł. Holewiński*.

Дієнь оглосzenia, dnia 13 (25) Marca 1866 roku.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,
Великого Князя Финляндского,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Во исполнение Высочайшаго повелѣнія, послѣдовавшаго 30
Ноября (12 Декабря) сего года, Учредительный Комитетъ, поста-
новилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Усилить составъ контрольных чиновъ по надзору
за винокурениемъ, учрежденіемъ вновь должностей десяти помо-
щниковъ контролеровъ, съ назначеніемъ каждому въ годъ жалова-
нья по 525 р. и на разъѣзды по 400 рублей.

Ст. 2. Вновь учреждаемыя должности помощниковъ контро-
леровъ относятся къ IX классу и подчиняются общимъ существую-
щимъ узаконеніямъ, относительно таковыхъ должностей, какъ по
опредѣленію, такъ и увольненію.

Ст. 3. Разрѣшить Главному Директору Правительственной
Коммисіи Финансовъ расходъ на жалованье и разъѣзды контроль-
ныхъ чиновниковъ, какъ уже находящихся на службѣ, такъ и имѣю-
щихъ занять вновь учрежденныя должности, покрывать изъ текуща-
го дохода съ винокуренныхъ заводовъ, на каковой предметъ ассиг-
нуется съ 1 (13) Октября 1865 года, по 19 Юня (1 Юля) 1866 года
шесть тысячъ шестьсотъ тридцать девять рублей одиннадцать ко-
пѣекъ.

Ст. 4. Исполненіе настоящаго постановленія, которое дол-
жно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Прави-
тельственную Коммисію Финансовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 106-мъ засѣданіи, 11 (23) Декабря
1865 года.

Предсѣдатель-Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ,
(подписалъ) *Графъ Беръ,*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

W Imieniu Najjaśniejszego *

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rosyi, Króla Polskiego,
Wielkiego Księcia Finlandzkiego,
etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu Najwyższego Rozkazu, zapadłego w dniu 30
Listopada (12 Grudnia) r. b., Komitet Urządzający postanowił
i stanowi:

Art. 1. Powiększyć skład służby kontrollującej wyrób
wódki, przez ustanowienie nowych dziesięciu posad Pomocników
Kontrollerów, z przeznaczeniem dla każdego na placę po rubli sr.
525 i na kosztą podróży po rubli sr. 400 rocznie.

Art. 2. Nowo ustanawiane urzędy Pomocników Kontrolle-
rów zaliczają się do klasy IX i podlegają ogólnym istniejącym
przepisom, dotyczącym takowych urzędów, tak pod względem
mianowania, jako też uwalniania ze służby.

Art. 3. Upoważnić Dyrektora Głównego Kommissyi Rząd-
owej Przychodów i Skarbu, do pokrywania wydatku na placę
i kosztą podróży urzędników w kontrollujących, tak zostających już
w służbie, jako i nowo utworzone urzędy objąć mających, z bie-
żących dochodów z gorzeln, na który to cel assygnuje się na czas
od dnia 1 (13) Października 1865 r., do dnia 19 Czerwca (1 Lip-
ca) 1866 r. rubli srebrem sześć tysięcy sześćset trzydzieści dziewięć
i kopiejek jedenaście.

Art. 4. Wykonanie niniejszego postanowienia, które za-
mieszczone być winno w Dzienniku Praw, porucza się Kommis-
sji Rządowej Przychodów i Skarbu.

Działo się w Warszawie, na 106 posiedzeniu, dnia 11 (23)
Grudnia 1865 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Гłówny Prezydujący
w Kommissji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Директор Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

День ogłoszenia, dnia 13 (25) Marca 1866 roku.

Выписка из протокола Статс-Секретариата Царства Польскаго.

Божією Милостию,

МЫ, АЛЕКСАНДРЪ II-й,

ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССИЙСКИЙ, ЦАРЬ ПОЛЬСКИЙ,

и проч., и проч., и проч.,

Для вѣщаго огражденія правъ законныхъ владѣльцевъ закладныхъ листовъ Земскаго Кредитнаго Общества, МЫ, согласно представленію Совѣта Управленія Царства Польскаго, разсмотрѣнному въ Комитетѣ по дѣламъ Царства, постановили и постановляемъ:

Ст. 1. Правила изложенныя въ статьѣ 124-ой положенія 1825 года о Земскомъ Кредитномъ Обществѣ, дополняются тѣмъ, что въ случаѣ утраты или похищенія закладнаго листа или купона, истецъ можетъ просить: чтобы Главная Дирекція независимо отъ публикаціи, упомянутой въ статьѣ 124-ой положенія 1825 года, прежде всего опубликовала во всеобщее свѣдѣніе о нахожденіи такого то закладнаго листа или купона въ спорѣ, по случаю заявленной въ Дирекцію утраты онаго, и чтобы о каждомъ предъявителѣ оспоришаемаго такимъ образомъ листа или купона извѣщала истца.

Въ случаѣ, если въ теченіе 30-ти дней со дня таковой публикаціи, истецъ не представитъ доказательствъ въ томъ, что онъ былъ послѣднимъ владѣльцемъ утраченнаго либо похищеннаго закладнаго листа или купона, Главная Дирекція, дѣлаетъ новую публикацію объ оставленіи первой безъ послѣдствій.

Ст. 2. Заявляющій упомянутое въ предыдущей статьѣ требованіе, долженъ обозначить въ объявленіи, поданномъ Главной Дирекціи, номеръ и букву каждаго утраченнаго листа или купона, указать на средства, коими можетъ удостовѣрить, что онъ былъ послѣднимъ владѣльцемъ этого номера и что заявленіе его справедливо; наконецъ, истецъ долженъ избрать и заявить избранное имъ законное мѣсто жительства въ г. Варшавѣ и представить по крайней мѣрѣ 30-ть рублей на издержки по требуемымъ имъ публикаціямъ и извѣщеніямъ.

Ст. 3. Получивъ требованіе, заявленное съ соблюденіемъ условій изложенныхъ въ предыдущей статьѣ, и упомянутыя въ той же статьѣ деньги, Главная Дирекція въ случаѣ, если въ справедливости заявленія и удовлетворительности доказательствъ на послѣ-

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z BOŻEJ ŁASKI,

MY, ALEXANDER II-gi,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI,

etc., etc., etc.,

Dla większego zabezpieczenia praw rzeczywistych właścicieli listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, na przedstawienie Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego, rozpoznane w Komitecie do spraw tegóż Królestwa, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Przepisy zawarte w art. 124 prawa z roku 1825 o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim, uzupełniają się w ten sposób: iż w wypadku zatracenia albo kradzieży listu zastawnego lub kuponu, poszkodowany prosić może Dyrekcyę Główną, aby niezależnie od ogłoszeń, o jakich w art. 124 m prawa z r. 1825 jest mowa, podała przedewszystkiem do wiadomości publicznej o zaszłem zakwestjonowaniu takiego to listu zastawnego lub kuponu, z powodu objawionej w Dyrekcyi jego utraty, i aby o każdym okazicielu zakwestjonowanego w ten sposób listu lub kuponu zawiadamiała poszukującego.

W razie, gdyby w ciągu dni 30-tu od daty takowego ogłoszenia, poszukujący nie złożył dowodów, przekonujących, że był ostatnim posiadaczem zatraczonego lub skradzionego listu zastawnego albo kuponu, Dyrekcyja Główna podaje nowe obwieszczenie względem pozostawienia pierwszego bez skutku.

Art. 2. Wnoszący żądanie w poprzedzającym artykule wspomniane, winien w podaniu do Dyrekcyi Główniej wymienić numer i literę każdego utraconego listu lub kuponu, wskazać środki jakimi udowodnić może, iż był tego numeru ostatnim właścicielem, i że deklaracyja jego jest rzetelną; wreszcie, poszukujący obowiązany jest obrać sobie i wymienić obrane zamieszkanie prawne w Warszawie, oraz dołączyć przynajmniej rubli srebrem 30-ci na koszt obwieszczeń i zawiadomień przez niego żądanych.

Art. 3. Dyrekcyja Główna, otrzymawszy żądanie, objawione z zachowaniem zastrzeżeń w artykule poprzedzającym wyszczególnionych, oraz wspomniane w tymże artykule pieniądze, jeśli co do rzetelności żądania i dostateczności dowodów ostatniego posia-

днее владѣніе не будетъ очевиднаго сомнѣнія, дѣлаеть въ трехъ издаваемыхъ въ Варшавѣ газетахъ, троекратную публикацію о номерахъ и буквахъ закладныхъ листовъ и купоновъ, объявленныхъ похищенными или утраченными, съ означеніемъ имени истца и съ предвареніемъ о временномъ нахожденіи сихъ листовъ и купоновъ въ спорѣ. Если похищеніе или утрата произошли за границею, то Главная Дирекція распоряжается о подобной же публикаціи въ заграничныхъ газетахъ, при чемъ, а равно въ случаѣ особой обширности объявленій, требуется отъ истца дополнительная сумма на издержки публикаціи.

Ст. 4. Коль скоро Главная Дирекція признаеть номера листовъ и купоновъ, коихъ похищеніе или утрата заявлены подлежащими публикаціи, обращеніе этихъ номеровъ считается временно оспореннымъ и вслѣдствіе того, уплата, еслибы таковая по нимъ причиталась отъ Кредитнаго Общества, также 7-и лѣтняя выдача впередъ купоновъ, присоединяемыхъ къ закладнымъ листамъ, производится предъявителю состоящаго въ спорѣ закладнаго листа не иначе, какъ по представленіи имъ доказательствъ о его личности и мѣстѣ жительства, а также по объясненіи, какимъ образомъ приобрѣлъ онъ оспориваемый закладной листъ или купонъ. Предъявляемый въ Дирекцію Кредитнаго Общества листъ или купонъ, состоящій въ спорѣ, можетъ быть даже ею временно задержанъ а требуемая предъявителемъ уплата можетъ быть приостановлена до 30-ти дней, если Дирекція не усмотритъ достаточныхъ доказательствъ въ томъ, что предъявитель есть законный владѣлецъ листа или купона.

Ст. 5. О каждомъ предъявленіи оспориваемой бумаги Общества, послѣдовавшемъ въ продолженіе 30-ти дней послѣ первой публикаціи, сдѣланной Главною Дирекціею, на основаніи статьи 3-ей, таже Дирекція, чрезъ судебного вознаго извѣщаетъ истца, въ мѣстѣ законнаго его жительства, избранномъ въ г. Варшавѣ. По истеченіи 30-ти дней со времени первой публикаціи въ газетахъ, предъявленный временный споръ относительно опубликованныхъ закладныхъ листовъ или купоновъ прекращается со всѣми его послѣдствіями, ежели до сего срока истецъ не представитъ доказательствъ въ томъ, что онъ былъ послѣднимъ владѣльцемъ утраченнаго закладнаго листа или купона.

Если же истецъ признанъ будетъ Главною Дирекціею послѣднимъ владѣльцемъ утраченнаго закладнаго листа или купона, то дальнѣйшія дѣйствія по сему листу или купону, въ случаѣ предъ-

данія не будиць заходить видочна вѣдливостъ, оглоси трикратно в трехъ газетахъ в Варшавѣ wychodzacych, numera i litery listow zastawnych i kuponow, ktorych kradziez lub zatracenie zajawionem zostalo, z wymienieniem imienia i nazwiska osoby poszukujacej i z ostrzezeniem, ze listy te i kupony czasowo zakwestjonowane zostaly. Jezeli kradziez lub zatracenie zaszly za granica, Dyrekcyja Glowna zarzadzi tez podobne ogloszenie w pismach zagranicznych, przy czym, jak rowniez w razie niezwyklaj obszernosci ogloszen, ma byc zadana od poszukujacego dodatkowa na koszt tych ogloszen summa.

Art. 4. Skoro tylko Dyrekcyja Glowna zakwalifikuje do ogloszenia przez pisma publiczne numera listow i kuponow, ktorych kradziez lub zatracenie zajawionem zostalo, numera te uznane beda, jako temczasowo zakwestjonowane w obiegu, i w skutek tego, wypata za nie, jesliby przypadala od Towarzystwa Kredytowego, tudziez dolaczenie do listow zastawnych talonu 7-ioletniego kuponow, uskutecznia sie okazicielowi zakwestjonowanego listu zastawnego, nieinaczaj, jak po przedstawieniu przez niego dowodow tozsamosci osoby i miesca zamieszkania, oraz po objaśnieniu, jakim sposobem stal sie posiadaczem zakwestjonowanego listu lub kupona. Przedstawiony Dyrekcyi Towarzystwa Kredytowego zakwestjonowany list lub kupon, moze byc nawet przez nia temczasowo zatrzymanym, a zadana przez okaziciela wypata, do dni 30-tu zawieszona, jesli nie uzna dowodow dostatecznymi, ze okaziciel jest prawym posiadaczem listu lub kuponu.

Art. 5. O kazdem przedstawieniu zakwestjonowanego listu lub kuponu, nastapieniem w ciagu dni 30-tu po dacie pierwszego ogloszenia, uczynionego przez Dyrekcyje Glowna na zasadzie art. 3, taz Dyrekcyja, za posrednictwem Woznego Sadowego, udzieli poszukujacemu wiadomosc w jego zamieszkanu prawnem, w Warszawie obranem. Po uplywie dni 30-tu od daty pierwszego ogloszenia w gazetach, zakwestjonowanie temczasowe obiegu ogloszonych listow lub kuponow, ustaje ze wszystkimi skutkami, jesli do tego terminu, poszkodowany nie zlozy dowodow przekonujacych, ze byl ostatnim utraconego listu zastawnego lub kuponu posiadaczem.

Jesli za poszkodowany uznany zostanie przez Dyrekcyje Glowna za ostatniego posiadacza utraconego listu zastawnego lub kuponu, w takim razie dalšie postepowanie co do tego listu

явления онаго въ Дирекціи, подлежатъ правиламъ, изложеннымъ въ статьѣ 128-ой положенія 1825 года.

Ст. 6. Въ случаѣ приостановленія Главною Дирекціею на основаніи статьи 4-ой настоящаго Указа, уплаты предъявителю состоящаго во временномъ спорѣ закладнаго листа или купона, Дирекція сообщая о семъ истцу, продолжаетъ ему, вмѣстѣ съ тѣмъ, срокъ для представленія доказательствъ на права свои до истеченія времени, на которое приостановлена уплата, и предвѣщаетъ его, что если до окончанія сего срока онъ не докажетъ, что былъ послѣднимъ владѣльцемъ листа или купона предъявленнаго къ уплатѣ, то по истеченіи такового срока, уплата произведена будетъ предъявителю.

Ст. 7. Исполненіе настоящаго Указа Нашего, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, возлагается какъ на Правительственныя власти, по принадлежности, такъ и на Управленіе Земскаго Кредитнаго Общества.

Данъ въ С.-Петербургѣ, Декабря 14 (26) дня 1865 г.

(подписать) „АЛЕКСАНДРЪ.”

lub kuponu, w razie przedstawienia go Dyrekeyi, podlegać będzie prawidłom, określonym w art. 128 prawa z roku 1825.

Art. 6. Wrazie zawieszenia przez Dyrekcję Główną, na zasadzie art. 4 niniejszego Ukazu, wypłaty okazicielowi tymczasowo zakwestjonowanego listu lub kuponu, taż Dyrekeya zawiadamiając o tém poszukując ego, przedłuży mu zarazem termin wyznaczony dla wylegitymowania się z praw swoich, do upływu czasu, na jaki zawieszoną została rzeczona wypłata i uprzedzi go, że jeśli z upływem tego terminu nie udowodni, iż był ostatnim posiadaczem przedstawionego do wypłaty listu lub kuponu, wtedy wypłata takowa będzie uiszczoną okazicielowi.

Art. 7. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw zamieszczony być ma, tak Władzom Rządowym, w czém do której należy, jako téż Władzom Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia 14 (26) Grudnia 1865 r.

przez CESARZA i KRÓLA,
Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) *W. Platonow.*

Zgodno z oryginałem:

Minister Sekretarz Stanu, (podpisano) *W. Platonow.*

Zgodno z wypisem:

P. o. Podsekretarza Stanu, (podpisano) *Rogozinski.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosinski.*

Dyrektor Kancellaryi, *Wł. Holewinski.*

Dzień ogłoszenia, dnia 13 (25) Marca 1866 roku.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

и проч., и проч., и проч.,

Советъ Управленія Царства Польскаго.

Постановленіемъ отъ 7 (19) Сентября 1862 года о мѣрахъ предосторожности при продажѣ ядовъ, кукольванъ (рыболовные ягуды) причисленъ къ такимъ веществамъ, которыя только въ аптекахъ и складахъ аптекарскихъ веществъ, могутъ быть содержимы и продаваемы съ соблюденіемъ предписанныхъ предосторожностей.

Нынѣ принимая въ уваженіе:

что кукольванъ вовсе не употребляется для врачебныхъ цѣлей;

что употребленіе его для рыбной ловли или для другихъ какихъ либо хозяйственныхъ или промышленныхъ цѣлей, не только не необходимо, но даже можетъ производить вредныя здоровью послѣдствія;

что именно по этимъ уваженіямъ, по общему тарифу для европейской торговли Имперіи, привозъ кукольвана воспрещенъ;

Советъ Управленія, по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Воспрещается отъ нынѣ содержаніе и продажа кукольвана (рыболовныхъ ягудъ, cocculi indicii v. piscatorii) не только въ лавкахъ, но даже и въ складахъ аптекарскихъ матеріаловъ и въ аптекахъ. Запрещается также безусловно имѣть или употреблять кукольванъ для какой либо надобности.

Ст. 2. Виновные въ нарушеніи сего запрещенія будутъ подвергаемы такой же отвѣтственности по суду, каковая опредѣлена за продажу ядовитыхъ веществъ, безъ надлежащаго на то позволенія.

Ст. 3. Въ видѣ исключенія, дозволяется для ученыхъ цѣлей имѣть кукольванъ въ кабинетахъ и лабораторіяхъ Главной Школы и другихъ высшихъ учебныхъ заведеній.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa.

Postanowieniem z d. 7 (19) Września 1862 roku, w przedmiocie środków ostrożności co do sprzedaży trucizn, rybia trutka zaliczoną została do liczby takich artykułów, które tylko w aptekach i składach materiałów aptecznych, mogą być utrzymywane, i w nich sprzedawane, przy zachowaniu przepisanych ostrożności.

Obecnie, biorąc na uwagę:

iż rybia trutka zupełnie zaprzestała być używaną w celach lekarskich;

iż używanie jej przy łowieniu ryb, lub w jakimkolwiek bądź innym celu gospodarskim i przemysłowym, nie tylko że nie jest potrzebnem, a spowodować może szkodliwe skutki dla zdrowia;

że z tych względów, przywóz jej Taryfą Celną dla handlu Europejskiego został wzbroniony;—

Rada Administracyjna, na przedstawienie Komiszyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Nie dozwala się nadal utrzymywać i sprzedawać rybą trutkę (cocculi indicii v. piscatorii), nie tylko w handlach, ale nawet w składach materiałów aptecznych i w aptekach. Zakazuje się też bezwarunkowo posiadanie jej i używanie w jakim bądź celu.

Art. 2. Przekraczający przeciw niniejszemu zakazowi pociągnięty być ma do odpowiedzialności w drodze karniej, jak za sprzedaż artykułów trujących bez właściwego na to pozwolenia.

Art. 3. Wyjątkowo dozwala się, w celu naukowym, posiadanie okazów rybiej trutki w zbiorach i pracowniach Szkoły Głównej, oraz innych wyższych zakładów naukowych.

Ст. 4. Исполнение и развигіе настоящего постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ.

Состоялось въ Варшавѣ, Декабря 28 (Января 9) дня 1865/6 г.

Art. 4. Wykonanie i rozwinięcie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, poleca się Komiszyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Działo się w Warszawie, d. 28 Grudnia (9 Stycznia) 1865/6 r.

Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ, (подписаль) *Гр. Бергъ.*

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ,
(подписаль) *Князь Черкасскій.*

Sekretarz Stanu, w zastępstwie p. o. Podsekretarza Stanu,
(podpisano) *Rogozński.*

Zgodno z oryginałem:

P. o. Podsekretarza Stanu, (podpisano) *Rogozński.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Komiszyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancelaryi, *Wl. Holewiński.*

Дзень ogłoszenia, dnia 13 (25) Marca 1866 roku.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

Великаго Князя Финляндскаго,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Разсмотрѣвъ представленіе Центральной по крестьянскимъ дѣламъ Коммисіи, о порядкѣ производства оцѣнки земель, поступившихъ въ собственность крестьянъ въ силу Высочайшихъ Указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 г., Учредительный Комитетъ, въ развитіе ст. 58 и 59-й Указа о порядкѣ введенія въ дѣйствіе новыхъ о крестьянахъ постановленій, постановилъ и постановляетъ:

I. Для производства оцѣнки земель, поступившихъ въ собственность крестьянъ, въ случаѣ заявленнаго владѣльцами желанія получить ликвидационное вознагражденіе по оцѣнкѣ земли, принять слѣдующія правила:

Ст. 1. Основаніемъ для оцѣнки поступившихъ въ собственность крестьянъ земель по правиламъ, принятымъ для опредѣленія чина съ крестьянъ въ казенныхъ имѣніяхъ, служатъ постановленія о классификаціи земель, луговъ, пастбищъ и пр., указанные въ ст. 32, 33, 35 и 36-й инструкціи, изданной 6 Сентября 1818 г. за № 19,333, и установленныя инструкціею "3 Мая (4 Іюня) 1841 г. для устройства имѣній, Всемилостивѣйше пожалованныхъ, правила оцѣнки крестьянскихъ земель для четырехъ отдѣловъ Царства, изъ которыхъ по каждому опредѣлена нормальная цѣна разнаго рода хлѣба. Таблица этихъ цѣнъ находится также въ приложеніи къ ст. 17 Указа о Ликвидационной Коммисіи подъ лит. В. Нормальная оцѣнка для земель фольварочныхъ, не примѣняется ни въ какомъ случаѣ при производствѣ оцѣнки поступившихъ въ собственность крестьянъ земель.

Ст. 2. При классификаціи земель и приложеніи къ онымъ нормальныхъ цѣнъ по всему пространству земель, приобрѣтенныхъ

В Имении Найяснѣйшаго

ALEXANDRA II-го,

CE SARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Rozpoznawszy przedstawienie Kommissyi Centralnej do spraw włościańskich, o sposobie oszacowania gruntów, które przeszły na własność włościan z mocy Najwyższych Ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., Komitet Urządzający w rozwinięciu art. 58 i 59 Ukazu o sposobie wprowadzenia w wykonanie nowych ustaw o włościanach, postanowił i stanowi:

I. Do oszacowania gruntów, które przeszły na własność włościan, w razie jeżeli dziedzice dóbr oświadczą żądanie otrzymania wynagrodzenia likwidacyjnego podług oszacowania gruntu, służące mają następujące przepisy:

Art. 1. Za zasadę do oszacowania gruntów, które przeszły na własność włościan, podług przepisów przyjętych do oznaczenia czynszu od włościan w dobrach Rządowych, służą postanowienia o klasyfikacyi gruntów, łąk, pastwisk i t. p., w art. 32, 33, 35 i 36 instrukcyi, wydanej w d. 6 Września 1818 r. № 19,333, i ustanowione w instrukcyi do urządzenia dóbr Najmilszowiei rozdawanych z dnia 23 Maja (4 Czerwca) 1841 roku, przepisy o oszacowaniu gruntów włościańskich dla czterech oddziałów Królestwa, z których co do każdego oznaczoną została normalna cena zboża różnego rodzaju. Tablica tych cen znajduje się także w dodatku do art. 17 Ukazu o Kommissyi Likwidacyjnej pod lit. B. Normalne oszacowania dla gruntów folwarcznych, nie mają być w żadnym razie stosowane przy odbywaniu oszacowania gruntów, które przeszły na własność włościan.

Art. 2. Przy klasyfikacyi gruntów i przy zastosowaniu do nich normalnych cen na całej przestrzeni gruntów, które nabyte

въ собственность крестьянами цѣлаго селенія или части селенія, принадлежащаго одному владѣльцу, особой классификаціи и оцѣнки по отдѣльнымъ усадьбамъ не производится.

Ст. 3. Участки земли предоставленные владѣльцами крестьянамъ при разнаго рода сдѣлкахъ, заключенныхъ въ случаяхъ неподходящихъ подъ разрядъ тѣхъ исключительныхъ обстоятельствъ, которые указаны въ пункт. 1, 3, 5 и 8 Высочайшаго повелѣнія, отъ 21 Апрѣля (3 Мая) 1865 года, въ статьѣ 32-ой экстреннаго журнала Учредительнаго Комитета изложеннаго, не подлежатъ вознагражденію по оцѣнкѣ земли.

Ст. 4. На покрытіе расходовъ, съ производствомъ оцѣнки сопряженныхъ, владѣлецъ ходатайствующій о таковой, обязанъ представить сумму, равняющуюся 20 коп. на каждый моргъ подлежащей оцѣнкѣ земли. До представленія въ мѣстныя Комисіи по крестьянскимъ дѣламъ означенной суммы, оцѣнка не производится.

Ст. 5. Расходы производства оцѣнки, относимые на счетъ владѣльца, слагаются изъ жалованья чиновнику отъ Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства, суточныхъ и разѣздныхъ денегъ сему чиновнику, а также изъ содержанія землебра, по расчету времени, употребленнаго на производство оцѣнки; изъ издержекъ на вознагражденіе экспертовъ, на наемъ рабочихъ при измѣреніи и классификаціи земель и на приобрѣтеніе матеріаловъ для сихъ дѣйствій, если таковые не будутъ доставлены владѣльцемъ.

Оцѣночныя Комисіи, по окончаніи работъ, представляютъ отчетъ издержкамъ ея производства въ мѣстныя Комисіи по крестьянскимъ дѣламъ, которыя, повѣривъ оный на основаніи инструкцій, кои будутъ для сего преподаны сообщаютъ его, съ своимъ заключеніемъ, въ Центральную Комисію, для окончательнаго утвержденія и распоряженія или о возвращенія владѣльцу оставшихся за покрытіемъ расходовъ денегъ или о взысканіи недостающихъ.

Примѣчаніе. Владѣльцы, представившіе ликвидационные проекты съ просьбою о выдачѣ имъ ликвидационнаго капитала по оцѣнкѣ земли, до изданія настоящаго постановленія, обязываются внести слѣдующія съ нихъ деньги, на покрытіе расходовъ оцѣнки, въ подлежащія Комисіи по крестьянскимъ дѣламъ. До взноса положенной суммы оцѣнки не производится.

Ст. 6. Владѣлецъ, въ подкрѣпленіе своего ходатайства, можетъ представлять всѣ доказательства, какія признаетъ нужными

зосталы на własność przez właścian całej wsi lub też części i, należąc do jednego dziedzica, nie dokonywa się oddzielnej klasyfikacji i oddzielnego oszacowania pojedynczych osad.

Art. 3. Kawalki gruntów, które dziedzice dóbr oddali właścianom przy ugodach różnego rodzaju, zawartych w przypadkach nie podpadających pod kategorię tych wyjątkowych okoliczności, jakowe wskazane zostały w ustępach 1, 3, 5 i 8 Najwyższego Rozkazu z dnia 21 Kwietnia (3 Maja) 1865 r., wyłożonego w pozycyi 32 dodatkowego protokołu Komitetu Urządzającego, nie ulegają wynagrodzeniu podług oszacowania gruntu.

Art. 4. Na pokrycie wydatków, połączonych z dopełnieniem oszacowania, dziedzice dóbr starający się o takowe, obowiązany jest złożyć kwotę, wyrównyującą 20 kop. na każdy morg gruntu ulegającego oszacowaniu. Przed złożeniem rzeczonych kwot w miejscowych Komisjach spraw właściańskich, oszacowanie nie niedokonywa się.

Art. 5. Wydatki na dopełnienie oszacowania, ponoszone przez dziedzica dóbr, składają się: z płacy Urzędnika ze strony Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, dyet i kosztów podróży tegoż Urzędnika, tudzież utrzymania jeometry podług obliczenia czasu, użytego na dopełnienie oszacowania; z kosztów na wynagrodzenie biegłych, na najem robotników przy pomiarze i klasyfikacji gruntów i na nabycie materjałów do tych czynności, jeżeli takowych dziedzic dóbr nie dostarczy.

Po ukończeniu robót, Komisye szacunkowe składają rachunek wydatków za czynności swoje, miejscowym Komisjom spraw właściańskich; które, sprawdzwszy takowy na zasadzie instrukcyj, jakie zostaną na ten cel wydane, komunikują go z swoimi wnioskami Centralnej Komisji, do ostatecznego zatwierdzenia i rozporządzenia co do zwrotu dziedzicowi dóbr pieniędzy, pozostałych po zaspokojeniu wydatków lub też ściągnięcia brakujących

Uwaga. Dziedzice dóbr, którzy przed ogłoszeniem niniejszego postanowienia, złożyli projekta likwidacyjne, z prośbą o wydanie im kapitału likwidacyjnego podług oszacowania gruntu, obowiązani są przypadający od nich fundusz na pokrycie kosztów oszacowania, uiszczać do właściwych Komisji spraw właściańskich. Przed uiszczeniem oznaczonej kwoty nie dopełnia się oszacowania.

Art. 6. Na poparcie swego żądania, dziedzice dóbr może złożyć wszystkie dowody, jakie uzna za potrzebne do udowodnienia

для удостовѣренія несоразмѣрности слѣдующаго ему вознагражденія, на основаніи ст. 26 перечисленнаго, съ цѣнностью земли. Мѣстная Коммисія, вмѣстѣ съ повѣренною табелью, представляетъ въ Учредительный Комитетъ свое заключеніе объ основательности доводовъ владѣльца. Центральная Коммисія по разсмотрѣніи доказательствъ владѣльца и заключенія Коммисіи, разрѣшаетъ производство оцѣнки или отказывается въ ономъ.

Ст. 7. Производство оцѣнки возлагается на особую Коммисію, состоящую изъ товарища предсѣдателя Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ, въ качествѣ предсѣдателя, изъ мѣстнаго комиссара и чиновника отъ Коммисіи Финансовъ. При Коммисіи долженъ состоять землемѣръ для производства поручаемыхъ ему работъ. Классификація земель производится въ присутствіи владѣльца или его повѣреннаго, войта гмины, солтыса и экспертовъ: одного выбраннаго крестьянами селенія, по которому производится оцѣнка, а другаго, назначеннаго Коммисіею, изъ окрестныхъ жителей, знакомаго съ мѣстными хозяйственными условіями.

Оцѣночная табель, со всѣми документами, служившими ей основаніемъ, вносится въ мѣстную Коммисію по крестьянскимъ дѣламъ, которая, при участіи чиновника Коммисіи Финансовъ съ правомъ голоса, по разсмотрѣніи, дополненіи и исправленіи ея, представляетъ оную съ своимъ заключеніемъ въ Учредительный Комитетъ для окончательнаго утвержденія.

Ст. 8. Повѣренная мѣстною Коммисіею оцѣночная табель предъявляется владѣльцу, который, въ случаѣ неудовольствія, можетъ подать въ мѣстную Коммисію письменное возраженіе. На подачу такового, назначается мѣсячный срокъ со дня предъявленія владѣльцу оцѣночной табели.

Ст. 9. На Центральную Коммисію возлагается:

а) разсмотрѣніе и разрѣшеніе возраженій владѣльцевъ на производство оцѣнки мѣстными Коммисіями;

б) разсмотрѣніе, ревизіоннымъ порядкомъ и утвержденіе произведенныхъ оцѣнокъ, и окончательное опредѣленіе по онимъ суммы вознагражденія, причитающейся въ пользу владѣльца, на точномъ основаніи статьи 30-й Указа о Ликвидационной Коммисіи и правилъ, принятыхъ для исчисленія чина, слѣдующаго съ крестьянъ въ казенныхъ имѣніяхъ;

в) установленіе всѣхъ подробностей для успѣшнаго и правильнаго хода производства оцѣнокъ, составленіе правилъ, инструк-

непропорціональности przypadającego mu wynagrodzenia, obliczonego na zasadzie art. 26, w porównaniu z wartością gruntu. Miejscowa Komisya, wraz z sprawdzoną tabelą, przedstawia do Komitetu Urządzającego wniosek swój o gruntowności dowodów dziedzica. Komisya Centralna, po rozpoznaniu dowodów dziedzica dóbr i wniosku Komisji, pozwala lub odmawia dokonywania oszacowania.

Art. 7. Dokonywanie oszacowania wklada się na osobną Komisję, składającą się: z Pomocnika Prezesa Komisji spraw włościańskich, w charakterze Prezesa, z miejscowego Komisarza i Urzędnika ze strony Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu. Przy Komisji znajdować się powinien jeometra do wykonywania poruczanych mu czynności.

Klasyfikacja gruntów odbywa się w przytomności dziedzica dóbr, lub jego umocowanego, wójta gminy, soltysa i biegłych: jednego, wybranego przez włościan wsi, w której odbywa się oszacowanie, i drugiego, którego wyznaczy Komisya z pomiędzy mieszkańców sąsiednich, obeznanego z miejscowymi warunkami gospodarskimi.

Tabella szacunkowa, ze wszystkimi dokumentami, które jej służą za zasadę składa się do miejscowej Komisji spraw włościańskich, która, przy udziale Urzędnika Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z prawem głosu, po rozpoznaniu, uzupełnieniu i poprawieniu rzeczonyj tabelli, przedstawia takową z swoim wnioskiem do Komitetu Urządzającego na ostateczne zatwierdzenie.

Art. 8. Sprawdzona przez miejscową Komisję tabella szacunkowa okazuje się dziedzicowi dóbr, który, w razie niezadowolnienia, może złożyć Komisji swe zarzuty na piśmie. — Na podanie takowych zarzutów, oznacza się termin jednomiesięczny licząc od dnia okazania dziedzicowi dóbr tabelli szacunkowej.

Art. 9. Komisji Centralnej porucza się:

a) rozpoznanie i decydowanie zarzutów dziedziców dóbr przeciwko oszacowaniu, dokonанemu przez Komisję miejscową;

b) rozpoznanie sposobem rewizyjnym i zatwierdzenie dopełnionych oszacowań, oraz ostateczne oznaczenie podług tychże, kwoty wynagrodzenia, przypadającego na rzecz dziedzica dóbr, w ścisłym zastosowaniu się do artykułu 30 Ukazu o Komisji Likwidacyjnej, tudzież do przepisów, przyjętych przy ustanowieniu czynszu, przypadającego od włościan w dobrach rządowych;

c) ustanowienie wszystkich szczegółów do skutecznego i regularnego biegu czynności oszacowania; ułożenie przepisów, in-

цій, формъ и-опредѣленіе порядка отчетности по всѣмъ предметамъ, къ опціи относящимся, въ развитіе подлежащихъ статей Указовъ 1864 года и постановленій Учредительнаго Комитета.

II. Настоящія правила, которыя должны быть внесены въ Дневникъ Законовъ, предложить къ исполненію: Центральной Комисіи, Комисіи Финансовъ и Комисіямъ по крестьянскимъ дѣламъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 110 засѣданіи Учредительнаго Комитета, 6 (18) Января 1866 года.

Предсѣдатель-Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ,
(подписалъ) *Графъ Беръ.*

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

instrukcyj, form i określenie sposobu prowadzenia rachunkowości co do wszystkich przedmiotów, ściągających się do oszacowania, w rozwinieciu właściwych artykułów Ukazów 1864 roku i postanowień Komitetu Urządzającego.

II. Wykonanie przepisów niniejszych, które w Dzienniku Praw zamieszczone być mają, poruczyć: Komissyi Centralnej, Komissyi Rządowej Przychodów i Skarbu i Komissyjom spraw włościańskich.

Działo się w Warszawie, na 110-m posiedzeniu Komitetu Urządzającego, 6 (18) Stycznia 1866 roku.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
w Komissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Директор Kancellaryi, *Wł. Holewiński.*

Діень ogłoszenia, dnia 13 (25) Marca 1866 roku.

УКАЗЪ

СОВѢТУ УПРАВЛЕНІЯ НАШЕГО ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

Въ ознаменованіе почти полулѣтней службы въ офицерскихъ чинахъ Ломжинскаго Коменданта, состоящаго по армейской пѣхотѣ Полковника Стаховича 2-го, а равно во вниманіе къ оказаннымъ имъ особеннымъ заслугамъ въ Царствованіе двухъ въ Божѣ почившихъ Императоровъ Александра I-го и Николая I-го, по представленіи Намѣстника Нашега въ Царствѣ Польскомъ, постановили Мы и постановляемъ:

Ст. 1. Всемилоостивѣйше жалуетъ, ему, Полковнику Стаховичу 2-му, въ вѣчное и потомственное владѣніе, на правахъ полной и неограниченной собственности, съ безусловнымъ правомъ распоряжаться по своей волѣ, казенный фольварокъ Шалтупе, съ водяною мельницею при деревнѣ Чудышки и дворовою пропашницею въ предѣлахъ земель этихъ угодій, Августовской губерніи, въ Маріампольскомъ уѣздѣ, со стоящихъ, съ такими же правами и обязанностями, какими пользуется казна.

Ст. 2. Изъ цѣнности этого фольварка, составляющей 23,712 р. 30. к. с., должны быть вычтены:

а) 15,000 р. с. въ видѣ капитала соотвѣтствующаго годовому доходу въ 750 р. с., пожалованному Нами Полковнику Стаховичу 2-му.

б) Долгъ Земскому Кредитному Обществу, въ такой суммѣ, какая по соглашенію съ Управленіемъ Земскаго Кредитнаго Общества, останется на фольваркѣ Шалтупе въ непогашенномъ еще количествѣ изъ займа, сдѣланнаго на все имѣніе Прены.

в) Цѣнность той земли, какая можетъ отойти отъ фольварка Шалтупе, въ надѣль находящагося въ ономъ безземельнаго населенія. Съ остальной же опѣчной суммы, пожалованный владѣлецъ будетъ платить казнѣ 5% и 2% на погашеніе.

Ст. 3. На пожалованномъ владѣльцѣ лежитъ обязанность удовлетворять всѣ подати и повинности, какъ нынѣ на фольваркѣ

U K A Z

DO RADY ADMINISTRACYJNEJ NASZEGO
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Oceniając blisko półwiekową służbę w stopniu oficerskim Komendanta miasta Łomży, liczącego się w piechocie Armii, Pułkownika Stachowicza 2°, również mając na względzie szczególne zasługi, położone przez niego pod L'owaniem dwóch w Bogu spoczywających Cesarzów ALEXANDRA I-go i MIKOŁAJA I-go, na przedstawienie Namiestnika Naszego w Królestwie Polskim, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Pułkownikowi Stachowiczowi 2-mu, NAMIĘŁOŚCIWIE nadajemy na zupełną i nieograniczoną własność, w wieczne i dziedziczne posiadanie, oraz z bezwarunkowem prawem rozporządzania podług swęj woli, folwark Rządowy Szaltupie, z młynem wodnym przy wsi Czudyszki, w Gubernii Augustowskiej, Powiecie Marjampolskim położony, z propinacją dworską w obrębie tego folwarku i młyna, z temi prawami i obowiązkami, jakie służą Skarbowi.

Art. 2. Z wartości tego folwarku, oznaczonej na rs. 23,712 kop. 30, ma być potrącone:

a) Rs. 15,000, jako kapitał odpowiadający rocznemu dochodowi po rs. 750, nadanemu przez Nas Pułkownikowi Stachowiczowi 2-mu.

b) Dług Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu, w takiej summie, jaka za porozumieniem się z władzami tegoż Towarzystwa, ciążyć będzie folwark Szaltupie z nieumorzonych jeszcze pożyczki, zaciągniętej na całe dobra Preny.

c) Wartość gruntów, jakie mogą być wydzielone z folwarku Szaltupie, na uposażenie znajdujące się w tymże folwarku ludności bezrolnej. Od pozostałej zaś summy szacunkowej, obdarowany będzie Skarbowi procent 5% i 2% na amortyzacyą.

Art. 3. Obdarowany właściciel obowiązany jest ponosić wszelkie podatki, ciężary i obowiązki, tak obecnie do folwarku

Шалтуне лежація, такъ и тѣ, которыя впредь могутъ быть установлены.

Ст. 4. Правительственная Коммисія Финансовъ должна заключить соотвѣтственный актъ съ пожалованнымъ владѣльцемъ, и переписать въ ипотеку право собственности означеннаго фольварка на его имя.

Ст. 5. Издержки по составленію акта, по переписанію права собственности и по передачѣ фольварка, уключиваются пожалованнымъ лицомъ.

Ст. 6. Исполненіе настоящаго Указа, который долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Совѣту Управленія возложить на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства.

Въ Ст.-Петербургѣ 11 (23) Января 1866 г.

(подписать) „АЛЕКСАНДРЪ”

Szalutpie przywiązane, jako też i w przyszłości ustanowić się mogące.

Art. 4. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu ma zawrzeć z obdarowanym stosowny akt i przepisać w hipotece na imię jego tytuł własności rzeczzonego folwarku.

Art. 5. Wydatki, na sporządzenie aktu, przepisanie tytułu własności i tradycję dóbr, poniesie obdarowany.

Art. 6. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw zamieszczony być ma, Rada Administracyjna Królestwa poruczy Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

przez CESARZA i KRÓLA, Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) W. Płatonow.

Zgodno z oryginałem:

P. o. Podsekretarza Stanu, (podpisano) Rogoziński.

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, Wosiński.

Dyrektor Kancellaryi, Wł. Holewiński.

Dzień ogłoszenia, dnia 13 (5) Marca 1866 roku.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.,

Советъ Управленія Царства.

Принимая во вниманіе, что подъ постройку Лодзинской-Фабричной желѣзной дороги, необходимо занять земель, означенную на прилагаемомъ у сего топографическомъ планѣ, количествомъ шесть десятинъ, шестнадцать и двадцать семь сотыхъ квадратныхъ сажень, или одиннадцать морговъ, семьдесятъ два квадратныхъ сажень, принадлежащихъ къ деревнѣ Колюшки, составляющей собственность г. Туробойскаго;

Принимая во вниманіе, что добровольное соглашеніе съ владѣльцемъ помянутой деревни, касательно продажи этой земли, не состоялось, на основаніи 7-ой статьи договора объ уступкѣ Лодзинской-Фабричной желѣзной дороги и по смыслу статей 2-ой и 3-ей пункта а. и 9-ой, постановленія своего отъ 6 (18) Іюня 1852 г., объ отчужденіи недвижимыхъ собственности, по представленію Управленія Путей Сообщенія въ Царствѣ Польскомъ, постановилъ и постановляетъ.

Ст. 1. Пространство земли означенное на прилагаемомъ планѣ, принадлежащее къ деревнѣ Колюшки, заключающее 6 десятинъ, 16,27 квадр. сажень или 11 морговъ 72 квадр. саж., имѣть быть занято подъ постройку Лодзинской-Фабричной желѣзной дороги.

Ст. 2. Обращеніе этого участка земли въ общественную надобность, а равно опредѣленіе вознагражденія владѣльцу онаго имѣть быть произведено на основаніи положенія 6 (18) Іюня 1852 года, объ отчужденіи недвижимой собственности.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на подлѣжанія Начальства, по принадлежности, и на Общество Лодзинской-Фабричной желѣзной дороги.

Состоялось въ городѣ Варшавѣ, въ засѣданіи Советъ Управленія Царства, 14 (26) Января 1866 г.

в Имении Найяснѣйшаго

ALEXANDRA II-го,

ЦЕСАРЯ И САМОВЕАДЦЫ WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
etc., etc., etc.,

Rada Administracyjna Królestwa Polskiego.

Zważywszy, że pod budowę drogi żelaznej fabryczno-Lódzkiej, zachodzi potrzeba zająć grunta, na załączonym planie sytuacyjnym oznaczone, wynoszące w ogółe sześć dziesiątyn, szesnaście i dwadzieścia siedem setnych sażeni kwadratowych, czyli morgów jedenaście, sażeni kwadratowych siedmdziesiąt dwa powierzchni, a należące do wsi Koluszek, będącej własnością p. Turobojskiego.

Zważywszy, że dobrowolna ugoda z właścicielem wsi pomienionej o odstąpienie wyrażonych gruntów nie doszła do skutku, na zasadzie art. 7. aktu nadawczego drogi żelaznej fabryczno-Lódzkiej i w myśl art. 2-go i 3-go ustępu lit. a i 9-go postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z d. 6 (18) Czerwca 1852 r., o wywłaszczeniach na użytek publiczny, na przedstawienie Zarządu Komunikacyi w Królestwie Polskiem, postanowiła i stanowi:

Art. 1. Przestrzeń gruntu na dołączonym planie oznaczona, do wsi Koluszek należąca, obejmująca 6 dziesiątyn 16, 27 sażeni kwadr., czyli 11 morgów 72 sażenie kwadr. powierzchni, ma być zajęta pod budowę drogi żelaznej fabryczno-Lódzkiej.

Art. 2. Zajęcie wyrażonej przestrzeni na użytek publiczny, oraz ustanowienie wysokości wynagrodzenia dla jej właściciela, przywiedzione być ma do skutku podług prawa o wywłaszczeniach z d. 6 (18) Czerwca 1852 r.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, właściwym władzom, w czém do której należy i Towarzystwu drogi żelaznej fabryczno-Lódzkiej, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, d. 14 (26) Stycznia 1866 r.

Предсѣдатель-Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ,
(подписаль) *Графъ Бергъ.*

P. o. Podsekretarza Stanu, (podpisano) *Rogozinski.*

Zgodno z oryginałem:

P. o. Podsekretarza Stanu, (podpisano) *Rogozinski.*

Zgodno z wypisem:

Директор Глówny Презыдуяący
w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Директор Kancellarji *Wł. Holewiński.*

Дзiень оглосzenia, dnia 13 (25) Marca 1866 roku

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

Великаго Князя Финляндскаго,

и проч., и проч., и проч.,

Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ.

Вслѣдствіе представленія Центральной по крестьянскимъ дѣламъ Коммисіи, по возникшему въ нѣкоторыхъ Коммисіяхъ по крестьянскимъ дѣламъ вопросу о порядкѣ составленія ликвидационныхъ табелей и заключенія добровольныхъ сдѣлокъ въ имѣніяхъ неполноправныхъ владѣльцевъ, Учредительный Комитетъ, въ развитіе подлежащихъ статей Высочайшихъ Указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 года (12-й и 24-й объ устройствѣ крестьянъ и 34-й о порядкѣ введенія въ дѣйствіе новыхъ о крестьянахъ постановленій), — постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1. Ликвидационные проекты и табели по имѣніямъ лицъ, состоящихъ подъ опекою, и несовершеннолѣтнихъ, находящихся подъ попечительствомъ, составляются, по принадлежности, или опекунами или самими несовершеннолѣтними, съ согласія попечителей; по имѣніямъ лицъ, безъ вѣсти отсутствующихъ — временно владѣющими тѣми имѣніями или законными представителями владѣльцевъ; по имѣніямъ лицъ, находящихся подъ попечительствомъ по суду — самими владѣльцами, съ согласія данныхъ имъ попечителей или совѣтниковъ.

Примѣчаніе. При представленіи ликвидационныхъ проектовъ и табелей по имѣніямъ вышеупомянутыхъ неполноправныхъ лицъ,

в Имении Найяснѣйшаго

ALEXANDRA II-го,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

Wskutek przedstawienia Kommissyi Centralnej spraw włościańskich, z powodu wynikłej w niektórych Kommissjach spraw włościańskich kwestji co do sposobu układania tabell likwidacyjnych i zawierania dobrowolnych umów, w dobrach należących do właścicieli zupełnej zdolności prawnej nie mających, — Komitet Urządzający, w rozwinięciu odpowiednich artykułów Ukazów Najwyższych z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. (12 i 24 o urządzeniu włościan, tudzież 34 o sposobie wprowadzenia w wykonanie nowych ustaw o włościanach), postanowił i stanowi:

Art. 1. Projekta i tabelle likwidacyjne z dóbr należących do osób zostających pod opieką, tudzież nieletnich, którym przydani są kuratorowie, układają się przez kogo należy, albo przez opiekunów, albo przez samych nieletnich, za zgodą kuratorów; z dóbr należących do właścicieli nieobecnych — przez osoby wprowadzone w tymczasowe posiadanie lub przez prawnych reprezentantów właścicieli; z dóbr zaś osób znajdujących się pod kuratelą sądową — przez samych właścicieli, za zgodą przydanych im kuratorów czyli doradców.

Uwaga. Przy przedstawianiu projektów i tabell likwidacyjnych z dóbr, wyż wspomnianych właścicieli zupełnej zdolności

должны быть прилагаемы постановления подлежащих учреждений о назначении опекунами, временными владельцами, представителями или совѣтниками тѣхъ лицъ, коими, или съ согласіи которыхъ ликвидационные проекты и таблицы составлены и подписаны.

Ст. 2. Надѣленіе безземельныхъ крестьянъ землею въ имѣніяхъ маіоратныхъ и заключеніе добровольныхъ сдѣлокъ съ крестьянами объ обмѣнѣ или разверстаніи земель, замѣнѣ сервитутовъ и о вознагражденіи крестьянъ при возстановленіи нарушенныхъ сервитутовъ и неправильныхъ обмѣновъ, по всякаго рода имѣніямъ лицъ, подъ опекой состоящихъ, и несовершеннолѣтнихъ, находящихся подъ попечительствомъ, совершаются съ разрѣшенія семейныхъ совѣтовъ; въ первомъ случаѣ — опекунами, а въ последнемъ — самими несовершеннолѣтними, съ согласія попечителей; по имѣніямъ же остальныхъ, означенныхъ въ предыдущемъ пунктѣ, неполноправныхъ лицъ — порядкомъ, въ томъ пунктѣ опредѣленнымъ.

Ст. 3. Владѣльцы, имѣнія которыхъ назначены въ продажу съ публичнаго торга, составляя сами ликвидационные проекты таблицей, со времени врученія имъ повѣстки о производствѣ описи имѣнія, назначеннаго въ продажу, не имѣютъ права входить съ крестьянами въ какія либо сдѣлки, имѣющія предметомъ отчужденіе недвижимаго имущества, за исключеніемъ случаевъ, означенныхъ въ ст. 32-й постановленій Учредительнаго Комитета, (экстр. жур. 68-го засѣд.) о вознагражденіи крестьянъ за неправильные обмѣны или нарушенные сервитуты.

Ст. 4. Для огражденія кредиторовъ, при примѣненіи ст. 32-й постановленій Учредительнаго Комитета, отъ неблагонамѣренныхъ дѣйствій должника, имѣніе котораго назначено за долги въ продажу съ публичнаго торга, дозволяется имъ предъ авлять свои соображенія и заявленія въ мѣстныя Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ, которыя съ своей стороны о предполагаемой сдѣлкѣ или предложеніи владѣльца публикуютъ въ Варшавскомъ Дневникѣ.

Ст. 5. Кредиторы, непредставившіе, въ мѣсячный срокъ со времени публикаціи, своихъ заявленій, считаются согласившимися съ предложеніемъ или сдѣлкою владѣльца.

Ст. 6. Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ, разсматривающія вышеозначенныя сдѣлки, принимаютъ во вниманіе соображенія и заявленія кредиторовъ о тѣхъ дѣйствіяхъ должника, которыя клонятся къ явному ущербу третьихъ лицъ, входя въ нужныхъ случаяхъ съ представленіемъ въ Учредительный Комитетъ.

правнѣй немających, powinny być dołączane decyzje właściwych władz, wyznaczające opiekunów, wprowadzonych w tymczasowe posiadanie, reprezentantów lub doradców, przez których, lub za zgodą których, projekta i tabele likwidacyjne ułożone i podpisane zostały.

Art. 2. Nadanie gruntów włościanom bezrolnym w dobrach majorackich i zawieranie dobrowolnych z włościanami układów o zamianę lub separację gruntów, o zamianę służebności i o wynagrodzenie włościan przy przywracaniu ich do odebranych służebności i do nielegalnie dopełnionych zamian, w dobrach wszelkiego rodzaju, będących własnością osób zostających pod opieką i nieletnich, którym przydani są kuratorowie, dokonywane być mają na zasadzie uchwał rad familijnych, w pierwszym razie, przez opiekunów, a w ostatnim przez samych nieletnich, za zgodą kuratorów; z dóbr zaś należących do innych, w punkcie poprzedzającym wymienionych, zupełnej zdolności prawnej nie mających osób, według porządku w tymże punkcie oznaczonego.

Art. 3. Właściciele dóbr, wystawionych na sprzedaż przez publiczną licytację, układając sami projekta tabell likwidacyjnych, od dnia doręczenia im zawiadomienia o zajęciu dóbr na sprzedaż, nie mają prawa wchodzić z włościanami w jakiegobądź układy, mające za przedmiot zbycie majątku nieruchomego, wyjąwszy przypadki wymienione w pozycyi 32 postanowień Komitetu Urządzającego (prot. dodat. posiedz. 68-o), co do wynagrodzenia włościan za nielegalne zamiany lub odebrane służebności.

Art. 4. Dla zabezpieczenia wierzycieli, przy stosowaniu art. 32 postanowień Komitetu Urządzającego, od złej wiary działań dłużnika, którego dobra, z powodu długów, na sprzedaż przez publiczną licytację są wystawione, pozwala się im podawać swe uwagi i wnioski do miejscowych Kommissyj spraw włościańskich, które z swęj strony, o zamierzonym układzie lub propozycyi właściciela, ogłoszą w Dzienniku Warszawskim.

Art. 5. Wierzyciele, którzy w ciągu jednego miesiąca od czasu ogłoszenia, nie podadzą swych wniosków, uważani będą za zgadzających się na propozycję lub układ ze strony dziedzica.

Art. 6. Kommissye spraw włościańskich, rozpoznając wymienione układy powinny mieć na uwadze oświadczenia i wnioski wierzycieli co do takich działań dłużnika, które zmierzają na wyraźną szkodę osób trzecich, i w razie potrzeby, czynić przedstawienia do Komitetu Urządzającego.

Ст. 7. Исполнение настоящего постановления, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Члена-Завѣдывающаго дѣлами Учредительнаго Комитета и Главнаго Директора Правительственной Комиссиі Юстиціи.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 111-мъ засѣданіи, 8 (20) Января 1866 года.

Предсѣдатель-Намѣстникъ Царства, Генералъ-Адъютантъ,
(подписалъ) *Графъ Бергъ*.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ*.

Art. 7. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, porucza się Członkowi-Zawiadującemu czynnościami Komitetu Urządzącego, tudzież Dyrektorowi Głównemu Komisji Rządowej Sprawiedliwości.

Działo się w Warszawie, na 111-m posiedzeniu, dnia 8 (20) Stycznia 1866 r.

Членъ-Завѣдывающій дѣлами Учредительнаго Комитета,
(подписалъ) *Я. Соловьевъ*.

Za zgodność:

Директор Глówny Prezydujący
w Komisji Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński*.

Директор Канцеляриі, *Wł. Holewiński*.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

ИМПЕРАТОРА и САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.,

Намѣстникъ Царства.

Принявъ во вниманіе: что хотя мѣрами законнаго правительства Царства Польскаго, сильно уже поколеблено революціонное устройство въ Варшавѣ и жизнь обывателей ея охранена отъ руки наемныхъ убійцъ, а имущество ихъ отъ расхищенія; но предводители мятежа успиваются составить новую революціонную организацію и съѣздомъ ея обить всѣ провинціи;

Что остатки истребленныхъ войсками мятежническихъ вооруженныхъ шасекъ бродятъ еще по разнымъ мѣстамъ Царства, грабятъ почты и общественныя кассы, нападаютъ на безоружныхъ жителей, особенно на крестьянъ и нѣмецкихъ колонистовъ, и подвергаютъ ихъ разнымъ истязаніямъ;

Что подъ вліяніемъ этихъ насилій и замысловъ, разрушающихъ основы всякаго гражданскаго общества, обыкновенныя средства охранительной полиціи оказываются недостаточными къ немедленному и окончательному подавленію мятежа и восстановленію законнаго порядка; въ заботливости устранить всѣ встрѣчаемыя на этомъ пути препятствія, разрушить орудія смутъ и доставить мирнымъ жителямъ края еще вѣщую опору къ огражденію жизни и достоянія ихъ, признавъ необходимымъ, въ дополненіе и развитіе сдѣланныхъ уже распоряженій на время существованія въ краѣ военнаго положенія, съ Высочайшаго Государи Императора разрѣшенія, образовать, въ видѣ чрезвычайной мѣры, Военно-Полицейское Управленіе въ Царствѣ, на основаніяхъ слѣдующаго постановленія:

Ст. 1. Впредь до восстановленія законнаго порядка и общественной безопасности въ Царствѣ Польскомъ, устанавливается въ ономъ временно должность Генераль Полиціеймейстера, которому вѣрится высшее заведѣваніе полиціею, какъ въ Варшавѣ, такъ и въ другихъ городахъ и уѣздахъ Царства.

Ст. 2. Генераль-Полицеймейстеръ непосредственно подчиняется одному Намѣстнику въ Царствѣ и ему докладывааетъ о всѣхъ дѣлахъ, требующихъ высшаго разрѣшенія.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

CESARZA i SAMOWŁADCY WSZECH ROSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
etc., etc., etc.,

Namieśnik Królestwa.

Zważywszy: że lubo środkami przez Rząd prawy Królestwa Polskiego przedsięwziętymi, znacznie już zachwiana została organizacja rewolucyjna w Warszawie i życie mieszkańców jej chronione jest od napadów najemnych zabójców, własność zaś ich od zaboru; pomimo to jednak przewódcy powstania usiłują na nowo ułożyć podobną organizację i siecią jej owiać wszystkie prowincje; że resztki zniszczonych przez wojsko zbrojnych band powstańczych, snują się jeszcze po różnych miejscach w Królestwie, rabują poczty i kassy publiczne, napadają na bezbronných mieszkańców, mianowicie na włościan i kolonistów niemców i dopuszczają się względem nich rozmaitych okrucieństw;

że pod wpływem takich gwałtów i niecných zamiarów niszczących podstawy społeczeństwa, zwyczajne środki policyjne do niezwłocznego i skutecznego przytłumienia powstania i powrócenia prawego porządku okazują się niedostatecznymi; przez troskliwość o usunięcie wszelkich napotykaných na tej drodze trudności, zniszczenie sprężyn rozruchów i zapewnienie spokojnym mieszkańcom kraju skuteczniejszej jeszcze pomocy w ocaleniu ich życia i mienia, uznałem za konieczne, dla uzupełnienia i rozwinięcia wydanych już rozporządzeń na czas trwania w kraju stanu wojennego, jako nadzwyczajny środek ustanowić z NAJWYŻSZEGO JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zezwolenia Wojenno Policyjny Zarząd w Królestwie, według następujących przepisów:

Art. 1. Nim wróci prawy porządek i ogólne bezpieczeństwo w Królestwie Polskiem, ustanawia się w niem czasowo Urząd Jenerała-Policmajstra, któremu powierza się wyższy kierunek policją, tak w samej Warszawie, jako też i w innych miastach i powiatach Królestwa.

Art. 2. Jenerał-Policmajster podległym jest bezpośrednio samemu tylko Namieśnikowi w Królestwie i temu przedstawia wszelkie interesy wymagające wyższej decyzji.

Генераль-Полицеймейстеръ присутствуетъ въ Совѣтѣ Управленія наравнѣ съ Главными Директорами.

Ст. 3. Въ заведываніе Генераль-Полицеймейстера поступаетъ Особая по дѣламъ военнаго положенія Канцелярія.

Дѣла по Полицейскому Управленію, (ст. 11), производимыя нынѣ въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ дѣлъ, передаются временно для дальнѣйшаго производства, въ Канцелярію Генераль-Полицеймейстера, который, если признаетъ нужнымъ, входитъ въ соглашеніе съ главнымъ Директоромъ и объ откомандированіи къ нему потребнаго числа опытныхъ и благонадежныхъ чиновниковъ для производства означенныхъ дѣлъ.

Ст. 4. Генераль-Полицеймейстеру полагается Помощникъ, на котораго сверхъ общихъ занятій по центрально-полицейскому управленію, возлагаются преимущественно разъѣзды для ближайшаго наблюденія за исполненіемъ распоряженій высшаго начальства и особенно для надлежащаго на мѣстѣ соглашенія дѣйствій разныхъ установленныхъ властей по полицейской части.

Кромѣ того, въ распоряженіе Генераль-Полицеймейстера опредѣляется, для особыхъ порученій, достаточное число военныхъ и гражданскихъ чиновъ.

Ст. 5. Генераль-Полицеймейстеру подвѣдомственны, собственно по дѣламъ полицейскаго управленія, всѣ лица и установленія какъ военныя, такъ и гражданскія, коимъ ввѣрено, постоянно или временно заведываніе мѣстною полиціею въ Царствѣ.

Ст. 6. Общая на мѣстахъ полицейская власть принадлежитъ:

въ губерніяхъ, начальникамъ главныхъ военныхъ отдѣловъ;

въ уѣздахъ, военнымъ уѣзднымъ начальникамъ.

Всѣ мѣстности въ Царствѣ распределяются между означенными военными начальниками по общему докладу Генераль-Полицеймейстера и Начальника штаба войскъ въ Царствѣ, съ разрѣшенія Намѣстника.

Примѣчаніе. На первое время и въ видѣ исключенія, два уѣзда могутъ быть, смотря по удобству, поручаемы одному военному уѣздному начальнику. Равнымъ образомъ, нѣкоторыя губерніи могутъ быть раздѣлены, по прежнему, на нѣсколько главныхъ военныхъ отдѣловъ.

Только въ случаѣ крайней надобности допускается образованіе второстепенныхъ отдѣловъ изъ частей одного или нѣсколькихъ

Ma on zasiadać w Radzie Administracyjnej z prawami Dyrektorów Głównych.

Art. 3. Pod zawiadywanie Jenerała-Policmajstra przechodzi Oddzielna Kancellarya stanu wojennego.

Interessa w przedmiotach Zarządu Policyjnego (art. 11), koncentrują się obecnie w Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych, przejdą czasowo dla dalszego załatwienia, do Kancellaryi Jenerała-Policmajstra, który, jeśli uzna potrzebę, znieś się z Dyrektorem Głównym względem wydelegowania też do niego potrzebnej liczby doświadczonych i na zaufanie zasługujących urzędników, w celu zajęcia się temiż interessami.

Art. 4. Jeneralowi-Policmajstrowi назнача się Помощникъ, которому oprócz czynności ogólnych w Centralnym Zarządzie Policyjnym, porucza się głównie odbywanie objazdów dla bliższego nadzoru nad wykonaniem rozporządzeń wyższej władzy, szczególnież zaś dla należytego na miejscu pogodzenia działań różnych установionych Władz Policyjnych.

Nadto, Jeneral-Policmajster w rozporządzeniu swém mieć będzie do osobnych poleceń dostateczną liczbę urzędników wojskowych i cywilnych.

Art. 5. Jeneralowi Policmajstrowi podległe są jedynie w przedmiotach Zarządu Policyjnego, wszelkie Władze i osoby tak wojskowe, jako też cywilne, którym poruczone jest stałe lub czasowe zawiadywanie Policyą miejscową w Królestwie.

Art. 6. Ogólna w różnych miejscach Władza policyjna należy:

po Guberniach, do Naczelników głównych wojennych oddziałów;

po Powiatach, do Wojennych Naczelników Powiatowych.

Wszystkie miejscowości w Królestwie rozdzielone być mają między rzeczonych Naczelników Wojennych, według decyzji Namiestnika, na przedstawienie wspólne Jenerała-Policmajstra i Naczelnika sztabu wojsk.

Uwaga. Na początek i sposobem wyjątku, dwa powiaty, dla większej dogodności mogą być powierzane jednemu Wojennemu Naczelnikowi Powiatowemu. Również niektóre gubernie mogą być rozdzielone, jak przedtem, na kilka głównych oddziałów wojennych.

Wrazie tylko koniecznej potrzeby pozwala się urządzenie drugorzędnych oddziałów z części jednego lub kilku powiatów,

уѣздовъ, но начальники такихъ отдѣловъ считаются въ равной степени значенія съ военными уѣздными начальниками.

Ст. 7. При каждомъ военномъ уѣздномъ начальникъ полагается нужное число помощниковъ изъ способнѣйшихъ штабъ и оберъ-офицеровъ.

По мѣрѣ надобности и возможности, сямъ помощникамъ можетъ быть поручаемо ближайшее заведываніе особыми въ уѣздахъ участками, отдаленными отъ мѣста пребыванія военного уѣзднаго начальника.

Ст. 8. Всѣ означенные военные начальники и ихъ помощники назначаются къ исправленію сихъ должностей Намѣстникомъ въ Царствѣ, по общему докладу Генералъ-Полиціймейстера съ Начальникомъ штаба войскъ въ Царствѣ.

Ст. 9. Начальникамъ главныхъ военныхъ отдѣловъ подчиняются вполнѣ военные уѣздные начальники, а сямъ послѣднимъ ихъ помощники.

Въ случаѣ особенной поспѣшности, Генералъ-Полиціймейстеръ даетъ прямо отъ себя предписанія военнымъ уѣзднымъ начальникамъ и получаетъ отъ нихъ непосредственно донесенія.

При семъ начальники главныхъ отдѣловъ извѣщаются для зависящихъ отъ нихъ распоряженій, какъ о данныхъ предписаніяхъ такъ и о посланныхъ донесеніяхъ.

Ст. 10. Начальникамъ главныхъ военныхъ отдѣловъ подвѣдомственны, собственно по полицейской части, гражданскіе губернаторы и прочія губернскія власти, состоящія въ предѣлахъ ихъ отдѣловъ.

Военнымъ уѣзднымъ начальникамъ подчиняются непосредственно нынѣшніе гражданскіе уѣздные начальники и ихъ управленія, а равно всѣ мѣстныя власти и установленія, заведывающія въ уѣздахъ дѣлами полицейскаго вѣдомства.

Въ случаѣ явной неблагонадежности мѣстныхъ чиновъ всѣхъ вѣдомствъ (за исключеніемъ губернаторовъ), военные начальники имѣютъ право смѣнять ихъ, или временно устранять отъ должностей, и кромѣ того, брать подъ стражу, съ соблюденіемъ особыхъ о семъ правилъ, утвержденныхъ Намѣстникомъ.

Ст. 11. Въ кругъ дѣйствій Генералъ-Полиціймейстера и подвѣдомственныхъ ему военныхъ начальниковъ, собственно по полицейской части, входятъ всѣ мѣры и распоряженія, имѣющія цѣлю возстановленіе нарушеннаго порядка и общественной безопасности въ Царствѣ. Посему, имъ поручается временно полицейское управленіе и высшая наблюдательная власть въ краѣ, а именно:

лecz Naczelnicy oddziałów takich, uważani być mają co do znaczenia na równi z Wojennymi Naczelnikami Powiatowemi.

Art. 7. Przy każdym Wojennym Naczelniku Powiatowym naznacza się potrzebna liczba Pomocników ze zdolniejszych sztab lub ober-oficerów.

W miarę potrzeby i możliwości, Pomocnikom tym może być powierzane bliższe zawiadywanie osobnemi częściami powiatu, od miejsca zamieszkania Wojennych Naczelników Powiatowych oddalonymi.

Art. 8. Wszyscy pomienieni Naczelnicy Wojenni i ich Pomocnicy mianowani są przez Namiestnika w Królestwie, na przedstawienie wspólne Jenerała - Poliemajstra i Naczelnika sztabu wojsk.

Art. 9. Naczelnikom głównych wojennych oddziałów podwładni są w zupełności Wojenni Naczelnicy Powiatowi, a tym ostatnim ich Pomocnicy.

W razach szczególniej nagłości, Jenerał-Polciemajster wydaje polecenia wprost od siebie Wojennym Naczelnikom Powiatowym i bezpośrednio otrzymuje od nich raporta.

Obok tego wszakże, naczelnicy głównych oddziałów zawiadamiają się tak o wydanych poleceniach jako też i o złożonych raportach dla uczynienia ze swęj strony stosownych rozporządzeń.

Art. 10. Naczelnikom głównych oddziałów wojennych podlegli są pod względem policyjnym, Gubernatorowie Cywilni i inne Władze Gubernjalne, istniejące w obrębie ich oddziałów.

Wojennym Naczelnikom Powiatowym, podlegają bezpośrednio terazniejsi Cywilni Naczelnicy Powiatowi i ich Zarządy, również wszelkie władze miejscowe i urzędy zawiadujące po powiatach częścią policyjną.

W razie istotnego nie zasługiwanja miejscowych urzędników wszelkich władz na zaufanie (z wyłączeniem Gubernatorów), Naczelnicy Wojenni mają prawo usuwać ich lub też w urzędowaniu zawieszać, a nawet aresztować, przy zachowaniu oddzielnych w tęj mierze prawideł przez Namiestnika wydanych.

Art. 11. W zakres działań Jenerała-Polciemajstra i podległych mu Naczelników Wojennych, pod względem policyjnym wchodzi wszelkie środki i rozporządzenia mające na celu powrócenie naruszonego porządku i ogólnego bezpieczeństwa w Królestwie. Dla tego powierza się im czasowo Zarząd Policyjny i wyższa władza nadzorcza w kraju, mianowicie:

1. Обнародованіе всѣхъ полицейскихъ распоряженій и вообще правительственныхъ мѣръ, принимаемыхъ по настоящимъ обстоятельствамъ.

2. Охраненіе полицейскаго благочинія, тишины, спокойствія и огражденіе лицъ и имуществъ отъ насилій, грабежей и безчинствъ, защита и покровительство мирныхъ жителей, вѣрныхъ и преданныхъ закону и верховной власти, и особенное попеченіе о призрѣніи и успокоеніи тѣхъ лицъ или семействъ, которые пострадали отъ мщенія и жестокости мятежниковъ.

3. Открытіе, арестованіе и законное преслѣдованіе злоумышленниковъ, нарушающихъ общій порядокъ и безопасность, при чемъ должно быть обращено вниманіе не только на явныхъ возмутителей и потстрекателей, но и на тайныхъ сообщниковъ и укрывателей мятежа.

4. Пресѣченіе способовъ къ мятежу; открытіе и уничтоженіе революціонныхъ притоновъ, складовъ, конныхъ почтъ, а также тайныхъ типографій и литографій, возмутительныхъ прокламацій, брошюръ и т. п.

5. Обыски и осмотры, въ городахъ и уѣздахъ, жилыхъ и не жилыхъ помѣщеній всякаго рода, монастырей, складочныхъ мѣстъ, транспортовъ и проч., во всѣхъ случаяхъ, когда будетъ основательная причина къ подозрѣніямъ; при чемъ должны быть въ точности соблюдаемы правила для военнаго положенія постановленныя.

6. Ближайшій надзоръ за публичными мѣстами, предупрежденіе и уничтоженіе недозволенныхъ сходбищъ, революціонныхъ манифестацій и всякихъ дѣйствій, имѣющихъ цѣлью возбужденіе умовъ противъ закона и правительства.

7. Принятіе строгихъ мѣръ къ охраненію средствъ сообщенія (дорогъ желѣзныхъ и другихъ, телеграфовъ, почтъ и проч.), а также движенія по дорогамъ проѣзжающихъ лицъ, транспортовъ, обозовъ и т. д.

8. Пресѣченіе и преслѣдованіе контрабанды, особенно той, которая совершается съ политическою цѣлью.

9. Выдача паспортовъ и видовъ всякаго рода, открытіе и преслѣдованіе безпаспортныхъ, бѣглыхъ, бродягъ и проч.

10. Охрана государственной и общественной собственности, особенно же казенныхъ кассъ; распоряженія о взысканіи недоимокъ на основаніи правилъ, которыя будутъ о семъ изданы.

11. Всѣ дѣла по жалобамъ владѣльцевъ или требованіямъ судебныхъ и другихъ мѣстъ о понужденіи крестьянъ къ исполненію ихъ обязанностей.

1. Ogłaszanie wszelkich rozporządzeń policyjnych i w ogólności środków, z powodu okoliczności dzisiejszych przez Rząd przedsiębranych.

2. Utrzymanie ogólnego porządku, cichości i spokojności, zaslonienie osób i własności od gwałtu, rabunku i napaści, obro-
na mieszkańców spokojnych, wiernych i uległych prawu i Naj-
wyższej Władzy, jako też opieka nad niemi, oraz szczególna tros-
kliwość w daniu schronienia i zabezpieczenia tych osób i ich ro-
dzin, które są przedmiotem zemsty i okrucieństwa powstańców.

3. Wykrycie, aresztowanie i prawne ściganie ludzi złej wo-
li, naruszających ogólny porządek i bezpieczeństwo, przyczem
zwracać być winna uwaga nie tylko na burzycieli i podżegaczy
jawnych, lecz też i na tajnych spółników i sprzyjających powsta-
niu.

4. Przecięcie środków powstania; odkrycie i zniesienie
schadzek rewolucyjnych, składów, konnych poczt, oraz tajnych
drukarni i litografij; zniszczenie podburzających proklamacyj, bro-
szur i t. p.

5. Przegląd i rewizja po miastach i powiatach wszelkiego
rodzaju zamieszkałych i niezamieszkałych miejsc, klasztorów, skle-
pów, transportów i t. d., w każdym razie, kiedy się okaże uzasa-
diony powód podejrzenia; przy czem winny być ściśle zachowane
prawdła dla stanu wojennego ustanowione.

6. Bliższy nadzór miejsc publicznych, zapobieżenie i znie-
sienie wzbronionych schadzek, manifestacyj rewolucyjnych i wszel-
kich czynów mających na celu wzburzenie umysłów przeciw pra-
wu i Rządowi.

7. Przedsięwzięcie skutecznych środków ku zabezpieczeniu
kommunikacyj (dróg żelaznych i innych, telegrafów, poczt i t. p.),
jako też ruchu podróżujących, transportów, obozów i t. p.

8. Zapobieżenie i ściganie kontrabandy, mianowicie tej, któ-
ra się odbywa w celu politycznym.

9. Wydanie pasportów i świadectw, wykrycie i ściganie
niemających pasportów, zbiegów, włóczęgów i t. p.

10. Ochrona własności Rządowej i publicznej, mianowicie
zaś kass skarbowych, czynienie rozporządzeń o ściągnięciu zaległości,
na zasadzie prawideł, które zostaną w tej mierze wydane.

11. Wszelkie skargi właścicieli, lub też żądania władz są-
dowych i innych, o zmaglenie włóścian do wypełnienia swych obo-
wiązków.

12. Дѣла по нарушенію правил военного положенія и полицейское разбирательство вообще.

13. Попеченіе о скоромъ и правильномъ производствѣ военно-судѣбныхъ дѣлъ и распоряженія по сему предмету на основаніи особыхъ постановленій.

14. Надзоръ за тюрьмами и другими мѣстами заключенія; попеченіе о надежномъ и быстромъ препровожденіи арестантовъ.

15. Вообще наблюденіе за точнымъ исполненіемъ полицейскихъ распоряженій, какъ постоянныхъ, основанныхъ на общихъ законахъ, такъ и временныхъ, дѣлаемыхъ по случаю настоящаго военного положенія.

Отъ Намѣстника зависѣть будетъ, по представленію Генераль-Полиціймейстера, опредѣлить, какія изъ дѣлъ полицейскаго вѣдомства могутъ производиться по прежнему, поступаая изъ уѣздныхъ въ губернскія управленія, а изъ сихъ послѣднихъ въ Правительственныя Коммисіи, по принадлежности, безъ участія военно-полицейскаго управленія.

Ст. 12. По всѣмъ исчисленнымъ въ предшествующей статьѣ предметамъ вѣдомствъ, Генераль-Полиціймейстеръ и военные начальники, имѣя постоянно въ виду главную свою задачу, т. е. скорѣйшее успокоеніе края, дѣйствуютъ на основаніи общихъ правилъ военного положенія и особыхъ инструкцій Намѣстника.

При семъ надлежитъ принять къ руководству слѣдующее:

1) Независимо отъ введенія строгаго полицейскаго управленія въ краѣ, сдѣлать немедленно общія и рѣшительныя распоряженія къ пресѣченію всѣхъ средствъ, коими поддерживаются мятежныя дѣйствія. Сюда относятся мѣры къ устройству сельскихъ карауловъ и постоянныхъ военныхъ объѣздовъ и обысковъ, образованіе правильныхъ полицейскихъ и жандармскихъ командъ въ городахъ, мѣстечкахъ и другихъ значительнѣйшихъ пунктахъ, расчищеніе просѣками лѣсовъ, служащихъ притонами для мятежниковъ; строгое взысканіе съ мѣстныхъ властей и землевладѣльцевъ за укрывательство людей злоумышленныхъ или подозрительныхъ, а равно за недостаточное охраненіе дорогъ, мостовъ, телеграфовъ и проч.; наконецъ наложеніе контрибуцій за явное бездѣйствіе или послабленіе при совершеніи мятежниками убійствъ, грабежей и другихъ разбойническихъ дѣйствій.

Опредѣленіе всѣхъ подробностей при исполненіи сихъ и другихъ подобныхъ мѣръ, имѣющихъ цѣлю скорѣйшее укрощеніе кровавыхъ насилій и безпорядковъ въ краѣ, предоставляется власти Намѣстника.

12. Sprawy wynikające z naruszenia przepisów stanu wojennego i w ogólności sprawy policyjne.

13. Czuwanie nad spiesznem i dokładnem roztrząsaniem interesów wojenno-słedczych i wydawanie rozporządzeń w tym przedmiocie na mocy oddzielnych postanowień.

14. Nadzór nad więzieniami i innemi miejscami aresztów, opieka nad pewnem i szybkim przeprowadzeniem aresztantów.

15. W ogólności przestrzeganie ścisłego wykonywania rozporządzeń policyjnych, tak stałych, opartych na przepisach ogólnych, jako téż czasowych, wydanych z powodu obecnego stanu wojennego.

Od Namiestnika zależeć będzie na wniosek Jenerała-Policmajstra oznaczenie, które ze spraw policyjnych będą mogły być rozpoznawane jak poprzednio, przechodząc z Władz powiatowych do gubernialnych, a z tych ostatnich do właściwych Kommissyj Rządowych, bez udziału Wojenno-Policyjnego Zarządu.

Art. 12. We wszystkich wymienionych w artykule poprzedzającym okolicznościach, Jeneral-Policmajster i Naczelnicy Wojenni mając ciągle na względzie główne swe za'anie, to jest prędsze uspokojenie kraju, działać mają na zasadzie ogólnych przepisów stanu wojennego i oddzielnych instrukcyj Namiestnika.

Przyczém należy przyjąć za правило co następuje:

1. Niezależnie od zaprowadzenia w kraju czujnego Zarządu Policyjnego, wydane być mają niezwłocznie ogólne i stanowcze rozporządzenia ku przecięciu wszelkich środków, które podtrzymują się działania powstańcze. Do tego odnosi się: urządzenie po wsiach straży i ciągłych objazdów i poszukiwań wojskowych, uorganizowanie regularnych komend policyjnych i żandarmskich, po miastach, miasteczkach i innych znaczniejszych punktach, przecięcie linjami lasów służących powstańcom za schronienie, pociąganie władz miejscowych i właścicieli gruntów do ścisłej odpowiedzialności za ukrywanie ludzi złych myśli lub podejrzanych, również za niedostateczną ochronę dróg, mostów, telegrafów i t. p.; nakoniec, nakładanie kontrybucyi za widoczną nieczynność lub pobłażanie dokonaniu przez powstańców zabójstw, rabunków i innych rozbojniczych czynów.

Wskazanie wszelkich szczegółów przy wykonaniu tych i tym podobnych środków, mające na celu prędsze ukrócenie gwałtów krwawych i nieporządku w kraju, pozostawia się władzy Namiestnika.

2. На Генераль-Полицеймейстера и военных начальников возлагается ближайший, в политическом отношении, надзор, которому подлежат все местные и временно проживающие жители, какого бы звания ни были и какому бы состоянию не принадлежали. Действуя при этом с надлежащею осторожностью и осмотрительностью, означенные чины военно-полицейского управления не должны вмешиваться ни в дела общей администрации, выходящей из круга их обязанностей, ни тем менее в дела судебные, за исключением лишь тех, которые по законам военного положения подлежат военному следствию и суду. Что касается сих последних, то участие в них Генераль-Полицеймейстера и военных начальников определяется, согласно с существующими законами, указаниями Наместника.

3. Как посредники между войсками и жителями, военные начальники должны с одной стороны, наблюдать чтобы требования войск обращаемы к местным властям, были удовлетворены немедленно и безотговорочно, а с другой, обращать особенную заботливость на то, чтобы со стороны войск не было предъявляемо излишних требований и чтобы вообще мнимо жители отнюдь не подвергались никаким притеснениям, ни обидам.

4. Независимо от сего, особенному попечению военных начальников поручается ограждение крестьянского населения, не только от безчинств и насилий мятежнических шаек, но и от всякого рода неправильных притязаний и явных несправедливостей, каковым крестьяне иногда подвергались от некоторых чиновников, помещиков, арендаторов и проч.

Ст. 13. Военные начальники, занимаясь исключительно военно-полицейским управлением в определенном каждому районе, могут принимать личное участие в военных действиях только в случаях крайней и неизбежной надобности; причем, однакоже, обязаны распорядиться так, чтобы от сего не произошло в движении полицейских дел на малейшего замешательства, ни остановки.

В случаях необходимости безотлагательного употребления военной силы, военные начальники делают о сем немедленно распоряжения, на основании особой инструкции Наместника.

В инструкции этой определяется в подробности отношения военных начальников к командующим разными воинскими отрядами, пограничною стражею и жандармскими командами.

Ст. 14. Сверх упомянутых выше военных начальников, Генераль-Полицеймейстеру подчиняется варшавский обер-полицеймейстер со всеми чинами городской полиции.

2. Generalowi-Policmajstrowi i Naczelnikom Wojskowym powierza się bliższy pod względem politycznym nadzór nad miejscowymi stałymi lub czasowymi mieszkańcami, jakiego by ci stopnia nie byli i do jakiego by stanu nie należeli. Działając w tym z należytą ostrożnością i oględnością, pomienieni urzędnicy Wojskowo-Policyjnego Zarządu, nie powinni mieszać się ani do przedmiotów administracyi ogólnej, wychodzącej z zakresu ich obowiązków, ani też baczniej jeszcze do spraw sądowych, z wyłączeniem jedynie tych, które według przepisów stanu wojennego podlegają rozpoznaniu sądów wojennych. Co się tyczy do tych ostatnich, udział w nich Generala-Policmajstra i Naczelników Wojskowych wskazuje Namieśnik, przy zastosowaniu się do istniejących postanowień.

3. Naczelnicy Wojskowi, jako Władze pośrednicze pomiędzy wojskiem i mieszkańcami, obowiązani są z jednej strony czuwać aby rek wizycye wojskowe do Władz miejscowych, zaspakajane były niezwłocznie i bez wymówki, z drugiej zaś, mieć szczególne staranie, by od wojska nie postępowały zbyt wysokie wymagania i żeby w ogólności mieszkańcy spokojni nie podlegali wcale żadnym uciskom i pokrzywdzeniom.

4. Niezależnie od tego, porucza się szczególnej troskliwości Naczelników Wojskowych, zaspokajanie ludności włościańskiej nie tylko od nadużyć i gwałtów powstańczych band, lecz też i od wszelkiego rodzaju nieprawnych wymagań i jawnych niesprawiedliwości, jakich włościanie doświadczali niekiedy od niektórych urzędników, obywateli, dzierżawców i t. p.

Art. 13. Naczelnicy Wojskowi zajmując się wyłącznie Wojskowo-Policyjnym Zarządem w oznaczonym każdemu z nich obębie, mogą mieć osobisty udział w działaniach wojennych, jedynie w razach koniecznej i nieuniknionej potrzeby, przyczem jednak obowiązani są tak urządzić się, aby w biegu interesów policyjnych nie wynikło z tego najmniejsze zamieszanie lub zwłoka.

W razie potrzeby niezwłocznego użycia siły wojskowej, Naczelnicy Wojskowi wydają w tej mierze natychmiastowe rozporządzenia, na zasadzie oddzielnej instrukcyi Namieśnika.

W instrukcyi tej oznaczają się po szczególe stosunki Naczelników Wojskowych z Dowódcami różnych oddziałów wojskowych, z Strażą pograniczną i Komendami żandarmów.

Art. 14. Oprócz wyżej rzeczonych Naczelników Wojskowych, podległym jest Generalowi-Policmajstrowi Ober-Policmajster miasta Warszawy ze wszystkimi urzędnikami Policyi miejskiej.

Равнымъ образомъ, Генераль-Полицеймейстеру подвѣдомственны, въ полицейскомъ отношеніи, военные начальники желѣзныхъ дорогъ: Петербургской, Вѣнской и Бромбергской.

Ст. 15. Расходы на содержаніе военного - полицейскаго управленія въ Царствѣ, по росписаніямъ, утверждаемымъ Намѣстникомъ, обращаются на сумму, состоящую въ распоряженіи Совѣта Управленія, а также на контрибуціонныя деньги.

Ст. 16. Военно-полицейское управленіе Августовской губерніи не подлежитъ вѣдѣнію Генераль-Полицеймейстера, пока губернія эта, въ полицейскомъ отношеніи, состоитъ во временномъ завѣдываніи командующаго войсками виленскаго военного округа.

Ст. 17. По мѣрѣ успокоенія края и прекращенія мятежныхъ дѣйствій, насилій и безпорядковъ со стороны возмутителей, дѣйствіе выше означенныхъ правилъ, вызванныхъ крайнею необходимою, будетъ постепенно смягчаемо и, съ полнымъ возстановленіемъ общественнаго спокойствія и безопасности, упразднится военно-полицейское управленіе въ Царствѣ.

Ст. 18. Приведеніе въ исполненіе сего постановленія, поручается Генераль-Полицеймейстеру и Правительственной Комисіи Внутреннихъ дѣлъ, по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, Декабря 15 (27) дня 1863 г.

Również Jenerałowi-Policmajstrowi podlegają pod względem policyjnym Naczelnicy Wojenni dróg żelaznych, St. Petersburgskiej, Wiedeńskiej i Bydgoskiej.

Art. 15. Wydatki na utrzymanie Wojenno-Policyjnego Zarządu w Królestwie, według etatów zatwierdzonych przez Namiestnika, odniesione być mają do funduszu zostającego w rozporządzeniu Rady Administracyjnej, jako też - z kontrybucyi powstałego.

Art. 16. Wojenno-Policyjny Zarząd gubernii Augustowskiej, nie podlega władzy Jenerała-Policmajstra, dopóki gubernia ta, pod względem policyjnym, zostaje w czasowym zawiadywaniu Dowódcy wojsk Wileńskiego Okręgu Wojennego.

Art. 17. W miarę uspokojenia kraju i ukrócenia buntowniczych działań, gwałtów i nieporządków ze strony burzycieli, moc obowiązująca wyżej oznaczonych przepisów, wywołanych ostateczną koniecznością, stopniowo będzie zlagadzana, a z zupełnem powrotem ogólnej spokojności i bezpieczeństwa, Zarząd Wojenno-Policyjny w Królestwie zniesiony zostanie.

Art. 18. Wprowadzenie w wykonanie niniejszego postanowienia, porucza się Jenerał-Policmajstrowi i Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, w czém do kogo należy.

Działo się w Warszawie, d. 15 (27) Grudnia 1863 r.

Намѣстникъ, Генераль-Адъютантъ, (подписалъ) *Гр. Бергъ.*

Za zgodność:

Dyrektor Główny Prezydujący

w Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, *Wosiński.*

Dyrektor Kancelaryi, *Wl. Holewński.*

Postanowienie powyższe weszło w wykonanie od daty wydania; zamieszczenie w Dzienniku Praw nastąpiło z decyzji J.W. Namiestnika Królestwa, objawionej przez odczwę Sekretarza Stanu przy Radzie Administracyjnej z d. 21 Lutego (5 Marca) 1866 r., Nr. 20,413.

СПИСОКЪ ВЫСОЧАЙШИХЪ УКАЗАНЪ

И ПОСТАНОВЛЕНІЯМЪ,

закключающимся въ Томъ 63-мъ Дневника Законовъ.

I. ВЫСОЧАЙШИЕ УКАЗЫ.

Страница

1. Высочайше утвержденныя правила о способахъ содержания и порядкѣ управления Римско-Католическихъ монастырей 14
22 Ноября (4 Декабря) 1864 г.
2. Указъ о взиманіи на 1865 годъ сборовъ: класснаго и съ мяса 38
1 (13) Декабря 1864 г.
3. Указъ о присоединеніи Управленія духовными дѣлами, къ составу Правительственной Комисіи Внутреннихъ дѣлъ 52
27 Октября (8 Ноября) 1864 г.
4. Указъ о постройкѣ желѣзной дороги отъ Варшавы до Тересполя 58
9 (21) Октября 1864 г.
5. Указъ о возвышеніи подымной подати съ шарварковымъ сборомъ 60
30 Декабря (11 Января) 1864/5 г.
6. Высочайше утвержденный штатъ Ликвидационной Комисіи 70
12 (24) Февраля 1865 г.
7. Указъ о льготахъ по рекрутской повинности семействамъ лицъ умерщвленныхъ во время мятежа 78
16 (28) Февраля 1865 г.
8. Указъ о занятіи земель между осью Александровскаго желѣзнаго моста и фортомъ Сливцикимъ подъ эспланаду этого форта 108
23 Марта (4 Апрѣля) 1865 г.
9. Указъ о рекрутскомъ наборѣ 122
1 (13) Іюня 1865 г.
10. Указъ о пожалованіи наследникамъ Фонъ - Смитта, въ вѣчное и потомственное владѣніе фольварка Антоновъ 170
18 (30) Мая 1865 г.
11. Высочайше утвержденная инструкция Юридической Комисіи въ Царствѣ Польскомъ 208
2 (14) Іюля 1865 г.
12. Высочайше утвержденныя правила о выдачѣ ликвидационныхъ листовъ 224
4 (16) Августа 1865 г.
13. Указъ о наказаніяхъ виновныхъ въ выпускѣ въ обращеніе марокъ и неразмѣнѣ оныхъ на наличныя деньги 274
19 (31) Августа 1865 г.
14. Указъ объ устройствѣ Подзинской-Фабричной желѣзной дороги 292
18 (30) Іюля 1865 г.

SPIS UKAZÓW NAJWYŻSZYCH

I POSTANOWIEŃ,

zawartych w Dzienniku Praw w Tomie 63.

1. UKAZY NAJWYŻSZE.

Stronnica

1. Najwyżej zatwierdzone przepisy o utrzymaniu i zarządzie klasztorów Rzymsko-Katolickich. 15
z dnia 22 Listopada (4 Grudnia) 1864 r.
2. Ukaz o opłacie klasycznej i od mięsa, na rok 1865 39
z dnia 1 (13) Grudnia 1864 r.
3. Ukaz przenoszący Zarząd Wyznań, do Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych. 53
z dnia 27 Października (8 Listopada) 1864 r.
4. Ukaz o budowie drogi żelaznej od Warszawy do Terespoła 59
z dnia 9 (21) Października 1864 r.
5. Ukaz o podwyższeniu podatku podymnego z opłatą szarwarkową 61
z dnia 30 Grudnia (11 Stycznia) 1864/5 r.
6. Najwyżej zatwierdzony etat Komisji Likwidacyjnej 71
z dnia 12 (24) Lutego 1865 r.
7. Ukaz zapewniający ulgi w powinności zaciągowej rodzinom osób w czasie powstania zabitych 79
z dnia 16 (28) Lutego 1865 r.
8. Ukaz o zajęciu gruntu pomiędzy osią Alexandrowskiego żelaznego mostu i fortem Sliwickim, pod explanadę tegoż fortu. 109
z dnia 23 Marca (4 Kwietnia) 1865 r.
9. Ukaz o poborze wojskowym 123
z dnia 1 (13) Czerwca 1865 r.
10. Ukaz nadający Sukcesorom Fon Smidta w wieczne i dziedziczne posiadanie folwark Antonów 171
z dnia 18 (30) Maja 1865 r.
11. Instrukcja dla Komisji Prawnej w Królestwie Polskim, Najwyżej zatwierdzona 209
z dnia 2 (14) Lipca 1865 r.
12. Przepisy o wydawaniu listów likwidacyjnych, Najwyżej zatwierdzone 225
z dnia 4 (16) Sierpnia 1865 r.
13. Ukaz o karach za wypuszczenie w obieg marek i niewymianę onych na gotowiznę 275
z dnia 19 (31) Sierpnia 1865 r.
14. Ukaz o budowie drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej 293
z dnia 18 (30) Lipca 1865 r.

15. Указъ о занятіи части мѣстности на предмѣстѣ Прагѣ, на проведеніе Виленской улицы 296
28 Сентября (10 Октября) 1865 г.
16. Указъ о погашеніи займа, сдѣланнаго г. Варшавою на приобрѣтеніе и сломку домовъ близъ цитадели 298
28 Сентября (10 Октября) 1865 г.
17. Указъ о занятіи частной недвижности въ г. Варшавѣ, для проведенія улицы чрезъ мѣстность упраздненнаго ордена ксендзовъ мисіонеровъ 310
26 Октября (7 Ноября) 1865 г.
18. Указъ о взиманіи на 1866 г. сборовъ класнаго и съ мяса . 312
2 (14) Ноября 1865 г.
19. Указъ о способѣ взноса казенныхъ платежей, накопившихся по конецъ 1860 года 314
9 (21) Ноября 1865 г.
20. Указъ о расширеніи вѣдомства гминныхъ судовъ по разбору споровъ и исковъ гражданскихъ 352
30 Ноября (12 Декабря) 1865 г.
21. Высочайше утвержденныя правила о порядкѣ разбора въ этихъ же судахъ споровъ по наследованію и раздѣламъ недвижимыхъ и движимыхъ имуществъ 356
30 Ноября (12 Декабря) 1865 г.
22. Указъ о пожалованіи Генералъ-Маіору Баранову, въ вѣчное и потомственное владѣніе, фольварковъ Лобачевъ и Добрынь 360
30 Ноября (12 Декабря) 1865 г.
23. Указъ объ устройствѣ свѣтскаго Римско-Католическаго Духовенства въ Царствѣ Польскомъ 368
14 (26) Декабря 1865 г.
24. Указъ объ огражденіи правъ законныхъ владѣльцевъ закладныхъ листовъ 408
14 (26) Декабря 1865 г.
25. Указъ о пожалованіи полковнику Стаховичу 2-му въ вѣчное и потомственное владѣніе казеннаго фольварка Шалтупе 426
11 (23) Января 1866 г.

II. Постановленія Намѣстника Царства.

1. Постановленіе объ упраздненіи 4-хъ Греко-Уніятскихъ монастырей 4
28 Ноября (10 Декабря) 1864 г.
2. Постановленіе о закрытіи общества Фелиціанокъ 12
4 (16) Декабря 1864 г.
3. Постановленіе и приложенныя къ нему правила о способахъ содержанія и порядкѣ управленія Варшавскаго Греко-Уніятскаго монастыря 174
2 (14) Іюня 1865 г.

15. Ukaz o zajęciu części poseszy na przedmieściu Pradze, na wyprowadzenie ulicy Wileńskiej 297
z dnia 28 Września (10 Października) 1865 r.
16. Ukaz o spłaceniu przez Skarb Królestwa pożyczki, zaciągniętej przez Warszawę na nabycie i rozebranie domów w bliskości Cytadelli 299
z dnia 28 Września (10 Października) 1865 r.
17. Ukaz o zajęciu poseszy prywatnej w m. Warszawie, w celu wyprowadzenia ulicy przez posiadłość zniesionego zgromadzenia księży Missyonarzy 311
z dnia 26 Października (7 Listopada) 1865 r.
18. Ukaz o opłacie klasycznej i od mięsa, na rok 1866 . . 313
z dnia 2 (14) Listopada 1865 r.
19. Ukaz o sposobie spłacenia należności skarbowych, narosłych po koniec 1860 r. 315
dnia 9 (21) Listopada 1865 r.
20. Ukaz rozszerzający władzę Sądów Gminnych w rozpoznawaniu spraw cywilnych 353
z dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1865 r.
21. Najwyżej zatwierdzone przepisy o porządku rozpoznawania w tychże Sądach sporów, dotyczących spadku i działów majątku nieruchomego i ruchomego 357
z dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1865 r.
22. Ukaz nadający Jeneral-Majorowi Baranów, na wieczną i dziedziczną własność folwarki, Łobaczew i Dobryn . 361
z dnia 30 Listopada (12 Grudnia) 1865 r.
23. Ukaz o urządzeniu Duchowieństwa świeckiego Rzymsko-Katolickiego w Królestwie Polskiem 368
z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r.
24. Ukaz o zabezpieczeniu praw rzeczywistych właścicieli listów zastawnych 409
z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r.
25. Ukaz nadający pułkownikowi Stachowiczowi 2-mu w wieczne i dziedziczne posiadanie folwark rządowy Szaltupie 427
z dnia 11 (23) Stycznia 1866 r.

II. POSTANOWIENIA NAMIESTNIKA KRÓLESTWA.

1. Postanowienie znoszące 4-ry klasztory Greko-Unickie . . 5
z dnia 28 Listopada (10 Grudnia) 1864 r.
2. Postanowienie znoszące Stowarzyszenie Felicjanek . . 13
z dnia 4 (16) Grudnia 1864 r.
3. Postanowienie wraz z przepisami o środkach utrzymania i sposobie zarządu Warszawskiego klasztoru Greko-Unickiego 175
z dnia 2 (14) Czerwca 1865 r.

4. Постановление объ учрежденіи въ Царствѣ Польскомъ военно-полицейскаго управленія 438
15 (27) Декабря 1863 г.

III. Постановления Учредительнаго Комитета въ Царствѣ Польскомъ.

1. Постановление о провозѣ спирта и вина 42
13 (25) Ноября 1864 г.
2. Постановление объ усиленіи состава контрольных чиновъ за винокурениемъ 66
7 (19) Ноября 1864 г.
3. Постановление объ учрежденіи должностей для надзора за винокурениемъ 74
12 (24) Февраля 1865 г.
4. Постановление объ учрежденіи корчемной стражи по пограничной линіи Царства 98
23 Февраля (4 Марта) 1865 г.
5. Постановление объ учрежденіи въ Августовской губерніи 2-хъ Коммисій и 15-ти Коммисарскихъ участковъ 110
30 Марта (11 Апрѣля) 1865 г.
6. Постановление объ учрежденіи при Правительственной Коммисіи Финансовъ Временнаго Отдѣленія 114
13 (25) Апрѣля 1865 г.
7. Постановление о надѣлѣ участками малоземельныхъ сельскихъ работниковъ 154
30 Марта (11 Апрѣля) 1865 г.
8. Постановление объ устраненіи затрудненій, встречаемыхъ въ нѣкоторыхъ случаяхъ при безусловномъ выполненіи ст. 6, 7, 8, и 11-ой Указа объ устройствѣ крестьянъ . . . 160
8 (20) Мая 1865 г.
9. Постановление объ устройствѣ въ городахъ Холмѣ и Бялѣ среднихъ учебныхъ заведеній для Греко-Уніятскихъ жителей Царства 192
9 (21) Іюня 1865 г.
10. Постановление объ открытіи Юридической Коммисіи въ Царствѣ Польскомъ 206
10 (22) Іюля 1865 г.
11. Постановление о внесеніи въ Дневникъ Законовъ Высочайше утвержденныхъ правилъ о выдачѣ ликвидационныхъ листовъ 222
14 (26) Августа 1865 г.
12. Постановление о порядкѣ выдачи наличныхъ денегъ по ликвидационной операціи 244
4 (16) Сентября 1865 г.
13. Постановление о соблюденіи правилъ при выдачѣ ликвидационныхъ листовъ различныхъ разрядовъ 246
4 (16) Сентября 1865 г.
14. Постановление объ огражденіи интересовъ третьихъ лицъ, имѣющихъ ипотечныя права на имѣніи 254
20 Іюня (2 Іюля) 1865 г.

4. Postanowienie o zaprowadzeniu w Królestwie Polskiem Zarządu Wojenno-Policyjnego 439
z dnia 15 (27) Grudnia 1863 r.

III. POSTANOWIENIA KOMITETU URZĄDZAJĄCZEGO W KRÓLESTWIE POLSKIM.

1. Postanowienie o przewozie spirytusu i wódki 43
z dnia 13 (25) Listopada 1864 r.
2. Postanowienie o zwiększeniu służby kontrollującej wyrobów wódki 67
z dnia 7 (19) Listopada 1864 r.
3. Postanowienie o utworzeniu nowych posad dla kontroli wyrobu wódki 75
z dnia 12 (24) Lutego 1865 r.
4. Postanowienie zaprowadzające wzdluz linii granicznej Królestwa straż defraudacyjną wódczaną 99
z dnia 23 Lutego (4 Marca) 1865 r.
5. Postanowienie o zaprowadzeniu w gubernii Augustowskiej dwóch Kommissyj i 15-stu Kommissarskich rewirów . . . 111
z dnia 30 Marca (11 Kwietnia) 1865 r.
6. Postanowienie o utworzeniu przy Kommissyi Skarbu Wydziału Tymczasowego 115
z dnia 13 (25) Kwietnia 1865 r.
7. Postanowienie o nadaniu gruntów wiejskim robotnikom, posiadającym po małym kawałku ziemi 155
z dnia 30 Marca (11 Kwietnia) 1865 r.
8. Postanowienie o usunięciu trudności, napotykaných w niektórych przypadkach, przy bezwarunkowym wykonywaniu art. 6. 7. 8 i 11 Ukazu o urządzeniu włościan . . 161
z dnia 8 (20) Maja 1865 r.
9. Postanowienie o urządzeniu w miastach Chelmie i Białej średnich zakładów naukowych dla Greko-Unickich mieszkańców Królestwa 193
z dnia 9 (21) Czerwca 1865 r.
10. Postanowienie dotyczące otwarcia Kommissyi Prawnej w Królestwie Polskiem 207
z dnia 10 (22) Lipca 1865 r.
11. Postanowienie o zamieszczeniu w Dzienniku Praw przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, Najwyżej zatwierdzonych 223
z dnia 14 (26) Sierpnia 1865 r.
12. Postanowienie o sposobie wypłaty gotowych pieniędzy z tytułu operacji likwidacyjnej 245
z dnia 4 (16) Września 1865 r.
13. Postanowienie obejmujące przepisy co do sposobu wydawania listów likwidacyjnych różnych wysokości 247
z dnia 4 (16) Września 1865 r.
14. Postanowienie o zabezpieczeniu interesów osób trzecich, mających na dobrach hipoteczne prawa 255
z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) 1865 r.

15. Постановление объ эмеритурѣ бывшихъ войтовъ казенныхъ гминѣ, вновь избранныхъ обществами въ эту должность	262
24 Юля (5 Августа) 1865 г.	
16. Постановление о мѣрахъ къ скорому учрежденію отдѣльныхъ начальныхъ училищъ для Греко-Уніатовъ	266
14 (26) Августа 1865 г.	
17. Постановление о правилахъ для разверстанія земель и перенесенія строеній крестьянскихъ усадебъ, заключающихъ менѣ трехъ морговъ	278
21 Августа (2 Сентября) 1865. г.	
18. Постановление о принятіи ликвидационныхъ листовъ въ залогъ Правительственными мѣстами	286
4 (16) Сентября 1865 г.	
19. Постановление объ отчужденіи на общественныя надобности земель приобрѣтенныхъ крестьянами въ собственность	308
23 Октября (4 Ноября) 1865 г.	
20. Постановление утверждающее правила о порядкѣ дѣйствія казенныхъ кассъ по выдачѣ денегъ по ликвидационной операціи	318
13 (25) Ноября 1865 г.	
21. Постановление объ образованіи Центральной Коммисіи по крестьянскимъ дѣламъ	328
13 (25) Ноября 1865 г.	
22. Постановление о порядкѣ разсмотрѣнія и рѣшенія споровъ между крестьянами, при утвержденіи ликвидационныхъ табелей	334
8 (20) Декабря 1865 г.	
23. Постановление объ облегченіи владѣльцамъ имѣній исправнаго взноса казенныхъ податей и платежей Земскому Кредитному Обществу	338
11 (23) Декабря 1865 г.	
24. Постановление о веденіи инвентарей собственности начальныхъ училищъ въ городахъ и селахъ	348
23 Ноября (5 Декабря) 1865 г.	
25. Постановление о предоставленіи маіоратнымъ владѣльцамъ, въ ихъ распоряженіе, вкупной суммы	400
25 Ноября (7 Декабря) 1865 г.	
26. Постановление о пособіи сверхштатнымъ монашествующимъ лицамъ, живущимъ въ штатныхъ обителяхъ	402
1 (13) Декабря 1865 г.	
27. Постановление объ усиленіи состава контрольных чиновъ по надзору за винокурениемъ	406
11 (23) Декабря 1865 г.	
28. Постановление объ оцѣнкѣ земель поступившихъ въ собственность крестьянъ	418
6 (18) Января 1866 г.	
29. Постановление о порядкѣ составленія ликвидационныхъ табелей и заключенія добровольныхъ сдѣлокъ въ имѣніяхъ неполноправныхъ владѣльцевъ	432
8 (20) Января 1866 г.	

15. Postanowienie co do emerytury byłych wójtów gmin rządowych, na takież urzędy na nowo przez gminy wybranych	263
z dnia 24 Lipca (5 Sierpnia) 1865. r.	
16. Postanowienie o środkach spiesznego uorganizowania oddzielnych szkół początkowych dla Greko-Unitów	267
z dnia 14 (26) Sierpnia 1865 r.	
17. Postanowienie o separacyi gruntów i przenoszeniu zabudowań włościańskich, należących do osad zawierających mniej od trzech morgów	279
z dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1865. r.	
18. Postanowienie o przyjmowaniu listów likwidacyjnych przez Władze Rządowe na zastaw i kaucye	287
z dnia 4 (16) Września 1865 r.	
19. Postanowienie o zbywaniu na użytek publiczny gruntów włościańskich	309
z dnia 23 Października (4 Listopada) 1865 r.	
20. Postanowienie zatwierdzające przepisy o sposobie postępowania kass Skarbowych przy uskutecznianiu wypłat z tytułu operacyi likwidacyjnych	319
z dnia 13 (25) Listopada 1865 r.	
21. Postanowienie o utworzeniu Kommissyi Centralnej Spraw Włościańskich	329
z dnia 13 (25) Listopada 1865 r.	
22. Postanowienie o sposobie rozpoznawania i roztrzygania sporów pomiędzy włościanami, przy zatwierdzaniu tabell likwidacyjnych	335
z dnia 8 (20) Grudnia 1865 r.	
23. Postanowienie co do ułatwienia dziedzicom dóbr akuratanego uiszczania do Skarbu podatków i rat Towarzystwu Kredytowemu przypadających	339
z dnia 11 (23) Grudnia 1865 r.	
24. Postanowienie o prowadzeniu inwentarzy w szkołach początkowych w miastach i wsiach.	349
z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1865 r.	
25. Postanowienie o oddaniu posiadaczom majoratów, do ich rozrządzenia kapitałów okupnych	401
z dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1865 r.	
26. Postanowienie o wsparciach dla nadetatowych osób stanu zakonnego, zamieszkujących w klasztorach etatowych.	403
z dnia 1 (13) Grudnia 1865 r.	
27. Postanowienie o powiększeniu składu służby kontroliującej wyrób wódki	407
z dnia 11 (23) Grudnia 1865 r.	
28. Postanowienie o szacowaniu gruntów przeszłych na własność włościan	419
z dnia 6 (18) Stycznia 1866 r.	
29. Postanowienie o sposobie układania tabell likwidacyjnych i zawierania dobrowolnych umów, w dobrach należących do właścicieli zupełnej zdolności prawnej niemających	433
z dnia 8 (20) Stycznia 1866 r.	

IV. Постановленія Совѣта Управленія Царства Польскаго.

	<i>Страница</i>
1. Постановленіе объ учрежденіи въ посадѣ Кибарты еженедѣльнаго торго	54
6 (18) Ноября 1864 г.	
2. Постановленіе о введеніи налога отъ собакъ въ г. Варшавѣ	82
19 Февраля (3 Марта) 1865 г.	
3. Постановленіе о воспрещеніи выпуска марокъ	86
19 Февраля (3 Марта) 1865 г.	
4. Постановленіе о передачѣ мѣстности называемой Чарторійскими казармами въ распоряженіе г. Варшавы	90
23 Февраля (7 Марта) 1865 г.	
5. Постановленіе о пособіяхъ семействамъ лицъ убитыхъ во время мятежа и лицамъ изувѣченнымъ	92
26 Февраля (10 Марта) 1865 г.	
6. Постановленіе о принятіи въ залоги по казеннымъ торгамъ, бумагъ Имперіи	118
7 (19) Мая 1865 г.	
7. Постановленіе о взысканіи платы за занятіе тротуаровъ при постройкѣ домовъ въ г. Варшавѣ и т. п.	190
8 (20) Іюня 1865 г.	
8. Постановленіе объ обращеніи участка земли въ окрестностяхъ Варшавы, на распространеніе кладбища, называемаго Повонзковскимъ	202
15 (27) Іюня 1865 г.	
9. Постановленіе о предѣлахъ вѣдомства Варшавскихъ Мировыхъ Судовъ	252
15 (27) Іюня 1865 г.	
10. Постановленіе о порядкѣ выдачи позволений на практикѣ фельдшерамъ и повивальнымъ бабкамъ	258
9 (21) Іюля 1865 г.	
11. Постановленіе о цѣнѣ казенныхъ печатей и штемпелей	264
5 (17) Августа 1865 г.	
12. Постановленіе о выдѣлкѣ обыкновеннаго мартовскаго пива	300
12 (24) Октября 1865 г.	
13. Постановленіе о выдачѣ ссудъ изъ городскихъ капиталовъ на постройку домовъ	316
12 (24) Ноября 1865 г.	
14. Постановленіе о воспрещеніи продажи кукольвана	414
28 Декабря (9 Января) 1865 г.	
15. Постановленіе о занятіи пространства земли къ деревнѣ Колушки принадлежащаго, подъ постройку Лодзинской-Фабричной желѣзной дороги	430
14 (26) Января 1866 г.	

КОНЕЦЪ.

IV. POSTANOWIENIA RADY ADMINISTRACYJNEJ KRÓLESTWA POLSKIEGO.

	<i>Stronnica</i>
1. Postanowienie zaprowadzające w osadzie Kibarty targ raz na tydzień	55
z dnia 6 (18) Listopada 1864 r.	
2. Postanowienie o opłacie od psów w m. Warszawie	83
z dnia 19 Lutego (3 Marca) 1865 r.	
3. Postanowienie zakazujące obiegu marek	87
z dnia 19 Lutego (3 Marca) 1865 r.	
4. Postanowienie o przejściu nieruchomości zwaney Koszary Czartoryjskie w rozporządzenie m. Warszawy	91
z dnia 23 Lutego (7 Marca) 1865 r.	
5. Postanowienie o wsparciach dla rodzin po osobach zabitych w czasie powstania i dla osób uległych kalectwu	93
z dnia 26 Lutego (10 Marca) 1865 r.	
6. Postanowienie o przyjmowaniu na kaucje i wadja do licytacyi, papierów publicznych Cesarstwa	119
z dnia 7 (19) Maja 1865 r.	
7. Postanowienie o opłatach za zajmowanie chodników przy budowie domów w m. Warszawie i t. p.	191
z dnia 8 (20) Czerwca 1865 r.	
8. Postanowienie o zajęciu gruntów w okolicach Warszawy na rozszerzenie Cmentarza Powązkowskiego	203
z dnia 15 (27) Czerwca 1865 r.	
9. Postanowienie o zakresie jurysdykcyi Sądów Pokoju w Warszawie	253
z dnia 15 (27) Czerwca 1865 r.	
10. Postanowienie o porządku wydawania pozwoleń felerom i akuszerkom na wykonywanie właściwej im praktyki	259
z dnia 9 (21) Lipca 1865 r.	
11. Postanowienie o cenach pieczęci i stempli urzędowych	265
z dnia 5 (17) Sierpnia 1865 r.	
12. Postanowienie o wyrobie piwa zwyczajnego marcowego	301
z dnia 12 (24) Października 1865 r.	
13. Postanowienie o pożyczkach z funduszów miejskich na budowę domów	317
z dnia 12 (24) Listopada 1865 r.	
14. Postanowienie zakazujące sprzedaży rybiej trutki	415
z dnia 28 Grudnia (9 Stycznia) 1865/6 r.	
15. Postanowienie o zajęciu przestrzeni gruntu do wsi Koluшек należącego, pod budowę drogi żelaznej Fabryczno-Lódzkiej	431
z dnia 14 (26) Stycznia 1866 r.	

KONIEC.

77297

